Ա. Շ

203
Շ-36 4ր.

Շ. ԱՐՔԱԿԱՆ

2980
961-Շ

ՇԱՐԱԿԱՆ

ՀՈԳԵՒՈՐ ԵՐԳՈՑ
ՄՈՒՐԲ ԵՒ ՈՒՂՂԱՓԱՌ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՑ

ԾՕՐԻՆԵԱԼ

Ի ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑՆ ՄԵՐՈՑ ԵՒ Ի ՍՐԲՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՑՆ
ԵՒ ՑՈՒՑԱԼՈՑ ՍՈՒՐԲ ՀԱՐՑ ԵՒ ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՑ

Ի ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ Տ. Տ. ՆԵՐՍԵՍԻ
ԱՋԴԱՍԵՐ ԵՒ ԱՍՏՈՒԱԾԸՆՏԻՐ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ
ԱՄԵՆԱՑՆ ՀԱՑՈՑ

ԵՒ Ի ՊԱՏՐԻԱՐՔՈՒԹԵԱՆ ՍՐԲՈՑ ԵՐՈՒՍԱՂԷՄԻ
Տ. ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ ԱՌԱՔԵԼԱՀԱՒԱՏ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

ԵՒ Ի ՊԱՏՐԻԱՐՔՈՒԹԵԱՆ ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՕԼՍՈՑ
Տ. ՅԱԿՈՎԲԱՑ ԱՋԴԱՍԵՐ ԵՒ ՎԵՀԱՓԱՌ
ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

20329

ՀԱՅԿԱԶՅԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
Публичная Библиотека
1922

Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՕԼԻՍ
Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ ՄԻՒՀԻԹԱՐԵԱՆ
1853—ՌՃԲ

Որ զծորանս հոգւոյն արբէին, և ընդ ժամանակս ժամանակս էրգէէին զեղանակաւոր էրգս շարականաց։

Ա. Այսպէս՝ սուրբն Իսահակ և սուրբն Մեսրովբ՝ ասացին զսուրբն եղանակաւոր ձայնսն, և զերկու ձայն ստեղիս։

Բ. Այսպա՝ սուրբն Իսահակ՝ զՍազարուն, և զկարգն Աբաթ շաբաթիուն։

Գ. Այս սուրբն Մեսրովբ՝ զկարգն Պաշխարութեան։

Դ. Սուրբն Մովսէս քերթող՝ զՔրագալուցի Աբրահամայիկն, զկարգ Օննդեանն և զՆեռաուամն. զՏեառնընդառաջին, զՅարուէ Հարցան, և զառաջին պատկերան Յոգւոյ գալստեան. զՍրդաւառի և զԵրախտման. և զՆճացուսցէքն։

Ե. Իսկ՝ սուրբ Ընտանին, զԹագաւորացն, զՆաքելոցն, զՅօհաննուն, զբրբոյն Կրիգորի, զՍարգարէիցն, և զՍրդանանցն, զայս ամենայն՝ ոմանք Ընտանիսի տան, և ոմանք Խորենացւոյն։

Զ. Սահմանեաց սիւնեցի առաջինն՝ որ յաշակերտաց անտի սրբոց Թարգմանչաց, զերկն ձայնսն Աբաթ օրհնութեանց։

Է. Յօհան մանդակունին՝ զՆախիջն բանն աստուած՝ զՀամբարձին. զոր ոմանք Օձնեցւոյն տան։

Ը. Տէր Կոմիտաս՝ զՀրեխտեանց Ընդ

ձինքն, և զՀարկն։

Ը. Սուրբն Իսահակ Ձորափորոյ՝ որ գնաց ընդդէմ տաճկաց՝ զխաչն, զՔրիստոս, Ո՛վ կենդանագիր անաբասն, և զՏերերկնիցն՝ Ո՛ր զարդարեաց։

Թ. Սուրբն Յովհան Օձնեցի խմաստասէրն՝ զկարգ Ածն տօնիցին։

Ժ. Սահմանեաց սիւնեցի երկրորդն՝ ըզ Սրբութիւն սրբոց՝ խաչին. զոր ոմանք Սահմանոսի Ոսկաց եպիսկոպոսի տան՝ որ Ըպահանգին եւս կոչի։

ԺԱ. Պետրոս գետադարձն՝ զՀանգստեան շարականն, զԱրտիրոսացն, և զբազում ի Ա՛նկատեացն։

ԺԲ. Երիցոր մագիստրոսն՝ զՕրս ըստ պատկերին. զոր այլք՝ Իսահակայ Ձորափորեցւոյ տան։

ԺԳ. Յակոբ վարդապետն սահմանեցի՝ զՅանսկզբնական ծոցոյ հօրն՝ զՈղորմեացն Հանգստեան։

ԺԴ. Երիցոր վիայասէր՝ եղբայրն Շնորհալւոյն՝ զխորհուրդն անճառն, և զԱծածհրաշն։

ԺԵ. Յովաննէս վարդապետն Սարկաւագ կոչեցեալ՝ զԼուսնդեանց էն մանկունք՝ զՊայծառացան այսօրն։

Ժ.Զ. Սուրբն Ներսէս Շնորհալի՝ զՎասն Ըստ օրհնութեան, զՅոթնամանիցն,

զՆինուէացւոցն, զԱղուհայից ամենայն Ա֊
բակէից, զՕաղկաղարդի հարցն. զՀոգւոյ
գալստեան չորս պատկերն. զԱրգավաւի
զերկու պատկերն, և զՓոխման զերկու պատ֊
կերն. զՅոհաննու Ե՝ հարցն. զԱրգարէից
Ե՝ հարցն. զԲեշտակապետացն, զՈրահրաշն
Ա֊րդանանց, զԼեւոնդեանցն, և զԱյսօր ան֊
ճառն, զՈրոգողն, զՍտուաձ անեղն, զԲ֊
արչականն, զԲեւագալի շարականն, զՕրհ֊
նեմք զքեզն. զՆայեաց սիրովն, և զի քէն
հայցեմքն. և ըստ ոմանց՝ զսուրբ Յակոբայն
և սորա է ասացեալ.

ԺԵ. Ներսէս լամբրօնացին՝ զԱյսօր յա֊
րեաւն, զՈրոգեալ կղզեքն, զՀամբարձմանն
և զՕոուանցն:

ԺԶ. Կրիգոր սկեւռացին՝ զԲեգականն
արդարութեանն սրբոյն Յօհաննու մկրտչին:

ԺԹ. Խաչատուր վարդապետն տարօնեցի՝
զՍորհուրդ խորինն:

Ի. Ա֊րդան վարդապետ մեծն՝ զՈր նա֊
խմացն, զի յանապահման ծովէն, զԹարգման֊
չաց օրհնութիւնն՝ զՈրք Ղազարեցինն, և
զսուրբ Սարգսի օրհնութիւնն՝ զՎեհնասուրբ
երրորդութեանն:

ԻԱ. Յակոբ կղայեցին՝ զԲրգեցիք սրդքն:

ԻԲ. Յօհաննէս վարդապետն պլուզ՝ զը
սրբոյն Ներսէսի Ո՛ր ըզլոյս անճառն, զԱյսօր
զուարճացեալն և զԵրինք ամենայնն սուրբ

Լուսաւորչին, և զՅաւուրս վերջինն։

ԻԳ. Կիրակոս վարդապետն Գընկացի՝ վերջաբանեալ գերարփինն. զոր ոմանք Կիրակոսի Թարգմանչի տան, որ էր աշակերտ Գրիգորի վկայասիրին մեծի։

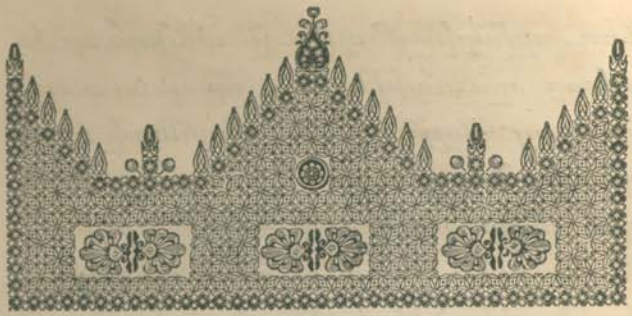

Կանոն Ծննդեան սրբոյ Աստուածածնին ի Ցնծալոյ
Երգոյ ի Յովհիմայ և Աննայէ։

ա
օրհ
գկ

ԱՐԱՐՁԻՐ որդիք սիոնի երդ նուր ի ծննդեան մօր տեառն. քանզի որ ծընաւ զանժամանակն ի հօրէ ծնեաւն այսօր ծընաւ յամուլ արդանդէ. տուր ծիրհնու թիւն տնօրոնին մեզ ըղմայրըն լսոյ։ Ցընծացեք որդիք մարդկան այսօր ծննդեամբ սրբուհւոյ կուսին. քանզի որ տարաւ զանտանելին յարգանդի անսերմնապէս այսօր բղխեաց յարմատոյն յեսսեայ. տուր։ Ուրախութի աշխարհի ծընե

նաև զմայրիամ ամուսն այնոսիկ աւե-
տեօք զծնաւրդեանդն . որ ըզտուսողն
ծրինաց հնոյն ծընաւ մարմնով պար-
գեւիչ նորոյս կըտակի . տուք : Այն
դա մայր բանին ի հծրէ ծընեալ
նախ քան զարձեսեակ . որ ըզըղծան
երկնային ծածկեցեր մարդկան ըզ
լուծիչ մեզաց մըրծուրեաւն . մաղ-
թեա բանին փըրկել ըզմեզ , ի մե-
ղաց մեռոց :

Այսօր լցաւ խնամուն աս-
տուծոյ առ նահապետան , ի զաւա-
կէ նոցին օրհնիլ ամենայն ազգաց .
զի յարմատոյ նոցին բըղխեաց կոչ-
սըն սուրբ որ ծընաւ ըզբանըն բար-
ձող մեղաց նախահօրն . վասըն
տացուք տուղին մեզ զօրհնեալն ի
կանոյս : Այսօր բնաւ յաննայէ
մորենին մարիամ՝ յոր վառեցաւ
հուրն ածային . զոր ետես մովսէս
զօրինակ կուսին ի սինայ լըցեալ լու-
սովն անմատոյց . վասն : Այսօր գա-
ւունքն օրինականքըն յովակիմ և անն

նաւ ետուն մեզ ըզգեղջին ընդունիլ
ըզցօղն երկնայինն. յորմէ հոսեաց
անձրեւըն կենաց և բղխեաց աչ-
խարհիս աղբիւրն խմաստից. փառ ։
Այսօր ծընաւ մայրն ամուլ զբեզ
յարմատոյն յեսսեայ ծաւս կենաց
ծաղկել տիրուհի. որ ետուր մարդ-
կան 'ի ժամու պըտուղ զհացըն կե-
նաց զիջեալն 'ի յերկինից. բարեխո-
սեա սըրբուհի վը անձանց մերոց ։

Ո՛ր ընծախագրեալն յառաջա հրց
դոյն գուշակուբ՝ մարգարէիցն. կա դկ
տարեցեր հայր երկնաւոր տալով ըզ
կոյսն 'ի յանննայէ. ըզբեզ բարեբա-
նեմք ամէն հաւրցըն մերոց ։ Ո՛ր 'ի
լրումն ամենառս ծննդեանն ըստ ե-
սայեայ քո 'ի կուսէն. այսօր հրա-
շիւք հօր միածին յամուլ մօրէ ըզ
մայրըն քո պարգեւեցեր. ըզբեզ ։
Ո՛ր զօրինակ մարիամու հոգիդ ցու-
ցեր մարգարէին. այսօր զաւանակ յղ
վակիմայ ետուր զլեառնըն վիմածին.
ըզբեզ ։ Օ՛րհնեցէ՛ք ամ գործըք գ

տեառն ըզտէր օրհնեցէք բարձր
արարէք ըզնա յաւիտեան ։ Օ՛ը
ւարձացիր սիոնըդ հին հանդիսա
բան տեսանողացն . որ բազմադիմն
օրինակօք դուշակեցեր զծնող բա
նին ան այ . բարձր ։ Ուրախացիր
եկեղեցի դռնստըր վէրինըն սիով
նի . քանզի ծընաւ ի յաննայէ մա
քուր ծնող քոյն վեսայի . բարձր ա ։
Վահանայք և ժողովուրդք տօնա
խըմբօդք ծննդեան կուսին . ընդ յո
վակիմայ և աննայի ծնողաց սրբոյ
ծնողի բանին . բարձր արա ։

մե՛ Վահապետացն աբրահամու ի
սահակայ և յակոբայ . պարգևեցաւր
ի յոյ կոյս մարիամ դռնստըր նո
ցին . երանեն ազգ և ազինք այ
սօր զծնեալդ ի յաննայէ ։ Ցղախին
և մայր կենաց աղջն ծնող հօր մի
ածնին . որ առ ի քէն մարմնովն ըն
կէց զամբարտաւանըն յաթոռոյ .
երանեն ։ Որ բարձրացոյց զանկել
բնութիս ի քէն ծննդեամբ ոդին

յերկինս. ըզկարօտեալսն ելից հայցս և զմեծատունն ելոյծ ունայն.
երանեն աղդ և ա։

Ար ողորմեցար ՚ի մեղըս ծընեալ մարդկան հայր երկնաւոր բատ մարդ գարեխին. և ետուր բնութիես այսօր պարգեւս ըզկոյսըն ՚ի ղծնող որդւոյդ ՚ի միածնի. մաղթանօք սի բաւ տէր մեզ ողորմեա։ Ար ցօղեցեր ՚ի մեզ յամպոյ օրինաց որդիդ այսօր զկոյսըն մարիամ. յորմէ ծընար մարմնով և բարձեր նովաւ ըզմեզս նախատեղծին ադամայ. մաղ։ Ար մաքրեցեր հոգիդ ՚ի բե զսիրտ և զարդա՛նդ մեր քո վառաւելին. այսօր ամուլ ծնողացդ նորին ետուր ըզմայր բանի՛ն զօրհնիչն Ա՛այի. մաղ։

Ա՛յսօր ցընծան երկնայի՛նք և սիր առեալ ՚ի բարձո՛ւնս. երգե՛ն զերգըս հոգևորս յաւի՛ւր ծննդեան սրբուհւոյն։ Ա՛յսօր վերինըն սիոնն գոչե՛ն զերգըս սրո՛վբէից. զերու՛ք սրբեանն ասելով յաւի՛ւր։ Ա՛յս-

ողը

բկ

տէր

սօր աստեղք և լուսին, ընդ արե-
ւու հրճուելով. գովէ՛ն ըզլոյն ՚ի
հօրէ յաւիտ՛ուր ծննդեան լուսոյ մօրին։
Ա՛յսօր ծերքն օրհնականք մանկամբք
նորո՛ր սիոնի. երիտասարդք և կու-
սանք խընդա՛ն ծննդեամբ տիրուհ-
ւոյն։ Ա՛յսօր գո՛հնդք առաքելոցն
և պարքք նախատեսացն. յաւիտ՛ուր
ծննդեան մօր բանին երգե՛ն ըզ
վառս ՚ի բարձրո՛ւնս։

ճշ գկ Ո՛րա կենայց տնկեալ յադին ոբ
կոյս. որ զհայրածինն բղխեցեր ըզ
ծաղի՛կ. և ետո՛ւր ՚ի ժամու ըզո-
դին պտուղ մարդկա՛ն. զորոյ զմար
մի՛նն ճաշակեալ անմահացայ՛ք յու-
սով. վասն որոյ օրհնաբանեմք ըզ
քեզ յաւուր քո ծննդեա՛ն։ Ի՛մ
նաւոր երկիր տիրուհի՛, և անդաս
տան մաքուր ՚ի փշոց մեղա՛ց. որ ըզ
բա՛շխն երկնային առանց սերմա՛ն
ծընար. որով զկենա՛ցն ետուր ըզ
հա՛յց սովեալ բնութեանս. վա՛յ ո։
Ա՛մպ թեթեւ յերկրային ցանկու-

թեանց ոբ կոյս, և վառարան ամ-
պին բոցոյն. որ ըղձ՛ղն հայրա-
բուղս անձրեւեցեր ՚ի բանական
երկիր. որով բնութեանս բուսան
արդարութե՛ն ոբ բոյսք. վե՛ ո։

Նոր սիոն ծընեալ մանկո՛ւնք հմբ
սո՛ւրբ ամազանաւն. շնորհազար դ.ձ
դեա՛յ՛ք հո՛գւոյն ա՛յ՛. օրհնեցէք
ըզհայրն երկնաւոր յաւուր ծնընդ
դեա՛ն սըրբո՛ւհուդ կո՛սին. յո՛ր
օրհնեցա՛յ՛ք յա՛նի՛ծից նախնւո՛յն։
Ընտրեա՛մբ գառինն անարատո՛ւ վըր-
կեալ ժողովուրդք. յաւուր ծնընդ
դեա՛ն մօր անտա՛նելւո՛յն. դուք
ցեք ըզմիածինն որ հաճեցա՛ւ սո-
նուլ մարմի՛ն ա՛նաեբրա՛ւ ՚ի նմա՛
նէ. յո՛ր։ Յառաւտաբո՛ւղս շնորհայ
հոգւոյն լուսաղարդեա՛յ՛լ ազգք հե-
թա՛նոսաց. յաւուր ծննդեա՛՛ն մօր
բանին ծնո՛ղի. զվաւակից որդւոյ
ղհոգին բարեբա՛նեցէ՛՛ք հոգեւո՛ր
եղբո՛ր. որ մանրամա՛սղրդեա՛՛յ զմարմ
նական մրդւոյն։

Ո՛ր նախնեաց խնամատուութեամբ տնօրինեցեր զեկորհուրդ քո եկեղեցւոյ. խորագոյն արուեստ հին մուննա հաստատուութե՛ղ դաստ ամբ դարոց. աղաչանօք սոցա խնայեա՛ ’ի՛ մեզ։ Ո՛ր զօրհնուութիւն նախա ստեղծիցն ձեռագործ արուեստ և ի դաց. պայծառացեալ վայելչապէս ծաղկեցո՛ւցեր այսօր ’ի յովակիմ և ’ի յա՛ննա. աղաչանօք սոցա։ Ո՛ր զգ խոստումն աբրահամու նահապե տի՛ն մեր ընտ հոգւոյ. քահանայապ կան և թագաւորական գահակալ նացըն վիացեալ. ցուցեր այսօր ’ի յա՛ննայէ. աղաչանօք։

Ընկալիցէն ձեռ անճառելի անբաւ զօրութի՛ն. որ յիսկզբանէ յաւիտե նից խնամարկեցե՛ր զոդիս ադա մանց. գերագոյն այսօր շնորհիւ վայ լեալ ցուցեր ծնո՛ղն նո՛ւեամբ զմայր

միածնին. քո ընտրելոց. աղա։ Որ յանէից բանիւ գոյացուցեր զաշխարհս ամենայն. այսօր մարդասիրեալ տնօրինաբար ի յանննալէ արկեր հիմունս նորոյ աշխարհի. ա։ Ի յամուլ երկրէ այսօր բուսաս մեզ բարեբեր բոյսըն բարի. շուշան հովտաց ծաղիկըն գաշտաց. միաց մայրըն մարիամ արմատ տընկոյն անանահնձրեան. աղաչա։

Հրց գ՛

Որ ի վէր քերովբէից նըստեալ հանգչիս բանդ. աստըւած, այսօր հրաշահատու պարգեւօք ցուցեր ծննդեամբ ի յանննայէ աթոռս վառոց յերկրի զսուրբն մարիամ. օրհնեալ տէր աստըւած հարցըն մերոց։ Որ ի լերինըն քորեբայ վայլատակեալ հուրդ ահ՛ծայրին՝ հողմ մոլ լե՛ շանթ ժամբք յայնանեալ ի պահ կուցուածն ոչ մատրակին. այսօր գըլխահնձեալ և ողնմոնէք յարմարեցեր տեղի իջման անճառելի խոնարհութե՛ ի յօդ հանդարտ զօրինակեա-

լըն մարիամ. օրհ: Որ ի կանուխ
ժամանակաց ստորագրեցեր զանձ
րէնութիե՛ քո ընդ տեղւոյ. տամ ձեզ և
քաղաք չինեալ բարձողաց անուա՛
նըդ քում բարձրելոյ. այսօր ստա՛
դամպէս յայտնեաւ ցուցան բնակա՛
բան ածութիեան քո սուրբ կոյսին
գ մարիամ. օրհ: Ըզտեր օրհնեցեք
բարձր արարչո՛ք զծնեալն այսօր ըզ
մայր մաքուր բանիւն ըզմիւ՛սիսն կոյան:
Որ ի զօրաց հոգեղինաց երգաբա՛
նի՛ սըրբեա՛հին. ըզծընեալն այսօր
օրինօք բնութեան զմայրն ոչ բա՛
նին ի վեր քա՛ն ըզբնութիւնս. բա՛:
Որ ի դամասց մարդարէից և յեր՛
ջանիկ առաքելոցն օրհնաբանեա՛լ
տիրա՛հին. ըզլուծիչ երկանցն ի՛
ւսոյն, զմայրըն կենաց ծընեա՛լ այ՛
սօր ի յա՛ննոյե. բարձր:

ամ Ընտաւօտ խաղաղութեան և ա՛
րուսեակ զուարթարար այսօր մա՛
րիամ սըրբեա՛հին, ի փառս քո քո
ծագեաց մեզ լոյս յորդւոյն օրի՛

նաց. անդադար երգով սրբօք զք
քեզ միշտ մեծացուցանեմք: Ո՛ք
բախտ ունայնին և արեւելք հմա
նալի այսօր մարիամ հրաշագեղ,
ծնեալ ի յաննայէ ի մայրութիւն
քո հրաւիրեալ քո՛ զդէմ աստու
ծոյ. անգա: Տնպատակ ապրեցու
ցիչ և տաղաւար աբրահամեան
աստուածընկալ այսօր մարիամ
լուսանպատմեաւ, միածին ծընունդ
յայտնեալ ծնողաց, ի ծնողութիւն
քո կոչեցեալ միածին զդէմ աս
տուծոյ. անգա:

Ընձեռեալդ աստուած անզընննա — զդը
կան ի հրեշտակ նաց. այսօր հաճե
ցար ի հողեղէն նաց յայտնել թագա
ւորութեան ձեռնթեան քո զմիշտ կոյսն
մարիամ. աղօթիւք սորա ողորմեա
մեզ ամենաշնորհ: Ընդհանրական ծո
ցոյ ծընունդ հօր էականդ, այսօր
սրբուհեցեր յորովայնի ժամանակաւ
մայր ի մօրէ անձառ մարդեղութ
թեամբ. աղօ: Յառաջ քան զա

բուսեակ ամենայր ծընունդ հօր ի յերկինս, այսօր ը նարեցեր իմաս տուիքեամբ մայր անապատ անհայր ծննդեան քո ի յերկրի. աղօ։

տէր Ողորմած փառաց ած հոգիդ կենդանարար. ի շնորհաբաշխ աւուր մեծի ծնընդեան մարիամու, դըստեր դաւթի թագաւորիդ. նոյ տոգեամ գկենդանութիդ մերոյ թագաւորին. զի օրհնեսցէ զքեզ տէր այժմ և յաւիտեան։ Ողջոյր կենաց և փրկութեան մերոյ հոգի հօր ամ որդւոյ, ի յարմատոյն յեսսեայ բղխման գաւազանի հասեալ ժամուդ. շնորհազարդ պայծառացո զգաւազան իշխանութիդ մերոյ հայրապետիդն. զի օրհնես։ Բուսին աչխարհի և ճառագայթ լուսաւորիչ հոգիդ սուրբ աստուծոյ. ի ցընծութեան աւուր լըման ու րախութեան յաւակիմայ և անհնայիդ. աղօթիւք սուրբ լըցո զսէրս կարեաց հայաստանեայց եկեղեցւոյ. զի օրհնես։

Ա՛ր ՚ի բարձրու՛թենէ երկնից բար-
ձրը բանիւք բարեբանեա՛ սրբոց-
հի , ՚ի լերա՛նանէ դիմեալ հարան
զգեցեա՛լ այսօր , զարեգակն արկ-
եա՛լ ըզքեզ , և ընդ ոտիւք զլո՛ս-
սին ստուերանեակ . ծիհնուրթ-
երգով եկեղեցիք տիեզերաց այսօր
տօնէ՛ն ըզյիշա՛տակ ծննդեա՛ն քո
՚ի մեզ : Ա՛ եհագոյն սերովբէից և
բազմաչեա՛ք քերովբէից տիրամայր
աստուա՛ծամօրն , տանպա՛նակ կը-
տակիս , սաւո՛ր ոսկի , խորհրդաւո՛ր
խորան բանիւն հօր բա՛ւրեալ . օրհ-
նութեամբ եր : Ա՛րդարեից հան-
դիսարա՛ն եւ գրաւական կենաց
մարդկա՛ն մարիա՛մ աստուա՛ծամայր ,
ընդունարա՛ն եօթնարիւեա՛ն շնոր-
հաց , խարխափ յա՛ւոյ հաստատու-
թեա՛ն , զուգամիւս աւա՛զից դա-
րա՛ց ա՛նցաւո՛րաց . օրհնու :

ՀՕՐՀՈՒՐԴՆ անճառ ծայծկելն յազգաց և յահեհեանց, յայտնեցաւ իջմամբ հրեշտակապետին առն այսօր առ կոյսին մարիամ. զոր առ տէր ունիմբք բարեխօս վասն անձանց մերոց ։ Ընժամանակն առ ի հօրէ և անմահին ծոցածին ծընանդ, այսօր աւետեօքըն գաբրիէլ էլև մարմին զգենուս ի սրբոյ կուսէն. զոր առ ։ Ընտանելին ի հալ մայնից՝ բովանդակիչ բնութեանց բոլորից, պարագրի այսօր մարդասիրաբար յորովայնի անարատ կուսին. զոր ։ Ըներեւոյթ վառացըն հօր նըկարագիր անեղականաբար. ի ծառայական խոնարհի պատկեր ի յարգանդի հոգեւոյ մանկըտեղ. զոր ։ Ընտահմանըն չեռութեան տահմանելեացս էացուցիչ, ի վեր քան զ

բան սահմանի այսօր յորովայնի սըրբուհւոյ կոսին. զոր ։ Ուրա խութիւն տըրտմեցելոյ բնութեա բերկրեալ կոյս մարիամ, զոր ոզջ ջունաբեր աւետեօք կրեցեր զտըւոյն ի քեզ զօրէնս մկրճնի. առ նա միշտ բարեխօսեա վասն ան ։

Որ առաքեցեր զմիածինդ ի վըրկութիւ տիեզերաց, անեղ էութեամբ եղանիլ մարմին ի սուրբ կուսէն՝ հայր երկնաւոր. զոր առ քեզ ունիմըք բարեխօս վասն անձ նոց մեղ ։ Որ զնախագրեալն աւ ի քէն մարգարէիւք եկիր կատարել. անմայր ի հօրէ անըսկզբնաբար՝ լինել անհայր ի սըրբոյ կուսէն. զոր առ ։ Ար ի լրումն անձառութիւ ի քէն յայտնեալ ծածկեալ խորհըրդոյ, ի քէն մաքրելոյ երջանիկ կուսին հօր զօրութիւնն հղ վանաւորեալ. զոր ։ Որ զնախամօրն անիծից երկանց լուծեր ըղդատա կինք, որ զտըրտմակաւն սահման

եաց ծընուն. անախտաբար ծնանել ի քէն. առ նա միշտ բարեխօսեա վասն անձինց մերոց։

Հրդ դ Այր անիմանալիդ ես յեսուէ հայր անակնկալն և անապատառ, ի վերակացութեան մերոյ սկզբան առաքեցեր զմիածինդ մարմնանալ ի սրբոյ կուսէն. օրհնեալ տէր աստուած հաւրցըն մերոց։ Այր ի հօրէ անմեկնելի անեզակից բանդ անսկսած, ըզդանապետ զօրուցդ վերինոցըն նախընտրեցար քուա գալստեանդ առաքեցեր յաւուրսդ. ծրհ։ Ընդհուպ անձառ և անբընին հոգիդ անեզ ես համագոյ, զանօրէնութեանն քուա էմակցին, մաքրազարդեալ զբնակարանն եկաւ սրբեցին. օրհ։ Ի գ տէր օրհնեցեք բարձր ամարեկք ըզնաւ յաւուրսդ։ Վկայք վերակացքդ կենարար իմամբ բանին հօր ի յարդանդ կուսին, ընդ երկնայնոց գասուցին երգով ըզտէր օրհ։ Այր զա-

նէ՛ձս էրկանց ծննդեան՝ նախամօրն
եղոյծ , ա՛նսերմնապէս ծնանելով
յանապական կուսէն . երգով ըզ։
Ոյբ վերստի՛ն նորոգեալք եղէք ,
՚ի հնութենէ՛ մեղաց . զնորոգո՛ղ
բնութեա՛ն երգո՛ւմ ըզ։

Ա՛բրահ լեր մարիամ սուրբ ո՛ճձ- ա՛ճ
ածն . զի ՚ի տաճարիդ մաքրե՛ցեալ
յանկարծակի՛ եկեր տէր . ըզքե՛զ
օրհնութեամբ մե՛ծացուցանեմք ։
Ա՛բրահ լեր դո՛ւռըն վիակեա՛ր ը՛նդ
որ ա՛չ ոք մըտեալ , բա՛յց տէր աստ
ուա՛ծ խորհե՛լի . ըզ։ Ա՛բրահ լեր
աղբիւր կրնքեա՛ր ջրոյն կե՛նդանու-
թեան . զոր ծարաւեալ բնութեա
եառը ՚ի յաղբիւրն . ըզ։

Որ յանէից անմարմնական զո՛ղ- ողբ
բաց էա՛ք հայր ա՛նբաւիղըն , ըզզո՛ղ
բանակե՛ա խըմբից նոցա աւետաբե՛ր
այսօր առա՛քեցեր առ բա՛նի քո՛
խորան սրբութենեան . աղաչանօք
սո՛ւրբ ողորմեա՛ մե՛զ աստըւա՛ծ ։ Որ
՚ի կատ[illegible]

Z.U.K.Z. ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀՄ
C.C.P.A. Ուսումնական բաժին
Ա. ՍՅՈՒՆԻՔԻ ԱՆՎԱՆ

քան զարեւ յառաջ, ի հաղանիւ Թեայ հաճելցար այսօր տաճարի բազմիլ փառաց մաքրաձայդեամ ի րմայնի. աղա։ Ար ի տուեր ճըշմարտութեան խօսեալ յօրէնս տեառնաղօք, այսօր ի դնես գրէցիր նոցին հովանացեալ սըրբոյ կուսին ի բնակութեան քոմ էմակցին. աղաչա։

տէր Աւրախ լեր մարիամ կոյս անապական. զի ի հայրական ծոցոյ անմեկնելի որդին՝ ի քո յանձն առնես բընակիլ յիրովայնի։ Աւրախ լեր երկին վեհագոյն, քրովբէ հոգեղէն. որ զանտանելին երկնից և հրեղէն նաց դասուցն ի քո ընկալար մանկական որովայնի։ Աւրախ լեր սիւն հրեղէն լուսոյն աշտանակ. որ զաբարչականն եղականաց լուսոյ ի քեզ տանելով ծագեցեր խաւարեցաս։ Աւրախ լեր սաւնար ոսկի երկնային հացին. որ զաւ ի վերուստ իջեալ ըզմանանայն կենաց նորոգ

պարգեւեաք կերակուր ինքեանէ։ Ա՛րդ եւ ամն թէ թէ՛ եւ, գեղջն իմանալի. որ՝ ի բանական երկիր հեղեր զանձրեւ կենաց, արդիւնս ընդ գործոյ հաւատոյ պըտղաբերեաք։ Ա՛րդ եւ դո՛ստըր լուսոյ, մայր անհարանցեալ. քանզի յղացեալն ի քէն համախըմբեաք վերնոցն որդիք սիոնի երգեն ըզփառս ի բարձունս։

Աստուածածնին խորհուրդ լուսոյ անվայրապիակ արիւնոյն կենաց. որ եղե՛ր արեւելք արեգականն արդարութեան. և նըստեալցս ի խաւարի լոյս ծագեցեր. վասն որոյ աւետեանեաց ըզքեզ միշտ մեծացո՛ցանեմք։ Ա՛նապական տաճար և մարեն անկիւղելի. որ զանձէ՛ն հոգ հաւատոյ աստուածո՛ւթեանն ի քէդ տաճարեալ կրեցեր. որով քնարութեանս կիւղեալ ձիջաւ կրից բոց. վասն որոյ։ Կո՛ նդանէ տապանակ կտակարանացդ նորոյ ո՛ւխտիս. որով ե՛ւք յերկիր

աւետեաց հորդեալ հոգւով ի քեզ տըպաւորեալ բանին. վասն ո՛ր

հմբ դկ Աստուածածնին սմբը կոյս, ան նապական տաճար, անպարագիծ էին բոլորից բնութեանց լայնածաւալ տեղի. այսծր ընդ բերկրական զուարճնոյն կրկներ աւետեաց զսկըզբն տերանց ի քեզ. ա՛ր որ մանկեմբ բարեխօսել վասըն մեր անլռելի ձայնիւ։ Յիմանալի վտակ կոց տաճն աստուծոյ հոսմանց, վիճակեալ տեսանողացըն ձայնիւ աղբամբ ըղմայլեցար. այսօր զանթառամըն ծաղկեցար ըղծաղիկ, ի ժամու տալով զպտուղ. ա՛ր որ։ Այսօր ի քեզ լըցեալ ամուսնածնին բարբառ, որ ի վըրկութիւն հասարակաց տուեալ նըշան բնութեան ազգի մարդկան. ահա կոյս յղասցի և ծընցի որդի զըն մեզ յայտնեալն աստուած. ա՛ր որ։

Ա

օր

բձ

Ուրախացիր սիրելի՛ գաւիթ լինելդ աւետեաց. որ քահոյն զեռանցն ըղգալո՛ւստ մերքայիսն տո՛ն ի՛ յերկինս։ Ողջոյն ընդ քեզ մանրի՛մ, ի՛ քեզ սուրբ հոգին եկեսցէ. և զօրաւորութիւն բարձրելո՛յն ի՛ վերայ քո՛ հանգանաքի։ Ո՛ր ծնանէն էր ի՛ր քէն խորանէլի սուաջ նորդ. և՛ ընդհանուր քահոյդ պա տա՛ծ հըզօր ա՛նմահ բան նն։

Ուրախ լեր բեբերեաց ամենասքի կոյս. որ ծնար աշխարհի զարդարեալ արեգակն. ո՛ր լուսաւորեաց զազգս որդւոց մարդկան։ Ուրախ լեր բեբերեաց դո՛ւրն կնքեալ. որ ծընար աշխարհի զքաւարարն քո. որ նստի՛ ի վերայ անարատ ա՛թոռ։ Չեզմէն խնամալի զոր ետես դեղեցո՛ն, յառաջ քան զայս հաւատացեալ, խնամասէր զանճառելի ըզ ծընունդ. և երկրպագեմք որ ի

կուսէդ մարմնացաւ աստուած։

Հրդ դ Որ դասուց երկնաւորաց անկ
մանալի, այսօր հողեղինաց յայտնե
ցեր ըզծածկեալ խորհուրդ. օրհ
նեալ տէր աստուած հարցըն մե
րոց։ Որ բազմաչեայ քրովբէից անշ
տնանելի, կերպացեալ ըզմերս 'ի
սրբոյ կուսէն տընօրինաբար. օրհ։
Որ առաւել բարձրացեալդ ես յա
ւիտենից, մըշտընջենաւորը լըցու
ցիչ և աղբիւր կենդանարար. օրհ։

գ Ըզտեր օրհնեցէք բաւիղր արարէք
ըզնա յաւիտեան։ Որ ըզկերպա
րանըս ծառայի էառ, և ըզմերս 'ի
մարմնի իւրում դամասպարտեաց.
անդադար գովելով բաւիղր ա։ Որ
այսօր մարմնացաւ 'ի սրբոյ կուսէն
յաղագս անիծիցն, և եբարձ ըզ
պատուհաս նախաստեղծին. ժողո
վեցուք առաւել բաւիղր։ Որ ելն 'ի
բարձունըս գերեաւ ըզգերութիւն
մահու, այսօր բաշխէ անապակա
նուելեան պարգեւք մարդկան. քա

հանապ֊ք հոգեւոր երգով առաջ
եր֊ծ֊ալ բարձր ա։

Աւրախացիր աստուածածնէրն վերծրհնեալդ ի սրմէլեէից . ծագեալ լոյս ի քէն մեզ լոյս՝ մարդ եղեր վէճ փաձգողին . ազգ և ազինք ըզքեզ մեծացուցանեմք ։ Լիմն եղեր եւ կեղեցւոյ խորան եղեր հնազանդին սէրբոյ . ի հրեշտակաց սպասաւորեալ գաբրիէլ քէզ աւետեաց . ազգ ։ Տեսանեմք ըզսուսկալի գհրաշալի խորհուրդ յայտնեալ . ի հոգւոյն սրբոյ յղացեալ զբանն աստուած մարմնով ծընար . ազգ ։

Պահպանիմք առաջի քո ամուսնացածն ծէն . և ազաչեմք զանապական ընտիր կոյսդ ։ Պարեխօսեա վասն անձանց մերոց . և ազաչեաս ըզմեզ ի ճգնաժամին հոգւոյն ։ Փըրկել ըզմեզ ի վտանգէ լեռնէ, և յամենահարկն վէճ տանգից մերոց ։

Օրհնեմք ըզքեզ ասէնք ընդ ամենայն մարմնոցըն դասուց , որ ի բար֊

ձո՛նադ ես բնակեա՛լ. խնայեա՛ ’ի քո՛ արարած։ Յովհ՛ք ըզքեզ մի՛ ածին պղծի՛ և՛ բանդ աստի՛ւած, որ ’ի կուսէն մարմնացա՛ր. խնայ։ Եւ զբերանեմբ սո՛ւրբ զհոգի՛դ որ նորո՛գ գո՛ղդ ես և կեանք. և մի՛ապան ա՛ սա՛ստուք, փա՛ռք ’ի բարձունս ա՛յ։

Ձեռ դձ

Նագո՛մըն հրաշալի՛ որ անյայտ էր ’ի մէ՛նջ. և՛ բանըն հայրա՛կան ա՛նըմբըռնելի՛, հուր փայլակնացեա՛լ և ’ի մարմնի՛ բնակեցաւ անվընաս սահելո՛վ զարարած ամենայն։ Նագո՛մըն հրաշագո՛ծ որ ’ի կուսէ՛ն ծագեցաւ, ճառագա՛յթիվ զարարած ամենայն. երկինըք ցընծայի՛ն և երկիրս ա՛ռատխանայր. և քրիստոս աստուա՛ծ ընդմարդկան՛ն շրջեցաւ։ Ա՛յո քեզ ապաւինի՛մ ամենասրբուհի՛. գեղեցագո՛յն և հրաշալի՛ և բաշխո՛ղ բարո՛ւթեան ոգ. մշեխար ես ծարաւեաց և հանդիստ աշխատելոց. և եղեր վերընակ ա՛ծոյին բանի՛ն։

Ո՛ն ճառելի լուսոյ մայր, և ընդնակարան անըսկըզբնակից որդ- ճշ
ւոյն. ծրհնութեամ՛բ մեծացո՛ւցաչ գ
նեմք: Ո՛ն հաս տնօրէնութեան մայր, և զանճառոտ տաճա՛ր աս- տո՛ւծոյ բանին. ծրհ: Ո՛ր ըոլո՛րից վըրկութեան մայր, ա՛ր զանտանել լին յերից 'ի յարդանդի եբարձ. ըզ նա ամենեքեան. ծրհնու:

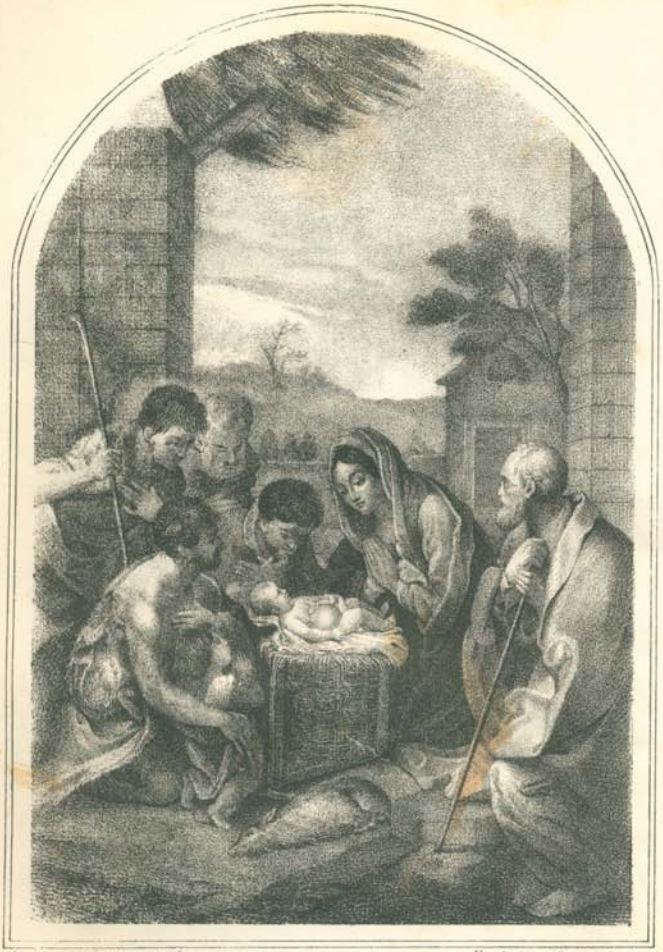

Կանոն Աստուածայայտնութեան առաջին տօնին.

Ե
օրհ
դկ

Յոյժ ուրախութիւն մեծ և սքանչելի որ յայսմ աւուր յայտնեցաւ. հայիւքն երգեն ընդ հրեշտակս, տան ամենից աշխարհի: Ծնաւ նոքա որդի՝ ի բերթղեհէմ քաղաքի. որդիք մարդկան օրհնեցէք զնա, զի վասն մեր մարմնացաւ: Աստղ նշաւակեցին երկնի և երկրի՝ ի խաչնձաղոտս պաշտեցան. ոչ մեկնելով՝ ի հօրէ՛ն՝ ի մեր այրին բաղմեցան:

Այսօր ցընծան երկինք՝ ի վերս մեծամայծառ աւետեաց. և արարածք ամենայն զգեցան հանդերձ փրկութեան: Այսօր յայրին ընծայեցաւ քրիստոս որդին աստուծոյ. և հրեղինաց բանզմունքն յերկնից յերկիր վայր իջեալ: Այսօր հովուացն տեսեալ զարդարութեան արեգակն. և ընդ

հրեշտակս երդէ՞ն վասն ի բաղ
ձուելս սատուծոյ ։

Լ՛ հօրէ ծաղեցար լսել սաւորել
զարարածս . այ՛որ իսկ ի՛ բուն թեամն ա
րեգակըն տէր վասնէ քեզ ։ Օրը
նաւր ի՛ յայրին , ընծայեցաւ բեմի
զեհէմ . այ՛որ ։ Հովուացն յայտնե
ցար երկրպագեալդ ի մոգուց . այ։
Նո՛ւ մեք երդեսցո՛ք որ ի կուսէն
մարմնացար . այ՛որ իսկ ։

հրդ գձ

Ա՛ՆԵԼԿԻՂԶն էակից բանըդ հօր,
որ էիր յառաջ քան զյաւիտեանս .
և եկիր ի վերկուրհի բառնիզծուա
ծոց քոց . ընդքեզ օրհնեմք աստիճա
հաիրցին մերոց ։ Օրնաւր ի կուսէ
անճառ միութեն . անբաժանելի
և միշտ դոլիվ , ոչ մեկնեցար ի հայ
բական ծոցոյ . ընդ ։ Ցընծալ թեամբ
տօնեսցո՛ք ըզծնունդ քո սո՛ըբ .
որ յայտնեցար մեզ լոյս ի լուսոյ . և
լուսով քո լցեր ըզտիեզերս . ընդ ։

գ

Վոյժըք տեա՛ռն ըզտէր օրհնէ
ցէք ե՛ռաժո՛ր բարձր արարչէք ըզնա

յաւիտեան։ Ի զգբնեալն ՚ի սըր-
բո՛յ կոչ՚ումն օրհնեցէք. ե՛րա՛ր։
Օ անճառելի ըզգբնո՛ւհնդ վըճ՛ռիկ-
ձին դումբեցէք. և ա՛ռա՛ւե՛լ՚ ըբա՛։

Ա՛ւրախ լեր աստուա՛ծածին՝ մա-
յոյս և վըճռուԹեան մայր. ըզբե՛զ
ընդո՛ւնող լուսոյ մեծագործանե՛մբ։
Ի զբե՛զ լուսոյ մայր և կոյս, ըզ-
բե՛զ դանձըդ կենաց աստուա՛ծա-
յին ձայնիւ ցնծուԹեամբ մեծա՛։
Ա՛սէր սո՛ւրբ անմոռաց լուսոյն. հը-
րեշտակայի՛ն օրհնո՛ւԹեամբ պատ-
ուե՛ալ ըզբե՛զ մեծագործ։

Ա՛մենիմաստ ամենից հայր բա՛զ-
մազի՛զ խնամող ստեղծո՛ղ և տէր
բոլո՛ցից. ա՛նե՛ղ և էակս եակ. զո՛ր
միշտ օրհնեն դասք անմարմնակա-
նացն յաւէ՛ժաբար հընչմամբ։ Ո՛ր
կերտո՛ւած և կնիք հօր առեա՛ղ վա-
սըն մեր ծառայի կերտ ՚ի կո՛ւսէն.
ո՛ր է՛ն ՚ի յաՀեծոծ վառա՛ց ա՛նտես
վե՛րնոյն, ՚ի յայրին իջե՛վա՛ւ՚նի և ՚ի
մըտա՛ր անբա՛նից բաղմեա՛լ։ Ի զ՚ի

մեծ

ողբ

կուսէն մարմնացեալ բանին եկայք ժողովուրդք՝ ընդ հովիւսըն բանեանացուք, եւ ընդ մոգուցն երկրպագեսցուք . ընդ երկնային զօրսն երգեսցուք փառք ի բարձունս աստուծոյ։

աէր Ո՛տառապեալ եւ կերպարան էուրիեան հօր բանդ աստուած . ըզքո՛զ բարեբանեմք ասելով փառք ի բարձունս աստուծոյ ։ Որ միացար ի մարմնի անճառապէս ճշմարիտ աստուած . ըզքեզ ։ Որ զանիծիցըն բարձեր ըզդատապարտուիթիւն քրիստոս աստուած . ըզքեզ։

ճշ մեծ Սուրբ զաստուածածնիննն ծրհնուիթեամբ մեծացուցանեմք ։ Եւետաւոր հրեշտակին աւետարանէր ըզ ծընեամբ փրկիչն ի սըրբ բոյ կուսէն ։ Ա՛խ ուրախ լեր բեղկրեալդ . քանզի տէրր տերանց է ընդ քեզ։

ԱՅՍՕՐ բանն՝ի հօրէ՞ անմեռ-
նելոյ և ամենաառելի խորհրդոյ
դրախ՝ի ձե՞ռն կուսական որովայ-
նի տնօրին նաբաթ յերկրի երևեալ։
Ամենուր անժամանակ՝ի հօրէ՞ ան-
սերման՝ի կուսէ. ՝ի գի՞շերիկըս մոր
դըգուեցաւ այսօր արարիչն երկ-
նի և երկրի։ Որ մաքրեաց զգ
յորդանա՞ն և լուաց զգ մեղս սրբ-
խարհի. զոր ծրհնե՞ն անդադար
սրաթաքք ամենայն զեակիցըն հօր
և հո՞գւոյն։

Ա՞յս՝ի լուսոյ ծագեա՞լ՝ի հօրէ,
և լո՞ւսաւորեաց զգ սիեզերս, ծը-
նո՞ւնդ անանպական յանըստուե՞ր
լուսոյն. զոր միշտ փառաւո՞րեն
դա՞սք ա՞նմարմնոցն։ Այսոնիկ է՝ի
հրեաստա՞նի աստղուած, և՝ի բեթ-
զեհէմ ծընեալ յայրին մանո՞ւկ
անժամանակ՝ի հօրէ, և ժամա-
նակաւ դոյացեալ ծնեա՞լ լինի աս-

ՂՕՀ

տլ՛ւած է մարդ ։ Այն հովուացն տեսեալ զի հրաշալի ծագումն աստեղն, վուխ֊ճապէս եկեալ տեսին մանո՛ւկ եղեալ յանբանից մըսուր. զոր միշտ վառաւ֊ուրեն դա՛սք անմարմնոյն ։ Խըն֊դա և ուրախ լեր անհատնում֊ցեալ մարիամ. քանզի որ ի քէ֊ն ծըն֊նաւ վըրկիչ, ահ֊ո՛ւր է օծեալ ի քաղ֊ցըր դաւ֊թի. զոր միշտ վառաւ֊ուրեն դա՛սք երջան֊կիկ հովուացն ։

հրդ գ Ի կուսական որմ֊նայնէ ծնեալ մարմնով, որ յաւուրջ քան զյան֊հուտեան֊նըս բա՛նդ ի հօրէ՛ երգեցողութ. ահ֊ո՛ւր աստ֊ուած վառաւ֊ո֊րեալ է՛ անուն քո ։ Ի քերմ֊ղութ֊իս բազմեալ ընդ հօր անըմ֊կիզն որդի, անճառաբար ծագեալ ի խանձարո֊ւրըս պատճառ. երգեմ ։ Ա՛ն֊մեռնոյն բարձ֊րեալ ան֊ցս տըւո՛ղ աշխարհի մարդկան. և ի մոգ֊ն այսօր ընծայեցար. երգեմ ։ Ո՛վ ար ծրհնե՛ա՛ւ֊ցիք բարձր արարիք զոլ նա

գ

յանախեաճն : Որ յանճառելի ա-
լծոյ ընդ հօր փառակից՞ բա՞նն
՚ի յերկրի երեւեցաւ. ծիտ : Որ ՚ի
կուսէ անապականէն մարմնոյ ծը-
նանել բրնաւոս. և ՚ի հրեշտակաց անդ
դադարը փառաբանի աստուած .

քահանայք ծիտ :

Ա այս լուսոյ մայր , և կենարար ժե
բանին բնակարանն . քեզ երանի-
ցեն ազգ և ազինք ամ՛ : Աստեղծիչ
ղին մայր , և հրնուիթեան կերպի
նորոգողին . քեզ : Ա այս ծագեցաւ
՚ի քէն , ընտանեցոյս ՚ի խաւարէ . քեզ :

Օ ահանահր բարբանըս վերնա- ապը
ցին հոգեւոր հընչմամբ երգով ընդ
կալեալ հոգւոցն , օրհնելին ըզ ծը-
նունդ երկու ըզ ծագումըն յանմեկ
նելի լուսոյն : Հրեշտակապետին
աւետեաքն ընդունելը ՚ի յայրն , տե-
սին զի նուաստացեալ էր անտեսըն
սերովբէից . մանուկ եղեալ յան-
բանից մըտաւ : Ոխտելով մոգուցն
ըզ վայրենի ատեղն , սա զատ-

ուած գուշակեալ լինի, զի ՚ի տե-
սիլ մարմնացելոյն ժամանեաւ, նը-
մա՛ւ մատուցանելով զերկրպա-
գութիւն :

ոեր Ասաք անմարմնականք երկնա-
ւոր զօրացն, ՚ի մէջ հովուացն օրհ-
նէին զոգ ծագումն լուսոյ, մեծին
՚ի հօրէ՛ն մեզ ՚ի փրկութիւն : Ու-
մոգքն սատեղք նըշանաւ եկի՛ն
՚ի բեթղեհէ՛մ երկրպագին ան,
և ՚ի յայրին մատուցին զընծայս
խորհըրդոյ : Ու հովիւքն երգէն
ընդ հրեշտակսն, սո՛ւրբ ՚ի բար-
ձո՛ւնս մեծին աստուծոյ, որ էկիր
և փրկեցեր զոգ տիեզերս քոյոմ
յայանութեամբդ :

ձշ Ո՛վեհապետեալ և քան զերկի-
մեծ նըս բարձրացեալդ, որ զանհա՛տանե-
գկ լի զոգ տէրսն յորովայնի քոմ կրէ-
ցեր . և զընծութիւն աշխարհի ծը-
նար . վեհերոյ աւետեաց զոգ-քեզ
միշտ մեծացո՛ցանեմք : Ո՛վնաստա-
ծաւ բերկրեամ միշտ կոյս, որ զան-

բա՛ւ եւել զբանն անճառաբար յընդացար, և զմարմնացեալն աստուածդ ծընանելով ի քէն. վասն ո՛ր Ի՛մ լեռնէ վէմն առանց ձեռին հատեալ դանիէլ զուշակեաց զանսերման զծընո՛ւնդ քո հայրան երկնաւո՛ր, մայր և յետ ծննդեան միանգամ կոյս. վասն որոյ։

Կանոն երրորդ աւուրն։

Է ՅՈՒՆԻՍ հօր և հոգւո՛յն, անբա՛ժանելի երրեքն որդի՛, անմա՛յր յաւուրս աստեղանշանին անդրանկիկ և ընդ հօր յանբիւտեան։ Ի ծոցոյ հօր աւանդեալ, եղեալ ի մրտա՛ր անեղականից, բա՛նդ աստուածածին յայտնեալ։ Զրխատնա ծընեալ ի քաղաքի դաւթի, քարշեցեն հովիւքն ընդ հրեշտակս, և մանկ հանդերձ աստեղքն։

Ո՛ր զմարմնացեալըն տիրաբար ի յորովայնի քո՛ւմ կրեցեր. ուրա՛խ

լեր անհամանացեամ մայր : Ար զանձ
տանելին յերից ի յարդանդի անձա-
պականաբար կրեցեր . ու : Ար զա-
րարչակից բանըն գոյացեալ ըս-
տուգապես աշխարհի ծընանր . ու :

հրց դ Ա.քանչելապէրեց աստըմած
դ.քեզ բարեբանեմք , որ ի.քեզովքե-
ակա՞ն ամենայն նրատի՞ս . ամատը
ւա՞ծ հա՞րցըն մեզմ : Ա՞րուամ ձէ
բաւե՞ն երկինք ընդունել զանբա-
ւելի զընուրիւնդ . յարդանդի կու-
սի՞ն բնակեցար , ծընար անճառա-
պե՞ս . ամատը : Ցոր վճռրեւեա՞ն
սրմբեքն ոչ իշխէին հայել ի.քո առ
տուա՞ծո՞ւրիւնդ , տե՞սանելով ի
գիրկըս կո՞սի՞ն , զարմացեալք
դ օրհնէին ըզ.քե՞զ . ամատը : Ի զսէր
օրհնեցիք ձ՞ բառըդր արարիչք ըզնա
յաւիտեա՞ն : Ա՞ր ի կուսէ՞ անա-
պական՞ն Թագաւո՞ր ծընանե՞ քրիս-
տոՓ՞ս աստըւած . յորմէ՞ՁՁ զո՞յ
զա՞ն լմանալի զօրուրիւնքն . օրհ-
նեցիք ժողովուրդք ձ՞ բառըդր : Ա՞ր

մկրտեցաւն ի յորդանանէն և լուաց
ըզտիեզերս ի մեղաց, վկայեաւ
ձայնիւն հօր, և երեւմամբ ոգ
հոգւոյն. օրհնեցիք քահանայք,
առաւել բարձրացուցիք ըզնա յան-

Աստուածածնին սուրբ կոյս անձ հա
հարանցեալ մարիամ, որ ծրհնելոդ
ես ի կանանց. զքեզ օրհնեմքդ միշտ
որ անժանիդ ես մեծամեծ ցաւոցն մեր:
Աղաչական տամ ձեր և մատաղաստ
լուսոյ. որ ի քեզ վերստացեալ
բանըն կենաց բնակեցաւ. զքեզ:
Ո՞ւրըն կենդանի՞ որ ի մորենին
վառեցաւ, զոր անվընաս յարդան
դի քոմ կրեցեր, և ծընար աստ
ւած և մարդ. զքեզ:

Ար կերպարան հօր և արարչա կգ
կից բանդ. վասըն փրկուԹեան
ազգի մարդկան այսօր ի կուսէ ըզ
կերպարանըս ծառայի ըզգեցար
մարդասիրաբար. քի՛ ամենակե
ցոյց գալըստեամբդ ողորմեա մեզ
ամեըսին: Ար յանմահաց լուսոյ

ծածկեաւ ընդ հօր և սա՛րբ հոգ-
ւոյն, ՚ի քրովբէականըն հանգչէիր
յաթոռ. այսօր խանձարրովք պա-
տեցար և անբանից մսուր եդար.
մարդա՛ : Ո՛վ եկիր ՚ի վերկո՛ւթիւն
ազգի մարդկան, Թագաւո՛ր փա-
ռաց քո անճա՛ռ խո՛նարհո՛ւթեդ.
այսօր ըզ մեղա՛ք դատապարտեա՛լ
անձն ի՛մ ՚ի մահ, նորո՛գեա ՚ի կեան-
սի՛դ յա՛ւիտենից. մարդա՛ :

տէր Ո՛րիաստա՛ծ ծընեա՛լ այսօր ՚ի բեթ-
ղե՛հէմ ՚ի յայրին, և դա՛րբք վերի՛ն
զուա՛րթնոցըն սո՛կացեա՛լ զարմա-
ցեա՛լ կա՛յՀՀ՚ն. զի տե՛սին մարմ-
նա՛ւ ծընեա՛լ ըզ բա՛ն՚ն ա՛ՀՀծ : Ո՛վ,
ո՛ր ըսքանչե՛լեք եղե՛ն այսօր ՚ի բեթղե-
հէմ ՚ի յայրին. կո՛ւսի ծընանի՛լ ա՛ՀՀծ
և մարդ, անո՛ւսականն մ՚ընալո՛վ
կուսական որովա՛ՀՀյնի՛ն. զի տե՛ : Ա-
սաղո՛ն գո՛չակէր մոգո՛ւցն առ ՚ի
բերել ընծա՛յս աստուա՛ծա՛վթեն.
և հովիւ՛քն ընդ հրեշտակս երգէ-
ի՛ն ասելով. փառք ՚ի բարձո՛ւնս ՀՀյ

որ առաքեաց ՚ի փրկութիւն մեզ
զբանն աստուած։

Ընկալեալ նախանձուն հօր զիւ նահատան, տանձար և առաքեալ, տեղի առնուն ընդ քեզ մեծացեալ ընդ նմա ընդ հովիւ աստուածամոյր է կոյս։ Որ ի կենդանատեղեաց յանեղէն հաստատեալ ամենայն եղեկանքս, անսերմնապէս տղայացաւ յորովայնի քումմէ, և ծընաւ առ ՚ի քէն մարմնացեալ աստուած ընդ բոլորից։ զքեզ։ Որմէ զարհուրեալ դեւքն ի նմանէ վերին զաւրինն զօրութեան, տղայապէս անբնակալեալ բաւեցեր ՚ի գիրկս, և աչերս ցեր որպէս մայր աստուածոյին զքեզ զկոյսական քո սուրբ ընդ կամն։ զքեզ։

ճշ
մե
գձ

ը
օրհ
գձ

ԱՅՍՕՐ գաբրիէլ ցընծալիք երգեցից սրբոյն կուսին ա՛ւետիս բերկրեաց ասելով. որ ծնաւ զՓրկիչն աշխարհի մերոց ։ Ընդունելին երկնի և երկրի, ի կանասկան արգանդէ մեզ կեանք յայտնեցաւ. աստուածացոյց այցելու մարդկան ։ Յառաջնոյն հայոյ լուծն ընտանեսիլ աստիճան, մոգունք հետեւելով նշանակի՛ ի ծնունդ աստուածորդւոյն ։

Ա՛յսօր գաբրիէլ հրեշտակն ցընծալիք եղեամբ երգեցից առ կոյսն ասելով. աւհ՛ ուրախ լեր բերկրեացիր տէր ընդ քեզ ։ Ա՛յսօր աւետիք հրեշտականատուին ցընծալիք լցան զկոյսն սուրբ. քանզի էհ՛ւ վասն ծնանելոյն կուսին ։ Ա՛յսօր տիեզերք պայծառացան աւետեօք սրբոյ կուսին. քանզի բահ՛ն մարմին եղեալ և բնակեաց ի մեզ ։

Ո՛ր ի ծոցի հօր բանդ աստը-
ւած անբակիցըն , յարգանդի կու-
սին բընակիվ յանձն ա՛ռեր . զգ
քեզ բարեբանեմք ածսըւած հա՛ր
ցըն մերոց : Ո՛ր յանարուեստ ա-
ղբոս նըստա՛ւ և ընդ հօր ես յե-
ովեան , յանբանից մըսուր եղար
Թագաւոր փառաց . զգ-քեզ : Ո՛ր ի
քառակերպիցն երէքսըրբեան ձայ-
նի՛ւ անդադար օրհնաբանիս , ի մե
գա՛ց պատարագիւք պատուեցար
յայրին . զգ-քեզ : Ընդ տէր ծրհնե-
ցէք ե՛ւ բարձր արարէք զգնա յա-
ւիտեան : Ո՛ Թագաւորն անմահ
քրիստո՛ս զեակից հօր և հոգւոյն ,
որ ողջոյացա՛ն այսօր յանարատ ի՛
սուրբ կուսէն վերկեցա՛լ ըզգ մեզ .
ժողովե՛ցէք ծրհնե : Ընտարին ա-
րաքածոց քրիստո՛ս փառակից հօր
և հոգւոյ , այսօր մըկրտեցե՛լ ի յանձն
էա՛ւ ի ձեռանց հոդեգինի , սըրբե-
ցո՛լ զգ մեզ . քահանայք ծրհ :
Ընդ-քեզ աստուա՛ծամծին , ա՛ղ-

բիւր անբիծսիա լրասոյն , որ լու-
սահրէ զհաւատացեալս . միաբան
նական ձայնիւ երգով մեծացու-
ցանեմք : Որ պարծանքը կու-
սութեան մարդկան . դո ուրա-
խութիւն հրեշտակաց . դո բար
ձող անիծիցն . վասն որոյ ըղքեզ
աստուածածնին մեծաս : Որ ճըշ-
մարիտ արեւելք արեգականն ար-
դարութեան . յորմէ ծագեաց փըր-
կութիւն տիեզերաց . միա :

ողբ Ողքեզ ազաչեմք ամենիշխողը-
նակից հօր պրպի . որ այսօր նա-
խատեղծին բնութեամբ ի կո-
չին ծընար աստուած ի մարդ .
պղծրաեալ մեզ : Այս քեզ պահա-
տիմք էակից հօր պրպի . որ այսօր
ի մըսուր եղար և ի հրեշտակաց
պատուեցար աստուած ի մարդ .
պղ : Ո քեզն հայցեմք ճըշմարիտ
սուրբ հպի . որ այսօր անանձ
կերպ երեւեցար յայտնեցար աշ-
խարհի աստուածածին . պղ :

Ար՝ի հրեղէն աթոռ ընդ հօր եմա բնակեալ, և՝ի հրեշտակաց ստանալ ուրեալ. այսօր կամաւ հօր՝ի յերկիր երեւեցար մարմնով կուսական ծընբ՞նդեամբ. զքեզ ընդ զօրս անմարմնոցն ամենադարս օրհնաբանէ նեմք: Յորմէ զարհուրեալ դողան սրմելեադունդ ջնկք աթոռոցն, Թևանթօղելով ծածկեն զերեսս իւրեանց. այսօր տղայաբար՝ի կուսական՝ի սահմանցըն կերպակրեցար մարդ դամկրա՞պէս. զքեզ: Ար յանապատ տուժ վաստակ համնարհեցար յերկիր, ախտակիր եղեր հողեղէնն բընական. այսօր զմեզուցեալ զնախահայրըն կենադրծեցեր՝ի կեանսըդ յանբիտենից. մարդա:

Ընդ զքեզ կոյս և մայր և բնական բան աստուածային ներմարդեաւն, դոհաբանեմք և վերծրհնեմք զեղեալ վըրկող կենդանուԹեան ազգի մարդկան. վասն որոյ զքեզ աստուածածնին և կոյս՝ բարեբաց

աեր

ճշ
մեծ
բձ

նեմք զմայր և զաղախին վերակ
ացն ամերոյ: Ընծանողքն հօր և հին
աւուրց անժամանակն յաւխտենից,
ժամանակաւ յորովայնի քոյր բնակ
կեցաւ և ի հօրէ ոչ մեկնեցաւ.
վասն ո: Ընեալն ի քէն ի խաչ
ելեալ, եւ ի յաթոռ փառաց ընդ
հօր. անարգեալ ի մարդկանէ, փա
ռաւորութեամբ էութեամբ եր
կրպագեալ. վասն ո: Ողբիզ ոչ
միայն որդիք մարդկան, այլեւ վէ
րին զօրութիւնք. գամաք անմարմ
նոց հոգեղինաց հրեղինաց զաւարթ
նոց և հրեշտակաց, գոհաբանեն
և վերօրհնեն և փառաւորեն զմայր և զաղախին վերակացն ամերոյ:

Ասան հինգերորդ աւուրն:

Այսօր որ յաթոռ փառաց ընդ հօր ծընանիր ի սրբոյ կուսէ Մարիամայ բանն,

ծնանելով զզ տիեզերս յորդեդ-
թուիեանն չընդհս : Այսօր ան-
պատմելի բանըն հօր բազմի՛ւ ի
մրանը անբանիմից բոլորից տէրն ,
և ի վերայ քերականների հանդչի՛ :
Ու նոյն ինքն է ճառագայթ վա՛
ռացըն հօր , ի յոհաննէ հայ-
ցէր մկրտիլ ի յորդանանոմ՛ի
յորձանան , առաքելական կոչմամբ
զզ տիեզերս հրաւիրելով :

Ի զծնեալն ի սրբոյ կուսէն ընդ
կալցի՛ք ի սիրտս մեմ՛ր հաւա-
սամ , որպէս երբեմն ի գիրկսըն
սիմէոնի : Օրհնեմցուք զառաքեա-
լըն ի հօրէ մր ի խանճարանըս
պատեցա՛ւ վասըն մեր , եւ վըր-
կեաց զզ մե՛զ յանիծից ադամայ :
Ուրախ լեր անապատ ծարաւի՛ , և
ծաղկեա՛ հաւատո՛վ երանութե՛ամբ
յայսըմհետե . քանզի քրիստո՛ս յո՛յս
յայտնեցաւ հեթանոսաց :

Ու յանձառելի՛ ծոցոյ հօր
յերեւեցա՛ւ ծագեցա՛ր արեգակն

արդարութեան անկասկիզբն աստուած. զբեզ ընդ հրեշտակս բազմեցուցանեմք աստուա՛ծ հայրցըն մերոյ: Որ խնայահեցար յերկնից փրկել զարարածս անչափա՛ս, մարմնացար ի կուսէն էակից բանդ հօր. զբեզ: Որ ի խաչնձարուըս պատեցար անեղանելիդ, ոչ մեկնեցա՛ւ յանքըննին փառաց հօր իսկակից սուրբ հոգւոյն. ըզ:

գ Որ զաեր վիրաւորեալ ծրհնեցա՛ զեզք ի աստուա՛ւհմէ բա՛ռթր արարբ ըզնա յաւիտեան: Որ ածաք քեաչն ի հօրէ զբանն և զմարմնաց ցեաչն ի կուսէն զանքընննելին. վիա: Որ ծընեաչն ի սրբոց կուսէն և յանբանից մրսուր եգեալ ըզ հայց կենդանացս. վիա: Որ երկրըր պաղեալն ի մոգուց և զկրտեաչն ի յորդանան ի յիւհաննէ. վիա:

ամէն Աստուածածնին և սընբուհի. որ ըզ բանն աստուած անսերման յընդ զմարմնամբ յարդանդի կրեցեր.

ամենապարծ երդով մեծամեծացաւ նեմրք։ Օ քեզ մեր կուսիւթեան և յղութեան ըսաց, և առաջնոյ անճառելոյ բնութեն ի քեզ վերայիջեալ բանին. ամեն։ Քեզ լիաձայն կենաք դատապարտ առնեան. և քեզ կանգնեցաւ մեղուցեալ մերըն դլուխ. վասն որոյ ըզքեզ ծածծեն և կոչս. ամեն։

Որ էրն ի սկզբանէ առ ամսոյս ոդը
ամ և աստիճած բանն, կերպաւ բան անեղեն և համապ սուրբ հոգւոյն, ի վերջին աւուրցս ծագնուցեալ մարմնանալ յանձն առնու ի կուսական արգանդէ վարսէն փրկութեե աղխ մարդկան։ Յառաջ քան զյառնեանն որդի նախանձաւորեան, այսօր յերկրի եւ բեւեալ աստուած և մարդ կատարեալ, խառնձարդով պատի, եղաւ նի և դլնի յանբաժնից մշտճր վարսէն։ Ի բեթղեհէմ հրեաստանի երեւի արդարութեան արեգական.

այսօր երկրպագիմ ահնեղն յարեւելից եկեալ մոգուցն, եւ վառաբանի նի յերջանիկ ի բացօթեայ հովուացն վայրն։

տէր Որ անտես եւ անբննելի քառաջ կերպիցըն վեհագոյն, ի փըրկել ըզմեզ եկեալ անմահից թագաւորն, օրհնութիւն առաքողին։ Առաքի հրեշտակապետան առ սերովբէն հղղեցին, ասէ տէրն եւ արարչին աշխարհաբեռն ի հօրէ մարմնանայ ի քէն վիրկոյն։ Ընկերատէ ի յորդանան վերկայելով հօր եւ հոգւոյն, ճեսանիմ ի բարձունս երկնին մանկունքն, օրհնութիւն որդւոյ դաւթի։

ձշ մեծ բա Ահեռաւոր ծագիկ, ահագին տապարտ շնորհաբուխ վերաբուսեալ յարմատոյն յեսսեայ. զբեզ եսայի հառաջ կանխաւ վերագիտացն եօթնակարմիրեան շնորհացն հոգւոյն ընդունայնարան գոլ. աստուածամարդին եւ կոյս զբեզ մեծանուագոյնիկն։ Ամէն մեղմ ճաշակ պիտոյին բանաւոր

բարեհնակ, յորմէ կրեցաւ մեզ
սկիզբն ամենասուրբ յուսախաւսքին
տիրամեղելոյն ի ճահակմանէ ծա-
ռային գիտութեան. զորոյ հիւ ա-
նարատ ամուհնէքեան գքեզ մեծս։
Ռաշտքանալուհամ ի մանկիկ անա-
րատ վարուք. այսօր յառաքելոցն
ամենիւհամ վերին անկնարկութեանն
վերափոխեցար յաշխարհութիւն սրբո-
ւոյ քո ի աստուծոյ մերոյ. բարեխո-
սեա խոստովանողացս գքեզ մեծս։

Կանոն վեցերորդ ասորին։

Ը

Ընտրեալդ կամ տեսիլ փա-
ռաց քոց տեսող որ ի մեզ
հրաշագործեցաւ երեւելով անձա-
ռաբար ծընունդ, այսօր ցընծու-
թիւն յայտնեցաւ տիեզերաց։ Ընդ
մարմնական հոգեղինացն երգակցել
լով բժշկեցին վանլմամբ, Թափան
ցիկ հրաժին ամպոյն սիւն գործ-

եալ յայրին . այսօր դասակից ե-
ղեն հաճելութքն հանդիսի վերնոյն :
Ընդհանուր ծանալեցաւ ծագումն
մին լուսոյ , մոգունքըն հետեւելով
աստեղըն դուշակեալ զոր ծընանդ
յայրին . անդ մատուցանէին ըզն-
ծայս ետծային ծնընդեան :

Որ յետ լծանդեան ես ընդ հօր
և սուրբ հոգւոյն անբակելոքն աղ-
դի , խոնարհեցար ի հայրական ծո-
ցոյ , մարդ եղեալ մարմնացար ի կու-
սէն , բանեալով զյաղթանակըն մահ-
ու յանցանաց նախահօրն . քեզ
երգեմք ընդ զօրըս հրեշտակացն ի
մէջ հովուացն , օրհնեաք ես քրիս-
տո՛ս նախայաղթեան բանդ :
Այսօր ծընար որ ի հօրէ յառաջ
քան զյաւիտեանս որդի , ճառա-
գայթ փառաց և ծագումն յան-
մեկնելի լուսոյն . աստղագուշակ
տեսլեամբըն յայրին իջեվանի և ի
մլսուր անբանից բազմեալ . քեզ :
Ծագաւոր փառաց քրիստո՛ս և ա-

բարիչ բոլորից, աստուածծ հըզօր
իշխան հայր հանդերձեաւ լուսոյն,
մանուկ երեւեալ այսօր անփոփոխ
խելիզ ի յեռութեան. քեզ եր։

Ո՛ր խոնարհեցար ի հայրական հրց
ծոցի բընակիլ յարդանդի կուսին. դկ
անասնաբծ հաւրցըն մերոց։ Ո՛ր գըլ
թացար յերկիր և ծնար անեախտ,
ազատեալ զանխտի ծընանդեա. անց
սը։ Ի ծնեբանեցիքը զեակիցըդ հօր
և հոգւոյն անդադար հոգեմր երդ
գով. աստը։ Ի զտեր. Օ՛ծառաբեկն գ
ի հօրէ լոյս խնաստութի և բան,
զեակիւ՛ցըն հօր եւ հոգւո՛ւայն.
օրհնեցեք և բարձր ասարեք։ Ի զ
ծնեանն ի սրբոյ կուսէն զխոստո
վանեալ թագաւորն, զերկրպաշ
դեա՛ն ի մոգո՛ւց. օրհ։ Ո՛ր ի
ջանեալ ի ջուրսըն սրբեաց զյոր
դանան, և զերկրաեա՛ն ի յով
հաննո՛ւայ. օրհ։

Ո՛ր զանճառելին ծընար սուրբ ևեծ
աստուածածին կոյս. օրհնեամ ես

յաւիտեան ։ Որ զարարչակիցըն հօր զնակըզբանէ բանն աստուած յերթալոյն քում կրեցեր . օրհնեալ ։ Օ՛ քեզ եզեկիէլ եռաս երկնայի՛ն դուռն և համրան անփոյթ . օրհ ։

ողբ գկ Ո՛րպէսիաս ծընանիդ քո ՚ի սբ կուսէն այսօր ցմեցաս ազգի մարդկան , անընակըզբնակից բանդ էակից հօր ։ Յայտնութեամբ քո տէր ցընծացաք երկիր . և նորոգեալ եղեւ ադամ յառաջին յանցանաց ՚ի մեղաց իւրոց ։ Որպէս հովուացն յերկրի փառաւորէին ըզքո ամենակեցոյց գալուստդ , որ երեւեցար քո ամբարածնոյս ։

տէր Ո՛յսօր յայտնեցաւ մեզ բարձրելոյն բազմեալ բանըն յանբաժնից մըսեր . գաւն և երկնաւոր հաց ։ Որ յայսօր ցընծան զըսարթունք երկնից . տեսանելովք զահաւոր զահդին և ըզ հրաշալի ծընունդ , որ լցոյս աշխարհի ցուցաք ։ Որ ինդ ինքնակըզբնոյն ՚ի փառաբանու-

թիւն, տեսանէ՞ն ամպ լուսոյ սիւն գործեալ ՚ի հրաւէից վիմին, դաշտ երջանիկ հովուացն։

Ո՞ք եզ հայր յառաջ քան զյամ ճշ
ւիտեանս բարեբանեն դաշտ ան- մծ
մարմնոց հրեշտակաց, ձայնիւ եր- բէ
գոհ գոչեն եւ աղաղակեն, աստ-
ուած աստուածոց և տէր տէրանց
վրկիչ գոհիմ։ Ո՞ւսաքեցեր զքո՞ մի-
ածինըդ մարմնանալ ՚ի սա՛ըք կու-
սէն, և անապատ ծընանիլ յորմ՞
վայնէ՞ անապատկան, բամնալով ըզ
մեր նեղութիւնս. ա՛ծ։ Ընդհակ
բարի յերուսաղէմ երթեւեցաւ հե-
թանոսաց. զի արարիչն յաւիտենից
տըղայ եղեալ յորդէգրի թիւն կե-
նաց կոչէ. աստուա՛ծ։

ԺԲ
օրհ
բՃ

Ա՛նեղ ընե՛լ ի բընութի՛ւնդ
յեռանեղ ես ընդ հո՛ր, ծընա՛ր
ի սրբոյ կուսէն. ըզ-քեզ բարեբա-
նեմք արարչակից հօր։ Ա՛նեզանելի
արա՛րո՛ղ, որ վաթսն մեր մարմնա-
ցա՛ւ և ցընծա՛լի աշխարհի յայտնե-
ցար. ըզ-։ Ա՛ղբերատեցար ի յորդա-
նան ի յո՛վհաննէ՛ւ, աղա՛ւնակերպ
սուրբ հոգւո՛ւյն վրկայեալ երկ-
նային ձայնիւն. ըզ-քե՛զ։

Ի՛մանն առաքեալ ի հօրէ՛ւ,
ո՛ր վասըն մեր մարմնացա՛ւ և
ցընծա՛լիւն աշխարհի յայտնե-
ցար. ըզ-քե՛զ բարեբանե՛մք ա՛ծ-ած
ծի՛ն կոյս։ Ո՛վ որո՛մ ոչքն հան-
դուրժէ՛ւն բոցա՛նըշոյլ սերմա՛լ
բէ՛ւքն, նա՛ բնակեցաւ ի քո՛ւմ ո՛
լոյսն. ըզ-քե՛զ։ Յո՛րմէ սաս-
ա՛ծ դողայի՛ւն վայելչակնդացայտ ի
լուսո՛ւյն, ի գիրկըս քո՛ ըզ նա ընդ
կալար. ըզ-քե՛զ։

Ա այս որ՝ի հօրէ առաքեցար յոր-
ժամ իջեր՝ի յերկինից և մարմնա-
ցար՝ի սրբոյ կուսէն. զհաս ես գամն
աստուածոյ եւ որդի հօր: Այսօր
յայրիւն ընծայեցար վերակից, և՝ի
մոգուցն երկրպագեցար. և հմա-
ուացեալն տեսեամ սմանէին, զհա: Ի
նմանութիւն աղաւնւոյ տեսեալ
զհոգին սուրբ յովհաննէս, աղա-
ղակէր սասելով. սա է գառն աս:

Փառաւորեալ սատուածդ աքան հրդ
չելի մեծագործութեամբ, երկիր՝ի բդ
վերակել զարարածըս քո. սատուած
հարցըն մերոց: Օրինաւ՝ի կուսէ
անճառելի բանիդ, ՝ի հօրէ ոչ մեկ-
նեցար. օրհնեմք զքեզ աննհասա-
նելի լոյս, սատուած: Երեւեցար յաշ-
խարհի որ իջեր՝ի յորդանան մը-
կըտիլ՝ի յովհաննէ. որ զքեզ ջնա-
րըն սրբեցեր սրբութեա զմեզ՝ի մե- գ
զաց մերոց. սատուած: Ի զտեր. Այս-
նայն գործըք տեառն օրհնեն զք
նա աննդադար. զանըսկիզբն աստ-

ուսած զանյաղթելի զքաղաքսն ծրհնեցէք զվնեցէք եւ բարձր ա՛ բարեք զի նա յաւիտեան։ Այր էն վառօք ի յերկինս անըկզբնա կից հրդին, եւ իջեալ ի յերկնից մարմնացաւ ի կուսէն. ծրհնեցէ՛ք։ Ա՛զ ծնեալն ի սուրբ ի կո՛ւսէն, զեղեալըն յանբա՛նից մըսուր, և զմըկըռտեալն ի սուրբ յորդա՛նան ծրհ։ Օ՛ էակիցըն հօր և ո՛րդւոյ զգ սո՛ւրբ հոգին, զնորոգո՛ղ և զանըպա՛ռ աղբիւրըն լուսոյ ո՛ր լուսաւորեացն զգ մեզ, ծրհ։

Մեծ Ա՛զ կուսութի՛ւնըդ քո՛ւ ա՛ծած ծի՛ն ա՛նարատ, զոր ո՛չ բո՛ցայ կի՛զ եաց հուր աստուածո՛ւթեանըն, մեծա՛ցո՛ցանեմք։ Այր յարգանդի՛ քո՛ւմ անապականաբար բնակեցաւ քրիստո՛ս ա՛աստուա՛ծ, և փըրկիչ ա՛նձ ձանց մերոց, մեծա՛։ Ա՛ն հասանելի տէրո՛ւնական յայտնութի՛ւն աշխարհի ծագեցա՛։ անմատո՛յց լուսո՛ւն երկրպագեսցո՛ւք։

ողբ

Խոնարհեցար ի բարձանց և մարմնացար ի կուսէն, որ նըշատէլդ ի քրովբէ՛ից արարիչդ ամրացածոց։ Երկիր նք չէին բաւական փառաց անեղիդ. արդ անդ կուսին ժուժկալեա՛լ ընդունել զգանձդ երկնայինն։ Յորմէ սարսեա՛լ սերովբէքն ոչ լշխեին մերձենալ, ի խոնարհարա՛րս պատեցա՛ր և եղար ի մըսո՛ւր անբանից։

աէր

Բաշխալի բարբառ երկնաւոր զօրացն հընչեմամբ օրհնէին զանմահ Թագաւորութիւնն։ Ընձեռ ծընո՛ւնդըն փառօք երեւեալ, եւ աստղըն լո՛սապայծառ հովանի էր յայրին։ Խո՛նըն բազմեա՛լ յանբաւնից մըսո՛ւր. և մոգքըն հետեւէին ձագմամբ լուսափայլ աստեղին։

ճշ
մեծ
բկ

Ահն լուսոյ եւ ամպ հովանի սո՛ւրբ կոյս, որ ցօղեցեր ի մեզ ըզցօղն երկնայինն. զքեզ բարեբանեմք աստուա՛ծածին կոյս։ Ընդկէզ մարմնի և սրովբէ՛ հողեղէն եղբ

կոյս · քանզի պըտուղըն կենաց ՚ի քէն տլեաւ մեզ· զքեզ : Ընդծից լուծիչ և քաւիչ մեղաց մեր կոյս · որ զանտանելին յերից ՚ի գիրկըս քո բարձեր · զքեզ :

Կանոն ողիերդը աւուրն :

ժբ օրհ դձ

ԼՈՅՍ ՚ի լուսոյ ՚ի հօրէ առաջ քան զերկեայս և մարմնացար ՚ի սբ կուսէն, զի վերըստին նորոգեսցես զապականեալն ադամ : Ծոռ աստըւած ՚ի յերկրի երեւեցար և ընդ մարդկան շրջեցար, և վրրկեցեր զմեզ տիեզերըս յանիծից ադամայ : Ուրեք ՚ի յերկնից վերկայեալ հօր քո ձայն. սասէ դա է իմ որդի . և սբ հոգին զքեզ յայտնեաց աղաւնակերպ երեւմամբ :

Ո՛Վ քեզ որ հանգուցիչ և հրամայիչ մաքրեցեր զմարդկան ազգըս Թիւն , որպէս զաստուածն և զ

վերակից ամենևքեան օրհնեսցե՛ք ։ Փրկիչն երեւեցաւ և զաշխարհս ապրեցոյց ՝ ի պատրանաց թշնամւոյն . որպէսզի թեւն շնորհելով ՝ ի ձեռըն մերկըստուերեաւն ։ Ո՞վ կարէ ըզ մեղս մեր այսօր երեւեալ ապրեցո՛ցիչն , և զուարճացուցանէ զաշխարհս ամենայն ։

Ա՛զ գա՛ւ վիշապին փրկիչն ջախջախեաց ՝ ի յորդանան ի գետն , և ինքեան իշխանութեամբ զամենեսեան ապրեցոյց ։ Ո՞հ հին մարդն նորոգելով փրկիչն ՝ ի մերկութիւն գայ այսօր , զի զգեսցէ ըզ բնութիւնըս ջրով նորին գործեսցէ , անապական ըզ գեղս վախճանէն տալով մեզ ։ Ա՛ղբիւրդ բխաւոս և սրբիչն ամենայն արարչ բանիդ . և տայ մեզ թողութիւն մեղաց ջրով և հոգւով վերանորոգել ըզ մեզ ։

Տէ՛ն ծովի՛ն նեցաւ յորդանանդի կա-
սի՛ն խակամիկ հօր և՛ ամբ հոգւովն

հց
աձ

բանն աստաբեանը՝ ի հօրէ յաղագս նախանստեւղծ մարդոյն, բանալ ըզ յաւնցանս. ժողովրդեք օրհնեցէք զաստաբեանն՝ ի հօրէ զաստըւած հանրցըն մերոց։ Այ, խոյսաբեան պրդին փառաւկից հօր և սուրբ հոգւոյն՝ ի յորդանան էկըն այսօր մկնըտիլ՝ ի յովհաննէ. կերպացեալ խոհ՛ով յաղագս ի՞մ զնախահօրն եբարձ ըզ մեզս. ժողո՛վ։ Աքրոզականն պարգեւեցան շնորհք ամաւնակերպ իջմամբ սուրբ հոգւոյն ջուրցըն սիրուհաբեան. և հայր՝ ի վերոյ ուստ վըկայեաց, կըրկնակի ծնընդեամբ դա է պրդի ի մկրտիլն. միաբան և մեք օրհնեսցո՞ւք զաստաբեանն՝ ի։

ԳՎ զտեր օրհնեցէք բարձր արարիչք ըզնահ՛ւյաբեան։ Աբարիչն երկնի և երկրի աստըւած և՛ մարդ գոլով, երեւեաւ՝ ի հոսանանըն յորդանա՛նու, աստուածախառնըն մա՛րմնով լըւաց ըզ տիեզե՛րս

յ'ի մեղաց. բարձր: Այնաբանա՛լթ՛ երկնե՛ղ՛ք. քահանայք եւ ժողովուրդք, զամենասո՛ւրբ զկերպարա՛նութիւնն ըզ հանգո՛ւցեայ եւ ըզ մի աստուածո՛ւթիւնն. բարձր ա՛:

Յանձնո՛ւ վտառաց խնայարհեցար յ'ի մեր բընո՛ւթիւնս, բա՛ղնդ աստղա՛ծ և մա՛րմնացար յ'ի սըրբո՛ւ կուսէ՛ն: Եւ ծնա՛ր յ'ի տուրբ կո՛չես անմահական մա՛րմնով. ըզ քեզ անդադար բարեբանեա՛լ մեծացուցանե՛մք: Այ՛սօր զեկեա՛ղե՛ղ յ'ի փրկո՛ւթիւն ազգի մա՛րդկան, միաբա՛նութեամբ ամենեքեա՛ն մեծա՛: վեց

Պատկերակից եղեր հոգեղե՛ն բնո՛ւթեանըս, տընօրինեցեա՛ր յարգանդի կո՛ւսին բա՛ղնդ աստղա՛ծ, ըզ մե՛ղըս վերացո՛ւցանել պատկեր: Այերկնցեա՛ւ յ'ի ճաշակմանէ նախատա՛ւձին ըզ փառս, միւսանգա՛մ վերըմատին շնորհելով, ըզ մե՛ղըս վերացո՛ւցանե՛լ յ'ի փառս: Այրկրպտեա՛ւ յ'ի յո՛ղդանան յ'ի յո՛ւիսանն՛ք, ածա՛յին յոթ

բնաւ թէ մարմնավըն զիր ՚ի միջի էառ. զի միմիայն զմարդկայնական ունայնսն ծաղմամբն։

ոէր Օ անբաւժանելի զբանըն հօր և զանբակիզելն նմրա զիրդին, որ ՚ի յորդանան այսօր զի միրզըս միջոցց և զաշխարհըս լուսաւորեաց, բարեբանելով միշտ յաւիտեան։ Որ ՚ի հօրէ վերայեալ իջին, յայտնեաւ հոգին ինքեան ձեռնադրելը կապեան. զի եւ մեք օրհնեսցուք զերրորդութիւն միաձնական, բայց։ Որ ՚ի հրեշտակաց օրհնաբանեալ աստուած, ՚ի հռաանսըն յորդանան նուռ տեսեալ յովհաննէս աքեր. ահա գառն աստուծոյ որ վերայի ՚ի սուրբ հոգւոյն. զոր օրհնեսցուք միշտ յաւիտեան։

ձշ Անբակիզելն աստուած բանդ որ ՚ի հօրէ առաքեցար, ընդ ժամանակս կաս լինիր հաճեցար և մարմնացար ՚ի սուրբ կուսէն վասըն մերոյ փրկութեան. այսօր մկրտըս

տիւ ՚ի յորդանան ՚ի յորհանենէ , բառնալով զմեղս նոցա առաքինի նախահաւրեց մարդոյն : Ընդ զանեզլիզ աստուած բանդ անմեկնելիզ ՚ի հօրէ , ընդ ժամանակաւ լինելոյ հանճեցար եւ մարմնացար ՚ի սուրբ կուսէն , աստուած և մարդ յայտնեաւ . այսօր մը : Զորեքկերպեան կենդանեացն զոր խորհուրդ քահանայապետի ամենայնի , սեպհականեալ ՚ի զհնդին աղաւնակերպ նշմարիտն ՚ի վերայ ջրոցն , աղաղակէր առ նմա . ահա գառն աստուծոյ որ ՚ի հօրէ վերկացաւ , դա է որդի իմ սիրելի , ընդ որում եւդ հանճեցայ :

Ա Ե Ծ Ա Գ Ո Ս Ք Ե Ա Յ Ա Ր Ո Ւ Թ Ե Ա Ն Տ Ե Ա Ռ Ն :

Յ Ա Ն Ա Մ Ն . վառաց . 61 : Ի- ծնաւ : Ի յսօր զեկեալդ : Յարուցեալն ՚ի մեռելոց բնակարան մայր է կոչս , որ զոր նըմնջէ

ԺԷ
ՄԾ
ԱՃ
ՄԾ

ցեալսըն յաւամմայ կենագործէ ա-
նապական . զքեզ մեծամեծ ցանկմք
որ օրհնեամբ ես ի կանայս : Ա-
րա-
րողն երկնի և երկրի եղեր տա-
ճար և առագաստ , որ ըզ նընջե-
ցեալսըն մեր հրեղէնն նորոգէ .
զքեզ : Կերակրողին տիեզերաց ար-
բուցեր ըզքո ոբ ըզ կաթն , որ
ըզ նընջեցեալսըն մեր վերըսաւն
նորոգէ . զքեզ մեծ :

մեծ Ո՛ր զաւետիս հնգուհին ի հրե-
ղէն ի հրեշտակէն ընկալար , ու-
րա՞խ լեր բերկրեալ որ ընդ քեզ
մարիամ անհարանացեալ : Ա՛նըսկիզ-
բըն բանըն հաճեցաւ առնուլ մար-
դեղութեամբն ըսկիզբն ի կո՛չէդ ,
քրիստոս աստուա՛ծ Թագաւորն
յաւիտենից : Ա՛ղաչեմք ըզքեզ ոբ
աստուա՛ծածին բարեխօսեա վիր-
կել ըզ ժողովրդըս ի՛ւր , զոր գը-
նեալ արեամբն իւրով :

մեծ Ա՛ՂԱԾացո՛ւցանեմք ըզքե՛զ որ ի
հօրէ՛ բա՛նդ և անճառելի ծընունդ ,

որ ի կուսէն մարմնացար ցուցար մեզ։ Աղաչեմք զքեզ որ կոխեցեր զմահ մատուածոյ, և լուծեր զկնիք մահու. որ ի խաչին բարձրացար կամաւ հօր։ Աղաչեմք զքեզ որ ծագեցար ի նոր ի գերեզմանի, և յերրորդ աւուր յարեար. որ ի յերկինս համբարձար փառօք հօր։

Ամ Ար զքեզ հրեշտակին զքո ձայնէն լսեալ հիացեալ բերկրեցար, բաբեխօսեա՛ վասն մեր. մեք ծրհնամանեա՛ք զծրհնեալդ ի կանգնոյս։ Ար զքեզ հարն ամատուածոյ յորովայնի քում կրեցեր առկիզելի մերնի. բարե։ Ար զանշօշափելին յերից ի գիրկս քո բարձեալ դիեցուցեր կաթնամատուն. բարե։

Ամ Ա զքեզ երեւեալ դուռն առեզեկիէլին մարգարէիւ, ընդ որ ոչ ոք էանոյ եթէ ոչ ամատուածդ միայն. ամատուածածնի կոյս, օրհնեալեա՛ւք մեծասքուցանեմք։ Ա զ

քեզ ու՛ր ի՛ մորենուջն ամա մովսէ-
սիս մարգարէին զի նոր խոստով
կամ յայտնեցեր մարդկան ազգի,
օրհ։ Ի զքեզ ու՛ր ի հօրէ անժամանակ
նախապէս ևս ի մօրէ անէծակումանաւ
բար, ի ժամանակի ծննդեան ի բա-
ղում փըրկութեան յայտնեցար ու՛ր
դի բարձրելոյն. օրհ։

մեծ Ո՛ր զբանն ամստուածբաւա-
կան եղեր ընդունել յորովայնի
միշտ կոյս. զքեզ մեծացուցանեմք
որ ծրհնեալդ ես ի կանայս։ Ո՛ր է-
ից լուսոյն արժանի եղեր բաւ-
նալոյ ի գիրկըս քո մանկիտով. զքեզ։
Նշանաւոր տաճար տրնօրհնեալ
կոչեցար հոգւոյն սրբոյ միշտ կոյս.
զքեզ մեծամ։

մեծ ակ Ուրախ լեր աստուածածնէն,
տաճա՛ր անխամխտե՛լի. զքեզ
մեծացուցանեմք։ Յըղացար անա-
բատաբար, և զաստուած վայելեցար

պէս ծընանի. ուրախ: Երդէ մար-
գարէն, սիրէ է տաճար քո սքան-
չելի արդարութեամբ, և դուն
երկնային. ուրախ:

Նշնարհատ տաճար բնակարան անձ մեծ
բաւ բանին աստուծոյ, մարիամ
սիրէ կոյս, զքեզ և ըզ ծընեանին ի
քէն մեծացուցանեմք: Յարգան-
դի կրեցեր որ յաւուրս քան զյաւիտ-
եան ի հօրէ ըզ բանն, և ծըն-
նար մարմնով. զքեզ: Երդ խընդ-
բեմք ի քէն, անպատար բարեխաօս-
եա վասն ամենայն մերոյ աւ որ-
դին քո միածինն, փըրկել ըզ մեզ
ի փորձութենէ և յամենայն վը-
տանգէ մերոց:

Ամ գերահրաշ ծաղիկ բաւ- մեծ
եալ յերգեմայ, հմա անմահութե-
ծննդեան եւայիւ, յորմէ սիրեցաւ
մահ ընդ տիեզերս. օրհնութեամբ
ըզ քեզ մեծացուցանեմք: Որ
լուծիչ երկանց, բարձող անիծից,
ծագումն արեւու լուսոյն ճըշմար-

տի, որով հեղբեայր խաւարն ա-
ռաջին. օրհ: Ընդբեզ ունիմք բա-
րեխօս կոյս անհարանացեալ, մայր
անարատ էմմանուէլի, տաճար բա-
նիւն հօրն երկնաւորի. օրհ:

Մեծ բ Սոյնբն և անառուածամօին մա-
րիամ, ցանկալի կուսից եւ
պարծանք ազգի մարդկան, մայր և
աղախին մեծացուցանեմք: Ընդեզ
մոլենի և տաճար ընդհանուր լու-
սոյն, անարատ և անխահատելի կու-
սութիւն. մայր: Խնդրուրդ կե-
նաց և մայր կենդանուէ, և առա-
գաստ հրաւիրել ծագմամբ. մայր և:
Մեծ Ընդեզ կոյս և. 43: Օրհնաբանդեն:
Օրհնեալն ի քէն: Ընդեզ:
Մեծ Օ՛ քեզ հայր յա. 53: Ընտաբեցեր:
Շնորհք բարի յերու:
Մեծ Բանին առաքեալ. 54: Օ՛ի որովմ:
Ցնծմէ սարսեաղ գոզա:
Մեծ Ընդ կուսութիւնդ. 56: Ամր յար:
Ընհատանելի տէրմն:

Ա՛զ քեզ ամենօրհնեալ անատ-
ուած ձայնիմ, մայրըզ լուսոյ և ա-
ւազմատ աստուածդ բանին, մե-
ծացուցանեմք ։ Ա՛զ քեզ պայծա-
ղիկին երկրի նք և ամպ լուսեղէն, ծնող
արարչին և մարմնի անկիզելի, մե ։
Ա՛զ քեզ դուռն երկնից և ճանա-
պարհ ազքատութեան, բանձող մե-
նիծից և սրմանել հոգեղէն, մե ։

Ա՛զ քեզ անստուածանալին ոչ
ուրեք տեսից : ազգ մարդկան կենդանի
եաց մեծացուցանեմք ։ Ա՛զ քեզ
բնակ հրեղէն աստուածութեանն
յիմանալի զօրացն երամներ, ազգ ։
Ա՛զ քեզ մայր էմմանուէլին, մարգա-
րէին յաւուրզ գոշիկեան, ազգ ։
Ամէն լուսոյ եւ ամպ ։ 37 ։ Ընկէզ ։
Ընդծից լուծիչ և քա ։
Ա՛զ նացեալ, օրհնեալդ ի կանայս ։

լման ամենատուր յարգանդի կրեցեր, օհ։ Ամի դադարիր վասն մեր բարեխօսել, օհ։

ՀԱՅՈՒԱԾՈՅ, երկնայի՛ն դաւան աստուածայի՛ն ճայնիւն աւետարանչի հրեշտակն. ուրախ լեր բերկրեացիլ ամր ընդ քեզ։ Ի քերմիլեաս բազմեալ ընդ հօր ամենակալանաքար բնակիլ հաճեցաւ ի քում յորովայնի. ուր։ Որ բժշկեղն սրտիլեալիւք շրջապատեալ պահիր, այսօր ի միջ մարդկան ի գիրկս հողեղինի յայտնեաւ. ուր։

Ո՛ւրախ եւ լեր ա՛ծ. 25։ Ո՛ւրհատ։ Ո՛ւրբոլորից փրկու։

Ո՛ւրախ լեր ա՛ծ. 29։ Ի՛ք քեզ լու։ Ամայր սո՛ւրբ անարատ։

Ո՛ւրբ զաստուածածնէնն. 30։ Ընկե՛ տաւո՛ր հրեշ։ Ընկե՛ ուրախ։

Լո՛յս լուսո՛յ մայր. 33։ Ստեղծո՛ղին։ Լո՛յս ծագեցաւ։

Ընդակիզբնական . 39 : Յորմէ կէն : մե
Յորմէ զարհուրեալ :

Օ ԱՍՏՈՒԱԾՈՅՆ և զմիշտ մե
Կոյս ամենադարձ օրհնեա գկ
ցուք . քանզի ծագեաց մեզ լոյս և
բնաց , և փրկիչ աշխարհի մերոյ :
Խընդա՛ և ճեպեսո քեր անհամբանաց
եալ մայր . քանզի որ ի քէն ծընաւ
մեզ աստուածն ի փրկութիւն
աշխարհիս մերոյ : Զանձ անսպառ
կան գթոտար սուրբ աստուածածնին .
բարեխօսեա քրիստոսի աստուածոյ
մերոյ , կեցուցանել զաշխարհս մեր :
Ընդհանգամելի և . 34 : Ընդհանապայ մե
ծաւ : Ի լեռնէ վիճն :

Ամէն և կոյս ազախին քրիստո մե
սի որ բարեխօսէ ես միշտ աշխարհ
հի . քեզ երանեն ամենայն ազգ մարդ :
Աստուածածին և հարսն երկնից
մարիամ , տաճար և սեղան աստուա
ծոյ բանին . քեզ : Քեզ հաճեցան

խնամալքն ընդ հոգեղէնքս, և քո մերձեցաք ի փայտըն կենաց. քեզ։

մե դ

Բ՛ՈՂՈՔ ծրհնու[illegible]եամբ մեծացուցանեմք։ Ար ըզբանն աստ[illegible]ած յարգանդի կրեցեր սքանչ[illegible]ուհի անարատ, և ա՛նճառապէս ծընար ըզ վերածգողն երկնից. ըզ։ Ար էից լուսոյն արժանի եղեր բառնալոյ ի քո գիրկս. և արեգականն արդարու[illegible]եան եղեր արեւելք. ըզքեզ ծրհ։

մե

Ա՛նարատ կոյս աստուածածնի՛ն մարիամ, սրբուհի՛ և մայր քրիստոսի, յարգանդի տարար զանսահմանելին ամենեցունն. օրհնու[illegible]եամբ ըզքեզ աստուածածնի՛ն մեծացու՛ցանեմք։ Ըզքեզ երկնայինն դուռըն զոր ետես եզեկիէլ, և ա՛րքն զոր ծանեաւ դեդէօն. սերո՛վբէ հոգեղէն վեհագոյն քերո՛վբէից. օրհ։ Ա՛րիա խո՛րհուրդըս սո՛սկալի՛ս ի քեզ

տեսանել աստուածութիւն. յերկնից
թիւն անեղութեանն, ծնանել ա-
նարատ, կուսէն թէ յետ ծննդեան
միաբնել անապականն, օրհ։

Աստուածածնին մեծի ես կոչեմ զքեզ ես
կոչս լուսեղէն տաճար, որում եր-
կին երկնից չէին բաւական առ՝ի բնա-
կութի՛ւն՝ի քէն մարմնացեալ։ Ո՛չ զքեզ
անհամանացեալ որ միաշնդ՝ի կա-
նայս ծրհնեալ, կերեալ՝ի քեզ զան-
տանելի զբնութիւնն. օրհնութիւ
մեծացուցանեմք։ Ո՛րպես լեր ա-
թառ վերինդ թեան, յոյս հաստատ
տութեան մարդկան, միշնդ օրհ
նաց եւ շնորհաց, օրհնութեամբ
անդադար գոհութեամբ մեծաւ։

Ուրախացիր աստուածածնին մր
կուսութեանց ես պարծանք եւ
մեծ հաստատութեան մարդկան.
օգնական և շինող աշխարհի, մա
րիամ մեծ և պատկառելի քերովբէին մե
ծի։ Երանելիդ աւետեցաւն գաս
պատճառ տանելով զբնութիւն ան

տանելին, զամենեցուն տմենա-
կաչն արժանի եղեր կրել յորմէյայ-
նի, որ երէեցաւ ապրիլ մարդկան։
Քերովբէականն աթոռ ցուցար
ածածկին, ի գիրկս բառնալով
զաստուածն ամենեցունն, որ նըս-
տին ի քերովբէս. առ նա միշտ բա-
րեխօսեա կեցուցանել զմեզ։
մեծ Ուրախացիր սուտ. 23։ Յամն եղեր։
Տեսանելով զսոսկալի։

մեծ դկ **Աստուածածին** մայր և կոյս
ծաղող արեգականն արդա-
րութեան, որ լուսաւորեացն զմեզ, հոգեւոր երգով զքեզ բարե-
բանեմք, և փառաւորեմք զմիակ ծին քո զորդին։ Կոյս զօրէնըս
բընութեամբ մարդկան հրաշափառ քո ծընուեանդ, և զեռութիւն բնու-
թեանն ամբողջ պահեալ, և կու-
սութեանըդ քո ոչ խախտեցան կըր-
նիք. հոգեւ։ Օ քեզ մորեղնի ան-

կէզ, լեառըն վիմածին դուռըն փակեալ և աղբիւր կընքեահ. նմ՚ խաւէսացըն դուշակեալ մայր և կոյս. Հոգե։

Աստուածածնին սուրբ կոյս. 37։ Ա- մեծ
նապատական տա՛։ Հուրըն կէ՛ն։

Ր՚ զքէզ աստուածածնին. 41։ Դո՛ւռ պար։ մեծ
Դո՛ւռ ճշմարիտ արե՛։

Աստուածածնին և սրբ՚. 46։ Ո՚քեզ մեծ
մա՛յր կո՛ւսին։ Բեւ լու։

Ո՞ր զանճառելին. 51։ Ո՞ր զարար։ մեծ
Ո՚քե՞զ եղեկիէլ։

Ի՚քեզ եմք ապաւինեալ քրիս- մեծ
տոսի մայր աստուածոյ մերոյ։ Ո՞ր
քան զերկինս բարձրագոյն մարդ
ամ, պարծանք եկեղեցւոյ. քրիս։
Ո՞ր քան զարեգակն պայծառագոյն
մարդամ, մի՞ դադարիր բարեխօսել
վասն մեր, քրիստոսի։

ԺԲ
օրհ
աՁ

Ա ՐԱՌՆԱՑԱՒՔ ՚ի կոչեն նախայաւետեան բանդ , այսօր ՚ի տաճարն ՚ի կիր կատարել զՔրիստոս վասն վերին Թեառն Հնդիմանոսից ։ Որ յանապատ ատ Թոռ նըստիս բարեբանեալդ ՚ի հըրեշտակաց . այսօր ՚ի սիմէոնի բառնալով ՚ի գիրկս . որ ընծայեսցես զմեզ ՚ի կեանս նորդ յաւիտենից ։ Որ արձակիչդ ես կապելոց պարգեւաց տուս ամենեցուն . այսօր հայցմամբ ծերունւոյն արձակեա եւ զհս զքո բազմամեղս ՚ի կապանաց մահու ՚ի կեանս նորդ յաւիտենից ։

ԴՁ

Այսօր անքակտելական ծընունդ հայրական ծոցոյ բանն եկաւ ՚ի տաճարն , ընծայէ զարտաքս հօր ՚ի յերկիր նս ։ Այսօր բարձեալ եղև ՚ի գիրկսն ծերունւոյն , որ բանիւ զարտաքս բարձեալ ունի , օրհնաբանեացուք ։ Այսօր և մեք հաւա

տաճկաւելքս ընդ ծերունւոյն սիմէ՛ի
նի ըզբանն համագոյ հօր և սո՛ւրբ
հոգւոյն օրհնաբա։

Աչեայօր՝ի տաճարն եկեալ կենաց
ւոյն, և՝ ի գիրկսըն սիմէոնի գըգ-
ուեցաւ. զոր խրնդա՛լհեամբ ըն-
կալա՛ւ եւուսաղէմ։ Աչեայօր երկիրս
էրկինք ա՛նուանեցաւ, զի տէրըն
տերանց լջեա՛լ յերկինից՝ի յերկիր,
և ընծայիլ յանձն առնո՛ւ՝ի գոր-
ծոց ձեռացը խւրց։ Աչեայօր հեթա-
նո՛սաց լոյս ծագեցա՛ւ բրիստոս աս-
տո՛ւած. եւ փա՛ռք իւրո՛ւմ ժողո-
վըրդեա՛նն իսրայէլի։

Աչեա՛ր՝ի տաճարն եկիր վըճուկիչ. դկ
և ծերո՛ւնւոյն՝ի գիրկս ընկալեալ
անե՛լ. ապդ ա՛րձակեա՛ զոգ ծառայ
քո տէր։ Աչեա՛ր աշխարհի ցոյ-
ցի՛չ լոյս, և փըրկութիւն տիեզե-
րաց բրիստոս աստո՛ւած. որ մար-
մարտաւէրդ ես կեցո՛ զոգ մեզ։ Աչե-
ա՛ր խանանի արեգական, որ ծա՛ղ
կեցաւ տիեզերաց քո՛ տէ՛ր. որ։

Ի սկզբան էր բանն ած մարմնաց
ցաւ ի կուսէն, այսօր գըգուեցաւ
ի տաճարին : Խայտայր ալեծքըն
ծերոնին ածմրդուոյն ի գիրկս իւր,
և օրհնէր զաստուածն ասելով : Այժմ
արձակես զծառայս քո տէր ըստ
բանի քում ի խաղաղութիւն . զի
տեսին աչք իմ զըզ փըրկողդ ամ ։

Հրդ դ Օրհնեմք զքեզ որ առաքե-
ցար ի հօրէ , անճառելի բանդ
աստուած . յանձն առեր մարմնանալ
նալ ի սրբոյ կուսէն . աստուա՞ծ
հարցըն մերոց : Այսօր եկիր ի տաճ
ճարն անհամանելի փըրկիչ, եւ ի
գիրկսըն սիմէոնի գըգուեցար . աս :
Ուսաի և սիմէոն հոգեւոր հընչ-
մամբն աղաղակէր . արդ արձակես
գ զծառայս քո ամ ըստ բանի քում
ի խաղաղութիւնն . աստուած : Ընդ տէր
օրհնեցէ՛ք , և բարձր արարէ՛ք զըզ
նա յաւիտեան : Օրհնեցէ՛ք .
Օ ծընեալն յամենասո՛ւրբ յորովայն-
նէ յայնարատ ի կուսէն օրհնե :

Օրհնեբ՛ան. Օ՛ղկեալըն Տ՛յսօր ՚ի տաճարն, զընկալեա՛ն ՚ի գիրկան սիմէ՛ոնի օրհնե՛աբ։

Ա՛ղօթ. քրոնէական երեւեա՛լ այսօր սիմէ՛օն, զաստուա՛ծորդի՛ն ՚ի գիրկս իւր բա՛րձեալ մա՛րմնով, զո՛ր զօրք ե՛րկնից ՚ի բարձունըս հա՛ն նապա՛զ մեծա՛յուցանե՛ն։ Ո՛ւրա՛խ վըն գոչէր, ցո՛ւնծայր աւետ՛քըն ծերունին ասե՛լով սա՛ է Թագա՛ւորն ա՛նմահ, զո՛ր։ Ա՛րտասուելո՛վ աղե՛րսէր, արձակեա՛ զիս ՚ի խաղաղո՛ւթիւն ա՛նարատ ծո՛ննողի քո՛ բարե՛խօսութեա՛մբ, զո՛ր։ մեծ

Ո՛րոյ աւե՛ալ հրաման ՚ի սո՛ւրբ հո՛գւոյն ո՛չ տեսանե՛լ ըզմահ մինչ՛եւ տեսցէ զջ՛ծեալդ, տէ՛ր աղօ՛թիւք ծերոյն ա՛ղո՛ւաւեա՛։ Ո՛րոյ ընկալեալ ՚ի գիրկս իւր զօծեա՛լդ, և հա՛յցէր ՚ի կենանցդ ըզմահ, և արձակի՛լ ՚ի խաղաղութիւն. տէ՛ր։ Յորոյ այսօր ՚ի գիրկսըն գըգո՛ւեցեա՛ր, և կատարեցեր ըզվախաբո՛ւմն ողբ

ընծայելոյ քո ի տաճարին. տէր։

տէր Օ՜ որ փառաբանեմն ի բարձունս
իմանալի զծառութիւնքն, այսօր ի
տաճարն եկիր յընծայումն քրիս-
տոս, որ ընծայեա զարարածդս բար-
րեպէս քոմ հօր։ Ի գիշերիկս մարմ
նով բարձեալ եղեր ի ծերունեւոյն,
որ բանիւ զարարածդս բարձեալ
ունիս քրիստոս, որ վերն մեր մարմ
նացար ի սրբոյ կուսէն։ Ա՛ան
զոյ և մեք ընդ սիմէոնի գոչեսցուք,
որ ի հօրէ լուաւոյ ըլյս ծագեցար
մեզ ևս կեսա՛նք. փա՛ռք գալըս
տեառն քո՛ տէր։

ճշ Ընդսակիզբն բանին յանբսկըզբ-
դկ նակէն ի հօրէ. և սկըզբնաւորեալ
ի կո՛սէն մարմնոյ զգեցմամբ, բո-
վանդակեալ՛ի յորովայնին և ընդ հօր
գոլով, և սահմանեալ ժամանակաւ
ծընեալ լինի մա՛տչեալ և մարդ։
Ա՛ընեալ ընդ օրինօք անհիւթակա
նին հոգանիւթ գոլով. զի զհոգա-
ծնեալքս հօրն ընծայեսցէ ա՛ստ-

ուածոյդ՞ն որ ՚ի ծոց հօր. տղայ
քառանօրեայ բառնի ՚ի գիրկս
ծերունւոյն. և յայտնապէս ծա-
նուցանի ա՛ա: Այսն պրոյ և սիր
մեծ ցընծայր հոգւոյն, աղաղակեր
՚ի տաճարին, պրոյ արձակե՞ս զզ
ծառայս քո ա՛էր ըստ բանի քում
՚ի խաղաղութիւն. զի ընդհանուր
աեսի զզ փրկողդ. ա՛ա:

Կանոն արբոյն Ղազարի անապատականի:

Ար գերազանցեալ գլուխ ա
ուածել քան զզ բնութիւն օրհ
մարդկան երանելիդ ՚ի հարցս նը ած
անտուն. առ քրիստոս բարեխօսեա
վանս անձանց մերոց: Ար անձա-
շակ լինելով զզ բազմաժամանակեայ
առուբդ, յօժարութեամբ բարձեր
զզ կարիս մարմնոյ. առ քրիս: Ընդ
մուտս յիշատակ՝ առաջի քրիստոսի՛
օգնական լեր տօնողացս զզ յիշատա-

կըս քո . զի եւ զմեզ ընկալցի
զօրհնաբանութիւնն :

Որ ի հանդիսս քո ճգնութեան երկնայինն զբարձունսըն նայեցեալ զամբանային . ի մարմնի տեսանելով զանմարմին խրեանց զվախս , ոչ սիրբ հայր անուանն . բայց խօսեաց առ քրիստոս վանն անձանց մերոց : Որ գերագոյն քան զբնութիւն հոգեղինաց ժուժկալեալ զանազան տանջանաց համբերելով յանդիմբեալ թշնամւոյն . ոչ : Այս տի և մեք տօնելով զճգնութիւնք քո սիրբ զյիշատակս , որ եղեր նախընթաց բարեաց կենաց ճանապարհին , փոխեցար յերկրայնոցս յանմահից գասակցութիւնն . ոչ :

հրդ աձ Ղ,ասասկիզբն միանձանց երանելի սուրբ հայր անուանիս , վերնական յուսոյն ակն ունելով զերկրաւորս արհամարհեաց . և զինուոյ րեցաւ քեզ քրիստոս աստուած հանրցըն մերոց : Անդադարեալ

ընդդէմ չարին բամբասինայր վիշապին, ժուժկալեալ համբերեաց ազգի ազգի վըշտաց քարաւիժ կոշկոճման. և զին։ Յանապատի բնակելով աղջիանուէրը Թէոբըն հալածեաց զգ բազմաթիւն լեգէօն զօրացն. և քաջալերեալ յորդորեաց զգ միանձինս ամենայն. և զին։ Ղտէր օրհնեցէք. Փառաբանիչք աստուծոյ յիշատակի սորա բարձր ձայնիւք զգ նա յաւիտեան։ Ի վաչ պարըս լերանց բնակելով խարազնազգեաց ճգնութեամբ, ի յայրս և ի ծերպըս քարանձաւաց. փառ։ Համանըմանեալ մեծին եղիայի և յովհաննէ մկրտչի, վերամբարձաւ եամ ընդ առաջ քրիստոսի. փառ։ Ով անմարմնական վարքք պայծառացեալ ի մարմնի զօրացեալ տեառամբ ով սուրբ հայր անուանիս, եղեր օրինակ բազմաց, եղեր դուռն մըտից կենաց ճանապարհին. յիշեսջիր զգ մեզ առաջի քրիստոսի. քո

գ

պը

սուրբ եւ արժանընդունակ աղօթից: Որ առեր զմեծ խոնարհութեան համբերութիւն խրատուածոյ թուրթեամբ. եւ պարապիցեալ օրհնութեամբ ընդ հրեշտակս, և խաչակրօն անդամդատ սաղմոսերգութեամբ. յիշեաս: Ոսան ոտից և մեք այսօր սօնեմք զհանգիստեան օր յիշատակի քո. անմոռաց յիշմամբ հայցեսցես 'ի քրիստոսէ զմեծ զքո պարմութիւն. քո սուրբ և արդ:

ոտեր

Որ չնորհօք սբ հոգւոյն բարձեր զմեզ խաչին փրկչական յորդիգրութեան շընորհս, ով սուրբ հայր անտանելոս, արժանաւոր երկնային կոչմանն 'ի հրեշտակականն դասակցութիւնան. օրհնեմբք մշտ սբ զերծպրութիւն: Այսօր և մանկունբք սուրբ եկեղեցւոյ սօնեն զի խաչակրօն քո սբ զյիշատակս, ով սուրբ հայր ճգնաւորաց. զի ընկալցին զանապական պարգեւան 'ի քրիստոսէ աստուածոյ մերմէ. օրհ:

Ո՛ առաքեալ վերընկալեալ
զ վճռս յաջակողմեանն քրիստո-
սի ընդ խնամատուն կուսանան, հայ-
ցեացես ՚ի քրիստոսէ զ Թողու-թի՛
մեղուցելոցս ՚ի լսել զ ձայնն ե-
թէ եկայք օրհնեալքդ հօր իմոյ,
ժառանգեցէք զ կեանսն յաւի-
տեանից ։

ՊԱրժանք եկեղեցւոյ և ուրա- ՃԿ
խաՀիւն հրեշտակաց ով սուրբ բՃ
հայր անտոն. զաղաչանքս մեր հա-
նապազ մատո՛ սուրբ երկրորդե՛ն ։
Ո՛ր ՚ի մարմնի կառուցեալ և զան-
մարմնոցն բերելով ՚ի քՃզ զվարս.
ով ։ Բաժակ հոգևորական լցեալ
ածային ուրախու Թեամբ . ով ։

Կանոն սրբոյն Թէոդոսի Նագաւոցի ։

Ո՛ զերկնաւոր Թագաւորոյ ԺՁ
Թեանդ քո զօրինակ ցու- օրհ
ցեր ՚ի յերկրի , հաստատեալ զաշ ակ

Թո՛ւ Թագաւորո՛ւթեան Թէոդո՛սի Թագաւորի յարդարու՛թիւն եւ յիշաւունս. բարեպաշտո՛ւթեամբ սորա՛ քրիստոս խընայեա՛ ՚ի՛ մե՛զ։ Որ զօրու՛թեամբ նըշանի խաչի քո տէր պատերազմելով խորտակեաց զընդդիմամարտ բըռնաւո՛թիւն հե՛թանո՛սաց, և հաստատեաց խաղաղու՛թեամբ սուրբ զեկեղեցի. բա։ Որ ետո՛ւր զնիրաւունս արդարո՛ւթեան քո ամբաւի, դատելով զոյժողովուրդս քո արդարո՛ւթեամբ ըստ հրամանի սրբոց քոց պատուի՛րանաց. բարեպաշտո՛։

Որ զարդարեա՛ զեղջայանձ վա՛յելչու՛թեամբ սո՛ւրբ զեկեղեցի, պըսակեցեր աւաքե՛ղքո՛վք և մարգա՛րիւք, և հաստատեալ ամրացո՛ցեր սո՛ւրբ Թագաւո՛րօք. բարե։ Որք զինո՛ւ զօրո՛ւթեամբ հոգւո՛ւյն վառեա՛ք ՚ի պատերազմի, վանեցին զոյ մոլո՛ւթիւն հերձուա՛ծողաց, եւ ՚ի հաւատս ճըշմարի՛տ

հաստատեցին ընտրեցեր յաչխարհի Թագաւորել մեծին Թէոդոսի. և կատարել զեան ընդ կեանսն հաւատով ուղղափառութեան , վերախնդեցեր այսօր յերկնից Թագաւորութիւդ .

բարեպաշ։

Օրհնեմք զքեզ քո՛ Թագաւոր , որ յաղթող խաչիւ քո սպասակեաց զսուրբն քո սքանչելի փառօք քո՛. աստ՛ուած հարցըն մերոց։ Այսօր ցընծան զբարեխնդութիւնք երկնից ընդ ճրագնաւթիւն Թագաւորին . քանզի երդիւ բարեպաշտութեամբ Թէոդոս մեծ Թագաւորն ընդ վեցհետեւեան զօրս երկնից աստ՛ուծոյ հար։ Այս նորաձնեալ եկեղեցիք հեթանոսաց , ընդ սրբոյն Թէոդոսի բարեպաշտ Թագաւորի երգեսցուք քեզ երգ նո՛ր աստ՛ուած հար։ Ընդ տեր օրհնեցեք . Ընդ սրբոյն բարձր արարչո՛ք զաստ՛ուած բանըն հօր յաւիտե՛ն։

Ո՛ր ՚ի յերկրի է պըտակեալ ՚ի հը-
բեշտակաց, և ՚ի յերկի՛նըս բարձ-
րացեալ բարեպաշտութեամբ իւ-
րով. ընդ ։ Ո՛ր հաւատով պարտ-
եաց ըզ ԹլէնաՅին, եւ աղօթի՛ք
հիմնեցոյց սուրբ զեկեղեցի՛. ընդ ։

ողբ Թ՚ուենա ՚ի՛մ. Պատճա՛ճ վըրկի՛չ
բձ մե՛ր, ըմբռ մե՛զ որ կարդամք ՚առ-
քե՛զ, բարեխօսութեամբ նը Թա-
գաւորի՛ն ։ Ո՛ր բարեպաշտութի՛ր
հիմնեցոյց զեկեղեցի՛ սուրբ, եւ
կարգաւորեաց ուղղափառութի՛ր
ըզ-քո ժողովո՛րդս ։ Պա՛րդ անկեա՛լ
աղաչե՛մք ըզ-քե՛զ մարդասէ՛ր տէր,
յիշատակի՛ սորա պարգեւեա՛ մեզ
զերկնայի՛ն ՚քո զխաղաղութի՛ւնդ ։

տէր Ո՛վ երանելի՛ և բարեպաշտ Թէ-
ոդո՛ս մեծ Թագաւո՛ր, բարեխօս լեր
վա՛նըն մեր սո՛ւ Թագաւորն երկնա՛-
ւոր, Թողո՛ւլ մեզ ըզ մեղըս մե՛ր ։
Ո՛ր երկրպագողդ ես քրիստոսի և
հիմնադի՛ր սուրբ հա՛ւատոյ. բարե ։
Ո՛ր Թագաւո՛րաց ես ՚ի յերկրի

պարծանք եւ ՚ի յերկինս պըսակ կեաց. բարե ։

ՃԿ
ԲԿ

Ով երանելիդ ամենեցուն տիեզերական իշխանութեամբ ընկալար ՚ի քրիստոսէ ըզ Թա՛գ պարծանս. ո՛վ Թէոդոս մեծ Թագաւոր վասչն մեր բարեխօսեա առ Թագաւորն երկնաւոր ։ Որ քոյին ընբաղօթիւքըդ վանեցեր ըզ Թըշնամին, կոխելով ըզ սատանայ ընդ երկնայինսըն դասեցար. ո՛վ Թէո՛ ։ Ուստի եւ մեք հաւատացեալքս տօնեմք զքո՛ յիշատակս, օրհնե՛Թիւն առաքելով ըզքեզ պըսակող ղին. ո՛վ Թէո՛ ։

Ընդ Ալեան Տէրտէրոյ Լուգաւորին ։

ՃԿ
Դ

Որ գերագոյն քան ըզ բնա՛Թիս հրաշագործեցեր՛ր արդի աստո՛ծոյ, ամ Թագաւո՛րըն հայաստանեայց, գաւազանաւ քո բարկու՛Թե զմի-

մարտութիւն յիմաստս փոխանակեալ. վասն որոյ մանկունք եկեղեցւոյ իւր շատակի ըմբռնեն զքեզ տէր։ Որ համանմանման բաբելացւոցն բնանաւորին՝ ի յանբանից ոտից եալ կերպարան, յանբանական բըռնութենէն նըւաճելոյ զարքայն մեծ տըրդատ. վասն որոյ։ Որ՝ ի ձեռն մանկանց սրբոյն գրիգորի՝ ի մարդկայինն բնութի դաւը ճանչեր յանմանեղէնն՝ ի բնութենէն նորատեղծեաց զարքայն մեծ տըրդատ. վասն որոյ։

Աւետարան ըստ Մատթէոսի, և Յակոբոյ առաքելոյն։

ԺԲ օրհ գձ

Յայնժամ գընաց յօրհնաբանեալն դաւիթ. որ զօրացաւ՝ ի վերոյ այլազգւոցն և հաւատոյ պարտեաց զանօրէնն ըզգողիաթ. զմարգարէն արանցուք բարեխօս առ տէր վասն անձանց

մերոց : Ասարե՛ք զարդմունութիւ՛ն
բընակչաց երկրի . նայեցարե՛ք ընդ
արդարըն յակոբ , որ հաճոյ եղեւ
աստուծոյ վարե՛քն իւրոյ՛ք . ըզնա՛ :
Սա եղեւ գլո՛խ առաքելոց սրբոց ,
և կոչեցաւ եղբայր տեառն ՚ի տա՛-
նէ դաւթի . ըզնա՛ :

Ար երջանիկ լուսաւորըն զուարճ-
ճանայր մարգարէին դաւթի , և հոգ-
ւովն վերանայր ՚ի կամարըս լուսե՛-
ղէնս . ըզնա՛ : Ար հոդանիւթ բնու-
թեամբըն զուգակեալ ընդ սո՛ւրբ
հոգւոյն , եւ ազմտեր ըզ թագա-
ւորն ՚ի դիւականն ախտէն . ըզնա՛ :
Ար հրաշազարդեալ գըտաւ ՚ի կար-
գըս թագաւորաց , և մանանիկից ե-
ղեւ սուրբ առաքելոցն . ըզնա՛ :

Ա՛ղաչ յամենայնի և ըզ պատ- հրց
ուիրանըս քո ո՛չ պահեցա՛ք , այլ խոս- դ՛
տովանիմք առ քե՛զ , մի՛ ա՛նտես
առներ այլ գլխիս ՚ի մեզ . աստի-
ւած հա՛յրըն մերոց : Ա՛յն դաւ-
թի սիրելո՛յ քո և յակո՛բայ արդա՛

րոյ աղաչեմք զքեզ. մի՛ ոք նըս-
տիս ի քրմվբես և հայիս յանդունդս
դըս. յիշեա ողջմուխթեամբ քո զ-
դաւիթ, եւ աղօթի՛ր սքոյն յա՛ղ
գ կովքաց խընայեա՛ ի մեզ. աս ։ Ո՛զ
տեր օրհնեցէ՛ք բա՛րձր արա՛րէք զ-
նա՛ յաւիտեա՛ն ։ Ո՛ր ընարեա՛ց զե-
րանելո՛ն զդաւի՛թ, յառաջնոր-
դութի՛ւնն խրա՛տել, օրհնե ։ Ո՛ր
կացո՛ց զբսքանչե՛լո՛ն զդյա՛կոբ, պա-
րի՛ւսպ չբրջապատ եկե՛ղեցւոյ իւ-
րոյ. օրհնե ։

ողբ Ընդակի՛ղքն աստուա՛ծ լսո՛ ի լու-
սոյ, որ ծագեցար մեզ ճղճիւղ փըր-
կո՛թեան՛ն ի տանէ՛ դաւիթ. աղօ-
թի՛ւք սորա աստըւա՛ծ ո՛ղջո՛ւսեա՛
մեզ ։ Ընդա՛ռնոց վերնոց թագա՛ւոր
յա՛ւիտեանից, որ մա՛րմնով երևե-
ցար երկրի՛ ի զաւա՛կէ դաւթի. ա-
ղօ ։ Յառաջնո՛ւմն աստուա՛ծահայր
անուա՛նեցաւ մարգա՛րէն դաւի՛թ,
և ի՛ վերջի՛նս ճղճւոյր տեսո՛ւըն կո-
չե՛ցաւ բսքանչե՛լին յակոբ. աղօ ։

Երդուաւ տէր Դաւթի ճշմարտու- տեր
թեամբ եւ ոչ ստեաց նմա, Ի պտղոյ որովայնէ նորա նստուցա- նել Ի յաթոռ նորա. օրհնեցէք զտէրն Թիւն նորա ամէն նայն երկիր։ Ո՛ադեաց մեզ տէր զնշխարս Դաւիթ, պատրաստեաց զնշ ճրագ օծելոյ իւրոյ. գովեցէք զտէրն։ Ո՛ յակոբ ընտրեաց իւր տէր, ժա- ժանգել նովաւ զնոր ժողովուրդ զնշ հնգեւորն խոսիլ. բարեբանե- ցէք զաստուածն Թիւն նորա ա։

Օրհնեցէք զտէր յօրհնու- ՀԿ
Թիւն Ի նոր. քանզի ծագեաց մեզ եղջիւր փրկութեան Ի տանէ Դաւթի կեցուցանել զնշ մեզ կամնշ ցաւ. օրհնեցէք զնշ տէր յօրհնու- Թիւն Ի նոր։ Վաւաշան ծաղկեր յ յանմահն յհետեւ Դաւիթ մարդ գոհէն. և Ի նորին շառաւիղն ա ուաքեալն յակոբոս ականատես և սպասաւոր բանին աստուծոյ. ՃՀ։ Յհետեւեցարս օրհնեցէք զնշ

տէր, որ երկոքո՛ւմեք ընտրեցեալք, առաքեալսըն յակոբաւ և մարգարէիւըն դաւթիւ հաստատեաց զհիւ մո՛ւնս սո՛ւրբ եկեղեցւոյ. օրհ։

Կանոն սրբոյն Ստեփաննոսի նախավկային։

ԱՄԱՏԱՏՆ բարի քրիստոսի եղեր այսօր ի միջի մեռե՛լ. և մըտեր ի վե՛րնատունըն խորհըրդոյ յաւիտեանական՞։ Որ ընտրեցար ի դա՛սս երկնաւո՛ր զօրացն. պըսակեցար ի՛ թագաւորէն զանթա՛ռամ ըզպրո՛ւսակն. և մըկըրտեցար արեամբըդ քո՛ սրբոյ առաջին վըկայ քրիստոսի՛ սո՛ւրբ ստեփանոս, նախատարկաւա՛գըդ մե՛ծ։ Ա՛րտեամբ ընդդէմ թըշնամւո՛յն, այսօր եւ գնեցեր արեամբըդ քո զաբրահա՛մ ի գիրկս մարդկան, ճըգնա՛ւոր քրիստոսի. գո՛հութիւն երկնքըրբե՛նիւն,

ԺԲ
օրհ
գկ

որ ընկալաւ զգ վկայդ ի՞ւր զսո՛ւրբ
ստեփաննոս ՚ի վե՞րի՛ն ե՞րե՞ս
սա՞ղէմ ։

Որ ընտրեցար ՚ի կո՛չումն ա- ✠
ռաքելական քարոզութեանցն ար-
ժա՛նաւո՛ր լինելով սո՛ւրբ ստեփան-
նոս . բարեխօսեա՛ առ քրիստո՛ս վե-
րա՛ն ձա՛նց մերոց ։ Որ խընդրեցեր
զԹողութիւն ՚ի վերայ քո քարա՛
ձիգ ժողովոյն սո՛ւրբ ստեփաննոս .
ե՛ այժմ վանըն քո ուխտաւորացս
աղաչեա՛ զընդա՛ջմի՛ հօր ներաւե՛ա՛լն ։
Որ ա՛րժանի՛ եղեր զմարտիրոսա
կանն առնո՛ւլ պըսակ նախ ՚ի վե-
կայս , առ պըսակիչըն սրբոց եւ
վանըն մեր բարեխօսեա՛ ։

Ո՛ւսաքեա՛լ և նախանձելոյ քրիս- դկ
տոսի սո՛ւրբ ստեփաննոս , որ զգ
քարկոծո՛ւմըն յանձն առեր , և յան-
մահի՛ց բնակարանըն վերանիստե-
ցար . աղաչեա՛ զՔրիստ շնորհել մեզ
զգ կեա՛նս ա՛նվախճա՛ն ։ Տո՛ւնկ ան-
մահ խնանդի դրախտին շնորհեցար

’ի հօրէ , և լուսաւորեցար ամենա-
ռապէս . այսօր ցընծա՛ն դամբ հո-
րեշտակաց ընդ քո՛ մեծապայծառ
ճրագնահրիւնդ . աղա : Աստուածա-
ստեղծ մարդոյն պլուռղ ընծայե-
ցար մեր՛ձ յանմերձենալի լոյսն . և
հայրենի՛ս աւանդահեաւն եղեր
ժառանգորդ . աղա : Ա՛ն նապաւի-
կոյ վըկայից յետ քրիստոսի գըտար . և
աստուածային փառսդն արժանա-
ւոր եղեր . բանասարկո՛ւն զինու-
քո վհրաւորեցաւ , և նախաստեղ-
ծըն պայծառացեալ բերկրեցար .
աղա : Ասակարգեալք և մեք ընդ
անմարմնական բազմահրիւնն վե-
րահայցեմք ընդ հրեղէն լեզուացն
աղօթականուէր մաղթանօք , հայ-
ցե՛մք ’ի քէն մարդամարէր փըրկիչ ,
խնայեա ’ի մեզ ստեղծող մեր եւ
կեանք աշխարհի :

Հրց գ՛ Ա՛նդ երկնային հմգեղինաց
դասուն , այսօր տօնեմք ըզյիշատակ
սրբոյն ստեփաննոսի . բարեբանե-

լոյ զգեզ տէ՛ր ամէն հայերն
մերոց : Որ հրեշտակակերպ տես-
լեամբ արժանացար պատերազմեալ
զբարկ ծուռն յանձն էառ . խոս-
տովանեցոյ զգեզ քրիստո՛ս աս :
Որ անպարապրելի աստուածա-
թեանդ տեառն և բարեխօս իւր
ուխտաւորացս , այսօր յիշատակաւ
սրբոյն ստեփաննոսի դովեմք զգ
քեզ քրիստս : Զի տէր օրհնեա՛ զձեզ
և բարձր արարէք զձեռս յաւիտեան :
Որ յերկինսն զօրացըն միշտ օրհ-
նի՛ քրիստոս աստուած , այսօր յի-
շատակաւ սրբոյն ստեփաննոսի զգ
տէր ծնրհ : Բարձեալ աստուածա-
բանութեամբ սրբոյն ստեփաննո-
սի , քահանայք ընդ վերին զօրացն
երկնից զքրիստոս գոլեա՛ :
Ընաքեա՝ ի մեզ տէր զգ բա-
զո՛ւմ զքրիստեան քո զողջմանս
թիւն , բարեխօսութեամբ սրբոյ
նախանձակցին քո և նղո՛ւրանաց : Ո-
րոմ զերկնայինսն բացեր զգ դու-

ռըն, ցուցանելով զանձառելի խոր-
հուրդ. սիրին աղաչանօք խընայեա
՚ի մեզ տէր և ա՛ : Ար աղօթանուէր
հայցմամբ զոր Թողութիւն խընդ-
րելով ՚ի քէն անօրէն ըսպանողաց
իւրոց. տիրին աղա՛ :

տէր Ալ երջանիկ ճառագայթ, ա-
ռաքելական քարոզութեանցն ար-
ժանաւոր լինելով սուրբ ստեփան-
նոս. հաստատութիւն ՚ի քրիստոսէ
հայցեաց սուրբ եկեղեցւոյ : Ար
քոյին յօժարական համբերու-
թիւդ զոր քարկոծումըն յանձն առեր, շը-
նորհեաւ քեզ յաստուածոյ լինել
չարչարակից քրիստոսի, զի և մեզ
ուսուսցես վառաւորել սբ զեր-
ծութիւնն : Ա՛ղօթիւր որ քա-
րաձիգքն լինելիք ՚ի քեզ նախ ՚ի
վերայս, զի առցես զոր հատուցմա-
մըն բարի յարութիւն ամենեցուն.
և այժմ աղաչեմք զոր քեզ և վասըն
մեր բարեխօսեա՛ :

Ա,սխատարկաւաձգ և առաջինն մարտիրոս , որ ի քրիստոսէ պըսակ- ժԿ
կեցար , և յերկինսաՀԷ՛Ր առագա՛ն- դԿ
տին պայծառացեալ բերկրեցար . աղաչեա՛ զաստ՛ուած շնորհել մեզ ըզ կեա՛նս անվախճան : Ար. քո՛յին համբերութեդ ըզ դրո՛նս երկ- նից բացեալ տեսեր , և զՔրիստ ընդ աջմէ՛ հօր . ա՛ղօթէ՛ր ի վերայ քո քարաձո՛ղացն . աղա : Ն՛կեղեցի՛ք արդա՛րոց և ժողո՛վք ուղղա՛փառաց , այսօ՛ր ըզ յիշատա՛կըս քո տօնե՛մք , եւ արեամ՛բ՛ք հա՛յցեմք ի քէն ձըմեռիս վերակայ քրիստոնէի . աղա : ՃՀ

Ջո՛ւնծայ այսօր եկեղեցի ա՛յ , զքո վայելչապէս տօնէ՛ զյիշատակս ս՛ո՛ւրբ սո՛ւրբ ստեփաննոս , մեծ եւ պատուակա՛ն անուա՛նիդ ի վերկայս . աղա : Ա,խոռչաւիղ բարեաց ամէ՛ն նայն աչխարհի , և լուսազարդ ճա՛ն նապարհացն եղեր ժառագրդ . ս՛ո՛ւրբ : Ա՛ծայինն զինո՛ւ վառեցար սէր հոգւո՛յն , տեսանելով յերկինս զհայրե՛նի փառ՛ք զորդին ա՛յ . ս՛ո՛ւրբ

ԺԲ օր դ

ՅՆՆՕՒՑ այսմ եկեղեցի անտունեցոյ յիշատակաւ եթէ առաքեալքն են, հաստատեալ ի վերայ վիմի հաւատոյ, զարդարեալ ի փառըս մարմնացելոյ բանին ։ Որ զեռնելիւն անճառելոյ միաձնին յայտնութեամբ հօր ի վերնաստ դասն նեաւ, և երանականն արժանացեալ շնորհի, վեմ անվախնելի ի դրանց դժոխոց ։ Որ անմարմնոց դասուց հրեղինաց հոգեղէն բնութիւք զերազանցեաւ, և բարձ բացեալ ի յերկնային խորհուրդն, անճառ բանին արժանաւորեալ ։

Որ զերազոյն ընտրելոց առաքելոցն դասուց անուանեցեր լինել զերանելին Պետրոս, գլուխ տուրբ հաւատոյ, հիմն եկեղեցւոյ ։ Որ յառաջագոյն կոչմամբ առաքեցեր զանձին ընտրութեա՛ն, յայտնել աշխարհի զանճառ տնօրէն

նուիրեան քո խորհուրդ, յօրհնամ
բանուիրիւն կոչել զհետիանոս ։
Որ երկնքուն քո ընտրելոլք լու-
սաւորչօքն աշխարհի՛, հաստատեա
ցեր զեկեղեցի քո քրիստոս. մաղ-
թանօք սոցա խընայեա ՚ի մեզ ։

Որ խոստացար տալ ըզ վամկանս հրդ
աքքայիւ թեանն երկնից երանել- դ
ութիւն պետրոսի, որ հրաւիրեաց ըզ
մեզ ՚ի յոյս կենացըն յաւիտենից.
աղաչանօք սորա կենդո զմեզ տէր
ազատ հարցըն մերոց ։ Որ ընտրե-
ցեր ՚ի մարգկանէ հաւատարիմ
սուրբ զառաքեալըն պօղոս, որ
շնորհով յաւիտենականըն լինել քեզ
խոստովանող. աղա ։ Փակիղն աք-
քայիւ թեանն երկնից սուրբ առա-
քեալըն պետրոս, արհամարհեաւ
ժուժկալեալ քեզ խաչակցեցաւ. ___
աղա ։ Ո՛զ տէր օրհնեցեք բարձր ա- գ
րարչի՛ք յաղթողական ձայնիւ ըզ
բնակեալն ՚ի մէջ երից ։ Որ ընտ-
րեալ զերանելի առաքեալան ամե-

լը.ք հաւատոյ, սիւնք եկեղեցւոյ
՚ի տիեզերական ՚ի հրապարակին ըզ
դատողական՚ն աթոռսըն շնորհե-
լով. բար։ Կրմանեալ աղաւնւոյ
արծաթապատ թևօքն ՚ի գոյն ոսկ-
ւոյ ճրչմարիտ սուրբ հոգին, եւ
լուսաղարդ փայլմամբ փարիչը լոյ
նոքօք. բարձր։

ողը Ակռլը.ք հաւատոյ այսօր փայ-
լին հայր սուրբ ՚ի քր սուրբ եկե-
ղեցւոջ. մարդասէր փրկիչ տօնո-
ղաց ողորմեա։ Խարեսծաւթբ
պետրոսի և պօղոսի քր սուրբ ա-
ռաքելոցն, մարդ։ Ուսաւորեալք
՚ի սոցա դըպրութենէս փառաւո-
րեմք սուրբ վերրոդութիւնդ. եր
կաքանչիւրոցն աղօթիւք տօնողաց
ողորմեա։

տէր Երանելի սուրբ առաքեալքն
նոյ զարեգակըն ծագեցան ՚ի յերկ-
րի, արձակելով ըզ ճառագայթս
ընդ տիեզերս, լուսաւորեցին զաշ
խարհս ամենայն։ Ի մերմէ ՚ի հո-

զնդէն բնաւ թեննէս չարչարեցաւն
վասն քրիստոսի. եղեն լուսատուք
տիեզերաց, և հրաւիրեցի՛ն զերկիր
կիրս ՚ի յերկինս։ Չարչարեցաւն
վասն քրիստոսի, զնա՛ տարփին իւ-
րեանց յո՛չ. հեղին զարիւնս իւ-
րեանց ՚ի յերկրի, և պըսակեցա՛ն
յանմահ աքթայի՛ն։

Ո՛ր արփիսհրաշ լո՛սոյ ծա՛գ- ՃՒԿ
մամբ պայծառացոյց զգ տիեզե՛րս ԱՍ
աչնճառնա՛պէս լո՛ՒՍՈ՛յն որ ՚ի հո՛ղ- ԴԿ
րէ՛ աշուքե՛ցաւ առաքելական քա՛ղ
քոզութեամբ սիրեո՛ՒՍ՛ն պետրո՛ս
ս, հրաւիրեցո՛ՒՍ՛Ր՛Ի՛Վ ՚ի ս՛ո՛յն աշ
նեցուցեր։ Ո՛ր ՚ի հեղձամահն մե՛ռ
ցա՛ծ ծո՛ղէս վերաբերեցաց զգ հոգե՛
ղէ՛ն բնաւե՛ին ՚ի՛ կեանս, բա՛ՒՍՈ՛ն
որ ՚ի յերկրի՛ երեւեցա՛ւ ա՛ւուկա
նաւ աւետարանի՛ սիրեո՛ՒՍ՛յն պետ
րո՛սի. հրաւի՛։ Ո՛ր յառաջ գո՛ւշա՛
կեցո՛ղ մահո՛ւն իւրոյ լինել կընդո՛ղ
աիրեամբ խաչին գա՛ՒՍ՛ո՛ւն որ ե՛
բա՛ծ ընդ մեղս մեր, ընդակե՛ զբա՛

ժամկ չարչարանացն սրբոյն պետ-
րոսի . ժառանգելոխ զքեզ
կեաց՛նս անվախճան ։

հմբ Ո՛ր անպարագիրն էր յաւուրթե,
պարագաձեւակեալ արփիափսիայլ ճաճ-
ոանգայլիւք լուսոյն որ պայ-
ծառ քան զարեգական արտանիայլ-
եալ շուրջանակի սրբոյն պօղո-
սի . հրաւիրելոխ զքեզ ՚ի բացս ըն-
անեցաւեր ։ Ո՛ր գերագոյն քե-
րովբէից վերամբարձեալ ՚ի յերրորդ
կի՛ խարհնս էրկնից, եւ ոտս հնձ-
րահանն վըտակացն արբեմամբ ըզ-
մայլեալ, երրորդութեանն ծրժա-
նաւորելով տեսլեաց՛ն աւետըբն
պօղոս . հրաւի ։ Ո՛ր անճառ հոգե-
ւոյն ընտրեալ, քարոզելով զանու-
նըն սո՛ն ՚ի հեթանոսս . եւ ոտս
կատարեալ զընթացսըն հաւատոյ
պըսակեցա՛ւ հեղմամբ արեանն քրի-
ստո՛ս ՚ի բրնատո՛սէ . ժառանգե-
լոխ զքեզ կեաց՛նս անվախճան ։

Կանոն ողբոցն որոմանց՝ արբոց առաքելոցն
Յակոբոսի և Յովհաննու ։

Ի օր դկ

Այր էն յէն-լեան որդի միջատ յէէն, անեղանելի ծընանեղ հայրակայն. զոր ի վերս՝ հաստ հընչեցին որդիքն որոմանն, և յայտնեցին դրդոց մարդկանն զճա՛ճկալ սկիս խորհրդոյ ։ Բայնն անբակիզեն ի կուսէն սկզբնահոսեալ, ի յեղկըլի մանրմնով երեւեցաւ. զոր տեսի՛ն քարոզք բանին ճըշմարտութեան, եւ ծանուցին տիեզերաց ա՛ծ եւ մարդ ։ Խակաթէս բանն աստուածծ միացաւ ի մարմնի, անվհատ դոլով յէ-լեան, որոմ եղե՛ն ականատես որդիքն որոմանն, եւ ընդհանուր քարոզեցին զա՛ն մանրին եղեալ ։

Այր անմանրին ի հծրէ մարմնացեալ ի կուսէն, թանձրացել բանդ անբմբռնելի. զոր ի մանրնի՛ շոշափեցին որդիքն որոմանն. և հընչ

ջեցին ընդ տիեզերս զա՛հեւոխս կե-
նաց։ Որ զանտեսող յերից զլսոյ անչ-
տանելի պատմգրեալ մարմնով ծած-
կեցեր. զոր ի լերի՛ն արտակայ-
լեալ տեսին որդիքն որմտման, եւ
մաքրեցան անձամբ տեսլեամբ գե՛ղ
բանական լուսոյն։ Որ կենարար
բանիւ քո անմահացեալք, և մա-
հու եղեն գերազա՛նց. յանձն ա-
ռի՛ն ըմպել զբաժակ չարչարանաց
ընդ քեզ, զի ընկալցին ի քէն ըզ
փառս ա՛նվախճան կենացն։

Հրց դ Որ զամենայնիսն յոչընչէ՛ արա-
րեր, եւ բստեղծեր ըզ մարդն ի
յանմահա՛ւթիւն ի պատկեր աստ-
ուա՛ծութեան նըդ քո. ըզ քեզ օրհ-
նե՛մք աստո՛ւա՛ծ հա՛յրըն մերոց։
Որ զանկեաղն ի մա՛հ պատրանո՛ք
բանսարկուին կանգնեցեր ի փառս
առաջնին, գալըստեա՛նըդ քո յաշ-
խարհս. ըզ քեզ։ Որ կոչեցեր ըզ
տիեզե՛րս ի հաւա՛տըս ճըշմարիտս
ընտրելո՛վք քո՛ առաքելովք. և ցու-

ցեր աւետարանիչ զորդիան որոտ-
ման . ըզ-քեզ : Ի զ տեր օրհնեցէք գ
և՛ւ բարձր ազաղակք ըզ նա յաւի-
տեան : Ո՛ր ըստ կամաւոր յօժա-
րութեանն իւրեանց զօրացոյց ոք
զառաքեալն , և հրաւիրեաց յերկ-
նից աբբայութիւնն . օրհ : Ո՛ր ըն-
կալաւ ՚ի կեանն անապականըս զեր-
ջանիկ սուրբ զառաքեալն , և դա-
սեցոյց ՚ի խաղաղըս լուսեղէնս . օրհ :

Ո՛րդիքն որոտման ոյք ՚ի վէ- ողբ
րուստ հընչեցին ըզ բանըդ կենացդ
ծագեալ ՚ի հօրէ , եւ ըզ տիեզերս
հրաւիրեցին յօրհնաբանութիւն ոք
երրորդութեանդ . բարեխօսութիւք
սոցա ո՛ղորմեա մեզ որդի աստու-
ծոյ : Ի անընդ մարմնացար ՚ի կուսէն
քարոզքըն տեսին , աւետարանե-
ցին յաշխարհի զգալեաստ միածնի-
դ . բարե : Ո՛ չարչարանս եւ ըզ
մահ ընդ քեզ յանձն առին հաղորդ
դիւ փառաց քոց տէր ՚ի քեզ դա-
լստեան . բարե :

տէր

Ձզի իմ կանխէ առ քեզ աս-
տուածդ, որ ծագեցեր զոչ լոյս հրամ-
մանէ քո յաշխարհս ընտրելովք քո
առաքելովք. վասն սոցա՛ կեցո զոչ
մեզ: Լ ցգեաղ շնորհօք հոգւոյդ
սրբոյ, և բարձրացեալ ի վերայ խոր-
հրանաց երկնից, տեղեկացեալ եղեն
անճառ էութեանն միածնիդ քո, ա-
ւետարանելոյն յաշխարհս. վասն:
Կարգեալ եղեն ամենայն զօրութեք
ընդունել զոչ բաժակ չարչարանաց
միածնիդ քո՛ որդւոյն որմոման, եւ
ընդ աջմէ դա՛սել. վասն սո:

ժող
սո
դկ

Ո՛ր յանբաւութեր ի լուսոյն ըն-
կալար զոչ ծագումն շնորհաց՝ ոմ
երանելի տէ՛ր յայհաննէս, և հրա-
շազա՛րդ գլխատր յերջանիկ դասս ա՛
ռաքելոցն. հայցեա՛ ի տեառնէ՛
զթողութի՛ւն յա՛նցանաց: Ո՛ր վա-
րեցար զոչ սո՛րսափելի պարանոցա՛ն
զանմատոյց բլո՛սոյն. և մնքրեցար
որպէս զնակի՛ ի հո՛ր. լո՛սազարդ
եա՛լ երեւեցար ի մէջ սրբոցն որ-

պէս յաստեղս ամենգամեն. Հայցեաւ։
Որ ի կենդանի աղբերէն արբեր
զի բերկրասիրին չնորհաց. և ի թևս
հովուին հանիր յանկմանելին. աչ
ւեռատրոնեցեր մըշտընջենաւորա-
կից հօր ձեռակից որդին. Հայցեաւ։

Կանոն համօրէն Աստուածոյն։

Ա ՚ՐԱՆԵԼ ի՛ ըր ամաքեակը, հրաշխրեալը ի սկզբանէ և ընտրեալը յորմէյայնէ, ապաստաւորը և բարեկամը ի վերայ ամենայն որուն. բարեխօսեցեք առ տէր վասն անձանց մերոց։ Որք ամէն իշխանութիւն ի վեր ազգի մարդկան, կանգնել և ամրացնել ի յեկեղեցիս և ի յերկրի. ամրակացեք զմեզ ի կանգնութեան մեզանց մերոց։ Խաչակից ցեալը ընդ քրիստոսի և ընդ նըմին թագաւորեալը. ի միաւանգամ գալըստեան նորա նըստեալոց էք դա-

իե
օրհ
գձ

տաւորութ . Թողութիւն չնորհեցէք
ձեզ մեզ մեղաւորացս ։

✠ Օ՛ղորմ ածեալ ի ծովակէն արաբ
բեր որսորդս մարդկան, ձրսալ զա
մենեսեան յարբայական սեղանն .
բարեխօսու Թեամբ սուրբ քրիստոս
խընայեա ի մեզ ։ Որոց հրամայե
ցեր հնտ անդշ լինել ընդ տիե
զերս, ձմանց հոտ ի մահուանէ ի
մահ, և ոմանց ի կենաց ի կեանս.
քա ։ Որոց խոստացար նըստիլ յա
Թոռ դատողական , դաւեալ զազգն
խորայելի յաշխարհ աւուր յահեղին .
բարեխօսու ։

✠ Օ՛ատաչնորդս և զվարդապետս
եկեղեցւոյ քոմ սրբոյ յիշատա
կաւ պատուեմք սյսօր . քա ։ Ո՛ւր
մըշակք անպարտելի կաԹուղիկէ
եկեղեցւոյ , և պըսակ պարծանաց
հաւատացելոց . բարե ։ Հազարա
պետք աստուածայինն խորհրդոցն ,
եւ քաղաքացիք դրանն արքայու Թեան
երկնից . բարեխօսեցէք առ տէր
վասն անձանց մերոց ։

Հրց ա՛ Լ՝ակէից բանէդ հօր և հոգւոյն, որ իջեր ՚ի յերկինից ՚ի վերկուԹիւն ազգի մարդկան. աստէած հայրն մերոյ։ Որ պահէցեր յաղԹող ըզՃըդնաԹիւն սրբոց աւետեաց։ այսօր և մեք ընդ նոսին ցընծաԹեամբ օրհնեմք ըզքեզ, աստէ։ Որ առաքեալ բարձրացեալդ ես յաւիտենից, այսօր ընդ դասս վերակացոց քոց բարեբանեմք ըզքեզ, աս։

գ Ո՛վ տէր ծրհնեցէք բա՛րձր արարիչք ըզնա յաւիտեան։ Որ ընտրեացդ զէրանելի առաքեալսն և նոքօք պրատց ՚ի հաւատս ըզ տիեզերս քրիստոս. բա՛րձր։ Որք ըզխաւսար կուսապաշտուԹեանցն վանեցին և ըզ լոյս գիտուԹեան ընդհանուր յերկիր ծաւալեցին. ընդ նոսին բա՛րձր արա։

ողը Տէր որ զգԹա՛Թիւնդ քո զառաջ հէղեր յերկինից ՚ի մէջ սրբոց առաքելոց քոց. աղաչանօք սոցա ողջմեա՛ւ։ Որ ՚ի ձեռն սոցա սրբո-

ուչցան չընորհք հոգւոյդ սրբոյ ընդ ամենայն երկիր. ասա: Որ տ. քոջք լուսաւորեցեր մըկընտուքիւ աւազանին զեկեղեցի քո սբ. ասա:

ոեր Որք ի սկզբանէ պատուեալ եղեն ի սէր բոլորից հօր, առաքելական կոչմամբ ըզ սիեմերս հրաւիրեցին յուսոյ հասանել մասին. վարդապետութեամբ սոցա ամենքեան օրհնեսցուք ըզ տէր: Որք ականատեսք և սպասաւորք եղեն մարմնացելոյ բանին, գեր ի վերոյ անմարմնոց դասուցն հանդիսեալով ընորհի. վարդա: Որոց դաստիարական ամբոխ ահեղ առեներն հանդերձեալ մընայ, կատարել ի մեզ դասանան ըստ գրեալն. ամ սոսա անկցուք զըղջացեալ անձամբ պաղատելով, հաշտեցուցանել տըրօք ընդ մեզ զահաւորն զդատաստան:

ա Աշխարհալք աստուծոյ սիրելք հաւատոյ կամակցիկ եկեղեցւոյ,

քրիստոսի՛ աստուածոյ երկնաւոր
վարդապետին աշակերտք . բարե-
խօսեցէք հնարհել զխաղաղարար թիւնն
ամենայն աշխարհի : Ի՛մարեկամք
քրիստոսի՛ և հաղորդապետք անա-
ւածայինն խորհրդոյն . ընդու-
նո՛ղք լըզ բանըն կենաց և լուսա-
ւորչիչք տիեզերաց . բարե : Ո՛ա-
տաւորք ահեղ աստուծին և դատա-
պարտողք լըզքրիստոս ոչ խոստո-
վանողաց , աղաչե՛ցէք լըզ ձեզ . բա :

Ի քէն հայցեմք եւ բաղձամ մոգերք հմբ
՝ի ձեռո՛ւրն սըրբոյ քոյ առաքե-
լոցն . խըն նայեա՛ տէ՛ր ՝ի յանձի՛ն
նըո՛ա մեր : Օրհս ընտրեցեր յա-
ռաջ գիտութեամբ զարժանացե-
լոցն անձին նա , տըպաւորեա՛լ ՝ի նո՛
զհոգի հնարհաց քոց . որով վանեալ
հեքեցին զապըստամբ զթըշնամա-
մին . բարեխօսութեա՛մբ սո՛ցա՛
խըն նայ : Ոըք ըզ խաւարն անգի-
տութեան մերկացո՛ւն յամենայն
ազգաց , զգեստաւորեա՛լ զհեթան

նոսա, առաքելական կոչմամբ ի յոյս
կենացըն յաւրհնէից. բարե։ Ա ո
րոյ և մեք հաւատացեալքս կաշ
տարեսցուք ըզ յիշատակ սըրբոց ա
ռաքեալ[ե]լոցն. ամպաչե[ս]ք ըզ քո[ց]զ
որ միայն գըլխաւոր եւս. առաստա
ձեռնեա ի մեզ ըզ մեծ քո զօրու
մունիւնդ. տէր որ կեցո[ց]ուցանես
զամենայն ակարայ ծս։

ՃՆԿ ԱՃակեցարուք քրիստոնէի, եւ առ
ԱԿ ամենայն տիեզերս առաքեցաք. բաշ
րեխօսեցէք առ տէր վասըն մեր։
Ամէն առիք ըզ պատուհար քարոզել
աներկիւղ ըզ բանըն կենաց յայ
խարհի. բարե։ Ամէն արժանի ե
ղիք տեսանել մարմնով զծողին աս
տուծոյ յայտնապէս. բարեխօսե։

ՃՀԱ Ամէն սիրողք էք արարչին արա
րածոց, քնի սուրբ առաքեալք.
բարե։ Ամէն քարոզք էք ընդհանուր
տիեզերաց, քրիստոնի սուրբ առա
քեալ։ Ամէն պըսակք էք ամենայն եկեղե
ցեաց, քրիստոնի սուրբ ա։

օրհ
նմբ
ճշ
ակ

Ի ՑԸՆՍԱՀԱՏԸՆ ծովէն հօր գըթած թեանց բըղխմունք և սո՛րբ առաքեալք, անդրանիկ խոր հո՛րդք եւ լոյս գերազանց, երկո՛ տանան աղգաց պըսակ սո՛րբ եկե՛ ղեցւոց. բարեխօս լերո՛ւք առ տէր վը անձանց մե՛ր։ Աշխարհակիր բանին բազկաց եղեալ հիմունք սրբոյն սիմէոնի. լերինք անշարժք, հաւիտեան ճառկամարինք, հարազատ վէմք հաւատոյ պետրա եւ անդ րէաս. բարե։ Ի բարեբուն հոգ ւոյն վըտակք եւ պտուղունք տիե՛ զերաց. ցնծունք հրեղէնք, աս տեղք լուսափայլք. յիսո՛սի Թա գաւորին վկայս լանջից ոբ յով հանեն՛ք մ՛ յամենեսին. բա։ Հայրա տունկ այգւոյն հրեղէն պարիսպք և բարձր աշտարակք. ոսկեղէն բա ժակք և. ժիր մատնուսակք. հա յատաստանեացց հայր հոգեւոր բան

դուղխմէոս եւ Թադէոս . բարե ։ Քրիստոսական հօտին անմահ ա֊ րօտք և ջո֊ւրք հա՛նգրստեան, հըս֊ կո՛ղ հովիւ֊ք խա՛ւարահալած֊ք , բա֊ նա՛ւոր փարախ սո՛ւրբըդ Թովմա և վիրվիպսիս . բարե՛ ։ Ի մաքրագործ հոգւո֊ջն անօ՛թ ընտրեա՛լ եւ ձիւ֊ նահեա՛լ . Թադա՛ւոըք երկրի իշխանք աշխարհի՛ . անպա՛կաս գանձու֊ց բաշ֊ խո՛ղ յակո՛ր ալիեա՛ն յուդա յա֊ կո՛բեան . բարե ։ Երեքսո՛ւրբեան մի֊ տէրո՛ւԹեան խորհո՛ւրդ կամաց և հաղարապետք . փողո՛ց հընչմո՛ւնք , բարբա՛ռք աւետեաց ընդ ամենայն երկիր սո՛ւրբըդ շմաւո՛ն և մատա֊ Թիա . բարե ։ Բանի՛ն կենաց կա֊ նուխ քարո՛զ և աւետարա՛նիչ, երդ վերկո՛ւԹեան , հընչո՛ւմն ահաւոր, աղգի՛ մարդկա՛ն պարծա՛նք սուր֊ բո՛ւդ մատԹէոս , բարեխօս լեր ա՛ռ քրիստոս վե՛ր ա՛ն ։ Ընծաւելի դրախ֊ տին աստի՛ն տեառ՛ն և երկրդ երկ֊ նից . նրկատող բարձա՛նց , խորոց

բահնահլի , երէքտասան տուրբ ա՞ռաքեա՛լ պօղոս հայր համամտարած . բարեխօս լեր մա՛ռ տէր վասն :

Կանոն եօթանասուն և երիս Աշխերպոյն Ռէհպոսի :

ԼՄԱՍՈՒԹԻՒՆ, երկնայինն ի՛ ջեա՛լ ի՛ վերա՛ստ , ժողովել զընտրեա՛լան ի՛ սկզբանէ զյիմանիս աշխարհի. և լցո՛ւ լո՛ւսով քո և մանաւանդ հալածել սոքօք զգ խաւարն անգիտութեան ի՛ միջ. աղաչանօք սո՛ւ խնայեա ի՛ մեզ մեղ դասէր վերակէ : Ի՛ ծովա՛ն ճանապարհորդեալ անհնա՛ւ ընթացիւք , ի՛ ծովակէ կոչնեցեր զորարդս ա՛ն բանից կենդանեացդ ի՛ մահ . զի ի՛ ծովո՛ւմ աշխարհի որսայցեն զգ բանականքս ի՛ կեանս . աղա՛ : Հանապա՛ւ երկրի մըշակդ երկնայինն , որ ե՛ տուր զգ սերմն կենաց ի՛ լեզուս

եբ օրհ դկ

բանին մըշակաց , եւ առաքեցե՛ր սերմանել յոգիս բանաւորաց . ա։

Ո՛ր զօրինակ երկոտանեան առաքելոց քոց քրիստոս , և զեօթանասն սուն ընտրելոց աշակերտացն յառաջագո՛յն ծանուցեր ՚ի Թիւս արմատեա՛նեաց եւ աղբեւրացըն յաղիմայ . աղա։ Ո՛ր հինեցեր զմ տո՛ն քո զեկեղեցի խմաստուԹիւն հօր յո՛ . եւ կանգնեցեր ՚ի սմա սիւնս զեօԹնանփեան հոգւոյն զօրուԹի՛. և առաքեցե՛ր զմ ծառայս քո՝ որ զառաքեալն կոչել զհեԹանոսս յարբո՛ն ուրախուԹեան խառնեցե զմ բաժակին . աղ։ Ո՛ր տիրականդ իշխանո՛ԹեաՀաղորդս արարեր զմ սո՛րբ զառաքեալն , կապել և արձակել զոլորիս մարդկան յերկինս և յերկրի՛ , և աՀաւասիկ՝ ց լինել քեզ խոստացար յորժամ նըստիս յաԹո՛ս դատողական . աղա։

Ո՛ր ՚ի հօրէ՛ առաքեցար ՚ի փրկո՛ԹիւնաՀզգի մարդկան , միածին

որդի և բանդ աստուած. ըզքեզ
բարեբանեմք ամենայն հաւրցն
մերոց: Որ զընտրեալսն ի քէն յա
ռաջ քան ըզ լինել աշխարհի, ա
ռաքեցեր ընդ տիեզերս աւետա
ւոր արբայութեանդ. ըզ: Որ ըստ
մարմնոյ չարչարանացըն քոց եղեն
կամաւ չարչարակից, որոց ի փառ
սըն հայրենի լինել նըման քեզ խոս
տացար. ըզ: Ոչ տէր օրհնեցէք ե
ւ բարձր արարէք ըզ նա յաւէ
տեան: Ընկեղեցիք հեղեանոսաց
հաստատեալք առաքելովք զբան
որով երկինք հաստատեցան. օրհ:
Քահանայք և ժողովուրդք միա
բան ձայնիւ երգով, զերկրսըն ճըշ
մարիտ որ ծագեցաւ առաքելովքն
օրհնեցէք:

Ոյր առաքող միածնիդ որոմ
ետուր յաշխարհի զընտրեալս քո ի
սկըզբանէ. աղաչեմք զքեզ սուրբ
զի ըմբռնեա մեզ: Փառացըն հօր ճաշ
ակեցեր որ շնորհեցեր աշխարհի

լուսաւորիչ զառաքեսցէ՛ն. աղաչ՛ես:
Կենդա՛նարար սո՛ւրբ հոգի՛ որ՝ի՛
լեզո՛ւս բաժանեա՛ց հանդեսար՝ի՛ նը
առաքեսցէն. աղաչ:

տէր Այսօ՛ր երկնայինոցըն վայր իջ-
եաւ տօ՛նեն ընդ հո՛ղեղէ՛նս զի՛
շամա՛կ սուրբ առաքեսցին քրիստո՛
սի, որք դասեցի՛ն ըզ մարդիկ ընդ
հրեշտակս, փառաւորեսցի՛ սուրբ
երրորդութի՛ւնըն համադա՛ր: Այ-
սօ՛ր պարակից եղեա՛ք վերնոցն օ՛ր
դի՛ք նոր սիո՛ն՝ի՛ յիշատակի՛ լեզ-
ուացն հրեղինաց, որո՛ք եղե՛ն ըզ-
դեցեա՛ք ըզ-քրիստո՛ս. փա՛ռ: Այ-
սօ՛ր քահանայք եւ պաշտօնեայք
սո՛ւրբ եկեղեցւոյ տօնախըմբե՛ն
զիշամա՛կ լուսոյն ծագո՛ղացն, ո-
րո՛վք մաքրեա՛ք ծծումբեա՛մբ նը
հոգւո՛ւն. փառա՛:

ճիկ Աչաքեա՛ք աստո՛ծո՛յ ընտ-
ստ րեա՛ք՝ի սկիզբանէ՛ նախ քան զա՛շ
խարհս. ո՛վ՛ո՛ք արժանի եղէ՛ք
տեսանել զանտե՛սն հրեղէ՛նաց.

բարեխօսեցէք սէր տեր վասըն մանկանց ընկերացուց : Բարեկամք քրիստոսի , հաշտարանեցք ձայնի նըն խորհըրդոց . ովքըբ ի հոսանէ նուա մեղաց ծովէն վերածելք զմարդիկ ի կեանս անմահ . բարեխօս : Վերագոյն քանն ըզ բնաւս անճառելոյն հասիք երանութեան . ովքըբ ի գալստեան տըրնն նըստջիք յերկնատասան աթոռսըն քրիստոսի . բարե :

Կանոն Յոհաննու Մրգաբէին :

Ո՛ր զանճառելի ծածկանակէն խորհուրդ տնօրէնութեա նըզ քո մարգարէիւք տըպաւորել ցուցեր . պատճառ հաշտըցն մերոց : Ո՛ր զանապական Թագուհըն քո յերկրի նըշանակեաց յոհնան , ի փոր կիսին պահելով կենդանի . պատճ : Ո՛ր ըզ վըրկանակ ն քո ա-

իե
հրց
աա
դկ

ւեմտարանի , գուշակելով զխոր-
հուրդ , նինուէից քաջութիւնը ապաշ-
խարութիւն . ասաքս՝ Կործեցք ո՛ր
ըզ տէր օրհնեցէք . Հաղորդաձայն
երգով բարձր արարէք յաւիտե՛ն ։
Կիշերք ըզ տէր օրհնեցէք . Որ
առաքեաց ողորմութեամբ զմար-
գարէն յովնան , քաջութիւնք նինուէ-
ացւոյն ապաշխարու՛թիւն . օրհնե-
ցէք ընդ զքաւարիմն ա՛մ ժողո-
վուրդք , և բարձր արարէք ըզ հայրն
երկնաւոր ։ Աղաչեցք ըզ տէր օրհնե-
ցէք . Որ ըմբռնեաց ի փոր կի-
տին զփախուցեալ մարգարէն , և
ծանոյց զգրթու՛թիւնն անարատ
պահելով . գովեցէք ընդ սերով
բէնն պաշտօնեայք քրիստոսի , և
բարձր արարէք զեակից բանին
հօր ։ Խորհիլ ըզ տէր օրհնեցէք .
Որ լուաւ մարգարէին ի խորոց
անդնդոց , և փրկեաց ի գրժո-
խոց ապականու՛թենէ . բարե-
նեցէք ընդ քերովբէին քահանայք

գ

քրիստոնի, և բարձր արարիք զիա-
ռակից սէրըդ զհոգին։

մեծ Մարգարէն ի վտ։ Զայն բարձր։
Խարեխծաւթեամբ։

ողբ Ո՞ղորմութեա՞նց բաշխող քրիս-
տո՛ւ, որ գըթածցար ի՛ քո յարա-
բածս. գըթա՛ յիս ի մեղա՛ւորս, որ
ո՛ղորմա՞ծդ ես յամե՛նայնի։ Ո՞ր ի
բարկութեա՞ն զողորմութի՛ւնդ
յիշեցե՞ր ա՛ռ քո՛ ստե՛ղծուածս. յի-
շեա՛ զիս ըզ մեղա՛ւորս, որ ո՛ղոր։
Ո՞ր ի ժամանակե՞ն մերձեա՛լ մա-
հի՛ն փըրկեցեր ըզ նինուէացի-
ան. փրկեա՛ զմեզ ի հըմին յա-
ւիտե՛նից, որ ո՛ղոր։

տէր Կանխեա՛լ յոմնա՛նու առաքե-
լով յանմահութեանց պարգե՛ւո-
ղէ՛ն նինուէի՛ մահաբեր քա-
րոզ։ Յահե՛ղ բարբա՛ռոյ մարգա-
րէին զարհա՛րելով թագա՛ւորի՛ն
խոնարհեա՛լ զինչանէր ի սո՛ւգ։ Պա-
հօ՛ք պատուի՛րէր ժողո՛վըրդեանըն
պաղատիլ առ տէ՛ր, խընդրե՛լով
զթողութի՛ւն մեղաց։

ա Ընդ եմ առաւօտ խաղաղու-
թեան յանմահարար տեառնէ՞ն,
և զմահիս վարձատուցից զերկիր:
Ասէ՛ տէրն ծնեալ ինոր երգէին
քեզ թագաւոր անմա՞հ, փերկի՛
զի՛գ ՚ի ձեռաց մահու: Ընդ որս
և զփերկեալքըս պատուական ար-
եամբդ քո սրբեա՞յ, փերկեա՛ քո
՚ի հրոյն յաւիտենից:

ա Յոմնա՛ն մարգարէն աղաղա-
կէր նինուէ՞ացւոցն. ահա երեք
աւո՛րք, եւ այլ ոչ ե՞ւս բիգի՞ նի-
նուէ: Զայնի՛ւ հառաչմամբ
պաղատէին առ քե՞զ գըթած.
փրկեա՛ զմեզ ՚ի մահաւորթ հրո՛ց
ւիրամանէս ե՞ւ կենցո՛: Ընացա՛ւ
ընդ լա՛ւոյ առաւօտուն ողորմու-
թեա՞ն քո դո՛ւն. և լըսար ձայ-
նի՛ սրդոյցդ անմեղաց բիւրաւորաց
փրկեա՛լով ՚ի՞ մահուանէ՛ն: Ընդ
մե՛ք ընդ նմին հայցեմք ՚ի քէն
փրկի՞չ ողո՛րմած. փրկեա՛ զմեզ
՚ի սպառնալեաց գեհենին,

է քեզ փառք յաւիտեանս ամէն։

Որ առաքեցեր զյուշման քա- ՌՃԿ
րոզել մեծի քաղաքին Նինուէի՛, դձ
յայտնելով զառաջի քո զմարդասի-
րութիւնդ. ընկալ և զհիմա ապաշ-
խարութիւնս։ Եւ թէպէտ ի կիտէն
երեքօրեայ թաղմամբ պահելով
կենդանի՛, յօրինակ թաղմանն քո
և յարութեան. կեցո՛ և զիս զմե-
ղաւք ըզմեռեալս։ Որ լըսար ձայնի
աղօթից երկոտասան բիւրոց եւ
մանկանց տղայոց, նեղոյղ գըթած
և երկայնամիտ. լուր այժմ և ինձ
որ կարդամս առ քեզ։

Ակաչխարհութեամբ ապրեցաւ հմբ
քաղաքըն Նինուէացւոց, ի լսել բկ
ձայնի մարգարէին եղբա՛ր Թողմա-
թիւն մեղաց։ Ընդ այն բանն առ
Թագաւորն. պատուէր տայր ժո-
ղովրդեանն լսել ձայնի մարգա-
րէին. եղբա՛ր Թողմա։ Ի բերանոց
մանկանց տղայոց զարքայն երկ-
նից յօդնարհի կոչէին, լսել ձայ։

ԶԵ ՕՐՀ ԱԿ

ԱՄԵՆԱՍՈՒՐԲ երրորդութեն ընտրեալ ծառայ և հաւատարիմ. յաղթող սպառազէն եւ քաջ նահատակ. երանգահաս սուրբ բըժիշկ սարգիս շնորհաց օրհնեալն. բարեխօս լեր առ քրիստոս վասն անձանց մերոց։ Ծագաւորին երկնաւորի սուրբ զօրապետ և մեծատարած. սիրով անմահին խաչեալ յաշխարհի, երանգահաս սուրբըդ սարգիս խաչիւ պըրսակեալ. բարեխօսեա։ Աղեգամանն արդարութեան մեծ կարապետ, պայծառ արուեստակ, ցոլացեալ յարեւմտից ի կիլս ափրիկէ, երանգահաս սուրբըդ սարգիս անչէջ ճառագայթ. բարեխօսեա։ Աւետաւոր հայոց մեծաց դիմեալ ի վէջ երկրի ի հիւսիսոյ. հողմըն հարաւոյ ի դաշտ ծաղկաձին, երանգահաս սուրբըդ սարգիս տունկ ամենահոտութեան. բարեխօսեա։

կան զինոճ վառեալ մըտեր ՚ի մեծ
հանդէս քաջուԹեան, մարտիրոս
որդւովդ ՚ի պարս վըկայեալ, երա-
գահաս սուրբըդ սարգիս եւ մար
տիրոս մեծ պըսակաւորք. բարե-
խօս լերուք առ տէր վասն: Գե-
րազոյն պատիւ առեր ՚ի բարձրե-
ըոյն բանին բարեխօս, կատարիչ
խընդրուածոց, լըսող աղօԹից. ե-
րագահաս սուրբըդ սարգիս գեր-
եաց գերեհան. բարեխօս լեր առ:
Ցաւմէից կենաց մարդկան զօրեղ
բըժիշկ, սընըւիչ արտասուաց, նե-
ղելոց դիւրիչ, վըշտաց մըխիԹար.
երագահաս սուրբըդ սարգիս դի-
ւաց հալածիչ. բարե: Գեղեցիկ
անուն բարի քաղցր և անուշ պը-
տուղ շնորհաց հաւատացելոց. ՚ի
գիշերի եւ ՚ի տուընջեան յուսով
կոչեցեալ, ընդ ամենայն տեղիս յի-
շեալ և վառաւորեալ. երագահաս
սուրբըդ սարգիս գերեաց ազա-
տիչ. բարե: Սաղմոսարտ յուսոյ

անմահ բանին եդեալ ի գլուխ մե-
ծի խնամեին. սուսեր աջոյ վա-
հան հաւատոյ քրիստոնեասեր զո-
րաց եւ զօրավարաց, առեն ամենայն
սուրբքդ սարգիս ամուր պարիսպ
ընտիր հե ծելոց. բարե: Խաչաչար
չար սուրբ դիտապետ նշանագործ
անուամբ ի խաչ և յեկեղեցի. ա-
ռաքել պայծառ ի գլուխ գա-
գայ ի գագաթան տեղւոջն օրհ-
նեալ սրբոյն մեսրոպայ. երագաչ
հաս սուրբդ սարգիս բազնեաց
կորճանիչ. բարեխոս լեր:

Լյանն Բոա Խաբէնդանին ։

ԲԱՆՆ ՝ որ ընդ հօր յիշութեան և համագոյ սուրբ հոգւոյն ընդ պատուիրն իւրական խառնեաւ ընդ հոգանութիւն բընութեանս . զոր զարդարեաւ ՝ վասն օգ ՝ ի դրախտին վասիկու թե ։ Յորմէ ցընդ ծայր զուարճացեալ անտըխրականն խընդութեամբ . քանզի զնոճ տեսանէր միշտ խոնարհեալ ՝ ի դրախտին . յորմէ զըուտըն ճառագայթ տըպաւորէր ՝ ի յինքեան ։ Ա՝ան ո՞ր աղաչեա մայր ամառուծոյ ՝ մարիամ զվանծին քո զորդին , զի շնորհեացէ ՝ սա աւազակին ժառանգել վերնատին մեզ ընդ դրախտին վասիկութիւն ։

Ա՝յսօր յօրինակ նախամատեղծին ադամայ որ ՝ ի դրախտին վասիկ

կա՛լթեան ուրախանայր ընդ հրեշտակս. զի՛նծասցո՛ւք և մե՛ք ի յօրհնութի՛ւնս հո՛գեւորս։ Այ՛սօր ի խորհո՛ւրդ աստուածաստե՛ղծ նախահօրն որ ի պըտղո՛յն ադի՛նայ ճաշակե՛լով զուարճանայր, ճաշակե՛ցո՛ւք և մե՛ք ըզ պա՛տուկրամնա աստուծոյ։ Այ՛սօր ի տիպ պա՛տմուճանի՛ն տա՛ճկնոյ որո՛վ պըճնեա՛լ զարդարուր ի փառս մարդն առաջնին, զարդարեսցո՛ւք և մե՛ք աստուա՛ծային ծրինո՛ք։ Զի՛նծամ մա՛րիամ արեգականն արդարութեան արեւ՛ելք. և աղաչեա՛ զաւ ի՛ քէն զծընեա՛լն աստուա՛ծ վասըն մե՛ր. զի դարձո՛ւսցէ վերըստին զմե՛զ ի դըրախտին ժառանգութի՛ւն։

Ա՛ւրախասի՛ր և ևւ՛ղեցի՛ բըլխատո՛ւսի՛, վըրկականի՛ն անծրկնա՛թեամբ մարմնացե՛լոյն ի կուսէն վասըն քո աստո՛ւծոյ հարցըն մերոյ։ Այ՛սօր ցընծա՛ն որդի՛ք առաքելոյ. քանզի որ ի սկըզբա՛նն ծրինադի՛ր պահոցն ի

հրց առ

դրախտին վերն մեր պահել մարմ
նով յանձն առնե՞ս, ասէ։ Այո՛
երկրորդ ադամ վե առաքինոյն ան
ճառակ լինելով, ըզճաշակաց պըտ
ղոյն քաւել ըզպարտի՞ս, ասէ։ Ի զ գ
տէր օրհնեցէ՛ք բա՛ր արարէ՛ք
ըզնա յաւիտեա՛ն։ Ո՛ր ըստ պա՛
հոց քառամանօրեայ վերկոզի՛ն պա
հելո՛վ հարանացեալ եկէղեցի. զի
մըտցէ՛ ի յառագաստ ընդ վեառա՛
յին յարա՛ցելոյ. բա՛ր։ Եկայ՛ք
հաւատացեալը՛ք քրիստոնի՛, ցըն
ծութեա՛մբ պահեցու՛ք, ընդ ան
մահին մահու մեռանելով մեզա՛ց.
զի յարո՛ւթեամբ նորա կենդանա
ցու՛ք արդարո՛ւթեաւմբ. բա՛ր։
Ո՛ր ընտրեցար ի սկզբանէ ա ամե
նապատի՛ն կոյս մարիամ լինել
տաճա՛ր սրբութե՛ան, անճառ
լուսոյն տո՛ւ ի հօրէ. առ նա մի՛շտ
բանեւխօսեա կենցուցանել ըզմեզ։
Ո՛ր ա՛ռ ի քէ՛ն երկրորդ ադամ վե
առաքինոյն. յաւնցան նաց, բնու թի

մեսի՛վ պահելոյ, զմահաբեր պըտղոյն լուծեալ զպատրանս. առ նա՛։ Ա՛րդ աղաչեա՛ մայր աստուածոյ ըզ ծնեալն ի քէ՛ն վանելն մեր, զի ընդ նըմի՛ն պահելո՛յ սո՛ւրբ յաւըտեանս նորա նեղութեացդ. աւ։

ողբ Ծ՛ուեանս իմ. Ո՛ղո՛ր բաեա ինձ անապաւա՛ծ։ Ո՛ր զառաջինն ոչ պահելով ըզպատուիրանըն մեռա՛ք, չնո՛ւհեցե՛ր քե՛ւ օրի՛նակ մեզ պատուիրան կենացդ, զի պահելով կենդանանա՛ցո՛ւք. ողո՛ր։ Ո՛ր ի խորհո՛ւրդ քո կամաւոր մահուանն եկեղեցի քո քրիստոս, մեռանելո՛վ օրինաց մեղաց, զի յարութեաւ ընդ քեզ նորոգեսցի ի փառս. ողո՛ր։

աչք Ի բանտ՛ն։ Փա՛ռո՛ք յարութեան քո տէր։ Ո՛ր տրըտմակա՛ն չարչարանաց խաչի քո քա՛ւ, եկե՛ղեցի՛ հեթանոսաց չարչարակից զո՛ղ լով քեզ սրբութեա՛ն պահօք. փա՛ռ։ Տուր մեզ տէր մահո՛ւ քո նըմանիլ մեռելութեամբ մե՛ղաց, զի և

կենաց քոյ հաղորդել արժանաց-
ցուք կենդանարար արքայութեդ.
վասն որոյ յարիս ։

Ելբանդ Պահոց ։

Ո՛ր հայիս քաղցրութեամբ յիմ
բարեածըս քո հայր ամենա-
կալ. ծրհնեալ ես աստուա՛ծ հանդ-
ցըն մերոց ։ Ո՛ր իջեր ի վերկրել զա-
րարածըս քո սրդիդ միածին . օրհ ։
Ո՛ր խնամեցա տեսչութեամբ զարա-
րածըս քո հոգիդ ճըշմարիտ . օրհ ։
Ո՛ զտեր . Աւետնայցն գործըք քո ըզ
քեզ օրհնեն ։ Ո՛ր յոչընչէ գոյա-
ցուցեր զերկինս և զերկիր . յո՛ր չ
եա զմեզ տէր մարդասիրութեամ
բըդ քո . ամե՛ն ։ Ո՛ր անդադար վա
ռաբանիս ի քո յարարչածդ . ըզ՛ր
կալ զաղաչանըս սո՛ւրբ եկեղեցւոյ
քո . ամե՛ն ։

Ո՛ յայր բազմամեղում խոստովա-
նիմ առ քեզ որպէս զանառակ որ-

դին. Թող ինձ զգ մեզս իմ, և ձ-
ղիմեա՛ Տէր ո՛ գըԹաձցար ՚ի կի-
նըն քանա՛նացի, գըԹա՛ եւ յիս ՚ի
մեղա՛ւոս, և ողո՛ր: Տէր ո՛ դար-
ձո՛ցեր զգ մաքսա՛ւորն ՚ի գիտո՛-
Թիւն ճըշմարտուԹեան, դարձո՛ և
զիս զմոլո՛րեա՛լս, և ողո՛ր:

տէր Տէր ո՛ ՚ի վե՛րայ քերովբէից վա-
ռաբա՛նիս, քաղցրո՛Թեամբ խո-
նա՛րհեալ ընկալ զաղաչա՛նըս մեր:
Տէր ո՛ շնորհե՛ցեր ողո՛րմուԹիւն
ազգի մա՛րդկան, քաղց: Տէր ո՛ ու-
սո՛ւցեր մեզ յաման՛նայն ժամ վա-
ռըս տալ անուա՛նըդ քոմ սո՛ըբոյ,
քաղցրո՛:

հոգ Ո՛ր համագո՛յից ես հա՛մտիչ հաղ-
ցըն մերոց աստը՛ւած, ո՛ւստ մեզ
անդա՛դար օրհնե՛լ զո՛հաւոր անո՛ւն
քո սո՛ըբ: Ո՛ր երգեցո՛ղացն աղո-
Թի՛ւք հրաշացո՛ւցեր ՚ի մէ՛ջ հնոցին
ըզքո զանչա՛փ զօրո՛ւԹիւնդ, ո՛ւ-
ստ: Ո՛ր ապրեցո՛ւցեր զերիս մա՛նկ-
կունան ՚ի մէ՛ջ հըրո՛յն բորբո՛քեալ

գ

բոցոյն, ձեւս։ Ի զէտէր օրհնեցէք. Ամենաստեղծ Աստուածդ մարդկան, որ ամենայնի տիրես, եւ ամենայնի հրամայես, որ ամենայնի ստեղծեր, եւ ամենայնի հոգաս, որ ամենայնի ողորմիս, որ ամենայնի ներես, որ ամենայնի ապրեցուցանես, որ ամենայնի կենդանի առնես, որ ամենայնի զօրացուցանես, որ ամենայնի սնուցանես, որ ամենայնի պահես, որ ամենայնի կերակրես, որ ամենայնի ընդունիս, որ ամենայնի ընդունելի լինիս, որ ամենայնի ընդունիս զաղաչանս, որ ամենայնի ընդունիս զխնդրուածս, որ ամենայնի ընդունիս զգոհութիւնս, որ ամենայնի ընդունիս զպատարագս, որ ամենայնի ընդունիս զպաշտօնս, որ ամենայնի ընդունիս զերկիր պագանս, որ ամենայնի ընդունիս զերկրպագութիւնս, որ ամենայնի ընդունիս զփառաւորութիւնս, որ ամենայնի ընդունիս զօրհնութիւնս, որ ամենայնի ընդունիս զաղօթս, որ ամենայնի ընդունիս զխունկս, որ ամենայնի ընդունիս զբուրվառս, որ ամենայնի ընդունիս զհոգեւոր ընծայս, որ ամենայնի ընդունիս զանարատ զոհս, որ ամենայնի ընդունիս զանարիւն զոհս, որ ամենայնի ընդունիս զանարիւն պատարագ

թողութիւն միանական ի գալեմք,
և զմի աստուածութիւն։

ԿԶ Որ յամենայնի ես կարող օրհնեմք զքեզ քրիստոս աստուած հաճոյն մերոց։ Որ անապական քոյով զօրութեամբ պահեցեր զյուսացեալն ի քեզ սուրբ զմանկունն. փրկեա և զմեզ մարդասէր տեր. ամէն։ Խարճանուցանեմք զովեալ զանուն քո սուրբ Թադեաւոսի զոր յաճոռ փառաց նշխարս. օգնեա մեզ ի նեղութեան մերում. ամէն։

Գ Պորճիք տեառն զմեզ տէր օրհնեցէք եւ բարձր արարէք զնա յաւիտեան։ Տիւք և գիշերք զմեզ տէր օրհնեցէք. և բարձր։ Սրսուխ յիւ զմեզ տէր օրհնեսցէ. եւ առաքեալ զՔՍՆ բարձր արարէք զնա յաւիտեան։

ՈՁ Ի նեղութեան իմում ծգնեա ինձ տէր, որպէս երբեմն յովնանան, և ազատեաց։ Ի յանցանացս իմոց մաքրեա զիս տէր, որպէս եր-

բեմին ըզ մաքսաւորն, եւ ասէր ։ Ի
նենգաւոր ընթանց վերակաց զնա
տէր, և յարձնէ ասպնջիս, և ոչինչ ։ տէր
Այնմանէն զնաւորութիւնք հրեշ-
տակաց անգադար ձայնիւ օրհնէն
ըզ քեզ հայր ամենակալ աստ-
ուած եւ միայն մարդասէր ։ Նո-
օրհնաբանեն քեզ երկրածին նախ եր-
դեսցեալք, առաքեալ ի հօրէ որդիք
միածին, ամէն ։ Ուրախանան քեզ
ըզ քեզ գովէն արարածք, բանիսող
սարգեւաց սուրբ հոգիդ ճշմար-
իտ, ամէն ։
Երգէին մանկունքն ի հնոցին հրց
և ասէին. տէր աստուած հարցն մեր ազգ
մերոց, օրհնեալ ես յաւիտեան ։ ի
Այ մանկունք ըզ մեզ իսպառ ’ստ այ
նօրհնաբանեան մերում, վասն այ
րահամոյ սիրելոյն քո. օրհնեալ
ես ։ Այլ հրեշտակին յերկնից և ըզ
բոց հրոյն վերացոյց, և վերակաց զօրհ-
նաբանեան ի ձեռաց մահու. օրհ ։
Ըզ տէր. Ալէլուիա. և բարձր այ գ

*բարեք զՆա յաւիտեան։ Զո-
բէքկերպեանն կենդանիք փառաւ-
բանեն զի բարձրնա. փառքք քո՛ զ
հա՛յր ալէլուիա. և բարձր։ Ա եց-
թեւեանն սերովբէքն աղաղակեն
անեղի. սո՛ւրբ սո՛ւրբ տէ՛ր
ալէլուիա. և բարձր։*

ողբ *Ո՛ ընդման ի քէմ զարտասուս ար-
կանեմ առաջի քո քրիստոս, թո՛ղ
ինձ զմեզս իմ որպէս երբեմն
զպոռնիկին, որ միայնդ էս բազ-
մագութ։ Ընկանիմ առաջի քո
քրիստոս, որ հովի՛ւդ եմ բանա-
ւոր հօտի, խընդրեա և զիս զմո-
լորեալս, ո՛ր միայնդ։ Ի զմեզս
իմ ցո՛ցից քեզ քրիստոս, որ բը-
ժի՛շկդ ես հոգւոց և տէր կենաց,
բըժշկեա և զիմ գհիւանդութիւն,
որ միայնդ։*

տէր *Ո՛ աստուածն իսրայէլի ա՛մե-
նեքեանն օրհնեսցո՛ւք եւ փառա-
տացո՛ւք նմա։ Ա՛ճապնի և ա՛նամ-
հի երկի՛ղիւ երկիրպագցո՛ւք եւ*

վահ։ Սուրբ զհոգին ճշմարտու-
թեամբ մեծացուսցուք եւ։

հրդ Խարեբանեալ եմ Թագաւոր
անմահ. աստուած հայրցըն մերոյ։
Աստատեցեր ինձ խոտս ընդ ծա-
ւային քոմ աբրահամեն. աստուծ։

գ Խարճացուցեր զմանկունս եկե-
ղեցւոյ սրբոյ քո. աստուծ։ Ո՞վ տէր
օրհնեցեա՞ք և բա՞րթր արարէ՞ք զմ
նա յաւիտեան։ Տիւք և գիշերք
զմ տէր օրհնեցե՞ա՞ք եւ բա՞րթր։
Ո՞րպէս՞ զմ տէ՞ր օրհնե՞ացէ.
եւ առաւե՞ա՞լ բարթր արարէ՞ք
զմ զ նա յաւիտեան։

ողբ Ա՛ստանդիմ ի բանզմուԹէ մե-
ղաց իմոց. աստուած խաղաղա-
Թեա օգնեա՛ ինձ։ Ա՛լեկո՛ծիմ հոգմով ա-
նօրէնուԹեան իմոյ. Թագա՛ւոր
խաղա։ Ի խորըս մեղաց ծովո՛ւ տա-
րաբե՛րեալ ծըփիմ. նաւա՛պետ բա-
րի փըրկեա՛ զիս։

տէր Ո՞ր բնակեա՛ցդ ե՞ս ի յերկի՛ն
ծո՛րհնե՛ա՛ք զմ քեզ։ Օ՛ ծո՛րհանա-

պատ. օրհնեցո՛ւք զանուն նը՛ւոր
քո ։ Բարձր արարի՛ք ըզ տէր աս-
տըւա՛ծ մեր ։

ղգ Բարեբա՛նեալ ե՛ս ՚ի յաւի-
տեա՛ն . տէ՛ր ա՛ստ ։ աստըւա՛ծ հայր-
ցըն մերոց ։ Ա՛ի բացէ ա՛ռնէր ՚ի
մէ՛նջ զոգո՛ւմս ։ Ո՛ստ ողո՛ւմս ։
Ո՛ստ ողո՛ւմսն ։ Ո՛ստ ողո՛ւմսն ։
կեա՛ց զմէ՛ն ՚ի՛ նեղչա՛ց մերոց . տէ՛ր ։

դ Ո՛ զ տէ՛ր օրհնե՛ցէ՛ք և բարձր արա՛
րէ՛ք ըզ նա յաւիտեա՛ն ։ Ո՛ զ նըս-
տեա՛ն ՚ի քերովբէ՛ական ա՛րթոռ
օրհնե՛ ։ Ո՛ ո՛ւրբասո՛ւն քրիստո՛ս և
զաստուա՛ծ խաղաղո՛ւթեան ծո՛ր-
նեցէ՛ք ժողո՛ւրդք և բարձր ։ Ո՛ ո՛ր
վաստա՛կս ա՛նե՛ն զօրք ա՛նմարմնոց
հրեշտակա՛կաց , քահանայ՛ք աստուա՛
ծաբանելո՛վ, ժողո՛ւրդք առա՛ւել
բարձրացո՛ւցէ՛ք ըզ ը՛նծ յա՛-
ւիտեա՛ն ։

ողբ Թո՛ւնա ի՛մ . Ա՛ղո՛ւրմեա ի՛նձ
աստո՛ւա՛ծ ։ Ի լըսել ըզ ձայն վի՛-
ղոյն յահագի՛ն աո՛ւուրն , յո՛րժամ

հարկանի՞ հրեշտակապետն և կո-
չի՝ ի դատաստան, ողո՛ր: Ի նըս-
տիլ քո յանեղի դատաւոր աշխեղ,
յորժամ առնե՝ս հրամայութիւք
ըզ քննութիւն որդւոց մարդկան,
ողո՛րմեա ինձ աստը:

Ի բարձանց. Փա՛ռք քեզ աէր
աստըւած: Երկնային զինուորա-
թիւնքըն հրաշալի ձայնիւ վաղա-
բանե՛ն ասելով. որ նըստիս՝ի քե-
րովբէս, փա՛ռք: Երկրաձին որ-
դիք մարդկա՛ն սաղմոսիք և օրհ-
նութեամբ ազաղակե՛ն ասելով.
երրորդութիւն անբաժանելի, փա՛ռ
Օ աւանօտու զօրհնեցդութիւ- ՅՒՒ
նըս մարդանկրութեամբըզդ քո ըն-
կալ թագաւորդ վառաց. եւ զմեզ
կուռնս եկեղեցւոյ քո պահեա՛՝ի
խաղաղութեան: Որ աեսանդ ես
խոնարհաց յերկինից՝ի յե՛ւկիր, եւ
սրբոյ ոգւոյմութեան ազգի մարդ-
կան. ըզ մեզ: Ի՛նդ սերովբէսըն
սրբութեաց համաձայնեա՛լ քեզ եր-

գեմք, երկքսրրեան տէրն՝ի. խնամ
յեա քաղցրա՛ր յարմրածըս քո, և։

հմբ Ինձ ձգնուԹիւնն՝ի տեառնէ
աստո՛ծոյ իսրայէլին եկեսցէ։ Ընդ
որ պահէն զիսրայէլ աջողա՛ծ իւրա՛մբ
ինձ օգ։ Ո՛վ նա է տէր տեառանց
և աստո՛ւած յաւիտենից. ինձ օգ։

հմբ Համարձակ զանձս իմ առ քեզ որ
Թագաւո՛ր ես Թագաւո՛րաց,
փրկե՛ զիս ընդ մեզ և պահել յանեարե
բեւրից Թըշնամեացն։ Ընդ գահն
արդարո՛Թեան յեից լուսոյդ ծագ
եաց մեզ փրկո՛ղ, փրկեա՛ զմեզ
և պահել յա։ Ընձեռն իմ առ քեզ
պաղատի, կարդամ առ քեզ հայր
բազմա՛գուԹ. փրկեա՛ ընդ մեզ,
եւ պահեա՛ յանեարե։

Յաւաքին ընթերո՛ւած է սրբոյն Թէոդորոսի.
Ի՛ սկ մանիո՛ւս։

ՃՆԿ Որ ընտրեցեր՝ի սկզբանէ զհայ
դձ ծոյ եղեամըն՝ի մարդկանէ. որ և

զի նուիրեաւ քեզ Թէոդորոս, զոր խաւնեցեր ի դաս երկնաւոր զօ-
րացդ. աղաչանօք սորա կեցո՛ զմեզ քրիստոս Թագաւոր։ Որ յո-
րինակ անեղութեանդ վիշապ օձին զոր և կոխեր հրամայեցեր, արի՛ աբաղր
Թէոդորոս զերեւելի զդլուխ վիշա-
պին խորտակեաց քոյով զօրութեդ.
ա։ Որ զհնարն արկեր յերկիր բոր-
բոքեցեր յոգիս սրբոյն Թէոդորի-
սի. որ եւ զմեզ տաճարն լուսեաւ
լոյս կոտցն, և մնաղոյց զանձն ողջա-
կէզ քեզ պատարագ ընդունելի. ա։

Կանոն երէց։ Ի-մակերն Աղա-հօդէ։

Որ զօրէնս սրբոյ Թեան պա-
հոց նախ ի դրախտին ա-
նուեցեր. զոր ոչ պահեցիր նա-
խատեղծիցն ճաշակմամբ պըտ-
ղոյն ճաշակեցին զոր դառնու Թիւն

մեղանց և մահու. վասն որոյ շնոր-
հեաւ մեզ տէր ճաշակել զբաց-
րութիւնն քոց պատուիրանաց: Ո՛ր
զանազան վիրսք մեզաց հարաք յո-
գիս ի թիշնամւոյն. և ի բանզմա-
պատիկ հիւանդութեանս կարօ-
տացաք մարդասիրիդ բժշնալոյ ըզ
ցաւըս մեր. վասն որոյ բերժըշկեա
զմեզ քրիստո՛ս տպակս մարդա-
սէր: Ո՛ր եկիր ի փրկութիւն մարդ-
կան ծնընդեամբ կուսին մարիամ
մու. և կենդանարար քո յարու-
թեամբդ հրաւիրեցեր զմահա-
ցեալսս ի յարքունիսն անմահու-
թեան. վասն որոյ աղաչանօք մեր
քո՛ կեցո՛ զմեզ փրկիչ:

Ո՛ր դերապոյն փառօք բարձրա-
ցուցեր զմանկունս եկեղեցւոյ քո
քրիստոս, խո՛նարհե՛ք քո ճանա-
պարհաւ առաջնորդելով ի լերկ-
նայինն վարսս հրեշտակաց. աղա-
չե՛մք առաջնորդեա մեզ տէր ի
յարդարութիւն: Ո՛ր զգաւնա-

պրտղոյն ճաշակին որով մեռանք արդարութեան, պահելով զոր քառասնօրեայ վոխեցեր ի քաղցրագոյն օրինաց քոց ճաշակութիւն. աղաչեմք արբո մեզ տէր զուրախարար սիրոյ քո զաժահակն։ Ար անապական ծննդեամբըդ քո լուծեր զերկունըն նախահօրն, մարիամ մայր աստուծոյ. բարեխօսեա առ միածին որդի ն լուծանել զկապանըս մեղաց մերոց. և աղաչեա՛ փրկել զանձինս նըս մեր ի փորձութենէ։

Ար յառաջ քան զյարութեանն հրաշակ անժամանակ ծընեալ ի հօրէ անճառելի բանիդ անգիտաբար, որով եղէն երկինք և երկիր. օրհնեմք զքեզ աստուած հաիցըն մերոց։ Ար ի պատկեր աստուածութեանըդ զարդարեցեր զմարդն ահաւասիկ. և զպատուիրանն ոչ պահելով դարձաւ ի հող, ընդ մահու անկեալ թագաւորութիւն. օրհ։ Ար զգըլխոր-թիւն արարչական սի-

ըոյ քո ոչ դարձուցեր յորդւոց ա-
դամայ, այլ հնոյհեցեր ըզյոյս անդ-
րէն դառնալոյ ի կեանս, որով
զենմիք յանմահութիւն վերսահ-
գ խեցեր. ծրհ։ Ի զ տէր օրհնեցէք
բա՛ռ՛ր՛ծր արարէք ըզ նա յաւի-
տեան։ Ի նդ նախահօրըն տըրտ-
մութեան որ վասն եղեկն ի դրախ-
տէն կէնոց, ընկալցուք եւ մեք
ըզ տըրտմութիւն ապաշխարութե.
զի յարութեամբըն քրիստոսի ար-
ժանասցուք մըտից դրախտին ե-
կեղեցւոյ. բա՛ռ՛ծր։ Ի նդ ենմիսոյ
նահապետին որ յուսացաւ կոչել
զանուն տեառն աստուծոյ, յու-
սասցուք եւ մեք յարութեամբըն
քրիստոսի. յառնել նովաւ ի կեան
սըն յաւիտենից. բա՛ռ։

ժե Ո՛ր ըզ կեանքն անմահարար
մահկանացու բնութեամբս ի քեզ
կրեցեր սուրբ կոյս մարիամ, որով
մեռեալքս որ յարդանայ կենդանա
ցաք յիւսով յարութեան. աւ նա

միշտ բարեխօսեա՛ վասն անձա՛նց
մե՛ր։ Որ զբանն անեղականն
զեամին էից գոյացո՛ւթեանց ա՛նչ
ճառաբար ծնո՛ւցար մարմի՛ն եղե՛ալ
՚ի վերկու՛թիւն եղակա՛նացս. առ
նա։ Որ զպատա՛ղն ՚ի քէն կե՛ղ
նաց ընծայեցեր մեղաւոյն ադամայ.
զորդի պահո՛ք քառանօրեայ քա՛ւ
եաց զպղտղոյն ճաշակումն, և յան
վախճան զնոյն վերածեաց ՚ի
կեանս. առ նա միշտ բարե՛։

Որ առաքեցար ՚ի հայրական ծո՛ղ
ցոյ ծածկեա՛լ խորհո՛ւրդ լինդ հօր
յաւիտեան, և առեր մարմին զմե
դո՛ւցելոյն նախատեղծին յանապա՛
կան կո՛ւսէ՛ն անճառ միութեամբ
վասն մերոյ վերկո՛ւթեան, ձգո՛ր
մեա՛։ Որ փոխանակ ճաշակացըն
դառնութեան մահաբեր պղտղոյն
անճաշակ լինելով քո քառանձ
րեայ, քաղցրացո՛ւցեր յո՛ւսով զ
լա՛ծ նոր քո՛ օրի՛նաց. վասըն։ Որ
աջակո՛ղ առագաւին բացեր զ

ողը

դուռըն դրախտի՛ն կենաց. բայց
և մեզ մեղաւորացս ողորմութիւ՛ն,
որք ընդ նմին զքեզ դաւանիմք տէր
և թագաւոր. աղաչեմք զգքեզ ի՛
զո՛րմեա՛:

աէր Որ անմարմնոց հոգեղինաց դա-
սակցե՛ցեր քրիստո՛ս սուրբ զեկեղե-
ցի՛. որք ընդ նոսի՛ն համաձայնեալ
փառաւորեմք սուրբ զերրորդու-
թիւնդ, սրովբէակա՛ն սրբասաց-
ցուեթեամբ երգելով զգ փառս ի՛
բարձունս: Որ յաղթե՛ցեր մերմ
բնութեամբս ի փորձութեա՛ն կա-
մակո՛ր ծձին. որով եւա՛ր իշխա-
նութիւնն որդւոց ադամայ կոխել
զգ գլո՛ւխ չար վիշապին, եւ ընդ
երկնայինոցն երգել զգ: Որ գալըս-
տեամբ քո վերսի՛ծեր զգ մեզ յաշ-
խարհակա՛ն մեղաց ծանրից, տըպա-
ւո՛րեալ լըսմամբ ուրախանա՛ք վիմին
հաստատ զոր ի ծովո՛ւն հրաշագո՛ր
ծնեցեր. երգեմըք քեզ զգ:

Ո ՈՒՆԱՒՆ ՔՈ ՔՐԻՍՏՈՍ ԾՐԿ-
ՆԵՄՔ . ՓԱՌԱՒՈՐԵՄՔ ԶՍ
ՔՆԶ ԱՍՏԻՒԱԾ ՀԱՅՐՑԷՆ ՄԵՐՑ : Ի-
ՋԵՐ Ի ՀՆԱՑՆ Ի ԲԱԲԵԼ�էՆ . ՓԱ : ԵՒ
ՓԼՐԿԵՑԵՐ ԶԵՐԲԻս ՄԱՆԿՒՆԱՆ Ի ՀՐՑՆ
ԲՐՌՆՒԹԵՆԵ . ՓԱ : Ի Զ ՏԵՐ ՕՐԿ-
ՆԵՑԵՔ ԵՒ ԲԱՐՁՐ ԱՌԱՔԵՔ ՁՍ ՆԱ
ՅԱՒԱՐՏԵԱՆ : ՅԱԿԻՑԷՆ ՀՕՐ ԻՋԵԱՒ
Ի ՀՆԱՑՆ , ԵՒ ԹՕԹԱՒԵՐ ԶՍ ՀՕՒՆ
Ի ՆՈՑԱՆԵ . ԵՒ ԱՆԿԷՁ ԱՀԿԵԱՒ ԶՍ
ՄԱՆԿՒՆԱՆ Ի ՀՐՑՆ . ՕՐԿ : ԵՒ ՄԱՆ
ԿՒՆՔՆ Ի ՀՆԱՑԻՆ ԳՈՀԱՔԱՆԵԼԻՆ , ՈՐ
ԱՀԵՑԵՐ ԶՍ ՄԵՁ Ի ՀՐՑՈՅ ԵՒ ԱՐ-
ԺԱՆԻ ԱՐԱՐԵՐ ՕՐՀՆԵԼ ԶՍՔՆԶ ԱՍ-
ՏԻՒԱԾ , ԵՒ ԳՈՎԵԼ ՁԱՆՁՆ ՔՈ ՅԱՅ
ԵԻՍՈՒԵԱՆ :

ՕՀԻ ԿԵՁՆՑԱՂՑՈՅ ՀԱՆԱՊԱՀԶ ԶԻՍ
ԱԼԿԱՑԱՀ : ԱՂՐՂԿԵԱԼ ԱԷԼՔ ԹՇՆԱ-
ԱՒՆ ԻՆՁ ՅԱՐՄԱՑԱՆԷ : Ա,ԱՒԱՏԵԱՑ
ԲԱՐԻ ԼԵՐ ԱՆՁԻՆ ԻՄՈՅ ԱՊԱՒԷՆ :

Ի ՀԱՄԲԱՒՆԱԼ ԻՄՈՒՄ ԱՍ ՔՆԶ
ՁԱՅՆ ԻՄ ՅԱՂՆԵԱ ԻՆՁ ԱՒՐ : Ի ՅՕՐՀ-

նա֊թիւն նոր օրհնե՛ացու֊ք զը֊քե֊զ
քրիստո՛ս փըրկի՛չ մեր ։ Ա֊յե֊լու֊
մեր և փըրկի՛չ ։ կե՛ցո զա՛նձինըս մեր ։

հց Ո՛ր խոնարհեցա՛ր ՚ի տկարու֊թիւս
մեր մարդասէ՛ր տէր . օրհնե՛մ֊ք ըզ֊
քե՛զ ստեղծա՛ծ հայրըն մերոյ ։
Ե֊ւ բարձե՛ր զը֊մեղա՛ս մեր չարչա֊
րանո՛ք քո . չնորհեա՛ բանաւո՛ր հո֊
տի օրհնել զանուն քո անդադար .
աստղ ։ Ո՛ր ապարե՛ր ըսքանչե՛լիս ՚ի
հնոցին . արա՛ ՚ի մե՛զ զողո՛րմա֊թիւն
գ քո մարդասէր . աստղ ։ Ը֊ն տէր
օրհնե՛ցէ՛ք բարձր ապարի՛ք զը֊նա
յաւիտեա՛ն ։ Ը֊ն֊ցէ՛ք . Ո՛ր զը֊հո՛ր
հընոցին չինջոյց , և զմանկա՛նան ապ֊
րեցո՛յց ՚ի բո՛ցոյ ցո՛յն . բարձր ապա՛ ։
Ը֊սցէ՛ . Ո՛ օրհնա֊թեամբ սու֊րբ հո՛գ֊
ւոյն փըրկե՛ցան անանի՛անքն . և եր֊
գէ՛ր ն միաբա՛նու֊թեա՛մբ , բարձր ։

ողբ Ա՛ճուձ եմ յընկղմումիլ օգնեա՛ ի՛ ինձ
նաւա՛պետ բարի . քանզի ծա՛նրա֊
ցա՛ն ՚ի վերայ իմ բեռի՛նըք մե֊
ղաց ։ Ա՛ստուա՛ծ յօգնել ինձ փու֊

Թա՛ք քանզի խո՛րըք չարեաց ընկըղ-
մե՛ն զիս յանդո՛նդս. այլ դո՛ւ նա-
ւա՛պետ լե՛ր եւ ի՛նձ ձեռընտո՛ւ:
Փրկեա՛ ի վըտա՛նգէ զոր նաւա՛-
բեկս ի յալեաց ծովէ. քանզի կո-
րընչեա՛ ի մեզա՛ անօրէնութե՛ խմբ:

տէր Խարձրեա՛ ահա՛ւոր տէ՛ր ամե՛-
ոըք քեզ: Խարձրեա՛ վասըն վե-
րի՛ն ամպո՛ւյն. ահա՛ւոր վասն ա-
հեզ առե՛նին. բարձ: Խարձրեա՛
ես դու յերկի՛նս ամաըւա՛ծ. յամ
երկրի՛ ո՛ն վառըք քո. բարձ: Օ՛ ի
դո՛ւ բարձրացար, զոր մեզ փըրկե՛-
ցեր, նըստա՛ր ընդ ա՛ջմէ հօր մեզ
կեա՛նըս շնորհեցեր. բարձ:

հրդ Ա՛ստըւա՛ծ հա՛րցըն մե՛ղոց. բա-
րեբանել է անո՛ւն քո՛ւ յաւիտեան:
Ա՛ման ու՛խտիւ հա՛րցըն մեղոց, տէր
ա՛ի՛ մատներ խոպա՛ւ վասն անուա՛-
նըդ քո՛ւմ սրբոյ: Ա՛ւաւել վառա՛-
ւորեալ է անո՛ւն վառա՛ւդ քո՛ց ա-
մե՛նայն յաւիտեա՛ն: Ա՛զատէր օրհ-
նեցեք եւ բարձր ա՛րարչէք զոր նա՛

յաւիտեան: Տիւք և գիշերք զմեզ տէր օրհնեցէք եւ առաքե՛ալ բարձր: Խոստովի զմեզ տէր օրհնեա՛ց ցե. եւ առաքե՛ալ բամբակ ա-

բարեկք զմեզ նաձ յաւիտ:

ողջ Աղաչեմ զքեզ տէր պարգեւեա՛ հինձ ապաշխարութեամբ լուա՛նալ զմեղս իմ. և ողջմեա: Ծարաւս իմ և զհառաչանս սրբոյ հոգւոյ մարգասիրութեամբդ քո ընկալ տէր. և ող: Աներեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո տէր. քա-

րեարութեամբդ քո խնայեա՛ յիս, և ողջմեա:

տէր Տուք փառս աստուածոյ բընակեալին ի յերկինս միաբա՛նութիւն: Ընակեալին ի սրբութեան մատուցէք զաղօթս մեր. և խնդրեսցուք զողորմութիւն ի բարեբարար տեառնէ մերմէ: Յանճառ փառաց խոնարհեցաւ վանքն փրկութեան մերոյ. զի դարձո՛ւսցէ զմոլորեալս ի գիտութիւն ճըշ-

մարտութեան։ Ոչ աստուած օրհնեսցուք ի սկզբանէ անձանց մերոց գոհանալով. և խընդրեսցուք զողորմութիւն ի բարեբար վերակացէն մերմէ։

Օրհնեալ եւ փառաւորեալ՝ աստուած հայրցն մերոց։ Արդար ես յամենայնի՝ տէր կեցո՛ զանձինս մեր։ Եւ այնքան ոչ դադարէին զորս արկեալ էր և գընային ի մէջ հրնոցի հրոյն, զաստուած փառաւորէին։ Ի զ տէր օրհնեցէք բարձր ասարէք ընդ նմա յաւիտեան։ Իջանէր որդւոյն աստուծոյ բոց հնոցին յօդանային, անպատառ դուրէլով բարձր։ Յաղթող զօրութիւ՛ զօրհնաբանան ապրեցողց. ընդ նոսին գուրէլով բարձր ասէ։

Ազաչեմ զքեզ հայր երկնաւոր, մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն, զի նեղեալ եմ ես վաղվաղակի՝ լուր ինձ տէր։ Առնչեալ անձն իմ անօրէնութեամբ մի կո-

հրց

գ

ողբ

բուսաներ զիս տէր բատ անծրկնած-
թեան իմոյ, որ խընդրեցից ես մա-
լորեալ ոչխարիս։ Ողորմեաց մե-
ղաց ընկերի անձն իմ. ընկալ զիս
որպէս երբեմն զդ պետրոս, որ
ծրիխեմս ալկոծեալ յանդնութիւն։

տէր Փառք պատիւ և գոհութիւն
տէր անուանելոյ քեզմէ սբց։ Քեզմ
սրբոյ տերութեանդ վայելչ փա-
ռաց պատիւ եւ երկրպագութիւ։
Օրհնեալ տէր բարեբար, որ ու-
սոցեր մեզ յամենայն ժամ վա-
ղիս տալ անուանդ քեզմ սրբոյ։

հոգ Փառաւորեալ յաւիտեան. ամ
ամէն ածէ հարցըն մերոց կեցո զմեզ։
մի Որ արարեր ողորմութիւն ի մէջ
հնոցին. և կենարար ցօղովդ փրկե
կեցեր զերիս մանկունան։ Ո՛հա-
րըն բորբոքեալ՝ մանկունքըն հա-
ւատովն շիջուցին և պատկերի ոսկ-
ւոյ ոչ մատուցին. այլ
քեզ աստուած հարցըն մերոց։

գ Ի զտէր օրհնեցեք բարձր արարէք

ընդնա յանխտեահն։ Ձօղէր ըզ ցծղ
ողջմռութեան երից մանկահնգն ի
հնոցին. բարձր։ Եանն աստուածծ
ըզյս ծագեալ ի հնոցն, ըզ գալուստ
միածնին երկնին մանկունըըն. բար։
Իջեալ առ նոսա կենսաբեր հրեշ-
տակն, ըզ հայր ի յերկինըս տայր
փառաւորել. բարձր։

ողջ Անեղիդ տէր բազում ողջմեմ անս
սուրբ. մեղայ ողորմեա։ Անեղիդ
տէր և անկանիմ առաջի քո. մե-
ղայ ող։ Անեղիդ տէր խոստովանիմ
ըզյանցանս իմ. մեղայ ողորմեա։

աեր Ընդ երկնային զօրութիւնն
օրհնեցէք ըզ տէր ամենայն երկիր
եւ բընակիչք երկրի։ Օանձն
սուրբ փառաց նր գովեցէք յերկ-
րի ձորիք մարդկան իշխանք եւ
դատաւորք երկրի։ Զայնիւ եր-
գով ընծայութեամբ բարեբանեցէք
զաստուած ի սրբութեան նորա
մանկունք եկեղեցւոյ սրբոյ։

հղց Օանձաձա էութիւն և ըզ մի

աստուածածուխիւ բարեբանեսցէմք.
տէր աստուած հաւրցըն մերոց։ Ո՛ր
վանըն հաւրցըն մերոց լիջեր ՚ի փըր-
կել զարարածըս քոյս. տէր։ Ո՛ր
նըստիս ՚ի քրովբէսն և հայիս քաղց-
բ րութիւն յարարածըս քոյս տէր։ Ո՛ զ
տէր օրհնեցէք և բարձր արարէք
ըզ նա յաւիտեան։ Տիւք եւ գի-
շերք ըզ տէր օրհնեցէք. եւ ամա-
ւը՛ր բարձր արա։ Լուսոյկըզ տէր
օրհնեսցէ. և ամպք՝ զովս
բարձր արարէք ըզ նա յաւ։

ողբ Ծնունդ քրիստոսի. Ածեալ՝ քո՛զ տէր՝
քաւեա՛ զնա։ Ածեալք անօրինե-
ցաք ամե՛նեքեան. ՚ի պահեցեալ
ըզ պատուիրանըս քո. մե՛։ Ո՛ար-
ձիր տէր ՚ի բարկութենէ՛ քումմէ.
անցո՛ ՚ի մե՛նջ ըզցասա՛մբն քո. մե՛։

տէր Ո՛ր տէրդ ես երկնի՛ եւ երկրի,
ըզ-քեզ օրհնեսցեն զըւարթունք
երկնից հոգեւոր երգով։ Օրհնեմք
ըզ-քե՛զ քրիստոս վառեալ Թագա-
ւոր. որ ընտրեցեր մեսսազ ձայ-

նախից լինել զբաղմունից երկնից։
Սա՛րբ երրորդա՛թիւն անմահ, ա-
ղաչիւք սրբոց քո՛ջ կարդամք
առ քեզ. լուր ձայնից մերոց։

Այս վասն զի բան եղ աստուած որ ծագեցեր ի մեզ ըզ լոյս գիտու- թեան, կարդամք առ քեզ աեր. ա- ռաւօտու աղօթիք մեր հաճոյանա- ցին քեզ։ Յանմարմնոց վերօրհ- նեալ ի մարդկանէ երկրպագեալ, բնակեալդ ի լոյս անմատոյց. կար- դամք առ։ Երեքսըրբեան տէրու- թիւն միաանականն աստուածու- թիւն, բնակեալդ ի լոյս ան։

Օգնական մեր լեր տէր և ա- պաւէն յամենայն ժամ. ամրացո՛ անեղակիւդ զհաւատացեալս ի քեզ։ Ամէն բանալոմողիմ որ խլնամիդդ ես յամենայնի. շնորհեա՛ մեզ խա- դաղութեամբ հասանիլ ի նաւա՛ հանգիստ։ Արդիւ միածի՛ն որ ի կառոյ ես քերովբէից. շնորհեա՛ մեզ յաջակողմեանն դասիլ ընդ

ՃԿ

ՀՄԲ

սուրբըս քո։ Հոգիդ ճրշմարիտ որ միշտ յանձամբ փառաց բարեբանիս, ընկալ զմեր օրհնեցդութիւնս ի ժամ երեկոյին։

Ճաքամ որ՝ փոն է սրբոյն Կիւրղի Հրուսաղեմայ հայրապետին։

Ամենակալնըդ նոր սիմփնի, փառ ամբանիչդ սուրբ երրորդութեան, ըզմիշտատակ սրբոյն կիւրղի հայրապետիս պետին տօնելով այսօր ընդ զօրս անմարմնոցն, օրհնեցիկդ զմեզ տէր յօրհնութիւն ի նոր։ Ի յարկի սրբութեան և ի տեղւոջ փառաց բանիդ թեան ըզմի։ Վահանայդ և պաշտօնեայդ միաբան հաւատոյ տացեալք, ըզմիշտ։

ՀՒՆԿ
ԳԴ

Կանոն երրորդ ի-բակէ Ընտ-հայէց ։

ԾՐՆՆԴՈՑ զգ-քիզ անքն- լա
կկիզբն հայր որդ-ոյդ մի- օրհ
ածնի , զմր առաքեցեր ՚ի դարձո- գկ
մըն մեղսութեամբ ոչնաչին . դարձո՞
և զմե՞զ ՚ի մեզանց որդ-ոյ քո չարչա-
րանո՞ք ։ Գոլով զգ-քիզ բան և
բայս որ զտկրական քո պատկեր լո-
սոյ ճրագի քո գըտեալ վերականգ-
նեցիր . կանգնեա՞ զանկեալքըս մե-
զիք քոյին ՚ի նը չարչարանո՞ք ։ Ի-ա-
րեբանեմք զվառաւկիցըդ հօր գՀո-
գիդ ճըշմարիտ , որ նորոգեցեր զգ
հնացեալըս մեզիք հընոյն ադամայ .
նորոգեա՞ և զմեզ ՚ի մեղաց նորո-
գութեամբ քո ընդհա՞ց ։ Աւրհ-
նութիւր բարձրելոյն հովանացեալ
զօրութեամբ , եւ բնակարան նը
հոգւոյն , որով ծընաւ զանն ամէն .
բարե՞հաւատ վանըն մեր աստ-
ուածածին մարիա՞մ ։

Լ ոյս ՚ի լուսոյ ծընանելոյ և ծա-
գումն. որ եկիր ՚ի խընդիր մոլո-
եալ ոչխարի բնութեանս, զոր ընդ
խաչին բարձեր ՚ի վերայ ուսոյդ.
մաքրեա զմեզ ՚ի մեղաց մերոց։
Ա՛ռըրըդ պըճոյ էիր մաքրութիւն.
որ ածեր տան քո առել ՚ի մեղաց
զաշխարհս մաքրելոյ. ՚ի նմա գը-
առեալ զպատակեր քո նորոգեցեր. նո-
րոգեա զմեզ ՚ի հնութենէ մեղաց։
Ո՞նդ անառակին որդւոյ գոչեմք
առ հայրըդ գըթած, մեղաք յեր-
կինս և առաջի քո քաւիչ յանցա-
նաց. ել ընդ առաջ սիրով, գըրկեա
համբուրիւ, մաքրեա զմեզ ՚ի։
Ընդլուր կենաց բըղխեալ յեղեմայ
սուրբ աստուածածնին, որով ար-
բենյաւ երկիր ծարաւեալ հոգւոյն
խմաստութ. տայ մեզ մաղթեամ աղ-
բիւրս արտասուաց մաքրել զոչ։

Ո՛ր զտիրական՚ըդ կերպարան զո-
գեցուցեր ծառային. եւ զարդար-
եալ փառօք եդեալ ՚ի դրախտին.

օրհնեաւ ես տէր աստուած հարց-
ցըն մերոց : Որ ճաշակմամբ պըտ-
ղոյն մահու յանմահից կենաց մե-
ռանք . իսկ գալստեամբ քո վերջն-
տին վակեաւ դրախտին դուռըն
բացաւ . օրհ : Որ փոխանակ մա-
հաբերին որով անէծքըն տըրտմա-
գին , մեզ փայտ կենաց ետուր ըզ
խաչ քո , լուծեր նուաճ ըզ կապ
մահու . օրհ : Որ զ տէր օրհնեցիք գ
եւ բարձր ասարիք ըզ նա յաւի-
տեան : Որ ապրեցոյց զնոյ տա-
պանաւըն պահելով հայր աշխար-
հի , և զհեղեղ մեղաց մարդկան հե-
ղեղաւ ջուրց դատաստանց . և բար :
Որ ի ծով այս աշխարհի շինեաց
տապան զեկեղեցի , և ի սմա զօ-
ժանդակեալ հոգիս փրկեաց ի
ջուրց մեղաց . և բարձր :
Ուրախ լեր մայր լուսոյ մարիմ զեծ
ամ, երկիր բանաւոր արեգական նն
օծեալ . լեր բարեխօս վասն ան-
ձանց մերոց : Խընդա տաճար բա-

նիր ն աստուծոյ. բարձոյղ տէրտմու-
թեան ն նախամօրն Եւայի. լեր բա-
ցումն իմոյ նալի արեւելից. քան-
զի քեզ ծագեաց մեզ լոյս երեսաց
քրիստոս. լեր բա-

ողբ Ովհաննա իմ. Որ խոնարհեցար
ի բարձանց հայվելուդ քոջ թոռ-
եալ յերկիր ն զհօտ քոյ անմո-
լար վանըն մոլորեալ ոչխարին. ո-
գիամեա մեզ աստուածած: Որ լու-
սով աստուածութեան ն քո լուցեր
ընդհրաղ մարմնոյդ, ածելոր աւետ
տան ն քո աշխարհի վասըն պատակե-
լին քո զոր նիւթագործեր. ողիր: Որ
դարձմամբ անառակի մարդկուհ ն
ընդունելդ պարսիրակ, հօր հաճոյ-
զի նոր պատարագ վանըն հաշտու-
թեան երկնաւորաց եւ երկրաւոր
րաց. ողիր:

աեր Ընդ լուսատիպ զուարթնոյն
լուսոյ ածեալ օրհնեցուք. և մար-
թեալ խընդրեսցուք, մաքրել զմեզ
ի մեղաց: Ընդ խոր նկաբեր սե

կանանցն անմահ բուրմանն անձ-
ձից խունկս աղօթից մատուցօք,
մաք: Ո՞նդ իւղաբերիցն արտասուս
զմարդկանն բարձնէն արտասուաց
պաղատեսցո՛ք արտասուօք մաք-
րել: Ո՞նդ քրիստոսի պահելով
յաղթող լեցո՛ք փորձողին. և ընդ
հրեշտակս երգեսցուք, փառք ՚ի
բարձունս աստուծոյ:

Ողջունեսցուք, տէր աստուած հարցըն մերոց: Ոյր իջեր ՚ի մէջ հնոցին եւ փըրկեցեր զերիս մանկունսն, զգեցիր օրհնեմբ անդամոց. աստէ: Կիանանակայն ընդ երրորդութիւնն որ յամենայնի եւս բարեբանեալ, ընկալ զմեր ծառայերդութիւնս. աստէ: Ո՞ղ տէր օրհնեցեալ և բարձր արարեալ զնաւ յաւիտեան: Ամենայն ժողովուրդք միաբան երգով բարեբանեցեալ. եւ

ՂԲ հրց բ՛

Գ

քարթը, Ի զնչիսաեսանն ի վերայ քնե-
րովքէից, քահանայ՛էյք առաւել
բարեբանեցէք. և բարթը ա։

ողը Ղարճո զցասմանն քո ի մէնջ,
յաղաղակել հողեղինացս. բազմա-
գութ տէր խնայեա և մի կորնա-
սաներ։ Կանգնեա զանկեալս ի
գլորմանէ, զվիրաւորեալս ի թըշ-
նամւոյն, որ բըժիշկդ ես հիւան-
դաց բըժըշկեա զիմ զհիւանդու-
թիւնս։ Ի յանցանաց իմոց թախ-
ծեալ անձն իմ գոչեմ պատէս ըզ
մաքսաւորն. աստըւած քաւեա
զիս ըզ մեզաւորս։

տէր Ող ի վերդ ես քան զամենայն
ըզ մնաս և զխորհուրդս. փառաց
թագաւոր խընայեա ի մեզ։ Ող
միայն ունիս զանմահութիւն եւ
զանեղծութիւն. փառաց։ Ող նը-
տիս ի լրութիւս երկնից անչ
բաժանելի. փառաց։ Ող երկը-
պագեալդ ես ի հրեշտակաց եւ ի
մարդկանէ. փառաց թա։

Ո՛ր ապրեցուցեր զերիս մանկ-
կա՛նան ՚ի հնոյ՛ն, եւ՝ զիա ապա-
րեցո՛ր յահաւոյն հրոյն. տէր աստո-
ւած հարցըն մերոց : Ո՛րք երդո՛վ
օրհնո՛ւեամբ ըզհուրն ՚ի ցո՛ղ փո-
խեցի՛ն, եւ՝ զիաւա՛տորըն յա՛-
մօթ արա՛րին . ընդ նմանին օրհնե՛մք
ըզ-քեզ. տէր աս : Աստուա՛ծ հար-
ցըն մերոց գո՛վեմք ըզ-քե՛զ, և ա՛-
ռաւե՛լ բարձրացո՛ւցանեմք . որ
զմիածինդ առա՛քեցեր փրկել ըզ
մե՛զ. տէր աս : Ո՛ր զ-որ օրհնեցէ՛ք .
Միաբանութե՛ամբ տո՛ւք փառս և
բարձր արա՛րէ՛ք ըզնա յաւիտեա՛ն :
Ո՛ր ՚ի բարձունըս բնակեա՛լ կ՚ ըզ
խոնարհըս տեսանո՛ղ ն . մա՛ : Վա՛շ
հա՛նապ՛ք եւ պաշտօնեությ՛ք երկրա-
սա՛ղք և կո՛սանք, անդադա՛ր զաս
տո՛ւած՛՛ծն ա՛աստուածո՛ց գովեցէ՛ք .
եւ բարձր արա՛ : ողբ

Ընդերկա՛ւութիւ քննո՛ղ գաղտ-
նեաց, բըժըշկեա՛ զհոգո՛ւյ իմոյ ըզ
հիւա՛նդութի՛ւն եւ կեցո՛ միայն

մարդ ամէն ։ Որ երկայնամիտ եմ առ ամենեսեան , ողորմեա անձին իմոյ բազմամեղի եւ կեր ։ Ամենաբաւական ողորմութեան շընորհ , պարգեւեա ինձ յահաւոյն աւուրն զղ թողութիւն և կեր ։

տէր Օրհնեմք զզ քեզ անըսկիզբն հայր . յամենայն ժամ օրհնութիւն ի բարձունս ։ Գովեմք զզ քեզ միածին որդի . յամ ժամ գոհութիւն ի բարձունս ։ Խոստովանեմք զզ քեզ սուրբ հոգի . յամենայն ժամ փառք զք քեզ աստուած ։

հոգ աղ մի Որ ահաւոր քոյով զօրութիւք յօդըս ցօղաւորըս փոխեցեր զզ բոց հնոցին . զզ քեզ օրհնեմք անդադար աստուած հարցըն մերոց ։ Որ զզ ծառայս քո զվտանգեալս ի հնոցէն պահեցեր անապական , զզ քեզ ծանուցեր արարիչ և տէր գոլ . զզ քեզ ։ Ո՞նդ երանելի մանկանցն երգեսցո՞ւք ի նեղչաց մերոց փրկեաւ զզ մեզ , և մի՛ թապաւ-

մատներ, զի գինք ապրեան քո եմք.
ըզքեզ։ Ո՛զհար օրհնեցիկը և առա- գ
ւեծ՛լ բարձր սրամիտք ըզնա յանխ-
տեան։ Ո՛անբաժանելի ես զեր-
րորդութիւնն արժանաւո՛ր ձա՛յ-
նիւ գովելով օրհնե՛։ Ո՛երկրորդ
գեալըն յամենայն սրտրաձոց հա-
մաբնակա՛ն ձա՛յնիւս բարեբանե-
լով օրհնե՛։

Խանդուա՛ր են քո գլխոթիւնք ողբ
քըզ բազմամեղ անձինն իմոյ. ողո՛ր-
մեա՛ աստուա՛ծ քաւի՛չ իմ։ Ո՛յ
քեզ անյիշաչար տէր մեղայ չարին
խաբմամբ. ողո՛ր։ Ո՛վ քո՛ւ միւսան-
գամ գալստեանըն յորժամ գաս
դատել զերկիր. ողո՛ր։

Օրհնեսցու՛ք և գովեսցո՛ք ա տէր
ռաքել բարձր արանցու՛ք եւ բա-
րեբանեսցու՛ք զանո՛ւն քո փրկիչ.
քեզ վայելէ փառք։ Ո՛րեշտակք
և մարդիկ և ամենայն արարածոց
լեզո՛ւք ըզքեզ միայն օրհնե՛ն փրը-
կիչ. քեզ։ Երկնային զօրութիւնքն

անդադար օրհնութիւն մատուցա-
նէին քեզ փրկչի. քեզ վա։

ղբ Ողջոյն են ճանապարհըք քո յա-
ւիտենից արդար. տէր աստուած
հարցըն մերոց։ Ի զբանաւոր սպա-
տաղաս յանձանց խոնարհացը ընդ-
կալ. տէր։ Ի տաճարի սրբութեա՛
վանատրութիւն մատուցանեմք
դ քեզ. տէր։ Ի զ տէր օրհնեցէք զ՚
բարձր արարիչք ընդնաւ յաւիտեան։
Տիւք և գիշերըք ընդ տէր ծրհնեցո՛-
ցէ՛ք. և առաւ՛ւեւ՛ր բարձր ա-
րարիչք ընդնաւ յաւիտեան։ Ասպ
յիւ ընդ տէր ծրհնեցո՛ցէ՛ք։ Ձահանա՛յք անդադար բարեբա-
նեցէ՛ք զանբծնելի եւ զյայտնի
աստուածութիւնն. և առաւ՛։

ողբ Անդադ միշտ յերկինս և զար
դար ընդ ցասո՛ւմըն քո շարժեցաք ի
մեզ. տէր ըստ մեծի քոում ողորմու-
թեան ողորմեա մեզ։ Ինջաք միշտ
ի գըժնխա ընկղմեալք յանօրէնու-
թեան մերում. տէր յիշեա զգինա

արեամն որդւոյ քո եւ աղերսեաւ։
Ալածեա ի մէնջ տէր ընչանաց
խաչի քո զընդդիմամարտս և զանէ-
բեւոյթ գազանն. եւ մի տար յա-
պականութիւն զքո ժառանգութիւն։

տէր

Ընդհանրական սաղմոսարա-
նաւ և քանիւս օրհնեցէք զտէրն
ի յերկինս։ Ասդիք սիոնի, յընդ-
ծնութեամբ եւ ընտանութեամբ
գովեցէք զորդին միածին։ Նա ար
գհոգին ամենայն շունչք բանե-
բանեցէք, երգով եւ ձայնիւ յընդ-
ծնութեամբ։

Ամենայնիւ

Անկանիք եկեղեցւոյ փառաւ
բանիւք սուրբ երրորդութեանն,
օրհնեցէ՛ք զզ հայրն երկնաւոր
անդադար երգով։ Պաշտօնեայք
քրիստոսի լուսաւորեալք սուրբ
աւազանաւն, գովեցէ՛ք զորդին
միածին ան։ Կահանայք հոգե-
ւոր երգով ընդ սերովբէից և ընդ
քերովբէից բարեբանեցէ՛ք զհո-
գին ճշմարիտ անդա։

հմբ Ամբառնալով զաչս մեր կաղ-
դամք առ քեզ մարդասէր , որ յա-
հեղակերպ աթոռդ նըստիս ։
Ընդ հովանեաւ աջոյ քո պահեա
զմեզ բազմագութ , որ յանմահ-
նական զօրացըդ գովիս ։ Փառք
քեզ աստուածած վառաւորեալ յա-
ւիտեան . ամէն։

լէ Ընծայն մերոյ օրհնեալ եւ
հրց փառաւորեալ յաւիտ-
բկ տեան ։ Այր ցրեր զուխտիս քո, մի
պզ մերժեր զմեզ յողոմանէ քոմ
մի մէ ։ Բարձր արասցուք զանձն քո
սրբը , թագաւոր հրեշտակաց և տքան-
գ չելագործ ։ Ի գ տէր . Գոհրձք քո
ծիրհնեն զգ քէզ և առաւել բարե-
բանցուցանեն ։ Այր զգ հոգըն շի-
ջուցեր և զմանկունան ապրեցու-
ցեր . գոհրձք քո ։ Օ. արհոգեալ ար-
քայն ընդ տեսիլ հրեշտակին ձայ-

նէ՛ր. եկայք արտաքս ծառայ քդ-
աստո՛ծոյ. զի և ես ըղձամ ձեզ օրհ-
նեմ զԹագաւորն անմահ։

Յամենայն ժամ աղաչանք իմ ողբ
այս է՛ն. ՚ի մէղաց իմոց սո՛ւրբ ա-
րա զիս տէր։ Յանցանաց իմոց
զարհո՛ւրի սիրտ իմ. աղաչեմ զքեզ
Թո՛ղ ինձ տէր։ Ա՛րտասուաց իմոց
մի լըռեր տէր. զի պանդո՛խտ եմ
ես յանցաւո՛ր երկրի։

Ա՛իաբանութեամբ տո՛ւք փառս տէր
՚ի բարձունս Թագաւորին յաւիտե՛-
նից։ Ո՛վ նա փառք է փառաւո՛-
րեալ ՚ի յերկինս եւ ՚ի յերկրի։
Ո՛ւսամո՛ղութեամ ետր զանձինս մեր,
լուսաւո՛ւս տիե՛զերաց։

Ո՛ր հա՛ւրցըն մերոց աստո՛ւած հրց
փառա՛ւորեալ յաւիտեան։ Ա՛յսր-
չակից հօր որդի՛ միածին, կենդա՛-
նարար տէր և յոյս աշխարհի։ Ո՛աստ
ողորմութեա՛ն քո՛մ կեցո՛ զմեզ
փըրկի՛չ, և սո՛ւրբ զանուն քո՛ փա՛-
ռաւորեացո՛ք։ Ա՛զ տէր օրհնեցէ՛ք ֆ

և բա՛ց թող ամարէք զնա յաւիտեան։ Տիւք և գիշերք զտէր օրհնեցէք և աճապա՛ր բա՛ց թող։ Խորայել զտէր օրհնեցէք. Ո՛վ հա՛ւատարն ամենեցո՛ւն ամենայն ժողովուրդք, օրհնե՛։

ողբ Ովհ՛ննա իմ. Ողորմեա ինձ ասէ՛ւած իմ ողորմեա ինձ. զի անապատանա՛խանի եմ յամենայնի Թող ինձ տէր։ Տառապեա՛լ. Ա՛նանապարհըք քո ուղի՛ղ ե՛ն, ես միայն մոլորեցայ, դարձի՛ զիս և ողորմեա ինձ աստո՛ւած։ Ովհա՛ն քո. Դատաստա՛նըք քո արդա՛ր ե՛ն, ես միայն եմ մեղա՛ցեալ. քաւեա՛ զիս և ողորմեա ինձ աս։

աէր Յորժամ գայցե՛ս բազո՛ւմ հրեշտակօք տէր՝ ի դատել զերկիր։ Յայնժամ շարժի՛ն զօրա՛թիք երկնից տէր՝ ի յահէ՛ քո՛ւմէ։ Ո՛վ յայնմ աւո՛ր լեր իմ ծպնական տէր իմ և աստո՛ւած իմ։

հոց Ա՛նանկա՛նքըն գերեա՛ք՝ ի վէ՛ր

հընծին զգ.քեզ օրհնէ՛ին. աստ՛ւած հա՛յոցն մերոց: Խոստո՛վ
աբրահա՛մու զոր խոստացա՛ր աստ՛ւած, առաքեա՛ և վերկեա՛ զասպա՛
ւինեա՛ն.քս ի.քեզ. աստ՛ւ: Ա՛ղիղ
են ձանա՛պարհն.ք քո՛ աստ՛ւա՛ծ,
մեղա՛.ցեալ յանցաւո՛ցաց ողո՛րմու
թիւն շնո՛րհեա. աստ՛ւ: Ի զ տէ՛ր գ
օրհնեցո՛ւք և բարձր արարէ՛ք զնա
յա՛.խտեա՛ն: Տի՛ւք և գիշե՛րք զգ
տէ՛ր օրհնեցո՛ւք, եւ բարձր:
Ի՛սրայէ՛լ զգ տէր օ՛ծրհնեա՛ցե՛,
ե՛ա՛ւ բարձր ա:

Յո՛ր համ ես դո՛ւ տէր քաւի՛չ ողբ
յանցա՛նաց իմոց. մի՛ ա՛նտե՛ս առ
նե՛ր զբնդհատո՛ւմն արտա՛ստուաց իմոց.
ողո՛րմեա ինձ աստ՛ւա՛ծ: Ո՛ւ.քեզ
ապաւի՛նեցայ որպէ՛ս զանա՛ւակ որ
դին. հաշո՛ւ մե՛ղաց յե՛րկիւնս և ա
ռաջի՛.քո. ողո՛ր: Փերկեա՛ զիս ապ
տի՛ւա՛ծ ի բազո՛ւմ մե՛ղաց իմոց. ա
րա՛ արժա՛նի՛ քոյի՛ն ստո՛ւթ արքա՛
յու.թեա՛նդ. ողո՛ր:

տէր Ա՛նդ առաւօտուս կանխեցից
յանդիման լինել քեզ, Թագաւոր
իմ և Աստուած իմ։ Ա՛նդ առա՛
ւօտուս լուիցես ձայնի իմում տէր,
Թագա՛։ Ես զքեզ աղաչեմ տէր
նայեա յաղօթս իմ, Թագա՛։

հրդ Տէր աստղնաւած հայրըն մերոց
աղջ յամե՛նայնի արդա՛ր ես, և սո՛ւրբ
ա է քո տէրութիւնդ։ Երեք մանու
կունքն ի հնոցին հրեշտակայի՛ն
ձայնիւն լզ քեզ փառաւորէի՛ն։
Եւ երգելով զայս ասէին. օրհ
նեա՛լ է քո՛ տէրութիւնդ. ծրհ
գ նեմք եւ փառաւորեմք։ Ա՛զ տէր
ծրհնեցէ՛ք և բարձր արարէ՛ք լզնա
յաւիտեա՛ն։ Ա՛ր զայրեցող բնա
թիւն բոցոյն ի ցօղ փոխարկելով,
ի տաչմանել հրոյն զերիս մանու
կունան անկէզ պահեաց. և բարձր։
Ճրաշալի աստուածծայնոյն տեա
լեամբըն չորրորդին բըռնաւորըն
պակուցեա՛լ զօրհնաբա՛նըն զուարթ
ճացոյց. և բարձր ա։

ողբ Անդք իմ բազում են յոյժ ծանր
են քան զաւազ ծովու. քանզի քեզ
միայնոյ մեղայ, ողորմեա ինձ աստ-
ուած ։ Բայց տէր ըզ դաւն ողոր-
մութեան որ ողբալով կարդամ առ
քեզ. քանզի ։ Երդ յիս զգըլխա-
թիւնըդ. քո բազմամողորմ և մար-
դասէր. քանզի ։

տէր Ամենայն երկիր տունք փառս
ասացին, որ երկին եւ երկրէացդ ըզ
մեզ ։ Ամենայն հոգւոք ձայնիւ ցըն-
ծասթեասցուք բարեբանեցեք ըզ
տէր ։ Օ՛ի եցոյց մեզ տէր զիւրո-
գութիւն և ըզ կեասցնս, յազգէ
տանն իսրայէլի ։

հրց աղ մի Անականջն ըզ ձայնըն քեզ վե-
րադիցեմք, արդարդ ես յամենայնի
տէր զոր ածեր ’ի վերայ մեր. աս-
տուածդ հարցըն մերոց ։ Քանզի
ոչ պահեցաք ըզպատուիրանըս քո,
նըւաղեցաք մեք յամենայնի. արդ
թող մեզ տէր ըզյանցանըս մեր.
աստ ։ Օրհնեալ տէր և փառաւո-

ւորեա՛լ առ քե՛զ պաղատիմք. այլ
մի՛ իսպառ մոռաներ ըզմե՛զ, և մի՛
գ ցրեր զու խառըս քո. աստ՛ւ՝ Ո՛չ տէր
ծո՛հնեցէ՛ք բա՛ռ՛ւթ՛ր արա՛րէք յաւի՛
տեա՛ն։ Ո՛չ անըսկի՛զբն բանըն հօր
զե՛ահն է՛ւէց, որ ՚ի բաբի՛լոն ՚ի հնո՛
ցին ըզ հո՛ւրն ՚ի ցո՛զ վոխա՛րկեաց,
պարա՛գրելով զերմ մանկո՛ւնսըն,
բա՛ռ՛ւթ՛ր։ Ա՛ր ըզ լո՛ւս վաւաց ծա՛
գեալ ՚ի մէ՛ջ հնո՛ցին օրհնաբանի՛ցն.
ընդ նո՛ւսին համաձայնեա՛լ երգե՛ս
ցո՛ւք խոնա՛րհ սըրտի՛ւք, զի չիջո՛ւ
ցէ զա՛նտանելի հըրո՛ցն բոլբո՛ր
մըն. բա՛ռ՛ւթ՛ր։

ողբ Ո՛ւ՛ֆնա իմ. Ա՛ղբա՛տ ք՛ե՛զ տէր.
մե՛ղա՛ն ա՛ղտա՛մա՛։ Ա՛ղբա՛տ անօրի՛նե
ցա՛յ և մատնե՛ցա՛յ ՚ի ձեռս ա՛նօրէն
Թըշնամո՛ւյն. արդ անկեա՛լ աղա
չե՛մ Թո՛ղ ինձ տէր։ Վրա՛ն զամենե՛
սեան առա՛ւել մեղա՛յ տէր իմ գը
Թա՛ծ, քան զամենեսեան անօրի՛
նեցա՛յ և մատնե՛ցա՛յ ՚ի ձեռս ա՛նօ։

տէր Ա՛մե՛նայն արա՛րա՛ծք համբա՛ռ

նալով զգ ձեռս ձեռ՛ր օրհնեցէք զգ տէ՛ր՛ր, զբնակեալն ի Յեր-
կի՛նս։ Ա՛մէնայն ժողովո՛ւրդք յօրհ-
նե՛թիւն ի նո՛ր գովեցէք զգ
տէ՛ր՛ր։ Զայնիւ երգով ցբնծա-
թեամբ բարեբա՛նեցէք զաստ՛-
ուած ընդ սո՛ւրբս նո՛ր՛
զբնակեալն ի՛ր։

Ա՛րթո՛ւնք ե՛ պատրաստք եղե՛ Ճկ
րուք տեառն աստո՛ւծոյ մերոյ։ Եր-
դե՛լ ե՛ւ սաղմոս ասե՛լ տեառն աս-
տո՛ւծոյ մերոյ։ Օ՛ի նա է՛ ա՛ր աս-
տուա՛ծ մեր. փրկե՛ զգ մե՛զ և կե՛-
ցո՛ւցանէ՛։

Յօգնո՛ւթիւն մեզ ժամանեա Հմբ
կարող տէր. առաքեա՛ ի բարձա՛նց
քո զհսկողո՛ւթիւդ, և պահեա՛ զքո
յուսացեալքս. ալէ՛լո՛ւիա։ Ա՛պաւ
էն մեր և փրկիչ հզօր Թագա-
ւո՛ր. զգ նըշա՛ն յաղթո՛ւթեան խա-
չի՛ քո առաքեա առ մեզ, և պահ։
Ա՛ երե՛կոեմք քեզ՛ ի բարձունս ընդ
անմարմնոց բազմութիւնն. զաղա-

ջանըս մեր զերկիւղիս ընկալ քո
բարեբարութեամբդ , եւ պահ ։

հրդ Ա՛նձն քո յաւիտեան . Ա՛սաըծ
ստ ած հրեշտ թագաւո՛ր անմահ ,
արարիչ յաւիտենից . աստըւա՞ծ
հարցըն մերոց ։ Ո՛ր զերիս մա՛ն-
կունըն փրկեցեր ՚ի հնոցին , փըր-
կեա՛ զմեզ ՚ի հրոյն յաւիտենից .
աստը՛ ։ Ա՛պաւինեըցա ՚ի քեզ ծա-
նա՛կան լեր տէր . զի դո՛ւ միայն ես
գ մարդասէր . աստը՛ ։ Ո՛րծըըք տո՛ւն
ըզ տէր օրհնեցէ՛ք . ըզ բարձր արա՛-
րիչ ըզ նա՛ յաւիտեան ։ Ո՛իշեըք
ըզ տէ՛ր օրհնե՛ցա՛ք . եւ
բարձր ա ։ Ո՛սրայիւ ըզ տէր օրհ-
նեսցէ . եւ բարձր արարիչ ըզ նա՛
յաւիտեան . ալէլո՛ւիա ալէլո՛ւիա ։
ողբ Ա՛կեսցէ տէր ՚ի վերոյ մեր ո-
ղորմութիւն քո , և բա՛ն փրկու-
թեան քո պահեսցէ զանձինս
մեր ՚ի մեզաց ։ Ո՛ղորմութիւն քո
և ճշմարտութիւն քո և լոյս ե՛-
րեսաց քոց առաջնորդեսցէ մեզ

'ի յայդպարուԹիւն։ Ո՛ր ողորմա՛ծդ
եմ գլխաց և երկայնամիտ՝ տէր,
ընկալ զաղաչանըս մեր բարեխօսու-
Թեամբ սո՛ւրբ աստուածածնին։

տէր Տէր ըզ լո՛ւր միւսանգամ քո
գալստեա՛նդ լուայ և երկեայ. զի
ուսայ 'ի սրբոյ պատուիրանացն ե-
Թէ գա՛ս գո՛ւ 'ի դա՛տել զերկիր։
Տէր յիշեցի ըզ հա՛ր ըզ գործս ձեր
և զարհա՛ւրեցայ. զի ծանեայ ճըշ-
մարտուԹեամբ զահաւոր և զա-
նաշա՛ռ ըզքո՛ դատաստանն։ Տէր
յիշեցի և ըզ գո՛ԹԹ արարչական սի-
րոյ քո՛ առ քո արարածս. և 'ի քո՛
գԹո՛ԹԹիւնդ ապաւինեա՛լ աղա-
չեմ, ողորմեա՛ լինել յաւուր յայնմիկ
քրիստոս արդա՛ր դատաւո՛ր։

ա Ո՛ր օրհնէս 'ի հրեշտակաց ա՛ն-
դադար հայր երկնաւո՛ր, ընկալ զաղ-
աչանըս մեր։ Ո՛ւսո՛ւք քո անկանի՛ք
մըք փըրկիչ. խընդրեմ՛ք զԹողո՛ւ-
Թիւն բազո՛ւմ յանցանաց մերոց։
Ո՛ր գիտա՛կդ ես գաղտնեաց մարդ-

կան հոգիդ սուրբ, տէր և կենդա-
նարար, ընկալ զաղաչանըս մեր։

տէր Օ՛րհնեցէք զզ տէր ընդ երկ-
նային՝ նըմանեալ դասուց, նո՛ր
ժողովո՛ւրդ ասելով, քեզ հօր տը՛ւ
ողիդ մե՛զ զզ կեանըն վասը։ Ո՛ր
գեցէք տեառն եւրդ նոր եկեղեցիք
ընտրեալց որդիք սիոնի՛ ասելով,
քեզ որդո՛ւյ հնո՛րհողիդ մե՛զ զզ
կեանըն վասը։ Պա՛րեբանեցէք զնո՛ր
ի սքանչելիս սըրբո՛ւթեան նորա
ձայնիւ ցընծո՛ւթի՛ ասելով, քեզ
հոգո՛ւյդ պա՛րգեւողիդ մե՛զ զզ։

ՃԿ Օ՛ ա՛նո՛ւն տեառն ալէ՛լո՛ւիա՝ ա՛
բ՛ լէ՛լո՛ւիա։ Ո՛ր սըրբոյ հոգո՛ւյն ա՛
լէ՛լո՛ւիա ալէ՛լո՛ւիա։

Շաբաթ օր՝ պօն ի սրբոյն Յովհաննու Աշտա-
ղեմայ հայրապետին։

Որ արարեր զօրհնեալեամբ զնո- ԼԵ
մանալեացն աշխարհ վերին, օրհ
եւ ի նմա հաստատեցեր տընտեսս գՁ
ըզ պետս հրեղինացն . օրհնեմք
զանհասանելիդ զծրուագիրնոյ ։ Որ
տիրապետես մեծատուն ստեղծեր
երկրպագ աշխարհ զգալի . եւ ի
դրախտն որ յադենի տընտեսս եդ-
եալ զմարդն առաջին . օրհ ։ Որ շի-
նեցեր բարձրագոյն զեկեղեցի քո
խորհըրդեամբ . և ի սմա կարգեալ
տընտեսս զքարոզս բանիդն ճըշմար-
տութեան . օրհ ։ Ընտանեսցուն
տաղաւար բարձրոյ էիցըս բարձր-
գին . որ ծընար զնոյծ մարմնով զան-
մարմնաբար ծընունդըն հօր . բա-
րեխօսեա վասըն մեր աստուածա-
ծին մարիամ ։

Որ տիրակալ նա առ ի քեն կար-

գեաՀ տընտես բնաՀթեան մերոյ , խմաստուԹեամբ ըզպարտիս եԹող .քոյոց պարտապանաց . Թող և ըզ մեր ըզյանցանս ողորմուԹեամբըզ .քո քրիստոս ։ Ար զպատմուճան՛ն առաջին զոր զգեցեալ էր օծմամբ հոգւոյն , մերկացաք մեղօք ըստնա խահօրըն պատրաստանաց . զգեցո՛ ըզ նո՛ն վերըստին ողորմու ։ Յաստուածայի՛ն կայծակունան ՚ի սրով բէ՛ից անհրպեՀելին , անմա՛քրապէս մերձեցաք գոլ պարտապան .քոմ խորհըրդոյ . չնորհեա՛ ըզ նո՛ն մաքրաՀեամբ ՚ի Թողու՛Թիւն մեղաց մերոց ։ Ար վառեցար ՚ի յարեւո՛ն և ոչ կի՛զար ըստ մարմնո՛ն . այլ եաՀր զհացըն կենաց կերակուր բանաւո՛րաց . բաշխեսջեա՛ առ .քո ջընջել ըզ գիր մեղաց մերոց ։

հրց գկ Ո՞րպարշակիցըդ հո՞ր հաւատոյ հոգւոյդ որդի՛ և բան . որ ըզ խորհրդ տնօրէնուԹեանըդ .քո ծանո՛ նուցեր տեսանողացն . ըզ .քի՛զ

ծրհնեմ՛ք ածսըւած հարցմն մե-
րոց ։ Ո՛ր զիւրըկանն քո օր զա-
նարատ պատարագիդ զենուիցն ցան-
կացաւ տեսանել աբրահամ. եսմն
սուհական և ցընծացցաս . ընդքո՛ւ ։
Ո՛ր զկենարարն խաչ քո գուշակեր
սանդուղքըն յակոբայ . որով հրեշ-
տակք ՚ի յերկիր իջեալ և մարդիւկ
յերկինս ելին . ընդ ։ Ո՛ զաչեր օրհ- 4
նեցիք բարձր արարչի՛ք զգեանս
յաւիտեան ։ Ո՛,սխամնձաւորք ճըգ-
նաւթեան մեծ նահատակին յո՛-
բայ աղտարոյ . հոյլք ճըգնաւորացն
բարձր արարչի՛ք ըզհայրն երկ-
նաւոր ։ Ո՛նդ ողջախոհի՛ն յոսեփ
փայ , որ յաղթեաց մեղաց ցանկա-
ւթեան . մանկա՛նք սիոնի բարձր
արարչի՛ք վըրիատոս Թագա-
ւորն ։ Ո՛նդ օրինակի՛ն քրիստոսի ,
մեքսիաեդեկի քահանայապետի՛ն .
գասք քահանայից բարձր արար-
չի՛ք գհնդին ճըշմարիտ ։

ԺԸ Աստուածատուն խնկական բուրաստանէն, որ ի գնացս հնգետյն վըտակաց տընկեցար, և զանմահութեան պըտուղն ի ժամու ետուր մեզ. վասն որոյ ամենեքեան ըզքեզ միշտ մեծացուցանեմք։ Ով նախական բողբոջն յաստուածային դրախտէն յղրնկայն քո տընկեալ բըղխեցեր որ յարմատոյն յեսայեայ ծաղիկ վայելուչ կուսական ծընընդեամբ. վն որոյ ամե։ Յարփուտյն լուսոյ ծագմանն ի քեզ վառեալ ըզ ճրագ մարմնոյն լոյս աշխարհիս. որով գըլուեալ զպատկերն իւրական, զոր վերըստին նորոգեալ յառաջին կերպարանն. վասն որոյ բարեխօսեա նորոգել զմեզ ի հնութենէ մեզաց։

ՃՂ Ընդարհեալ մեզ տէր ընդ աղբատանց օրինակին զազարու ժուժկալուԹիւն. զի կամաւոր աղբատուԹեամբ արքայուԹեանդ երկնից ընդ նըմին ի լեցուք արժանի. լըր

մեզ եւ ողորմեա՛ քրիստո՛ս աստուա՛ծ : Աղ՛ւ վհ՛ասի՛նակ հայ՛ին կա՛թողի՛կեան զհայն անմահա՛թե՛ նըմա՛ն շնորհե՛ցեր . եւ ընդ մեծատա՛ն անդըմնա՛թեան ՚ի գո՛ղն աբրահա՛մու ըզնա ընկալար . ըն՛դ : Ո՛ւսա՛ւ ո՛րեա զաչքս սըրտի՛ց ստա՛նալ մեզ ողորմա՛թեամբ ՚ի քե՛ն տէր զողո՛րմութի՛ւն . զի մի՛ ընդ մեծամտանըն հայցե՛ացուք ՚ի բաց հնոցին ծագի՛ւ մատի՛ն ջուր ՚ի զովացու՛մն . ըն՛դ մեզ և ո :

Աղ՛ւ ըզ լո՛ւս աստուա՛ծայի՛ն տէր քո բանի՛ ծագե՛ցեր յաշխարհս՝ համած խաւա՛րն անգիտութի՛ա՛ն . ըն՛դ սա՛ւորեա՛ եւ զմեզ հօր իմա՛ստութի՛ւն : Աղ՛ւ զհամօրէն դատաստա՛նի՛ն օրինակ նըշանակեցեր առ մեծատունն և զաղաւո՛ս , ներ՛հակա՛բար տալով զոր ա՛ստ ընկալա՛ն : Ա՛յ որո՛յ աղաչեացո՛ւք ըզքեզ՝ տա՛ր , վերկե՛լ ըզ մեզ ՚ի հրո՛յ մեզա՛յ և տա՛ն ջանա՛՛ց , հա՛նգչիլ ՚ի գո՛ղ նահա՛

պետին արդարոյ։ Ապրել և մեք ընդ հրեշտակսըն դասուց անբաժա- նելի սուրբ երրորդութեանդ հա- մարձայնեալ երգեմք զքեզ վասն բարձրանալոյ։

ՓԱՌԱՒՈՐԵԱՆ, աճեսուն քո յաւիտեան. տէր զօրութեանց ամենայնի մեծացաւ հաւատըն մերոյ։ Ով ա՞ն- ուան քո մեծ ի մարդկանէր զքեզ մեզ իսկական. տէր։ Խարձրանալու- թանեմբք գովելով զանուն քո սբ. տէր։ Ընդ տեր օրհնեցեք զքեզ բարձր արարիչք զինա յաւիտեան։ Որ ի յերկրի ի յերկինըս հանդարձ- ան ի վերայ ամենայնի հոգմոց. ժո- ղովուրդք օրհ։ Որ նըստաւ ի բար- ձունըս յաջմէ բարձրելոյն. քահանայք օրհ։

Օրհնած զիս յորժամայժէ որա- զին և յամենայնէ վըտանգից ապ- րեցո եւ ողորմեա։ Յանեզրե-

ւմբէ Թըշնամւոյն և ՚ի գանլանի նո՛
ոից բանսարկուին սա՞հեա և ող։
Փըրկեա զիս ՚ի յանցանաց մեղաց
իմոց, և նորոգեա զիս հոգւով զի
ա՞ւրհեան և ող։

ոեր Ո՛զ հայրն երկնաւոր օրհնեցէք
ընդ հըրեշտակա՞ց, որ միայն է Թա
գաւոր փառաց։ Օ՛ որդին միածի՛ն
գոհա՞Թեամբ բարեբանեցէ՞ք, որ
ե՞կն և փըրկեաց զմեզ։ Օ՛ մըխի՛
Թարիչ սո՛ըբ գՀոգի՛ն ամե՛նայն
շուն՚չք բարե՛բանեցէ՞ք, ո՞ր լուսա՛
ւորեացն զմեզ։

հրց Փառաւո՛րեալ է անո՛ւն քո՛ յա
ւիտեա՛ն. աստըւա՛ծ հա՛յրըն մե
րոց։ Ա՛ան աբրաՀամու սիրելւո՛յ
քո մի՛ա՞ծ մերժեր զմեզ ի՞ սպաս.
աստը՛։ Ի տաճա՛րի քո՛մ խընդրե՛մք
՚ի քե՛ն. մի՛ա՞ծ ա՛նտես առներ ը՞զ
մեզ. աստը՛։ Ո՛զ տէր օրհնեցէ՛ք գ
բա՛ծք արարչո՛ք ընդ նա յա՛ւիտեա՛ն։
Ո՛ր փառաբա՛նի յանմարմնոց հըր
եշտակաց. ամե՛նայն ազինըք գո

վերայ բարձր։ Ար երկրպագէ՛ի դասուց քերովբէից. քահանայք օրհնելով ժողովուրդք առաւել բարձր արարէք զձ։

ողբ Ով մեզաց խոնձց զիս ալէկոծէ. որ եմ նաւապետ բարի, շնորհեա՛ ինձ նաւահանգիստ հայր ամենահաւ։ Խորքք պատրանաց զիս կորուսանեն. այլ դու նաւապետ բարի, շնոր։ Ար միայն իշխանդ ես թողուլ զմեզս. եւ ես աղաչեմ զքեզ. տէր թող ինձ զմեզս իմ հայր ամէն։

տէր Օրհնեմք զքեզ անլռակիզեն աստուածդ ընդ հրեշտակըս քո՛ի յերկինս։ Օ օրհանապազ օրհնեմք զոք զմիայն օրհնեալ թագաւորդ. զի դու միայն ես փառաւորեալ տէր յարարածոց քոց։ Ա՛ստ արժանի՛ նի սրբոյ թեան քում հանապազ քեզ վայելէ օրհնութիւն, զի դու միայն ես փառաւորեալ. փա՛ռք քեզ աստուած։

Օրհնեալ ես տէր և փառա- հրց
ւորեալ է անուն քո յաւիտեան . աղ
աստ[ուա]ծ հայրըն մերոյ : Օ օրհ- մի
նելոմ[ե]ւն երից մանկանցն ընդ
սերովբէսըն բարեբանեմք . օրհնել :
Օ անչափելի հըզօր թագաւորդ
ընդ քերովբէսըն բարեբա՛նեմք . գ
օրհ : Ա՛ղ տէր օրհնեցէք և առա-
ւել բարձր ա՛պարէ՛ք զգ նա յաւի-
տեան՛ն : Ե՛յէք . Օ երկրպագեալն
՚ի հրեշտակաց զփառաւորեալն ան-
դադար . բարեպաշտութեամբ օրհ :
Ե՛ցէք . Օ ահաւոր զփառաւորեալ
զամենասուրբ զերրորդութի՛ն , զան-
բա՛ւելի զբնո՛ւթիւնն , քահա-
նայք օրհնե՛ :

Ա՛ղաչեալ է օր գալոյ քո տէր . աղը
լուր ձայնի՛ աղաչից իմոյ որ կար-
դամն առ քեզ , և ողո՛րմեա՛ : Նա
նից իմոց ա՛նկընդէ՛ր տէր , եւ ՚ի
միտ առ զաղաչանս իմ զառաւօ-
տո՛ս որ կարդամն առ քեզ , և ող-
Ար ընկըզմեա՛լ եմ ՚ի խորըս չար-

եայց, սուրբ գՀնդիպ քո առաքեա առ[ին] որ կայր։

ՃԻԲ Օրհնեմք զքեզ աստուած ընդ առաքեալսն քո՝ ի յերկինս։ Տուր մեզ [ին]առաստութիւն վարուցս զքեզ՝ ի տուէ և՝ ի գիշերի ընդ հրեշտակս քո՝ ի յեր։ Որ ձայնիւ աղօթից ժողովրդեանն քո, եւ լեր մեր ապաւէն պահելով՝ ի խաղաղութեան։

ՀՒԳ Հարցն մերոց աստուած զքեզ բարեբանեմք, որ օրհնեալ ես՝ ի յաւիտեան։ Ա[ին]ան ուխտի հարցն մերոց մի մերժեր զմեզ՝ ի քո բազում զթութեանդ, որ։ Յահաւորատենին յարհեզ յայնմ աւուր ողորմեա անձանց մերոց, որ։ Ի զուր օրհնեցեալքդ լիր բարձր արարչէդ ընդ նա յաւիտեան։ Եցեալքդ. Երեք մանկունքն՝ ի հնոցեալսն մխաբանութեամբ երգէին եւ ասէին. անեղնահիմն գործըդ աւետ ընդ տէր օրհնեցեալք։ Եցեալքդ. Ո՞վ

Գ

զայն տեսեալ անօրէն արքայիս ասո՛ր
զի ոչ այրէին մանկունքն ՚ի հնոցին.
զահի հարեալ անելով. և ե՛ս բա-
րեբանեմ զանմահ Թագաւորն։

Ողջմեա ինձ ա՛ծ, զի քե՛զ մի- աղը
այնոց մեղայ։ Կ՚ուաւել լսա՛ զկա
՚ի տըղմոյ յանցա՛նաց, աղերս բը-
ժըշկմա՛թեան, և ու՞ր լսեա՛։ Յա՛յ
բենէ փըրկեա՛ զիս, որ հոգւոյ և
մարմնոյ ունիս իշխանո՛ւի. և ող։

Կ՚ուաւօտ խանդաղա՛թեան ձա՛յ աեր
գեա ՚ի մե՛զ մարդամարէր, և կե՛ցո՛։
Խանդալ լուսովըդ քո փըրկիչ, լու-
սաւո՛րեա ըզ մեր ըզ հոգիս, և կե՛։
Եւ յամե՛նայն ՚ի վըտանգէ՛ ամրացո
ըզ մե՛զ ընդ հո՛վանեաւ աջմ՛ովըդ
քո սրբո՛յ, և կե՛ցո՛։

Օրհնեա՛լ ես տէր, աստըւա՛ծ հրեշ
հա՛յրըն մե՛ր։ Ո՛ւ հրաշալի՛ ձայ- աղջ
նիւ վերնոյըն դա՛նք զքե՛զ փառա՛ մի
ւորեն. օրհ։ Կ՚զարհամնոյ ձայնի՛ւն
երկե՛մըք քե՛զ Թագաւո՛ր փառա՛ւոյ.
օրհ։ Ո՛զ տէր օրհնեցէ՛ք բարձր ա գ

բարէք զգ նլսատեաչն ի քերովբէից։
Եւ ցէք. Օ լոյս անբծնեին ի հայ-
բական ծոց՝ոյ առաքեալ, օրհնե՞։
Եւ ասցե. Որ զազգս մրդւոց մարդ-
կան ի լ՚ուսոյէլ անո՞ւն նորոգեալ,
օրհնեցեք բարձր ա։

ողը Ա լրաւորեալ յանցանօք անձն
իմ, առ քեզ տէր համբարձի զաչս
իմ. Թո՛ղ ինձ զգ մեռո՛զս կ՚իմ մի-
այն բարեգուԹ, և ողորմեա կ՚ինձ
աստ՚ուած զօտ մեծի ողորմուԹե՛
քո՛մ։ Կործանեա՛ց զիս չարաչարձ
Թշնամին, և կամի խափան զիս որ-
սալ. հայր բարեգո՛ռուԹ բզժզչ-
կեա զվիրաւորեալս, և ողոր։ Ընդ-
դո՛ւնդըք մե՛զաց պաշարեցին զիս,
զի բազո՛մ են քան զաւազ ծովո՛ւ.
աւ քե՛զ տէր պաշատի՛ո՛մ, փրը-
կեա՛ ի վ՚ըտանգէս և ողոր։

փրը Փա՛ռա՛ւք Թագաւորին յաւիտե-
նից։ Որ յանմատոյց լուսոյ ծած-
կեալ բանըդ փառա՛կից դոլով հօր,
քեզ հրեշտակք երգե՛ն ասելով.

վա՛ : Ի՛ահանա՛յք և պաշտօնեա՛յք
որ եկեղեցւոյ, անդադար քեզ ընդ
հրեշտակս երգե՛ն ասելով. վա՛ :

Օրհնեա՛ զս տէր զաստրա՛ծ հրդ
հա՛յրըն մերոյ : Ո՛ սան ա՛խտի քո
առ հա՛րսըն վկայեա՛ զմե՛զ ի հրոյն.
եւ ի բորբոքեա՛լ բո՛ցոյն ապրեցո՛
զմեզ. ասա՛ : Ո՛ր նշա՛խս ի քրիս՛
բէս և բարեբանեա ի սերմանէից.
յա՛նձա՛նս խոնարհաց ընկա՛լ ըղբա
նա՛ւոր պատարագս ի՛ մէնջ. ասա՛ : գ
Պօ՛ծըք տեսա՛ն ըզ տէր ո՛րհնե՛
ցէ՛ք. եւ բարձր արարի՛ք ըզ նա
յա՛ւխտեա՛ն : Պիշերք ըզտէր ո՛րհ
նե՛ցէ՛ք. Օ՛ Թագա՛ւորըն յաւխտե՛
նից զա՛ստըւա՛ծ արարիչ. ո՛րհնե՛ :
Ա՛զեերք ըզ տէր ո՛րհնե՛ցէ՛ք. Օ՛ էա՛
կիցըն հօր եւ հո՛գւոյ զմիա՛ծի՛ն
մրդին գովե՛ցէ՛ք. և բարձր : Խորա՛
հե՛րք զտէր ո՛րհնե՛ացէ՛. Օ՛ վհատա՛
կիցըն հօր և մրդւոյ գնո՛մա՛ղ ո՛ր
զհոգին բարեբա՛նեցէ՛ք. և բարձր :

Օ՛ անապա՛կան ըզ հոգե՛ւոր ըզ ողը

դանձըն յապականացու կենցաղըս ծախեցի. այլ առ քեզ միայն պաղատիմ բարեբար վերակիչ, խնայեա ի մեղանչեալ ծառայս։ Օ՜ ցանկ հոգւոյ իմոյ քակտեցի և եղէ անբարձնահարկ սրթ. այլ առ։ Ոստոստքանց եղէ ես որպէս զարմանենի, պըտղակորոյս որպէս ձիթենի. այլ անկիշաչար և անոխակալ վերակիչ խը։

տէր Ընդունիր զիս աստուած ընկալ զիս և կենդանի։ Յօրհնութիւն ի նոր օրհնեայոյք ըզքեզ քրիստոս վերակիչ մեր։ Ի սրբութեան քում բանբանեմք ըզքեզ քո՜ տէր մեր։

մակ Ո՞ զքե՞զ բաւիբանեն մանկունք եկեղեցւոյ։ Ընդգաւն արդարութեան լոյս ճշմարտութեան քրիստոս աստուած. ըզքեզ։ Յաբեւելից և յարեւմտից, ի հիւսիսոյ և ի ծովէ քեզ երկրպագեն ամենայն քո արարածք. և զքեզ։

հմբ Օ՜ օրհնեցո՜ւթիւնըս բանաւորպատարագ, քեզ ի մըտանել սրե-

դականըս վեր առաքեմք, Թագաւոր յաւիտենից: Յամենայն փորձութիւնէ Թշնամւոյն, ամենակալող աջովըդ քո պահպանեա զմեզ, Թա: Ի մըշտնջենաւորդ քո լերանց օրինադրեցաք փառաւորել սուրբ զերրորդութիւնդ, Թագաւ:

Պահապան խընդրեմք ի քէն հմբ
քրիստոս, մի անտես առներ. այլ շնորհեա խընդրուածս ի քէն ամենայնիվ զօրութիւն սուրբ խաչիդ քո, յօդնութիւն անձանց մերոց: Նէ մի տար սասանութեան զօրձս մեր փըրկիչ. այլ ամրացո հաստատութեն հաւատովդ յանձինըս մեր, զոյգս զսէր և զհաւատս մինչ չէ յաւիտեան: Ազաչեսցուս ես ի մէզ զգ շնորհս քո զողորմութիւն. սէր աստուածդ խոստովանեսցուք հաւատովդ սուրբ զերրորդութիւդ, զհոյր և զորդի և զգ սուրբ զհոգի յաւիտեանս ամէն:

ԼՁ Սուրբ աստուած հայր ա-
հրց նեմակիցդն. աշխարհիս ժողո-
գկ ւոեան մարդամէբ. աստուած հար-
աղց ցըն մերոց: Սուրբ աստուած որ-
մի դիզ միածին. մեղաւորացըս թո-
ղո՛թիւն շընորհեա մարդամէբ.
աստո՛ւ: Սուրբ աստուած հոգիզ
ճըշմարիտ. ի հաստա՛տ բարեպա՛թե-
գ նէ ամրացո՛ մարդամէբ. աստո՛ւ: Ո՛ղ
տէր օրհնեցէք բարձր արարչէք ըղ
նա յաւիտեան: Ընծըցն ցօղաւ
նայր ընդ լջանել հրեշտակին. եւ
մանկանցն օրհնաբանեալ ասէին.
բարձր ա: Յարուցեալ աղաւրիանք
բարբառեցան ըզ քրիստէականն
ծրհնութիւնն երգելով. բար:
ողո Բրիստոս աստուած աստո-
ծոց. ողորմեա: Ընծրկնո՛թեամբ ի
մեզս երկնեաց զիս մայր իմ. աղա-
չեմ վըրկիչ. ողորմ: Ա՛յրաւորեալ
մեղօք անկանիմ առ քեզ վըրկիչ.
մի՛ անտես առներ. ողորմ:

ԱԵԲ Օ անձնակիզեն աստուած զհայրն ամենակալ բարեբանեցէք ընդ զբանարձունս երկնից։ Օ առ ի հօրէ ծընեալ զբրդին միածին բարեբանեցէք հրեշտակային ձայնիւ։ Եւ ընծայողս սուրբ զհոգին ձայնիւ ցընծալ թեամբ բարեբանեցէք անլռելի ձայնիւ։

ՀԳԴ Աստուած բարձրեալ ահաւոր և սքանչելագործ, արարիչ ամենայնի մերոց. օրհնեմք զքեզ, աստուած հարցըն մերոց։ Ով իջեր ի մէջ հրոյ նոցին և վերակեցուցեր մեծ ըսքանչելեօք զբրիա մանկանցն. աս։ Զքեզ հրեշտակք երկիրպագանեն, և սեբովբէքք սրբութեաց ձայնիւ օրհնեն զքեզ. աստէ։ Ծնօղըդ տեառն զքեզ տէր օրհնեցեալ է. և բարձր ա բանիւք զքո նա՛ յաւիտեան։ Տիւք և գիշե՛ր ծառայէ զքեզ տէր օրհ։ Իսրա՛յէլ զքեզ տէր օրհնեցեալ. Ա՛մէն ամէն ժողովուրդք զքեզ երգով օրհնեմք զքեզ. և բարձր ա։

ոգը Աքսաւորն հառաջանօք ՚ի տա-
ճարին էառ ըզքահանայութիւն. նո-
վին ձայնիւն և ես գոչեմ. ողջմեա
ինձ աստուա՛ծ: Աչազանկն աղա-
ղակեր ՚ի խաչին, յիշեաւ զնա տէր.
նո՛: ԱՆհառաւակ որդին աղերսանօք ա-
ղաչեր ըզքեզ, հայր մեզոյ յերկինս
և առաջի քո. նովին:

տէր ԱՆրսկիզբն աստուա՛ծ և թա-
գաւոր երկնաւոր. բարեբանեա՛լ
՚ի զօրաց ա՛նմահից երկնաւորաց.
ըզքեզ օրհնեմք հայր ա՛նբակիզբն:
Խոնարհեցար ՚ի բարձանց վասն
մերոյ փրկուԹեան. արձակի՛ր և զ
պեղծ և բրժիչ հոգւոց մերոց.
ըզքեզ գովեմք որդի միածի՛ն:
Որ եակիցդ ես ընդ հօր և փա-
ռակից միածնիդ. բաշխո՛ղ պարգե-
ւաց և տուո՛ղ ողջմուԹեան. ըզ-
քեզ բարեբանեմք սո՛րբ հոգի
ճըշմարիտ:

ճիկ Օ՛րհնեցէ՛ք ըզտէր, և օրհնէ-
ցէ՛ք զա՛նո՛ւն նորա: Գովեցէ՛ք ըզ

տէր , և բարեբանեցէք զանունն նորա։ Աւետարանեցէք օրըստօրէ զփրկութիւն նորա։

Տա՛ր մեզ տէր զօգնութիւն յ՚ի նեղութեան , զի օրհնեալ՝ք հա՛նապազ զա՛հաւոր անունն քո սա՛բր ։ Պահեա՛ զմեզ տէր յամ վտանգի՛ , յաներեւո՛յթ թըշնամ՝ւոյն և յ՚ի դաղանի նետից նորա ։ Դո՛ւ յա՛յս մեր և ապաւէ՛ն յամ ժամանակի , որ օրհնի՛ս հա՛նապազ յ՚ի բոյոց արարածոց ։

Հովանի աջոյ ձեռի՛ն քո տէր պահեցէ զմեզ, և՛ նի՛ր հեացէ՛ր զհալածէրն զմեզ ։ Օ՛ օրհնի՛ սըրբոյ խաչի՛ քո զրկեսցես պահեցէ զմեզ, և եղիցի՛ մեզ պահապան յ՚ի տուէ և յ՚ի գիշերի՛ ։ Ա՛տուր երկիւղածոյց քոյ նըշան , և՛ զկո՛ն յաղթութեան ընդ դէմ անկրեսցուք թըշնամւոյն ։

Շաբաթ օր պօն է սրբոց Պատանիք։

ԼԷ օրհ դկ

Ա՛ՅՍՕՐ ընդ անմանրմնացըն դաւաս պարեն, որք ՚ի սէր բաստիան ճշմարտութիւն պատերազմեալք յաղթեցին թշնամւոյն. բարեխօսեալ սոցա քրիստոս խնայեա ՚ի մեզ։ Աչք ըղձալութիւնն անօրէնն բրտանալոյն ածմամբ ն պրանթիք վանեալ, տալեալ ժուժկալութեամբ համբերեցին տանջանացն. բարե ։ Ի ճուլիլ պատուականն մարմնոցն ՚ի դժրընդակ ծղոյն, տագնապեցին ՚ի լըճին սառուցեալ յանտանելիս տանջանացն. զաչս ՚ի յերկինս համբարձեալ և զոգւոթիւն ՚ի քէն խընդրեին, որ յոյս և ապաւէնդ եմ քոց սրբոցդ խընայեա ՚ի մեզ։

Ա՛յսօր զանյաղթելի մարտիրոսացն, եկեղեցի տօնէ ըղձալի շաբաթ ճշմարտութեան, որք ՚ի սեբաստիա

պատերազմեալք ընդ Թլշնամւոյն յաղթեցին՝ քաջութեամբ, սիրելիք աղաչանօք քո՛, խընայեա՛ ի մեզ։ Այսօր անտանելի չարչարանօք նահատակեալք ի լերինն սատուցեցոյց երանելի քառասունքն, որք ի բարձանց անճառելի ճառագայթիցըն նըշողիւք տաղտացեալք լինէին, որ իջեր ի մէջ սրբոց քոց քո՛, խընայեա՛։ Այսօր ի լուսման ածային եղբոյն անցանէիւն ընդ ջուր, մաքրեալք որպէս զոսկի վաստեալք ի հուր, և համբարձեալք ի յերկինսին զինուորութիւնըն դասեալք ընդ անմարմինն զբաւորեան, որ ես վառաւաւորեալ ի մէջ սրբոց քոց քո՛ խընայեա՛։

Հրց դ

Այսօր տօնելով ըզյիշատակ քաջ և յաղթող վկայիցն, որք ի սեբաստիա՝ արիւնաբար ընդդիմամաքառեալք հերքեցին ըզմոլութիւնն անօրէնն կուապաշտութեանն, բարեպաշտութեամբ զքրիստ դաւանեալ

միանական՝ սա-րը եվրոպա-ի. ծրհնեալ տէր աստված՝ հարցըն մերոց։ Որք հանդիսացեալք խրատ խոսեալով ընդ երինայքին զնուռրա-թեան նցին բարերացն հոյլն. և միաբան նո՛ւիրեցան յանիսարկեն իբեանց ըզբեղ վերակարդացին յօգնեալի, առնել զօրութեամբըդ միշտ թագաւոր յաւիտեանից. ծրհ։ Ի՛սկ բըղխանքն յորդաբո՛ւղս ա՛ր արեանցն՝ ի ձա՛լիլ պատուականն մարմնոցն՝ ի դըժըն-դակ ծոցն. և վերնահանո՛ւմ առնչեր Թ՛ ճառագայթարձակ փայլեմանբ բոլորեալ պըսակըն յաղնամոց լուսոյն. քեզ յանէժաբա՛ր հրո՛ւնչմանբ ընդ հոգեղինացըն դասըս վերերկնացուք. ծրհ։ Ի զ տէր ծրհնեցեալ. բարձր արարի՛ք յաղիժղականն ձայնիւ ըզբնակեալն՝ ի միջ սըրբոց։ Ա՛յսօր հրաշալանա ծագմամբ որդի՛ն միածին զճառագ-այթս ա՛ծութեանն երեւեցո՛ւ-

զ

ցեան՝ ի մէջ լճին, այսինքն՝ ամենայն
վանքն պատնէշեալ ըլլալով ջուրերուն
մէն դառնալուն՝ կ՚ընդունի ծո-
ցին. ևս՛ զՀՈՎՀ բառիս: Այսօր
վերանորոգել սուրբ հայրն ճգնա-
մարիա նախագահ-եպիսկոպոսն
հօտապետին յայտնեալ ըզգա՛ն-
ձըն հոգեւորս. և բոցաճաճանչ
հրաբղխութ՛ի փայլմանն նըշուլ-
ցըն համահատաքեաց՝ ի հոսա՛նս
ջուրցն. ևս՛ զՀՈՎՀ բառիս:

ողը

Բաշխաւա՛ն ծագումն լու-
սոյ քո քրիստոս, որ՝ ի մէջ լո՛ւսաւորիչն
զնա արձացոյց ա՛ր ըզբանաւո՛րնան.
ողո՛րմեա մեզ աստուա՛ծ: | Ա՛ստ-
ուած՛ այր ողորմութ՛եա՛ն քո շքնորհք
ծագեաց՝ ի մէջ քաւա՛ւանիցն, զնա
արձացոյց սո՛ւրբ ըզմա՛նկունան.
ողո՛ր: Երանելի վկայ՛ք քո քրիս-
տոս, նահատակեա՛լք՝ ի պատե-
րազմի, և ընկալան զանապական՛
պսակն. ողո՛ր:

տէր

Այսօր ցընծա՛ն դասք հրեշ-

ամկաց , քանզի անուանքը ձեր գրեցան ի դիպրութիւն կենաց ամենայն սրբոց քառասնից . ընդ որս և մեք երեսացաք քոյին ծրհնութիւն : Ով երջանիկ ճառագայթք , որք զըտութեամբ ածայնոյն ընդպատճառն լըճին եղկացուցիք . և առօրիւք ըղըպատասխանումն չորրորդ առաքինին լըցուցիք : Սրբոք և սիրեցեալք ի քրիստոսէ , լուսաւորիչք աշխարհի , պարծանքը սրբոց եկեղեցւոյ . բարեխօսեցէք առ տէր վասն անձանց մերոց :

Ո՜ անուանքն տեառն . | ա՛սա- | ՃՒԿ
պրանիկ՝ քն ասե՛նիւս պայծառա- | ԱՍ
ցեալ հաւատովքեա՛լ սրբոցն կոչեցեալ . որք ի սերբատեա՛ծ ծո՛ւիւնն զծնեալ ծնեալ կենդանեա՛ց լե՛ռնիւն լըռեցան . ճգնութեամբ սրբո՛ց մարդեա՛ցն ի՛նչ պհատուցո՛ւիւն անձանց : Արիաստուածակի՛ր երկնա՛ւոր ճառագայթիւք տանջա՛ նաքո՛ւքդ ծուլքն սա՛նեալսա լըռ-

ձիւն . վասն զի պատուականն ա-
րեամն հե՛ղլոյ զկապուտակ ըզ
ծովըն վերդաձիգն նե՛րկեր . ՃԸԳ ։
Ա՛ստուա՛ծ է երկնաւոր որ ըզԹիւ
սըրբոյ քոյ բարեգըԹուԹեամբ
լե՛ցեր , զմիաբանուԹի՛ւնըն մեր
ո՛ւրհնեա . զի մի՛ ոք ծցտեաւ ՚ի
բանսասիուէն եւցէ ապտաքս ՚ի
կորնչատո՛ւականն բանդա՛նիան . ՃԸԳ ։

Ա՛յսօր մեծամարէս պսնծամեամ ՃՀ
ցե՛ղնծայ սիօն ընդ յաղԹող ՃԸգնա-
ԹեաՆ սըրբոյ քառասնիցն , որք
հաւատով հանդիսացան . և միա-
ձայնեաւ անէ՛ին , ո՛ւրհնեա՛ւ ես ա-
մե՛նօրհնեալ Թագաւո՛ր ամենայն ։
Ա՛յսօր կացեալք առաքե՛լք բըՆա-
ւորին յաւետե՛նին ՚ի սեբաստիա . և
ըզգաւնուԹիւն ստուգամանեացն
հաւատով քաղցրացուցի՛ն . և նոցա ։
Ա՛յսօր ամբարձեալ զաչս իւ-
րեանց յերկինս կոչեցի՛ր ըզքեզ
տէ՛ր յօգնական ԹիւՆ . դու ՚ի վերոյ տե՛
սեալ բոլորեալ պրսակիւն յաՆանէ

տոյց լուսոյն. և նոցա՝ Այսօր քա-
ցեա՛լ եղե՛ն դրունք վէրինն Եբու-
սաղէմի. կրկի՛ն սո՛ւրբ ըզ-քաւա՛-
սունն յանձնա՛ւ ՚ի փառսն և
յա՛ նպաստա՛ւ ՚ի կեանս. և նոցա՝
Այսօր սեբաստիա եղև երկրա՛դ
չորգ՛ամնան ի՛ջմամբ պրո՛ւյն ան-
տա՛ռ ծոյ. և վայրկե՛ի՛ն անձա՛ւ պր-
սակն ՚ի վե՛րայ սրբոյ քառա՛սն-
նից. և նոցա՝

Կանոն հինգերորդ ևս-ւակն Աղ-հայէ՝

ԱՐ օրհ ըկ

Ո՛ր պատուի՛րան ճրագհանման
Թեան աւա՛նդեցեր էակե՛-
ղեցւոյ քո՛ քրիստոս, անսահմա՛ն
ժամանակա՛ւ պղծութե՛լ մի՛շտ սո՛ւ
աստուած հո՛գւո՛վ և մ՛ըտօ՛ք: Ո՛ր
ըզբա՛ն քո՛ օրի՛նաց հաստատե՛ցեր
գործո՛ւլ մե՛զ օրի՛նակ. հանե՛լով ըզ

դիշերն ՚ի դլա՛խ յաղօթից առաջ՝ ձա՛յլ բնութի՛ւ մերոյ տնծրի՛նաբար, որո՛մ կըրկնի՛ ձա՛ւնը ամե՛նայն։ Այսո՛ր և մե՛ք պաղատեսցո՛ւք առ քե՛զ քրիստոս. շնորհեա՛ մեզ յամենայն ժամ լինել քեզ յանդիմա՛նն, մաքո՛ւր աղօթիւ՛ք ըստ ա՛նամարմնացն որ յերկին՛ս։ Աղաչանո՛ք առաուա՛ծ ձեռնն անապականի՛ն քո՛մ ծընո՛ղին, զիմանալի՛ աչքա՛ սըրտից մե՛ր բացցե՛ս ողո՛ր մութի՛ւ հայել ՚ի լո՛յս քո՛ քրիստոս։

Ա՛ստուա՛ծ ա՛րդարութի՛ւ հաս տուե՛ցեր ՚ի մե՛զ ըղձի՛ալս մեր. դատել զհոգի՛ և ըղձալի՛ն, արդարանա՛լս դանդաղ ըստ ծրի՛նացդ քո՛ց քրիստո՛ս։ Իսկ անի՛րաւ դատո՛րին որ ՚ի քաղա՛ք բնութեա՛ն մե՛րոյ, ոչ ուներլո՛վ զերկիւղ քո՛ սո՛ւրբ, և ա՛նպատկառ ՚ի մարդկա՛նէ ոչ ա՛ռներլո՛վ դա՛տ զերկեղո՛ւն։ Այլ ա՛նձայն տո՛ւրբ վճռացի՛ր այրի հոգի՛ իմ պա՛տճառ, ուս զերաւա՛ծ

նրա քո համա՞ր դատաւո՞րն է, առնել
ինձ դատաստանն արդար ընդ ոտ-
խիդ մարմնոյ իմոյ։ Արդեամբ կոյս
ա՛նհրաժ զանազանական վերացդ աչ
ընչեաց, զի հաշտեսցի ընդ այրն ե-
ղեալ հո՞գի՞ս, և միաւորեսցի դար-
ձեալ սիրով ընդ հեզասցեալս ՚ի
նմանէ։

Որ ՚ի սկիզբանէն վրդովութեանն
մերոյ օրինակի երեւելցայր մարգա-
րէին մանկտի, աստուածայնին
վառեալ բոցով բզմորենիին անկի-
ղելի ՚ի նմանութիւն կուսական
ծնընդեանն. ծրհնեալ ասէր աստո-
ւած հարցըն մերոց։ Որ յօրինակ
քո գալստեանդ յաշխարհ առա-
քեցեր զմովսէս ՚ի յեգիպտոս, ա-
զատելով զհին ՚ի ներսին իսրայէլ արեամբ
գառինն խորհրդոյ, որպէս և
դու գառն աստուծոյ քո կէ
նարաւր արեամբդ ընկնորս կորսո-
եալ։ ծրհ։ Որ ՚ի նմանութիւն կար-
ւին ծովուն բաժանեցեր խա-

չիւն ըզծոյլ աշխատասիրական , խոր-
տակելով զհամառնալն զդլուխ վիշա-
պին ՚ի վերայ ջուրց . և առաջնոր-
դեցեր ամպով հոգւոյն ժողովելոցդ
դեառն քո ՚ի յերկինս . ծրհ : Ա՛զ՝ ը-
Աշխարհաբեր մեկնայն գործոցք տեառն
ըմբռնե՛ր ծրհնե՛ցեր : Աշխատո՛ղ մարք-
րեացո՛ւք պահովք քառամանուրեայ
բան մովսէսի . զի եկցո՛ւք ՚ի լեառն
համառնալն աւետարա՛ն . ա՛շխ :
Աշխատո՛ղ ընդ մեծին եղիայի սըր-
բեալք պահովք . զի տեսլեան ահա-
կին լուսոյն արժանասցո՛ւք հոգե-
ւո՛ր . ա՛շխ : Աշխատո՛ղ պահովք ճըշ-
մարտութեան եկցո՛ւք ՚ի լեառնըն
փորձութե՛ն ընդ քրի , պատերազ-
մեալք ընդ խրչնամոյն զի յաղ-
թեացո՛ւք նմա՛ւ . ա՛շխ :

Ա՛ստուածածնին դերապա՛յն քե- մեծ
րո՛վբէից , բանին բարձոյ որ զամե-
նայն կրէ՝ զօրո՛ւթիւ . բա՛րեխօսեա
աստ տէր վերայ մեզոյ փրկո՛ւթե՛ն :
Ա՛յլ սըրբո՛ւթեան բարձրապա՛յն

սերմնքեէից, զանտեան յինքեան՝նոց ՚ի քէզ կրելմ՛, ծագեցե՛ր զլոյս աշխարհի. բա՛րե։ Օ՛ա՛ւ կե՛նաց որ զանմահութեա՛ն պըտուղն ՚ի քէն ետա՛ր նախնո՛ւ մօրն եւայի, ՚ի մանչ հաբեր երկա՛նոյն աշխատե՛լով. բա՛։

ողբ Վաստա՛ծոյ արդար ո՛ր հաստատեցա՛ր ՚ի մեզ դաստող բնութե՛ան քո վիտքս մեծր. հնորհեա՛ սըմա դաստե՛լ զանձինըս խրատամբք և ուղղութե՛ամբ. խընայեա՛ ՚ի մե՛ղ տէր ողո՛րմութեամբ։ Փե՛սայ երկնաւոր հա՛րսին քո եկեղեցւոյ. զայրի՛ եղեալ ՚ի քէն զհո՛գիս մեղօ՛ք, մաքրեա՛ զըմթութեամբ և յօդեա՛ ՚ի քէզ միա՛թբո՛։ խնայ։ Ո՛ր մահուա՛մբ մարմնոյ քո մեռա՛ն՛ցեր ըզմեզս. և յարութի՛ւ քո յարուցեր ՚ի մեզ զանըպարութի՛ւն. տա՛ր զօրութի՛ւ հոգւո՛յս կամաց հնազանդել ըզկամըս մարմնո՛յս. խընայ։

տէր Ո՛ր վաստաբանիա ՚ի հրեշտաւկա՛յց ընդ հո՛ր և հոգւոյն քրիս-

տո՛ս ձրդի աֆտուծոյ . խոնարհե-
ցար ՚ի հոգեդէն բնութիս համ-
բերութի՛ւ խաչի վարձն մեր . վասն
որոյ գրեցաւ ՚ի մե՛զ մարգանակեր
վերկիկ : Որ ըզհէն մարդէն մեր
մեղա՛ց ՚ի խաչին սպաներ , նորո-
գեալ քրիստո՛ս մարդն արդարու-
թե՛ն յա՛ւսոյ կենացն անվախճանից ՚ի
նորոգո՛ւմըն նոր ադամայ . վասն :
Կենդանարար քո յարութեա՛մբդ
անանհ թագաւոր . կենդանացո՛ի
զմեռեալքն մեզօք , կենդանական
գործովք բարեաց քոյո քրիստո՛ս
քոյ պատուիրանաց . վե՛ : Ընդ-
հեա մեզ սէր ըզաստուծի՛ ար-
թունն լինելո՛ւ քոյո գլուխնագանին .
զի ՚ի բազկե՛ւ սուրբ վեճանիդ
բացցուք ըզսիրտս քոյ մըտից ընդ-
քեզ և հօր քո և հոգւո՛յդ լինել
օրհնեան . և երգեցցե՛ք երրորդու-
թեա՛նդ ընտիաս ՚ի բարձունս :

լը Սաղմոսացոյցն մեծաց ասէ. որ
հրց ապրեցուցեալ զերիս մանկ-
դձ կունսն ի հնոցէն. ժամուատո-
րեան յաւիտեան։ Նորընծայն
մանկունքն ի հնոյին ասեն՝ լոյս.
օրհնեալ ես Թագաւոր ա՛նմահ.
ժամս։ Ընծայեալն ընդդէմ հրոյն
բորբոքեա՛լ. ձայնիւ քաղցրութիւն
գ երգե՛ն. ժամս։ Ի զատէր օրհ-
նեցեալք բարձր ամարեալք ընդնմա յա-
ւիտեան։ Ո՛ Թագաւորն քրիս-
տոս հրեշտակային օրհնութեամբ
բարձր։ Պահանայք աճապանեալ
ողը լով, ժողովուրդք առաւել բարձր։
Համբառնամ առ քեզ տէր
զաչս իմ, նայեա՛ յիս գերութեա՛ն ըզ-
քո. և ողորմեա՛։ Որ ես յոյս և
և ապաւէն իմ, զերծո զիս յորո-
գայթէ մեղաց. և ողո՛։ Ապրեցու-
ցիչ իմ ես փրկիչ իմ, ապրեցո զիս
յորոգայթէ մեղաց. և ողո՛։
տէր Տէր երկնի և երկրի, ա՛մաւոտ

և յոյս մեր։ Խընայեա յանձինըս
մեր քրիստոս Թագաւոր երկնի և
երկրի։ Աղաչեմք զքեզ այլ ասաւ
փրկիչ, յուսացեալքս ի քեզ։

Հրց ՟Աւրըցըն մերոյ ասէր, որ ի
ի նեղութեան կեցուսցես զմեզ.
անասէր վատասորեամ յաւիտեան։ Յաղթո՟ղ զօրութեամբ
քո քրիստոս, ի հնարն ընկեցեալ
պահչին մանկունքն. որք գըտո՟ն
զօդնութիւն ցօղովն օրհնութե՟։
Ճ՟ջուցո՟ն ընդոց հրոյն, զնա-
պառնալեան արհամարհեցին զգ
բնութեան. ընդ չորո՟րդ հրեշ-
տակին ծրհնաբա՟նէին։ Ո՟զտեր գ
օրհնեցէք բարձր արարէք ընդեմ
յաւիտեան։ Տիւք և գիշե՟ր ըզ
ընդոր օրհնեա՟ցէք. բարձր։ Լո՟
բոյեր ըզտէր օրհնեցէ՟։ Օ՟ա-
տըածըն յաւիտե՟նից. բարձր։

Ամ ողը Ամենամեծ յանցանօք ծանրա՟
բեռնեալ է անձն իմ. միայնոյ
քեզ մարդասիրի աղաչեմ. ողորմեա

ինձ աստված։ Խղճամիտը տա-
տանուաց և հառաչանօք սիրոյ
խոց անդադար հայցեմ բազմաձե
ղութեամբ. քանեա՞ զնս ասէ՛ց։
Բազմագո՛թ մարդասէր հնարհեա՛
զթողո՛ւթիւն խոց յանցանաց. զի
ա՛ռ քեզ միայն պատասխա՛. քանեա՞։

տէր Ո՛ր՝ ի բարձո՛ւնըս բնակեա՛ղ
ես, և՝ ի քեզ ելո՛ք ապաւի՛նեա՛լ.
ա՛րարածք ամենայն օրհնեն զք
քեզ։ Ո՛ր մոլորելոց հովի՛ւդ ես.
դարձի՛ ի վե՛րնջ ընդցասո՛ւմբն քո՛.
ա՛րա։ Ո՛ր ծարաւելոց աղբի՛ւդ ես
և քա՛ւիչ ես մեղա՛ւորաց. ա՛րա։

հոգ Վրո՛յ յաւե՛լեսան. Օրհնեա՛լ ես
աղ յաւի՛տեան։ Ա՛ստուա՛ծ հայրըն
մի և ա՛մ յաւելո՛ւածոյ. ծո՛ւխ։ Ո՛ր նըշ
տիս՝ ի վերայ քերո՛ւելոյն. գո՛ւել
և ա՛ռաւել բարձրացեա՛լ ես յաւի՛ս
գ տեան։ Ո՛ զաեր օրհնեցէ՛ք բարձր
արարի՛ք ընձա՛ յաւի՛տեան։ Ամե՛ն
գա՛ւոր գո՛ւել անձամբ. բարձր։ Ո՛ զ
նըւատեա՛ն յամե՛ռ վաւե՛ւոյ. բարձր։

ՂԵ Աստուած մարդասէր մի զմաք-
սաւորն սրդաթացուցեր. քանեաւ
զիս ընդհատարար: Ո՛ր զգայնիս
հանդերձի զո՛ր ըղմերձեցեալն ի
քեզ բերժըշկեցեր. քան: Ո՛ր բա-
նիս հրամանի զո՛ր զանդամալոյծն
առողջացուցեր. քանեաւ՛:

ՏԷ Օ՛ ըսարհածնիք երկնից հոգե-
ո՛ր երդով ի ձայն հընչմաճ՛ն
զքեզ փառաւորե՛ն: Երկնաւո՛ր
տեսակք բանաւո՛ր հծամի ձայնիւ
երգոճ՛վ զքեզ փառաւ: Օ՛ տէրու-
թիւնդ զո՛ր հանապազ ծ՛հնեմք, որ
ի բարձունսդ եւս փառաւորեա՛ք:

ՀԻԳ Ո՛ր յամէն ցուցեր ըզքո՛ սքան-
չելիսդ, եւ ի բոլորից փառաւորե-
ցար երրեակ մանկիցն. զքեզ ընդ
օրհնաբանելն բարեբանեմք: Ո՛ր
ըզբորբոքեալ ըզհնո՛ւրն ի ցո՛ղ փո-
խեցեր, և զարդելեալն ի նմանէն
պահպանեցուցեր. զքեզ: Ո՛ր զգ
բըռնաւորի թագաւորին խորտա-
կեցեր, և զյուսացեալսն ի զո՛

թուխնդիւ քո վասն սուրբ
գ զքեզ։ Պսակըք տեառն ըզտէր
օրհնեցեալ քարձր ասարէք յաւ
ելուտեառն։ Պինչերք ըզտէր օրհ
նեցեալ. Ի զնլատեառն ի յամէտու
վասաց ըզբաշխութեանէն ի հրեշ
տակաց. ըզնա անդադար օրհնէ։
Խորհիլ ըզտէր օրհնեցեալ. Որ
յահէ վասաց աճուրդեն դաղաճն
զբաղթութիք երկնից. ըզնա անդա
դար օրհնէ։

ողբ Որ զաղաղակ կրնային այլազգ
ւոյ անբնական բերկիւղ մարդանա
պատես, և զերմս ապաշխարութեամբ
արա արժանի ըզձայն մեղուցեալոյս
ընդունիլ։ Որ հառաչմամբ ձայնի
աղաչանոյն ոչ լսուեցեր փրկիչ ըն
դունակ մեղաւորաց. և զերմս։ Որ
զառաջնամարգեւի քո նուիրատու ոչ
խնայեցեր ընձեռել շանրն հա
ւատացելոյ. և զերմս։

աէր Երկնայինն զօրութեանդն զին
ուորութիւնքն քեզ երեքսրբեն

կան յանդատան վառաբանութեան։
Աստուածէն եւ մարդարէութենէն դասք
վառաբան են առնել. վասն որ
վէրածագողիք ըզգայս։ Աստ մեք հան
դիսակից ընդ նմին ի, փոխարկեա՛ք
ընդ վերին զծիրանին զոչխարսն առնել
զոհ՛ք, վասն որ չի բարձնա ա՛յդ։

Ա՛լիշատակեսցէ զոհանաման ըզ հրց
քեն, տէ՛ր աստուած հայրցն մե
ծոց վառաւորեալ յաւիտեան։
Ար երկայնամիտ ես յա՛յմ խնա՛յ
եա՛ ի մեզ. տէ՛ր աս։ Ի տաճարի
քում խընդրեմք ի քեն, մի՛ ա՛ն
տես առներ ըզմեզ. տէ՛ր աստ։ գ
Ընդտեր. Ընդ որ տէրութիւդ հա
նապաղ ծրհնաբանեմք։ Ար իջեր
չի հնոցն փըրկեցեր զմանկունսն
չի ձեռաց ա՛նօրինաց. ընդ
հուրըն հոգմաքեր ցօղումն. ընդ որ։
Երդէին մա՛նկունքն ի մէջ հրնո
ցի՛ն, սաղմոսիք եւ օրհնութեամբ
դոլէին ընդ քեզ թագաւոր վա
ռաց. ընդ որ։

ոդը Ընկանեմ առաջի քո և խընդրեմ զքեզ ողորմի յանցանաց իմոց. մի անտես առներ հայցը զաղաչանս իմ։ Ազաղակեմ որպես մարսան, և հեղում զարտասուս իմ առաջի քո որպես պոռնիկին. մի անդ Յաներես ցրեմ իմ ընչաքաղցն պարսաւեցայ, և ի գաղանի նեռից բանսարկուին վիրաւորեցայ. մի ան։

ոեր Օրհնեցէք ըղտէր յերկինըս զծիրք և ամենայն հրեշտակք, որ հոգիքդ էք հայրապետիս Հայկայ, սպասաւորիք տեառն։ Օրհնեցէք ըղտէր յերկրէ կէտք և ամենայն կայտառք, որ տեսանդ էք բանաւոր հօտի, փառաբանիք տեառն։ Օրհնութիւն նոր երգեցէք սմին եկեղեցիք սրբոց, որ ոգիքդ էք վերին սիմեղեմ, ծրհնաբանիք տեառն։ Անասնագ օրհնեմք ըզքեզ անհասանելի վըրկիչ, որ միայնդ ես փառաւորեալ տէր, յաւիտեանց. քոց։

Տէր աստուած մեր, որ հաս-
տատեցեր զլեզուս և զխօսս՝ ի
սիրելութենէ. օրհնեալ ես տէր տալ
հարցըն մերոց։ Ասպագիրքն դա-
նիէլ աղօթէր առ տէր ձեզ, սպրեր
զուցանել զերիս մանկունսն ի հնո-
ցէն՝ ի բաբելացիսն։ Նմանձր պատ-
րէք զքեզ հարցըն մերոց յաւետեաց
նից, որ ապրեցոյց զօրհնաբանսն
ի ձեռաց մահու։ Զտէր. Զնան
անդադար բարձրացուցանեմք։ Ար
ի տուէ օրհնէ անդադար ձայնիւ
սրտիւբեմբ և մարդկամբ, ի գիշե-
րի և յցաւմ ժամու. ընդնա։ Ո՛ բոր-
բոքեալ ըզհուրըն չիջուցէն աղօ-
թիւք սէր մանկունքն ի հնոցին, և
ըզհրաշալի ըզձայնն ընդ հրեշտակս
երգել էն ասելով. ընդնա։

Ընդանիմ առաքել քոյ՝ ձեզ տէր. աղբ
բազմամեղիս աղաչեմ։ Ազաչա-
կեմ առ քեզ փրկիչ՝ ձեզ քանդ-
նացուցն ընձայ՝ կեր. բազ։ Ասքսա-
օրին համառաչեմբ կարգամ սու

քհ՝ա՛ռ զվըրկիչ և բաշխա՛ր .
բազմաձև ։

ոեր Օրհնեմք ըզքեզ հաշ՛ տ՛յր
աս՛ բռ՛ա՛ւրը , ՚ի յամենահ՛ն ժամ ։
Գովեմք ըզքեզ ոչդիպ վիաշ՛ տ՛ռ՛ -
ձի՛ բռ՛ն , ՚ի յամե ։ Խաչեբաշնեմք
ըզքեզ հոգիդ ճըչմաշ՛ տ՛բի՛ բռ՛ա՛տ ,
՚ի յամե ։

հրց Ա՛ր զերիս մանկուն՝ան ՚ի հրմն
ոզջ վըրկեցեր , յուսացաներ՝վ ըզ զօրու Թի՛
ն՛ն՝եզ բընու Թե՛ն . ըզքեզ օրհնեմք
ոաճ՛ ։ Վ՛ան երանաւե՛ա ուխտին
ա՛ա հարքն եղեալ , վըրկեա ըզմեզ
յաւիտե՛նական հըրոյն . ըզ ։ Օ՛ ո՛ր
տեսեա՛ր հըրոյն յի՛նքեա՛ն զաշա -
րոզդ , և զայրեցո՛ղ բնու Թի՛ն անկի -
գ զա՛նող առնէր . ըզ ։ Ը՛զտէր օրհնէ՛
ցէ՛ք բա՛րձր ա՛րարէք ըզնա՛ յաւի -
տեա՛ն ։ Գ՛իշեր՛ռ՛ա՛յք ըզտէր ծ՛րհ -
նեա՛ր՛ ցէ՛ք . բա՛րձր ։ Խարայէ՛լ ըզտէր
ծ՛րհնե՛ր՛ ցէ՛ք՛ . Օ՛ աստըւա՛ծըն յա -
ւիտե՛ա՛նից . բա՛րձր ։

ոզջ Ողորմեա՛ ինձ ՚քո՛ ա՛ղորմու՛ Թի՛ն

քո մեծաձա, զի կարծա եմ ես
շնորհի քո և ողորմութենէ. ողջո-
մեա ևս լսեր ինձ բազմամեղիս։
Ա՛ուր տէր ձայնի աղբալեցոյս ևս ցա-
ւագին պաղատանաց, որ առ-
թիվ կամ առաջի քո իմ չարաչար
վարուքս. ողջո։ Ընկալ տէր զա-
ղաչանս իմ ևս զհառաչանս սրտի
խոնջ, որ աղաղակեմ որպէս կինն
քանանացի. ողջո։

Ի բարձանց. Զնզ վայելչ ծիհ- տէր
նուքիւ աստուածդ։ Որ անմահմ
նոցըն դառուց հաստիչ ես բա-
նիւ. քնզ։ Որ մարմնաւորացոյս ազ-
գի արարիչ ես ձեռաւք. քնզ։ Որ
մեռելոցըն յարսող յարուքիւն
ես ձայնիւս. քնզ։

Ա՛նկուանք ընդունէր օրհնեցեք. ՃԿ
որոյ անունն որ էն, ևս միշտ եղիցի
անուն տեառն օրհնեալ։ Ծա-
գմամբ լուսոյ զարդարեալդ զազգըս
մարդկան Թագաւորըն քո. ևս միշտ։
Ողջոյնք լուսոյ տուք ընկալարս հօ-

րըն լուսոյ, արդ՝ այն վիաճնի և ո՞ր
հնգուհն յաւիտեանս ամէն։

հմբ Այդքեզ կարդամբ յծդնաւլթի,
որ անդրեն անկամբ սահես զինա-
լոյն. և զինս վըրկեա՛ ի փորձուէ.
ալելուիա ալէլո՛ւիա։ Այդքեզ ա-
զաչեմբք առը, անսասանելի պա-
հեա զոխտս մեր ի քո տուրբ ի
պատուիրանիդ. ալե։ Այդքեզ վա-
ւաշորեմբք ասը, որ նըստակս ի վիճ-
րոյ չորեքկերպեան կենդանեացդ,
և հայիս քաղցրութեամբ յաւա-
րածս քո. ալե։

Շաբաթ օր պօն և սբեոյ Գրիգորի լուսաւորչին։

Այսօր զուարճացեալ ցընծայ
եկեղեցի, դրախտ ա՛ծա-
տանիկ ծաղկեալ. յորմէ տըւաւ
մեզ տունկն անմահութեան առ

դրիդիրիոս. և պրտղովն [illegible] ընդարեղեալ ամենայն: Յառուն ոսկեզարեր ճշմարիտ որթոյն, մշակեալ հայրական ձեռօքն աջ ջուին. յորմէ բղխեաց բաժակն ուրախարար սրբոմեցելոյ ազնիւ. որով արբեալ ընդայլեցաք յանբան խուրձի հնգեւոր: Զարնանաբեր հընչումըն հարաւային հողմոյն ճառագայթեալ հրով ձեռօքն հոգւոյն. որով հալեցաւ սառըն կառափշտութենէ հիւսիսաբնակ ապանց. և եղեն ծաղկեանք աստուածային գիտութեան: Զրախտ նորատունկ տընկեալ յաշխարհիս հայոց, բազմաջան քրտամբք տէր դրիդիրիոս. սրբեալ ի վտակաց հոսման քարոզն ճշմարիտ բանին, ծաղկաբեր լցեալ հրաշագեղ տընկօք: Երկնային լոյս ծագեալ ի յերկրի ցուցաւ, պայծառացեալ փայլմամբ ի յարեւուէն կենաց. որով հեղբեցաւ խաւար [illegible] ձանձրաման

հայաստանեաց աշխարհն. և տեսին զլուսաւորչին հոգւոյն։ Օրում հրեղինաց անմարմնական դասուց պարակեաց զընծան ընդ հաղանիւթ բնութեաս. որ ընծայեաց տեառն այ զտէր գրիգորիոս. որով նըմբրին ի փառս ուղղափառ հաւատոյ մանկունք։ Արքայն բարւոյն կերպարարն բարեաց, հովուապետ բարի տէր գրիգորիոս. քաղցրաձայն հընչմամբ դարձուցիչ մոլորեալ հօտին, ժողովեալ ի հձտ ճըշմարիտ հովուին։ Նոտրեալ յայլ քահանայապետ անբիծ, քարոզող ճըշմարիտ աստուածոյ բանին. ընծայեցեր տեառն այ նոր ժողովուրդ մաքրեալ, հրաւիրեալ ի փառս վերնոյն սիոնի։ Որ պարծանաց արշակունեաց կազմեալ, առաքելական վարուք տէր գրիգորիոս. յօրինեցար բազմագոյն աւետեաւք հանդիսից նահատակուե, վայելուչ պսակաւ հիւսեալ սուրբ

եկեղեցւոյ : Յառաջագոյն եղեր հայրենի սեփհական հօտին, վճռակեաց Թադէոսի սնբղ առաքելոյն. պարզեւական զաւակ կեն դանի նշխարաց նորին, շառաւիղ շնորհաց աղբիւրք հայցեաք : Ի վշաբեր արմատոյ վարդ կարմրերիսեան ծաղկեալ, առաքելաշնորհ տէր գրիգորիոս. անուշահոտ բուրմամբ լըցեր ըզհայաստան աշխարհս, յայտնելով ի մեզ ըզհոտ գիտութեան : Ուսապայծառ ծաղիկ ի յերկրի ցուցար, բըժիշկ հոգւոյ մերոց տէր գրիգորիոս. քաղցրաճաշակ արմաւենի ի տանն ամառոյ տրնկեալ. պատրաստացեալ սըրտիվ հաւատոյ մանկամբք : Ստատուականաղ քոյ ճըշմարիտ վըկայ, բազմաչարչար նահատակ տէր գրիգորիոս. զպակասութիւն չարչարանացդ տեառն ի մարմնի քո՛մ կրեցեր, որով ցընծայ եկեղեցի ի վառս որդւոյն սի-

ոմեի։ Ընդոլ հոգևոր ա՛ծանման՝ն սիրով, գորովագա՛թ հայր պարծանաց տէր գրիգո՛րիոս. չարչարանք մարմնոյդ մաքրեցեր ըզմեզ ի՛ յաղտից մեղաց, և ծընաար որդիս լուսափայլ բանիւդ։ Կերտողա՛ն վառաց մխաճնի որբոյն, մարտիրա՛ն յաղթող տէր գրիգո՛րիոս. բեւեռս երկաթիս ընկալան երկնադնաց լծակիք ոտից քո սուրբ, զի բեւեռեացես ըզմեզ յերկիւղն այ։ Հայաստանեայց հայր հաւատոյ հնչղինակ ընտրեալ, ճրագնոզակա՛ն վարուք տէր գրիգո՛րիոս. ի կռեզս ա՛ղօթեալ հոսեալ յարեանէ սրտանք սիրբաանեալ մարմնոյդ, հաստատեալ լոյ ըզմեզ ի վէմ հաւատոյ։ Զայնիս մաղթանք ընդլուսատակաս քո ասնեմք, լուսաւո՛րիչ հոգւոյ մեծոց հայր գրիգո՛րիոս. կապի՛ճս երկաթիս ծանո՛նս և դառնակաս կիծս կախաղանաւ ընկալեալ, գեղ նահատեալ ծընրադրութի՛ ծունկ

մանկանց քո սուրբ : Ալևքք հա-
ւատոյ ընդ ծով աշխատիմք անցեալ,
վըշտակիր մանկանդ տէր գրիգո-
րիոս. տանջեալ ջախջեցան ձեռակիր
բարձք անպատմից քոց սուրբ. զի
զըուծեալ անպատմ հոգւոցս հան-
ատեսցես վերըստին : Ընդմա-
րիս հոգւոյն հանճարիւ լցեալ,
աղբերաբաժակ շնորհիւս տէր գրիգո-
րիոս. ստորադրեալ եղեր ջրաշար-
ժոյ պարզատամամբ և ոստոսգմամբ
ճըգնեալ. զի լուացցես ըզմեզ ի
յանլուոյ մեղաց : Ապրողականն աղ
հանդերձիչ հայաստանեայց եղեր,
արիաբար հըսկող հօտըդ գրիգորիոս.
ձեռային ճրինացըն բեռնաբարձ ո
ղանդ կրեցեր ըզձանրութիւն աղէն.
որով բարձեր ի միջնէ զբեռնեալս
մեղաց : Յեռեալ ընդ ոսկւոյ ա-
կամբք պանտուխան մարգարտա-
շար հիւսեմք զքարշպանանց քոց
լիս տէր գրիգորիոս. գեղարանիք
անուօք և առնասանօք չարահնար

տանջեալ, դանդանաձանգս և գիլս
աստուածաբաշն բերանցդ ։ Ա,ա-
հատակ բարի քրիստոսի ընտրեալ,
աղքային զինուոր տէր գրիգորիոս.
ստորագրեա կախմամբ գառնա-
հոտ չընչմանն արիաբար տարար, զի
ուղղեացես ըզդնացս ոտից մեր
յերկինս ։ Շառաւիղ լուսազարդ
ճանապարհին կենաց, երկրին ա-
ւետեաց հետեւող տէր գրիգո-
րիոս. մխիթարեա եղեր քաջախո
ընկալեալ հոգիաշահն ընդամբք,
պարգեւելով ուրախութիւն մեզ
օծեալն ։ Ասկիաճոյլ գերապոյն
պատուական դըլխոյն, համանմա-
նեալ հոգւով հայր գրիգորիոս.
կըռւեալ հարուածովք եղեալ ի
մամուլս աստուածազարդ գլուխ
քո, որով բարձրացան գլուխք կո-
րացեալ մեղօք ։ Ընաչխարհիկ
պարծանք հնդեղին բնութեանս,
չարչարանօք ժուժկալեալ ամէն գրի-
գորիոս. տառապական տանջեալ քե-

բանիք քերեալ և կամպատաւ հա-
լեալ, խանձուղեցան նըշխարիք քո
սուրբ ոսկերացդ։ Պատակիցք հո-
գեվինայ երկնայինն զօրացան, սըր-
բասիրալ զգեստուք տէրն զրկեցի-
լիսս. ի նոր վկայսին ի ջուր
տըղմին ի մէջ դատնաշունչ օ-
ձին, զի փըրկեսցես ըղմնգ ի չար
վիշապէն։ Ո Երամեսնդն ապօ-
ստ ի և հնգեւոր սիրով, վաստա-
կեալ յուսով տէրն զրկեցիլիս. զան-
կեալքս ի յերկինից ի խորս ան-
դընդոց զվիրաւորեալքս մեղօք, վե-
րաբերեա ընդ քեզ յերկնային խո-
րհուրդն։ Ուսին քաղցրութիւն մեղ
ի վերստին շնորհեալ երիս ք հնգէք
տօնք ի վիրապին ճըգնեալ. աստ-
ուածային տեսլեամբն երեալ բը-
ժշկելոյ ըղհարուածեալսն ի դիւա-
րահ տառապից, և լուսափայլ բան-
նիւ բըղխմանիքն հանապատեցեր ի
հաւատս։ Սոսկալի տեսլեանն ի
վերստին յայտնեալ, մարգարէա-

հրաշ հոգւով առնանալ եղեր, բայման խոտանին վերնական յոր-
կին և երկնային լուսոյն, խառնել-
լով մարդկան ընդ հրաբուն զո-
րոյն։ Պարզապէն սրեամբ վէ-
կայելն առաւն, մաքրեցաւ եր-
կիրս Ի յաղտոյ մեղաց. որ և հիմ
նեցաւ խորան խորհրդոյն տաճար
աւրհնի վինեալ. յորմէ բղխեաց
աղբիւր քաւութեան մերոյ։ Տանըն
աստուծոյ առնանալ բարւոյ, արժա-
նացեալ շնորհս առնլ պրիպէրոս.
կոծանիչ բանեաց քահանչ մե-
հենաց զվրէժ թեամբ խաչին, քա-
հանայապետ ընտրեալ աստուա-
ծային յայտնութեանն։ Պաշտօն-
էին հրամանատն Ի վերատ կո-
չեալ, յառաքելական յանձնառ
պրիպէրոս. յորոյ առաջ բանիւ հո-
գեւոր ծնընդեամբ լուսաւորեցեր
լուսաւորչին աշխարհս, ընդ որ
առիթս վինեալ խոհրն վարձին
աստուծոյ։ Յանկարծ սրմանէ ան-

մեղմանակաւն վարուք, մերթապայլ
մարմնով ամէն դրկոտիւթուս. յանա-
պատի բնակիչսդ հանդոյն չիմ-
հանուս և եղբայրի ճըղնեալ, օրէ-
նըսդ իւր ածոյին պատուամոց նըչ-
մարն ու ծմին մոխիտ։ Խուժելոյս
մեզ տանուտեաց, ածու-
պաւթի ծընող հայր դրկոտիւթուս.
հայցմամբ ամօթիւք սո հայրն էրկ-
նաւոր խընդութեաս, կատարել զնո-
թ ասըսս մեր ու զլանալուն թեամբ։
Փըրկաւէս մահուան կենդանարար
բանին, կենդանի վերայ ամէն դրկո-
պիւթուս. սա ծընեալն չի հօրե որ-
պէն միածին լոյսն ճըշմարիտ հայ-
տնեաս, լուսաւորել զանձինըս մեր
անտուանծոյին գիտուն թեամբն։
Քնար քաղցրահնչուն ածոյին հոգ-
ւոյն, յորինեալ մարմնով էս մա-
նաւկիք հոգւոյդ. սա բըղխեալն չի
հօրե վտանգիոյ որոշոյ ածք հոգւոյն
մարթեաս, պի մարթնացե ըզմեզ չի
մեղաց ու բոց։

ՃԼԴ

Եբրինք համ այսօր ցընծացէք ընդ մեծամեծս վասն սո-
սին հոգւոյ գերազանց լերինն. քանզի ի նմա բնակեցաւ սուրբն Գրիգոր
լիոս սիւն լուսոյ Հայաստանեայց սուրբ եկեղեցւոյ. որով ցընծայ ի
վանս վերնոյն սիովնի։ Որ առա-
ւել խորին խորհրդով խընդա-
քան զարարատեան երն բարձրը մա-
սիս. քանզի ի նմա հանգեաւ սրբն
Գրիգորիոս տապանն ապրեցուցիչ
ի հոսանանց մեղաց հայաստան ա-
զանց. որով փրկիմբք միշտ ի ջու-
ր հոսանանց։ Վեղապանծ լուսով
բերկրեալ զուարճանայ լեառնն
սեպուհոյ հանգոյն սինայի. յորմէ
եկաց կամարն ամպեղէն սուրբն
Գրիգորիոս գերահրաշ լուսով զար-
դարեալ նըմանն մովսէսի. որով
փայլին երեսք շնորհօք սը Հոգւոյն։
Օրօք հրեղինաց պարփակեալ
պահի լեառնն հանգըստեան սրբ-
բոյն Գրիգորի տեսլեամբ կարմե-

ղայ · զորըս պաշարեսցեն կառքըն կենդանի մարտսիցն ազօխք ընդ լճասաւորչին հօրըն հոգեւոր · զի աճռ աէր ձենիմըք միշտ բարեխօս ։ Համանմանեալ ամովսածնին եմայեայ կայծակնամարտս սուրբ մարգարէին տէր գրիգորիոս · վէցմիեւեան պոռնկէից կիսիչ կենդանեաց եղև տեսանող հոգւովք կենդանին. զանդընդախոր ըզձին երկնից կամար յօրինեաց ։ Նորհաբաչխս ա ջնին յոի պատուեցան լեառըն սեպհոյ ’ի տիպ սանիրայ և աչերըմանի · յորմէ բղխեաց աղբիւրըն լուսոյ ջնըրս բարեհաճ և վիճ տակս յարդախաղալից հոտանօք · որով ցընծայ երկիրս ’ի բեխս ամբառեաց ։ Ընդնդեամբ ոբ կուսին յայրըն բեմզեհէմ յորդորեցան դբատեըքն եւայի լինել կուսաձիք ’ի մայր քրիստոսի · յորմէ ծագեաց խորհուրդըն պայծառ յերկնանըմանն լերինն ’ի յայրըն մանեաց մարքրաչ

կան վարուք. որով սիրեխմբեք միշտ
ի յաղտոյ մեղաց: Խոհուրդ խաչ
ելոյն պերահրաչ տեղւոյն դողո-
ղեայ ծածկանպէս ի սիրն լերին
սեսանի. զինն սրբոյական սպան-
մանքն դործի կենաց սրբոյին ի
կենաց դործիս նըւիրեալ. որով
փրկիչսյե ըղմեզ յանհաեռնից մահ-
ուանէ: Ո՛ խոհուրդ սէպուհոյ
սեպհական փառաց հոդւովըն սիր-
բով մկրտարէին ծանուցեալ. զոր
և հաստատեր վերսանն ամ և ըղ
լեառըն սեսանն լիէ ամ բնակիցէ.
զոր և սեսաք առ սրբըն դրիգոր
կաստաւեամ: Ո՛ նդիծըն վարուք սր-
դարըն հոդւով, բանիս ճշմարիտ
և սիրբըն սիրով տէր գրիգո-
րիոս. որում ցանկացան զօրքըն
սրմնէ էից բերանք հրեղէնք յերկ-
նից ի յերկիր խոնարհեալ ի սեռ
մարմնով ճրագնոցին. որ և պատիս
տեղւոյն անուանըըն կոչի: Ա՛մե-
ուին հինգտղի ճշմարիտ և քաջ

հոգևոյն պատկերի հանգիստն եղիցի հետեւոյք. զոր ամենայնիւն զմոռ-
ւիցն մարթութ մեռց ՚ի յոյրըն մա՛
նեայ մնդ գնդ ախտից մարթուե.
պրով սըրբիւք հանգուսյ ՚ի Թիւնից
վիշապին։

Ա՛ր ՚ի հօրէ՛ անաբեալ պրե- հրդ
գանին պրպտար, ծագեցին ընդ սև- դկ
եզերս ըղձից. զո անաբեալսն ըղ-
քնգ բանեբանեմբ ա՞րդ հայրըն
մերոց։ Ա՛ր վոհանոկ անաբեցին
սուաբեան ևս քաջրկ, առաբեցիր
հայաստանեանցդ ըզան-րըն գրի-
գոր. ըզգնգ։ Ա՛ր ըզհատարն անդ-
գիտութե հիւսիսականացս, հա-
լածեցիր լուսաւորչայ բանիւն սըր- գ
բոյն գրիգորի. ըզգնգ։ Ա՛զգեր.
Ա՛նդ ընտաւորչին լուսաւորեանգ
նովաե բարձր պրարիք ըզգնցան
անդրստուերք։ Ա՛յսօր ժողովե՛լդ
հայաստանեայց աշակերտեք ճըշ-
մարտութե՛ան ՚ի ձէնս ըն սրբոյն
գրիգո՛րի՛, ծրհնեցիք ըզգնցան

անբակիզըն. բարձր ամարէք ընձեզ
յաւիտեան: Եւ յօր նորաձեռնեալք
առաջնաւն, լուսաւորեալք խնձոյ
տուխք ի ձեռըն որ լուսաւորողն
էր՞ն, գոնէցէք ընդդէմ ի հօրէ.
բարձր: Եւ յօր երկնաւոր պատա-
րաչին կատարող քահանայութի,
ի ձեռըն սուրբ քահանայապետ՞ն
էր՞ն բարեբանեցէք զբաշխողըն
հնորհաց. բարձր:

ողբ Ա՛ր կոչեցեր ըզհեռացեալքս ի
հարսանիս քո՛ միաձնին, ըմպել զբա-
ժակն խնձոտուխե ի ձեռըն սրբ-
բոյն գրիգորի. բարեխօսուխեամբ
սորա ողջմեաց մեզ տէր: Ա՛ր գե-
րագոյն քան ընդնուխի չարչարա-
նօք քո՛ ընտրեցեր զարձուցեր ըզ
մնդորեալքս ի գթուխի՛ ճշմար-
տուխեան. բարե: Ա՛ր ի վի-
րաւն անդընդոյին ջաղխեր նուաս
զգլա՛խ վիշապին, ի գբի նեղբ-
նուաին իմամբ նորին բարձրացու-
ցեր զմեզ ի յերկին նա. բարե:

ԱՅՍՕՐ զԻՄԱՆԱԼԻ ԼՈՒԱՅՆ ԾԱ- ՏԵՐ
ԴՈՂՆ Ի ԽԱՀԱՐԻ ՆԲԱՍՏԵԼՈՅՍ, ՊԱՐԻ-
ԳՈՐԻՈՍ ԱՒԲ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՆ ԵԿԱՅՔ
ՎԵՐԱՊԱՏՈՒԵՍՈՂՔ: ԱՅՍՕՐ ՊԱ-
ՆԱՊԱԿԱՆ ՀՆԴՈՒՅՆ ՊԱՏՊԵՀԱ
ԲԱՇԽԱԿ ՈՐԴՈՅ ԹՈՐԳՈՄԱՅ, ՅՈՐՄԻՍ
ԼՈՒԱՅՍ ՆԱՒԱՒ ԾՆՆԵԱԼՔ, ԵԿԱՅՔ:
ԱՅՍՕՐ ՊԱԾԱՅԱՆՆ ԲԱՆԱՆԻՆ ՊԱՏՄԱԿ
Ի ՀԱՅԱՍՏԱՆ ԱՇԽԱՐՀԻ, ԱՇԱԿԵՐ-
ՏԵԱԼ ՆՊԱՏԱ ՄԱՆԿՈՒՆՔ, ԵԿԱՅՔ:
ԱՅՍՕՐ ԵՐԳԷ ԵԿԵՂԵՑԻ ՈՐԴՈՅՔ
ԽՈՒՄԲՔ ԸՆԴ ՀՐԵՇՏԱԿԱՑ, ՅԻՇԱՏԱԿԻՑ
ԼՈՒԱՑԱՐՔԻՆ ՎԱՃԱՌՔ Ի ԲԱՐՁՆԱՆԱ
ԱՅՏՈՒԾՈՅ:

ԱՅՍՕՐ ՏՕՆԿՒ ԵԿԵՂԵՑԻ ՈՐԱՑ ՇԿ
ԽՈՒԹՔ ԸՆԴԻՇԱՏԱԿ ՍՊԻՏԱԿԱՑԻՆ ԳՐԻՆ Գ
ԴՈՂԻ. ԱՅՈՎ ԼՈՒԱՆԱՐԵԱԼ ՊԱՅԾԱ-
ՌԱԾԱՒ ՎԻՆՉԼԱՆԱԼԵՑ Ի ՀԱՆԴԷՊԾԱՑ
ՅՈՒԿԵՀՈՒՐՑ ԶԱՒԴԱՒՐԵԱԼ ԼԻ ՍՊԻ-
ՏԱԿԵԱԼ. ՕՐՀՆԵՑԵՔ ՄԱՆԿՈՒՆՔ
ԶՔՐԻՍՏՈՍ ԹԱԳԱՒՈՐԻՆ: ԱՅՍՕՐ ՅԱՐՆ
ԾԱՒՆ ՆՈՐԱԾՆԵԱԼ ՈՐԴԻՔ ԼՈՒՍՈՅ
ՅԻՇԱՏԱԿԱՒ ԱՒԵՏԱՐԱՆ ԼՈՒՍԱՒՈՐՉԻՆ.

ոմով հրաւիրեցան ի հարսանիքն
ուն նահապետի, մխտանել ընդ վե-
ստին երինաւորի ի յաւուրսա-
ին լուանելն. օրհ։ Այսօր քա-
հանայք հոգեւոր պատարագին
ստպանաւորք վերապատուեն զգ
քահանայապետին նը. ոմով երկ-
նային քահանայապետութեանն հա
ղորդեալք. յոր վերատեսեալ այսօր
մխտանէ ի սրբոյ խորհին սրբոյ
միշտ բարեխօսել առ տէր վասն
մեր. օրհ։

Կանոն վեհերոյ ի-ուլեի Ընդ-հայէ։

Ա՛ր ըզխորհո՛ւրդ քո գալստե-
ան տեառնդ յաւուրսդային գու-
շակեցեր, մարգարէ՛ութ-քն խոյի՛ն
զոյս ընտրեցեր յեա մովսէսի. ոմք
խօսեցան հոգւով սրբով բազմա-

պատիկ օրինակօք. տո՛ւր մինչ վերջ
կինչ աղիմանութի և ընտանեացդ ըղձիչ
զանթիւն։ Ո՛վ մերձենալ ամենայն վեր-
ջին, զոր սենեանդքըն ծանուցին,
ընդհատանիլ մեր փըրկողիդ առ՝ի
վախճան ժամանակին. Երեւեցար
՝ի միջ մարդկան զգեցեալ ըզկերպ
ծառայական. տո՛ւր։ Ո՛վ վերջապէս
աւա՛ր զադամ ստեղծեր՝ ի տիպ
քո տիրական. մի ոչ պահեաց ըզ
պատուիրանըն մերկացաւ ըզպատ-
մուճանն. խակ նոր ադամդ՝ ի վեց
դարուն այլ արարեր կորուսեալըն.
տո՛ւր։ Տաճար լուսոյ անքնտուե-
լին և անադանոտ անճառ բանիւն. մի
ընկանեալ մօրն եւայի բարձեր զա-
նէծսըն տըրտմալի. հայցեա յհրէ-
ութ քո միածնի հօր հաշտուելն
մինչդեռ, բառնալ՝ ի մէնջ ըզխու-
զումն և տալ զոգւոց խաղաղու-
թիւն։

Ո՛վատ աւետեաց մարգարէին
որ մեզ վերակեցուցիչ սրեամբ գա-
ւիթն, ցրնծամք և մեք ծառք աղ-

տանէն ընդ դալուստ ետնէդ կըրկ-
նակի. չնարհեա մեզ տէր ընդ սր-
դարոյն ընդ առ ի քէն տալնկեալ
ծառոցն, ամբիծքիմ յուսով զբաս-
ձանալ և յերկրորդին ընդ քեզ
ցընծալ: Ալմին նըման տայ աւե-
տիս զաքարիաս նոր սիոնի, եթէ
ուրախ լեր աճա գայ առ քեզ խո-
նարհ և հեզ արքայ. նըստեալ ի
յեշ և յաւանակ, կըրկին ազանց
գոլ օրինակ. նըմանեալդ յամեռու
քերթվեբէից նիստ գըմեռութեամբ ի
մեր հոգիս: Օ աճեզ վասաց քից
երեւուածն որ լինելոց է յերկրոր-
դումն, եւտես գաւիթ յաւաջաց-
գոյն ծանոյց կանխաւ ազդմամբ
հոգւոյն. թէ յայտնապէս ամ գայ-
ցէ հուր առաջի իւր բորբոքէ.
յաճախեժամ յիսուս ի մեզ խնայեա
գըմեա քու և աղօրմեա: Ա՛ճաճին
անհատանացեալ, յերկրէ յերկինս
հատան ընծայեալ. յորժամ բազմիս
լուսոյ նըման քո վիճաճնիդ յաջա-

կողմեան . յայնժամ մանկիեա ընդ
մեր ընծայն, փըրկել ըզմեզ յահեղ
բոցոյն, համ՚ամպասիլ ընդ պղտրոցն,
երգել ըզխաչս ընդ երկնայնոցն :

Ո՛ր յանճառելի ծոց հօր ծա՛ծ հրց
կեա՛լ անքննին ծընուն՛դ և բան . դկ
և՛ի հրեշտակաց երկրպագեա՛լ
վառաբանելի . ընդքե՛զ բա՛րեբա-
նեա՛լ ե՞լծ հա՛յրըն մերոյ : Ո՛ր
խոնարհուելո՛վ իջեալ յաչխա՛րհ
չիջա՛ցեր ըզբոց մեզայց, որպէս եր-
բեմն՚ի բաբե՛լոն՚ի ա՛յլ հրնոցին .
ընդքե՛զ : Ո՛ր ըստ նախաձայն մար-
գարէիցն եկիր՚ի լուսըն խորհըր-
դոյ . զոր անօրինաբար կատարեցեր
վասն՚ն մերոյ փըրկուելո՛ն . ընդքե՛զ :
Ո՛վ ազգ օրհնեցեա՛լք բա՛րձր արարչի՛ք գ
ընդնա յաւիտեան : Ո՛ր յայտնեա՛ց
հոգին տե՛սլեամբ դանիէլի մարգա-
րէ՛ն՚ն զմի՛ւսանդամ գալըս-
տեա՛նըն քոյ զհոտհա՛րդ . բարձր :
Ո՛ր ըզբոլորտի գազանն ահեղ
զապըստամբեա՛լըն յաստո՛ւածո՛յ

ծանոյց բարձեալ զօրութիւն ած-
ողուծին. բարձր: Որ զհին աւուրցն
ած ետես նըստեալ յաթոռ քե-
րովբէ՛ական՛ն, և զիւրդի ընդ
ամպս երկնից եկեալ. բարձր:

ԺԸ Պատուածածին պայծառ քան
զերկինս, որ ի մեզ ծագեցեր զլ-
ոյսըն մեծ ի գերազանց, որով
խաւարն անդիտութեն հալածե-
ցաւ. սրովբէական ձայնիւբ զքեզ
բարեբանեմք, և հոգեւոր երգով
մեծացուցանեմք: Ամպ թեթեւ
և լուսաւոր, որ զանձրեւն
կենաց ի քեզ հեղեալ ի յերկ-
նային ծովէն, զոր հոսեցեր ի
յերկիր ծարաւուտ. սրով: Պատեզ
վակեալ ածատուկն եդեմ, որ և
ծաղկն կենաց ի մէջ դրախտի քո
ի հոգւոյն տընկեալ, ամենահասին
պըտղովն ելից ըզտիեզերս. սրով:

ՃՂ Որ ծղօրմութեամբ զերծցեր
մարմին, և նորոգեցեր ըզկնա-
ցեալս. նորոգեալ և զմեզ հոգ-

ւաւ քրիստոս. և՛ ողորմեաւ։
Որ ի խաչի՛ն մեռաւ մարմնով,
և զմեռեալքըս յարձուցեր ի
կեանս. կեցո՛ և զմեզ հոգւով
քրիստ։ Որ յարեա՛ւդ ի մեռե-
լոց, և յարուցեր ըզքնութիւնըս
մեր յուսով. յարո՛ և զմեզ հոգւով
քրիստ։ Որ ըզսիրելի՛ն քո զդա-
զարոս, կոչեցեր ի գերեզմանի՛ն.
կոչեա՛ և զմեզ հոգւով ի կեանս.
և՛ ողորմեաւ։

Ա՛ղաչեմ զքեզ տեսլեամբ յարու- աէր
թեան քո տէր, ա՛հեղակիւրդ փայլ-
մամբ զարհա՛րեցան դո՛ժոխք, և
մեռեալք ընդ կենդանեացդ յա-
րեա՛ն ի հաւատս համօրէն յա-
րութենի։ Որոժամ փառաւք հայ-
րենի քո ծագիս ի լե՛րկնից, և յա-
րուցանես ըզմե՛ռեալսն. յայն-
ժամ դասեա՛ ընդ աջմէ քումմի՛ և
և կոչեա՛ զմեզ ի փառս քո։ Որո-
ժամ հեծանոցաւ դատողութեա՛ն
քո՛ տա՛ր, սըրբեաս ըզկաթ աչեա՛ց հոգի.

յըշտեմարանս ալքսիոսլեանցոց
ժողովեամ զմեզ ընդ սիրտսդին։
Յորժամ եկեզեցի հաւանացեալ
միանայ ընդ փեսայիդ, ընդ խաս-
տանն սուրբ կաթոլիկացն արժա-
նացի առաքասին ըսլլիցդ, ընդ
նոսին եղկել ըզխաչս ի բարձունս։

Ա՚ստլուած հաշտչին մերոց ո՚ր
զոմեամ։ Արեք մանկունքն
ի հնոցին եղկելին. հաշտ անըս-
կիզ՚զն քեզ պարծեցին անձիկ
նըք մեր։ Ո՚չանէր ամպ ցօղադին
և հովանի լինէր նոցա. ա՚ր հոգին
քաջալերէր սնեցո՚ւ, ես ընդ ձեզ եմ
յաւիտեան։ Ո՚զոր օրհնեցէք և
բարձր արարէք ըզնա յաւիտեան։
Օ՚դակից բանըն հօր որ երկե-
ցաւ ի մէջ հնոցին, օրհնեցէք զա՚ր
ազինք. և բարձր։ Ո՚նդ զծըրս հրեշ-
տակաց միաբանականն օրհնութիւք
բարեբանեցէք զո՚ր վերոյ քերով-

բէ[ին]ն. և բարձր։ Ո՞նդ էրի՞ս մա՞ն կուենան զհամաբնակիչըն հօր, ան դադար բարեբա՞նեցէք քահանայք ժողովրդ. առաւել բարձր։

ողբ Վրիստո՞ս աստի՞ւած յոյս ա պա՞շխարհ՞ըս. հնարհեա զԹողու՛ի բազում յանցա՞նաց իմոց։ Ո՛ւ քի՛զ բազմագո՛ւթ ապաւի՛նեաց կա՞րդամք. մի մերժեր ըզմեզ յո՞ղ ողոմութի՛ն քումմէ։ Ոչխէս զա ւա՞զանէն ազատակեա՛ս սո՛ւ քեզ. յիշեա և զնս տէր ի՛ քում յայտ քա՞յ ու թեան։

տէր Յիշեա զմեզ տէ՛ր յորժամ դա՛ս թագաւորու՛թեանըդ. քո՛։ Ընդհեա մեզ տէ՛ր զԹողու՛ի բանզում յանցա՞նաց մերոց։ Ա՛ւա՛ մեզ տէ՛ր փառս տա՛լ մե՛ծի տէ՛ր ու՛թեա՞նըդ. քո՛։

հրց Օ՛րհնեա՛լ տէր ա՛րբ հա՞յրըն մերոց։ Ա՛մենաձո՛ր Թագաւո՛ր յա՛ւիտեանից. ծո՛ւխ։ Ո՛ր ի հնոցի՛ն զեղ բիս մանկու՛նան ապրե՛ցուցեր. ծո՛ւխ։

գ Ի՛ղտեր ծրհնեցէ՛ք. Ո՛ւրարի՛չն
ա՛ըծ. և բարձր արարէ՛ք լընաւ յա-
ւիտեա՛ն: Ո՛ւ թագաւո՛րըն ք՛ր.
և բարձր: Ո՛ւ նորոգո՛ղ սուրբ գՀո՛-
գի՛ն. և բարձր:

ողբ Ի՛զմեզ լի՛մ խոստովա՛ն լինիմ
ա՛ւ ք՛եզ ք՛ս, որ մխիթարե՛ց ես բաղ-
մա՛գոհ թո՛ղմո՛թ ք՛. ողորմեա՛ ինձ
ա՛ստըւա՛ծ: Ո՛ւռ տէ՛ր որ ճըշմա՛ր-
տու թեա՛նց ես սիրող, և ք՛ի՛նեւ
ըզծածո՛ւկըս գաղտնեաց սի՛ըտի՛
իմոյ. ողորմ: Տո՛ւր ի՛նձ ցընծու՛-
թի՛ւն, և հա՛գուստ տէրու թե՛ըզ-
ք՛ր հաստատեա՛ զիս. և ողորմ:

աէր Ի՛զքե՛զ ծրհնե՛մըք տէր. քեզ
փառա՛ս մատո՛ւցանե՛մք: Ի՛զքե՛զ
տէր ամենակա՛լ, ա՛նձի՛նըք մե՛ր
օրհնեսցե՛ն: Օ՛րհնեա՛լ ես տէր,
օրհնե՛մք ըզքեզ գո՛վեմք և փա՛-
ռաւո՛րեմք:

հրց Ա՛ւրըցըն մերո՛ց օրհնեա՛լ ես
տէր, ուղի՛ղ ե՛ն ճանապարհ՛ըք ք՛ր:
Ա՛յդպա՛ր ես դու տէ՛ր, ուղի՛ղ ե՛ն

ճանապարհելոյ քո. աղբ երկայնաւ
ւիտ, խնայեա յարտաքսելոյ քո։ Ա՛ր
յաւիտենից ես առաւել բարձրա-
գեալ ազգակիցս քո. աղբ երկայնաւ
ւիտ խնայ։ Ի զտէր ծրհնե՛ցէք գ
և բարձր արարիչք ըզնա յաւի-
տեան։ Տի՛ւք և գիշերք ընդտէր
ծրհնե՛ցէք զ՛ա. և առա՛ւել բար։
Խորհե՛լ ըզ՛զտէր ծրհնէ՛ցէք։
Ո՛ւռտրե՛ւաձ տէր և ա՛րարիչ
ամենայնի. աղ գ՛ոյնք ծրհնեցէք
և բարձրացո՛ւցէք ընդնա՛ յաւե-
ւիտեան։

Ա՛նկիք յանցանացդ զիս ա՛զկո- ողբ
ծեն, և մեղք իմ բազմեա՛ զիս յան-
դիմանե՛ն։ Ա՛րդ զինչ արարից մե-
ղա՛ցեալ անձամբս, որ չեմ ապրելոյ
յահագին հրոյն։ Ա՛ճեզայ քեզ
քրիստոս որդի ՚ոյ, շնորհեա զիծո-
ղա՛ւիր բազում յանցանացդ իմոց։

Օրհնեմք ըզքե՛զ անլռկիզելին տէր
հայր. որ յա՛յմ ժամ ծրհնիս ՚ի դա-
սու ք քերո՛ւելեւէց։ Գովեմք ըզքե՛զ

մանձին որդի. որ անդադար վա-
ստաքանիմ ՚ի դատաց սէրմէ: Ընդ-
դատար բերանոյ անհանգիստ բամբ
բառոյ բարեբանեմք նը զհոգիդ.
որ վաստակիցդ ես հօր և որդւոյ:

հրց Օրհնեալ սէր նորա՞. օրհնեալ:
Օրհնեալ սէր աստուածա՞ծ, որ ցո-
ղեցեր երկից մանկանցն. օրհնեալ
սէր աստուածա՞ծ. օրհ: Ո՛ր թանձրա-
ցեալ հնարըն չնջոյց զերկրաբեալ
բոցոյն. ծանուցեալ բըռնաւորին
աւազաբր. և ե՞ս բարեբանեմ ըզ-

դ քեզ սէր նորա՞ օրհ: Ո զսէր օրհ-
նեցէք և բարձր արարէք ըզնա
յաւիտեան: Վիշերք ըզսէր օրհ-
նեցէք. և առաւեւտով բարձր:
Ութայիլ ըզսէր օրհնեացէ. Տէր որ
՚ի բաբելոնէ անառաքեցեր ըզմիածին
որդիդ, եւթ՚ով զհնձր հընոցին չը-
ջուցեր յերկից մանկանցն. ընդ
նոսին օրհնեմք ըզքեզ գովեմք և
փառաւորեմք:

պղ Տէր, որ ՚ի մէջ լերինն անբեւ-

բացա՛ցին ըզքա՛ն ի վիճակն։ Տէր, ի սիրտ խմիէ հան ինձ ա՛րատասա՛ս ապաշխարութեա՛ն։ Օ՛ի կեցիլ և ապաշխարութեամբ ապրեցայց ի հանդերձեա՛լ բոց դատաստանաց։

ա՛եր Ա՛ի ա՛ծուԹիւն երկնպուԹի՛ւն անբաժանելի, ա՛ր ի հրեշտակաց անդադա՛ր ջրհնաբանի՛կ։ Նմանապէ՛ս զինուո՛րՆի՛ւք վանաբա՛նէն ըզքեզ, Իշխանն հայոց աստուա՛ծ։ Զորեքկնպատե՛ն կենդանիքըն վայելե՛ն աղաղակեն առ քե՛զ, Իշխանն նաՀեից ողջ լե՛ր աստուա՛ծ։ ԻշխանուԹի՛ւնք ամենից գո՛վեն ըզքե՛զ, ամենաստո՛ւըն հնազի՛ և բոլորի՛ց աստուա՛ծ։

հրց Օրհնեա՛լ ես ա՛էր ա՛յծ հայոցըն մերոց, և օրհնեա՛լ է ա՛նո՛ւն սուրբ վանա՛ց քոց. աստուա՛ծ հայրցի՛ն մերոց։ Պանզի նըւաստեցար մի՛ք քան զա՛մ հեԹանոս. վանու՛ան սիրոյ քո կեցո ըզմի՛զ.

աստէ։ Օրհնեա՛լ ես տէր որ նըս-
տիս ՚ի քրովբէս և հայիս յան-
դրունդս խաղաւա՛ր յաւիտենից.
գ աստէ։ Ո՛վտէր օրհնեցէ՛ք ըզ բա՛ռդր
արարէ՛ք ըզնա՛ յաւիտեա՛ն ։ Ո՛ր
յոչընչէ՛ արար զնա՛ մարարածս, և
զարդարեաց բա՛նիւ. օրհնեցէ՛ք զ։
Օ՛ր անդադա՛ր օրհնե՛ն զա՛մ արա-
րածք. քահանա՛յք առա՛ւել զո՛-
վեցէ՛ք. զ։

ողբ Ա՛ղաչեա՛ր անձամբ կամրջամ
առ քե՛զ հայր երկնաւոր, օգնեա՛
ինձ ՚ի նեղութե՛ս. որ մեղքս եմ
մեռեալ ծգնեա՛մ ի՛նձ ։ Ա՛ ի՛րաւո
րեցայ ես յաներեւոյթ Թըշնամ
ւոյն. բըժի՛շկ հիւա՛նդաց, բըժըշ
կեա՛ զիս զհիւա՛նդութի՛ս. որ մե ։
Ա՛ղօրեցայ ես որպէս զոչխա՛ր կո
րուսեալ. խըն՛նդրո՛ղ գերեալոց խընդ
րեա՛ զիս ըզմո՛ւրեալս. որ մեղքս ։

տէր Օրհնե՛մք ըզքեզ ա՛ՆԵ՛ՐՂ անըն
կիզըն հայր. անհա՛սանելի՛ և փա՛
ռաւորեա՛լ յա՛Նմարմինոց զինուո՛ր

թուխ եան ։ Պովչմ զգբեզ պո-
դի հօր արարչակից բանդ . նորո-
գող և կեան ընդ աղգի մարդկան
Թագաւոր յաւիտենից ։ Օ՛ քեզ
բարեբանեմ ամ ազինք . մըշտին
ջենաբուղես անվախատ աղբիւր սէր
հոգիդ ճըշմարտութեան ։

Ա՛ստուած հարցըն մերոց բա- հրց
րեբանեալ ես յաւիտեան ։ աղց
Օ՛ թ պարտ ես յամենայնի տէր վի
կենցո՛ղ ըզմեզ ։ Ա՛ռաւել ևս փառաց գ
ուղեալ տէր կենցո՛ ։ Ա՛զատէր ծրհ-
նեա՛ծ ցէք ևս բարձր արարիչք ըզ
նա յաւիտեան ։ Տիւք և գիշերք
ընտիր ծրհնեցէ՛ք . և՛ առատ
ևել բարձր ։ Խորհիլ ըզտէր
ծրհնեցէ՛ք . Օ՛ սատրո՛ւած
տէր և արարիչ ամենայնի , ամ
գործք օրհնեցէք . ևս բարձրացո՛ւ-
ցէք ըզընտի՛ յաւիտեան ։

Ա՛ղաչ քեզ տէր քաւեա՛ զիս աղբ
և ողորմեա ինձ ա՛ըծ ։ Ալհսար
եմ բանաւոր հծոխ քո և առ քեզ

ապաւինիմ հայհոյել բարի, խլնդրեա զիս ըստ ողորմութեան և ազատ։ Ի ծովէն մեղաց ալեկոծեալ եմ առ քեզ աղաղակեմ նաւամբեռն բարի, փրկեա զիս ի վտանգէ գէս և ազատ։

տէր Օրհնեմք զքեզ տէր մարդասէր տէր, խնայեա յարարածդ քո։ Հոգ երկնաւորի և մարդասիրի օրհնեմիւն և փառս մատուցանեմք։ Ով ի սա քեզ տէր տէր են անչք մեր, ի քեզ յուսացաք պահեա և կեցո զմեզ։

ձեռ Ի անուն տեառն օրհնեալ յայսմհետէ մինչեւ յաւիտեան։ Ես եղիցի անուն տեառն օրհնեալ յայսմ։ Փառաւորեալ անուն տեառն օրհնեալ յայսմ։

հմբ Ընտրէն աղօթք իմ տէր ի տաճար սուրբ քո. և առաքեա ի մեզ տէր զծնունդն ի լեռնէ սրբոյ քոմմէ։ Հանապազ աջ քո տէր ի վերայ առեղծուածոց

քոց. և առաքեա՛։ Օրեկոյթ ա
ղջիկս մեր ընկա՛լ տէ՛ր բարեխօսու-
թեամբ ծնողի՛ քո. և առաքեա՛։

Ա՛նհա՛ն քո՛ յաւիտեա՛ն։ Հրց
Օ՛հնեա՛լ տէ՛ր ա՛ղբ՝ սս
հաւրըն մերոց։ Պ ա՛մն աբրահա-
մա՛ սիրելո՛յ քո մի՛ մերժեր զա-
մեզ. ա՛ծ՝։ Ո՛ր առաւել բարձրա-
գեալք եա՛ք յաւիտե՛նից. գա՛վեա՛լ
և վա՛ռաւորեալ. ա՛ղբ՝։ Գ՝ո՛ղջըք
առա՛ն ընդէ՛ր օրհնեցէ՛ք. Ո՛ւ բարձր
սրտի՛ք ընդա՛ւ յաւիտեա՛ն։ Գ՝ի՛
շնորհ ընդէ՛ր օրհնեցէ՛ք. Օ՛ ա՛րա-
րիչն ատամա՛ծոց ամենայն ո՛ղևին
օրհնեցէ՛ք և գա՛վեցէ՛ք ա՛նդատա՛ր
ձա՛յնիւ. Ո՛ւ բարձր։ Խորհի՛ր ընդ
տէ՛ր օրհնեսցէ՛. Օ՛ Թա՛գաւո՛րն
Թագաւո՛րաց և զտէ՛րն տերանց,
քա՛հանայ՛ք և ժո՛ղովո՛ւրդ սո՛ւրբ
եկե՛ղե՛ցւոց, օրհնեցէ՛ք և գա՛վեցէ՛ք
հո՛գեւո՛ր ե՛ղբօր. Ո՛ւ բարձր։

ոդը Օ աւրհուրեան դողացա՛ւ աչ-
մե՛նաձեղ անձն իմ, յահե՛ղ քոց
դատաստանացդ, յանդերձելի տա՛ն-
ջանացն։ Ո՞նդի կամաւ մերձե՛-
ցար՝ իմ մե՛ղսս մերձամեծս. ա՛րդ
կա՞յ ևս մընաց ինձ անդերձելի պա՛-
տուհան։ Ա՛րդ անկեա՛լ աղա՛-
չե՛մ վըրկի՛չ ևս բարեբա՛ր. խնայ-
եա՛ յիս՝ իմ մեղուցեալս, և ողոր-
մեա՛ ինձ բանզմամեղիս։

ոդը Ա՛մենաիկալ քա՛ւեա՛ ըզմե՛ղս
իմ. զի ա՛րծ ես ապաշխարողաց։
Ա՛ւ զհո՛գիդ տուր մի հա՛ղներ
մինէ՛ն. զի ա՛րծ։ Ա՛ւ վըրկեա՛
զիս յահա՛գին հըրոյն. զի ա՛րծ։

տէր Օ՛ ա՛ռաւօտո՛ւ զա՛ղօթս և զբաղ-
նաւո՛ր պա՛շտօնս մատու՛ցանեմք
քե՛զ մա՛րդասէր։ Ո՛ւնդ՝ իւր բար-
ձա՛նց երկիր և լե՛ռնաւո՛րեցեր զա՛
րարածդ՛ս քո՛ վըրկիչ։ Ա՛ւ հա՛ս-
տատո՛ւն ա՛թարեր զեկեղեցի՛ խոս-
չիս քո. փա՛ռք գալո՛ստեա՛ն քո տէր։

տէր Ա՛նխեա՛ւ լըս՝ի ժամ առաւօ՛ղ

առ Աստուած, ողորմեալ ընդ մեզ տէր ընդ զբաղմանս եկեղեցւոյ։ Աղեր զմեզ արժանի՛ ողորմութեան քոյ. զի օրհնեցուք զքեզ տէր ընդ զի՛։ Խրի՛ստոս փրկիչ մեր փրկեաց զմեզ, յորժամ գաս ի նորոգել զերկիր։

Յիշեայ Տէր ի մանկութենէդ խմբէ. մի թոյլ տուր զիս տէր աստուա՛ծ Տէր։ Յիշեայ Տէր ի ժամանակի ծերութեան իմոյ. մի թոյլ տուր զիս տէր աստուա՛ծ։ Յիշեայ Տէր ի միւսանգամ գալստեան քո. մի անտես արնէր զիս տէր աստուա՛ծ։

Ստեփանոս Սիւնեցւոյն Վարդապետի։

Ա՛յսօր գոլով ի բերկրանիս քո ամենազօր հրամայեցար ելանել ի զաղաւար, և դո՛ղացաւ մահ. դիմեցիք պարտեցաւ, ապականութիւն լուծաւ. կենդա

նարար քո կենցի ըզմեզ : Այսօր
գոլով ի բեթանիա զքո զաշխարհ-
հակեցոյց սուրբ զյարութիւդ յա-
ռաջագոյն ծանուցեր անձամբակա-
նաբար կոչմամբ զշրեքօրեայն ի
մաղմանէ . կեն : Այսօր գոլով ի
բեթանիա եբրայեցւոյ մանկունքն
ընթանչացեալ ասէին . զմարիամ և
զեղբայրն ի մաղմանէ յարուցեալ
որդւոյն մարիամու . կեն :

Կենդանութեանց բաշխող քո
ի բեթանիա եկաւորեալ այսօր ,
բարեկամին զազարոս պարգեւէ
կենդանութիւն : Տընօրինաբար
արտասուելով ընդ մարթայի և
ընդ մարիամու ողբակցեր . և ոյզ
մեռոյ հարցանէր ուր եդիք ըզնա
զարան : Ո՞ր որպէս զնա բարեա-
ռակ յարուցանէր ի մեռելոց ըզ
շրեքօրեայն . և զուգընթաց ձայ-
նին մեռեալն ելին արտաքս անա-
պական :

բձ Յաձայնն ձայնէ գնչմանըն սար-

աչկի՛ն դաղալով կամրապետութ դը-
ժոխոցն. և մեռեաչն էին ասասքս
ա՛նաչախա՛ն: Կացեալ ՚ի դուս
այրին և ձայնէր ազդ ա՛րարող
բանբասուն ՚ի գերեզմանն. զազչ
լի՛ էկ ասասքս ա՛նաչ: Կ՚ելեալ ՚ի
գերեզմանէն երիզախո՛նդ պա՛սաս
նօ՛քըն մեռեալն. հրամայեաց լու-
ծա՛նել ՚ի կեա՛նսն յա՛ւիտեանից:

Ա՛սատուածային գո՛ւմամբ ձայն հրդ
ալկեա՛լ առ զազարա կոչեցեր ՚ի
Թաղմանէ. ա՛ստուա՛ծ հարցըն մե-
րոց: Ո՛ր զարտասու՛ս մարիամու
և մարթա՛յի՛ ոչ ա՛նտես ասարե՛ր
բարեբար. ա՛ստը: Ո՛ չքրեքօրեայ
զմեռեալն իշխանո՛ւԹեամբ անա
պա՛կան կո՛չեցեր ՚ի Թաղմանէ. ա՛ս: Գ
Գո՛րծըք սեռա՛ն ընդեր օրհնե՛ցէք
լ՚աստ՚ած բա՛ւթր ա՛ստա՛րէք ըզնա յա՛ւ
իտեա՛ն: Գո՛ւխըք ընդեր օրհնե՛
ցէք. Ո՛ր հօրն է՛ փառա՛կից ՚ի բե-
Թաա՛նիա եկե՛ն այսօր, յարու-Թի՛ւն
ա՛ռնելո՛վ զազարու. օրհնեցէ՛ք և

դ՚ամեցեք բարձր։ Խօսայիլ ընտիր օրհնեսցէ. Աչս լուծեաւ ըզզօրութիւնս դըժոխոց, ածաւբար կո՛չեաց ըսմեռեաւլ չորեքօրեայն ՚ի Թաղմանէ. օրհ։

ողբ դձ Ո՛ր ՚ի չորեքկէրպեան կենդանի՛ նեաց փառաբանէիս ՚ի բարձունս. այսօր մարդասիրաբար փրկե՛ս զկիզ, ՚ի բեթանիա երիթայ յանձն առեր. աղբիւր կենաց մեր և յո՛յս ողջմեա՛ մեզ։ Ո՛ր յարտանաւս մարխամանց գԹացեա՛ր արտասուեցեր և աստ՚ղեր ցնոսա. ո՞ր եղե՛ք, ե՛ս յարուցից ըզսիրելին իմ զղաշար. աղ։ Ո՛ւատուածային առաքեալդ ՚ի Թաղմանէ կոչեցեր զղազարոս. ցո՛ւցա՛ր կենդանեաց և մեռելոց աստուած. աղ։

տեր Ո՛ղբեր անմահութեան բըզխեա՛ լ ՚ի բեթանիա կենագործեաց ըզղազարոս ՚ի Թաղմանէ։ Կանխեա՛լ մարխամանցն արտասուալից

հառաչմամբ զսին կենդանանալ
զղոլեքծրեայ զմեռեալն : Յաստ-
ուածային ձայնէ գիշմանըն ասրաե-
յին դողալով զլժոխք . և երիզա-
պինդ մեռեալն ըզդեցաւ զան-
մահութիւն :

Յիսո՛ւս վիճակին անմահու- ՃԿ
թեանց պարգեւատուն երեւե- սո
ցաւ մեհ՛ղ, խափանեաց զզօրա- դկ
թիւն մահու : Ելզևմա՛մբ ար-
տասուաց մարիամու և մխիթայի
անկեալ առ ոտսըն տեառ՛ն ,
խընդրելին զնորոգումն եղբօրն :
Բանի՛ւ բանն ա՛ծ կենագործեաց
ըզզաւակսոս ՚ի թաղմանէ՛ն , և ե-
կեալ աստաքս անհապակա՛ն :

Ար ՚ի յերկինից իջեր բանդ անձ ՃՀ
տուած . մարդ եղեալ ՚ի սրբուց դձ
կուսէն , յարուցիր եկիր առնել սեր
բարեկամին քոմ զաղարու . վա- թգ
ռըք գալըստեանդըդ քոմ քրիս-
տո՛ս թագաւոր անմահ : Յորմէ
դողան դանք հրեշտակաց . մարդա-

սիրասէր արտասուեցեր ողբակից լինել, ընդ մարդոյն և ընդ մարիամ. փառք։ Ընդ երկնաց և անմահական. ա՛ծայրն ձայնիւ դողացուցեր երկիր, և նորոգեցեր զերկրեքծրեայ զմեռեալն. փառք։

Կանոն Օ՛ղիողորէէ կի՛ռակէին՝ գալոբեան Տեառն յիշատակի։

Ի՛ր վերջալոյսին յամենայն քրիստոնէից, ի՛ վերայ նըստիլ յաւանակի հաճեցար. բարեբանեալ որ եկիր ի կեցո՛ցանել։ Ասա՛ և մե՛ք գյաղթական՝ օրհնութեամբն ըզձայն մատուցանեմք քեզ Թագաւո՛ր փառաց ընդ տղայն օրհնաբանելով. բարե՛։ Ա՛վանանայ ի բարձունս ալէլո՛իա. բարեբանեալ եկեալ անուամբ տեն ալէլո՛իա. և օրհնութիւն որ գա-

ընդ ես անուամբ տեն ալէլուիա։

Ա յսօր զանըակիզելըն բանն որ յաՃախ վաստաց ընդ հօր՝ յերկրի երեւեալ տեսաք. քրիստեականն ձայնիւն ծրհնեցուք. օրհնեալ եկեալ անուամբ տեառն։ Ա յսօր յաւանակ քերեվելէ, և տըղայքն եբրայեցւոց բարեբանեն. օրհնութիւն որդւոյ դաւթի օրհ։ Ա յսօր զուարճացան տիեզերըք գալըստեամբ ածորդւոյն յերուսաղէմ. և գոչէին հընչմամբ երգով. օրհ։

Ո՞ր ՚ի քրովբէականն աթոռ ընդ հօ՞ր նըստէիր բանդ ածդ. այսօր խո՞նարհութեամբ նըստար մարմնո՞վ նոր յաւանակի. ըզքեզ բարեբանեմք ա՞րդ՝ հայոցըն մերոց։ Ո՞ր ՚ի սրովբէիցըն սըրբասաց ձայնիւ՝ անդադար ծրհնաբանիս. այսօր ՚ի դասուց եբրայեցւոց որդի դաւթի՞ վաստաբանեցար. ըզքեզ։ Ո՞ր ՚ի հրակերպիցն երգաբանեալ հընչմամբ ՚ի բարձունս ծրհնաբա-

հրց դկ

նիա. այսօր ՚ի ծերոյն և ՚ի տղայոց
գովեցար ուսանիա երգով. ընդ
գ Ա զտեր օրհնեցեր բարձր ամարեր
ընդնա յաւիտեան։ Այսօր ըզգա-
լեաստ փըրկչին մերոյ ցընծուիք՝
տօնէ նորո երուսաղէմ. ժողո-
վուրդք որք ՚ի հեթանոսաց բարձր։
Այսօր ընդ մանկանց եբրայեցւոց
զհին աւուրցն եկեալ նոր ալքայ
՚ի սիոն. մանկունք սուրբ
եկեղեցւոյ բարձր։ Այսօր ընդ
ծերոյն օրհնաբանիցն ուրախու-
քիւ բարեբանեցեր զանմահ Թագա-
ւորն երկնից. քահանայք հո-
գեւոր երգով բարձր։

ԺԸ Ա՛ւրախ լեր յոյժ դուստրը սիո-
ա ռվեան. պայծառացիր երուսաղէմ,
զարդարեա ըզդրունըս քո քա-
զաքդ սատուծոյ։ Քանզի քրիստոս
որ էնն ՚ի յաղիոռ վաճառաց, այսօր
մըտանէ ՚ի քեզ նըստեալ ՚ի վերայ
յաւանակի նորոյ։ Ծերք և տղայք
ոստոյք ձիւթենեօք միաբանուիք

էրզէին. օրհնութիւն որդւոյ դաւ-
թի, ծրհնեալ եկեալ անուամբ
տեառն։

ողբ բկ Աւրահս լեր եկիզեցի տուրբ
ի գալստեան տուրբ վիաժնկին.
ուրահս լեր ի ցընծալ հանդերձ
ամենայն սրբովք։ Խընդալ յոյժ
դիւտրը վերին սիրելի. ահա թագ
գաւոր քո գայ նստեալ ի յաւա-
նակի նորոյ. ապրատ ի վերկինչ վերը
կէ ևս կեցուցանէ։ Օ՜ քաղցեալը
ևս բերկրեա ժողովուրդ աստուծոյ.
մանաւ զոստիս ծաղկեացըս հաւա-
տով ևս ասա. ծրհնեալ որ եկիրջիդ
թագաւոր սիրելերաց։

տէր Օ՜ քրիստոս թագաւորն որ
էն ի յաթոռ վահագ. տեսաք ի
յերկրի նըստեալ ի նոր յաւանակ
կի։ Ընդ առաջ ելեալ արքայքն
դասք եբրայեցւոց. ծերքն ամառվք
ձիլեն նեօք և տղայքն արմաւե-
նեօք։ Ահաբանակն ձայնիւ գո
չէին երգ նոր. բարեբանելոյ

զանկմանՀ Թագաւորն։

ՃՀԸ ԺԿ ՈՒԲ ԹԳ Ո՛Նըսկիզբըն բանըն Հօր որ ՚ի վերայ քեռմվեհէ՛ցըն Հանդչի, այսօր ՚ի վերայ յաւանեակն նորոյ նըստեալ. ծիրՀնեաՂ արքայ ելիեալ անյաղԹելի Թագաւոր։ Յաւաչ քան զյաւիտեան որդին որ ՚ի վերայ քաւաՂեպսի՛ցըն բազմի, այսօր ՚ի ծերոյ և ՚ի տղայոյ վառանտրեցաւ. ծիրՀ։ Ելիայ նոր ժո՛ղովուրդ ընդ անմարմնոյըն դանաս բազմուԹե, ըզսա՛ Հրնչմանմբ երդով քաղցրը ձայնիւ վառանտրեցոյց. ծիրՀ։

ՀՄԲ ԺԿ Ո՛Այսօր ընդ Հրակերպեան դասո՛ն օրՀնաբա՛նէ՛ն ծերըն ա՛ստո՛ւածվը, և տղայ՛քն արմանե՛ն եօ՛ք. ովսա՛նն նա՛ ծիրՀնեաՂ Հկեա՛ր ՚ի յանո՛ւն տեառն։ Օ՛ր սերովբէ՛ըն ծածկաբա՛ր ընդունել ա՛չ բանէ՛ն, ՚ի վե՛րա՛յ յաւանեակն նորոյ նըստեալ բարեբանեցա՛ ՚ի տղայո՛ց. ովսա՛ն։ Ո՛Այսօր ընդ ծե-

թմց և ընդ տղայոց օրհնաբանեն՝ Թեանցըն վէր երգեմ՝ որ էր, նորոյ արքայիդ եկեալ յերուսաղէմ. որ։ Օրհնեաղ եկեալ անուամբ տեր. ծրհնեալ որ գալոցդ ես։

Նոյն Օտիոլորէի վերսկէն։

Թադաւոր գոլով քո յաշխ դձ
խարհ մըտեր ի քաղաքն Երուսաղէմ, նըստեաւ ի վերոյ հողեղէն նոր յանանկիւ, կոչել զհեթանոս երկրպագութիւն։ Օձերքն ոստոյք ձիւթենեօք, և տղայքն ոստոյք ամանեննեօք. և երամ երամ դասուքն աղաղակէին, ոսաննա ծրհնեալ եկեալ ի յանունն տեառն։ Ձընծացաւ աւրք սիոնի. բերկրեցան նը եկեղեցիք. և խընդութիւ բազմաելին ընդ աւուրջ, օրհնէին զդալոցն տեառն զքո փրկիչ յաշխարհ։

Յորժամ եկն ի Հիսուս յերուսաղէմ ի քաղաքն, ընդ առաջ եւ լին ծերքն ոստովք ձիւեննեաց՝ եւ զաստուածծդրէն վառաւորէին: Ի լեռնէն ձիւեննեաց տարածանէին մանկունքն զհանդերձս իւրեանց. եւ ոստս ի ծառոց բերեալ մատուցանէլ՝ն զաստուածդրէն սուրբ Թագաւորին: Ոստովք եւ տերեւեալ ձիւեննեօք երթայեցուց մանկունքն օրհնէլ՝ն, ուրախ լէր երուսաղէմ քաղաքն, և ցընծաս սիրէն մայր եկեղեցի:

ողբ Ո՞գալուստ քո քո՞ւ այսօր լէր երուսաղէմ նո՛ր եկեղեցի՛ սուրբ, յաղթական երգով բարեբանեմք. օրհնեա՛լ եկեալ անուա՛մբ տեառն: Որ վանքն մերոյ վերկուԹեա՛ն յաւանակի՛ն նըստիլ յանձն առեր, ընդ մանկունսն բարեբանեմք. օրհ: Թագաւոր երկնաւոր զեկեղեցի՛ քո անշարժ պահեա, և զերկրպագուս առաւա՛նըդ քում պահեա՛ՀՀ

'ի խաղաղութեան։

ԻՆ յարութեան յաւուր դա- ութ
լնատեան փըրկչին տաղաւնեկին
մանկունքն ըզհանդերձս, և ան-
դադար ձայնիւ օրհնէին օրհնեալ
եկեալ անուամբ տեառն։ Ոստս
'ի ծառոց բերեալ մատնացանէին
աւծորդւոյն աս. ճաճանապարհաւն,
և անդա։ Ի ծերոց բըղխեալ օրհ-
նութիւն եւ 'ի տղայոց փառաբանու-
թիւն, և անդա։

Կանոն ՌԾԲ երկոքեքին։

ԱՎՆՇԷՂն 'ի հօրէ ծընեալ որ խե
դի յանէից գոյացողց զե- օրհ
զեալքս զերկնային և զերկրաւորս բձ
էութիւն. ամարաձք ամենեցուն տուք
փառս աղաղակեն յաւիտենից։ Պատ-
կերք անեղութեան փառացըն հօր,
'ի պատկեր բարեբարութեան իւրոց
արար ըզմարդկայինն բընութիւնս.

ամբա : Ա յ ցան ՚ի հօրէ լուսոյ ծա՛ գեամ լուսափայլ գործոցն զարդարեաց զա՛ դամ, ՚ի դրախտին եդեալ անմահ տընկոյն երկրագործ . ամբա :

✠ Ո՛վք՝ եք որդիք մարդկան այսօր ողբասցո՛ք ընդհօրն ըզվըրտանգ . որ մերկացաւ մեղօք ըզփառս արար չին , և զգեցաւ զմերկնեւոյն ծած կոյթ վոխանակ անճառ լուսոյն : Վո՛ավեցէ՛ք զորդին այ այսօր ցըն ծուխթ՝ ո՛րդիք ադամայ , որ եկն ՚ի խընդիր եղծեալ պատկերին . և զբառնալ նմին օգեաց ՚ի փառս անա չին պատմե՛ճանիէն : Ո՛ր նորո գո՛ղ բնութի՛ մերոյ չ՚ա , որ ՚ի խոր հո՛րդ հըն՛նա՛թե մարդոյն զանպըտուղն այսօր չորացո՛ցեր զմերկե նին . և լըմնել ՚ի հնայեալ մեզաց նմին զգեաց ՚ի կեա՛նս անմահ :

Հրց Ո՛ր արարիչդ ես յաւիտե՛նից , և ստեղծեր զարարածս ամե՛նայն յինքնէ . լըքե՛լ օրհնեմք անաս ւած հարցըն մերոց : Ո՛ր Հաւա

ասպ ես Թագաւորաց. և շնորհեա բանաձօր կենդանի մարդ ի հոգոյ. ըզքեզ։ Որ ապաւինեալ ես մարդասիրելոյ. ի խնամեա զյուսացեալքս ի քեզ քո տեսչութեբդ. ըզքեզ։ Ըզտէր ծննեցիք երկնից բարձր աշ- գ
րարիք ընդնաչ յաւիտեան։ Օրհնեցիք. Օ Թագաւորն ի զաւազանաձն որ նըման միայնոյ վայելել ծրհնութիւն. երկնից։ Օրհնեացիք. Օ ի ծանրացոյց մեզ սքանչելի խորհրդոյ սաբբ եղերոդութեան և զմի աստուածութեանն քրիստոս. երկնից։

Ընդ ամենեսեան զըլիաց քո պը
Թագաւոր խաղաղութիւն. ըզքեզ աղաչեմք միայն մարդասէր։ Որում այսօր փափաքեալ ցանկացար հոգեւով ի մանկամով. մայր որդեծիլ խաբուելով խնդրեր ըզաւրհնութեան ըզվանս յերկրէն կենդանեաց։ Ընդ եղող ըմկեան անմահ աւր քեզ աղաղակեմք և միաբան հայցեմք,

ընդհանուր և մեզ տէր կալ ի յաջմէ
բոլոմէ։

աէր Աղաչեմ օրհնեմք որ բանիսողդ
ես բարեբեհեանց, և հայցեմք ոմն
ի մանրապահիւ, ընդ մեր քո ընտ-
րելոցն զհամանալի աշխարհն։ Օ ի
դու ես տէր յորմէ հայցեմք մեր-
ոյն հաւատամբ հանդերձ որդւովք
սիրեցեալովք ընդ աջմէ քո զփառս
ի յահեկէ. ընդ որս և մեք ամա-
չեմք զի գանեսցեն ընդ ձեզս քո։
Այլ դու բարձրեալ վերակիչ որ վե-
րեր խոնարհեցար, արժանի արա
զմեզ բանիւ զաւաժակ պատուիրա-
նի կենացդ քոց տէր, որով կացցեմք
յաջմէ քոմէ ի հանդերձեալ
քոմ գալստեանն։

ամէն Ձեր զանազանի՞ն ահն. Ուրա-
կերտիա. մելխիսեդեկիա. աբրա-
համ։ Այսօր ընդ զօրս երկնից հա-
մանձինեալ միաբանական ձայնիւ
երգեմք սաղմոս. ա՜ա։ Երկրայ
սրտիս ընդ երկնայինսն, հնձելոյ նոցա

ընդ հրեշտակաւն նման. վիսալա։

Հմբ Այր յանէից գոյացեալ զբո զարարածս ի սկզբանէ. ի պատկեր ածեալ Թեանըզ քո սահզներ մարդ ի հողոյ. ժառանգել նմին զանապատս ըզկեանն։ Որ պատրանօք բանսարկուին ի դրախտէն արտաքս անկեալ. ի յաւիժ կեանդանաԹերըն մահաւԹ պղտղով մեռեալ, մերկացաւ ըզխոնս անքաւեր լաւոյն։ Այլ դու վերջկիչ բարերար որ մարմնացար ի նբ կուսէն, և հեղմամբ արեանըզ քո բարձեր զյանցանս նաիսատեղծին, փրկեալով ընդմեզ յանիծից նորա։ Այր ըստ պարտեաց նախահօրըն յանձն առեալ յօժարուԹիւ ընկալել զաժակ չարչարանաց ընդքէզ որպէսըզն զերեԹեալ. հնազհեա մեզ տէր ըզաժակ քո վերկուԹե։ Որ միւսանգամ քո գալստեանըն յորժամ գան դատել զերկիր, ընդ նոսին դասա-

յի վատս ակնակոպեանն. որով հանդգնեալ քեզ զօրհնեմ ի միւնոյն պատ յաւիտեանս։

Լուսոյ ծծի երէց աբեղային։

Լամաստոն կոնաւանքըն պահապետաց եղեալ, եկեալ ընդ առաջ երկնաւոր վեճանին վառեա՛լ լապտերօք։ Իսկ յիմարացոյ կոնսից ուռնայնացեալք ի լի՛զոյ, անդադարաստ գլխա՛ն գալըստեան վեճանին շիջեա՛լ լապտերաց։ Ասան պոշ ևս մեք պատրաստեցեալ լի՛զոյ, զի մըտցի՛ք ի յաւարա՛ստ առնմա՛ն վեճանին վառեա՛լ լապտերօք։

Յորժամ յերկնից վառօք գան քո նըստիս յամեհոս դատաստանական և բաժանեա՛ զարդս առնո՛ղին, յոջախոպեանըն քո՛մ դանեա զմե՛զ ըզ նո՛ օգեանն։ Յորժամ զսաղ

զան նոք պատուիրանին պահանջեա-
ցեա՛ի ծաւալեցին, ընդ կըրկնաշահ
քանքարա՛ցն արժանացա ընծաեզ
բրիաաոս ուրախութի՛ւ քո կեր-
կի նա։ Յորժամ կոչեա ըզհրաւի-
րեալան՛ի սկըզբանէ աշխատիցի ժա
ռանգել ըզպատրաստեա՛ցն, չնոր-
հեա մեզ ընդ նոսին զարբացու-
թի՛ւն քո բրիաաոս։

Ա՛ր աքանչելիք եա՛ի բարձու- հրց
նըա տէր, և ահաւո՛ր՝ի մէջ երկրի բձ
անուն քո նը. ծիրնեալ եա ամբ
հարցըն մերոց։ Ա՛ր պհաւատաս-
ցեալան՛ի քեզ պահեալ, և ըզբա-
ձո՛ն պատժեալ գործակցօք ջրոյք
ամ՛զմամբ յանդունդս. ծիր։ Ա՛ր
հաստատեցեր ազգի մանկտիան
հրամ՛ փորձիլ՝ի յերկրորդ՛ծնըն,
պահեա անարատ ընդ քո փըրկեալըս.
ծիր։ Ո՛զոր ծիրնեցիք երա՛ւ բարձր գ
ափարիք ընդնա՛ յանխտեա՛ն։ Օ՛ր-
նեցիք. Օ՛ Թագաւո՛ր՛ն յաւիտե-
նից քրիաոս, որ եկին և փըրկեաց

զնա՛մ ամուսնացս. եւ՝ առ։ Օրհնեցէք. Ա՛ր արար գալստեանդն իւրում զկնքութիւնն որդւոյ մարդկան. եւ՝ առ։ Նա՛ցէք. Ա՛ր արա՛րծք պատուեա՛լք ի հրեշտակաց, զերծեա՛լք ի խաւարչ առ լոյսն. եւ՝ առ։

ոզը Օրհնեա՛ իմ. Օ՛ադաւո՛ր վաստաց քեզ սպասեցումք պատրաստեալք արիւնու թիւք. ընդառաջել ո՛ր գամ ի դաշտել զերկիր։ Աշխարհս վառեալ լապտերըք հաւատոյ ընդ գնաս խմաստուն կուսանացն, մնա՛նել ի յառաջաստ ընդ երկնաւո՛ր փեսային։ Փութացո՛ք կանխել յաւուրջ քան զգայն ածայրն բարեբաստն. զի մի՛ ժնասցուք ա՛րտաքս ըստ չիզմանն հիւնդ կուսանացն։

ոէը Ա՛ր նըստիս ի քրովբէս աչըծ բանդ. այսօր վասըն մեր խոնարհութիւք նըստար ի լերինըն ձիթենեաց, ծրհնեա՛ զըքեզ անդաչ

դար երգիլ։ Որ համագոյ եւ
խորհըրդոցըդ հայրենի, աշակեր
տաց քոց ծանուցեր ըզխորհուրդ
քո գալստեանն. ծրհ։ Որ ամե
նայն եւ արարիչ եւ ըստեղծիչ կեն
դանիութեան. այսօր ըզծագկեալ
խորհուրդ երրորդութեըդ յայտ
նեցեր եկեղեցւոյ սըրբոյ քո. ծրհ։

Ընտաւր եւ Թագաւոր քրիստ՝ ՃՒԿ
բնական ձայնիւ օրհնեալ. ի յեր- գձ
կինս ի յերկրի եւ յամ ժամանակիւ
Ընտաւր եւ Թագաւոր որ նմո
դես զքո զարարածս. հաստատեա
ի հաւատս ի պիտութի ճըշմար
տութեան։ Ուսաւորեա ըզմեզ
քրիստոս ի միաբանգամ քո գալըս
տեանն. յորժամ ծագիս ի յերկ
նից եւ նմոզես զքո զարարածս։

Ընդհեա մեզ տէր արհնու- հմբ
թիւն ընդ իմմատուն կուսանացն. բձ
եւ զհոգւոյդ մերոց լսպտերըս պայ
ծառացո։ Երկրընդիմիր ի քէն տէր
զարհուրեալք ի պատասխանւոյն,

զամէնն առելով եմէկ ոչ դիտեմ
ըզձեզ։ Յայժմ դա՛ս փառաց հօր
դառնալ ըզմիեզեա՛ս ամ. հնա՛րհեա
մեզ առնել կամ՝ ի յաջմէ քո՛ումէ։
Բայցդի մեզ դուռն ողբմա՛ծ լեր
երկնա՛ւոր վեսային, և մըտցո՛ւք՝ ի
յառաջատա ընդ խնամատա՛ն կո՛ւ-
սան նան։ Յամանեսցո՛ւք ընդ ա-
ռաջ վեսային՝ն, և մըտցո՛ւք՝ ի յա՛ջ
ուածատա նորա. զի մի՛ ճնասցո՛ւք
ա՛րտաքս որպէս զյիմար կո՛ւսան նան։
Պայծառասցի՛ն լապտեր ըզ՛ք հո՛գ-
ւոց մերոց, և բազմեցո՛ւսցեա՛ զմեզ ընդ
մեզ ընդ հրա՛ւիրեսն՝ն՝ ի կո՛չումն
արքայո՛ւթեա՛ն երկնից։

Լանան ՊԵՏՔ ԸՐԲՔԱՔԱՐԻՆ։

Ո՛ր յաՃո՛ւ փառաց բազմեա՛լ
ընդ հօր ա՛Նըսակըզբնակից
բանդ. այ՛սօր բազմի՛լ ընդ հո՛գեդէն
սըն յա՛ՆձՆ առեր. ծո՛ւհնե՛ՏՔ զե՛ն

կեալը ՚ի վերկութենն աշխարհի։ Ար զանձանձ ընծութիւդ ցծեալ զքո ծառայականն կերպ, այսօր հաճեցար օծանիլ խոլիովն ՚ի մեզաւորաց. ծիր։ Ար կենարար թաղման քո գուշակ զնուզոյն ծանուցեր զօծումն. այսօր յոդային յայտնեցաւ խորհուրդ արծաթոյ բութեան. ծիր։

Ար խորհրդեանցմբ ընդ հօր և հոգւոյն արար ՚ի պատկեր իւր ըզմարդն առաջին. այսօր պղծիք մարդկան ժանգոտեալ խորհրդին մաներ ՚ի մահ զորդին ետ։ Յուդայ սիրոյն աշակերտ վոխանակեաց զաստուածն ՚ի վարդապետին, մատնելով քահանայիցն ընդ Երեսունն արծաթոյ։ Ար զամենայնցն անծրիւ նաբատ կամաւ յանձն առեր վերջկիչ ընդ մեզաւորացս. վա՛ անճառ խոնարհութեդ քո և մեզ ողորմեա՛։

Ար խորհրդոյդ ես տէր ընդ հրեշ
ան[ա]մահ, ըզծանծկեալ խորհուրդ

չարին ապաքանեալ վահնեա . ըզ
քեզ օրհնեմք ամէն հայրըն մերոյ։
Որ ընծայանուցն սրբոյ հանդի
դես խորագոյնըս ծանուցեր, աւե
տեօք որդւոյն պատուեալ . ըզ։
Որ չնորհեաս ծածկելոց յայտնի
դոլ . յիւդաս պղծամիոց զանհաս
նելիդ մահաներ . ըզ։ Ի զատիր օրհ
նեցէք և բարձր պարիչք ըզնա
յաւխտեան։ Ո՛չ բնակեալն ի վե
րին զծրաըն ծածկամտես խորհուրդ,
քահանայքըն հոլոնեալ վաճառե
ին զնա . և բարձր։ Որ վասըն
մեր համբերեալ բանսարկուին, կա
մաւ վաճառի ամէն բանն . և բար։
Ի զքէն խորհեցան ի չարու
թիւն ամէն յաւխտենից . որ բա
նիւ զպտղաբաժըս խորհրդով հիմ
նեցուցեր։ Ի զքեզ որ արարիչդ
ես մեծութեանն պղծամիոց վաճա
ռէին . յանձն առեր զնմա համբե
րելով վանըն մեր։ Ի զքեզ որ թա
գաւորաց ի ծանոյե

դատաստանական. զի ըզմեզ փրկեսցես ի յաւիտենից ամաւոյ։

Աստր Այսօր եկեալ կամաւ փրկիչն առ ի մահանալ յանօրէնս ժողովրդեանն, վասն փրկութեան հեթանոսացն։ Այսօր մահիկ բանն ի բանաձոր հօտէ. և յառաջնոյ դատաստանական յանծրինաց ժողովրդեանն վէն վճռեն։ Այսօր հողն ըզտէրն դատապարտէ, և արծաթիկ վաճառն ի պրպրիչն արարածոց. վասն։

Հնկ Հմբ Նո՛ր ըզբանչելիք այսօր տեսանեմբ յաշխարհի՝ ի մէջ հողեղինացդ. արարածք պրպրիչն ըստացողութեան խորհին զխորհուրդ։ Որ բանիւն խրթիլ զերկիրն և զերկիրըս հաստատեցից յաջընէ դայթագործեալ, վաճառի այսօր դիւրատին ընդ երեսանն արծաթիկ։ Որ յառաջս արտասուելի երկնաւոր վարդապետին սպանողութեան խորհի զխորհուրդ. մահանեղոյ անծրինաց զի խաչեսցի ի մէջ երկրի։

Խբ
օր
գձ

Վերաձգումն երկնից մըշտըն֊ջենաւոր հօր ողբին ներ֊գործեամ խմովս ի վէր քան զկ հրաշս, ծառայի առեալ զկերպ անկողնապատելի աստուածբն։ Կա֊նիչն զմաքրեցելոցն զրկ զոտիս լո֊ւանայ. զի զհանարհուրիչ ի նոսա տրպաւորեցէ, երրորդա֊թեանըն գոլ ծիեահան։ Կաշխէ զմարմին իւր ի զարիւն, ըստ նոցա ու֊խտ անուանեալ և յիշատակ կամաւոր մահուանն, մերձեցելոցս ի նա սրբ բո֊թեամբ։

Աղերսեր լսեսց և ճառագայթ անշիջանելի լոյս. որ լուսանա֊յ յանձն առեր զոտս աշակերտաց. մաքրեա ի մեղ ընդմէջ խաւարին խորհրդոյ ի լուսաւորեամ զմեզ։ Որ մարմնով և արեամբ քո ցու֊ցեր ըզմարդութի մերոյ, որ միշտ պատարագիս ի մեզ անճառակ֊ծս.

մաք։ Ար. քա՛ւիչ զայս նո՛ր ուխտ ցու-
ցի՛ր յեւս առաջնո՛յ. զո մահացե՛լ ո՛յս
՝ի ճաշակմանէ նախահօ՛ծն. մաք։

Ա՛ր հաղ ՝ի յերկինս և ՝ի վերայ
երկրի, այսօր յանձն առեր լուա-
նա՛լ զնոսա աշակերտացն. և զնո՛ս լու-
ա քրիստոս ՝ի մեղաց նոցա։ Ա՛ր
բարեբանես յիմանալի զբարե-
նոյն, հաճեցար մարմնով պանա՛ծ
րագիլ. արա և զնա արժանի ընծայ-
ի՛ն ընդունի՛կ։ Ա՛րդ ա՛ղաչ քե՛զ
քե ՝ի վերնատունն բազմեցար.
կենարար բաժակա՛դ ըզմի՛զ վերջ
կեցեր. փըրկեա և զնա յաւիտենից
՝ի հրոյն։

Քրիստոս ընդ որ վասն մեր
խոնարհեցար ՝ի կամաւո՛ր չարչա՛-
րանս. լուացեր զոտս աշակերտացն
այսօ՛ր ՝ի ձե՛ր վերնատունն. աղա-
չե՛մք փըրկի՛չ մե՛ր՝ որ մեռա՛ր։ Ա՛ր կամ-
ւեցեր սեղանն խորհըրդոյ, և ար-
բո՛ւցեր յանմահական՝ն բաժակէն,
սի՛րոյդ. զոր առաքելոցն այսօ՛ր ՝ի

սո՛ւրբ վերնատունն . ասա : Ա՛ստ-
ւած ըզմիաս և ըզխորհուրդս , զի
և մե՛ք հաղո՛րդեսցո՛ւք սրբութե՛ա՛ն
ընդ սրբոյ քոյ առա՛ւ :

Ո՛ր վասն մեր յերկրի երե-
ւեալ զամենայնիւն կատարեցե՛ր
ըստ ծրի՛նայն , ա՛յսօր կատարո՛ւմն
ըստուերական՝ ա՛ծո՛ղեցի՛ր . ա՛րդի՛ա
այ ա՛րո՛ւրեա՛ : Ա՛մէն ճշմարի՛տ
և գա՛՛ւն ա՛՛նգիտաց որ գաստակաղ
տե՛ղեր ըզմե՛՛զ չի՛ մանրմնի , ա՛յսօր
խոնարհեցա՛ր չի լուա՛նալ զոտս ա՛՛
շակերտացն . ա՛րդի՛ա : Ո՛ահ հո՛ղ և
քահանա՛յապե՛՛տ ճշմարի՛տ որ զաշ
խարհակեցեալ ըզմարմի՛ն և զարիւ-
նըդ քո բաշխեցե՛ր յաշա՛՛կերտան ,
ա՛յսօր հաղորդի՛ն հո՛ղեղէնք ա՛՛ստ
ուածայի՛՛ն խորհրդոյդ . ա՛րդի՛ա :

Յորմէ սարսեա՛՛լ սերովբէքն
ո՛չ կրնա՛՛ն նայիլ , ա՛՛յսօր չի ծա-
ռայի կերպարանա՛՛ն եղեալ նախա-
յաւի՛՛տեանն բանն . օրհնեցէ՛՛ք ըզ
նա հոգեւո՛ր երգով : Ո՛ր զքա՛՛տ

ուերակիւրեան այսօր ճըշմարտապէս
կանա՛չ լեաց, լըսանալո՛վ զմտս ա-
շակերտացն ի պատրանաց Թըշ-
նամւոյն. օրհ։ Այսօր վերստին
նորոգեցաք ի յանկիծից նախա՛չ
հօրն, ճաշակելո՛վ ըզմարմինն և
զարիւնն որդւոյն աստուածոյ. օրհ։

Ա ՚ղօթ ի հայրական ծոցոյ ծա՛չ հրց
գեալ հալածելո՛վ զխաւար մեղաց. բձ
կենարարըդ յայտնեցեր այսօր զխո՛չ
հուրդ ընտրեա՛լ քո աշակերտացն.
ծրհնեալ եկեա՛ղ ի վըրկո՛ղ Թիւն
մեզ. ա՛ըծ՛ հայրըն մերոց։ Օ՚ղջ
օրհնեն զաք լուսեղէ՛նք՝ զմտս
տաժանեալս լըւացեր, զանիծիցըն
մերկացեալ ի մէնջ ծա՛ծկոյթ, ըզ-
գեաս ծառայի ախտից. ծրհ։
Ա՚նապականու՛Թե աղբիւր, զկեն-
դանարարըդ բաշխեցեր զմա՛րմինըդ
քո. նորոգե՛լով ըզմահացեալըն
յանցա՛նօք ի պատրանաց Թըշնամ
ւոյն. ծրհ։ Ա՚ՅՀԼՔ. Ա՚առագա՛յթ գ
վաղուց հօր և պատկեր բարերաչ

րութիւն. որ ըզդեցաւն այսօր ըզ-
գեստս ծառայական կերպի. ընդհան
ամ աղինք ծրհնեցիք հոգեւոր
երգով։ Որ անճառ խոնարհու-
թեամբ ի մարդնացումն ոտից աշա-
կերտացն, ըզմարդկայինն ազգի զը-
նացս ուղեաց ի յերկինս. ընդհան։
Որ բաշխմամբ կենդանարար խո-
հրդոյ անապական ճաշակմամբն
հրաւիրեաց ըզմեզ յերկնից ար-
քայութիւնն. ընդհան։

աղբ գ Աւրհնեալ ըզքոյս պրպէս զօրհնոց, այսօր անճառ խոնարհութեամբ ի վերնատունն խորհրդոյ ըզգեստս ծառայի ըսփածանիլ յանձն առեր. ծրհնեցիք զերկեւոյդ ի կամմաւորի չաշչարանս։ Որմէ երկրպագեն դասք հրեշտակաց խոնարհեցար ի լուանալ զոտս հոզեղեն, բերկրեալ սիրօք ըզդաշտպան նախահօրն. բերկրեցարջ զհոգւոյ խոց զհիւանդութիւնն։ Որ ի խորհուրդս վերնականնա

եկեղեցւոյ բաշխեցեր աշակերտացն ըստ ամենայն ըմբռնելոյ քո, նորոգեալ ըզհամահաճեալսն ի ճաշակմանէ. հաղորդեա այժմ ընկալ ըզմեզ միոյն մանկտահաւր։

Ո՛ր անըակիզն յեռութեանդ եմ աստրհած, այսօր ըզդեցար ըզգեստ հնձելոյն ծառայի, ծածկեալ ըզմերկութիւն նախահօրն. օրհնեա՛լ եկեալդ ի փրկութի՛ւն աշխարհս մարդկան։ Ո՛ր վերօրհնեա ի հրեղէն քերովբէիցդ, այսօր եկիր կատարած ի վերնատունն խորհրդոյդ, լուացեր զաշակերտացն յօրինաւոր վանդն մեր. օրհ։ Ո՛ր յամենայն վայրացդ ընդ աշակերտսն յանձն առեր, բաշխեալ ըզմարմինն և զարիւն քո սուրբ. օրհ։

Ա՛յսօր կանգնեցար աստուածային մկկիրատուն ի թաղուն մեզանց մերոց։ Ա՛յսօր առերն մեր լուացեալդ զոտս աշակերտացն և պատ-

ուխտէր զայս ասելով։ Ա՛յ ոմն ՚ի ձէնջ եղբարք մանանելոց է զնա ՚ի մահ և որոշի յաշակերտացդ։ Ոչ չգոն լըւեալ պետրոսի ակնարկէր առ յանհանգիստս հարցանել զնմ ով իցէ։ Նմանըն զոր ասաց յիսուս տըրտմեցոյց զնա զաշակերտան և խառնվեցաւն առ նէ ամենեքեան։

Կանոն Ութ ուրբաթին։

Այսօր ՚ի կատարած ամաց ընդ երկրեաց նոր ուխտի ճշմարտութիւն՝ քո ՚ի վերնատունն խորհրդոյ տարամերժեալ յանդգնա ՚ի հօտէն վիճբու. ուսաւար և դու գառն անտուծոյ դիւ մեալ կամաւ ՚ի մահ խաչին առ ՚ի բանալ զդրախտ աշխարհի. վանն պարհոյ խնայեաւ ՚ի մեզ քո կամաց ուրացեր քո չարչարանաց։ Այսօր որ ՚ի հրեղէն զօրաց երկնից միշտ

վասաբանեալ երկրորդիս բանիդ, աղօթէիր առ Հայր մարմնով ընկալեալ ընդ հօր ըղբօ վանն իմ զպատրաստեա. ուստի կամիս կրկնիլ զերկուս ղ՚ի հրեշտակաց զօրութեացն զոյդ եւ զոյդ երկնաւորաց եւ երկրաւորաց. վասն : Այսօր յառաջ նշանակեալ հրամանէն քո կատարելոյ յաշակերտաց դասն. քո նզի զհովիւդ քաջ հարեան զբրուեցան հօտն լնստ մարդարէին. որ եւ կամեցար ահնախազիդ ի յանձնայէ և ի կայիաիոյ դատապարտեալ. ի ծառայէ ապստակեցար և նախատանաց Թո՛ք կեղրպամբ նզէդ հօր ընկալար. վասն : Այսօր ըզվէմն հաւատոյ շինժեալ փորձողն խաբեա՛ Թէ՛ մարտ, ան ի՛ քէն Թողացուցեալ ըզմարդկայինն տկարութիւնս յանդիման նեղոյ, եւ անս յոյս դարձի մեզ ահաւորաց. որ դառնապէս արտասուեալն ընկալար ի քէն երիս ք հարցմամբ սի-

բայն վերջից ուրացմանեան ընդ բերժշկութիւն. ընդ նիմիք՝ն բերժշկեաւ ըզմեզ քրիստոս և շնորհեաւ մեզ արտասո՛ւս ապաշխարութիւն։

Այսօր զոր յերկնային լուսեղինացն ամխու պատուեալ բանդ աստուած, նշմարեցաւ զանաք երբայեցւոցն վկայանալի լինել՝ ի դիմի հերին ջահիւք և սաւառօք եկեալ ընդլինել զանարմբուկնելիդ. վասն որոյ երկիւղագեմք անճառելի՝ քո խոնարհութեան։ Այսօր զոր սերովբէքըն ծածկեին ըզդէմս յահէ վառաց աստուածութեդ. նոքա կորնչասեա՛ն որդին յերդաս՝ի համբոյր մերձեալ նենգութեամբ նշանակ է առնել մահու ա՛նմանհիդ. վասն։ Այսօր ընդ դերապէին անօրէնութիւնդ. քո որդի՛ աստուածդ հոյլք անմարմնոցըն հրաբանեն սեռին պահե՛ցեալ զոմանցնային, առաւելիլ զանառասնելիդ մատ-

նեաւ կամաւ ի ձեռս մեղաւոր
տաց. վանն։ Այսօր բարեկամք և
մերձաւորքդ զո հեռու եղիցին ի
քէն զրկիատոս. ծառացայն և հե
բանքդ զո, և ցուրքդ գիքդ պահաւ
րեցին ոքդ ի դըպրաց և ի փարի
սեցւոց, և շուրջ եղէն շունքդ
բազումք զինուորքդ պիղատոսի և
հերովդէի. վանն։

Այծամիտութեամբն մոլեալ — զ
յո՞ւդա, զնւր ըզմեծ ըզվարդա — օր
պետն ընդ երեսաւն արծաթոյ հրէ
րեցըն մատնէր։ Ո՞նդ արդեօք
համբուրեցից ասէ՝ ըզնա կալա
րուք. ով համբոյր նենգութեան,
նըշան և ահաւիր մահու։ Աերկա
ցաւ յինքեանէ զնծայիր ոբ հոգին.
և ըզգեցաւ ըզսատանայ, ոչ հան
գերձ արկաւ զնւրեան։

Ի գիշերին յորում մատնէր — ✠
վերակիչըն մեր ի մահ խաչի, եւ ի
լեառնըն ձիթենեաց, ամօթածելով
զայս ասէր. հայր անցո յինէն

զբաժահկս։ Իսկ անօրէն աշակերտին
Թողեալ ըզգնեթ սիրոյ նորա, և
փութայր առ քահանայան. ասէր
ինձ զինչ կամիք տալ, զի մատնեցից
ըզվարդապետն։ Նմանեալ հըրէ-
էին կըշռեցին արծաթ բազում.
առեալ տարան առ պիղատոս, ա-
սեն՝ Ի խաչ հան՝ ի խաչ, զի հայ-
հոյիչ է օրինաց։

Հրց գ՝ Իջեր յերկինից անըսկիզբն որդի.
՝ի հողեղէն՝ ի բնութիէ մարդկան՝
զաղբատանըս յանձն առեր. ծրհ-
նեմք ըզքեզ ո՛ր էիր յաւուրս քան
զամենայն յանխտեան։ Ա՛ր աստ-
ցեր բանիւ լինել ամ երկրի, ՝ի
յերկրի յատենի կացեալ տեսա-
նէին արարածք. ծրհ։ Յորմէ դէ
զան զըսարմանք երկնից, այսօր
եկիր կամաւ ՝ի խաչ գերզարդեամ
գ բըն խոցեցար. ծրհ։ Ի զտեր ծրհ-
նեցեք բարձր սրտիւք յաւ-
տեան։ Նա զինաւորըն գերզար-
դեամբն յարձակեալ, խոցեաց

զկող կէնտարին. բարձր: Ա-սատ
աղբիւր կենդանատար բղխեալ,
լքեա՛ց զսիմզերս ի մեզոց. բար:

ղը Կրեաք ի վերուստ ձիզդի
մարդկան, ի ծառայէ յանձն առ-
նու մատնիլ ի դատաստան. համ
բերելով վասն ըզմե՛զ կէցուցանել:
Ատանեաք սիղատոսի որպէս մա-
հապարտ, ի յանննայէ և ի կայիա-
փայ դատապարտեալ. համբե: Կա-
յեաք ի յատենի եւկրմրդ ատամ
վասն առաջինն ադամայ պարտեա-
ցեա՛ն Թողու-Թեան. համբե:

տէր Ով ըսքանչելի՛ և տեսի՛լ ահա-
ւոր, զարարչէն երկրի և երկրի
այսո՛ր տեսա՛ք ի խաչի: Տեսեալ
ըզամէնն ի խաչին խաւարեցա՛ ա-
րեգականն. և վարագո՛յր տաճարին
ցերկո՛յր վերուստ մինչ ի վայր:
Ո՛նահպատակա՛ խաչեցա՛ տէրն ի
մէջ ի յանօրինաց. զի լցցի գիրն
որ ասէ, Թէ ընդ ա՛նօրէնս համա-
րեցա՛ :

ՃԿ
ԸՃ

Ա՛ր Թագաւորդ ես Թագաւո-
րաց քո՛ւ, ՚ի ծառայէ դատաստա-
տեալ համբերելիւ վասըն սէր .
երկայնամիտ տէ՛ր քեզ վարք ։
Ա՛ր պատուական խաչիւդ քո քո՛ւ
և սուրբ արեամ՛նդդ քո հեղմամբ
կեցուցանել ըզմէ՛ զ կամեցար . եր ։
Ա՛ր մարդասի՛րապէս վասն ամենա-
ցա՛ն ամենայնի՛ համբերեցեր , և
՚ի մահու ըզմա՛հ կոխեցեր . երկա՛յ ։

ՀՄԲ
Դ
ՍՍ

Ե՞կա՛յք հա՛ւատացեալք ե՛ր
կրըպագեա՛ցո՛ք սո՛ւրբ ե՛րրորդա՛ւ-
թեանն . լա՛ւ յան որ ընդ հօ՛ր և՛
յհո՛ւ թեան՝ ՚ի քա՛հանայից դա՛ս
տա՛պատեա՛լ եղեա՛ւ ՚ի խաչ և՛
լա՛նել անլռմա՛ռ զա՛ւ թագա՛ւորն ։
Օ՛ր երկի՛նք ո՛չ բա՛ւէ՛ն տա՛-
նել , ըզխա՛՛յտ պատուհա՛նսի՛ ձե-
ռամ բա՛րձեալ և եկեալ ՚ի տեղի
կառա՛ւիլման՛՛ն ՚ի՛ խաչ ե՛լա՛նել
անլռ ։ Հ՛նացեա՛լ պետո՛ւ թեա՛նց
ե՛րկնից ընդ թագա՛ւն տեառն ՚ի
նո՛ւ դեղմա՛նն . քանզի՛՛ որ

անամ՛ոհն է՛ յիմ՛արեան վանն ա՛ր
բարածոց փըրկու՛թեան ը՛զմա՛ռաւ
ճա՛շակեաց անձ՛։

Ւրգ քեռան Ներսէսի Հայոց կաթողիկոսի, ասացեալ
յաղագս ծնեալ որբանոցս գիւղերին ատենարանացն։

Ա՛յսօր անճառ լուսոյն ծա՛ղ
գումն, ի փըրկու՛թէ՛ մեր
կատարումըն, խո՛նարհի՛ ի վէ՛րնա՛
տուն՛ն ի տառե՛ական ծո՛ներից լը՛
րումն. նախ քան զընթերցումըն խոր՛
հըրդոյ սփածաւ զենջա՛կ արկողն
լուսոյ, և ջուր առեալ ծառայա՛
բար զոտս լուանայր զաշա՛կերտ
տացն։ Ո՛նդունի հօր վառաց լո՛ւսոյ
պետրո՛ս մերձակ յոտս ձ՛ր ներկր,
այնըմ ձեռաց որո՛յ են գործք երկ՛
նից երկինք և երկրաւորք. որով
կուրանց աչքք բա՛ցան, խուլք և
համրքը արձա՛կեցան. որ վերա՛
ծեաց զինքն ի՛ ծովին, սաստեա՛ց

ձ
դկ

ալեացն և լնուեցին։ Ապ ընկղմոյն ընտ
րեալ հօտին փոքու, սասանէր զկորչ
հնարքն ոչ դիտելոյ. որով դառ
նայր և հնազանդէր, զոտս ևս ըզ
դլուխս մաքրել մաղթէր. դնկղմոյս
ասէ չէ ինչ պիտոյ լուացմանն ջրոյ
զի լուացեալ է. ոտիցըդ պէտք են
մաքրութեան, յօդիլ՝ի դլուխըս
սրբութեամբ։ Ապա՛ուց խրոյ
աշակերտաց զոր նախ բանիւ վար
դապետեաց, այսօր գործով ըզծա՛յ
րագոյնն եցոյց յինքեան զխոնար
նարհութիւն. ապաքաւորեալ հո
ղեղինաց այն որ անտեան է հրե
ղինաց. տարեալ պաշտօն իւր ծա
ռայիցն այն որ պաշտին՝ի սրտվքէ
ից։ Ընթե տէրս աստ էից և վար
դապետըս բոլորից, զաշակերտացդ
և զծառայից զոտըս լուացի՝ի հնոց
աղտից. մինեանց և դու՛ք համա
բնութիւբ ցուցէք ըզնոյն խոնար
հութի, բարձրացելոյն՝ի կարծա
նութն և անկելոյ բնութեանդ

կանգնահաճն : Օ՛որ մաքրեցեր յա-
ւազանին մաքուր ձեռօք զոտըս
նոցին , և ուսուցեր խոնարհուԹիւ-
յաղԹող լինել ջար հրպարտին . Ա-
զիմ լըւա զոխոմըն մեղաց աղաչա-
նօք սրբոց գլնդին . և ըզգենացս
ուղեաւ զոտին խոնարհուԹեամբ
ելնել յերկիր նա :

Օրի : Ա-եռաւտան ըստ Յով : Ալէն ամէն ասեմ :

Ա՛ւելց զօրէ՛նըն մովսէսի զոր
խօսեցաւն ՚ի սինայի . եկեր ըզգաւն
օրինակին և ըզբազարջն ընդ եղե-
գին . ըզհինն ՚ի նորըս փոխելով
զըստուերն ՚ի լոյս ճըշմարտելով .
փոխան գառինն ինքըն գոլով
գառն ևս նըւիրելով : Ա՛նդ բա-
զարջէն հաց անխմոր եւս ըզմար-
մինն իւր զերկնաւոր , ըզկուսա-
ծինն անսերմնաւոր զանմարականն
և զհոգեւոր . ընդ ոչխարին ա-

բեան ձախակին եւ մեզ զարիւն իւր ձախակ կըրկին, և եղեգան դառնաղունին վոխանն ըզվարս ամառուածայրն։ Ողաքաւորն արարածոց զհացըն կենաց եւ բաղցելոց, և ըզքաժանն ուրախարար որք յաղամայ ազգմանեցելոց. այս նոր ուխտ էր խոց ամեան վոխանն հնոյ ուխտին արեանց. զոր յիշատակ իմ առնիցէք մինչեւ եկիցէ ես մինաանգամ։ Ողովեալքս ի քէն հայցեմք ընդ ժողովեալ մեռածանին, որ զկենարարըդ քո մարմին բաշխեաք եւտուր ընդ բաժակին. շնորհեա և մեզ տէր ընդ նմին հազորդ լինել քոմ սեղանին, կենաց հայիդ յոր վախճադիմք և ըմպելոյդ ում ծարաւիմք։ Ո՛ յընտրեալ ընտրեցիք աշակերտացն յուդաս մեկ նեաւ ի սուրբ գառանց. զբարձող մեզաց զգառն այդ մատնէր ի մահ ընդ արծաթոյ. ի յընթրիսըն հոգեւոր մերձի ժըպիրհն և նենգա-

ւորն, ուտելով ընդ վարդապետըն յաճախել զխաբէութիւնն։ Այսըն խօսէր աղերսալի խաւարելոյն վասըն դարձի. մի ոմն ի ձէնջ ասէ եղբարք զիա մատնելոց է առ ի մահ. պետրոս լուեալ զայն զարհաւրէր և ակնարկէր առ յովհաննէս, հարցանել թէ ո՞վ իցէ դաւաճանող վարդապետին։

Օրհն. Ը-եպտան ըստ Ղ-ի Ա-երձեցաւ ոսն բա։

Խնամով սիրոյն յիւր սիրելեացն ըզտըրտմաւթիւնըն վարդապետացդ, թացեալ պատառ տայ յնդայի նըշաւակեալ զգողըն մատնիչ. զոր առեալ և մերկացաւ յոծայինն հոգւոյն չնորհացդ. մատնեցաւ նախաչարին ընդ մանտուԹեան վարդապետին։ Ցոյրապոյն լուսոյն զըրկեալ խաւարաակերն արտաքս ելեալ. տերըն յայտ

նէր լոյս եղելոցն ըզգայիմակրելն
ի գիշերի. պէտրոս խօսէր խրա-
խուսելի և կըշտամբելի հաւա-
խօսի. զնուրն յաչխարհէ զլուխին
ասէր և ըզգալուստ հոգւոյն պատ-
մէր: Կէդրոնեաց ն յայնկոյս ձորոյ
ի վերնատունն եւ խորհըրդոյ, և
մնաս պարտէզ ընդ պարտիզի և
մոյծ զադամ յանդին դրախտին.
մնացեա և զմեզ տէր ընդ նըմին,
ուստի հանիր նախ զառաջինն. զի
ժառանգել ըզհայրենին արժա-
նասցուք մեք վերըստին: Հոգւոյր
ըզկրիցըն տըրտմաբար երիւքն եղ-
եալ առանձնաբար. փըրկել զաշ-
խարհս հոգիս յօժար բայց է բնու-
թիւն մարմնոյս տըկար. ոչ ումն ու-
ժեղ և զօրաւոր և ումն անզօր վը-
տանգաւոր. այլ մի և նոյն գոլ մի-
աւոր, կըրէր ըզկիրսըն կամաւոր:
Զոյնիս մաղթէր աղօթական վեր
իմ առ հայր իւր էական, ծանըր
գընէր խանարհական որում կըրկնի

ծուն՝ ամ. եթէ փըրկիլ մարդկան հնա՛ր է առանց մահո՛ւ իմ որ դրեալ է, բաժակ մահուս չինէն անցցէ ոչ իմ կամաւ այլ քո՛յդ սեւ ցկ՛։ Վ՚օչեալ յերկի՛ւղ քըրտանց հոսման ոլոռնաձե՛ւ կայլակ վիժման, ՚ի զօրանալ հրեշտակ մերձենալ զօրինական գիրըն լըցեալ. զի կատա րեաւ էառ զենո՛ւթիւն ճաշըն բան ըզմարդկու՛թեան. պարտ էր զերկիւղ և զպրտմու՛թի չիւրո՛մըն կրել անօրէնու՛թիւն։

Օրի։ Ը՛եսարան ըստ Մարկոսի։ Ւշ. ասէ ցնոսա։

Ա՛ռաւգայթ վաղուց էին որ ✠ ըստ բնու՛թե՛ըս մարդկային տագնապեցար ՚ի գիշերին, աղօթեցեր աւ հայր յերկինս. ծա՛գեա ՚ի մեզ զլոյս երկնային և վարատեա՛ զերկիւղ չարին. մասուն՛ք հոգւոց մեր և մարմին յերկիւղ քո՛ նը բեւե՛

ուեսլի՛ն ։ Պէրճեալ յուդայ որ մատնելոց հանդերձ դասն՚ն վաճ-
րիսեցւոց, անկան նըման ստորայն կելոյն որք յաւիտեան չի՛ն կանգ-
նելոց. յա՛դաս նենգամ համբու-
րելով առիթ մահա՛ն նըշան տալով, փոխան սիրոյ զնա մատնելով չար
ընդ բարւոյ վըճարելով ։ Յայն-
ժամ առ դո՛ւխ սիրոյն պետրոս ըզ ծառային անուն մալքոս, եհատ
սուսերըբ զականջն աջոյ որ ա՛չ լը-
աւ տեառըն իւրոյ. իսկ տէրըն մեր արագապէս յունկըն մերձեալ
բըժըշկապէս, առողջացոյց ա՛ծա-
պէս, զոր ա՛չ տեսին կուրացն հան-
դի՛ս ։ Ո՛ր հօտի՛ն փոքու ցըր-
ուեալ բանզի զհովիւըն քաջ հա-
րեալ. պետրոս միայն ըզհե՛տ եր-
թեալ ՚ի յա՛ղկանէ վըմին չար-
ժեալ. նըշանակեա՛ղ հաւըն խօ՛սեր առ ՚ի պետրոս տէրն ակնարկեր.
զբանըն յիշեր դառն ա՛պտաստուէր
՚ի դըռմանէն դարձեա՛լ կանգնէր ։

Շնորհեալ վիմին եկեղեցւոյ զոր պահեցեր ի հասելոյ, և կանգնեցեր ի գլխելոյ վասին սըրտիւն աղաւաստելոյ. կանգնեա և զհնատեր ընդ նմին ի գլորմանէ սայթաքողին, տալով աչացս յորդ աղաստաս և ջնր նըման ծովին գըլխայ։ Ո՛վ կամաւ զանկասելին կասեալ ըզձեռս արձակողին, ի յապարանըն տանելին կայիափայ և անիային. ծառայն զերծման այն ապտակեր յորմէ սրսվըէն Թեւասքզղեր, Թոռք արձակեալ պիղծ բանով յայն որ կուրին լոյս ծագեաց Հըքմէն։

Օրհ։ Ընթերցո՛ւած ըստ Աստ։ Յայնժամ ասէ։

Ձոր կապանաց մարդկան ընծիչ որ կապեցար ընդ կապելոյն, զհս արձակեա յինքնակապէս մեղսաց կապից զըժոխայնոյն. որ ընդ

մեղքը պարտաւորին կայեր անմեղդ ի յատենին. յորժամ վատօքդաս հայրենին մի դատեսցես զնա ընդ նոսին: Պատկառանօք հինն ադամայ որ ձաղէցար վասըն նորա, ջընջեա զամօթ մեղացդ լըրբին որով ներեաս իմ ծածկեցին. որ նեղեցեր չար ծառային ածել ձեռօք քեզ ապտակին. հար ուժգնակի զդէմըս չարին որպէս և դնա եհար ուժգին: Ո՛հըն լուսոյ յառաւծմին ի յուրբաթու հընոյ զատկին, կայր առաջի դատաւորին ծառայն նըստէր ի յատենին. ի հարցանել պիղատոսի տէրն ոչ առնէր պատասխանի. զի կանխասաց դիրըն լըցցի, եղէ ես մարդ որ ոչ խօսի: Ամպարտաւանն դասք գինուշ թացն արկին հաներերձ նախատանացն, այնմ որոյ զգեստն է լոյս վառայ իբրեւ զծիծաղ գինեքեամբ արկած. ի ծուռնի իջեալ կատակէին զդէմսն եղեգամբ հարկանէին.

պըսակ ՚ի վշոյ բոլորեին ըզխու-
մեզայըն բանձոզին ։ Սոակալէն
սերովբէից բառնայր ինքեանմէ ըզ
վայր խաչին, մինչ ՚ի տեղի գոլ-
գոթային յորում եդեալ մանկն ա-
ռաջին. եւտուն ըմպել գինի զմիր-
սեալ և կերակուր լեղեաւ խառ-
նեալ, որով զպըտղոյն դառնն ճա-
շակ փոխեանց մեզ. քաղցր և ախոր-
ժահ ։ Ո՞րնակա՞ն բերն զարհուրեալ
տեսին ըզտէրըն մերկացեալ, և ըզ
հանդերձըն բաժանեալ պատմա-
ճանին վիճակ արկեալ. ըզձեռան
և զոտսըն ծակէցին, ըստ յայտնա-
պէս դաւթեան ձայնին. ընդ վայր
խաչին բեւեռեցին զմատաղն որ
գրեաց ՚ի տախտակին ։

Օրի ։ Ընթերցան ըստ Մատ ։ Իսկ նոցա կալեալ ։

Տալոյ ձեռք ընդ ձեռաց ✠
ոսք ընդ ոտից ընթանալեաց, փայտ

ընդ վայրկ դառնն պըտղոց կեանք
ընդ մահու փոխարկելով. ի մէջ
երկուց անօրինաց կայր մերկացեալ
տուանն օրինաց, զոր ոչ տեսին ազ-
գքն կուրացք բաց ի միոյն յաւա-
զակաց: Ոսպէից արեգականն ըզ
տիւն արար դիւերանման, զըստ-
ուերըն քոզ արկ մերկութեան զի
մի տեսցէ ամէն անպարժան. ի մէջ-
օրեանն նըսեմացաւ, յորժամ ադամ
մեղաւ մեռաւ. ի չինեղոտդն ի
լոյս դարձաւ, յորժամ մահուամբ
մահըն լուծաւ: Ցօղէր արտօսրըր
ցաւագին մայր տեառն որ կայր
մերձ առ խաչին, յորժամ լըսէր
ըզծախտաւին բարբառելոյ ի ւր մի-
ածնին. եւտուն քացահի խառնեալ
լիզէր այնմ որ բըղխեաց գետ յա-
դենի, և ի վիմէն վըտակ բարի
արբոյց տոհմին դառնացողի: Ի ւր-
ծեալ յերրորդ ժամու ծածին զմի-
տըս նախնւոյ մօրն եւային, ի վեցն
անկեալ մարդն առաջին հաւատնաց

կան բանիւ նորին. Ի սոյն ժամուն
տէրն ի խաչին, զի բաւեսցէ զմե-
ղսս նոցին. և յորժամ էլ ագամըն
հին, եղ զաւազակն ի մէջ դրախ-
տին։ Փաթրեէ բարեբան ընդ իմ
էլի էլի աս հայր դոչէր, զհոգին
կամաս հօր ամանդէր, զհոգիս
մարդկան նոյն ընծայէր. Երկիր հե-
մանըք սասանեցաւ, և վարագոյրն
ընդ մէջ հերձաւ. վէմք ի յին-
քեանց պատառեցան, և գերեզ-
մանք մահու բացան։ Պատրէ
ի սքանչելեացս ձոյ մարմնով վան
իմ խաչեալ, մերով բնութեամբըս
մեռանիլ, ձոյ անմահ խնամուիլն.
կրկինավըտակ կողին ազբերըք ե-
կեղեցի իւր հաստատուն. Ջրովըն
մաքրուիլ, զարիւնն ըմպել. զորդի ընդ
հօր փառաւորուիլ։

Օրհ։ Ա-եսպան սա Յուն Գիտէր և յուդա։

գկ Ա՛յոմոգոնչ տիեզերացս որ զգե-
ցուցեր մեզ լոյս վիառացդ,
արկար ըզքեզ ՚ի զինուորացդ քրիս-
միթ կարմիր նախատանացդ. մեր-
կեա յինէն ըզքուրձ մեղացդ, ըզ
տըրտմագին՚ն սրեամբ ներկած.
և ըզգեցո զուրախալին ըզպատմու-
ճանն իմ զառաջի՚ն։ Ա՛րկնաւոր
Թագաւո՛րիդ ՚ի ծունր իջեալ խաղ
առնէին. ծածկեալ ըզգլուխըդ կո՛ր-
միէին, և եղեգամբ հարկանէին. և
զիմ անկեալ միանչ ՚ի գետին ՚ի հնա-
զանդել կամացդ չարին, մի Թողու-
ցուս խաղալ սովին, այլ կա՛նգնես-
ցես զնա վերըստի՚ն։ Պա՛մեալ քո
ըզերդ քո մարմին յետ վերադա-
տաւորին, սաստիկ էառ զհարուած
գա՛նին վասըն գանից նախաստեղ-
ծին. զնա որ յոտից մինչեւ ցըգլուխ
ցաւօք նեղիմ անհրնարին, առող-
ջացո զարձեալ կըրկին որպէս շնոր-

հօր յաւազանին։ Այլ երբ ախոյեան պըտիղ
նետ զայրութն զոր զգեցուցեր ա-
հարոյնին, վոխան պըտակ ի փշոյ
եդին մըշակք այգւոյն խորհրդին.
ըզվիրաւոր մեղաց հանցես յինէն զոր
չիս եհատ իմ Թըշնամին. և ողջա-
յո զնայրեալ ածիր վերին, զի սպիք
մեղայըն ջընջեսցին։

Օրի։ Ընթերան ըսո Սոփ։ Իբրեւ այդ եղեւ։

Ե՛տուն ըմպել քեզ ըզնդին և ✠
ըզբացանին ի ծարաւին, արբեր
կամաւ զի քաղցրասցին ճաշակք
պըտղոյն դառնագունին. ըզդառ-
նութիւն թունաւորին զոր ի մա-
սինա հոգւոյս արկին, հելբեամ ի
քաց հանդերձ սուլին, և քաղցրա-
ցի սէր քո ի սիրտ։ Ստեղնեալ
ծառոյ մահաբերին այնմ որ բու-
սաւ ի մէջ դրախտին, վոխանն
բարձեր ըզխնայտ խաչին, ի գողգո-

Թայ հայներ տեղին . զիմ առ ի մեղս անկեալ զոգի և ծանրագոյն բարձող բեռին , բարձ ի յուսոյդ ըստ ձչխարին , հան ի յերկինս յուխ տեալ տեղին ։ Ի° յուրբաթն ժամ երրորդին բեւեռեցար տէր ի խաչին . լուծեր զկապանս նաֆ խաստեղծին , և կապեցեր ընդ ըշնամին . զիս ամրացո ընդ հովանի նեաւ կենդանարար քո նըշանին . և ի ծագելն յարեւելից լուսաւոր րեա լուսով նորին ։ Ի° րանեալ աւազակին բացեր ըզդուռն ադին դրախտին . ըստ հաւատոյ սըրտի նորին կատարեցեր ըզխընդրելին . տուր և ինձ տէր ընդ նըմին լսել ըզնոյն պատասխանին . այսօր ընդ իս իցես յադին , ի հայրենիս քո աւետ ։

Օրին ։ Ընթերցան ըստ Մատթէոս ։ Ից վաղվաղակի ։

Խոնարհաւելով զելև էլևին հիմունք երկրի տատանէին, և վաթսագոյր հին ծրինին վերածատ ի վայր պատառէին. ամպ ընդ վիմանցն որ շարժէին շարժեա զանշարժ սիրտս ի բարին. ընդ պատառիլ վարագուրին զիմ պատառեա ըզգիր պարտիցն։ Սրեգաւանն լոյս քոյ ամրեալ խաւարանայր միջօրէին, և գերեզմանըք բանային, մարմինք սրբոցըն յառնէին. ընդ խաւարիլ լուսաւորանցն մաքրեա յինէն զգործ խաւարին. ընդ մեռեալսն որք յանէին կանգնեա զմեզօք մեռեալ հոգիս։ Ո՛ր սիրոյ պատուիրանին գործով լըցոյ եղեր բանին, աղօթելով առ հայր յերկինս Թողո՛ւ ըզմեզս ո՛ր ի խաչին, ինձ որ հոգւոմբս հաւատացեալ երկրպագեմ քեզ միածին, Թող ըզլուծումըն հրամանիցն, մի յիշեացին մեղքն անաչիցն։ Սոթեցիցն սանդարամետք ի յաւանդէն առ

հայր ղհոգիդ, որ ի դըժոխս իջեր ներբին ի բանտ մահու և խաւարին. կապեալ զիշխանըն մահաճին հաներ զհոգիան որ ի բանտին. և զիս հանցես տէր ընդ նոսին բանտէ մեղաց աղջամըղձին։

Օրհ. Ընդ որոյ ըս Ղ։ Ընդ երկու այգ։

Աղբերացն անապական որ յետ մահուն անմահարար, բղխեալ ի քէն վըտակ կըրկին ի նորոգումըն կողաճնին. բանց ըզբերան իմ յարբուցումըն քո արեան կենարարին. լըսա դարձեալ յաւազանին Թէ ոչ շնորհօք այլ արտասուօք։ Յանդ մահիդ մեռանելոյ զմեռեալ հոգիս կենդանացո. Թաղմամբ ի նոր գերեզմանի զթաղեալս ի մեղս վերածեա. ի գբի ներքնումն իջանելով ի գբոյ մեղաց վերաբերեա. ի ստուերէ մահու քո բնակելով լու-

սաւորեա և զմեզ հոգւովք։ Սիրտ
իմ առ քեզ աղաղակէ բանդ որ
ընդ հօր ի սկզբանէ. որ կամաւոր
վասն մարդկան կրեցեր մարմ-
նով զայս ամենայն. ինձ լսել
արա ըղձայն յարքայութեանդդ
քո կոչման, ընդ ժողովոց անդ
անդրանկացն օրհնել զքեզ միշտ
յաւիտեան։

Օրի։ Ընթերցան ըստ Յովհաննու։ Ից նոքա։

Կանոն մեծի շաբաթուն Լուկան Տէրոն։

Պարգեւատուն ամենեցունն ձա
.. այսօր խընդրի պարգեւս ի օրհ
պիղատոսէ. և արկոյն ըզլայս պրպէս բձ
զօթից հաւանիլ պատիլ ի յուսե-
ալոյ։ Կենդանատուն ամենեցունն
այսօր դընկի ի նոր գերեզմանի. և
գանձն անմահութեան կընքի մա-
տանեաւ քահանայիցն։ Աշխարհս
վըրկութի քրիստոս այսօր եղաւ

ի նորանոր վիճակ. զոր ծրհնեհ ն զօրք երկնից երգել, պահպանի ի զինուորացն։

Կենդանին չորեքեանց քրիստոս սրբոյր խընդրի ոգի մեռեալ ի պիղատոսէ. և մերկութենէ ծածկոյթն ապամոյ, յանձն առնու պատիլ ի յովսեփայ։ Նզնահատութենց տըւող քրիստոս սրբոյր ի հնդ մահու խոնարհեցաւ. և բնակեաւն ի ըզգս անմահութեց թագեցաւ մարմնոյ ի սիրտ երկրի։ Նզրեզմկն արդարութեան քրիստոս սրբոյր եդաւ ի գբի սուրբ երկնի. և փառաց ըն հօր ձախակողմն ծածկեցաւ վիճակ ի մէջ երկրի։

Կոչնածին մարմնոյ քրիստոս սրբոյր դընի ի կոյս գերեզմանի. և լուծիչն երկնից գըժոխոց մատնեաւ կընքի քահանայիցն։ Նզութեան բնութեամբ արարիչն ամենեցուն սրբոյր ընկղմ ի մէջ մահացելոց. որ պահէն զերարեալ ան-

քրեն պահպանի ի զինուորսն։ Ցշնդութիւն արարածոց քրիստոս սյսօր արտասուէ որպէս մեռեալ ի տրտմանզգեցիցն. և բուրումն անմահութեան խլնկէր ի զգաստիցն խաղաբերից։

հդց գձ

Օ՜ քեզ օրհնեմք թագաւոր յանխոնեից. անմահ ածտլուա՞ծ հայցըն մերոց։ Օ՜ որ ոչ բնութիւնք արարածոց զաստլուա՞ծ տանիւր, մահուա՞մբ սահմանեալ գընդի ի նոր գերեզմանի. նո՞ր զիս ընդունելով մարդ. գովեմք զքեզ տէր հայր։ Ա՞ր անփակ դրով հաստատ տեալ քարտէզ, կլինքի՞ մատուցանեա՞ անկորնչաստ պահելով զմեզ մե՞զ հաւատով երկիդութիւնդ. գովեմք զքեզ։ Ա՞զատեր օրհնեցե՞ալդ

գ

լա՞ բանիւր արարչա՞ք զնա՞ յաւիտեան։ Օ՜րհնեցե՞ալդ. Օ՜ քրիստոս թագաւորն յիմանալի զօրացն ահիւ պատուեալ. լա՞ բա՞ր։ Օ՜րհնեցե՞ալդ. Օ՜ անյաղթելի զթա-

գաւռին որ պահի ՚ի զինուորաց գանձն անմահութեե . և՝ բարձր։

ոդը Որ բաւխաղդ ես բարուքեց և պարգեւատուե արարածոց քոց . այսօր հաճեցար խրնդրիլ ՚ի պարգեւի մասին ՚ի պիղատոսե . զի և մեզ շնորհեսցես զպարգեւս ողորմութեան քո։ Որ զանճառ ըզլոյս փառաց խրրեե զօթոց ըզքե և արկար . այսօր անճառ խոնարհութեբ պատեցար ՚ի յարկսփայ ՚ի գերեզմանի տրքնեալ . զի ըզհնուքի մեզ զաց մերոց նորոգեսցես ՚ի կեանս անմահ ։ Որ յերուքեդ ես ընդ հօր ա՛նապարագրելի բանդ , այսօր մատանեաե քահանայիցըն պարագրիլ ՚ի յանձն առեր ա՛նկողոպտելի գանձ . զի ըզմեզ փրկեսցես ՚ի յանցանաց մեզաց մերոց։

տէր Յովսէփ ճըշմարիտ և արդար հայցէր ՚ի պիղատոսե զհասարակաց ըզպարգեւատուն . ո՛ր տըւաե մեզ գանձ անկողոպտելի ։ Պա-

տեսած՝ սուրբ կվտաւովք զմարմին նըն տէրունական զարկին ըզշյս պրպէս զօթոց. որ ըզգեցցի մեռ՛ զ ըզգեստ անկողնպտելի։ Եգած՝ ե՛ն նորահարս՝ ե՛ վիմի և մատանեաւ կընքեցաւ. որ զնախաստեղծըն կեն դանացոյց, և զմարդկա՛ն կանգնե նըս մահո՛ ելոյծ։

Յովհ՛ ի՛ քեզ հանւատացեալ ակ
սիրամտոսի աղերսէր, շնորհել զտէ սա
րո՛նեաննդ մարմին։ Օ՛ նահապա դկ
կա՛ն զաստուածացեալ մարմինդ պատեա՛լ սուրբ կրտաւովք, և եդ ե՛ ի գերեզմանի։ Ո՛ր արարիչդ ես աշակերտոց հանգուցեա՛լդ ի՛ քեզ րոլքես, վիմա՛լ կընքեցա՛ր յերկրի։

Ա՛լլե և Վովեայ Յինանդ։

Յարեա՛ բրիստոնգա ե՛ մե ռե՛ լոց ա՛լէլուի՛ւիա՛ Կեայ ք ժո՛ղովոգուրդ երգեցի՛ք տեսա՛ն

ակէ՛ս։ Յաւուցելոյն ՚ի մեռելոց ակէ՛ս՝ լո՛ւիա, որ զաշխարհըս լուսաւորեաց ակէ՛ս։

ՃՀ Ա՛ւրացուցէք զօրհնո՛ւթիս յաւրհնեցեալն ՚ի մեռելոց։ Ո՛ր նորոգեաւն ըզմիե՛զերս, նոր ծրհնուի՛ս երգեցաւուք յարո՛ւ։ Ակայ՛ք նո՛ր ժողովո՛ւրդք, նոր ծրհնուի՛ս երգեցաւուք յարո՛ւ։

ՃՀ Կամաւ յանձն ա՛ւեր ըզչարչարանըս խաչի՛ն և համբերեցե՛ր, ակէ՛ս լո՛ւիա։ Ո՛ւրախացար ՚ի սկիզբ երկրի երեքօրեայ ակէ՛ս լո՛ւիա, և յարեար յաճախակէ՛ս, ակէ՛ս։ Յաւուցելոյն ՚ի մեռելոց երկրպագեցո՛ւք ակէ՛ս լո՛ւիա, որ փրկեաւն ըզմիե՛զերս, ակէ՛ս։

ՃՀ Տո՛ւք օրհնո՛ւթիւն տեառն ՚ի յարո՛ւցելոյն ՚ի մեռելոց։ Ա՛յս ըզդժո՛ւխըս գերեաց մահո՛ւամբն իւրով, և զհրէշըզրըն կապեաց, տո՛ւք։ Տէր հզօ՛ր զօրո՛ւթեամբ իւրով, տէր կարո՛ղ ՚ի պատերազմի, տո՛ւք։

Յարուցեալդն ի մեռելոց քրիս-
տոսէ ամստուծոյ երգեցողութ ընդ
հրեշտակս ծրհնութիւնս. ալէլու-
իա ալէլուիա: Փրկողին տիեզե-
րաց կենարար յարութենէ երգես:
Եկայք մանկունք սուտասատի երկ-
նաւոր փեսային երգես:

Ու յարեարդ ի մեռելոց կենդ-
դանութեամն պարգեւատու քո
անմահ թագաւոր, ընդ երկնայ-
իւն զբաղթիւնս նոր օրհնա-
թիւն քեզ երգեցողութ. ալէլուիա:
Ու մահուամբ ըզմահ լուծեր ան
մահութիւն մեզ շնորհեցեր կեն-
դանարար քո յարութեամբդ. ընդ
երկ: Ու ի յերկիր նըման համբար-
ձար ես ընդ աջմէ հօր նըստար յա-
թոռ փառաց բանդ աստուած.
ընդ երկ:

Ա՛յսօր յարեաւ ՚ի մեռելոց
վէմսայն անմահն և երկնաւոր. քեզ աւետիս՛ բերեմք Քրիստոս. ծնաւ հարսն ՚ի յերկրի եկեղեցի. ծրհնեա ՚ի ձայն ցընծութեան զաստիա՛ծ քո սիրելիս։ Ա՛յսօր անձառ լոյսն ՚ի լուսոյ լուսաւորեաց զմանկա՛ն նմա քո, լուսաւորեա՛ երեսաց ղէ՛մ, քանզի յարեաւ լոյս քո քրիստոս ծրհ։ Ա՛յսօր խաւարն անգիտութեան հալածեցաւ երբեմն լուսովն. և քեզ ծագեա՛ց լոյս գիտութեանն յարուցեալն ՚ի մեռելոց քրիստոս. ծրհ։

Ա՛յսօր զատիկ մեր զենմամբ քրիստոսի. արասցո՛ւք ուրախութեամբ նորոգեալքս ՚ի հնութենէ մեղաց ասելով, քրիստոս

յարեաւ ՚ի մեռելոց : Ա՚յսօր հրեշտակըն լուսափայլ ՚ի յերկինից իջեալ զարհուրեցո՛յց ընդսպահապանն, և սուրբ կանայնըն քարոզեր ամենուրեք. քրիս : Ա՚յսօր նո՛ր խոյսել կոչեցեա՛ք ՚ի քրիստոս. ա՛զատեա՛լք աւրեամբ գառինն ամառնոյ, պարեսցո՛ւք ընդ երկնայնոցն ամենուրեք. քրիստոս :

Ա՚յսօր մեծ աւետիք ազամայ նախաստեղծի՛ն տի՛ւառ. զրկ
զի որ նըՙնջեա լուսատո՛ւ եղեւ քեզ յարուցեա՛լըն քրիստոս. ա՛լՙծր հայրըն մերոց : Ա՚յսօր ձայն աւետեաց յերուսաղի գոչե՛ն լըսելիս դպստերըն իւղաբերըք. տեսա՛ք յարուցեա՛լ ըզյարուցի՛ն քո՛ ըզքրիստոս. ասասլՙսա՛ծ հայր : Ա՚յսօր հրեշտակք յերկինից իջեա՛լ տան զաւետի՛ս մըրդկա՛ն. յարեաւ խաչե՛լեա՛ն և յարո՛յց ըզձե՛զ ընդ մի՛նչեա՛ն. աս-
տի՛ւառ հայր : Ա՚զտեր ծրհնեցո՛ւք գ
և բարձր արարո՛ւք ըզնա յաւե-

տեառն։ Այսօր տէրըն մեծ յա-
րեաւ . Եկայք պարեսցի՛ք ընդ
հրեշտակս յաղթական էրգով. ծրհ։
Այսօր սիւն լուսոյ ծագեաց ի՛ք
եկեղեցւոյ յարուցեալն ի մեռե-
լոց քրիստոս. ծրհ։

Աստուածածնին տաճար լու- ՌԾ
սոյ որ մարմնով պարզապէս ան-
ճառաբար ծընար ըզքեզ ամէն ա-
զգէզ բարեբանեալ մեծացուցա-
նեմք ։ Ուրախ լեր և բերկրեա
մարիա վասն կոյս. քանզի ծընեար ի
կուսէդ այսօր վիրաւորն յարու-
թեամբ ծրնաւ ի կոյս զերեզմանէ
նորին. զքեզ։ Ցընծա և զուարճա-
ցիր հարան ի յերկրէ երկնից .
քանզի այսօր երկնայնոցն խըճա-
տային քեզ զանեւախս յարութեան
միածնի որդւոյ քո. զքեզ։

Այսօր ըզպատկեր չարչարանացն ՈՁԲ
ելից խաչելի փոխեցեր ի վեր-
կութիւն հոգւոց զամէնից ան-
յաղթութիւ՛ն քո. քրիստոս ։ Այսօր

ընդ արեամ նոյն օրինակիւն ամենայն դառնացաւն զենմանց պարգեւեցեր մեզ դառն առաւծոյ զարիւնըդ քո փրկականն։ Այսօր ընդ անդրանկացն ազատութեամբ ազատեցեր ըզգերեալսն. պըտուղ կենաց նըշխեցեալ, եւ անդրանիկ մեռեալ։

աեր Այսօր հրեշտակք ի բարձունս ձրախանան ընդ մարդկան. որք իջեալ ի յերկինից տան զաւետիս աշխարհի. ցընծացեալք այսօր, քո յարեաւ ի մեռելոց։ Այսօր զուարթանան ի վիմին խըն կաբերից սբ կանանցն վարդեր ձայնիւ ցընծութեամբ պատմել աշակերտացն ասելով. ցընծացեալք այսօր, քրիստոս։ Այսօր վիմին հաւատոյ եւ յուսահանեաւ սիրելոյ ընդ հակառակս ընթացեալ ի գերեզմանն յարուցեալն. զոր տեսեալ պատմիչին, քո։ Այսօր եւ մեք զուարճացեալք պայծառասցուք տեառնիւս. ընդ հաւատութեանն այլ վիմեանց արկցուք

դիրկըս սիրով. եւ միաբան գոչեմ-
ցուք, քրիստոս։

Ոչ եկիր ի փըրկութիւն տիւ
եղերաց Թագաւոր յաւի-
տենից քո. զքեզ վառաւորեմք
ամէն հարցըն մերոց։ Յանձն առեր
ըզչարչարանըս կամաւորապէս, եւ
ըզմահ ճաշակեցեր վըրն մեր. զքեզ։
Կընքեցար վիմով ի գերեզմանի եւ
լուծեր ըզկնիք մահու յանցանաց.
զքեզ։ Ըզտեր օրհնեցէք բարձր
ածարէք ըզնա յաւիտեան։ Օ յա-
րուցեալն ի մեռելոց քո ամէն, որ
ըզմահ խափանեաց յարութիւն
խնդալ. բարձր։ Օ ընթանչելի յա-
րութիւն քրիստոսի ամէն, ամենանոյն
ժողովուրդք բարեբանեալ բարձր։

Յանձամբ վառաց. 61։ Ընդ ծնանդ
Ա. յաւր զեկեալդ։

Բանդ որ ի հօրէ իջեալ մարմ
նացար ի կուսէն, խաչեցար կամա
հօր վանըն մեր ըզմեզ ընպաներ.

սուրբ ամստուած ոչնչեաց մեզ։ Ու յարարածոյց ես անբռնանալ կելլ, ի խաչափայտին բեւեռեալ ըզմահ կոխեցեր. սուրբ։ Ու ի նախնեաւմըն զանկեալն ի ծառայեալ թի մահու, պատուականն մարմնով և արեամբըդ քո ազատեցեր. ողբ։

ողբ Ընդ լեռանալ միաշաբաթիկն կանխեցին կանայքն ի գերեզմանն, ի խընկիլ զանապականն մարմինն։ Եւ գտին զվիմըն բարձեալ ի դրանց գերեզմանիկն, և լուեալ բարբառ ի հրեշտակէն, եթէ յարեաւ քրիստոս և խափանեաց ըզմահ։ Եւ հանդիպեալ քո տէր առաքելոցն, և տնտեալ զմեզ ըզնկնդանարար, առաքեցեր զնոսա ի փրկութի տիեզերաց։

Այս երէց-աբեղի ծնեալ է։ Հանգուցեան ասա ի-ր սարօն։

հրց մեծ Օրհնեալ ես դու քրիստոս, որ յարար զայրուցելոյն ի մեռեալ. 63։ Ընդ ողորմելն։ Կերակրողին։

Պայծառացիր եկեղեցի հեթա- հց
նոսաց յարուԹեամբ քրիստոսի,
որ յարեաւն այսօր ի մեռելոց,
պլնսակեաց զքեզ խաչիւն իւրով.
ասէր հարցըն մերոց: Ա. յսօր ողբայ
յինքեան ըզկործանումն քոյր մահ.
քանզի որ յաղտ մեռեալքն
էին, կենդանացան յարուԹեամբ
քրիստոսի՝ այլ հարցըն մերոց:
Ա. յսօր ցընծան մանկունք առա-
քեալ վարատեաց զանգ լմ զտըրտ-
մուԹիւն, և լուսաւորեաց զաշ- գ
խարհս. ասէր: Ա. զտէր ծրհնեցէք
բարձր արարէք ըզնա յաւիտ-
տեան: Ա. յսօր է զոր արար տէր
ելից ցընծասցուք. տօնեցէք ազ-
րախուԹիւն մինչեւ յանկիւնս սե-
զանոջ. բարձր: Ա արձրացուցէք
ըզտէր աստուած մեր գոչէք մար-
գարէն, երկրըպագեցէք պատ-
ուանի ոտից նորա, որ եբարձ ըզ
գատակնիք մահու ի միջնջ. բար:

ողբ Թ՛ուհնա ինձ. Ողորմեա՛ ինձ Աստուա՛ծ : Լսել ա՛ղա ինձ տէր ըզ ձայն յարու՛թեան ամենատա՛ր հրեշտակին, որ քարոզեսցէ ըզյարու՛թիւն. ողոր : Որ յարեսցի՛ս ի մեռելոց քրիստոս ամաւրհնած, և մեզ կեա՛նըս շնորհեցեր պարգեւատո՛ւ ամենեցունն. ողոր :

տէր Ի բարձանցդ. Փա՛ռք յարու՛թեան քո տէր : Պատրանօք նախատեղծին մերկացա՛ք ի լռսոյն. ինկ յարու՛թեա՛մբ միածնիդ ըզգեցա՛ք զանմահակա՛թիւն. փա՛ռք : Խաբանօք վայտին ճաշակեցա՛ք ըզմահ. ինկ ի վայտէ՛ն կեանց նորոգեցա՛ք ամենեքեան. փա՛ռք :

հրդ Օրհնեա՛լ ես տէր ամաւրհնած հա՛յրդըըն մերոց : Որ բարձրացա՛ր ի խաչին վասն ազգի մարդկան. ա՛ռաքեա զքո զորդմու՛թիւնդ ի պաշտօնեայս և յերկրըպագո՛ւս. ա՛լէլ : Որ զամենայնըն յանձն առեր վասն մեր բարեբերեալ. խըս-

Նայեա՛ յարարածըս քո՛ յարու-
գ թեամբըդ քո՛. ամէն: Ըզտէր օրհ-
նե՛ցէ՛ք բա՛րձր արարչի՛ք ըզնա յա՛-
ւիտեա՛ն: Ար յանապական ա՛-
ռաջ նիւթոյ բարեբանեա՛ն ի՛
հրեշտակաց, կամաւոր չար՛չարա՛-
նաց համբեր մա՛հո՛ խաչի՛ մահո՛
նա՛ցեալ բանն. անդադա՛ր օրհնե-
ցէք և գովեցէ՛ք, բա՛րձր: Ես ի՛-
ջեալ ի՛ գերեզմանն անապական
մա՛րմնով, զի նորոգեսցէ՛ ըզհրնու-
թիւն մեռելա՛թեա՛ն մերոյ յա-
րո՛թեամբն իւրով. անդա:

Ա՛ղ Ա՛ղաչանք ընծայից. 64: Ա՛ղաչ
ջո՛ւթիւնք: Ա՛ղաչա՛:

Ա՛ղբ Ընձեռեալ հօր էա՛կից, ի՛ խա՛չ
ելե՛ր կամաւ հօր. ա՛ղո՛րմեա՛: Ընդ-
մահուա՛թեա՛նց տրտո՛ղ քրիստոս, ի՛
գերեզմանն ինջե՛ր պպղեա մարդ. ա՛ղ:
Ես յերրորդ ա՛ւուր յա՛րեա՛ր, յոյս
յարո՛ւթեա՛ն ջո՛ւթիւն մեզ. ա՛ղո՛ր-

աէր Ընդ կանանցն իւղաբերան առ-
քեալ առաքեա՛լքդ կենդանի՛դ յա-

ւխտեսից քո, ընկալ և ըղձեալս վա-
խճանակ խըն[ա]յըն զօրհնաբանու-
թիւնս։ Փոխանակ սմբոյ աւե-
տաւոր զբաւարարնոյն գըթու-թիւ քո
մեզ հանդիպեացի յուսով գխոտո-
ղեան, մխիթարել ընկճոգիս և
լուսաւորել։ Ընդ նմին ան-
տրամնու-թիւ քարոզիցուք զ
քո[ս] միայն զըսքանչելի[ս]լիսդ. որ
յարեաւրդ ի մեռելոց ամենազօր
թագաւորն անմահ։

հոց Ընդ երիս մանկունան ծրհնաբ-
բանան բարե[ա]նեմք ըղքեզ քո՛.
աւե՛ր հաւրցըն մերոց։ Որ իջեր
ի յերկինից խոնարհու-թիւ և խա-
չի համբերեաւ փըրկեցեր ըզմեզ.
աւե՛ր։ Փառեցար ի նոր ի դե-
րեզման և յարուցեա[ւ]լ նորոգե-
դ ցեր ըզտիեզերս. աւե՛ր։ Ընչեր
օրհնեցիք բարձր արարէք ընկա
յաւիտեան։ Զթագաւորն ան-
մահ և զընծրն յաւիտե[ա]նից,
անե[ա]նայն ժողովուրդք բարեբանե-

լալ բարձր : Որ մահուամբն ըզմահ
խափանեաց և յարուԹեամբն իւ-
րով զյարուԹիւն մեզ պարգե-
ւեաց . բարձր :

Որ ըզհրեշտակին . 65 : Որ ըզ մեծ
հօրն : Որ զանչշմարիտ :

Որ խոնարհեցաւ ի յերկինից ողբ
և իջեր ի յերկիր մինաճիւն որդի
և բանիգ ամսուած . ողորմեաւ
բանաւոր հօտի : Որ կանգնե-
ցեր ըզխաչ քո ի մէջ երկրի . և
ելեալ բարձրացար ի վերկեցեր ըզ
տիեզերս . ողոր : Թաղեցար ի նոր
ի դերեզմանի, և յարուցեալ յեր-
րորդ աւուր ի յերկինս համբար-
ձաւ . ողոր :

Որ անճառն էԹեամբ հօրդ աէր
էս վաւաւակից , չարչարիլ մարմնով
յանձն առեր վասն մեր . մինչտեղն
ջենաւոր օրհնաԹիւ ի հրեշտակաց
ծրհնեալ էս տէր : Որ էակդ էս
ընդ հօր և սուրբ հոգւոյն , խաչե-
ցար և Թաղեցար կամաւ հօր վա-

սըն մեր. մընջտընջե։ Ար մեսան-
գամ գալոց ես հայրենի վառօք,
շնորհելով ածապէս յաղու տիե-
զերաց. յամ արարչածոց յաւիտե-
նից ծրհ։

հոց Ա յդպէ որ ի հրեղէն ամեռա
բարձրացեալ հանդիսս, երեքսըր-
բեան ձայնէն ի դասուց հոգևղե-
նաց օրհնաբանեա. ալ՛՛ծ հայրըն
մերոց։ Պատկերակից եղեր հողե-
ղէն բընութեըս, մարդասիրապէս
զըմեզ ազատեցեր ըզմեզ. ալ՛՛ծ։ Կան-
զի միջին յանցանօք ամենեքեան
մեռաք. այլ ի խաչելըն քո քո ա-
մենեքեան նորոգեցաք ի վահս.
գ աստըւա՛՛ծ։ Ըզտէր օրհնեցէք և
բա՛՛րձր արարէք ըզնա յաւի-
տեան։ Ար բազմեալ հանդէս յան-
արուեստ ի յաջոյ, ըզմահ խա-
չի ի յանձն էառ վասն ազգի մարդ-
կան. օրհնե։ Ցր ի կողմահա ա-
բեան աղաչէրէն նորոգեցան արա-

բանդք և անմահացեան. օրհնեա։

Ա ղբեզ եաբեաել. 65։ Ա ղբեզ մեծ
որ ի մօ։ Ա ղբեզ որ։

Ընկակիզքն բանդ անբաժա- ողբ
նելի ծընունդ հօր, որ վասըն մեր
մարմնացեալ ի կուսէն. ըզմահ խա-
չի ի յանձն առեալ և թաղեցեալ
յերկրի։ Ա յսօր զանմահ և զա-
նապական մարմինըն տեառն կա-
նայք որպէս մեռեալ խընկել
խընդրէին. այլ հրեշտակին ձայ-
նեալ ասէր, զի խընդրէք ըզկեն-
դանին ընդ մեռեալս։ Ա յս ըզ
թըշնամին կապեաց և դըժոխս
աւերեաց, յարուցեալ ի մեռելոց
քրիստոս ողջ. պարգեւէ ազգի
մարդկան զմեծ զողորմութիւն։

Սոսկալի տեսիլ հրեշտակին ի տէր
վառաւոր քո գերեզմանին, ըզպա-
հապահնըն զարհուրեցոյց։ Ի մա-
նալին մարմնական ձայնիւ բար-
բառէր առ սուրբ կանայսն. վարա-
տեցարուք զսուգ և զողբըմութիւն։

Ո՛վ կանա՛յք ըղձաստք ե՛ծաեբք, զամենեցուն զյոյսն և զյարուԹի ընդ մեռեալըն ել խընդրիք։

ԱԵՐ Փայլակնաձե՛ւ հրեշտակն ի՛ջեա՛լ յերկինից զարհո՛ւրեցոյց ըզպահապանան. և սո՛ւրբ զկանայսըն խընդա՛ԹեամԲ լըցոյց։ Ա՛ստուա՛ծ ասէ՛ր կանա՛յք, ցրնծացէ՛ք այսօր յարեա՛ւքն ի՛ մեռելոց և լա՛յս մե՛ծ աշխարհի՛ ծագեա՛ց։ Ա՛ւետիս լը՛ւեալ ի՛ սո՛ւրբ հրեշտակէն ընԹացա՛նայինն առ աշակերտան, պատմելո՛վ նոցա զյարո՛ՒԹիւնըն տեառն։

ՃՀԵ Ո՛ւԹապաւորըն վանա՛ց ք՛ե որ վասըն մե՛ր մարմնացա՛ւ ի՛ սրբոյ կուսէ՛ն և խաչի՛ համբերեցո՛ւլ. միա՛բանո՛ւք երգո՛ւմ բարեբա՛նեսցո՛ւք։ Ո՛ր ըզԹաղո՛ւմն երեքօրեա՛յ յանձն էա՛ւ յարուցեա՛լ ի՛ մեռելոց ի՛շխապ նո՛ւԹեամբ. միա։ Կարողապէ՛ս ըզդրո՛ւնըս դըժոխո՛ց խորտակեաց, եկեղեցո՛ւ իւրո՛ւմ զգեցո՛ւց զմե՛ծ վայելչո՛ւԹիւն. միա։

Նախայաւիտեան բանին պատ
մող առաքեցաւ աշխարհիս
սուրբ յովհաննէս մկրտըտիչ. ար-
չեաւ զնա հայրըն ի վերոյ։ Ու
ղղիրեշտակացն անտեսանելին յայ-
դանդի կուսին տեսեալ քո և ել-
կըոպագեալ. ար։ Ուրբ հաւատով
ըզյիշատակըս քո տօնեմք, և ան-
դադար ձայնիս ըզքեզ ուխտըք
բարեխօս. ար։ Ըզտէր. Գովեցէք
ըզտէր զբարեաց՝ ո միշտ և յաւի-
տեան։ Ովհ ի ծնանդըս կա-
նանց զկատարեսին և զմկրտըչին
յովհաննու զառաքինութիւն ըզ-
համեցէս, տօնելով այսօր ի ձայն
երգեցման. գովե։ Խայտացեալն յո-
վհայնի հոգւով ի ծնընդեանըն
քո՛ի. որ ի փըրկութիւն աշխար-
հի յայտնեցաւ մեզ բան. գովե։
Յանապատի բարբառոյ ձայնի ըզ
մկրտըչին յովհաննու զյաղթա-

նակ մարտի ըզդըլխատմանըն կա-
տարեմք այսօր ըզյիշատակ. գովե։
մեծ Ար ըզբանն ամատուածծ. 66։ Ար
էից լուսոյն։ Աչնարհատ տաճար։
ողբ Կարապետ աղբայութենն երկ-
նից սուրբ յովհաննէս մկրտըտիչ,
որ եղեր աշխարհի քարոզ փըրկու-
թեան յաւետենից. աղօթիւք սորա
տէր լսե՛ր մեզ ևս պղտրմեա՛։ Ար
առաւել քան ըզմարգարէս մեծ
՚ի ծնեալսդըս կանանց. որ ըզքեզ
մեզ յայտնեաց, աստ և մարդ յերկ-
րի երեւեալ. աղօ։ Զայն բարբա-
ռոյ յանապատի և կամարիչ խոր-
հըրդոյ, զըլխատեալ այսօր ՚ի հէ-
րովիայ վերափոխեցաւ ՚ի դաս
անմարմնոց. աղօ։
տէր Երկնաքաղաքացին յովհաննէս
մեծ ՚ի ծնեալսդըս կանանց քարոզէր
յանապատի ազդ արարող բարբա-
ռոյն ըզծագումըն լուսոյ արեգա-
կանն արդարութեան։ Ընշմարիտ
մարգարէ և ձեռնադրող որդւոյն

ան՝ յառաջընթաց կարապետ և պատմող ածայրն օրինացն, հրդէր ճանապարհս Թագաւորին յաչ եմեն։ Յանօրէնն գինաբերուսըն մոլեգնեալ հերովդիադայ՝ ի պարգեւի մահին խընդրելը ըզգլուխ մարգարէին, շինուցանել զպրուսեակն և զանաղօծ լապտերն։

Կանոն Նոր Ա-ուկէն, երկն Ղ-ովկէն։

ծէ օրհ դկ

Նորոգեալ կըզգանք աւր ածեկեղեցիք հեթանոսաց՝ ի գըլխոյ լերանց գոչմամբ ձայնիւ տաւք ըզփառս այ. և պատուեցէք զքաջութիւն յարուցելոյն ի մեռելոց։ Երկնաւոր վիճակին հաւատացեալ եկեղեցի այ, զպրպատեա՛ ի ներքոյ ի հանդերձըս յոսկեհանուըն պըսակեալ. քանզի ահա գայաւ քեզ քրիստոս վասուց թագաւորն։ Պահացեալ պղտիք սիոնէի ի

Թագաւորըն քո, տօնեցէք ըստ նմին ծուխթ զնաւակատիս հոգւոյ մեռելոց նորոգեալք ի հնութէ. և ընդ հրեշտակս օրհնեսցէք զքո վախ։

Ա քանչելի է խորհուրդ տնօրինութեանդ քո քո. որ լինէր ի հօրէ ի սէր հարսին եկեղեցւոյ զոր ընտրեցեր. պրկով վաւաշաձնիս քո անմահ Թագաւոր։ Արեւելեցոյր յաղթութեալ եկեղեցւոյ քո հիմանցն. յորմէ Թովմաս հրաժարէր ոչ հաւատալ զքեզ տեսողացն. որմէ ցուցեր այսօր վախճադոլին զվէրըն մատնիցդ։ Ասրսեղմով Թովմայի շջշահիէր զնաւացուածծ տիպին և զբեւեռացն, և գոչեղով վերաձայնէր՝ տէր և ած գաւանելով զոյարուցեալդ. որմով առաք զերանելին ոչ տեսեալ հաւատոյգք։

Հոգ ակ Ո՞ր խոնարհեցայր յանճառ վառոյ վիճակդ անմահ և երկնաւոր ի սէր հարսին քո եկեղեցւոյ. զոր մաքրեցեր աւազանիւն վէրըստին

ծնել նպաստն. ծրհնեմք ըզքեզ սա-
տրամծ հայրըն մերոյ: Որ կեն-
դանարար նոր յարուԹեամբըդ քո
նորոգեցեր զհնամցեալքըս մեզօք.
որով ցընծայ այսօր եկեղեցի ընդ
նորոգումըն բնուԹե՛ մերոյ. օրհ:
Այսօր մանկա՛նք առաքաստի պայ-
ծառացեալք վայելըմԹ, ոճնեն
ընդ զօրըս հրեշտակաց զնաեւակա-
տիս վըճրկուԹեան մերոյ. ծրհ:
Ոզտեր օրհնեցեալդ ևս բարձր արա- գ
բե՛ք ըզնա յաւիտեան: Ա՛յսո-
դեցարո՛ւք նորոգուԹե կենացս այ-
սօր յարուԹե՛նն քո՛ր նոր ժողովուրդք.
ևս բարձր: Ա՛ր խորհել կոչեցեա՛ք
ի քո, նո՛ր օրհնուԹի՛ն վերս առա՛-
քեցուք նորոգո՛ղն ամենեցուցա,
յարուցեալն ի մեռելոց. ևս բար: մե
Ա՛ր խոստանիդ արեգականն սու-
դարուԹե՛ նո՛ր օրհնուի՛ս տացուք,
և անդադար բարեբա՛նեսցո՛ք:
Ա՛ր տաճարիդ անճառ լուսոյն ո՛ր
ի հօրէ՛ նո՛ր երթս երկեւցուք, և

անդամ։ Օ՜նոր խաւնասրանըդ հրամ շալի նմ՛ խաւնըմանն բանին և մարմնոյն հոգեւոր երդում բանեբան։

ողբ Ա՛ր վերըսան՛ն նորոգեցեր ըզ մեզ ՚ի հնութենէ հինն ագամայ, և զըսկըզբնատրսի՛ն գեղեցկո՛ւ՚ըն նըկարեցեր նորաստեղծեալ յոգի հրաշափառապէս. աղաչե՛մք ըզքեզ քրիստոս ազո՛րմեա՛ւ։ Ա՛ր զբարձրագոյն նաւակատեաց խորհուրդ հանդերձելոցն այսօր ծանո՛ւցեր կենդանարար և սքանչելի քո՛ յարութիդ ՚ի մեռելոց. աղա։ Ո՛վ՛նդ քե՛զ յարուցեր յուսով յանման հուպի՛ զմահացու բնութիս, որով նըստար ընդ աջմէ՛ հօր գլուխդ եկեղեցւոյ, հրաւիրելով զանդամս քո՛ ՚ի նմին միութիւն. աղա։

աեր Ա՛յսօր նո՛ր ժողովուրդք ընդ երկնայնոց լսե՛ս եղինացըն համաձայնեալք, նորոգողին ազգի մարդկա՛ն վե՛ր երգիացուք, ո՛ր վըրն մեր մեռաւ և յարեաւ. անե՛լով փա՛

ուսուցանել է քո յանձինդ։ Այսօր որդիք ամուսնի ծընեալք աւազանին ընդունջք յիւրում անառնծոյ, ի նաւակատիս տաճարիդ բնակեցեր մերոյ գովեցեալք զիեսայն ելեալ յանուագատէ նորա գերեզմանին. ասելով. փա՛ռ Այսօր մանկունք հաւատոյ կատարելով զնաւակատիս վերինն երուսաղէմի. նորոգեցեալք ըզծաւմնաճան հոգւոց ձերոց և ընդ որդւոց լուսոյ նոր ամուսնի բարեբանեցեալք զբրիաստուս Թադաւորն. ամե՛ն։

Ո՛ր եկիր ի փըրկութի՛ վասն ազգի մարդկան. ընդբեղ ան դադար բարեբանե՛մք ասէ Տէրն մերոց։ Յանձն առեր զջարչարա՛նս և խաչն հանդերձեցեր. զբեզ։ Կընքեցա՛ր վնասո՛վ յատուցիչ մեռելոց. ընդբեզ։ Ղազար օրհնեցի՛ք բա՛ւթիւ ամուսնիք ընտանի յաւետարա՛ն։ Ո՛ր ա՛նձամբն մխիթարիչ

վանըն փըրկուԷ մերոյ ըզմահ ճաշակեաց և խաչիանեաց ըզմահն Թագաւորութիւն. բա՛ր։ Ար յաւԷժ կենդանուԷ առհասատչեայ ըզյարութիւնն ածային մարմնոյն պարգեւեաց մարդկան. ևհԷս ա-

ռաՔել բա՛ր։

ողբ Սուրբ ա՛ծ որ վասըն մեր ըզմահ ճաշակեցեր, և յերրորդ աւՔր յարեա՛ր. ողորմեա՛։ Սուրբ ա՛ծ որ ըզդժոխս աւերեցեր, և զդեռեանըն փըրկեցեր ի նմանէ՛. ողորմեա՛։ Սուրբ ա՛ծ որ ի յերկինս համբարձար, ընդ աջմէ հօր նըստար ի բարձունս. ողոր։

աՔը Ակաքեցար ի հօրէ բա՛նդ ա՛ծ ի փըրկութիւն ազգի մարդկան. օրհնեմք ըզքեզ ո՞Ք ա՛ծ։ Ի դեռեսեամն իջեր Թագաւոր անմահ և ի հօրէ՛ ոչ մեկնեցար. օրհ։ Ի յերրորդ աւուր յարեար ա՛ծապէս և ի յերկինս համբարձար. վա՛ռք յաղթութեան քո տէր. օրհ։

Որ վասն մերոյ փըրկութե՞ն հըց
իջեր ի յերկինից միածի՛ն որդի քո՛
փըրկիչ մե՛ր. փըրկեա զմեզ տէր
ամէն հաւատըն մերոց: Ի խաչի՛ն բե-
ւեռեցա՛ր բանդ ըմբըռնելի մարմ
նով, և լուծեր ըզկապա՛նըս մեղաց
քրիստո՛ս փըրկիչ մեր. փը՛ր: Որ
երկնքօրեայ թաղմամբ քո՛ մեռա՛-
ցեր ըզմահ, և յարութեամբըդ
քո՛ կենդանարարեցեր զաշխարհս. ա՛յ
ռաւել գոհեաւ քրիստո՛ս փըրկիչ
մե՛ր. փը՛ր: Ի զատեր օրհնեցէ՛ք ե՛ գ
բարե՛ր սո՛սկէ՛ք ընդնա՛ յաւիտեա՛ն:
Որ ըսպան ըզմահ թագմամբն իւ-
րով. և յարութի՛ն իւրով մեզ կեա-
նըս պարգեւեաց. միաբա՛ն հա՛-
ւատացեա՛ք. օրհ: Որ նըստի՛ ընդ
աջմէ՛ հօր ծընո՛ղի իւրոյ, և մար-
գասիրապէս խընամէ՛ զարարածըս.
քահանայ՛ք հոգեւո՛ր երգե՛ք. օրհ:
Ո՛րո ես քրիստո՛ս կեա՛նք և աղը
յարո՛ւթի՛ աղի՛ մարդկա՛ն. ա՛ղըր-
մեա՛: Ո՛րո յարո՛ւցեալ նո՛ւագեցեր

ըզամենեցեալսա . ասէր : Այս յարու-
Թեան մերոյ աղբիւր կենաց և
փրկու Թեան՝ ասէ :

տէր Յարուցեալ տէրն ի դերեզմա-
նէ՛ն միածինն որպէս վայելէն , և
լոյս փառաց ծագեաց յաշխարհս և
երկինք և երկիրըս ցընծային :
Անձ է յարու՛ն աստուածոյն քանզի
դրո՛նք երկնից բացեալ եղեն և
հո՛ս անոյշ բո՛ւրեաց յաշխարհս
և լըցոյց զաշխարա՛ծս ամենայն :
Օ՛ղք երկնից լցեալ էին և բանա-
կեա՛լ շուրջ ըզդերեզմանատե՛ն , և
հոգեղէ՛ն բարբառո՛վն երգէին .
տէր օրհնեա՛լ է քո՛ յարու Թիւնդ :

հրեշ Ա՛ն ըստկի՛զբըն բանըզ մա՛րմնա-
ցար ի կո՛ւսէ՛՛ն յանձն առեր
կամա՛ զխաչն և զշնո՛րհարհա՛՛նս .
ասէ՛՛ծ հա՛՛ղցըն մեզ : Ո՛րակից
հօր և հո՛գւոյն բա՛նդ անասե-
լա՛՛ծ ի դերեզմա՛ն ի՛ջեր մընա-
լո՛վ անապական հա՛՛ղն . ասէ՛՛ծ : Յա-
րեար ի մեռելոց յա՛ւերժ հրամա-

դէ՞ս, լուծանելով զինչսահնահիմն
գ մահմհ՞ր. ասէ՞ծ: Այլսեր օրհնէ-
ցէք բարձր սրտիւք ըզնա յաչ-
խիտեան: Երաշխաւէ ըզյարու-
թիւնն անտուաժորդւոյն ժողով-
վո՞ւրդք բարեբանելով բարձր:
Այնաբան գովեցէք ըզյարուցեալն
ի մեռելոց. քահանա՞յք հոգե-
ւոր երդով բարձր:

ողբ Այլեր յերկնից պտուի այ ամպ
նաձայն ի սիրոյ կուսէն, որ ան-
մեկնելիք ես ի հօրէ. պղտրաեա:
Ակիր ի չարչարանըս կամաւորա-
պէս ածծ ես խաչելեցար վասն ազգի
մարդկան, ես ի գերեզմանն իջեր
անանձակատն. պղտր: Օ՜ մահ լուծեր
և դաչնադրհս ազատեցեր կարողա-
պէս տէր, և ի մեռելոց յարեար
իշխանութեամբ. պղտր:

տէր Ականջելի հրեշտակին տեառն
ցընծութեամբ իջեալ ի գերեզ-
մանըն հաւրականէքդ վոգ յարո-
թեանն տեառն: Ի հարկանել

փոքրին պահապանքըն զարհուրե-
ցան և եկեղն ի յահէն պղպէս
մեռեալ։ Զայն եղեալ ի հրեշտա-
կէն բարբառ եղեալ ուրախութե՛
տէր յաղեւաձւ. փառք յարու՛թե՛
նըն տեառն։ Իրօքըն փակելովք
երեւեալ յն աշակերտացն և ա՛
սէգր. խաղաղու՛թի՛ւն ընդ ձեզ։

հղց Որ յաւուն փառաց նչխտիս
ընդ հօր, ծրհնաբանի՛ւ ի դասուց
քերովբէից. օրհնեալ ա՛ր ա՛ծր
հաղորդն մերոց։ Որ եկիր ի փըր-
կել ըղնախահայրն անդամ ի ձա՛
շակմանէ՛ մահաբեր պըտղոյն. օրհ։
Որ փոխանակ ծառոյն գիտու՛թե՛ն
եառուր ըղխաչ քո տէր. և արբու-
ցեր մե՛զ ի կողահա՛ն աղբերէդ.
գ օրհ։ Ի զատեր օրհնէցեալք և բարձր
արարէ՛ք ըզնաձ յաւի՛տեան։
Որ երկն ըզվտանգաւոր երկնեցոս
նախահօրն ծընանելով ի սըրբոյ
կո՛ս[ր]ջէ՛ն. օրհ։ Որ եբարձ ըզ
վշաբեր անիծապրու՛թի՛ւ բուսած

բերին, բեւեռելով ի վերայ խաչ
ին՝ ՅՀՍՈՒՆ. օրհ։ Որ ճաշակեացն զգ
լեզվի դառնութեամն վանն ազգի
մարդկան. և պարգեւեաց զմար
մին և զարիւնն իւր զնահապա
կաՅՀՍՈՒՆ. օրհ։

ՈՐ խոնարհեցար յերկնից ի ղ
հայրական ծոցոյ միածինն որդի
աստուածոյ, և առեր մարմին ի
սրբոյ կուսէն վասն մերոյ փրկ
կութեան. աղօթեմք։ Որ նզ մեզ
անտեսանօ չընջեցար ընդ մեզանէ
բացս. և կոխեցեր զգլուխս վիշա
պին. և չնջան խայթոցըք մահա
բերին. և փրկեցեր զգտխեզերս.
աղօթ։ Յեւեռեցեր զմեռելս մեր
ի վերայ խաչին. և համբերեցեր
մահու իջեր ի գերեզման. կենդա
նութիւն չնարհեցեր նշխատեցին
ի խաւարին. և զօրութիւն յարեան.
աղօթեմք։

ՔԱշալի ըզյարութիւն անտ ա
ուածոյդ պսակ տեսեալ ա

առքելոյն. և բազմութիւնք հրեշտակացն երգէին երգ նոր այնպէս առնել ճայնիւ։ Զայն ահեղ գաբրիէլեան վիճակն այսօր գնչէր աւետարանիչն, աւետիք են աշխարհի. երգէ։ Այս մեծ և ահաւոր այսօր ծագեաց սուրբ եկեղեցւոյ յարուցեալն ի մեռելոց քրիստոս.

երգեացո՛ք երգ նոր այնպէս։

Հրց Ընդէ՞ր անգամ մի իջեր յերկինից ի յերկրականքս. և անճառելի ծագմամբ տընօրինեցեար յարդանդի կուսին ամբեգահին ախտարուրծ. ծրհնեմք զքեզ այծ հայրըն մեր։ Ընդ երկնելոյ ի հօրէ եկիր կամաւ ի մահ խաչին. և ընդ չարաչգործսըն սատաժեալ ի սար նոզ վիրեցար, այլ ի ծոցոյ հօր ոչ բաժանեցար. ծրհ։ Ընդ համահուրեցոյ տըւող քո իջեր ի հող մահու. կատարելով զողջմտըն հոգերգոլին եդար ի գբի նեղըքնուճն. այլ ակնարկելով քո ի դիժոխս հաներ

ըղկասկեամբըն քաջութեամբ, և որ
ընընջէին ՚ի տապանս. ծիս։ Ո՞ղ գ
տէր օրհնեցէք զմեծ բանիթք սրտիւք
ըղձնաձ յաւիտեան։ Որ անա-
պատին Թագաւորեն եղոյծ զանէծս
երկրի. իջանելով ՚ի ստորինս ազա-
տութիւն շնորհեաց ներսաեղին ՚ի
խաւարի. օրհ։ Որ կենսաբեր յա-
րութեամբն իւրով ազատեաց զա-
դամեանս ՚ի կեանս անեղս. և
սուրբ մկրտեալ և արեամբըն հրա-
շիւրեաց ըզմեզ յերկնից յանբաս-
նելիութենն. օրհ։

Եկիր ՚ի տեսութիւն անտեսա- ողբ
նելոյդ աչըք, և մանրին զգեցար ՚ի
սըրբոյ կուսէն. կենցուցիչ և յոյս
մեր կեցո ըզմեզ։ Խաչի համբերե-
ցեր վասն ազգի մարդկան. և մե-
ռելս յարուցանել փրկեցեր ՚ի մահ-
ուանէ. կե։ Եգիպ ՚ի գերեզմանիկ
կեանք աշխարհի. և յարուցեալ
յերրորդ աւուր զմարդիկ ՚ի կեան-
նըս փոխեցեր. կենցու։

ոէր Աղաչեացո՛ք քեզ ընդ հրէշտա՛կս յաղթականն ծրհնեղոլթի։ Ո՛ր մահուամբ քո՛ մեռուցեր զմահ, և յարուԹիւնն պարգեւեցեր հո՛գւոյնիւԹ բընոլԹեա՛նս. երգես։ Ո՛ր ցուցեր մեզ ճանապարհ նո՛ր ոգման, և մաքրեցեր զաղտեղոլԹիւնն յանցանացըն զոր պատրեա՛ց Թըշնամին. երգես։

ոէր Կանխեցի՛ն կանա՛նքն խաղաբերըք ՚ի գերեզմանն, և տեսի՛ն զյարո՛Թիւնըն տեառն։ Յայտա՛ դոլոլըն յարուԹեան գերեզմանի՛ն կընդեցո՛ց. լո՛ւս ծագեաց տիե՛զերաց։ Յարեա՛ տէրն ՚ի մե՛ռելոց հըզո՛ր զոլԹի՛ր. հաստատեաց զհիմնա՛նս եկեղեցւո՛յ սըրբոյ։

ճշ Ծագաւորեաց ո՛ճ ՚ի վերայ հեԹանո՛սաց, և լուսաղարդեա՛լ պայծառացոյց սո՛ւրբ զեկեղեցի. ժո՛ղովո՛ւրդք ըզքո՛ բարեբանե՛ցէք։ Ո՛ զեցաւ տէր զծո՛ւԹիւնն ընդ մե՛ջ հո՛ւր ա՛ծաւ. քանզի հնոյց

զնայլեցից մահու խաչին ի բրտիլ սըրբով. ժողո։ Յարեաւ ած և տիչ եղերք ամ նոտափետուր զնդրդարձ ցան. և մանկունքը հազնդրդեցան մարմնոյ և արեան կենարարին. ժողովրդք ըզ։

Ար ի յերկնից լինէր անըս- ձէ
կիզըն ասէ բան ի լոյս. զքնդ հրց
ամենեքեան ծրհնեսցուք ած բձ
հարցըն մերոց։ Ար ի խաչին բե-
ւեռեցեալ և հեղեր զարիւնդ ի
փրկութիւն ախճզնդրոց. զքնդ։
Ար ի գերեզմանի եդեալ և յա-
րեալ ի մեռելոց քո յաւիտ եր-
ջանդրդ. զքնդ։ Ի գտէր օրհնեցեալք գ
ես՝ բաշխեր սրարիք ըզնա յա-
տեան։ Ար ի խաչին բեւեռե-
ցեալ. և ի գոլգոթայ ձեռանց իւրոց
ապտակեցար. ես կերակուր ընկա-
լար ըզլեղի. ամենայն արարածըք
գովեսցուք բաշխեր։ Ա ման որ՝՝՝ յ ա-
րեգակըն խաւարեալ և ցերկիր վա-

բարկութիւն տաճարին վերուստ ի վանէն. վճռելոյ պատանեալ երկիւղ շարժեաց. առնէ Յովաղեամ ի միջ երկուց և ի յերկրորդ աւուր յայրեաւ ձածապէս. և ի յերկինսն համբարձաւ ամբն։

ոչ Ոչխար յերկնից ոտիւք այ ամպատեցեալ զարարածս. անկանիմ առաջի քո. ողորմեաւ ինձ աստուած։ Ով խաչին բեւեռեցեալ ամբ և լոյ մարդն ի կապանաց մահու ազատեցեր. և զիս մի անտես առներ, որ մեղօքս եմ մեռեալ։ Յաղթող մեղս հօր յանմահացոյց լուսոյն. որ իջեր ի գերեզման կենդանացուցեր զարարածս քո. և զիս մի անտես առներ. քանզի քեզ միայնոյ մեղայ։

ոէր Ով գերեզման քո կանխեցին կանայքն, վիշտս և զսաստկութիւն ի պատիւ թաղման քո, զի զմեղք ըզհողացեալսս վերստին ի կեանս։ Փակաւնակ լուցոյն վհատ

ամաս անբիծս և զաղտնեաս մեր
ընդ առաքեալսն կանանցն ընկալ.
որք զողջոյն կենացդ լուան և եւայիս
ունկամբն : Նմանօրէն աւետեաց ա-
ռաքելոցն յարեանդ յաղթողիչդն մեր
աւերեալ դղեակիս, և զիմբնեա-
մին կապեցեր ի յանկոյծ կապանս :

Կանոն Ընծայարարացն Աստուծոյ :

ԵՐԿՐՊԱԳՈՒՆԴՈՒ քեզ քո՛ ծը
որ ի ձեռըն սըրբոց առա- հրց
քելոցըն ծանուցար մեզ, տէր ամ գձ
տըւած հաւրցըն մերոյ : Նոյ աշա-
կերտեալք ի սրբոց առաքելոցն
ձեռամբ փառաւորել ըզքեզ ի տա-
ճարի սրբութեանն քո. զոր հիմ
նեցուցեր ի վերոյ վիմի հաւա-
տոյ . տէր ամասը : Նկայք ժողո-
վուրդք որք ի հեթանոսաց, ցըն-
ծութեամբ տօնեացուք զնաւակա-
տիս սուրբ եկեղեցւոյ . բարեբաշ

դ նեղով ըղձէր ամասը։ Ի ղձէր օրհ-
նեցէք և առաւել բարձր ախարէք
ընձա յաւիտեան։ Ի °նդ անմարմ
նական բանզմոլիճնան ըղբրխ-
տա Թագաւորն ար եկաւորի աղ-
սօր ՚ի սէրբ եկեղեցի, աւետեան
աղինք գովեցէք և առա։ Ընկայք
հաւատացեալք սուրբ երրորդու-
Թեան յեկեղեցիս օրհնեցէք զան-
տրաճ. ախարէք տօնս ալելուիա
մինչեւ յանկիւնըս սեզան նոյ. և ա։

ողբ Ի յաօր հրեշտակաց բանզմու-
Թիւնքըն տօնակից լինէին ըն-
մեզ. քանզի երկնաւոր Թագաւորն
եկաւորի ՚ի սէրբ եկեղեցի։ Խընդ-
դա և զուարճացիր հարսնացեալըդ
այ եկեղեցի. քանզի ըղբհզ տէ-
րըն տեղեաց ընարեաց և հաճե-
ցաւ բընակիլ ՚ի քհզ։ Ի ուսաւ-
բեա լուսաւորեա կամձ՚ղիկ ե-
կեղեցի. քանզի ՚ի քհզ շող ա՛ծե-
ղէն ՚ի հօրէ լուսոյ ծագեաց. և
լուսաւորեաց ըզմանկունըս քր։

Ամբ արժանաւորեցայք ի կո-
չումն վանականութեանն. քանի այ-
սօր, եւայք ժողովուրդք երկնցեք
տեսանէ՛ք նոր. ե՛ւ դուք՝ որ զա-
նա՛ն նորա ձայնիւ ցընծութեամբ
յօրհնութի՛ւն նո՛ր։ Օ՜ օրացեալքս
ի քեզ քա՛ ժողովուրդք հաւատոյ
ցնծացք, ճշմարիտ խոստովանո՛ղ՝
ծրհնեմք զխորհո՛ւրդ ածային կեն-
սաբեր անօրինո՛ւթ՛ քո, վանա՛ւորե-
լո՛վ զահաւո՛ր և զընթանալի անուն
քո տէ՛ր ամ՛ր մե՛ծ ի վերայ ամենայն
երկրի։ Ուրախ լեր եկեղեցի՛ ամ
հարսն երկնաւոր խորհրդոյն ի՛
վանս ամենասուրբ երրորդութեն.
որ համագոյ իշխանութեամբն իւ-
րով զարդարեաց ծագմամբ լուսոյ,
պըսակե՛ զքեզ ի պատի՛ւ ամե-
նայն սրբոցն երկրի։

Ընդհանրական բանիւ աստի՛ւած
որ լինի ի մե՛ջ հնչմ՛ան, վերակե-

ցեր զնչիս մանկունսն ցօղովն
օրհնէ՞լ եան. օրհնեա՛ էս ա՛ր
ատրճա՛ծ : Որ ի բաբելովնի զգ
բոց հրոյն չնջե՛ցեր, և զմանկունն
ապրե՞ցո՛ւցեր. և նոքա երկեան
նըն գովէ՛ն աստ՛ուծ. օրհ : Որ
յարգա՛նդի կոսի՛ն բնակեցար, և
ծընաւ որպէ՞ս մա՛նուկ. որ զգ
մահ կոխեցեր և զյարութի՛ն քր
ցո՞ւցեր. օրհ : Որ զսէր օրհնե՞
ցեք և բա՞ւթիր ա՛րարչո՛ւ յաւ
տեան : Օ ա՛նբասկիզբն զաւետա
սա՛րք զերծողո՛ւն որ նոյն իր նըն
իւր ա՛նեղ բընո՛ւթըն դոյացոյց
յո՛չընչէ զաւե՛նոյն արա՛րած. զզ
նա հա՛պեւո՛ր երգո՛վ օրհ : Օ հա
մագոյակա՛ն էա՛թեան բա՛նն որ
հօ՛րէ, որ լոյս մե՛ծ ծա՛պեաց ան
ճառելի ծագմամբ, որ հաստա
տեաց զերկի՛նս և զլի՛ման զծիրս
հրեշտա՛կաց. զզ : Օ ա՛նահ զերկ
նաւո՛ր զմատա՛ռոյն, որ արար
չագործ ստեղծմամբ վայելչացոյց

զերկիրն և զլե՛ռնկիսկ ՚ի վաճառս առեք նամառըբ երկրպադեսջիք. երեքտըրբ եամն հրեշտակայիրն ծիհնո՛ւթ ըզքո։

ՂԶ Աւաղքի՛ն պլնտուրն առաջինն ծանոյն ըզնախասահեղծըն մանհայցոյց. իսկ ոդիւն վիաճին ելին և վերկեաց ըզմեզ։ Ո՛չ չարչարա՛նա ՚ի յանձն առեր ըզնաչի յատուցի՛չ ըզդ մեռելոց. ըզնչեա զձեռագիրն իմոյ յանդգանաց։ Կենդանո՛ւթի՛ ՚ի գերեզմանի եդար վանն ՚ի հոդոյ առեղծեա՛ց մարդոյն. ըզմեզք մեռեալ զանձն իմ կենդանացո՛ւր։

ԱԷր Անկին ՚ի գերեզմանին առաւօ՛ տեան սուրբ կանայքն. յօծանելը խընկել զանձամարիկն մարմնին։ Գոչմունն հրեշտակին քաջալերէր զնոսա առնելով. զրնձանցիք յարեա՛ր որպէս յառաջն անաց։ Լուեալ ՚ի հրեշտակէ՛ն զաւետիս յարութեանն, պատմէին աշակերտացն եղէ՛ն յարեա՛ր քրիստոս։

Հոց Ո՛ր Թագաւո՛ր են յանհրեշ

նից, տէր և ստարիչ ամենայն լինելոյ
լոյ Թեան. ծրհնեաք ես տէր ա՜ս
տուածոյ հա՜յոցն ամենից: Ար սպա
սաւորեալք ես ՚ի սերմանելոյ ի
վաստաւորեալ յանմարմնականն բա
զմա՜ւԹեանց. այսօր ՚ի դահճացըն
ամրակացեալ և ՚ի զինաւորաց բա
ժանեցար վասն ամենից փրկու
Թեան՝ ծրհ: Այ՜սօր ըզկենարար
ըն ամէն սո՜ւրբ ըզհայէն ծրհնեա
ցուք. քա՜նզի ՚ի վերոյ նորա բաշ
խեցաւ ամէն պարգեւք անմահու
Թեան. տէր ա՜ստ: Այ՜զտէր ծրհը
նե՛ր՛ս՛ցիք և բարձր ա՜ստարիք ըզը
նա յանխտեան: Այսօր նըշան
սո՜ւրբ խաչին ՚ի յե՛ր՛ս՛ւրկրի երե՛ւ
ւեալ. ծրհ: Այսօր ընդդէմ Թըշ
նամւոյն զէն անպատե՛ր՛ս՛լի ցա՜
ցահ՛ս՛ւ մեզ. ծրհը:

Ար կամաւոր խաչելու Թեամբ
քո տէր բանձրը ըզմեզս. ըզքեզ
բարեբանեմք ամենեցո՜ւն յաղա
Թիւն: Ար երեքօրեան Թաղմամբ

քո աչքը մեռուցէր ըզմահ. ըզ։
Ար լուսափայլ յարուԹիւն քո տէր
կենագործեցեր զաշխարհս. ըզ։

Զայն աւետաւոր հրեշտակին տէր
ընտրացոյց զանուանծառեան կա-
նայն. զբրիատոսի պատմելով ըզ
յարուԹիւնն։ Այլ յուսահատիք
տըրտմուԹիւ, այլ ցընծացէք բեթկրե-
լով խլնկազդեանց՝ ածայնոյն, և
վաւխադողք յարուԹեան են։ Փո-
ԹացարուԹիւ՝ ի գալիլեա աւետա-
րանեցէք աշակերտացն, եԹէ յա-
րեաւ քրիստոս և խափանեաց ըզմահ։

Այ յաօր բեւեռեալ քր՝ ի խա- հրց
չին, և զի նաւո՞ւրն խոցեալ զա-
նարատ ըզկողդ. տէր ա՞րդ հա՞ր-
ցըն մերոց։ Ի՞սկ բըղխուՄըն սուրբ
արեանն քո՞ լըճաց ըզտիեզերըս
յանիծըն ագա՞մայ. տէր։ Պարգե-
ւամա բանեա՞ց և տըւող ողջը-
մըն ԹողԹեան, ե՞դար՝ ի գերեզմա՞նի.
տէր։ Ի՞զաՀեր. Այ՞մՀնայն գո՞րծք գ
օրհնեցէք։ Ար յանէից գոյացոյց

առաքողն [illegible] կերպանամբ, զամա-
տագեամ օրհնաբանիչք եղիցի. ամէն։
Որ զատամնիկն մանհա եմոյծ հո-
րիմ անշընչացեալ մարմնովն ըզհո-
գացեալ մարդոյն. ամէն։ Որ զան-
ուանճանաշակին քահանայութեամբ ճա-
շակմամբ դամբընեալ թեանն. զի հա-
ղորդեացնէք մարմնոյ և արեան նորին
տեառն. ամէն։

ողբ Այր անբակիզեն, որ վերծիր-
նեամբ եմ ի դասուց քերթողեից.
ընդքեզ աղաչեմ ողբամեա քոյոց
հաւատացելոց։ Քանզի ի հօրէ որ
յանառաջ քան զլսանեանս որդի
փառակից հօր։ ողբ։ Որ նըս-
տիս ի քրմվելես և տեսչութեամբ
խընամես զարարածըս քո ճըշմա-
րիտ տուրք հոգւոյ. ողբ։

աէր Այսօր զուարճացան տիեզերքս
ամենայն, ճըշմարիտ յարուցեալ
տեառնդ. քանզի զկնի[illegible] ա-
ւերեցաւ ի գերեզմանէ զարդելեալն
ի նմա։ Այսօր լուսաւորեալ մե-

ծապայծան ծանդմամբ հրեշտակա-
պետն ՚ի վերայ վիմին, կանանցն
ահեաէր ասելով. զի խնդրէք զ-
կենդանին ընդ մեռեալս: Ոչ յոյզ
բերկրեցան կանայքն խաղաքերք
աւետեօք յարութեանն ամօրդ-
ւոյն. դարձան յառաքեալսն ասե-
լով, յարեաւ ամսրեաց:

Որ գըլխացար ՚ի տուրբ մանն հրդ
կոնձան և իջեալ վըրկեցեր ՚ի բո-
բոքեալ բոցոյն. ընդբեզ վիշտ օրհ-
նեմք ամբծ հարցըն մերոց: Որ
ողորմեցար ազգի մարդկան և ի-
ջեալ մարմնացար ՚ի սբ կուսէն.
զոր: Որ երեքօրեայ թաղմամբ քո
տէր շարժեցան հիմունք երկրի.
ընդերձմանս բացեր ընդմեռեալ-
սն յարուցեր. զոր: Եցէք. Որ գ
պայծառացոյցն ըզվիայտ խաչին,
տարածանելով զիւր զանարատ բա-
զուկան, և ետ զկն յաղթութեան
արարածոց իւրոց. ամենայն գո՛ր-
ծք օրհնեցէք: Իջանելով ՚ի ստորկն

կոչմ երկրի, և դողալով սասանեցան դիմոխք. քանզի որ ի նմա արդելեալքն անդադակիչն առ տէր. ամէն: Եւ զարգելեալն ի բըռնահարհնէ մահու ազատեցոյց երեք. ծրեաց յարուցեալն հրամայ. ամէն:

ողբ Որ խաչեցար և թաղեցար վասն մերոյ փըրկութե և յարեար ի մեռելոց. խնայեա ի ժողովրդս դըս քո միայն մարդամեր: Որ զդիմոխս աւերեցեր և զդեբեալսն փըրկեցեր, և մեզ կեանըս շնորհեցեր. խը: Որ ի յերկինըս համբարձար և ընդ աջմէ հօր նըստար. ի վերսանգամ քո գալըստեանն խնայ:

տէր Ա.քանչելի կանայ.քն անկերկիւղ եկին ի տեսանել զդերեզմանն. զի կատարեալ սէրըն մերժեաց զերկիւղն: Եկին ի խընկել զմարմինն, և տեսին յարուցեալ ի դերեզմանէն. և վերըստին լցան ծագեաց յաշխարհս: Քանզ որոզեաց հրեշտակն զյարութե-

նմին տեառն, և բացայն գերեզման նըք նըշնջեցելոց . և յարուԹիւն տեառըն յաղԹեանց մահու ։

Ող զարդարեալ նորացնուցեր զարարածոց գոյացուԹիւնս համագոյ հօր և հոգւոյն . ընդքեզ միշտ օրհնեմք աՀըծ հարցըն մերոց ։ Ող կամաւոր խոնարհուԹեամբըդ քո յանձն առեր ըզչարչարանս ի խաչն ընԹեռեցար . ընդքեզ ։ Ող զմահ հացու մեր բընաԹիս վերացառեր ձեր կենդանուԹեամբ հրաշափառ քո յարուԹեդ . ընդքեզ ։ Ընդառիր ծրհնեցեալք գովեցեալք և բարձր արարիչք ըզնա յաւիտեան ։ Ող էջն ի գերեզմանն և աւերեցաք ըզգեցաք ժոխս մեծ և հրըշեր զօրուԹիւն , և յարեաւ ի մեռելոց . ծրհ ։ Ի նա սաՀարիչն աշխարհի որ անգամեցաք ի մեղացս ըզտրեզնիս ամ, նորաշ հրաշ յաՀրնաԹիւն իւրով . ծրհ ։

Եկիր ի չարչարանըս չարչարեալ նացըն լըռեցիչ, բեւեռեցար ի խաչ

ջին, լուծէր զգեստանըս մեղայ մեղոց. քա՛ն յոյս յարութեան մերոյ ողորմեա՛։ Ի՛նչեր ի դերեզմանն աւերեցեր զղջմոխս, և յարուցեա՛լ յերրորդ աւուր զաշխարհըս լցուցեր խընդութե՛ան։ Ա՛ստեր առ աշակերտսըն քաջալերել ընծառա. և խոստացար լինել ընդ մեզ զա՛մ աւուրըս կենաց մերոց. քա՛ն։

աբ Կա՛նխեալ եր կանանցն ընդ առաւօտն ի դերեզմանն, և զահաւո՛ր յարութե՛ն ըզգայն ի հրեշտակէ՛ն լսեալ, եղէ՛ն յարեա՛ն ա՛րծ։ Ա՛ծելաւ ըզտըրտմո՛ւ՛ր եր ջանի՛կ և եր կանանցն, և խընդութե՛ան ընթանային պա՛տմել աշակերտացն. եղէ՛ն, Ո՛ ըսքա՛նչելի և ըզհրաշա՛ գործ ըզյարութի՛ւն քո՛ւր առաքեալցն ըստուգա՛պէս տեսեալ, ընդհանո՛ր քարոզէ՛ին, եղէ՛ն։

գչ Ա՛ղաւորին յաւետե՛նից մաստուցա՛ք զօրհնե՛րգութիւն սո՛ւրբ ի կուսէ՛ն մարմնացաւ. հաստատեա՛ց

պաշտաւնէից՝ ի հաւատոյս անսասանելի
լի. փաղաքեք նըման այժմ ևս յաւե-
տեան։ Որ կամաւ հաճեցեր մա-
հու խաչի անտրնջաց բանին և
եհեղ զարիւն ինր սուրբ ի փրկու-
թիւն տիեզերացդ. փաւ։ Աստ
ուածասիրս յարուցեալ ի նորահոր
ի վիճակն լուսաղարդեացդ զեկեղեցի
ինր սուրբ, ի փաւս և ի գովեստ
անուանդ իւրոյ. փաւ։

Որ յերկնայինն զինուորեալ
թեանցըդ միշտ երկրապահ
քըս՝ թագաւոր ընդ հօր ևս սուրբ
հոգւոյն. օրհնեալ ես տէր աստ-
ւած հարցըն մերոց։ Որ խոնար-
հեցար յանճառ փառացդ եկեալ
իշխանութիւն՝ ի մահ խաչին, զը-
պղծեցանն զպիժիսք յաշխատել փա-
ռաց քոց. օրհ։ Նոր հրաշափառ քո
յարութեամբըդ կենդանարծեցեր
զիս զմեղօք ըզմեռեալս. և համբար-
ձար ձայր փառաց ի յերկինս. օրհ։ Ի գ

ձի
հրշ
բկ

տեր. Ընդ[ա]ք Թագաւորն քաղցրա-
ձայն երգով ողհնեցեալքն և բարձր
ասարկ[ա]ք ընդնա յաւիտեան։ Որ
պատուականն խաչելութիւն հրաշա-
գործեացն ըզվերկուքին յաւի-
տենից նընջեցեալսցն. քաղց։ Օ՜ յա-
րուցեալն իշխանութի՛ զիաւակից
հօր և սը հոգւոյն. ընդ վեցերե-
ւեան սրովբէադո՛նդ դասս գո՛
վեցեալք և բարձր։

ողբ Թ՝ի՛ւնս իմ. Ողբումեա ի՛նձ ան-
տո՛ւած իմ ողո՛րմեաւ։ Որ ի յերկ-
նից իջեր բա՛նդ աստի՛ւած, և վերն
ա՛ր մանրմնացար ի սրբոյ կու-
սէ՛ն. ողբ։ Որ ի խաչին տարա՛-
ծեցեր զանարատ բազուկս քո, և
վասն ա՛ր հեղեր զարիւն քո մե.
ողբ։ Որ ի գերեզմանի եդար
անապական, և յարո՛ցեա՛լ նորո-
գեցեր զաշխարհս. ողբ։ Որ ի
յերկինս համբարձար աներեակա-
յոլ, և ընդ աջմէ՛ հօր նըստար յա-
րուս վաստաց. ողբ։

աէր Կո՞ յարու՞թեըդ վանըդ վայ-
ելչ երկրնանմիա տէր։ Օրհնեալ
է քո յարութիդ ալիծ, որ ըզմահ
մահու ծանուցեր քովքին կամաւոր
մահուամբդ. քո յա։ Վոչուա ա-
հեղ հրեշտակին ի վիմին որ քա-
րոզէր առ սբ կանայան, յարեաւ
տէրն ի մեռելոց. քո յա։

հրց Ընդակիզեն ալծ լէ ամենաձըր,
որ առաքեցեր ըզմիածինն որդիդ
քո ի փըրկութիւն մեզ. օրհնեմք
ըզքեզ ալծ հարցըն մերոց։ Որ-
նար ի հօրէ անճառ միութիւն,
ի կուսականն որովայնէ երեւեաղ
մարմնով ի փըրկութի մեզ. օրհ։
Որ նըստիս ի քրովբէս և յանմարմ
նոց վերօրհնիս քրիստոս սըրբասանց
ձայնիւ. համբերելով չարչարանաց
ի խաչին բանձրացար, խորտակե-
ցեր ըզդժոխութիւն մահու. օրհ։

գ Ընդունէր. Ընծայն ամենայնիք զքո գո-
վեցէք, զյարուցեալն ի գերեզմանէն
անապական մարմնով։ Ո՛ քարող

Հրեշտակին լքեւոյ կանայնոյն ընթանալ պատմել նմա աշակերտացն ասելով, յարեաւ ՚ի մեռելոց։ Եւ մեք ընդ նմին երթալ հանդիպ զօրհնեալ Թէոն վըրկողին ըզ մեզ ասելով, յարեաւ ՚ի մեռելոց։

ողբ Իջեալ տէր և մանկանացար ՚ի կուսէն. և զհողեղէնն բընութիւն աստուածացար ՚ի մեզանց։ Ելեալ տէր բեւեռեցար ՚ի խաչին. ըզմեռանիլ յանձն առեր կենդանատուս մեռելոց։ Եդար տէր ՚ի նոթափար ՚ի վիմի. և մատանեաւ կընքեցար գանձըդ կենաց աշխարհի։ Յարեար տէր աւերեցեր ըզդժոխս. ՚ի յերկինսն համբարձար և ընդ աջմէ հօր նըստար։

տէր Վրկիատոս յարեար ՚ի մեռելոց։ Ընդ արշալոյսն առաւօտուն կանխանալ կանայնոյն ՚ի գերեզմանին ասելով, քրիստոս յար։ Եւ առ նոսա ասէր հրեշտակըն, զի՛ խընդրէք ըզկենդանոյն ընդ մեռեալս.

քրիստոս յայր : Փութացարուք ոմ
ոք կանայք և պատմեցէք աշա-
կերտացն տեառն . քրիստոս յայր :

հրդ Որ զծառայի ըզկերպարանս
յանձն առեալ վասն մեր, և խո-
նարհեալ քո կամաւ ՚ի մեր բնու-
թիւնս . ծրհնեալ ես տէր աՀ-
հարցըն մերոց : Որ խաչեցար հա-
ճութեամբ հօր վասն մերդ, և
թաղմանեաւ երեքօրեայ ըզբնու-
թիւն մահու լուծեր . ծրհ : Որ
վառաւոր յարուցեալդ քո կանգ-
նեցեր ըզմահացեալսն . ՚ի յերկիր
նըս համբարձար ընդ աջմէ հօր
նըստար . ծրհ : Ո՛զտեր ծրհնե՛ր-
գ ցե՛ք և բարձր արարէ՛ք ըզնա յա-
ւիտեան : Ո՛րպէսզի յարուցիչն
վերկիցն նորոգեցաւն արարած . մի
աբա՛նուիլ եամբ ծրհ : Ո՛ղորմիլ
սարսեցի՛ն ղՀոգւոյնք տեսանելով ըզ
թագաւորն անմահ . վիս :

ողբ Ո՛ւնա ՚ի մ. Որ ՚ի ջրեր յերկինից
բա՛՛նդ առաքեաց , առե՛ր մա՛ր-

մի՛ թո՛ղուր զքո ոտն ի սայթաքումն, եւ մի՛ ընդ
քնար երգեսցէ քո պահապանն։ Ահա ոչ նի-
ջանէ եւ ոչ քնանայ պահապան Իսրայելի։ Տէր
պահապան քո, Տէր ստուեր քո ընդ աջմէ քում
է։ Ցերեկուն արեգակն ոչ այրեսցէ զքեզ, եւ
լուսին ոչ ընդ գիշերի։ Տէր պահեսցէ զքեզ ի
ամենայն չարէ, պահեսցէ զանձինս քո Տէր։
Տէր պահեսցէ զելս քո եւ զգալուստ քո, յայ-
սմհետէ եւ մինչեւ յաւիտեան։

Ի ՏՕՆԻ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԵՒՈՐԻ ՄԵՐՈՅ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՄԵՐ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ։

Ի ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԱՅԻ։

Ի ՍՈՒՐԲ ՍՊԱՍԱՒՈՐԱՑ։

Ի ՍՈՒՐԲ ՀՐԵՇՏԱԿԱՑ։

Ի ՍՈՒՐԲ ՍՏԵՓԱՆՈՍԻ ՆԱԽԱՎԿԱՅԻ։

Ի ՍՈՒՐԲ ԱՌԱՔԵԼԱՑ։

Ի ՍՈՒՐԲ ԱՆԱՐԳԻՐ ԿՈՍՄԱՅ ԵՒ ԴԱՄԻԱՆՈՍԻ։

Ի ՍՈՒՐԲ ԹԱԴԷՈՍԻ ԵՒ ԲԱՐՈՂՈՄԱՅԻ։

Ի ՍՈՒՐԲ ԳԵՈՐԳԻՈՍ։

Ի ՍՈՒՐԲ ՍԱՐԳԻՍԻ։

Ի ՍՈՒՐԲ ՍԱՀԱԿԻ ԵՒ ՄԵՍՐՈՊԻ։

Ի ՍՈՒՐԲ ԳԱՅԱՆԷ ԵՒ ՇՈՒՇԱՆԻԿԻ։

Ի ՍՈՒՐԲ ՍԱՐԳԻՍԻ ԶՈՐԱՎԱՐԻ։

Ի ՍՈՒՐԲ ՍԱՐԳԻՍԻ ՊԱՏԱՐԱԳԱՎՈՐԻ։

Ի ՍՈՒՐԲ ՍԱՐԳԻՍԻ ՍՊԱՐԱՊԱՊԵՏ

Ո՛ր եւս յանուանէ քան զյաւէտ տեառնէս քո՛ նոյն աստուած. վասն մեծի փրկութեանն առեալ մարմին՝ ի՛ սո՛ւրբ կո՛ւսէ՛ն Մարիամայ՝ ընդ օրհնեա՛մք աշխա՛րհս ամենայն։ Ո՛ր ըզկերպարանէս ծառայի՛ ձըշմարտապէս յանձն առեր. և խաչի՛ և մահո՛ հանդերձեալ էիցեր՝ ի՛ դերեզմա՛ն՝ ընդ քո՛։ Ո՛ր երեքօրեայ թաղմամբ փրկիչ նո՛ր գյաւերժահիանալի՛ քո՛ յոտն եցեր. և վերըստ ա՛ռն նպատեա՛կ կենցո՛ղըս ընդ յարութեանդ մեռելո՛ց։ ընդ քո՛։ Ո՛ր զյաւէտ օրհնեցեալ՝ ի՛ ամենայն ազինք բա՛նիւք արարիչ։ Ո՛ խաչեա՛լն՝ ի՛ մէջ երկրի՛ և զերեա՛լն՝ ի նո՛ր գերեզմանի՛, ամէ՛ն։ Ո՛ յարո՛ւցեալն իշխանո՛ւթիւ և զաւերածըն զբժշկեա՛ց, ամէ՛ն։

Ո՛ր համագոյդ ես հո՛ր և սո՛ւրբ հո՛գւոյն, անբաժանելի՛ էակ միասնո՛ւթեան, խոնարհեցայո՛ր՝ ի բարձանց և առեր մարմին՝ ի կո՛ւսէն յայգեաց ա՛նկեալն յանկածիչ կենացդ

բանական կենդանին խաբեմամբ։ Այր պա-
տուհասի ես ծածկելոց գիտող. այս-
օր՝ ի հոգոյ դամուսապատեալ բազ-
ձայր՝ ի խաչ և ի գերեզման կերակրեմ
ցար յանդգնա ահնկեղցին՝ ի ճաշակ
մանկ՝ մանդաբեր պղտղին։ Այր կեն-
դանութիւդ ես ամենեցուն. այսօր
ըզմահ խաչի՝ ի յանձն առեր. եւ այր
՝ի սիրտ երկրի, և յերրորդ աւուր
յարեար. շնորհեա՞ մե՞զ վերանձիլ
ընդ քե՞զ յանապատնա՞մ՝ ի կեանս։

աբեր Կանխեցին կանայքն ընդ ա-
ւաւծան՝ ի գերեզմանին հանդերձ
խնկիակք։ Երեւեալ պիտա անձ-
շահնա՝ ի յօծմանն կենսատար մարմ
նոյ փրկչին մերոյ։ Ցե հրեշտա-
կըն զօրութեամբ դոչելով աղաղա-
կէր յարեար դրխատա։

հրց Կամաւորութիւք եկիր՝ ի չարչա-
րանս և՝ ի ծառայէ ապտակեցար.
ծիհնէմք ըզքեզ անարատ հարցըն
մերոց։ Տարածեցեր ըզձեռս քո
՝ի վերայ խաչին և ընդ անօրէնս

համարեցար. ըրհ: Այր զմեռանիլ
յանձն առեր վասն ամրարաճոյ, և
ի զինաւորելն զեզարդեւ ամբոխն խո-
ցեցար. ըրհ: Ի զտէր. Ի զնահ հո- գ
հոգեւոր երգով բա՛ւծր արամբէք:
Այր ճոխաբար յօժարութիւբ ելիեալ
ի նորոգմանն եղծեալ մարդոյն, և
խաչին յանձն առնու ըզմահ. ըզնահ:
Այր էջն ի սահմին կողմ երկրի և
դողալով սասանեցան դըժոխք. այ-
սօր յարութեամբ վերածեալ ըզնըն-
ջեցեալսն. ըզնահ:

Այր յամօթ փառաց նշխարս ողբ
բանեք ասէ, խոնարհեցար ի հայ-
րական ծոցոյ, ա՛ռեր մարմին ի
կռասէն, վերականգնելով ի տեղի
բաստրականեալ լուսոյն զհողացեալ
բնութիւնս: Այր կանգնեցեր ըզ
խաչ քո ի մէջ երկրի, և սովաւ
ըզպտղաբեկեալսկ դուռն դրախտին
բա՛ցեր նախաստեղծին, կենդանա-
ծելով ի ճաշակմանէ մահաբեր
պտղոյն: Ո՛վ զօրութիւբ խաչի քո

քն հիմնեցուցէր վկայարանիկ եւ կերեսի բլրնակատան նը երկպատ-
թեանք . ըստ սուրբ գրհեթան նոյս ի տանն կըրկնակի ծնրադրեամբ :

ոեր Ի գլխատութիւն քրկի անմեղ նեքեան օրհնեցուք . զի նա միայն ընծ վասն մեզ արեալ յանխտեան : Ի զճառապայթ յարուքեն տեսանէ նելիլ հրեշտակին, նա զծրանայր ի պատմել ըզկենաբեր յարուքին : Զայն աւետեաց լսեին առաքոսեան նը կանայքն . ի հրեշտակէն դառնային ուրախութեամբ յանապրեանն :

ոեր Օ տիեզերակահ խընդուքեն աւետիքս երանելի կանանցն ուսեալ ի հրեշտակէն, անեղիկը խընդուքե եւ բերկրալից ուրախութեամբ ընդանային պատմել աշակերտացն առաքոսլ : Օ որ մահուն երկիւղիս ընդ մեռեալսս համարեալ կայծէաք, նա ինքնիշխանութե յարուցեալ զմահու ե-

լոյծ զնչևանան-Թիւ, և կենդանու-
Թիւն պաղպեՀեաց մզդի մաբ՝՝ղդ-
կան։ Ա՛ՀԼ ՝ի բաց եդեալ ըզՀրէ-
ական էրկիւղին ըզկարծիս, նա-
խաժամանեցին ՝ի պատիւ այնորիկ
որ մահուամբն եղոյծ ըզմահ, և
զանմահութիւն պարՀ։

ճշ Օ՛րՀնութիւ՝ ՝ի բարձունս տնօ-
րինեցելոյն ՝ի կուսէն Թաղաւո-
րին մերոյ. ալէլուիա ալէլուիա։
Օ՛րՀնութիւնն ՝ի բարձունս ան-
սասանելի և Հաստատուն յոյսոյն
մերոյ. ալէ։ Օ՛րՀնութի՝ ՝ի բար-
ձունս անբաժանելի և միաբանա-
կա՛ն սուրբ երրորդութենն. ալէ։

Ի Փետրուարի՝ Ը ըզբեզ տէր
հրց աստուա՛ծ Հարցըն մերոց։
գձ Ար ըզցօղ անապակա՛ն արեանըդ
ցօղեցեր տիեզերաց ՝ի վերայ խա-
չին. ծրՀնեմըք միշտ և փառաւո-
րեմք։ Ար Թաղմամբն երկբօրեակ
յարուցեա՛լ ըզմոյս ծագեցեր տիե-

գ դերայց . ծրհ : Ի զաւէր ծրհնեա՛ցեալք
և բարձր ամրարէք ըզնա՛ յաւիտեան : Ար ՚ի բարձուն եղ և
դերեանց ըզգերտրեթիւն , և ելա
պարգեւս որպէս մարդկան . ծրհ :
Ես ՚ի վեռևալս ազգս առանց օգ-
նակա՛նի , քահանայ՛ք ծրհ :

ոզը Լսակից հօր կամաւորա՛թեամբ
եկիր ՚ի չարչարանս . զչարչարա՛նս
յանձն առեր . խաչի համբերե-
լով լցեր ՚ի դերեզման : Յարեր-
բին եկեալ ՚ի դերեզման փրկիչդ
զին՛ազս անոյշս բերին , ՚ի խընկել
զանապական մարմին նդ : Ես տես
լեալ ՚ի հրեշտակէն որ ասէր ,
ա՛խ յարեա՛ ՚ի մեռելոց ձեզ
կեա՛նըս պարգեւեաց :

տեր Յարեր և սա՛րդ կանայ՛քն
աղբատի՛վ փութացեալս եկին ՚ի գե-
րեզման քո տեր , ՚ի խընկել զա-
նապական մարմին նդ : Յարեա՛ ա-
ւետաւե՛ր հրեշտակին որ գոչէ՛ր
առ երջանիկ կանայսըն , զի խընդ-

ընչք ըզկենդանին ընդ մեռեալս. քանզի յայնժա՛մ տէր և ա՛ստեղծող ըզդըժոխս։ Պատմեա՛ք երանելի կանանցըն զչարութի՛ւն տեառն ա՛շակերտացն. ուրախացեալք ընդ Թա՛ղեային պետրա՛ս և յո՛վհաննէս ’ի կո՛չնատուս գերեզմանն։

Փա՛ռս ա՛ռաքեա՛լ որդի՛ սո՛յ. որ ե՛ղ կո՛չեր համա՛ր ’ի չարչարա՛նս. տէր ա՛ծած հա՛յրըն մե՛րոց։ Տարածեցի՛ր զամենագո՛ր բազութի՛ւն քո՛ ’ի վե՛րայ խա՛ռնո՛ւածին. և երկիրըս հիացեալ սասա՛նեցաւ և դո՛ղալո՛ւմ երերեր ’ի յահէ՛ վիռա՛ց քոց. տէ՛ր ասաը։ Ընդ տեսեալ ա՛րեգակա՛նըն զարհուրի՛չդ ’ի վերայ խա՛ռնո՛ւածին, չհանդուրժեա՛լ չարչարանաց արարչիդ խա՛ւարեցոյց ընդմի՛ջօրեի ’ի յահէ՛ վիռ։ Ընդեր ծրհնեցեք բարձր ա՛րարի՛չ յաւիտեա՛ն։ Ընդ գինաո՛րըն գեղարդեա՛մբըն յարձակեալ խո՛յեաց՝ զկող կո՛չնարարին. բարձր։ Ա՛ստի ա՛ղբիւր կեն-

դանձրար բղխեալ լիջա՛ց զտիե-
զերս ի մերայց. բարձր։

ոդր Յաւէնաձկնի բազմամարգեամ անտրաած. նայեաւ կիս գըմռութիւ՛ և խնայեաց. զի զնա միայն ես մար-դասէր։ Ես խաչիւըդ զո կենանդ բարձր պահեա և յարուԹիւըդ զո վըրկեա և ապրեցո. զի։ Ես մեռա անգամ ի գաղտասեաւն զոր տէր, վերըսաին զնս նորոգեա և ապրե-ցո. զի զնս։

տէր Ա՛յսօր յարուԹիւն քրիստոսի տօնեցէ՛ք հաւատացեալք ի մի ան-տրա՛ծ հայր աւէնակալ։ Ա՛յսօր և կանայ՛ք ի խաղաբերք աւետիս տալով անապերոյն ծիհնեն զաւատչ-ւած զհայր աւե։ Ա՛յսօր և հրէշ-տակք ի յերկինըս հոգեւոր հընչ-մամբ երգով ծիհ։

հրց Ա՛ր յաւիտենից ես ած էտէր սուենայն կենդանուԹե. խնայար-հեցար ի չարչարանս համբերելով խաչի և մահու. զքե՛զ օրհնեմք

աՀ՚ց հայրըն մերոյ։ Այր սմանայն
բարեխնդ ես սէր և ի քրովբէ-
ական ամենա ներաոխս, ետպար ի նո-
րանոր վիմի անեապական մարմնով.
զբնդ։ Որ էակիցդ ես հօր ևՀ սբ
հոգւոյն, ինքեր ի զբաժնա փըրկե-
ցեր զպերեսեան աւերելոյ ըզմահ.
զբնդ։ Ա՚զատեր . Աւրհնա՚ օրհնե- գ
լեաւք բարձր ամարէք յան-
աւետ։ Այր երկն ըզգծոտելիներս
զբաժանող խորհըրդով անօրէնութե
իւրոց . քրիստո՚ս Թագաւոր փա-
ռաց փառաւորեալ ի զօրութ զբ-
ւարձնոյ . եկայք ժողովեսցուք եր։
Այր բանիւ գոյացողդ զպարարածս
էակից բանն ի հօրէ քո . և մահա-
խաչիւ զամենայնըն վերըն մեր համ
բերեալ յարեիւթ մահու խչեաւ
նոսեաւք . եկայք ժո։
Վրիստո՚ս աՀ՚ց, որ տապարածե- ողբ
ցեր ըզձեռագիր քո ի խաչին և լու-
ծեր ըզկնիք դատապարտութեան
մերոյ . ողբ՚ որ։ Ի խաչին բե-

ւմնեցար, և հեղմանէր արեանըդ
քո վրկութեանդ ըզսխմբիմբիրս ի մե-
ղաց. ոչ։ Ծատեցար ի մէջ երկրի,
և յերկիր աւուր չարեաց, ըզդը-
ժնխա աւերիցիդ բամնիս. ոչ։

աէր Ի խաչանիշ փայտին դըղձըդե-
ցան դըժոխք. զօրն Թեամբ սո՛րբ
հոգւոյն նորոգեցաւ երկիր. ամէն
սա որ խաչիանեաց ըզմահ։ Ընդ-
տակն աւետեր կուսին մանկիամա,
սա է ի սկըզբանէ բանն որ յա-
ռաջ քան զյաւիտեանս ծագին. սա
է Թագաւորն որ խաչիս։ Յա-
րեարձ յաւուր երրորդի. վկայ մըք
պաճառեցան երկիր շարժեցաւ
սահանեցան դըժոխք. սա է կեն-
դանին յաւիտենից քրիստոս։

հոց Կամաւորութեամբ եկիր ի չարչա-
րանս տէր. և ի վերոյ նահապե-
տիցդին ըզմեռանիկ յանձն ա՛ռ
ուել. տէ՛ր ողջ հանիցըն մերոց։
Ընդարտասուականդ մահիս որպէս մանկ
հատարտ ղատապարտեալ ի՛ խաչ

ելեր վանն ազգի մարդկան. ասէ ։
Աղնահան Թեանց սրբոյն քրիստոս
ասէ. ի գերեզման ի ջեր յարու-
ցիչդ մեռելոց. ասէ ։ Ազտեր գ
ծրհնեցեր բարձր ախարէք զբանդ
մեռանն ի վերայ խաչին ։ Ար կանդ-
նեացն ըզքառանկիւն սեղան խանդ
ձին, յորում զբառախորհ աշխարհ
հի պատարագ. յորմէ սեղանոյ
բուրեանց անուշահոտ հոտ. բարձր ։ Ար վհանակ մեղսանքեր
մահացու պղտոյն պարզեւեաց
մեզ կեցուկիւր մարդասիրութեան, ի
կեանսն յաւիտենից նորոգելոյ
ընդ[illegible]. բարձր ։

Ա այս ճշմարիտ որ ի հօրէ ա- հրց
ռաքեցար. առեր մարմին պարապ-
րել ի կուսէն ոչ մեկնեցեալ յան-
քննին յիմաթեանէ բանդ ասէ.
ողորմեաւ ։ Ար անհատ ես յա-
րտածոց և քան զամենայն միտս
գերազանց. զոր երկինք ոչ բաւէին
առնել, յարդանդի կուսին կրեցար

բան նոր առ : Օ չարչարանքս յանձն առեալ, ախտակիւք հոգեղինացս ե-
ղեր. վասն մերոյ փըրկութեան՝ ի դերեզմանի եղեալ, անկորնչա-
պահելով զսքանչածըս բանին առատը :

ոեր Փառաւորեաց ի քո յարութիւդ : Ու յարեա՛ւդ ի մեռելոց յա-
ւուրն երրորդի, քրիստո՛ս որդի աստ. վասն : Ու յահե՛ւդ բարբառդ
յարութե՛ւդ քո տէր երկիր շարժե-
ցաւ, վէ՛մըք պատառեցան, քրիս-
տո՛ս որդի աստ. վասն :

ոեր Ի ձայն ահեղ յարութեանդ քո տէր զմիհուրեցան զինուորացըն դա՛ռնքն յարիւսափայլ հրեշտակին ի՛ջման՛ն, և դիպաւիկ շարժեցաւ երկիր : Ո՛ւռաւօտեա՛ն սաբբ կա-
նանցըն գիտելով բոլիմափայր դե-
րեզմանն. բերելով զիւղս անո՛ւշս ի յօծա՛մըն կենարարդ մարմնո՛յն անապականելի էակնութե՛ն : Ն-
տեսեալ բզքերուելէն վերանալ ի վիմին, սարսուելո՛վ սքը-

բոհ-հ-ո՛ՀՀ՚ին ասէ գարձեալ տղայն տաւր վանքո՛յն. քանզի յատև աւ որ յառաջն ասաց։

Ա՚ստուածդ արարածոց քրիստոս ա՛Հյսո՛ր՝ ի խաչին բեւեռեալ, ե՛ւ զինաւորքն գեղարդեամբըն յարձա՛կեալ ըզկո՛ղ քո խոցեաց. անդր ա՛ռնց հա՛րցըն մերոց։ Վենա՛ նդիպ յաւխաչնից քո ա՛Հյսո՛ր՝ ի գերեզմանի եդար. ե՛ւ պահապանքն պահեցին ըզգուշա՛լով ընդե՛ր լեզման քո. ասէր սո՛ս։ Յաւրեար՝ ի մեռելոյդ քո ա՛Հյսո՛ր ըզդրժնա աւերեալ, ե՛ւ վենդանոլքն պարպեւեցեր արարածոց քոյո՛վ յարուքդ. ասէր սո՛ս։ Ա՚զատեր. Ա՚զնա օրհնե՛լով բարձր ա՛րարչա՛ք յաւխաեա՛ն։ Ո՚ր կա՛րանգեալն յո՛վհաննէս մարգարէին՝ ի դրժնա աւե՛տարանչա՛ն ըզգալո՛ստ արեգականն արդարո՛ւթե. ըզ։ Ա՚ւրա՛մ սպասչին արդելա՛ն՝ ի մեղաներ բանտի՛ն ազատեցա՛

ցի՞չ յա֊ռաջ գալըստեաւն ՚ի ծովըս֊
ւոյն ՚ի յերկինից. ըստ Աստ էհեաղ
կատարեալ զնախապատրաստեալն ըզառա֊
սուքիւն, առ երեքեա՛ղ զդրուն֊քըս
զըժոխոց և զջնջուքի մա՛հու. ըստ

ոդը Իջեր յերկինից ՚ի հօրէ՛ և մարմ֊
նացար ՚ի կո՛ս-էն. համբերեցեր վշըտ֊
կիչ վասըն մե՛ր ըզմահ ճաչակեցեր։
Նկնիր ՚ի ջուրչմանըս չարչարանացըն
ըզ֊ծիչ խաչելցար լծա՛կեցար և գա՛ր
՚ի գերեզմանի քո՛ն ՚ընդ մե՛ռ։ Նո֊
յելոյդ առաւ յարեա՛ր ամենա֊
կա՛ծչ տէր. պարգեւելո՛վ աշխար֊
հի զկատարումըն և զմե՛ծ զը֊
զոմա֊քիւն։

տէր Ո՛րպիսի յարու֊թիւնն ըզպա֊
հապա՛նըն զարհա՛֊բեցոյց, և հրեշ֊
տա՛կն ՚ի յերկինից իջեալ ՚ի ձայն ա֊
հեղ յարու֊թե՛ ա՛ծօղըս֊ն, կա֊
նահ՛նգն ա՛ւետէր յարեա՛ւ ա՛լծ։
Ի ձայնէ հրեշտակին զըս֊արձացան
սըրտմա՛ղեաց կանայ֊քն, և դա֊
ձան խո՛նգու֊թեամբ եւա՛ն ա՛ւե֊

տէր առաքելոյն, եթէ յանկարծ նախատապատուելն։ Այլոյք լսեսցեն զեռացք յօրհնութիւն նոր օրհնեալ ցուք ըստեր. քանզի մարմինն որ ի մէնջն էառ, ի հրեշտակաց եւ կըտպատուիմն առնու ի սրմանէ լիոյ եւ ի բրմանէ։

Տնաք ըզխաչս ի բարձունս տէր Թագաւորին յաջմանէ, որ վըրայ կեաց զամպս արդուցց մարդկան ի ծառայութիւն Թիշնամանոյն. օրհնութիւն առաքելին ի բարձունս։ Այս ինքնիշխանութիւն բանին ի վերոյ խանդն, կամեաց զինչ խանդն ասէսանէր. զնահատ դերեալն յանդամոյ կենդանարծուց ի կեանս անմահ. ծրհ։ Այսոյք էիսեան որդին վառաւոյ հօր եւ աջ հոգւոյն գընդի ի նոր գերութիւն, նոր նուագել զիս ըստեղծագործ։ ծրհ։ Ըսլաւեալ եղեն սերմանելոյն նըմանեալ ի վերոյ վիճի հանդիսանէ ու վասն յա-

թուիցէ՞ն տեսանն . պակուցեամ պահանջականացն յահէն ելիցն ի պակ մեռեալ . ծիւ : Ասպիտս արար զղջմիլ տեր ընդ սըրբոց քոց առաջ քինցն , զոր արժանի եղեն տեսա նել զքեզ ՚ի յարքունեաւն քո . արժանաւորեա տէր՝ ի տեսանիլ զքեզ ՚ի միամտեսամ քո զամբոխ տեսանն . ծիւ :

ճշ Ո թագաւորըն քրիստոս օրհ նեալ ի հեառէ երգով բարեբանեցէք ամ՛ երկիր : Արքայութեն երկնի՛ և երկրի մատուցանէք երգով գոհա բանութիւն ամ՛ երկիր : Երկրի դուիեանն և մի ամատուածութեն մատուցանէք պատիւ երկրպա գութիւն յաւիտեանս ամէն :

կա հրց գկ Ընդունելի՛ բնութիւն և բան հօր , առաքեցար ՚ի հայրական ծոցոյ , և տուիր մարմին ՚ի սըրբոյ կուսէն . տուր ամէն հաճ

ցըն մերոց։ Եկեալք ի վըրկու-թի՛ մեզ Թագաւո՛ր անմահ յանձն ա-ռեալ ըզմահ խաչի, և իջեալ ի գե-րեզմա՛ն անապական. սո՛րբ ա՛ըծ։ Ե՛ւ յարուցեա՛լ ի մեռելոց երկը-օրեայ լոյս ծագեցար սփիւռքեցաց. իշխանութե՛ամբ լուծեր զկնիւնա մահու. սո՛րբ ա՛ըծ։ Ի զատկի օրհ- գ նեցեք բարձր ա՛ղաղակ զԹագա-ւո՛ն ամենեցուն իշխա՛ն հայր միշտ և յաւիտեա՛ն։ Օ՛ յարու-ցեա՛լն ի մեռելոց քո՛ ա՛ըծ. ժողո՛վ վուրդք առաւել բարձր ա՛ղաղակ ըզնա՛ յա՛։ Օ՛ աննախակա՛ն լոյսն ի՛ հօրէ ծագեա՛լ սո՛րբ զհոգին. քան հանգո՛յք ընդ սերովբէնն գովե-ցէք, և առա։

Ո՛ր յարեա՛րդ ի մեռելոց քո՛ ողբ ա՛ըծ, է՛ մե՛զ կեա՛նըս շնորհեցեր. ողո՛րմեա՛։ Ո՛ր զանկեա՛ն ի նախ-նո՛ւմն ի՛ մեզըս, պատուակա՛ն ա-րեամբըդ քո՛ կա՛նգնեցեր. է՛ մե՛զ։ Ե՛ւ յարուցեա՛լդ քո՛ զաշխարհըս

կեցո՛ցեր, և ըզդրա՛նըս դըժոխոց
փըշրեցեր. Լ՚ մե՛զ։

տէր Յարեա՛ տէ՛ր ըն՚ի գերեզմա-
նէ՛ն։ Ո՛ր նա առնել փըրկչին մե-
ռո՛յ երկիր չարժեցա՛ր, վկըն
պատառեցա՛ն։ Ո՚ւռագայթեա՛լ
լոյս ՚ի վերայ վկի՛ն, զարհու-
րեցոյց ըզպահապա՛ն ան դրա-
նըն գերեզմանի՛ն։

տէր Ո՚մատուածային ըզգեզերեզմա-
նա՛ըն բոլորեա՛լ դամբըք հրեշտա-
կաց, տեսա՛նէի՛ն ըզտէրըն յա՛ռ-
րա՛ցեալ ՚ի գերեզմանէ՛ն։ Ո՚նա-
ուածասէր կանայքն եկի՛ն ՚ի գե-
րեզման փըրկչի՛ա՛ն ա՛նո՛յշ ի՛ւ-
ղըք լէ՛ խընկոք, յո՛ժանէ՛ք զմո՛ր-
վինըն տէրը՛նական։ Ո՚ւսա՛ցայ-
ծա՛ւ հրեշտակն ներսէ՛ր ՚ի վերայ
վկի՛ա՛ն աւե՛տարանէ՛ր կանացն,
յարեա՛ւ փըրկիչըն տիեզերաց։

հրց Ո՚ւմի՛սայաւետեա՛ն որդի վա՛-
ռակից հօր և սո՛ւրբ հոգւո՛յն. որ
միշտ յա՛ճախա՛ւ վառւոդ բարեբա՛-

նիս ՚ի վերմն զօրացդ. ըզքեզ ծիր-
նէ՞ք ա՞ըծ՝ հարցըն մերոց։ Եղեալ
մարդ ճըշմարիտ եկիր կամաւ ՚ի
չարչարանս, և բարձեր ըզվայր
խաչին ամենապատուականդ մահու. ըզ-
քեզ։ Ո՛ գերեզման՝ն իջեր խաւա-
նիչ մահու. երեքօրեայ յարու-
ցեալ ըմբս ծագեցար աստուերանըմ-
տացս. ըզքեզ։ Ո՛ զտէր օրհնեցէք գ
բարձր արարո՞ծըդ՝ ըզնա յաւի-
տեան՝ն։ Ո՛ Թագաւորըն քրիստոս
որ վասըն մեր յանդգնանաց ըզմահ
ճաշակեացի. բարձր։ Ո՛ Էակից բա-
նըն հօր մի երեքօրեայ Թաղմամբ
զդժոխս աւերեացի. բարձր։
Ո՛նըսկիզբըն բանդ աճեճաւե- ողը
լի ծընօ՛ւնդ, որ առաքմամբ հօր
իջեր ՚ի յերկինից վասըն մերոյ փըր-
կո՞ւԹեան. զքե՞զ արգասիքեմբ ողջը
մեռա՞ քո ապրեցոյց։ Ո՛ր անեզ
ձեռուԹեամբ և անհոգեխաչելի բը-
նո՛ւԹեամբ ՚ի կուսէն ծընար նա-
խատեղծի՝ն կերպարանաւ, և եկիր

կամաւ ՚ի չարչարանս. զքե՛։ Ի խա՛
չին բեւեռեցար կամաւ հօր և
սո՛ւրբ հո՛գւոյն. և ինչեր ՚ի գե՛րեզ
ման անմահ բընո՛ւթիւն. և յա՛
րեաւ ՚ի մեռելոց քրիստո՛ս. զքե՛։

տէր Ո՛վքո՛ յարու՛թիւդ ծիհնեմբք
մարդասէր, աղաղակելով տէր վա՛
ռըք քե՛զ։ Ո՛ր ծիհնե՛ն սերով՛
բէքն և գովե՛ն քէրովբէքն աղա։
Ո՛նդաձար բերանով անհանգիստ
բամբասով աղաղա՛։

տէր Ո՛ւռեա՛լ և մեր զօրհնա՛թիւս
հրեշտակացն երգե՛ւք և մա՛ե՛
մըք, վաշո՛ք յարու՛թեաՀն քո տէր։
Ո՛ր խաչեցար վասն մեր թա՛ղ
ևցար՛ւ և յարեար՛ւ, ազատեցեր
՚ի մեզա՛ց։ Ա՛ւրբ ա՛ըծ սո՛ւրբ և
հըզո՛ր, սո՛ւրբ անմահ Թագաւո՛ր։

հրց Ո՛յսօր զենա՛ւ մեզ պատարագ
անարատ դաՀն ա՛յ ՚ի վերայ խա՛
չին, էակից հօր և սո՛ւրբ հո՛գւոյն.
ա՛ըծ հարցըն մերոց։ Ո՛յսօր բա՛
ցա՛ւ մեզ սրովբէական դո՛ւռըն

դրախտին հրաւիրելոցս ի կոչումն
ապաշխարհանն սեղանոյ տէրունեանն
մարմնոյ և արեան նմա հար։ Եւ
հրաշալի յարութիւն քո քրիստոս
տիեզերիցք համ նորահիւսուածք զար-
դարեալ, մըտանելն ի յաւազանատ
ընդ վիճակիդ քրիստոսիկ նմա հար։
Ի զատէր օրհնեցեալք. Ա՛ռաւել բարձր
ախարիկք ըզնա յաւիտեան։ Օ՛ն
դամային զգենցեալ մանկունն ի քա-
ռանկիւն սեղան խաչին բանձրա-
ցեալ, սէրովբէիք սարսեալ դողայիր ն.
առա։ Ո՛ր ըզգօղ անապական արեանն
ի կողահարա աղբերէն արբոյց տի-
եզերաց. Ժողովրդիք հեթանոսիկ
սաց. առա։

Ո՛ր տըրտմահամբոյր քո չարչա-
րանաց խաչին ազատեցեր ըզմարդն
ի տըրտմագործէն վհատէն և ի մեղ-
սաճաշակ պըտղոյն. քրիստոս ա՛րծր
և մեզ ողորմեա։ Ո՛ր մահուամբ
քո կենդանի և մեռելութեամբըն
յերկիր նմրոգեցեր դարձեալ զաշ-

խարհս և զհոգւոցեալ բնութիւնս. քրիստոս։ Որ երեքօրեայ յարութեամբ քո և համբարձմամբըզ յերկինըս վերացեր ըզմարդն առ կենաց փայտն և յանմահականն ճաշակն. քրիստոս։

ոէբ Տեսիլ փայլակնաձեւ զբարեխնայն ի վիմին հրնչեցեալ առ խրնկազգեաց կանանցն փարատեցոյց զերկիւղալից տրտմութիւնն։ Պատգամաւորեալ պակուցեալ ահաբեկ լինելն, և կանանցն աւետարանեալ, մահ մահու յաղթեացդ և ծանուցանել մահ։ Քարոզս առաքելոյ առ երջանիկ առաքեալն, փութացարուք ի գալիլեա և տեսանիցէք զկենդանարծոյն ըզքո։

ոէբ Յանձառ փառաց խոնարհեցար և ըզգեցար ըզհողեղըն բնութիւն. վերս աներեր զանկեալն ի գլորմանէ յանմահական ի կեանս. ըզքեզ ծրհնեմք անճապական բարեգործ։ Ընդպատմական նըշդ մաղ

հու դատապարտեալ ի վերայ խաչ
ին. որ վասն նահատակութեան
պսակին արբուցեր մեզ ի տիգաւ
քոց կողիդ. ընդ քեզ։ Որ աքեցար ի
դըժոխս ցուցանելով զզօրութիւն
ամառնածնութեդ. զարհեսցեր ըզ
դևս խարդախողին. խափանեցեր
զզօրութիւնն մահու. զոր։

Ճշ Ալէլուիա ամենայն քո զբարե
րոս լուսաւորեցեր սուրբ զեկե
ղեցի. պահեա զգաստ անշարժ յա
ւիտեան։ Ցծնէ այսօր երկնաւո
ղէմ հաւատացեալից բազմութեամբ
զնուաւակատիս սուրբ եկեղեցւոյ.
պահ։ Բացան դրունքք հաւատոյ
նորա սիոնի ընդունել զանմահ փե
սայդ յաւազաստ. բանիւք զմար
մին քո և զարիւն. պահ։

Ոմ եկիր կամաւ հօր ի խաչ կը
ելանել վասն ազգիս մարդ
կան. Թանգաւոր վաստաց ք՛ս ամե դ

նեքեան օրհնե՛ա՛ցեալ ։ Ար մա-
հա խաչի համբերեցեր վըրան մեր
անմեկնելի ’ի հօրէ. Թա ։ Ար ե-
րեքօրեան Թաղմամբ պահեցար կեն-
դանի, յարո՛ւԹիւն մեր և կեա՛նք.
գ Թագա ։ Ո զտէր օրհնե՛ա՛ցէք և
բարձր արարէ՛ք ըզնա յաւիտեան ։
Ար ’ի վերայ խաչին եհեղ զարիւն
իւր քո՛, և վըրկեաց զարարա՛ծս ’ի
մեղաց. օրհ ։ Ար ըզմահ կոխեաց
զդժոխս աւերեաց, յարուցեա՛լ ’ի
մեռելոց անզատեաց ըզմեզ. օրհ ։
ոզր Թ՚ի՛ւնս խմ. Ա՛զնիւեա վըրկիչ ։
Ար կամաւ հօր ըզաշխարհըս
յա՛նձն առեր բա՛նդ ա՛րիւծ. ոզր ։
Ար հաւանար սուրբ հո՛գւոյն, ըզ
դերեա՛լսըն վըրկեցեր քո՛ յաղա՛-
Թեամբդ. ոզ ։
տեր Փառաբանակից հօր պրպի որ
վա՛սըն մեր խա՛չեցա՛ր, զդըժոխս ա-
ւերեա՛լ յարեա՛ր յաւա՛ր երրոր-
դի. փա՛ռք յարուԹեա՛ն քո տէր ։
Ըբե՛շտակապե՛ահն ի՛ջուա՛ն որ ըզ

պահապան նան երկինք։ զարհուրեցայց առ դրանըն դժոխոց. վա՜ռք։ Եւ ըսքանչելի սուրբ կանայք, որ նոյն աւետարանէրն առեալ, յարեան քրիստոս յարուցիչըն մեռելոց. վա՜ռք։

հց Ո՛ր բարեբանեալդ հա՛ւ ի դասս քերովբէից անմահ Թագաւոր. ծիրանեալ հա՛ւ և գովեալ յաւիտեան։ Ո՛ր խոնարհեցար յերկինս և առեր մարմին զնախամաստեղծին ադամայ. ծիր։ Ո՛ր ներսահ ի վերայ չորեքկերպեանն կենդանեացդ քրիստոս նստիծ. ծիր։ Վոտիդըք ան՛ն ըզտէր օրհնեցէ՛ք զբան՛ զայրծր ամպրէք յաւիտեան։ Վ՛ձեռըք ըզտէր օրհնեցէ՛ք. Ո զնըսատեանն ի յաթոռ վառաց ընդա՛ րեբանեալն ի հրեշտակաց. ըզնա անդադար օրհ։ Ո՛րպէս ըզտէր օրհնեցէ՛ք. Ո՛ր յամէն վառաց ա՛ծուղէն դժոխ՛ն զըսարթուանք երկնից. ըզնա ան։

ողբ Ո՛ խաչ երեր բանդ ա՛ծր,

մարմնացեալդ ՚ի կուսէն կամաւ
հօր և հպատոյն, ՚ի վերակոչելոյն
աշգի մարդկան։ Ի գերեզմանի
եդար անճառելով, զի զմեռելոց
թիւնըս մեր բարձեր, ըզգերեալ
սըն վերակեցո՛ր ՚ի ճեռաց մահու։
Ցո՛ւ յերրորդ աւուր յարեար առաջ
ուածոյիկն, ՚ի յերկինըս համբար
ձար ընդ աջմէ հօր նըստար. վան
ուաւորեալդ ՚ի հրեշտակաց և երջ
կրոպագեա՛լդ ՚ի սերովբէից։

աէր Կանանցըն կանխեալ ՚ի թաղ
դու՛մըն կո՛նդակնեցոյն տեսին ըզվէմն
՚ի դրանն ՚ի քաց վերժեալ։ Ո՛ւ
փո՛ր ըզգերեզման և ունայն տես
սա՛նէին, և տըրտմո՛ւթեամբ լային
յուսահատեալք։ Ա՛յդր խաչեցեալ
լոյն զի՛ լա՛ս յուսահատեալ, քան
զի ք՛ր վառօք մեծաւ յարեաւ։

հոց Ա՛ր ՚ի քառակերպեան նըշատիս
յաթոռ, ա՛նըբռելի ձայնիւս ծրհ
նէս ՚ի պայծառ դաշտուց հոգեւո՛ր
երգով. ա՛յծ հարցըն մերոյ։ Ա՛ր

'ի վեցհեւեւան սրմլելսըդ հանդ-
չիս և խնամես զքո զաւրացածըս, նը-
շանաւ խաչի քո ըզմեզ ապրեցու-
ցեր. ամէն: Ար նըստիս 'ի յամէնս
փառաց աւանել բաւիքրեալ գո-
վեալ, նըշանաւ խաչի քո ըզմեզ
ապրեցուցեր. ամատըսած: Ա՛զտէր. գ
Ա՛ռաքե՛ալ մեծացի գործըք տեա՛ն
ըզտէր ծրհնե՛ցէք: Ա՛ռ Յաղր փըր-
կիչն աս՛րք խաչիւն զուարճա-
ցաւն արարած. ա՛ռ: Ա՛ռ Յաղր
մլեալ 'ի գերեզման՝ աւերեաց
ըզդժոխս. ա՛ռ: Ա՛ռ Յաղր 'ի յեր-
կինս համբարձաւ ընդ աջմէ հօր
նըստաւ. ա՛ռ:

Թիւնս իմ. Ա՛ղաչեմ զքեզ ամ ողբ
տըւած: Ար 'ի յերկնից 'ի հօրէ
իջեր անըսկիզբն որդի, նոյն իմ տէրն
ըզդժոխս աւերեցեր. ով: Ար ըզ
ճառագայթս ծածուխ թեամբ երե-
ւեցուցեր փըրկիչ, ըզպահապանն
սըն զարհուրեցուցեր. ով: Ար ձե-
ռօքըն Թովմայի շօշափեցար փըր-

կիչ. առ աշակերտսն մըտեր դրջ
քըն վաճկըմվք. ոզ։

ԱՏԵՐ Ա՛հապիՙն ձայնիւքն քո քրիս-
տոս ՚ի վերայ խաչին դողայցուցեր
զարարածս ամենայն, զերկնայինն
և զերկրաւորս բընութիւնս։ Ա՛հա-
գին երեւումըն հրեշտակին զար-
հուրեցոյց ըզկանանցն ասելով զի
խընդրէք ըզկենդանին ընդ մե-
ռեալս։ Ա՛ւ յահէ զօրութիւնն աղ-
օրդոյն զարհուրեցաւն կարապե-
տըք դըժոխոցն ասելով. համբար-
ձէք իշխանք ըզդրանըս ձեր ՚ի վեր։

ՀՐՑ Յաւժամ ՚ի խաչէն բեւեռե-
ցար քրիստոս աղբ՛. և զապամ նո-
րոգեցեր ՚ի նախասահմանն բընու-
թին. օրհնեալ տեր աղբ հարցըն մերոց։
Որ ՚ի սպասաւորէն ապտակեցար
և ՚ի զինաւորէն գեղարդեամբըն
խոցեցար. օրհ։ Ողեցար ՚ի մէջ
երկրի և յերրորդ աւուր յարեար
Գ ամենակարող փըրկիչ. օրհ։ Ոտ-
ձըք տեառն ըզտէր օրհնեցէք.

և բաւեր ապարէք ընդ յաւիտեան: Զի՞նչ ընդ
տեան է: Զինչ ընդ ընդ օրհնեցէք.
Որ երկիւղ Տեառն ի բարձունս, և
ի հօրէ առաքեցար ի յերկիր վա
սն մեր մեղաւորաց. Յիշեա՛ զմեզ
տէր: Խոստացեր ընդ օրհնեցէք.
Որ բանիւ քո բարձեալ ունիս զե
մենայն արարած, և ի խաչին վե
մեր բեւեռեցար. Յիշեա՛:

Ընդ ամենից բանիւդ հօր և եղէ ողբ
լոց պատճառ. որ ծնանիր ի կո
սէն, ընդ քեզ ծանեալ ես. ազա
զեմք ողորմեա մարդկան:
Աերովբէից ահաւոր և դասա
ւո՛ր կենդանեաց ես մեռելոց, որ
ի խաչին բեւեռեցար. ընդ քեզ:
Կենդանարարեան ազգիս ես պար
դեւատո առատ ողորմութեան,
որ յարեայդ ի մեռելոց. ընդ քեզ:

Որ ի վերդ ես քան ըզմիտս և տէր
զհոգիս, համամտոյական եղէ
ընդ արարչի, ի հօրէ առաքեցար
վասն մեր և մարմնացար ի սուրբ

'ի կա՞ս ն։ Անքննին 'ի յեւթե՛ ամսէ. տնծրինեցար յարդանդի կամսին, ապրեցուցանել զնախանտեղծին ծննդեն, և վերըստի՛ն նորոգել 'ի փառս։ Ոչ հատացար մարդ եղանիլ ամէ, այլ և խաչի համբերեսա՛լ, ըզմաղձումըն յանձն առեր զերեքծրեայ, և յարուցեա՛լ նորոգեցեր զաշխարհս։

հրդ Անածին որդի անստուծոյ, զանեսասնումըն սրբոյ մարգածիլ կիսին աստանձր լուսափայլեալ պայծառացոնցեր. ծրհնեալ տէր ամսուածծ հա՛յրըն մերոց։ Կամաւորութեամբ եկիր 'ի չարչարանս և ընդմահաբեր վայրըն բա՛ռներ 'ի վերոյ կենսաբեա՛ր ձեռդ, և ըզնայն կենաց վայր մեզ շնորհեցեր. ծրհ։ Քահնզի կողմըն վերաւորեալ նահատակըն, 'ի քո յանապատ 'ի կողդ ընկալեա՛լ ըզհոցումըն գե՛զգաւրեանն. և անապականն արեամբ բըղխ. քո լուսաւորեցեր սուրբ զե՛

դ կեղեցի . ծրհ : Ի զատէր ծրհնեցիք բարձր արարիք ըզնաձ յաւիտեան : Ինաձին որդիքն ի խաչին բնաւեռեալ, աղեաւմբ մարմնով դնիկ ի գերեզմանի . աւետնայն դրծք ծրհնեալ բարձր : Լուեալ երանելիքն կանանցն զաւետիս ձբ յաւրհնելիսն , պատմէին աշակերտացն եղիկ յարեաւ տէր . աւետնայն : Ի նմանեալք ի վիճակին պետրա և յովհաննէս , տեսանէին զդիպուածն մնոյն ուռնայն . աւետնայն :

ոզբ Ի կիր ի վերկուրեհն Թանգաւոր անհաս , և ըզմահ ճաշակեցեր վերկին աշխարհի . ողորմեա : Խաչի համբերեցեր ամբծ վասն մարդկան , և զիաղտսն չանձն առեր զերեքօրեայ . ող : Ի ի մեռեալց յարեար իշխանութեամբ արարիս տէր . զի՞ս զմեզօք ըզմեռեալս նորոգեա և կեցո :

տէր Օ յարութեի ա՛ծոյս հրեշ

տակապետան այսօր աւետէր կա-
նանցն ասելով, յարուցեալ է
տէրն ի գերեզմանէն: Ընթա-
ցեալ կանանցըն խնդութիւ պատ-
մէին աշակերտացն ասելով, յա-
ման որոյ և մեք ընդ հրեշտա-
կին գոչեցուք զյարութիւնըն
քրիստոսի, որ վրկեացն ըզմե՛զ
ի ձեռաց մահու:

Կանոն համբարձման Տ. Քրիստոսի:

ԱՄՊԱՐՁԱՒ տէրըն մեր
Յերկինս, ասելով աշակերտ-
ացն, Ներաստարձ ի քաղաքիդ ե-
րուսաղէ՛մ, մինչեւ զգեցնա՛ցէք
զօրութիւն ի բարձանց: Այնաւա-
նեալ սուրբ առաքեալքըն մին-
խորհ էր միակրօճն, միաբանն ներ-
սէնն ի սուրբ վերնատո՛ւնն, և
ակն ունէին գալստեան սուրբ
հոգւոյն: Յանկարծակի եհաս ի

կէ
օր
գ

նմանութի լսուց վայելմանն. և ե-
կեալ բնակեցաւ ի սրբոյ առաջ-
քեաւքն, մինչդեռ նըշաւէրն ի
սուրբ վէրնասանն։

Զամբարձաւ տէրըն մեր քրիս- ✠
տոս ծրհնութիք ընդ ամպս երկ-
նից, և առաքելոցն երկրրպագեալ
դարձան յերուսաղէմ. միաբան
նուիրեալ վեր առաքելին զաղօթս։
Ապառեալ ի յերկինըս բնութիւ-
ղօրօք բանմութիք հրեշտակաց.
որք ազդակէին և ասէին, օրհ-
նեալ եկեալ ի յանունն տեառն։
Ալսառեալ ընդ աջմէ ծրնողին, կալ
տարեալ ըզխոստացեալ պարգեւս.
մրխիթարիչ սուրբ հոգին գայ աւե-
ձեւք, աղբերացուցանել զմեծ
զողմութիւնն։

Օրհնեցեալ պրատիկ քաղցրու- հրդ
թեան քո տէր, որ պահեցեր զմեզ դկ
յերկրի. այսօր համբարձար
փառօք յերկինս աւս հայցր հրեշ-
տակաց դասուք. ծրհնեալ տէր աս

տըաած հաւրցըն մերոց։ ՚Ի նացան՚ն վէրինքն ընդ մարդկային քո կերպ, հարցաբանեաւլը զեստեային, ով է սա դիմեաւլ յերկրէ արիւնա- զգեստեալ. օրհ։ Նրգէրն հրէշ- տակքն ըզդատաստեան առաջն առ բարեպաշնս դրանց երկնից. սնեն համբարձէք իշխանք ըզդրաններս ձեր ՚ի վեր, և մըտցէ արքայ. օրհ։ Ո՞ զ տէր ծրհնեցէք և բարձր արարէք ընձա՞ յաւետեահն։ Որ էն ՚ի կառս իւր և ընկճեաց զիշխանըն մահու. ծրհ։ Որ եդ յամպս ըզդընացս իւր, և վերասացաւ առ հայր ՚ի յեր- կինս. ծրհ։ Որ նըստի ընդ աջմէ հօր հաւատամբ եր հոգւոյն. ծրհ։

ոզբ Որ ողորմութեամբ քո հիմնէ- ցեր զաշխարհս, և իջեաւլ փըրկե- ցեր ՚ի յանհնծինն ադամայ. այսօր համբարձար փառօք յերկինս նըս տէ՛ր. ոզջ ըմեաւ մեզ ալէլ։ Որ ելեր ՚ի բարձրադիտակ քաւութե- սին առնելով զհեծելութիւն վըր

կու Թեան. այսօր։ Ար երկքօրեայ
Թաղմամբ քո դատապարտեցեր զՔ
դահաճնող վիշապն. այսօր։

Իչխանու Թիւնք երկնից զարՔ տէր
հու բեցան տեսանելով զեկեալս քո
քրիստոս, ընկեր առ քինկիր սար-
սեալ ասէին. ով է սա Թագաւոր
փառաց։ Սա է մարմնացեալ բանն
աՔծ որ ի խաչին ըզմեզս բսպան,
և վերանալեսնի վանօՔ գայ յեր-
կինըս տէր հնգօր զօրու Թեամբ
իւրով։ Սա է որ ի գերեզմանէն
յարեաւ և աւերեաց ըզդըժոխս,
և վեր համբարձեսնի վանօՔ գայ
ան հանդր, տէր կանգնել ի պատե-
րազմի։

Ար համբարձանն այսօր աՀծայ- ձշ
լին Իչխանու Թիւն ի հայրական աձ
լուսոյ կառս, սպասաւորելոմոմ ի
հրեշտակապետն դասուցն, որք ներ-
սագիրն անհրով, համբարձիՔ Իշ-
խանՔ ըզդրուՆիս ձեր ի վեր, և
մըտցի Թագաւոր փառաց։ Ի

ացահն վերինական իշխանութիւնն, և սոսկալի ձայնիւ աղաղակէին առ միմեանս, ոմն է սա թագաւորն փառաց, եկեալ մարմնով և սքանչելի զօրութեամբ. համ։ Նշաձնակէրն վերինական պետութիւնքն հրաշալի ձայնիւ, երգէին երգ նորս առ նոսա. սա ինքն է թագաւորն փառաց, փրկիչ աշխարհի և ազատիչ սգոյ մարդկան. համ։

հմբ գձ Որբք տընկակից եղեալ նըմանութեանց մահու քո ողբոյ սատուածոյ. արժանաւորեա զմեզ կերպարանակից լինել քեզ վարդան թագաւորդ. քո՞ զերգեսցեն եկեղեցիք սրբոյդ զերկնից հրեշտակսն։ Օհրն մարդըն խաչակից քեզ արարեր, և ընկայիցդ մեղսաթոյնն հիւծեցեր. անզատեցեր ընդ մեռելոս կենարար փայտիւն յոտն մեռ մածար, և չնիճք արեան քո արբուցին ընկալեալ զերս. քո՞ զ։ Ա՛սըն գրիտութենէդ քո ածայինն

մարդկանց թեանդ հանապատիցեր
ըզմեզ մատնիցի քո և աւրեան,
պատարագանդ հօր ի հոգւոյ աշ
նուշից ըզմարմինդ աւս ի մէնջ,
և համբարձաւ լուսափայլ ամպովք.
յայտնեցար իշխանութեց և պե
տութեանց, ողք հիացեալ հարցան
նէին եթէ այս ոմն է որ գիմեաւ և
գայ յերկինս. և յերկնեցւոյ քո
հասանն ըզբազմապատիկ զնամբայ
տեառնիւնքս քո. քեզ։

Ծանգուածն միածնի որդւոյ քո յերկնից անբաւիզն աննեղ. մարմ նացաւ ի սրբոյ կուսէն տընծորի նաբար. ծրհնեալ տէր աշխ հարցըն մերոց։ Ոչ վասըն յանցանացն ամայ նախահատեղծին ի վերայ խաչին զինաւորըն գեղարդեամբըն բանայր ըզկողմահոս աղբիւրն. ծրհ։ Որ ըզմահ կոխեաց քրիստոս աշխ, և մեզ կեանս

հղ դձ

պարգեւեաց հրաշալի յարութիւնն
գ խրոխտ. ծիւ: Ի զատիկ. Ա՛ՀԱՐՁԱԿԱՆ
նային գործըք տեառն մերոյ Յիսուսի
նէ՞ցէք: Ա՛ՀՅաօր խնդեամբն ի տի-
դիմէ՛ն հաւատով մարմնովքն քաղցրա-
ցիւց ըզհաշակացն ըզդառնութիւն.
ա՛ՀԱ: Ա՛ՀՅաօր ամպ ըմբաց սիւն
գործեալ ի հրաւիրց վիմին. պահա-
պանիքըն պակասեալ ի հրակիզման
նէ ըմբացն. ա՛ՀԱ: Ա՛ՀՅաօր հրաշ-
ձեւ վայելչականացեալ լոյսն ազդեաց
ըզգաստիցն ի հրաշազարդ յարու-
թեանն. ա՛ՀՅ:

ողը Ի զքեզ ազաչեմք ողորմեա մարդ-
դասէր: Որ էիցս էակ վաստակից
ընդ հօր և ամարտակից հոգւոյն,
խոնարհեալ ի մերըս վերս ամենը
զմարմին, ըզքեզ ազաչ: Որ զվաղ-
ուեանն աւուրս դառնութիւն լերուցն
քաղցրացուցեր ըզհաշակին, դա՛ռան-
եալ ըզքեզ ետր ա՛ւազակին. Լ՛ մեք ա:

ոէր Փառաւորեալ անճառելի յա-
րութիւնըն քրիստոսի: Որ կամա-

հօր և հնգուցն ի վերայ քառաս-
թեւին պատարագեալ գառն ամ.
վառա : Ոչ անմահ թագաւորն
հետամտեաւ ի դըժոխս, կամեաց
զնչխանըն մեղսամաէր. զմահու գե-
րեալըն յանդամոյ կենդանդործեաց
ի կեանս անմահ . փառաւո :

Փառաւորելով զանձն քո ամբ, հրց
ամբ հա՞յըցըն մերոց : Ար յանըս-
կըզբնական ի հօրէ առաքեցար ,
և առեր մարմին ի սրբըծոյ կուսէն.
ամբ : Ար չարչարեցար մարմնով
վասըն մեր , և բարձեր ըզմեղըս գ
մեր ի խաչափայտն . ամբ : Ը զտեր
օրհնեցեք բարձր ամարեք ըզնա
յաւիտեան : Ար ի խաչին բեւե-
ռեալով քո ըզմահ կոխեաց, և ըզնա
խաստեղծն ի ծառայութէ մահու
ազատեցոյց . բարձր : Ար ի գե-
րեզմանի եգաս որպէս մարդ, և ի
հրեշտակաց մըշտընջենաւորակից
հօր քարոզեցաս . բարձր : Ար սոս
կալէ հիացմանբ ըզպատհասականըն

զարհուրեցոյց, և ըզտըրտմութիւնն
իւ զաբեղիցըն վարանեցոյց. բարձր։

ողբ Ա՛նժամանակ վկայ ամբ անըս-
կիզբն և անճառելի, անեական սրտիվ-
բիվից, որ միշտ ընդ հօր ծիրհնա-
բան էիր ի յանեմաստից, զգաստա-
ցեալ օրհնաբանելիք եղեալք. որպէս
ասաց ձայն մարգարէ։ Որ մտա-
քեցար ի հօրէ և մարմնացար անճ
ճառապես ի սրբոյ ի կուսէն.
հաճեցար ըզըմահ խաչին ի յանձ
ձըն սանձել վտանգիկ դատապար-
տութեան նախաստեղծին. որպէս։
Որ բերեռեցար ի խաչին յա-
ղագս մերոյ յանցանացն վերկիչ
բանըդից. ահաւոր գոչմամբ ձա՛յ-
նիւ զարարածըս դողացուցեր, և
ըզերեսաւորսըն խաւարեցուցեր.
որպէս ասէ։ Որ ընդ մեռեալըս հա-
մարեալ զԹագաւորն ընկալար բա-
նադակելի մահուամբ. յարուցեալ
յերրորդ աւուր հրեշտակացն
աւետարանութեամբ քարոզեցար

յաշակերտեսցէ կանանցն . արդ ։

ԺԷ Ո անճառելի յարութիւնն հրաշ
շացեալ հրեշտակըն գնչէր առ կա-
նանն ասելով . յարուցեալ է տէրն
՚ի գերեզմանէն ։ Որ եակիցդ ես
ընդ հօր զաճառոր յարութիւն . զո
՚ի գերեզմանէն , սրբեսանեսցէ կա-
նայքըն խընդութիւ քաիրոզելի ։
Յարեաւ ասէն ՚ի մեռելոց և ըզզօ
րութիւնս դըժոխոց խափտակեաց ,
և զարգելեալսն ՚ի նմա կոչեաց
ընթանալի յարութեամբ իւրով ։

ԺՀ Ո ազաւոր քրիստոս էակիցդ հօր
և հոգւոյն , որ վասըն մեր մարմ-
նացաւ ՚ի սուրբ կուսէն . Թագաւ-
որ փառաց քրիստոս քեզ փառք ։
Որ կամաւոր մահուամբ ըզմահ
մեռուցեր , և անեսպառկան յարու-
թեամբըդ զո նորոգեցեր զհիւ-
խարհս . Թագաւ ։ Որ կենդանարար
արեամբըդ զո լուսաւորեցեր ած
զեկեղեցի . երգեմք քեզ ընդ հրեշ
տակս սակս անելով . Թագաւ ։

ՄԵՕՐՀՈՒՄԸ, այս խորհուրդ
անանդուլթեամբ առ մեզ
հասեալ, զոր հոգւոյն լսեաստուն
ի պաշտպանէն իւրմէ լըսեալ.
եթէ ոճն մեծ մեծ է այսօր խմոյ դա
ռնն որ ի յերկինս։ Կանգնի ի
յեկեղեցին վերին երկնաւորին որ ի
յերկրի, ըստ դասուց երկնայնո
ցըն ոճնէրն ուրախութեամբ, ի
հրեշտակացն բակըսեալ, մինչ ի յա
ծուսըն կատարեալ։ Իսկ ի չոր
րորդըն դասէ պաշտպան եղեալ
լուսաւորչին, ի դասէն իւր վար
ծացեալ ուրախութեամբ ոճնակ
ցութի. զոր հարցմամբ ի նմանէ
տեղեկանայր մարմնոյ հրեշտակն։
Ցա քանզի մեծ այս խորհուրդ ի
վերոյթի բանաւորաց հրեշտա
կաց է մարդկան առ հաճարակ

կատարեալ, երկոցունց սէրույն ի միասին յարմարութիւն։ Եւ զի շարժեալ նախանձու երկայագին զաւակին ի գիւտ մերձենալ և կրթութեալ անառակին, հրամայէ հայրն վերին ուրախանալ ի միասին։ Ասան որոյ է մեք հանդիսացեալք ընդ նոսին, երեսցի՛ք ծրհնութի՛ հասարակաց փերկողին. որ եբարձ ըզխռովութի՛ և հաստատեաց զխաղաղութիւն։

Այսօր ցընծայ եկեղեցի երկնաւորաց և երկրայնոց. քանզի մեկնեաւն ի միմեանց բաժանեալքն յանցանաց, միաւորի վերըստին արարչական խոնարհութե՛ն։ Այսօր զհին համայնից խմանալեաց և ըզդալեաց, որ և ըզմարդն ի պատկեր իւր ստեղծ զանկեանն ի պատրանաց. օրհնեցէ՛ք որդիք մարդկան կանգնեալք երկրորդ աբարչութե՛ն։ Որ զհանգերձեալն խորհուրդ հոգւոյն յայտ-

նեաց աւետանողացն, և ելեալ կա-
տարեաց հօր և հոգւոյն առաք-
մամբ. ծիտ։ Որ ի լուսոյն բոլո-
րից անծրինական մեծ խորհրդոյն
առեցելոյին սա ի միջոջ փառօք առ
հայր վերհամբարձաւ. օրհ։ Որ
տեսեալ ամենասնեին ի հիացմանն
ըզվերինան, բարեառելոյ սա մի-
մեանս եթէ այս ոչ եկեալ յերկ-
րէ, կարմրացեալ հանդերձիւ ի
միգասոց բըզխեաց կողէն։ Աս-
տի լըւեալ ի նմանէ զարժանա-
հան պատասխանին, եթէ զգե-
րեալ սզգ մարդկան ի գերողէն
արեամբ գնեցեր. յորմէ օրհնո-
թիւնք նըմա ի փըրկեցեալս արեամբ
նորա։

հոց Այսօր արարիչդ արարածոց, որ նորահրաշ արարչութիւն զարդա-
րեցեր զեկեղեցի, ըզքեզ բարեբա-
նեմք ա՛ծ հաւրըն մերոյ։ Այսօր
կենդանիդ յաւիտենից, որ ըզմե-
զոք մեռեալ բնութիւնս բարձրա-

ցուցէր վասն օր յերկինս. ընդդէմ։
Այսօր որ զտարապետ եղբս ըստ
յանցանացն, զերապոյն քան զա-
ռաջինն ընդ քեզ յաճոռ. հօր
հանգուցեր. ընդդէմ։ Ի զտեր ծրհ-
նեցէք և՝ բարձր ախտիք ըզնա յա-
ւիտեան։ Ոչոմնէ՞ւդ հեթանո-
սաց որք ընդ հրեշտակս բարձրա-
ցայք. որով զանճառ փառսն ընդ-
կալայք ծրհ։ Ոչահանայք և պաշ-
տօնեայք որք ընդ քրովբէսն դա-
սեցայք. ընդ նոսին համաճայնեալք
որ դասեցան ծրհ։

Աստուածածնին մայր լուսոյ
արեգականն արդարոյ Քրիստոսի արեւելք,
որ ի խաւարի աշխարհիս ծագեցեր
ըզլոյսն գերազանց. ծրհնութեամբ
քեզ բարեբանեալ մեծացուցա-
նեմք։ Ամպ թեթեւ լուսաւոր ան-
ընդունակ խոնաւութեան, որ ըզցօղ
ջրին կենաց ի ցամաքեալ բնութիւն
ցօղեր. ծրհ։ Աերամբեր հմայեցեալն
և մարմնաւոր քերովբէ, որ զան-

տեսան ՚ի նոցունց յորմէհայեցի քառամ
կրեցեր. ծիտ։

ողբ Որ բանիւք բանըզդ հօր գոյացուցեր զիմանալիսդ, ՚ի պաշտօնն վանաց քոց և էակից վանակացացդ. ողորմեա մաղթանօք սոցա երկրպադ բանաւորացս։ Որ անճառապարգեւօք քոմբ զառաքինսըն լցեր, և ՚ի ձեռըն նոցա որ ՚ի խոնարհ քան զնոսա. ողոր։ Որով և մեք վերջացեալքս յամեհառամս քո հնարհե, ճախանաձմըք նոքօք գեր ՚ի վերոյ քան զարժանն. ողոր։ Ա՛ան որոյ լե՛ մեք հանդիսացեալ ընդ նոսա, տո՛նեմք ցքնծութիբ զհաստատակաց զվերկութի. վայելեալք յանճախանձ աստուածայինն քո պարգեւս։

տէր Վ՚ահանայապետութ առաքինիք հանդիսատք անահատ բընութեան, բանզմաչեայ քերտողեք և վիպերեւեան սերտողեք. բարեխօս լեր տուք առ տէր հանդիսակից ձեր

աճնողացս : Տէր՝ Թիւրքիք վերինք
ևմ զօրու Թիւնք հրազօրին, Իշխանու-
Թիւնք վէհապոյնք և քահանայա-
պետք երկրորդք . բարե : Երե-
տակապետք երկնաւորք ևմ հրե-
տակաց զինուորու Թիւնք . պետու-
Թիւնք բարձրացեալք ի քահա-
նայապետու Թի երրորդ . բա : Ամէն
ի սկզբան փըրկու Թեան ի քրիս-
տոս Յիսուս Թիւնն, անբաժն
հօտիցըն հովուաց երգակցելոյ
երգէին . ընդ նոսին համաձայնեալ
երգեմք ևմ մեք զփառս ի բար-
ձունս :

Ո՛ր զամենազօր զօրու Թի՛ըդ կե
քո ցո՛ւցեր ի բաբելոնէն փրըկ հց
կելով զերիս մանկունսն ի հնոցին . դկ
ըզքեզ ծրհնե՛մք ա՛մէնց հա՛ւրցըն
մերոց : Ո՛ր ըզբազմազե՛ղ նորո՛ղու-
Թիւնըդ քո ցու՛ցեր զջո՛ւյց երկնա՛
ւորաց տա՛պածելով զբաղո՛ւկըս քո

'ի խաչին. ըզքեզ: Ո՛ր ըզբաղմա-
գո՞ւթ ողբմածութիւնըդ քո ցո՛ւցեր
առ ազգըս մարդկան Թագեցեալ 'ի
սիրտ երկրի, զի զմահո՞ բարձցես
զ զերկիւղ. ըզքեզ: Ո՛չ զտեր օրհնե-
ցէ՛ք բարձր աղաղակ ընդնա՛յ յաւի-
տեան: Որոնն ա՛նեղական խո-
նարհեալ 'ի հողեղէնն գոյացութիւն.
համբերեա՛լ չարչարանաց զմահ խա-
չի 'ի յանձն էառ. բարձր: Ցա՛ւ ի-
ջեա՛լ 'ի գերեզման անապական և
սուրբ մարմնով, յարուցեա՛լ յեր-
րորդ աւուր ընդս ծագեաց տիեզե-
րաց. բարձր: Ո՛սկ հրեշտակապետն
ինքեա՛լ 'ի գերեզմանն կենաստա-
ուին. աւետէր առ սո՛ւրբ կանայսն
տէր յարեա՛ւ 'ի մեռելոց. բարձր:

ողբ Յարեա՛ր երեւեցա՛ր առաքե-
լոցն, և մե՞զ փըրկիչ ողորմեա՛:
Վհո՛ղ քրիստոսի՛ Թագաւորիդ ան-
մահի երկրպագանե՛մք, և զյարու-
թիւնըդ քո փառաւո՛րեմք: Փա՛
ռըք փըրկողիդ և միածնիդ անմա-

հի. վըրկեա՛ զոժողովուրդս քո զոր բառնացար պատուականն արեամբ քովք քո սըրբոյ։

ոեր Յաւժամ եկին՝ ի գերեզմանն բո՛ւրաբեր կանայքն, և բերին զոխանակն՝ ի խընկել զմնապակաւն մարմինն։ Յայնժամ հրեշտակն աւետարաներ յա՛րեաւ քրիստոս. պառաւեցէք աշակերտացըն գյանիւն Թիւնըն տեառն։ Ո՛ակ նոցա զարհնա՛բեալ վը ահագին տեսլեանն. պա՛տմէին աշակերտացըն զհաւ՚ դի՛ն տեսիլն։

հոց Ա՛յսօր ցընծա՛ն երկինք և երկ՚ կի՛ր յարո՛ւԹեամբ քո տէր. ալէ՛ հանցըն մեղաց։ Ա՛յսօր նորոգե՛ցա՛ն ախէղերք ամենայն յարո՛ւԹեամբ քո տէր. ալէ։ Ա՛յսօր հրեշտակապետն աւետարա՛նէր գյարո՛ւԹի քո տէր. ալէ։ Ա՛զատեր ծրհնեցէք բա՛նձր արարէ՛ք ըզնա յաւետեան։ Ա՛ր չարշարանօք խաչի՛ն վըրկեա՛ց զտիեզերս. և հեղ

մամբ սիրեանն խոստել զԱծատուէն մեզ շնորհեաց. քաջալ: Ար եկեք օրեցայ Հաւատամբք զգլուխս առեցեաց. և՝ յանուանէն խոստել զյաղթութիւն մեզ պարգեւեաց. քաջալ:

ողբ Ար ըզկերպարան նոցա մահացուցեալ ընտուէն ազգի մարդկան յանձն առեր ամբծ բան նոր էակից հօր, և եկիր կամաւ ի խաչ: Ար ի վերայ նախատանեզծին ըզմեռանիլ յանձն առեր համբերելով չարչարանաց ի խաչին բանբասացար բանդեզ գոյակից հօր, և իջեր ի գերեզման՝ Ցո յերրորդ աւուր յարեար զմեռեալս լուծեր զիշխանութիւն, արձակելով զմարդկանն ի նմանէ բանդեզ վաստակից հօր, և նստար ընդ աջմէ հօր:

աեր Ար՝ Հրեշտակն յերկինից առաքեալ էլիանիկ և սքրբ կանանց զեն քարոզեր սմենիսկ. էջ ձեր՝ զ վերայմանն լսելն ծագեալ ի յաշխարհ: Ար յաւր սեսիլ ահեղա-

կենսական հրէշտակապետութեան մերձենալ
ի գահն պինտոտոսին. այսպէս սըր-
տատեկեալ պահանջատացըն զար-
հանրեալ մեռանելին. է ձի՛ զվե։
Ա՛յսօր ցընծայ երուսաղէմըն վե-
րին. այսօր ցընծայ սիրելի մայր ե-
կեղեցի. քանզի վերակիչըն մեր յա-
րեաւ և աւերեալ ըզդըժոխս. է
ձի՛ զվերջնոյն լսելն ծագեալ ի
հօրէ։

Փառաւորեալ է անհուն քո հրց
սուրբ. ակն՞աբ ընծայ հայցըն մե-
ծաց։ Ար ի բարձանելս բնակեալդ
ես, է հայեա յատարածելս քո քաղց-
րութեամբ. փառա։ Ար ի յերկ-
րի երեւեցար, և ընդ մարդկան
շրջեցար, Թագաւոր յաւիտենից.
փառա։ Ի զատէր. Ա՛մենայն ար- գ
րանդք օրհնեա՛ցէք, և բարձր ա-
րարիչք զկենսատըն ի վերուստ Թո՛ւն
մեռելոցն։ Ար էակիցն է հօր է
աստըծ հոգուդն ի յերկրի երեւե՛-
ցաւ. ալէ։ Ար հրէշտակացն ա՛ն-

տեսանելի՞ն է, ի վերայ խաչին տե՞սաւ. ամէն: Որ սրտիբերկրյն ամէն հանսանելի՞ն է, ի գերեզմանի՞ն դաւ. ամէն: Որ բրտիբերկրյն ամենամանալի՞ն է, ի յերրորդ աւուր յարեաւ. ամէն:

ողբ Ովհաննա կամ. Աղաղակեա՛ ինձ աստուա՛ծ: Որ ի հօրէ առաքեցար ամենակիզքն որդի, և ի սրբոյ կուսէն ծնանար. ողբ: Որ ի խաչին քեւեռեցար ձրիդ բանդ, և ի հօրէ ոչ մեկնեցար. ողբ: Որ ի գերեզմանի եդար Թագաւոր անմահ, և ի յերրորդ աւուր յարեար. ողբ: Որ ի յերկինս համբարձար աջ մեռնակարող, և ընդ աջմէ հօր նստար. ողբ:

աչք Քրեշտակացըն դասք յերկնից ի յերկիր վայրաբերեցաք ի սպան որդւոյն աստուծոյ: Քրեշտակին ձայնիւ ցընծայր կոյսըն սա՛րբ. և ընթացեա՛լ առ աշակերտսըն պատմէր: Կենդանին յարեաւ զերկնա-

նըս մահմե եւյծ, և կեամ նըս պահը
գեւեամց ասլհսարհմ։

Ո՛ր յառաջքան զմրեւ անուն հրց
ք՛, ի յերկրի երեւեցար և ընդ
մարդկան շրջեցար. ա՛ծ հայր-
ցըն մերոց։ Կամաւորասիրն անչքն
չանցար, և ի ծնից հօր ամանդեցեր
զքո սուրբ զհոգիդ. ար՛։ Ն՛ւ ըզ
հրաշալի անուանդ քո՛ մարգարէն
վերագոչեաց, հոգի երեսանց մե՛-
րոց տեր քրիստոս. ար՛։ Ի զտեր. գ
Աիսաբանալեամբ օրհնե՛ցէք,
ազ առա՛էլե՛ալ բարձր ապրակք ըզ
նա յաւիտեան։ Օ՛ յարուցեալն
ի մեռելոց քրիստոս և զկենդանին
յաւիտե՛նից, միաբա։ Ո՛ր ըզդրո-
նըս դըժոխոց փըշրեաց և զապրդե-
լեալսն ի նմա կարգեաց ի կեանս,
միաբա։ Ո՛ր վիմովքն կընքեալ
յարեաւ, և դրօքըն փակեալք ե-
մուտ ան աշակերտան, միաբա։

Իջեր յերկինից միածի՛ն անեմի՛կ ողբ
նեալդ ի հօրէ. հմանացեալ եր

հոգւոյն, բանիցդ մանրաժամայսմ՝ ի
կուսէն։ Նկիր՝ ի չարչարանս քոյս
չարանայլին լուծիչ. ձեռք որ վերս
կինս սրտին տարածելդ՝ ի խաչ
էին։ Համբերեցեր վասն մերոյ
փրկութեան. ըզմեռանիլ յանձն
առեր կենդանատուս մեռելոց։

տէր Տէր շնորհակ քո՝ սէր որ զմարմնոյ
թխնեն քաղցրեաց։ Օ՜ սրհատանն
սըն զարհանրեցոյց զկանայսըն լու
սաւորեաց սաեըմ։ Օ՜ ի խընդրէք
ըզկենդանին ընդ մեռեալս, չէ սաս
սիլ յարեաւ։

հոց Նկնկիսլըն բանդ որ յանճաւ
ամոս նըստիցաս, զքեզ սեռանք
՝ի խաչին վանն սրսրատնոց քոց վերս
կոթեան. ասէ՝ հայցըն մերոց։
Օ՜ քեզ որ անքընկեր ես կենա
թեանդն ըսպասաւորին ապաս
կեալ. ու գինաւորըն գերեզմեամ
բըն խոցեալ զանարատ ըզկող քո
՝ի խաչին. ասէ։ Որ թագաւորդ ես
անմահ ըզմեռանիլ յանձն առեր

և ընդհատչեան եւթեքօրեայ , վասն
ասպրածոյ քոյ վերկանիմ . ասէ :
Ա ղաւեր ծրհնեցէք . Աւաւեթ՝ 4
բարձր ամպիւղք ընդեմ յաճ խտեան :
Օ թռչաւորքն մեծիայ և ընտա-
չեանն ի միջ ի յանծրևնայ , և ըն-
դերկր դոնեթեան ճաշակեալ
վանքն մեր . ահա : Ա նապատս գան
ոչ պաճուպատեալ . և ընտանեմբն
գնդապետեանն առեալ ի կրկն . և
ընդերկրական ալիւնն եհեղ ի վե-
րայ ամ չարիքերայց . ահա :
Ա ասէն մերոյ վերկութեի խոշ 5
նարհեցար ի յերկինից և ի բոյս կա-
ւեն մարմնացար ոչ ծնեալ բան նզ
գործեա մեզ : Ա ընդմարտապես
մարմնացար և ընդ մարդկան չըր-
չեցար կատարեցեր զամենայն , և
ծրհնեցեր յոռւաչին անիծիցն .
ոչ : Վրկեսոս մրդի աստուծոյ ի
մեռելոց յարուցեալ և ի բոյս յեր-
կինս հանդարձար ոչ :
Փառք յաւիտեան քոյ տէր : 6

Խաչին ի յանձն առեր զքո՛ վիճաճ
և ըզմահ ճանաչեցեր. զամենեսեան
սեան յարո՛ւցեր զհատատացեալսն
ի քէն, որք ապրեցա՛ւք ի քէն ասե՛լով.
փառք։ Ա Էմբք պսակաւեցա՛ն ի
խաչելո՛ւածէն քո՛ տեր և զե-
րեզմա՛նք բացան. զքո՛ հրաշս զար-
հուրեցան և մեռեալքն յարու-
ցեա՛լ ապրեցա՛ւք ասե՛լով. փառք։

տէր Յարո՛ւցեալ է տէրն ի գերեզ-
մանէն ահեղակերպ փա՛ռըմամբ, պայ-
ծառեցո՛ւն վէ՛մք և երկիր սասա-
նեցա՛ւ։ ի յահէդ բարբառո՛յ
մեծ կարծեսի՛ն։ Ո՛չ հրեշտակն
ի յերկինից ի գերեզմա՛նըն ե՛ն.
հլո՛ւսէցուցա՛նէր ըզձայն ահեղ
գոչմա՛ն վաղո՛յն ի վէրսի՛ գե-
րեզմանին։ Ո՛ակ եկեալ սուրբ կա-
նա՛նցն ի խընկել զմարմինըն ե՛ն.
և լուեալ ի հրեշտա՛կէն էին
յարեա՛ ի մեռելո՛ց կենդա-
նի՛ն յանխտեանից։

հոգ Ո՛ր յահեղակերպ ամպոս նմա-

տէ՞ս և ընդ հօր ես յԷմուէլեան.
խոնարհեցար յերկինից վասն մե-
ծոց վշտիցն մերոց. ընդէրզ բարե-
նէմք ոչ՞ց հաւրցըն մերոց։ Ա՛ս-
տ սերտելեքն ի խոնարհ ունելով
ըզգէմս յարփիսհրաշ վառաց քոց
քրի՞ստոս. ինակ յօդոցի լըրուելիք
մերձենալ ի համբոյր նըշանակ և ա-
ռիթ մնանուելոյ. ընդէրզ։ Ո՛ր ի
բարձրուելոյն երկինից էիր խոկակից
հօր և ո՞ր հա՞գուցն, եւ՛ի դասուց
եբրայեցւոց զըպրաց և փարիսեց-
ւոց բարձար ի խաչ վանո՞ն մեր.
ընդէրզ։ Ղաւեր օրհնեցէք բարձր 4
արարէք ըղնա՞ յաւիտեան։ Ամէն
բարձաւ ոճ օրհնո՞ւ և զօրք երկ-
նից երգե՞ն ու՞ր ն ալ է սա Թագա-
ւոր վառաց. բարձր։ Ա՛ր էր
նա՞ որ ի հովանաւորն և ի լու-
սեղէն ամպոյն ձայն եղեւ, դա է
որդի իմ սիրելի. բարձր։
Ո՛ր վասն մեր յերկինի՞ց խո՞ 5րդ
նարհեցար նորոգել ըզտիեզերս.

օգնեա՛ և ինձ վերակէ՛ աղտեղութե՛ան կե՛ցո։ Ա՛ր ըստ հոգեկե՛ն բնութեան մա՛րդական զգեցա՛լ մա՛րմին. զվերատուեա՛լն մեզ՛ զանձն իմ մխիթարեա՛ սուրբ։ Ա՛ր ըզդատակնի՛ք մա՛հու լո՛ծեր վնասատո՛ղ ծին. զդատա՛պարտեա՛լն մեզ՛ զհնա՛գիս իմ նո՛ւիրեա՛ սուրբ։

ոեր Փառ՛ք քո՛ւ ամե՛նազո՛ր յարո՛ւթեան։ Խրիստոսի՛ ամենազո՛ր յարո՛ւթեն երկրպագե՛ն քեզո՛ւ բէքն. և վեցերեւեա՛ն սերովբէքըն հո՛պեւոլական հընչմամբ երգե՛ն ասելո՛ւ. փառ՛ք։ Ա՛յսօր անուշա հո՛ւա բուրմամբ ընթա՛նայի՛ն ոբ կանայքն, տեսա՛նելո՛ւ զհրեշտակին արեգականակե՛րպ վայելմամբ՝ ի վերայ վիմին գոչէ՛ր ասելո՛ւ. փառ՛ք։ Ա՛յսօր արձակեցաք՝ ի կանգանա՛ց նախահօրն, և վերըստի՛ն նո՛ւիրազմամբ յա՛ւիտեանական կենդանո՛ւն եղա՛ք ժառանգորդ. փառ՛ք։

ոեր Ո՛ւրախերի՛ք կա՛նայնդն և

կեսալ ՚ի՛ սո՛ւրբ գե՛ւո՛ղմանն, եթէ՝ զսո՛հասո՛ւր ըզհրեշտականսն եւ ձայնըն լըսեալ, որ առ՛ ՚ի՛ւրն վեսո՛ւ եղեսո՛ղըն խընդըրե՛ւո՛ւ յարեսո՛ւ բրի՛ստոսո՛ւ անըմանի՛ Թագա՛ւորն։ Ա՛յսիսահրա՛ւ ըզյս մե՛ծ ծանգեսալ ՚ի՛ սո՛ւրբ գե՛ւո՛ղմանն. եթէ՝ զսո՛ւ հոսրեսո՛ւ պահապանսն երկիւղա՛ւ լից մե՛ւանեէին. այլ քա՛ւրզ հրեշտականսն ա՛ր գոչէ՛ր առ կանայսն, որ՛։ Ա՛նհաւսեսալ պե՛տ սո՛ւ՛ւ ես յա՛յհանե՛նես ՚ի՛ սո՛ւրբ գե՛ւո՛ղմանն, եթէ՝ հանդիպեսո՛ւ վարշանակի՛ն ես սո՛ւրբ կընաւոցն. այլ քա՛ւրզ հրեշտականսն ա՛ր գոչէ՛ր առ նոսա, որ՛։

Ա՛ր ա՛նբաւելի՛ յաղթող զա՛ւրու Թեառն Թագաւոր ես երկնի և երկրի՛ երեսո՛ւս ասրծ. օ՛րհնեա՛լ նե՛ւո՛ւ ըզբե՛զ։ Ա՛ր վանականսն Թե՛ր ընդ հօր վե՛ր օրհնե՛ս յանմահից. և խոնարհեա՛լ մա՛ւմին ըզդեցար վառաց Թագաւոր. օ՛րհ։ Ա՛ր կա՛

ձշ

բոզապէս ըղմանէ կոխեցեր. և յան-
բուցեալ լուսաւորեցեր սիրբ զնո-
կեղեցի անմահ Քրիստոսի. Ըրհ։

Կանոն Պենտեկոստէին՝ առաջին առաւօտն։

Կդ օրհ դ

ՅՈՒՐԱԲԱՒՈՑ աղաւնոյ ինքնեալ մեծաձայն հընչմամբ ի բարձանցս, ի նմանուԹիւն լուսոյ փայլման հրաւիրեաց անկիսելի զաշակերտան, միաչգեռ ընծաեկին ի սուրբ վերնատունն։ ՊաննիւԹական աղաւնի, անբընեալ որբընեալ ըղհոգս աստուծոյ, զոր առեալ ի հօրէ պատմէ զահաւոր և ըղմիւսանգամ գալուստն. զոր քարոզեցին համազգեան։ ՕրհնուԹիւն ի բարձունս, Քրիստոս ի հօրէ հաշտուցն սըրբոյ. որով առաքեալքն արբեցան անմահականն բաժակաՀոսն, և հրաւիրեցին զերկիր ի յերկինս։

Կէնդանատար ամսուաց մար-
դանէր հոգի, ըզժողովեալսըն մի-
աբան նահատակն սկսեալ լուսաւոր-
ցեալ հրեղինօք լեզուաց. վասն
որոյ և մեք այսօր տօնեալք լըզդա-
լուստ քո տեսլեա՛ն. Օ ուարձացա՛ն
քո գաղըստեա՛ն մըտրբ առա՛ջ
քեալբըն. կաչեցո՛ զ՚ի վիճակին ըզ
ցըրուեանըն ՚ի միաբա՛նց բազմա-
ձայն լեզուաց. վասն։ Ոգեւո՛ր
բաւա՛ն առ՛րբ մըկըրտո՛ւթեամբ
զարդարեցեր նոքօք ըզսիրելեկըս ՚ի
զգեստըս լուսափա՛յլս և նո՛րա-
փեսա՛ւըս. վասն։

Ե ըրորդ ու թի՛ւն անբաւժա՛նելի և զօրու թիւն երկնային լոյս ծա՛ղ դեալ յաշխարհ. նըմա՛ւ հա՛ն ցուք զօրհնո՛ւթի՛ւն եւ փա՛ռս։ Ո՛ր էջըն յերկնից, այսօր և հա՛նգեաւ յառաքեալսըն ճըշմարիտ նը հո՛գի՛ն. նը։ Ո՛ր ՚ի խորհո՛ւրդըս փըր կամա՛ն այսօր ընդ ի՛մանալ յառաք եա՛լսըն ծանո՛ւցա՛ մարգարէի՛ն. նը։

հրց ա Ո՛հ ուշիմն զգամտաստուն սուրբ նեմք, որ մխիթարեաց զաստուածեան հանգչելով ի նոսա հրեշտակն լուսոյ. ծրհնեաց և յարքունեան: Ո՛ երեւելոյն հոգւոյն սուրբ նեմք, վճռաբերեալ այծ խոստովանիմք նորոգող և կենդանարար. ծրհ: Ո՛յսօր ուրախացեալք հոգեւոյն, խոստովանիմք այծ զհոգին սուրբ բնակեալն և լցուցիչ զաշխարհ. ծրհ: Ո՛վտեր ծրհընեա՛ զիս եւ՝ զի եւ՝ բանիւդ արարիչ լոյսն նա յաւիտեան: Ո՛ երկոցունն ի հոգի զմիակից գործոց այր զհոգին, ծրհ: Ո՛ երկեալքն այսօր այծ հրեշտակինօք լուսոյ առ բանն ընտրուեալ թեան, ծրհ:

մեծ Ո՛յսօր նո՛ր ժողովուրդ, ցընծացէ՛ք ընդ գալստեան հոգւոյն սրբոյ. մեծացո՛ւցանելով զիմ լոյն ի հո՛րէ: Ո՛յսօր ցընծա՛ն առաքեալքն, զարդարեա՛ւ ի շնո՛ր հաց հոգեւոյն սրբոյ. մեծա: Ո՛յ-

սօր զաւակացա՛ն սրտիցն ձկիշ-
մանլի՛ա՛ա պալատեանէն հանե-ցին
սլոլոբոյ. մեծա։

ոպը Ար յամենայնի՛ ես աստու-ած
ծո՛ւթի, և՛ ի ձայն հընչման իջեր
յերկինից սուրբ հոգի. որ՛ պիտեա
մեզ։ Ար զնամ լընուս զօրո՛ թեամբ
քո, և՛ ի դաս առաքելոցն իջեր
բընակիր սուրբ հոգի. որ՛ պ։ Ար
անբաժանելի ես յա՛ծո՛ թեան,
և՛ ի հրեղէն լեզո՛ս բաժանեա՛լ
հանգեա՛ր յառաքեա՛լսըն սուրբ
հոգի. որ՛ պ։

աէր Ար և՛ քրիստեական կա՛ռոյց
հաստատես, այսօր իջեր յերկինից և՛ ի
դաս առաքե՛լոցըն սուրբ հոգի.
օրհնեա՛լ ես թագաւո՛ր անմահ։ Ար
զընաե՛ և՛ վերոյ թե՛ւոց հաստոց,
այսօր և՛ հրեղէն լեզո՛ս բաժա-
նեա՛լ հանգեա՛ր յառաքեալսըն նը
հոգի. օրհ։ Ար խնամեա՛ տեսչու-
թեամբ զքո զաւրաց, այսօր ե-
կիր և՛ հաստատել զեկեղեցի քո

սուրբ հոգի. օրհ։

ակր Յողովեաց ընտրելոց մեռանիլ նոցին, ապաքեաց՝լ մընայլին ամենեցունցն հօր հաւատով՝ի վերնատանն։ Սուրբ հոգին եկեալ սիրտս, լցոյ՝յց խընդութեամբ սուրբ զամաքեալսն հաւատ։ Որք արբին ըզհնութըն կենդանին, և ընդ Քացեա՝լ արբուցին տիեզերից. որք արբինն նոցն կենդանացան։

ճշ Որ՝ի հարաշարժ՝ի յատ՝ղեմ՝
բձ լինն յատուկ բըղխեանմ անհատանբան՝ի յոգ՝ըդ՝ս տիրապէս սուրբ հոգին. այսօր՝ի յերկնից սանտիկ հնչեալ՝ի դասս առաքելոցըն լըցուցիչ բոլորից. ըզընտ օրհնեմ՝ցո՛՛ք երկրպագե՛՛լով։ Որ յանբակիզըն և՝ի միշտ՝ի յե՛՛ջ՛՛ն նոյնագոյ բընութեամբ անտրիւ բաժանմամբ՝ի յոգ՝ըդ՝ս տրտրչակից սուրբ հոգին, այսօր հրով բաժանեալ լեզուս քարոզիցն, ի լոյս ածեալ զազգըս մարդկան բաժան-

ժանմամբ պէս պէս՝ չընորհաց. ըզ
նա օրհնեա։ Ար ի վերայ ջո՛ւրցըն
դո՛ղլով դոյացո՛ց զարարածս, ան-
անջրպետեան ի հօրէ և յորո՛ւդոյ
իշխանակից ընբ հո՛գին. այսօր վե-
րածնեա՛ց զաշգս ամ, ջրով կեն-
դանւոյ բըղխեա՛լ յերուսաղէմ.
ըզընա օրհնեա։

կանոն երկրորդ առաքին։

Ա՛ծն և նըման հօր և սրդ-
ւոյ, հոգիդ անէզ և հա- օրհ
մադոյ, բըղխուսըն հօր անքընննա- բա
բար, առող յորդւոյ ա՛նեճառա-
բար. ի վերնատունն այսօր ի՛ջեր,
զհոգիդ չնորհաց. քոց առըւոյեր.
ա՛ըբո և մեզ ողո՛րմութ ի բա-
ժակէդ խմաստութե՛ն։ Ո՛վից ստեղ-
ծող արարածոց որ ջրջեի՛ր ի վե-
րայ ջրոց, նմին և ի ջո՛ւրան աւա-
զանին ի չնորհել մեզ քա՛մ էակ-

ցին, զբգուեաս սիրով ապաւնա-
կերպ, զմարդիկ ծնանիլս յաճակերպ.
ա՛յրեա: Յաբուն վերնոյն լսանա-
լեաց, և ընտորին այսր ըզդալեաց,
դր մարգարէս տաս ՚ի հմայուածց, և
անաքեալս ՚ի ճրկնորհաց. աւետա-
ւոր ըզմաքսանաւորս, քարոզ բանի
քո՛մ զհալածողս. ա՛յրեա:

Աստուածելի հոգւոյ նըման, ա-
հեղագնչ սաստիկ հընչմամբ, երե-
ւեցար ՚ի վերնատանն, հոգիդ դա-
ստն երկոտասան. դրք առ ՚ի քէն
մրկրըտեցան, որպէս զոսկի հրով
մաքրեցան. մա՛քրեա՛ ՚ի մէնջ ըզ
մեզ մեզաց, և ըզդեցո՛ ըզլոյս վա-
ռաց: Ընկիր յերկիր ածաբար,
դատել զաշխարհս ի՛շխանաբար,
ընդ արդարոլթե՛ և ընդ մեզաց,
և ընդ չարին դատաստանաց. բա-
ցեր ըզդանձդ անհիւթական, սրբո
դեւս եռա՛ր որդւոց մարդկան.
մա՛ք: Ակրն ՚ի սիրոյ զսէրդ առա-
քեաց, յինքըն զանդամս իւր քեւ

յօդեաց . զեկեղեցի իւր զսո՛ր ձի-
նեաց, եօթիըն սեամբ քո հաստա-
տեաց . սբնատես ՚ի նմա եղ զառաջ
քեալսն , եօթնեամկ շնորհօք քո
զարդարեաց . մա՛ք ։

Ո՛ր անխմանալիդ եւ յերեւելե հրդ
ւ անպատում հնդիւդ ճրշմարիտ . ակ
անբակըզբնաբար բըլխոսեցե ՚ի հօ-
րէ , և համագոյակից սդուոյն մի-
ածնի . օրհնեմք զքեզ սո՛րբ հաւա-
ցըն մերոց ։ Ո՛ր կատարեալ անձ-
նաւո՛ւթէ յերից կամարերց մի
և նոյն բնութի . որով ընդ հօր և
ընդ սդուոյ միշտ երկրպագիս յա՛ղ
բարածոց հոգի սաստուածոյ . օրհ ։
Ո՛ր համապատիւ հօր և սդուոյ
քարոզեցին զքեզ սո՛ծաբա՛նքն
եկեղեցւոյ . յոր մըկըրտութէդ եւ զա-
ւա՛նութէդ հաստատեցար ի՛
անբաժա՛նելի . ծրհ ։ Ո՛ զամէն օրհ- գ
նեցեալ բա՛ՀՈՐՐՈՅ սո՛րբդ զքաշ-
խաղըն շնորհաց ։ Ընկայ՛ք նո՛ր սրա-
բածք ՚ի քո՛ նո՛րածնեալք աւազա-

նահն ի հոգւոյն սրբոյ. բահ բոր։
Այր քահանայութիւն վերապատ-
ուեալ ի քրիստոսէ ծծմամբ սո՛րբ
հոգւոյն. բահ։

ողբ Այր առաքեցար ի հօրէ հո-
գիդ անեզ ի համակ աղաչանօք
տնօրինաբար քոմ էհակին լինել
մխիթարիչ նը առաքելոցն. աղա-
չեմք ըզքեզ ազօրմեա։ Այր իջեր
տիրաբար յերկինից սաստիկ հո՛ղմոյ
նըման ն ած յայտնապէս. և ի հրէ-
ղէն լեզուս բաժանեալ հան-
գեար ի դաս առաքելոցն. աղա։
Այր արբուցեր երկնաւոր գին-
եաւն խմաստութե զհոգիս սըր-
բոց քոց առաքելոցն. ողբ արբու-
ցին տըրտմեցեալոց որդւոց ապա-
տից ըզբաժանն ուրախարար յայդ-
ւոյն եդեմայ. աղա։

աեր Այր յերկնայինն զօրս անմարմ
նոցըն նախ հեղեր ամաստակս
հոգիդ ճըշմարիտ զնճայինն և զգե-
ստագին քո խմաստութիւնդ, լինել

փառաբանիչ սուրբ երրորդութեդ. ընդ նոսին փառաւորիմք զերրեակ միութիւնդ։ Որ զկերպարանն ածայինն ստեղծեալ երրորդութեդ խորհրդակցութեամբ, զարդարեցեր փրկմամբ շնորհացդ քոց կենդանի նահատակ. և ընդ ծնեալսն առ ի նմանէ խօսեցար օրինօք և մարգարէիւք. ընդ։ Որ յերկրորդի լինելութեես յէտ յարութեդ քումմէ հաղցին, մրտեալ ի վերնատունն դրօքըն փակեալովք, շնորհելով ըստ առաջնին փրչմանն ըզքեզ մեռանելոյն նիցն. առաքելոցն ասաց առէք հոգի սուրբ. ընդ նոսին։

Կանոն երրորդ աւուրն։

Կ ՅՈՍՐ երկնայինքն ուրախ եղեալ ընդ երկրաւորացս նորոգման. քանզի նորոգողն էից հոգին ի սուրբ վերնատունն.

ոմով նորոգէցա՞ն դասք առաքելոցն։ Այսօր հոգանիւ թեայ բնաւթիւնս ցընծայ ընդ հօր հաստատութեան. քանզի որ եբարձ զհոգին ի մարդկանէ՛ մարմին եղելոց, դարձեալ վերլնաւ՞ն ընդնոյն պարգեւէ։ Այսօր մանկունք եկեղեցւոյ ոսնեն ցընծութիւ՛ զպարտատուրբ հոգւոյն. ոմով զարդարեցան ի զգեստս լուսափայլս և գերապայծառս. երգեն ընդ սրմանէ՛ն զերեքասներեակն։

Այր զմահաբանեալն յաշտարակին բաժանմամբ լեզուացն քակեաց. այսօր լզաժանեալ լեզուս ազգաց միաբանեաց դարձեալ ի սուրբ վերնատունն. ա՛մ հոգիք օրհնեցէ՛ք զհոգին ա՛յ։ Այր էջ հոգին տեառն և առաջնորդեաց երկոտանեան ցեղիցն խոտայելի ի յաւետարանն. այսօր երկոտանեան առաքելոցն առաջնորդէ՛ ի յաւետարանն. ա՛մ։ Այր եկից հոգին

տեառն ըզլեռեալսն Ճարտարապետ
խորանին. այսօր չինեալ զմարդիկ խո-
րանն սուրբ Երրորդութենն. ամ։

Ար բոլորից ես պատճառ էից հրց
անպատճառից և որոց պատճառաւ դ
հայրս աւնձին և աւնըմակիզըն. որ-
ուոյ պատճառ անժամանակ ծնըն-
դեամբ, և հոգւոյն բըղխմանն աւն-
ըրն ննջեալ. ծրհնեալ աւր աւրծ
հաւրըսըն մերոց։ Ար կամաւ հօր
և որբ հոգւոյն աւնեզակից բան ոգ
աստըւած ի հայրական ծոցոյդ ի-
ջեր աւետեօք գալըստեան, որ ըզհո-
գին բերկրեաք կուսին. յորմէ ծը-
նանր մարմնով անճառաբար ի հոգ-
ւոյն սրբոյ. ծրհ։ Ար մարգարե-
ին՝բըն գուշակեցեր հոգիդ յառա-
ջագոյն զգալստեան քոմ էմակըին.
և ի յորդանան վըկայեցեր աղաւ-
նակերպ իջմամբ ի վերոյ մարմնա- գ
ցեալ բանին. ծրհ։ Ի զտեր ծրհ-
նեցեք բարձր ամարէք ըզնաւ յա-
ւիտեան։ Այսօր հաստոյակիցըն

հօր և պղծոյ հոգւին հրաժարիլ ծանդամբ լինեալ ի վերնատունըն մերկըրտեալ ըզդասս առաքելոցն ի հուրն անկիզելի. ըզտէր։ Այսօր արարչակիցըն հօր և պղծոյ հոգւին բըղխեալ անհիւթական ջուր կենդանի յերուսաղէմ խմաստութեան և մաքրութեան մեղաց. ըզտէր։

ողբ Ար ի վերայ բըղխեալ գաւազանին յետսեայ հանգեալ եօթնարմիեան շնորհօք, հոգի ամաստածոյ և խորհըրդոյ, հոգի հեզութե՛ և զօրութեան, հոգի խմաստութե՛ և գիտութե, հոգի եկեղեցի, ա՛ծ պահատութե. ազաչե՛մք շնորհեա՛ և մեզ ողջմութեամ՛ն ի քոց պարգեւացդ։ Ար զգուշակեալըն քո ետսեաւ ելից օծեալն ի քէն մարմնով. ա՛ստ հոգի տեառն ի վերայ իմ. զոր ի տնօրէնութեանըն խոնարհութե՛ ընդերցեալ ոչ վերուբ զբան մարգարէին. ազա՛։ Ար զառաքեա՛լն առ ի հօրէ ա՛ի հոգ-

ւմդ բան նին յաչխարհ մարդամարխ-
քիւքըն ծանեցեր. զոր ի վիճակ
մարդացելոյն բարբառէր առ մարդ-
կուխիա, տէր տէր աւաքեաց զնա
և հոգի նորա. ապաւ։

տէր Ո՞վնդ երկնայնոց հոգեզինաց
դասուցն հնազուց ստեղծողին եր-
գեմք. վա՞յ ռաւորեալ է գա-
լուստ հնազոյն սըրբոյ։ Ո՞նդ ա-
ւաքելոց խըմբիցն այսօր զուարճա-
ցեան վերապրեմք հոգւով. վա՞յ։
Ո՞ստանօր վերնատունս սիոնիկ որ-
դիք նորոյ երգեցեք ձայնիւ վեր-
նոցն. վա՞յ։ Ո՛վ ձայն ցընծուխեա՛
ամ հոգիք տացո՛ք զմեզ նորոգո՛ղ
զնն ըզխաւս. վա՞յ։

Կանոն ըստրատ ա՛ռաքն։

Ա՛րդարութեա՛ն արդարութեա՛ն հե
օր
գձ
հալածեաց ըզհաւատն անպիտա-

թեան, ի յետ մահուն և յարու-
թեան համբարձման առ հայր իւր
մեր ճանգեաց. որ երկրպագի յերկ-
նաւորաց և յերկրաւորաց ընդ հօր
և սուրբ հոգւոյն. վասն որոյ և
մեք երկիրպագանեմք հօր հոգ-
ւովն և ճշմարտութեամբ: Այր վա-
խճանակ ծոցածին բանիւն ոչ ել
յերկինս, աւազեցաւ աւետիքըն
հօր ի բարձանց հոգին ճշմար-
տութեան, մխիթարել զորս յա-
դամայ տըրտմեցեալոց, և հրաւիրեալ
զնոսեսեալ դասս առաքելոցն. վասն:
Այսօր տըրտմակաւն և դիւերային
լուծանն երկունք ծնանիցեան նաև
խամօրն. քանզի զծընեալըն մարմ
նով ի մահ և յապականութիւն,
վերըստին ծնանի հոգին յորդիս
լուսոյ հօրն երկնաւորի. վասն:

Այր համագոյդ ևս հօր և որդ-
ւոյ, անճառաբար բըղխումն ի
միշտ էէն. սոյնօր բըղխեցեր ջուր
կենդանի յերուսաղէմ. հոգի սուրբ

մեզ՝ Տրամեա՛։ Ո՛ր աթոռչակից էիս հօր և որդւոյ, որով կը՛նպանաս ծնեա՛ք ի ջո՛ւրս աւրհնածք. ա՛յս սօր որպիս այ ծնանիս ի՛ ջուրց. հոգի՛։ Ո՛ր վառակից էիս հօր և որդւոյ, և քըննես ըզհո՛ւս աստուծոյ. ա՛յսօր խորհրդէաս խնասուց զչիմարս աշխարհի արարիչ. հոգի՛։

Ո՛ր անքընն՛նդ ես յերկնքի՝ հրց
համապչ երկոդուքի. երեքսըր դկ
բեան մի աչխուքիւն միամբնուքեամբ ա՛ծուքիւն. ըզքեզ բա՛բեանեմք ա՛ըծ՝ հաւլոյըն մերոց։
Ո՛ր ես պատճա՛ռ որդւոյ ծնընդեան՛ մերոյ յառաջ քան զյաւիտեան. յորմէ հոգի՛դ ճառագայքեամ ա՛նորիւ բաժանմամբ. ըզ։
Ո՛ր էակից՛դ ես հօր ոդի լոյս՝ի լուսոյ ծագումն անճառ, ա՛նեզակից սո՛ւրբ հոգւոյդ հօր և որդւոյ հաւասար. ըզքեզ։ Ընդսեր օրհնեցէք բարձր ապարէք զբնչեսեանն՝ի հօրէ։ Ա՛յսօր ա՛մ հոգւոյ լանա-

ւոյթսդ, սո՛ւրբ գԱոգին ճրշմարտու-
թեան. որ բոցատիպ լեզուօք ա՛մ-
հեղագո՛ւշ սաստիկ հողմոյ հընչմամբ
իջեա՛լ ՚ի յե՛՞ւրկնի՞ց. ծո՛ւնեցէ՛ք
՚ի ձայն գոհութեա՛ն բարձր ար-
րե՛ք ըզնա՛ յաւիտեա՛ն: Ա՛յսօր
քահանա՛յք եկեղեցւոյ, ա՛ռ գԱո-
գին կենդանարար որ բաշխէ՛ առա-
տապէս զբա՛զմապատի՛կ պարգեւս
յեկեղեցիս արդա՛՞ւթ՛ց, գո՛վեցէ՛ք
հո՛գեւոր երգո՛վ բարձր արա:

ողբ Ա՛ղբիւր կենա՛ց բաշխող շնոր-
հաց հո՛գւդ իջեա՛լ ՚ի բարձանց. զա-
նապակա՛ն պարգե՛ւըս քո՛՞ բա՛ժա-
նեցեր յաշա՛՞ւթ՛եաըն: Ա՛՞ր ՚ի վերայ
ջուրցըն գոլո՛ւլ ստեղծա՛նէիր զա՛՞ւթ-
րածս. իջեալ ՚ի ջո՛ւրս աւազանի՛՞ն
ծնանէիս ոգիս աստուածո՛ւյ: Ա՛՞ր
զարդարեա՛լ նորոգես միւռո ըզնո՛ր
քո զեկեղեցի. պէս պէս շնորհաց
քոց պարգեւո՛՞ք վայելէն մանկա՛՞-
նըք սորա:

տէր Հոգի՛ք հրեղինայն այսօր տո-

նէն ընդ մեզ ըզգալնեւսա հոգւոյն աստուծոյ։ Տեսանողն յառաջ նը-
շանակէր զառաստաբուղխ վըտակ
խմասոից ՚ի մեզ հեղեալ ՚ի հոգ-
ւոյն։ Ա էմբէն հաւատոյ զմայլեալ
անմահականն բաժակաւն այսօր
բաշխէր ծաղրաւեաց։ Վեսոյս այս
գնացիւք ցընծայ քաղաքն աշ սիոնի
մայր եկեղեցի։ Ա ան որոյ և մեք
երթեալք և մի ամօթանեն էրգմամբ
ըզվանս ՚ի բարձունս։

Լանն հինգերորդ աւուրն։

Հ օր գկ

Օ ԱՆԸՍԿՆՕՐՆԱԲԱՐ բըղ-
խաւմն ՚ի հնչիւն զհոգւոյն
ճըշմարիտ, որ հրնչեմամբ ձայնի էջ
՚ի վերնատունն այսօր նըմանն սաս-
տիկ հողմոյ. զոր վառաւորեմամբ
հոգեւոր երգով։ Օ հանդիպակից-
ցըն հօր և որդւոյ զբաշխողըն
հնուհաց, որ ՚ի հրեղէն լեզուս բա-

ժանեալ զամ՚ն ընտրութեամ՚ն՝ լե-
ղուաց չնո՚րհեաց սուրբ առաքե-
լոցն. զո՚ր։ Ո՚ աղքե՚րն խաստուե՛
ըզկամսարեամ՚ն անձնաւորութի՛ ,
ո՚ր խօսեցաւ յօրէ՚նս և ՚ի մարգա՚-
բէ՚ս և յա՚ւետարանս. զո՚ր։

Ա՚յսօր ցրի՚ն ճան դասք առաքե-
լոցն գալստեամ՚ն Հոգւո՚յն ա՚ց .
զոր մըխիթարեաց վճռանակ բա-
նին մա՚րմնացե՛ց եղեա՚լ ընդ նոսա.
վասն որ տացուք նըմա՚ սրբաւասց
ձայնի՛ս ։ Ա՚յսօր բըղխեաց ջո՛ւր
կենդանի յերու՚սաղէ՚մ յորմէ լը-
ցա՚ն գեղք ա՚ծայինք . և ընդհա-
ցեալք սրբոցին տիեզերաց զքա-
ռասնըտա՚կ աղքե՚րն եդեմայ. վա՛ռ։
Ա՚յսօր ցօ՚ղով իմանալեաւ յամպոց
Հոգւո՚յն զուարթացա՚ն բոյսք ե՛կ
եղեցւոյ . պա՛րարտացան դա՚շտք
արդա՚րութի՛ , և գեղեցկացան ան-
ա՚պատք մարո՛ւ կուսութի՛ . վա՛ռ։

Ա՚նեղանելո՛վ ա՚ծ և ե՛ղեբցս
եա՛կ, որ առաքեցէ՛ր յաշխարհ զա-

նեղամիկն քո զհոգիդ ի փառս սուրբ անձին պղծութեան քո. ծրհնեալ ես տէր աստուած հարցն մերոց։ Օրհնեալ ի հօրէ անճառ ծընընդեամբ, որ եառ մխիթարիչ առաքելոցն քոց սրբոյն զհոգին քո տիրամիկն գոլով. ծրհ։ Սգիդ այ անեղ էութեամբն, կատարեամ անճնաւորութեամբ և կատարող բոլորից, ընդ հօր և ընդ որդւոյ միասիրեալ բնութեամբ. ծրհ։ Ընդունիր. Սմե։ Նայն հոգիւքդ զհոգին սուրբ դիվեցեր. զեակիցըն հօր և որդւոյ երեքսրբեանն ձայնիւ։ Ընդունելով զնա՝ երկնային զարկեա՛ր բանիդ յերկիր բանաձա՛ր, որ մերկըստեաց այսօր զառաքեալն ի սէր վերնատունն. ամե։ Օ՛ելոյն ի հօրէ զանա՛տա բուղս աղբիւրն խմաստից, որ խոստեցան լցեալն լե զնոր օրէնս աստուածոյ. ամե։

ողբ Լցեր տէր ողորմութեամբ քո յաշխարհս, և լցուեսցեմք բնութիւ-

'ի կեանս վերադարձեցեր։ Եղեր
ակր առ հայր վառօք 'ի յերկինս,
և մխիթարիչ առաքեալդ առաք-
քեցեր սուրբ զհոգիդ։ Բացեր
տէր այսօր ըզդանձդ երկնային, և
բաշխեցեր առատապէս պարգեւս
աղքատ բընութեան։

տէրը Այսօր աղքիւր գիտութեան
բղխեցաւ 'ի սուրբ վերնատունն,
յորմէ լցան տիեզերք գնացիւք
գետոցն աստուածմբք։ Այսօր ի-
ջեալ 'ի յերկիր հօր աւետիքն 'ի
բարձանց, տալ աւետիս ապա-
ստոյ դառնալ յեդեմ վերըստին։
Այսօր խընդայ նոր սիոնն ուրա-
խութիւք իւրովք զոր ծընաւ, ծծմամբ
հոգւոյն նորոգեալ յորդիս լուսոյ
եւ տուընջեան։ Այսօր 'ի ձայն
գոհութեան զհնդիւն ընդ հօր և
որդւոյ, հնդիք ամենայն օրհնեցէք
զերկնաբընակեանն երդեցուկ։ Այսօր
ցընծամք երկրաւորքս ընդ գաղըս-
տեան երկնայնոցն, եւ պարեալ

ընդ հրեշտակս երկեա՛ք ըղխատս
՚ի բարձունս։

Կանոն վեցերորդ ասորւն։

ԱՆՄԱՀԱՐԱԿ բաժակ հե-
ղեաբ յերկինից ՚ն՚ը հոգւ. զոր արբին ՚ի վերնատունն դաբ՚նք սո՛ւրբ առաքելոցն. օրհնեա՛լ ես սո՛ւրբ հոգւդ ճշմարիտ։ Ա՛ստա տապկա՛ծ ծառալեա՛լ ՚ի մե՛ռ հո՛ղն կենդանի. քանզի արբեա՛լ առաքելոցն, և արբուցի՛ն տիեզե՛րս ասց. օրհ։ Ա՛յսօր մեծապկա՛ծ ցընծան եկեղեցիք հեթանոսաց ընդ մայլեա՛լք ուրախութե՛ն ՚ի քե՛րն կենդանի նախատ բաժակ. օրհ։

Ընտրեալդն առաքեա՛ծ սո՛ւրբ հոգւ. զմարգարեո՛ւթեանց նախադե՛ւքդ արտասանեա՛լ լե՛ս զարդեցեր. առատապկա՛ս հեղեա՛լ յառաքեալն։ Ընժամանակ որդի

հա
օրհ
դ

վիճակին. լուսաստուածեալ պարգեւս
աւետեացն ի վերնատունն աւար-
տեալ լիցեր. ամա: Ընդունակ
հայր երկնաւոր. զի նըւաճանելի
լուսոյդ լիզծագումն հոգեկիրնացիս
շնորհեցեր. ամա:

հրց ակ Ընձաւեալի բըզխումն ի հօրէ
հոգիդ ճըշմարիտ, այսօր ի վերնա-
տունն խորհըրդոյ խոնարհեալ
հանդեսար յանաչքեալն. անսըւած
հայրցըն մերոյ: Ընդունելի խորոյդ
այ քրիստոս ընդ հօր միաւորս, այսօր
ի հրեղէնն լեռնացըն խոնարհեալ
հանդեսար յանաչքեալն. այըմ:
Ընդասպաս ազբիւր լուսոյ սուրբ
հոգի, այսօր ի հրեղէնն լեզուս բաշ
ժանեալ հանդեսար յանաչքեալն.
գ այըմ: Ի զտեր օրհնեցեալք բարձր
արարիչք զհոգին ճըշմարիտ: Ոյր
անճառ խոնարհութեամբ հանդ
դեսաւ յանաչքեալն. պանծալի սուրբ
փիւսիայդ պըսակ եդեալ ի նոսա.
բարձր: Ոյր ընձաւեալի խորհուրդ

ԵՐԵՐԴՈՒԹԵՐԷՆ ՅԱՅԱՆԵԱՑ ՆՈՅԱ.
ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՆ ԱՂԼԽԸ ԿԷՆԴԱՆԻՔ
ԲՂՂԽԵԱԼ Ի ՆՈՅԱ. ԲԱՐՁՐ։

ՃՂ Ո՛Ր Ի ՀԱՅՐԱԿԱՆ ԽԱԻՐԹԻՆԷՆ ՅԱՆԱԿ ԲՂՂԽԵԱԼ ԱՂԼԽԸ ԼՌԱՑԵ ԵՒ ՃԱՇԱԳՈՒՅԺԱՐՁԱԿ ԼՈՒՍՒՆԷՆ ՁԸ ՍԱՐՁԱՆԱՑՈՒՑԵԱԼ ԼԸՑԵՐ ՁԱՌԱՔԵԼԱՆ. ԱՂԱՉԱՆՈՔ ՍՈՑԱՆ ՃՂՈՒՄԱՐԵԱՑ։ Ո՛Ր ԶԷՈՒԹԻՆ ՔՈ ՀՐԵՇԻՆԱՑՆ ՀԻՄԱՑՄԱՄԲ ՅՈՒՐԱՔԱՆՉԻՒՐ ԼՈՒՍՈՎԸՆ ՁՈՒԱՐՁԱՆԱՑՈՒՑԵԱԼ ԼԸՑԵՐ ՁԱՌԱՔԵԱԼԱՆ. ԱՂԱՉԱՆ։ Ո՛Ր ՁԱՇԽԱՐՀԱՒԱՃ ԽԱՒԱՐՆ Ի ՍԿԶԲԱՆՆ Ի ԼՈՅՍ ՎԻՀԱԿՑԵՐ, ԱՅՍՕՐ ՀՐԱՇԱԼԻ ՃԱԾԱՅԻՆ ԼՈՒՍՈՎԸՆ ՁՈՒԱՐ։ Ո՛Ր ՀՐԱԲՈՐԲՔ ԾԱՒԱԼՄԱՄԲ ՅԱՌԱՋ ԽԱՂԱՑԵԱԼ ՀՈԳԻՈՎ ՃՐՇՄԱՐԻՏ. ԵՒ ՀՐԱԾՈՐԱՆ ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ ԼՈՒՍՈՎԸ ՁՈՒԱՐ։

ՄԷՐ Ո՛Ր Ի ՀՐԱՑԱՅՏ ԱՒԱՒՏՆԱՅԻՆ ՀԻՆՑԵՂ ՎԵՐԱՆՂԱՏԻ, ԱՅՍՕՐ Ի ԴԱՇՏԱՍ ՀՈՂԵՂԻՆԱՑ ՓԱՆԱՓԱՌԵԼԻ Ա ԱԼՐԱԿԱԼԵԼ Ի ՀԵՎԵԱԼ Ի ՀԵՐԿՆԻՑ. ՃՐՀՆԵԱԼ

եւ սուրբ հոգի ամէն։ Որ ի հրեշ-
տէն լեզուացն եւահիւսակ սըր-
բաբանիա , այսօր ի շնորհումն
հոգեղինացըն հրաձոյսն հեղեալ
ի յերկինից . ծրհ ։ Որ հրակերպիցն
արփիափայլ բոցիւ միշտ երեւիա ,
այսօր հոգեղինացըն հրաճաշակ բա
ժակ հեղեալ ի յերկինից . ծրհ ։

Կանոն եօթնեորդ ասոր ։

հբ
օրհ
դկ

Ա՛ հարաշահիւ ամբերիչն ամե-
նայնոցա վերակացու , կենդա-
նարար սուրբ հոգի , օրհնեա՛լ ես
ընդ ձընշամարիս ։ Ա՛. յաւր ի սուրբ
վերնատունն էկեալ ամե՛ն ճըշմա-
րիտ , հրաշազարդեա՛ց զամենայնն
ի լոյս վառանց քոյ հոգի ։ Ընդ-
ունուդամն խընդութիւն աշակեր-
տանցն լցեալ , վառամարերիվ եր-
գէին օրհնեա՛լ ես լոյս գերազանց ։

Ա՛ համբառնալ բանին յերկինս

և ՚ի նըստիլ ընդ աջմէ հօր, զուարճացեաւ առաքելոցն ՚երկրպագելոյն. օրհնելով ըզհայր զառաքողն բանի՛ն։ Ա՛մահաւաքեաւ գումն զըբ սըրբոցն ՚ի վերնատո՛ներն խորհըրդոյ, համբարձմամբ աչաց սպասի՛ն հոգւոյն. օրհնելով ըզհայր զառաքո՛ղ հոգւոյն։ Յա՛նկարծահաս հընչմամբ հեղեալ կենդանարար աղբիւր լուսոյ. անմահակա՛ն կենաց լուսո՛վ զարդարեաւ. ոչք օրհնէ՛ն ըզ։

Ո՛նեղանելի հոգի՛դ սուրբ ա՛ր ՚ի քաւականեալսն աՀեռ հանգչիս, և սրբաբանեա՛լ օրհնի՛ս ՚ի հրեղէն լեզուացն. ա՛ն։ Ո՛յսօր մարդասիրապէ՛ս ընծայեա՛ր լինել ՚ի ա՛ր վերնատունն, և ըզ հրեղէ՛ն լեզո՛ս բաժանեա՛լ հա՛նդչելո՛վ ՚ի նոսա, ա՛նհա։ Ո՛ղտեր ա՛րհ-

հրց գ՛

գ

նեցէք բարձր սիրասէրք զհոգին ձըշմարիտ ասծ։ Օ. մըխիթարիչ սէր հոգին որ վտիտն միածնին լքեաձ ի հօրէ, որ հրաշազարդեաց ըզսէր զաւաքեալսն. բարձր։ Օ. երկնայինն ծորանսն հեղեաձ ի սէրբ վերնատունն, որ ետ ծազմիդ հրաշին նեաց ըզսէր զաւաքեալսն. բարձր։

ողբ Ո՞վ հոգի ճըշմարիտ սր զծածկին ըզհրամանսն քո զաւաձըն դաւթեան լըցեր, սրբուցանելով աշակերտացն ըզպարտուքին քո ի սուրբ վերնատանն. սղմ։ Ո՞ր աւաքեցար ի հօրէ կենդանատրաւ վըտակ և լոյս ճըշմարիտ. արբուցանելով նոքօք որպէս սիոնին զուրկսըս վանիկուքե. սղմ։ Ո՞ր կամարեցեր ըզվաճաձ յանկուքեան սըրտից նոցա. որք ըսպասեաձ մըննային մեծի գալըստեանն քո ի սուրբ վերնատունն. սղմ։

տէր Ո՞ր ի թեւս թիւթեհս անդնիւթ սատանեալ ի հրացայտըդ

անթովքեւից վերանալաւեալ տեսչա-
թեամբ խնամեա զարարածս. հո՛
գի՛ս սո՛ւրբ օրհնեալ ես յարար-
ածոց քոց: Ո՛ր աքանչելապայծառ
հրաշալի ձայնիւ ընդ հօր և ընդ
որդւոյդ միշտ վաճառաբանիս, և քաղց-
րաթեամբ հայիս յարարածս. հո՛
գի՛ս սո՛ւրբ օրհնեալ ես: Այսօր ձայնիդ տեսչութեամբ
՚ի վերնատունն հրնչեալ հնչմամբ
ձայն հրնչմամբ, և զառաքեալսըն
ալբուսեալ բաշխեցեր յարարածս.
հո՛գի՛ս սո՛ւրբ օրհ:

Հոգին սուրբ էր միշտ և է և եղիցի. ան ըսկըսեալ և ան դադա- հմբ դձ
րեալ. այլ միշտ ընդ հօր և ընդ
որդւոյ կարգեալ և թիւեալ՛, և
միշտ ծրհնեալ է ՚ի յաւիտեան՛ն:
Ո՛ր միշտ ընդունալ սիրելով և լը-
ցուցիչ, ածացուցիչ. և միշտ ընդ
հօր և ընդ որդւոյ կարգեալ և
թիւեալ՛. և միշտ: Ընդհատակաւ
ինքնաշարժ, ինքնիշխան ինքնազօր
ամենազօրն. վասն զի չինչէ ուր

կամի, յորբան ամսոյժէ, յոյժամ և
ոչբա՛ն. և միշտ։ Ինքըն հին-
քեան, նայն միշտ ընդ որըս դամե-
ցաւ, անեբեւոյթ անժամանակ,
անայլայլելի անփոխելի՛. և միշ։
Վռանց որբանութե, ամռանց որ-
պիսուԹեան, առանց տեսուԹե,
անշօշափելի՛. և միշտ։ Տէր ա-
ռաքիչ պրոշիչ, տաճար առնէ ինքըն
ինքեան, առաջնորդէ, զօրացու-
ցանէ, պրպէս և կամի բաժանէ
ըզչընո՛րհս. և միշտ։ Կեանք և
կենդանի նարար, լոյս և գոյացու-ցիչ
լուսոյ. ինքըն բարի աղբիւր բա-
րութե, հոգի ուղիղ առաջնորդո-
կա՛ն. և միշտ։ Հոգի զօրուԹե
և երկիւղի, պրով հայր ճանաչի և
որդի վանաւորի՛. որոց մի կարգ,
մի պատիւ, մի երկրպագուԹի,
կամարելուԹիւն սրբութի՛ւն.
և միշտ։

Ա ՐԵԳՈՒԿԸՆՆ ապդարուԹե ծագմանն արուսեակ կոչ առաւծաբաղ, նախընԹաց ճանապարՀ որդւոյն աստուծոյ անծրԻնու Թեան՝ սնբրբ յովՀաննէս. ան քրիստոս բարեխօսեամ վասն անձանց մերոց։ Բնարձրելոյն անճառ խորհուրդ տեսանող խնամատարք Հոգեւոյն. Ի յորովայնէ մայրեամ տաճար աստուծոյ Ի բնակարան սրբ երրորդուԹեն. ան քրիս։ Գաբրիէլ Հրեշտակապետն առաքեալ ան զաքարիաս. աւետարանել զՀրաշալիս ծնունդ քո սուրբ, յայմ մոլ ծերոյն ԷղիսաբեԹէ. ան։ Գաստապետն երկնից զօրացն երեւեալ քաՀանայապետին, յորժամ մըտանէր Ի սրբոյ ուԹիւն սրբոցըն խընկարկելով ըստ օրինացն Ի տաճարին. ան։ Եւ տեսեալ զանՀնուԹականն Ի ձեւս մարմնոյ յայմմէ

հե
օր
ակ

սեղանոյն, պակուցեալ յերկիւղ մահու սաստանելով, և հաստա- տեր բանիւ հրեշտակին. ան։ Ո՛չ դերապոյն քան զքեզնութիւն լը- եանք զեղանակ ծննդենեանն քո, սոսկացեալ հիանայր զաքա- րիաս, և համրացեալ պատժիւ պապանձեալ լեզուաւ. ան։ Յակից բանն ի հօրէ ինքեալ յերկնից զը կընկէ ձայնիդ. ուստի գաբրիէլ վեր առաքէր զկոյսն մարիամ առ ամ- լատեամբ յղացեալն զգբեզ յո- րմայնի. ան։ Ընդ ժամանել ձայ- նի ողջունին մարիամու առ եղի- սաբեթ, խայտացեր ձայնդ ընդ ա- ռաջ բանին աստուծոյ, յորովայնէ ամլոյն ելկըրսպագելով. ան։ Ծա- գաւորըն բոլորից պարտաճանկեամ յարգանդի կուսին. զոր ծառայդ հաւատարիմ տեսեալ հմպուածն սըրբով, և բերանով մօր քո ծրհնա- բան նէիր. ան քն։ Յառանգաւոր հին օրինացն պրդարութեան ընդ

մարդարէին, և նախաշաւիղ հետեւողացս անձին ճանապարհին նոր օրինացս ընդ առաքելոցն. ամէն։ Ի յանապատի հրեշտակական վարք բնակելոյ ընտ եղիայի, կերակրելով մարախ և մեղրով վայրենի հին և նոր պատուիրանաց օրէնսդիրն. ամէն։ Ընտ հօր հնգուցն զարդարեալ ընտ ներքին մարդոյն. իսկ արտաքինատ անմաքրակոն սահմանէն ձայնկեալ ընտ տըխրագոյն զգեստու նահատակն. ամէն։ Ստորհրդով մարքրագունիս արդարասէրս ախոհացեալ, ի յօրինակ մեռելութեան գօտի մահկանացուին ընդ մէջ ածեալ քո երեւեցար. ամէն։ Ընընդհանն հոգւոյն սրբոյ զգիս յաղագայ յորդիս աստուծոյ, ի քէն լակիզն և օրինակ եղեալ ի յորդանան մկրտութեամբն յանապատութիւն. ամէն։ Կարասիս թագաւորին երկնաւոր առաքեցար, պատրաստել

ըղճանապարհս նպատ յորվիս մանրա-
կան ըստ եսայեայ քանզելոյն. ամե-
Հնար կիւզանալ զմեղըս մարդկան
գնեշակեցելը զառաջին գանձա-
տըն տեառն. իսկ դատողականն
հեծանոցաւ մաքրել ըզկաղ սէշ
խորհի, ըզմիւսանգամ գալըսաեանն
խորհուրդն. ամե: Զայն բարբա-
ոչ յանապատե զքեզ անուանեաց
նահապետ. և հրեշտակ տեառն ա-
ոաջին առաքելով, ծանոյց հոգե-
վըն մաղաքիա. ամե: Ի եւտական
քահանայութեանն յայհարոմնէ՛ի
քեզ կատարուածն, և ճըշմարիտ քա-
հանայութեանն որ՛ի քրիստոսէ,
՛ի քէն ըսկիզբն հաստատուԹե.
ամե: Ձրագ օրինացըն մովսեսի ըն-
ատատ տանն իսրայելի, և խնամա-
լի արեգական նըն յառաջնոմեայ
ամ՛ի յերկիր ծագմանն՛ի կոսէն.
ամե: Ակնարկել ըզբօղբոջից ածն ամ
քեզ եկեալ հրաժարիկ իր, տեսա-
նելով զերապայծառ լոյս ա՛ծոնեն

ընդ հողեղէն բնութեան պա-
րանակեալ. ամե: Յորժամ էջ ի
յորդանան հուրն աստուած ի
քէն մերկըստակ, վերնական իշխա-
նաթիւնքըն զահի հարեալ զար-
մանային նորահրաշ տեսլեամբն.
ամե: Այր հեղհաս նախ գալըս-
տեամն քարող լսատ հընչի ձր ի
յերկրորդին, արժանի եղեր լսեր
հայրական ձայնին ըզմիածնէն, դա
է որդի իմ սիրեալ. ամե: Ընդհա-
տած արարածոց ձր ի հօրէ հո-
գին ճերմակիտ. անդառնակերպ տես-
լեամբ քեզ երեւեցաւ, զի ծու-
թիւն իւր էակից յայտնեալ աշ-
խարհի. ամե: Որ ըզխորհուրս անճա-
ռելի անօրինութեանն քրիստոսի
ձչ լուծանէիր. զհամագոյ երրոր-
դութեանն անձնաւորութիւն տես-
անել ի յորդանան արժանի եղեր. ամե: Զայր իշխանքըն խաւա-
րին յայնհատական մեղաց ծռէս
հալածեցաւ ըզրովքն յաղտանա-

նոր , մկկըսաւ ան՚ի քէն ըզդնա
վիշապն ՚ի նմա խորտակեաց . ան ։
Պատգա՛մ մարգարէից ծրինա
դրէր զդաւն օրն նահկին . իսկ դու
ըզճշմարիտ օծեալն ըզքրիստոս
անուանեցեր գա՛ն աստուծոյ և
բարձոյ մեղաց . ան ։ Ո՞ւր մաք
սուխն ՚ի քէն մկկըսաւ լայն յար
բուա՛ն խմաստից , անպատասխանեայն
յերկիւղ հատամամբ տանգաւորին , և
խոնարհացան ՚ի խրատ իմաստնոյն .
ան ։ Ա՛մէն ըսաց արդարութեան
ճեղեր անձամբ ճա՛նապարհաւն . ան
ուաքնորդեցա՛ր որդւոց մա՛րդկան
ելանել յերկինս , անմարմնական՚ն վա
րեաց քոց օրն նահկաւ . աս ։ Ա՛մէն
անմա՛հ և երկնաւոր սո՛ւրբ վեհապա
յրն ելևէջեցաւոյ վեհապետէր և հրա
վիրակ առաքելոցդ հա՛յրսին որդւոյ
Թագաւորին . ան ։ Ա՛րդ ապեսին
տիեզերաց ա՛ս անդեցեր զքո աշա
կերտեալն , և ըզքոյս պիշերայն
ճրագի քո բանի համապայծառ ա՛ն

բեզական են աւետարանի. ամե։ Տիրական ոք ծրինայն էիցեր քարոզ ամե օրինաղանցան. որով մատնեալ բանտից և կապանաց մինչեգնուԹեամբըն հերակիայ. ամե։ Ամեաղ խընջոյս ապբեցուԹեան յաւուր ծնընդեան մանկաբերին, ըզբեզ որ խայտաղով ծընար տաճարակ աննապատի, կաքանելով խընդրեամց ’ի մահ դահասու հերոդէսի դահապայ. ամե։ Ձընծուեր աւետարբեր էիցեր հոգւոյն նո ’ի դիժոխս, կապտաբեա կրկին իջանեն սեամն ’ի ստորին կոզմ երկրի, որով լուծան երկունքը մահու. ամե։ ԻնչԹական մարմնով յերկրի յայնակերպ տաց քոց պարտ ծանծկեալ. և աննիւԹական հոգւով ընդ քո՛ի յարքայուԹին երկնից վերադարձար. ամե։ ՓուԹացիր մեզ յծնունԹի աւ’ի վերուստ ոբ յայնհանգնես, առաքեալ և մարգարէ և կարմապետս և մկրտարիչ պրոյն աստուծոյ.

ան։ Զհամհանդիսականն քան զինքն ի խաչին պատարագեալ. քահանայիցն ինքնանձինքն էր մատոյց զպատարագսն, երկպառանիս և տօնողացս ընդհատել զքահանութիւն. ան։

Որ առեսաւիր քոմ գալըս առանց մուսաբեցեր զհրէշտակապետն դարձն գալըմէ, առեսամարտ նել զքայիմէց զառեսեջք ծընունդ յառաջընթացս կարսպետին. քոմ յամհանուս. աղաչանօք սորա կեցո զմեզ տէր ամէն հարցըն մերոց։ Որ յարգանդին լցցեալ հոգւով երկրորդագեաց քէզ յորովայն սրբոյ կուսին. զոր եսայեան վերծագրեաց ձայն բարբառոյ յանապատի որ պատրաստեայ զճկեղեցի հարսն ընդ մարդեալ սուրբ վճառին. աղաս։ Որ բոցեղէնն հոյլք քրովբէիցն ընդ իշխեին հայիլ ի վառս սատուա ծառթեանդ, սա հոգւոյ նորթեայ գործով բնութեամբ, մերկութեայ զգեցեալ մարմնով ի ջուրսն յորդա-

հրց գձ

դ նահնու. ամա։ Ի գաւէր ծիհնենցէք բարձր ամարէնք ընձաւ յաւխաւան։ Ու աւէտաբեր գալիատեան բանեին առաքեցաւ ձայնն յանապատ. ըզ։ Ու սըրբութեանց տուր կուսածին ոգին ի յամէպուցն հայցէր մաքրիլ յորդանանաւ. ըզ։ Ու ըզծածկեաւ խորհուրդ սուրբ երրորդութեն կատարեամին յայտնեաւ հոգին աղաւնակերպ ի ջմամբ. ըզտեր ծիհ։

ողբ Ե՛րկնաւո՛ր վեսայ անըսատուէր լոյս բնանա՛լ. որ ի լերկնից ի՛ջեր ի աչր հարսին քո եկե՛ղե՛ցւոյ. զոր խոսեցա՛ր քե՛զ, բարեկամին և վեսաւերըն քո՛ յոհհաննէ՛ս. սոքին մաղթա՛նօք ողո՛րմեաւ։ Կա՛ռ ոսկերպին անհաս և անտես ի աերտակե՛ց, սըրբութեա՛նց տուր և տէր բողոքից. խոնարհեցար ի յորդա՛նան. հայցեցար ի ծառա՛յէն, մաքրութի՛ւն ջրոյ ի լուանալ ըզմե՛ղս աշխարհի. սոքին։ Ա՛ր յամ

ըրդւոյն վըկայեցար գառն այ
բարձող մեղաց. զոր գերագոյն ար
դարոց ծանուցեր մեծ ի ծնունդըս
կանանց, և ճրագ օրինացն. որ
և ի դըժոխս ըզվըրկական գալուս
սըն քո քաջագեացդ. սորին։

Ա յսօր ցընծան հրեշտակք ի
երկինս, յիշատակաւ հոգանըման
հրեշտակին. սիք համագասեալք
ձայնին բարբառոյ, երգեն զծնունդ
նախնեըս հօր ի բարձունս։ Ա յսօր
ցընծան հոգիք արդարոց, նահա
պետաց և մարգարեից. ձայնակից
լինել մեծին ի ծնունդըս կա
նանց, երգեն զծնունդ հին հօրդ
ւոյն մխաճնիւ։ Ա յսօր ցընծան գաս
անուքեղացն, ասմնախըմբելով զխ
շամատակ մեծի մկկըրտչին. որ ա
ռաքելոյն է սկիզբն և մարգարէից
լըրումն. ընդ նոսին և մեք բըղ
խեցեալդն ի հօրէ ելդեմք ըզվատս
ի բարձունս։

Մարգարէից գերապոյն և մեծ

ի ձնհնդեա կանանց. որ ըզանձիւ-
նուէիւն ա՛ծոցուցոյն ի յարդան-
դի ծանեալ հոգւոյն. ապաչեա-
ցեալ ընդ վասըն մանկանց եկեղեցւոյ:
Յոյժ յայնմ յոյժ եռկըրպատիլ
քրիստոսի. որ ըզհնարն ա՛նծ մե-
ծով բնութիւ մըկըրտեցեր ի յոր-
դանան. ապա: Կատարմանն ծըննդոց
է նախասկիզբըն շնորհացդ. որ հոգ-
ւոյն ի դըժոխս քարոզեցեր ըզ
փրկութիւն գալստեանդ քո. ապա:

Ա՛յսօր ցընծայ եկեղեցի ի հո- ՃԸ
գեւոր հաւատանիս, ընդ պատրաս-
տեալ ձայն բարբառոյ հարսին
մաքուր փեսային: Ա՛յսօր փեսա-
ւէրն և բարեկամին ընդ երկնաւոր
փեսային, վիճաւորեալ զեկեղեցի
փոխանակեալ ի յերկինս: Ա՛յսօր
շնորհեցաւ մեզ դեղ կենաց ընդ-
խառնեալ սրբին ոսկերաց, ի ձեռն
սո՛ւրբ լուսաւորչի՛ն հայոցս
նեայց աշխարհի:

հղ օրհ դձ

Ո՛ ՄԱՐԳԱՐԻՒ՝ բարձրեալդ և զվարդապետութիւնն զինաւոր. որ և՛ ի ծննդենէդ կանաչ նոց մերձ կոչեցար. յօրհնութիւնէդ հոգեւորըս պատուեցար։ Ո՛ միածնին կատարեաց ևս ըզբանին ընձայն. որ յորովայնէ զբն յառաջ դուշակեաց. յօրհ։ Ո՛ յանապատի բնակիչ և շինորհացըն քարոզող. որ և՛ ի դժոխս ըզկըրկուԹիւն քարոզեաց. յօրհ։

դկ Ո՛ր յորովայնէ ընտրեցար յառաջ ծնունդ քարոզել ճշմարիտ որդւոյն աստ, տէ՛ր յիշեհանիէս. անդադար բարեխօսեա վասն անձանց մեղաց։ Ո՛ր յանապատէ կոչեցար՝ ի տեառնէ մերկըրտել ըզբովանդակից բարձրեալն մեղաց, տէ՛ր յիշ։ Ո՛ր զմարգարէիցն ընկալար ըզպատիւ և ըզնուիրեալս ճշմարիտ նը ածաքեալցն, տէ՛ր յիշ։ Ո՛ր մեղեդնու-

թեամբըն հերովդիայ ընկալաւ զ-
վխճան, և ի դանըս հրեշտակաց
վերակարգեցաւ, տէր յովհ: Ար մար-
գարէիցն լջեցաւ ի դիժոխս աւե-
տարանեցեր զգալիս սա որդւոյն
աստուծոյ, տէր յովհ:

Հրց գ՛ Օ ուարճանայ այսօր եկեղեցի քո քրիստոս ի տօնախմբեալ զօր յիշատակի կարապետին քոմ յովհ հանիւս. սովաւ զգբեզ միշտ ծիր-նեմբ ա՛ղջ հարցըն մերոց: Ար մեծ ի ծնունդըս կանանց ի քէն վկայեցաւ, ի յորովայնէ՛ յատաջ գուշակեաց զանճաւ քո զմարդե-զրուիւն. սովաւ: Յոր վեցմեր-եան սրովբէքն ոչ իշխէին հայիլ ի վառլիս քո քրիստոս. սա արժանա պէ՛ս ձեռնադրեաց զգբեզ ի յոր-ձանըն յորդանանու. սովաւ զգ: Ա զտէր ծիրհնե՛ցէք և բարձր ա՛րա գ՛ բեք զընա՛ յաւիտեան: Օ կարա-պետն յովհանիս կատարելով զգյիշատակս. անդադար ձայնիւ

զա՛ծ հայր ծրհ։ Օ երանելո՛վ մե՛ծ կըրաչին մեծա՛ցուլ ըզտօնս. հոգեւորականն ձայնկո՛ւ զքա՛ Թագաւո՛ր ծրհ։ Յանապատո՛վ բարբառ սո՛ղ ձայն, և աւետա՛ր ապրայի՛ե՛ն. ընդ նմա՛ի՛ն զճըշմարի՛տ սուրբ հոգի՛ն ծրհ։

ողը Ո՛րպէզ ճըշմարտութե՛ան սուրբ յո՛ւհաննէ՛ս մկըրտիչ, որ ծագե՛ցաւ ՚ի յերկրի. սո՛ղմի՛ւռք սորա՛ տէր լո՛ւր մեզ և ա՛ղօրմեա՛։ Ա՛ր գա՛րէ և առաքեա՛լ ա՛ծոցուդդ, և ձայն բարբառոյ աղղ ա՛պարող տէ՛ղեցայ. սո՛ղ։ Որպէս զարտուսեա՛լ կըն ծագեա՛լ ՚ի յերկրի եղե՛ւ կատարեա՛ր արե՛գականդ արդա՛րութե՛ան. սո՛ղ։

աէր Ա՛ւաքեալըն յի՛ւդ կա՛րահակա՛ւ մե՛ծն ՚ի մարգարէ՛ս մկըրտիչըն յո՛ւհաննէս. պա՛տրաստեա՛ր ճանապարհս Թագաւո՛րին յարի՛տեն։ Վ՚երկայ՛ցաց և ասէ չե՛մ ես քրիստոսն, այլ առաքեա՛լ եմ առաջի նո՛ր. և

հարսին եկեղեցւոյ վճռապ քն է
արքային երկնից։ Տեսանէր ըզյն
զի գայր առ նա, ազատակեաց և
ան. ահա գառն աչ որ եկն ի
բառնալ ըզմեղս աշխարհի։

կանոն արքոյն Դիոկղետ ը-ա-ո-ղէն։

Ա՛ն երջանիկ տէր սուրբ գրիչ
գիր, սրբբուԹեանցն պաշտօ
նեայ և առաջնորդ բանաւոր հօտի։
Ընդքեզ ունիմբք բանեւիաօն առ
յիսուս միածինն, և աղաչող վասն
քո մեխատուրացս։ Կանխեա խըն
դրեա ըզԹողութիւն յանցանաց,
ի քէն աշակերտեցաց։

Ա՛վ երանելի տէր սուրբ գրիչ
գոր. ըզքեզ ունիմբք բարեխօս
առ քո վասն ամենայն մերոց։ Որ
ի մոլուԹեց բըռնաւորին ոչ զան
դիտեցեր. ըզ Որ ընդ անմարմնո
ցըն դասս վերամարդեցար. ըզքեզ։

հե
օրհ
բձ

դկ Այսմանտ ճըշմարիտ աստուածամ-
յին օրհնացն, և հաստատուԹի
հաւատոյ սկզբն մարգկան տէր
սնըբ դրիգոր. ի մանկԹողական ա-
ղօԹս քո հայցեամ վասըն մեր ի
քրիստոնէ: Ներեամ յիշոյ քո-
հանապետ ճըշմարիտ, և հնձիւ
հոգեւոր բանաւոր հօտիդ տէր սնբ
գրիգոր. ի մանդ: Պնահակ վայելըչա-
Թեան եկեղեցւոյ քրիստոսի, և
առաջնորդ կենացըն յաւիտենից
տէր սնըբ գրիգոր. ի մանդ:

Որ քրիստոսանուէր կոչմամբըն
ծադեցար որպէս զարեւագալն, և
լուսաւորեցեր զհայաստան աշ-
խարհս աւծդիտուԹիւ, տէր սնըբ
գրիգոր. անդադար բարեխօսեա վը-
անձինց մերոց: Որ քոյին առաքե-
նատէր ճըգնաւորեդ վերահասեցար
ի լուսեղէն յերկինսն խորհրդան.
տէր: Ուրեւ պայծառացան եկեղե-
ցիք քոյի, փառաւորելով զմիաս-
նական սըրբուԹիւն, տէր:

Ար առաքեցեր ըզմիրեզի և զհաւատարիմ քո պաշտօնեայն ըզ-
անդր դրկեցոյ. և ի ձեռն նորա լուսաւորեցեր ըզհայաստանեայս աշ-
խարհս. ըզքեզ միշտ օրհնեմք աս-
տուածդ հարցըն մերոց: Ար եռուր
հանբերձութեի անտանելի չարչարա-
նաց սըրբոյն դրիգորի. և նորին
ժուժկալութեամբըն լուսաւորե-
ցեր ըզհայաստանեայս աշխարհս. ըզ:
Ար նորին սուրբ աղօթիւք բար-
ձեր զհաւատն կատարեալ ի
հայաստանեայս աշխարհէ, և արարեր
երկրորդաբար ամենասուրբ ծրոր
դութեդ. ըզքեզ: Ար զտեր օրհնե-
ցէք, ևս բարձր արարէք ըզնա յա-
ւիտեան: Ար զդ եկայք հաւատա-
ցեալք և կոչեցեալք յորդիգրու-
թիւն սրբոյն դրիգորի. օրհնեցէք
ևս բարձր արարէք զնըմին ամենե-
ցեան: Ձնոդութեամբ տօնեսցուք
ըզյիշատակ հայրապետին մերոյ. և
ընդ նմին գովեցէք, ևս բարձր ա-

հտց
բձ

գ

բարեկք զմեսպատուիրչն մեր քն։ Ի-
ամանայք և պաշտօնեամբ հո-
գեւորականն հընչմամբ գովեցէք
ընդ սրբոց հայրապետին. և բարձր
ամարեկք տուրբ գհոգիւն ճշմարի-
տութեան։

ողբ Թմնա իմ. Բարեխօսութիւ
քահանայապետին քո և վճիկայի,
կեցո զմեզ բանիւ մողմամ։ Ազաչե
նօք սրբոյն գրիգորի լսեր մեզ, որ
մխայնդ եա բանիւ մողմամ։ Ոյրին
աղօթիւք որով ուսաք ճանապարհ
կենաց, քաւեա տէր ըզյանցանս
նրա մեր։

տէր Ազաչեմբդ հաւատով և լուսա
ւորիչ անձանց մերոց տէր սուրբ
գրիգոր. եկայք հաւատացեալք ի
ձեռըն նորա հանցեալք ոչ գոհու
թիւն։ Ասէ խոստմանողըն քրիս,
և ըզչարչարանըս յանձն առոզ վա
սըն մեր տէր ոչ գրիգոր. եկայք
լուսաւորեալք ի ձեռըն։ Քահա
նայապետ ոչ էր պատմող ածայիւն

օրինաց, ասէր առ նոսա դրդեալ. եկայք աշակերտեսցուք ընդ նմանէ երթալոյ ցուք վասն ի բարձնուն այլ։

ՃԿ ՀԱՇԱՒԱՒԱՆ ասէր ոմն առ միշտ բան ղձ
ընդ նմանէ. որ յանուանէ գիտութիւն
ընդդիմակութեան հայհոյանեցայց ընդ
կրկնաւորեալ, ի պարթեւական ազ
գէն լուսաւորիչ մեզ շնորհեցեալ. վասն որոյ բարե
խնամութեամբ առաւ վերակիւ կեցո
ցումն այժմ և ի քո յանդիման դա
տաստանն։ ՀԱՇԱԼՔ զարմանա
լով եղանելին ասէ դրդեալ զան
ստանելի ընդարձակութիւն ի յանձն կո
ւս, և երիւք հընգօք ամօք ի մէջ
թուանաւորացն բնակիչ անդընդ
դայլն տանջանաւքն ի վիրապին. վա։
ՀԱՇԱԴԱՐՁ քո բանիւդ և մեծ
ազօրութիւն, ելեալ բոժոյկեր ըզ
հանրուածեալսն ի դիւահարեալս սաս
տիցն. երկրպագումս առնելով զա
մենեսեան ասէ երրորդութեանդ. վա։

ՃՀԸ ՀՈՎԻՒ քաջ բանասէր հօտի գկ

տէր սո՛ւրբ գրիգոր, հանստատեցեր զհիմունս եկեղեցւոյ ՚ի հայաստան երկրի՝ ՚ի վերայ հիմանն որ մա՛տաքեւոյն։ Ո՛վ քաջ բարւոյ և առաքինութեան կենացըն յաւելուածոյ տէր սո՛ւրբ գրիգոր, հաստատեա՛ զանձինըս մեր հաւատո՛վ ճըշմարտութեա՛ն ՚ի վերայ հիմանն սուրբ եկեղեցւոյ։ Աղօթս աղաչե՛մք ըզքեզ հայր վարդապետ և տէր, բարեխօսեա՛ քո՛վ աստուծոյ մերո՛յ կի՛ցուցանել զանձինըս մեր։

հմր գձ Ո՛վ կոչեցեալ յորդեգրութի՛ւն հօ՛րն երկնաւո՛րի՛ւ ո՛վ երանելի՛ տէր սո՛ւրբ գրիգոր, ո՛վ եղեր վերակա՛յ ճըշմարիտ քո՛ւր այ մե՛ծի. վա՛տն ժողովըրդեա՛ն քո հայոցեա՛ց՝ ո՛ր տեառնէ՛ ըզքաջութի՛ւնդ։ Ո՛վ համբերութեամբըդ քո՛ սատանա՛յ քեզ ժողովրդոս սեպհակա՛նս և ընտրեալս, ո՛վ նորափառո՛ւր զարդարեցեր ծընընդեամբ սո՛ւրբ աւազա՛նին. վա՛։ Ո՛ր մո-

լորեցաց ՚ի խաւարին քանզի ոչ զգա-
ւչէն լուսոյ ճշմարիտ ածգիտեն, և
ոչ արժանաւորս արարչէր ըզմիոգ
ժառանգորդ լինել կենացըն յաւի-
տեանից, վա՜յ։

Կանոն Ընդոյ և Թոռանց սբեոյն Դիւդորի եպիսկոպոսին։

Ար ըզպչյս աստուածային քո հղ
գիտութեան հիւսիսական՚ն հրց
ազանց ծագեցեր. և ՚ի խաւարչ ակ
կուսապաշտութեան՚ն վերածեր ըզ
մեզ ՚ի ձեուըն սատր լուսաւորչին.
ծրհնեմք ըզքեզ ա՚ըծ՛ հայրըըն մե-
րոց։ Ար վերըսաւ՚ն զարդարեցեր
զեկեղեցիս հայաստան՚եայց, ար-
փիախոհ ճառագայթիւք լուսա-
զարդեալ շնաւորիզք սրբոյն գրի-
գորի. ծրհ։ Ար ըզբան՚ն քո հրամա-
նի քարոզեցիր՚ն հաւատացելոց, յան-
դիմանելի՚ն ըզբռնութիւն՚ն թա-
գաւորացդ. և ՚ի վերայ ածայրն քո

ԻԴ օրինաց նահատակեցան. ծիհ։ Ի զ
աեր օրհնէցէք ևս բանիւ սրտիւք
ըզՔնաձ յաւիտեան։ Ար գերա
պայն հնոյ ծիւնաց քահանայու թե՛
պնորըս զարդարեաց, եկեղեցիք հե՛
լա՛ նոյաց ընծորոգել բնաւթե՛ս
քո ծիհնե։ Ո՛ քահանայապետըն
ճըշմարիտ բան կարգի՛ն մելքիսե՛
դեկի, ի յիշատակի քահանայապե՛
տութ սատուածայինդ, քահանայք
հնպեւոր երգով օրհ։

ՈՂԸ Ար հրաւիրեցեր զորդիս մարդ
կան յորդէդրուելմիւն հօր քո ծը
դի աստուծոյ. և կոչեցեր յաւերժա
ւելիւեան քո ժառանգութիւն ի
ձեռըն սուրբ հայրապետաց. աղօ
թիւն սոցա ընդունեա։ Ար լուա
ւորեցեր զեկեղեցիս հայաստա
նեայց լուսով քո բրհատոս, և զար
դարեալ նորացուցեր պայծառ ծագ
մամբ շառաւիղք սրբոյն գրիգորի.
աղօ։ Ալք զննեալս իւրեանց կա՛
տարելին լսեա հաճոյիկ կամաց քոց

քն, նահատակեալը ձըգնու Թիւ
ընդդէմ Թըշնամւոյն, և վախճեան
յերկինից այքսյր Թիւնդ . ապր :

ՈՒյսօր ընդ երկնային զըսար- ոեր
Թուանըն ժողովըդք հայաստա-
նեայց, տօնելով ըզյիշատակ սո՛րբ
հայրապետաց շառաւիղաց սրբոյն
գրիգորի . օրհնեցէք ըզՏ՚ն երկ-
նա՛ւոր : ՈՒյսօր որդիք Թադեոսի
ծընեա՛ք աւազանաւն յորդիս սի-
ռելի . ՚ի յիշատակի հարցըն սըր-
բոց որդւոց մեծի լուսաւորչին ,
գովեցէք զՏ՚ըդին միա՛ծի՛ն : ՈՒյսօր
երկնաւո՛ր քահանայուՆն հաղորդ
քահանայք սուրբ եկեղեցւոյ . ընդ
քահանայապետս ածայի՛ն օրինօք
պատուեալըս բարեբանեցէք զՏ՚ո-
դին ձըշմարիտ , երդեցիկ ըզխաչս
՚ի բա՛ցձա՛նա :

ՈՒստուածայի՛ն հաւատոյ հար- ՃԿ
ցըն սրբոց դաւա՛նուՆն ծագե- ՀՄԲ
ցա՛ք քեզ ընդ հայնո՛ր լոյս հայ- ԴԿ
աստանեայց սո՛րբ ուղղափա՛ռ .

անդադար բարեխօսեա՛մ վասն անձա՛նց մե՛ր։ Նա՛եւ
քրիստոնէ՛ից ընտրեա՛լ հովի՛ւ՝ քա՛ջ,
՚ի հօրէ՛ն լուսոյ բըղխեա՛լ շառա՛ւիղ բարի՝ տէ՛ր վերդանէ՛ս. անդա՛։
Վա՛ղեմըդ ՚ի վերկայս հօրըն մե՛ծի
համաձա՛նման, քաջութի՛ւն զանօրի՛նաց խորտակեա՛լ զպատկերըն, տա՛ր
սո՛ւրբ յոսկի. անդա՛։ Վաստակ՛ցեա՛լ անմարմնոյն մաքուր կուսաձո՛ւթեամբ, ճըշմարի՛տ քահանայապե՛տ վերկայ քրիստոսի սո՛ւրբ
դրիգորիս. անդա՛։ Նրկնայինոյն ՚ի յերկրի հաղո՛րդ ճըշնաձո՛ւթեամբ,
յանդիմանեա՛լ բզկտագաւորըն կատարե՛ցաւ վասն ա՛նուանըն տեառն
սո՛ւրբ դա՛նիէլ. անդա՛։

Կանոն սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյ հայրապետին։

Ո՛ր ըզկայս ա՛նճառ շնո՛րհաց
ա՛ծային՝ քո՛ դիտո՛ւթեանդ
ծագեցե՛ր յաշխարհս հայոց

նեաց՝յց . զլեռս հայր երկնաւոր զլեռ՝ն ի մեզս ցեակս : Ար ընտրեցեր յահռելնել զմնքեսեալն հոգեառ սուրբն նեբակս , ժառանգել ըզվիճակ հայրենի՞ , հնձուել արդաարեմբ և կրաւմբք : Ար օրինօք ճշմարտութեանն զարդեաց զնկերցն . կատարեալ բարեպաշտութե՞մբ , սրբին ազգի՝ն նօք խնայեա ՚ի մեզ՝ն :

Ար յերջանկիկ ըն նարեալ սիրոբոց հայրապետացըն ժողովեն զեկ բազմին վաւօք պատուեցաւ սուրբն նեբակ՞ս , զաւանեալ ճշ զիտն ճշմարիտ ընդ հօ՝ւ և որդ՝ւ : Ար լզճաճկեալ խորհուրդ անպատմից ժամանակաց յայտնեցեր սրբոյն նեբակ՞ս . սրբին ազգի՝նօք խնայեա ՚ի մեզ՝քրիստո՝ս : Ար ՚ի վերայ պատուիրանց Թագաւորին երկնաւորի ըզբաժակ մահու ընկալաւ ՚ի Թագաւոր՞ն . և վախճան՝ ՚ի յեր-

կինա ՚ի լուսեղէն յաւուրսն։

հրդ դ Ա յսօր տօնէ եկեղեցի ըզմիջամտակ սրբոյն Ներսեհի, հայցատուք նորա լսասիրութեան, արի և քաջ հովուապետի քնարեաց ՚ի գլուխս հօտին քրիստոնէից. աղաչանօք սորա կեցցի զմեզ տէր ամբ՛ հա՛ յոցըն ամէն։ Ա՛ր յարմատոյն աբրահամու վերաբնակեաց ծաղիկ հաւատոյ, սուրբն Ներսէհ սիւն հայցատուք նորա, շառաւիղ անմահ տընկոյն պըտո՛ղ լո՛ւսոյ սուրբ լուսարձակին. աղա։ Ա՛ր օրհնէհս ՚ի հրեղէնաց ամպուսեալ ձայնիւ հրնչմամբ, շնորհեցեր մեզ դեղ կեանց զանմահականն վարուք մանրաւանդ ընդ հոգանիւթ նըշխար սրբոյն Ներսեհի. գ սեմ. աղա։ Ա՛զօր օրհնեցեալ բարձր ամպովքն լինիս յա՛խտեա՛ն։ Ա՛ր յայտնեացն այսօր զգա՛նձն ածային հայաստանեայց աբ եկեղեցւոյ զհայրն երկնաւոր ծրհ։ Ա՛ր ծագեացն այսօր լոյս խա՛ւարեալց,

ի յիւրոյ հօրէն լուսոյ զորդին միածին գամբիցէք, բարձր։ Եկայք մանկունք ընդ երկեղեցւոյ, զարդարեալք ի շնորհաց հոգւոյն, զհոգին ճշմարիտ բարեբանեցէք. բարձր։

ողբ Ար առացէր ողորմութիւն ընդ զաչխարհս ի սկզբանէ. ազգումեցիլ որդւոց աւրանայ, եւտուր յամզէն արշակունեաց հովիւ ընտրեալ զանդրբէն նեղեալս. անօթիւք սուտ ողորմեա մեզ ամարնած։ Ար ի սուռնդանել թագաւորացն ամօթալի են քո օրինաց, ըղպատուհասս բարկութեանն մերոյ յաւաջագոյն ժամանակօք յայտնեալ ցուցեր սըրբոյն նեղեալս. ամօ։ Ար պատուական արեամբըդ քո ազատեցեր զաչխարհս յանիծից. փրկիեա ըզմեզ ի նեղչէ մերոյ. և ազատեալ յանօրինաց բարեխօսութիւք սրբոյն նեղեալս. ամօ։

տէր գձ Ընդ յաւր զուարճացեալ ոճնեն երկնայինքն ընդ մարդկան, պա-

բակից եղեամ վըրկութե՞ մերոյ։ քանզի յայտնեցաւ մեզ հոգեւո՛ր գո՛նձըն լուսոյ, արեւելեանն ա֊րեգականըն ճառագայթի սո՛ւրբըն նեմրաէս. բարեխնամութեամբ սուրբ տէ՛ր պարգեւեաւ զխաղաղութի՛ն հայոցաստանեայ՛ց աշխարհի։ Ա՛յ֊սօր վերըստին նորոգեցաւ քահա֊նայապե՛տն գահագանն, գեղեցկա֊պէս ծաղկեալ պայծառութեամբ. քանզի շնորհեցաւ հովիւըն քա՛ջ բանաւո՛ր հօտի, յարմատոյ լուսա֊ւորչին բողբո՛ջ բուսեալ սո՛ւրբըն նեմրաէս. բարեխնամութեամբ սուրբ տէ՛ր հաստատեաւ զիշխանութի՛ն հայրապետականա՛ն աթոռոյ։ Ա՛յ֊սօր մեծապէս փառաւո՛ր ցընծայ Հա֊գարականա՛ն գահագանն ընդ հաշ֊տութեան սիրոյ սուրբ հայրապե֊տին. քանզի եհաս ՚ի յօդնութի՛ւն ո֊րինադրողըն Հագարու՛մայ. մարտա֊կից զինուորական դասուն սո՛ւր֊բըն նեմրաէս. բարեխնամութեամբ սուրբ

ակ՛ոյ բարձրացո՛ զնչխամնուԹիւն
Թագաւորակա՛ն ամԹոռոյ։

Ա՛ր ընտրեցա՛ր յանատնծոյ հո՛ղ ՃԿ
վի՛ս բանաւո՛ր հօտի՛ ով երա՛նելի դՃ
ոչի՛ր սո՛րբ նեվրախս, այժանաւո՛ր
օծման սո՛րբ հոգւոյն ազա՛նա-
կելո՛վ ի՛ջմամբ ո՛րպէս յորդա՛նան.
վա՛ՀԱՆ ժողովըրդեա՛ն քո խո՛նդ-
բեա՛ ի՛ քրիստոնէ՛ ընկերո՛ւԹիւն։
Ա՛ր յարմատոյ բըղխեա՛լ բարեաց
ծա՛ղի՛կ ա՛ր հաւատոյ ով երա՛նելի
ոչի՛ր ա՛ր նեվրախս. ըն-սաւորեցե՛լ
իմաստո՛Ժ զեկեղեցիս հայաստա-
նեա՛յց ըն-սր սրբոյ հօր լուսաւո՛ր-
չին. վա՛ՀԱՆ։ Ա՛ր յանդիմանեալ ըզ
Թագաւորն հանգո՛յն մեծին յակո-
հան՛նես ով երա՛նելի ոչի՛ր սո՛րբ
նեվրախս. է՛ի վերա՛յ պատուի՛րա-
նաց ըզբաժակ մահո՛ս սրբեալ ընդ
ա՛նանահի՛ցըն դասս վերակացո՛-
ցան. վա՛ՀԱՆ։

Ա՛յսօր ցընծայ եկեղեցի ընդ ՃՀ
անմարմնո՛ցըն դասակցեալ, տօ՛նե- դկ

լա՛վ զմիշատակըս քո տէր սուրբ
ներսէս. որ ի հոգւոյն սրբոյ ա-
ղաւնակերպ լիզմամբ վերկայեցար.
բարեխօսեա՛ ամե՛ն քրիստոս վասն
անձանց մերոց: Կահանապատեա
քնարեալ արժանապէս շնորհօք
հոգւոյն բաշխեցե՛ր զիւրըմական
մարմին և զարիւնըն տեառն. յո-
րում հրեղէն սիւն ի յերկինից ի-
ջեալ. բարե: Արդ աղաչեմք ըզ
քեզ լուսաւորիչ հոգւոց մերոց
նըմանեա՛լ մովսէսի նախամարգա-
րէին մեծի, լուսափայլեա՛լ դիմօք
ճաճանչրաշ տեսլեամբ. բարե:

Շարական սրբոյն Սահակայ Հայոց հայրապետի:

Ա՛ր յարմատոց հարցըն սրբոց ձևկ
մեզ գահապան բըղխեցեր ըզխա- դկ
հակ սուրբ հայրապե՛տ հովհաննէ
ըզհօտ քո քրիստոս: Ա՛ր ըզխա-
ւարըն անգիտութեա՛ն հայաստա-
նեայցըս լուծեր. զիմաստութեան

ծագեամ ըզլոշյս սովամբ որդւոցմ
Թիւդոմայ։ Այլ զհանդերձեամբ
խորհուրդ քո տէր տեսլեամբ սրբոյ
քումմ ծանուցեր։ յիշատակի սորա
ընկալ ըզմօ նուաստս աղաչանս։

Կանոն սրբոյ Հռիփսիմեանց։

Ա՛ՆՁԻՆՔ նըւիրեալք սիրոյն
քրիստոսի, երկնաւոր նահատ
տակք և կուսանք խնամատուք։ Ի
պարծանս ձեր բարձրացեալ տօ
նէ մայր սիրելի դըստերօքն խո
րովք։ Ի պրծանք երկնաւորք լըցին
զերկիր։ քանզի հնձան անուշից բու
րեցայք ի քրիստոս։ ոդջակիզք քա
նաւորք էք զոհք վերկութեան, և
որպէք անարատք ընծայեալք ած։
Վերեցկուիք մարմնաւոր պայ
ծառութեամ ձերոյ յիմարեցոյց զգ
Թագաւորն, և պակեան հեթա
նոսք։ ի գիղ սքանչելի ած ծառայք

կուսանացն տնկուիցեաւ զըստր
Թուինքն ընդ մարդկան տունեցիւն։
Լսէաձեամ վերլսատին արարչագործ
զօրուն. և դարձեալ եդեմ աճա-
տանկ զարդարի. քանզի ծառըն
կենաց սկսեցաւ ի դրախտին,
բերել ամ պտուղ զերանելին
հոմիսիմ։ Երկնըք մահաբերք
անիծիցըն լուծան, և ադամ վերըս-
տին աճեցակերպ Հոգեառնայ. վոխա-
նակ եւայի գըաոերըք նորա, մանր
տրտմաք և կուսանք ընծայեամբ
աչի։ Օծըմբ հրեշտակաց ընդ
մարդկան տունեցին, և կանայք
ի յերկինըս զրեցան զինաւորք,
կուսութեամբ ընդ մահու պատէ
բազմեալք յաղթեցին, խանձակից
լինելոյ կուսացն աստուծին։ Ո՛վ
զարմացումն և ի վեր քան զ
հրաշս խորհրդոյ և բանից հրեշ-
տակաց և մարդկան. քանզի էնն
աճեց ամենազօր զօրութեն խոնար-
հեալ տեսանիցէ ըզհանդիսս կուսաց

նացն։ Ընկերք միտիւթեայ մարմնա-
կան կենցաղոյս, նահատակք հա-
ւատոյն և հոգւով միացեալք. մի-
աբան ընթացեալք ի տեղի ճա-
կատու, զինեցան հաւատով և
կացին յանդիման։ Ծուլացան
կռիւքն հաստատիւղ աղեղանց, և
սրիկայ կանայքըն վառեցան զի-
նու. Թանդատւոն սկիզբն առնել զբ-
րութեամբ և փառօք ի մանուկ
ի կուսէն պարտեալ ամաչէր։
Ոտովեալ բազմութեամբ աշդանց և
ազանց, ոչ զօրէին առ մի նահա-
տակ. քանզի հասեալ ի թիկունս
աներեւոյթ օգնութիւն, խոր-
հեալ յայտնապէս ըզգալոնի պա-
տերազմն։ Ի վերայ միոյ պատու-
կան մարդապետի, խանդացին զընծա-
լել ամ հեթանոսք. այրեւմտք
յայրեւելս ընթացեալ հանին,
քարոզել յայտնապէս ըզ չքնաղ
տեսութիւնն։ Ըստ ընթա-
ցոյն և լըցան խընդութիւ, պատ

յանձն առին ըզդատաստանի մեծու-
թիւնն. պարզեւեալ իւրեանց խոս-
տանալին բանիւք, և ծածուկ հը-
նարիւք գոլանալ ՚ի միմեանց:
Խաղհանդէսք հանգեւորիք յերկու-թե-
ղին յայտնէր, և երկունիքն փըր-
կութեան աշխատին ճեպելին. քանզի
կամիք վերին հրամանին քաղցրա-
գեաւ ինջուցին ՚ի վերատատ ըզգայա-
դեաս վըճիռս: Ընդհանն կոտաճինք
անգըս բազում, և մարիք մանկ-
կունք ըզհրաժարակիս ծերոց. ՚ի
դիրկս արբուհեան աղօթից և
պահոց անձեղին հանաստակ զարդա-
գեալք ՚ի բլիատաս: Կանգնք պատ-
ուական ինք քաղաքաց և ազգաս,
վանճառականինք անուանք անկայտ
մնալոց ատեն. եղին զանձինս գրաւ
եականիս բազմաց, և եղեն փըր-
կանիք անճանաչի աշխարհին: Ը-
ուխանիմ մեծ խորհրդ և անուն
ցանկալի, ընտրեաւ ՚ի յերկրէ և
գասեաւ ընդ հրեշտակս. եղեր օրհ

նահ սիրուԹէ՛ կուսանաց, վանք-
պատուԹիւն սրանց սիրտ սրոց։
Ձեզ նըմանիլ կարօտի՛ն ամ հո-
գիք, միացեալք սիրուԹի՛ և սէ-
րոյն քի. զի մահուամբ ձեզով մեզ
ճանապարհ հորդեցիք երանել ամ
մարդոյ աւ ա՞ծ։ Ա եկեալերք ճամ-
տաբք հոգեւոր հրնոուԹ, լեռնե-
ւաբեւանն մարմնով և մտօք սըրա-
ցեալ. ընդ երկսին ասպարէզս ծո
վածուի կենցաղոյս անվընաս նաւե-
ցիք և հասիք աւա քի՛։ Ա՛ըշմարիտ
որԹոյն քո՛ի շուտաւիղք, և ոզկոյ-
զըք ճըմլեալք երկնաւոր մըշակին.
կոխեցաք ճըղնուԹի՛ ի հընձան
նըս ձեր, զի ուրախ լինիջիք ան-
մահական բաժակահն։ Ա՛նբժե-
շի՛ն ըզկարիս մարմնակի՛ն կենցա-
ղոյս, զի ծանեան երկի՛ երանի է և
սուտ պաճուճանք. ա՛չ հեշտասցի՛ն
ի ըզրդանըս վանիկուԹե, խնայան
երկի՛ անոտի է ա՛նցաւոր ուխտ
Թիւնս։ Յանդուստանըս հոգե-

ուրս աղօթից և պահոց վանատա-
կեաՃլըք յուսալ զնմ ժամանակս.
ժՃժկալեանլք վարձուԹեանց և
պէս պէս լըկանաց, և եղեաՃլք ժա-
ռանգորդք անԹառամ պըսակին։
ԱլախանՃելի յօրինեցին զառա-
դաստ կուսուԹե, նոր նորոգեալ
այրեամբ ևս հրով. մատնեցին զնն
ձինըս սՃսերոյց և ջահից. և ան-
շէջ լապտերօքըն հեՃտեւեալ մը-
տին յաւուրհան։ Ընտրեալ ծ-
էրկնաւորք ի յերկրի հաստատեալք,
և արՃանըք լուսեղինք ի յերկին-
նըս կանգնեալք. ինքեանք էլին
և այլոց ցուցին ըզՃանապարհըս
ցանկալի գլխերին երուսաղէմի։
Ով ըզգաստուԹե խոհեմանն կու-
սանացն, որոց ոչ յանլԹեաց հեղ-
գուԹիւն ևս քուն. այլ արԺանիք
և պատրաստք մընալով էրկնաւոր
հարսանեացն, զի մըտցեն ի յաւա-
գաստ ատեանն վերոյիշեալ։ Ղուկ
ծ ի նոսա ասեաւն չարուԹեան,

լէ ոչ նախատուի նըս յիմար կոչելոյ. քանզի միով պընդութիւ հնգուով արուեստ միտքն քաջացան, առ համարակ ցընծացեր ն։ Պահակ ցեալը քաջազէն բըռնութիւ ի յերկրէ ի յերկինըս տարագէմ գընացին վախըստեայք. Ինքեանք ելին ի մեզ ուսուցին, բանզեմ նեղութեամբ մըտանել յոյն հանգիստան։ Ջ երամեամնդն աղօթիւք և սիրալն առ ած, հանցեցին ըզ հընարըն փըրկութիւ. բանեալով ըզխաւար դիւապաշտ մոլորուեց յաչխարհէ. պայծառացեալը լուսովն որ ի հօրէ ծագեցաւ։ Ուանց հըս յոլով առաքինութիւ յայտնեցին ոտքն մարդկան վերանալ յաչխարհէ. ան[illegible]ուորականն վախրուք ելանել ի բանակա էրկնաւորս անմարմին հրեշտակայն։ Սոքա են քարինըք ոբք հիմնացեալք ի յերկրի, զոր կանխաւ սնեսեալ դուշակեաց մարգա-

բէն . ՚ի նմին ՚ի նախնիմ վինեցաւ
կամ ոսկիք եկեղեցի . բարձրացեալ
փառօք ՚ի պարծանըն խաչին : Ա ա
սըն ձեր եղանեալ նահատակք զօ
րըք հրեշտակաց անմահսին զը
ասրձնոցն ՚ի յերկինից ՚ի յերկիր
հնդան . և մարդիկ խառնեցան ՚ի
գունդս վինուորաց քի՝ ՚ի՞ : Տօ
նեացաք ըստուգաբք ՚ի հրնձանըս
նոցունց , զի արբեալը լցաւք ան
մահական բաժակաւն . քանզի բաշ
խէն ըզբնիկ ըզկու ՚ի հոգւոյ և մարմ
նոյ , և զարարչէս վերինաւորըս սի
րանայ խուրհնց : Պատուհանքն հրա
մանաւ անեղեւոյնի այդմամբ յան
րեւմտից յարեւելս եկեալ հասին .
զի ըստնոյ հրեշտակապահն վանքս
կուսանէից վանրատեղին ըզխաւար
դիւապաշտ մոլորեցան : Յընծու
թեամբ ուծանոցաւք ըզպիշատակըս
նոցունց , զի և նոցին հատուցանեցաք
վըրկութիւն . խնդրեմք յաստուծ'ն
ըզպատրեաս երկնաւորս և զա

սիրն ընդ նոսին ի յարկսն յանա-
ղէն։ Խոժոժալըք մաշեցան յոտ-
ատեալք ի մեծութիւն, և կանգ-
վիճակինք պերճանացեալք յատ-
թեցին. բազմամբ ոսկեղէնք հրամ
հոգւոյն վառեցան, զահագին ա-
տեալք ի քրիստոս և դասեալք
ընդ հրեշտակս։ Փառս ի վտա-
բանիցեալ պահին ի պատիւ և
ի փառս երեսաւն և եօթեանքն.
քանզի այս է թիւ երանեալ կու-
սանացն, որք անվհատութեամ սպասել
կեցան ի յանվախճան յաւիտեանն։
Վասն որ ցկնծութիւդ ես քրիստոս
ասէ և սրախոսիւթիւն ամ ասպա-
տոց, բանզտասցին վասն մեր ա-
զաչանըք սըրբոցն, հնարհելիլ վճռ-
ութիւն մեր բազում յանդամանացն։

Ընդակիզըքն բանն ած որ վա- համ
սն մեր համբեր մահու, բանա- դկ
լով ըզպատանիսիք անիծիցն աս ի
միջ, դերապահն մնքրութիւնն

իւր և վըկայ.ք կամաւոր մահ-
ուամբն իւրեանց : Որմանայրա
գոլով սիրոյն ընդ կուսապարիշտ
պաշտամունն, երջանիկ ճակատա
մարտք յայտնեցան անպարտելիք.
զի զնձ՛ բոլորից տիրապար սիրե-
ցին. Էակքին հօր հեծեւեալ սուր
ցան ըղձագըն պարծանաց : Ո՛ն
Թագրեաղ.ք զմահու խորհուրդն
ընդդէմ մեղացըն վառեցան. Թո-
պեցան յերկինս գանից գերիվերոյ
քան ըզերնու Թիւնս. ժամ.ժկալեաղ.ք
՚ի վարձ բանիսից գերարանաց և
կապանաց, ՚ի մըրցմունըս դափա-
նաց սրոյ և հրոյ մենամարտեաղ.ք :
Ընկանօք և քերանօք զարեան վը-
տակըն հոսեցին, խորհըրդոց ոչ
խոտորումն և ոչ վոխադրութիւն
բարուց. ծաղիկ.քըն նիւԹեղեղ.ք
յանհիւԹ ծաղիկըն յօդեցան. կա-
տարեալը.ք քաջուԹեամբ զարիւն
մուրհակըն կապեցին : Ընտ
հոգւոյն վինու վառեալ.ք ըզհալա-

ծ[illegible]ջըն վանեցին. ձօնեցան զեն-
մա՛մբ սրոյ ՚ի բանաւո՛ր ողջակի-
զու՛մն. զա՛մբարամբ լուսոյ կե՛նաց
զևաւար մեղաց փարատեցին. ճո՛ն
խաբար հետեւեցան լուսաշաւիղ
ընդ պո՛ղոտայն: Ա՛նբիծեցե՛ն կոր-
ծանե՛ցին զմահահա՛տ ըղմեբե՛նայան,
յա՛ղթեցին կարեա՛ց մարմնոյ և
հեշտալի՛ դըրդանաց. նա՛ւարկեա՛ղ-
ըբ հըմտա՛բար ընդ զրահեղե՛ղ
կռապաշտու[illegible]թիւնն, շնորհա՛զարդ
վայելմա՛մբ վայելեալք ՚ի յե՛րկինսն
նաւա՛հանդիստն: Ո՛րչեա՛լք ՚ի կրից
կա՛րեաց և ՚ի քո՛ արձանացեալք,
չարա՛չար չարչարանո՛ք զչարի՛ն մո՛ռ
հակըն կա՛պտեցին. պա՛տրաստե՛լք
չարադի՛[illegible]թից զհրեղե՛ն գեհեննի՛ն
ըղկիզմա՛ն. ջըրո՛ն կե՛նաց գեհա՛-
հետեա՛լք բըղխեցին մեղ յա՛յրբու-
ցո՛ւմն: Ո՛ա՛հ գործեա՛լք ՚ի լու-
սա՛ձեմ յաստուածակե՛րտ ՚ի խո-
րանս, սքո՛ւրբ ա՛վետ զգեստո՛ւք պըճ-
նեա՛լք ըստ զարդո՛ւ նոր սիոնի.

վէր առեալ վկայծրէն ըղմարգա-
րիտըն հաւատոյ, տեղեաց եալք անչ
ճառ լուսոյն վերանալոցան ՚ի կեանս
անմահս ։ Պաքուներաջըն հրաշա-
լեաց գըտցուք և մեք աշակերտ-
տեալք. ցօղեսցին մեր պատասուք
ընդ ցօղ արեանն նահատակացն.
էքսեսցին թելըք հոգւոց ընդ
հիւսից պըսակելոցն. վայելեսցին
գործք բարեաց ընդ ըսանթուիչ
մարտիրոսան ։ Կրիստոսի պըսակ-
ղին զաղջիանուէր ըղմաղթանս
զերանեալ նահատակացըն մատու-
ցըք ՚ի յընծայուածն. զի հաճուք
խոնարհեալ ընկալցի վասըն մեր.
Թողութիւն շնորհեսցէ մեր բա-
զում յանցանացն ։

հրց դկ

Այսօր զանյաղթելի սրբոյն հռիփսիմեայ ըղյիշատակըս տօնէք ըն եկեղեցի, բարեբանելով ընդ անմարմնական զինուորութիւնան, ըզսէրս՝ և ըզծ հայրըն մերոց ։ Այ-
սօր հրաւիրեցաւ յերկնից աքբա-

ու թիւնըն սէրըն հոխխակէ, և
արիաբար ընդդիմամարտեալ յաղ-
թեաց բըռնաւորին. խոտոռանել-
լով զբրիատոս թագաւորն, ըզ։
Այսօր պայծառացեալ ի կամարըս
լուսեղէնըս սէրըն հոխխակէ,
և հիւսիսականաց աօնողաց ուսոյց
փառաւորել սուրբ ղէրտոզուին,
ըզ։ Ըզտեր. Ըզբրիատոս թագա- 4
ւորն օրհնեցեալ ըլնիմ նոր երգով
օրհնութիւն։ Որ պայծառազեաց
վայելչութիւն պըճասեաց ըզսէրըն
հոխխակէ և զպայիանէ, օրհնէ։
Որոյ վարդապետն հեղմամբ սուրբ
արեանն նորոգեաց զաշխարհըս-
եալն ի ձեռըն սըբոյն դրիգորի. օրհ։

Բրիատոս ամէն բացեր ըզդա- ողբ
ուըն հանաւտոյ սրբոյն հոխխակէեայ
խոտոռանել զնծութիւըդ քո մաք
սիրտս ութեամբ ի մէջ հայաստա-
նեայց։ Յաղթող զօրութիւն պայ-
ծառացեալ ի կամարըս լուսեղէնս
ընդ անմահութեան բաղմութիւն խոս

տուանելիւ զբրիատա Թագաւորն։
Յաղուեաւքս հայցեմք բարեխօ-
սութեամբ սրբոց հովիւանցն
ընկալ և զմեզ վերակիչ յորդե-
դրութիւն ի դպրութիւն կենաց։

ՊԱրկեաց հանապազքն սո-
րբն հովիւանք եղեն մի-
ջոց քոյ, և ընկալան զանապա-
կան ըզպերճանին։ Եղեն տաճար
սրբութեան որդւոյն աց հինեա՛լք
ի վերայ հիմանն առաքելոց և
մարգարէից։ Ա՛ռաւե՛լ քան զբ-
նաւորս ի մէջ աստեղաց փայ-
լեն ի դահս հրեշտակաց դրա-
տերք վերինն երուսաղէմի։

Յիշատակ քրիատոսի սիրոյդ
վկայիցն, եկայք հաւատացեալք
ըզձկդնուրիւնս սոցա հրաշա-
կերացն, և ծրհնուրեամբ զաղօ-
թատուրեացն։ Ո՛ւսարձակիլ
հովիւանդ քոյին սուրբ ընկերօք.
զի ի տեղւոջ հեղման պրեան ձե-
րոյ դասք հրեշտակաց տօնեն ընդ

տէր

ժկ

մեղ. եկայք: Ի տաճարի՝ հոգիական մեծ նոց մեծ վկայիս, եկեղեցիք սրբոց պայծառազգեաց վայելչութեամբ՝ ծնեալն այսօր. եկայք:

Շարական սքեռահոյն Անդրեայ:

Ձև. Քեզ պատշ այսօր որ եկեղեցի, ամ վկայու՛ս սո՛ւրբ սանդա՛խատ. որ ընդհայրական՝ նըմն քո Թողիր զպաշտօն, վասըն քրիստո՛սի՛՛ հե՛՛տևեր զա՛րիւն քո սո՛ւրբ: Աշակերտեցար առաքելոյն Թադէոսի՝ և ի՛ հաւատոյ ճշմարիտս հաստատեցար, ոչ խանդակեր՝ ընդ հերձուածողական պաշտօնան, արժանի եղե՛՛ր վերանալ առ հայր: Որ ընտրեալ՝ նըմն քո Թողիր ըզխաչս, և ա՛՛ծայն՝ վասն ըզքրիստոսի արդարեցար. այսօր դասակից՝ ընդ զբաւորեալսն երկնից վասըն մեր աղ տե՛՛ր բա՛ղխասեաց:

ՃԿ
դկ

ԿԹ օրհ ակ

Ի ՎԵՐԱՅ ՔԱՂԱՔԻ ՍՈՒՐԲ ԵՒ ՏԱՃԱՐ ԱՆԱՊԱՏԱԿԱՆ, ՍԱՀՄԱՆ ԶԱՐԴ ԵՒ ԼԱՒԱՑԱԳԵՄՆ ԱՆԵԼԱՆԱՀԱՆ ՓԱՌՕՔԸՆ ՊԱՏԱԿԵՑԱ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ. ԵՒ ՅԱՒԷԺ ՈՒՐԱԽԱՆԱՆ ՄԻՇՏ ՀԱՒԱՏԱՑԵԱԼ։ Ի ՔԵԶ ԾԱԳԵԱԼ Ի ՀԱՄԱԳՈՒՅՆ ՍՈՒՐԲ ԱՐԴԱՐՈՒԹԵԱՆՆ ԱՐԵԳԱԿԱՆ, ՈՐ ԼՈՒԱՑԱՒՈՐԵԱԼ ՎԱՐԱՑ ՏԵԱՑ Ի ՔԵՆ ԸՂԱՑԱՒՈՐՆ ԱՆԳԻՏՈՒԹԵԱՆ, ԵՒ ՀԱՍՏԱՏԵԱՑ ԸՂՁԻՄՆԵԼ ՔՈ Ի ՎԵՐՈՅ ՀԻՄԱՆ ԱՌԱՔԵԼՑ ԵՒ ՄԱՐԴԱՐԵՒՑ։ Ի ՔԵԶ ԿԱՆԴՆԵԱԼ ՍԵՂԱՆ ՍՐԲՈՒԹԵԱՆՆ ԵՒ ԲՂԽԵԱԼ ԱՂԲԻՒՐ ԱՆԱՊԱՏԱԿԱՆ, ՈՐ ՅՈՂՊԱՏԱՒԱՑ ՎՃՏԱԿԸՔ ԱՐԲՈՒՑԱՆԷՔ ՅԱՒԷՏ ԸՂՁԻՆԵՐԸՆ ԳԵՂԵՑԿԱՊԵՍ ԲՂԽԵԱԼ ԸՂՁՈՂՋԸՆԴ ԱՆՀՐԵՇԻՑ. ԵՒ ՅԱՒԷԺ ՈՒՐԱԽԱՆԱՆ ՄԻՇՏ ՀԱՒԱՏԱՑԵԱԼ։

Ի ՎԵՐՈՅ ՎԻՄԻ ՀԱՒԱՏՈՅ ՀԻՄԱՆ ԱՌԱՔԵԼՑ ԵՒ ՄԱՐԴԱՐԵՒՑ ՀԻՆԵՑԵՐ

ընդքո սուրբ զեկեղեցի. և ի սմա միաձայնեալ եղեն մարդիկ ընդ հըր բեշտակս, փառաւորելոյ սուրբ զերրորդ՚ութիւնդ։ Տեղի ապաւինի և ժողովարան բանաւոր հօտի, բընակարան հրեշտակաց, նաւա հանգիստ ալեաց և մեղաւորաց քաւարան. զարդարեա առաքելովք և մարգարէիւք։ Բանն ձո և ծածկեա խորհուրդըն յաւիտե նից, ի՛ջեա՛ ի յերկնից մարմնա ցեալ ի կուսէն խաչեա՛լ յերկրի և թաղեա՛լ ի նոր ի գերեզման նի, և յարուցեա՛լ յերրորդ աւուր, զի զմարգարէիցն ըզտահասըն կատա րե՛ացիր։

Ա՛յսօր ցընծան դասք հրեշ տակաց ի նաւակատիս քո սուրբ եկեղեցւոյ. բարեբանելով ըզտէ՛ր ամբ հաւրըն մերոյ։ Ա՛յսօր տո նեն դասըք սո՛ւրբ առաքելոցն ըզ տօն վե՛րինն երուսաղէմ. յիմանալի տաճարին մատուցանե՛ն զերգս

հրց գ՚

հոգեւոր երգով. տէր ։ Այսօր երգս առեալ գնչեն դասըք հաւատացելոց միաբանութեամբ. արժանի արա լսելի՛ տալ քում սիրութեամբ վարուք զամենայնիւ զգալի. ընդ տէր ։ Ի զտիր օրհնեցէք և առաւելեալ բարձր արարէք ընդնայ յաւիտեան ։ Ով լուսաւորեաց զկաթուղիկէ մայր սուրբ եկեղեցի ձայնին լուսոյն. ամ աղինըք գովեցէք և առա ։ Ով բարձրացոյց զմանկունըս սուրբ եկեղեցւոյ ի դաս վերին զօրացն. քահանայք օրհնեցէք և առա ։

ողբ Ի ուսաւորեա երուսաղէմ զի հասեալ է լոյս քո. զարդարեա զամուրըն քո. ով վարդան տեառն ի վերայ քո ծագեացէ ։ Օրհներգութեամբ սաղմոսիւք քեզ վայելէ ամ օրհնութիւն ի սիոնէ. ով քեզ մատուցին աղջիք երուսաղէմ ։ Գովեա երուսաղէմ

ըղետը, և օրհնեա՛ զաստրեա՛ծ քո. նո՛ր ժողովուրդ ըղչիդ դուստըը սիոնիկ։

ոէը Ա՛յսօր ա՛ծուԹի՛ըն զուարճա՛ նայ նո՛ր հաստատե՛լով ղերկիը. պարըը սո՛ւրըը փառաբանե՛ն ղըւարԹնոց. և մե՛ք ձայնիւ օրհնո՛Թեամբ զարդարեացո՛ւք սո՛ւրը ըզտո՛ն։ Ա՛յսօր և մե՛ք ցընծա՛մբ տօնի՛ւս ընդհանո՛ւր հընչմամբ. մեծապե՛ս փայլմա՛մբ երեւեցաւ յա՛յնկարհի. առ ա՛ծ գո՛հուԹիւնք ընԹա՛ռնա՛ն. պատմե՛ն անդադա՛ր ըղբան կե՛նդանի՛ր։ Խընդա՛ և զուարճացիր եկեղեցի կոյս սուրբ և հա՛յրան երկնաւոր փեսայի՛ն, ահա՛ տեսանե՛մք զօծեա՛ն ըզբրիստոս, դոլո՛վ առ քեզ լո՛ըսն հեԹա՛նոսաց։

ոկ ոկ Ո՛ր ՚ի սկզբանէ՛ խմաստուԹի՛ւն հաստատեցեր զեկեղեցի՛ հօր ի՛ մանաւո՛Թի. զոր նախանըկարը տեսուԹեա՛մբ նըշանակեաց մովսէ՛ս խո՛րանաւն երկնահանդէ՛ն ՚ի սինա՛

լերինն, լուսաւորելով վաւրօքն ամ-
սոյ։ Ար ըզխորհուրդ անապա-
կան տնօրինութեանդ քո՝ լիա-
բոյ կամիցեն տրպաւորել սապա-
նակն ձայնն ուխտի կտակարա-
նաց բանիդ անտուժոյ, վաւրաց
անեղիդ տեղւոյ համեմատեաւն։
Ար՝ ի կեանն վերադարձի բնու-
թեանս դարձմամբն յիւրպանանու-
օրինակեցեր. և ըզբնութի՛ մա-
հու և ղչխոնից կործանմամբն ե-
րիքովի տապանակաւ խաչին հրաշ-
ագործեալ նոր խորհրդեալ, օրհնու-
քեզ տէր երգեսցեն մեծկոծք։

Ա՛ր ի լերինն այլակերպեալ
ձ
օր
ա՛ծ
ցո՛ւցեր զաճ՛ծայինն քո՛ զո-
րութիւնդ. զքե՛զ փառաւորեմք
իմանալի՛ լոյս։ Ա՛ր ըզճառագայթ
փառաց քոց ցո՛ւցեր սրեգաւնա-
կելով փայլմամբ զմարտածըս լու-
սաւորեցեր. զքե՛զ փա։ Ա՛ր ահա-
գին տե՛սլեամբ զմրհուրեցուցեր
զքո՛ պաշտիկեւրան, ի թըմրա՛թի՛ն
հրաշեայն ի սէր ճաճայինն փառացդ
քոց. զքե՛զ փա։

Երեւի երբեմն աշակերտացն
հրաշագործի տեսլեամբ, պայծառա-
ցեա՛լ ի մա՛քուր լերինն։ Ընդ զեր-
բեա՛կ միտքեզ՝ զանառանելի լըլլայն
տե՛սանելով կենդանեա՛ցն մա՛հա-
ցո՛ւն։ Անդիպեա՛լ նախահա՛յրըն
տեսի՛լքն՝ հայցելին ի տեառնէ.

ասեն բարւոք է մեզ մատ լինել։ Աստացուք երիս տաղաւարըս ո՛ն և մովսեսի և եղիայի. և վհատաւոր բեսցուք հանապազ զերբեակ մի՛ ուխիւնն։

հրց ակ Օ՛ անճառելի խորհուրդ սո՛ւրբ երրորդո՛ւեդ այսօր ի լերինն երեւեցուցեր աշակերտաց քոց տէր. ա՛լծ հայրըն մերոց։ Ասակալի հիացմամբ զայլակերպուխիւն քո՛ տէր, այսօր տեսեալ առաքելոցըն յօրինէիր քեզ տաղաւար. ա՛լծ։ Նովանացեալ ի վերայ լուսեղէնն ամպոյն, ձա՛յն ի յերկինէ հայրական որ ասէ, դա է որդի իմ սիրելի. ա՛լծ։ Ո՛զտէր օրհնեցէ՛ք և բարձր արարէ՛ք լընաւ յաւիտեան։ Զոլեցէ՛ք զարփիական ընդլման երեւեալ ի Թաբոր լերինն. և բարձր։ Նարեբանեցէ՛ք զծածուխեան ո՛ն երեւումըն աշակերտացն յայտնեալ. և բարձր։

մեծ Օ՛ անճառելի լզոյս աստուա-

ծո֊Թեանըն տրնօրինաբար կրնցեր
՝ի քու֊մ յորմէհետէ մարիամ մայր
և֊ կոյս. օրհնու֊Թիւ֊ ըզքեզ մեծա֊
ցո֊ցա֊նեմք: Ո՛վ մասնաւոր լուսոյն
զարհուրեցու֊ցանող դասք առաքելոցն.
այլ՝ի քէզ բովանդակ կրնցեր ըզ
հնար ու֊ծո֊Թեանըն մարիամ մայր
և֊ կոյս. օրհ: Առաքելոցըն հոգւ֊
նացեալ ամպ լուսեղէն, գերադոյն
քէզ հոգւոյն սրբոյ և զօրու֊Թի֊
բարձրելոյն հովանաւորեալ սուրբ
ու֊ծամօին. օրհ:

Ի Թաբօր՝ի լերինն ձեւացու֊ ողը
ցեր ըզքո բնու֊Թիւդ ամնատանելի դ՛
դոյացու֊Թի֊. ընդ որս և մեք ցըն֊
ծու֊Թի֊ երգեմըք քէզ, աղօրմեա՛
մեզ մարդասէր: Աշակերտըք հին
ցեալ բարբառէին ըզխորհուրդս
՝ի տագնապել սըրտից իւրեանց.
ընդ որս: Աքանչելի մեծ խոր֊
հուրդ զերկրորդու֊Թեըդ քոց սըր֊
բոց առաքելոցըն ծանուցեր բա֊
րեբար ընդ: Ամենայն հիացմամբ

զնշլակերտուհի. քո տէր առաքե-
լոյն տեսեալ յօրինեին քեզ տա-
ղասար. ընդ ։ ովանացեալ ամեն
լուսակիչն և ըզհայրապետնեն լը-
ւեան ընձայն, եթէ գա է որդի
իմ սիրելի. ընդ որս ։

տէր Կրկնատա աղբ մեր հնազհեա
մեզ ընդ պետրոսի և ընդ որդո-
ցըն զեբեդեայ արժանաւորիլ
քեզ ծառայն տեսլեաց ։ ամէն
բարձցես ընդմէդ տէր անաւել քան
ըզգալն զիմաբժշկական ընդլեան,
յերկնաբեղրձ և յիմանալի խո-
րհնատ ։ Ա անո որոյ և մեք ըզքակ-
տելիս մեր յարմարեսցուք քեզ հոգ
գեւորսկան տաղաւար, որպէս
միայնոյ մարդասիրի էք վերկրկի ։

տէր Ա յսօր ըզևսրհնէլդ քո կըրկ-
նակի գալըստեանդ աշակերտաց
քոց յայտանեցեր քան զի մարքօս
ետրն ։ Ա յսօր ըզկիրական քո
ւան աշխարհի ըզմահ վերկայեալ
քեզ երեւեցան մինչեւ ցեղեա ։

Աչքեւս տէ՞ր զմեզուցեսել զոց ծառայից զզգոյսիրանս, եւ շնոր- հեա տեսանել զգբեզ եւ լսել զձ հայրական ընդճայնն, եթէ դա է որդի իմ սիրելի։

Ի ԵՐԻՆԸՔ ցընծասցե՞ն աստ- ՇԿ
ջի՞ք որ. օր երեւեցար ի վաղս ԴԿ
աստուծոյ հօր, միւսանգամ գձ- շակելով զգալոսան. վասն որոյ ասծայրն լսեսրվն զպարեալ զգ- քեզ հրաշակի՞ ձայնիւ ընդ երկ- նայի՞նան երկրածինքս զգբեզ քա՞ բնբանե՞մք ընդհաւծր լերինն։ Օ որ սեպեա՞լ սոսկալի զանապատ- կա՞ն լսեայն ձանալումն յայլա- կերպիլըն քո քո՞ որդի՞ աստուծոյ առաքելոց և մարգարէիցըն պա- կասեա՞լ զարհուրեցայն. վասն։ Այր զանճառելի խորհուրդ սո՞րբ երրորդո՞ւթեդ սիմնվելի վիմի՞ ծա- նուցեր երրակի տաղաւարացըն յօ- րինմանքը. և սիրելի՝ ի հօրէ վկայե- ալ ճըշմարիտ միածին որդի՞ն. վն։

ՃԻԴ ՈՒրախասցին պըտակ կենսից՝ տիրա՛ծայրը, այսօր որդի՞ն քո զհայրե՞նական ի վարձկեսից ըզխաւս. ԴԿ նըման յո՛ւրէիք յո՛ւնձըն ահրան զանձինըս մեր։ Ա՛յսմա մնասէք ՍՏ ի հե՛ղձամա սպասեն, յանհան նո՛րա ցըն ծառն Թաքե՛ր ևՀ հեթ՛ըման. նըման։ Ա՛ասյիան ընդբեզ Թեթե՛ւ ահմպ Մ եւ՛ա՛տեա, ևՀ հայր յո՛ւմպոյն զքո զորդի՛ն իՁ՛ւր դահա՛նեաց. նըման։

ՀՄԲ Ա՛յո՛ր ի լերի՛նըն Թաբո՛ր ցո՛ղցեր ընտրելոց քոց ի վաո՛ւցց քոց որդի՞ ասաո՛ւծոյ. ծրհնե՛ա՛մբ ըզքեզ ի վաո՛ւըս հո՞ւ, որ ես տե՛ւ կենդանեաց և մեռելոց։ Ա՛յո՛ր յայտնեցար աո՛ւաքելոցն ի խօսիըն մովսեսի և եղիայի վասն եւլոյըն քոց յերուսաղէմ, որդի՞ ասաո՛ւծոյ. ծրհ։ Ա՛յո՛ր և բարբաո՛ւ ի վերուստ յանստուծոյ հօրէ վասն քո հընչեա՛ց յանաքեալսն, ասէ դա՛ է իմ որդի, դըմա՛ լըսա՛ՁՐ լու՛ք. ծրհ։

ձա
օրհ
բկ

Ա՛ՌՕՒՍՏՕՒ վառաջ հօր որդիդ միածին, որ ըզլոյսդ անվախրաժիկ մարմնով պարգեւեալ ես, այսօր ի Թաբօր վառօք փայլեցեր։ Որ ամենեսեան սրովբէից անհաս ի վեր քան ըզբան, ծառայի կերպիւ պարտաճանկեալ ըզլոյդ անբաւուեր, այսօր ի։ Որ հրեղինացն անմերձենալի հնձր ճաճուխեդ, ի հողեղինս խոնարհեալ լոյդ արփիական. այսօր ի։

Որ դերապոյն վառօք պայծառացոյց զադամն առաջին, զոր ճաշակմամբ պղտղոյն մերկացաւ ըզվառս անպատուս. այսօր վերըստին ի վառօք զարդարեաց։ Որ ի նախնուն երեւեալ մովսեսի ամպովքն ի սինա. այսօր լուսափայլ ամպովք ի Թաբօր յայտնեալ վըկայեաց, դա է իմ որդի դըմա լըսարուք։ Որ ի յերկինըս վերայ

ցոյց հրեղէն կառօք զՀեղիսա, այսօր վայրաբերեալ ՚ի Թաբօր հանդերձ մովսեսիւ, խօսելին զնմանէն որ յերկնասաղմն։

Հղց դձ

Այսօր լուսատիտ անձառելի աճմունեցաւ ՚ի քրիստոս լուծանել կեանն ՚ի սկզբանէ յայտնեցեալ աշխարհատացն ՚ի Թաբօր լերինն. ծրհնեալ տէր ասէ հայրըն մերոյ։ Այսօր զառաքեալսն մարգարէիցն ՚ի քէն ծանուցեր աւետարանեցան, լըմնեվակս և զհեղիսա աճմունեալ կոչմամբ ՚ի Թաբօր լերինն. ծրհ։ Այսօր անտեսըն յեսուիեան հայր ՚ի բարձանց երեւելով, զզ ծընեալդ ՚ի սրբոյ կուսէն գաւա-

գ նեացդ ոգիդ ինձ սիրելի. ծրհ։ Ի զ տէր ծրհնեցեք բարձր ամարեք ընձեռ յաւիտեան։ Ար վայելեցին այսօր ՚ի կուսածին մարմնոյն զհե-թապայծառ լոյս աճմունեանն. ըզ։ Ար յայտնեցին այսօր ՚ի Թաբօր լերինն զմիածնին սուրբ երկիր

դուլթեանն. ըզ։ Ար զմիւսանգամ
խորհուրդ գալլիատեանն իւրոյ տըր
պատրեաց ծագմամբ արմիսականն
լուսոյն. ըզ։

ողբ Ա՞ր զճառագայթս ածային ցու-
ցեր այսօր մանգամալ՞ին, որպ ցանն
կայքին առեսանել զանատեսիդ սե՞
բռնելչից. լայտ ա՞նճառելի ողբ՞ը
մեր։ Ա՞ր զդատանա՞մբն պետրոսի
ըզքեզ պրդի՞ հօր աստո՞ծոյ, հայր
՚ի յանմոյն վըկայեա՞լ այսօր պրդի՞
ես ըս դանա՞նէր. լայտ։ Ընդհեռ
տե՞ր ե՞ մեզ մեղա՞որացս ՚ի մու-
սանգամ քո՞ գալլիատեանն առեսանել
ըզքեզ հայրական փառաք ՚ի նորո՞
դե՞լ ըզտեսի՞լեբս, լայտ։

աեր Ձընծայ այսօր փառաք մի՞ած-
նին լեսուըն Թաբոր հանդերձ
հեղմանիւ, բարձրացեալ դերանգոյն
սի՞նաի՞ն, և էջք աստո՞ծոյ դուռն
երկնից ՚ի նմա։ Ձընծայն այսօր
լերինք աստո՞ծոյ, արարածին ե-
լեալք ընդ առաջ, պարակիցն յա-

Խաչեանական լեզուաբանէն դասք առաքելոց և մարգարէից։ Զընծայ այսօր լեառնըն վերին սիովն, հարսնարան անմահ աղբեայրն, տեսանել զերկնաւոր վեհարքն զարդարեալ լուսով հայրական փառօք։

ՃԿ ԻԵ ՄԸ

Օրհնեցէք մանկունք ընդ երկնայինսն ըզհայրն երկնաւոր. որ մարմնացեալ բանին վերակացաց յերկինից այսօր ՚ի Թաբէօր լերինն։ Դոմեցէք ընդ սերովբէիան զքրդին միածին. որ վայելեաց մարմնով զլոյս ածուխեն այսօր ՚ի։ Նոպեբանեցէք ընդ քերովբէիան զհոգին ճշմարիտ. որ լուսափայլ ամպով էակին հովանացեալ այսօր ՚ի։

Վանդ երգըդ ասուն։

ՁԲ ՕՐՀ ԳՃ

Այսօր որ կին ՚ի յերկինս բան և ծընունդ հօր միածին, ըզծածկեանն ՚ի յէից խորհուրդ

յայտնեաց աշակերտացն, ծառայի ըզկերպարանքն ծածկելով աստուածութեամբն։ Այսօր հրճուեցաք յաղաւթսըն հայրական բարբառ լերկնից, ասէ դա է որդի իմ սիրելի ընդ որ հաճեցայ. որ ըզբնութիւնն աստուածային կերպիւ ծածկեալ ծառայական։ Այսօր վիմիւն հաւատոյ յայտնեաւ զխորհուրդ երրորդութեանն, երրակի յօրինմամբ տաղաւարացըն խորհըրդոյ. որում ըզմեզ մաքրեացես լինել տաճար երրորդութեան։

Որ յանապատեաց ի յորդո ✠ բազմեալ ընդ հօր և սուրբ հոգւոյն. անբասկիզըն աստ բանդ ի հօրէ առաքեցար. ծառայի զգեցար ըզկերպարանն ծածկելով զաստուածութիւնդ։ Այսօր ցնծացեր ի Թաբոր զանապատնելի լուսոյդ վայրումն. ծածկեցար աչխարհի արդարութեանն արեգական. յայտնելով աշակերտացն ըզպարագրեալ աստուածդիդ։ Որ-

մէ ամէն զարհուրեալ ընտրեալ
դասուց առաքելոցն, երրակի խոր-
հըրդով յօրինէին քեզ տաղաւար.
որով ըզմեզ սիրելեացես լինել տա-
ճար քեզ հնգեւոր։

Հրդ Ա. յսօր ըզխորհուրդն ահեղաո
դ զձայնակեալն յանէսեացն էր յաղ-
դամ, յայտնեցեր փառօք ի թա-
բոր լերինն. ասէ՞ հայրըն մերոյ։
Ա. յսօր բըզխեալն մարմնով յար-
մատոյն յեսսեայ գաւազան, ծաղ-
կեցաւ բնաւին ի թաբոր լերինն.
ասէ՞։ Ա. յսօր անմահն՞ թէ՞ հնո
անոյշ բուրեաց ի թաբոր. թըմ-
րեալ ընդարմացեալ զդասս ադա-
գ քելոցն. ասէ՞։ Ի զտէր ծրհնեցէք
ի բարձր արարիչք ըզնա յաւի-
տեան։ Օ. լոյս փառացըն հօր ծա-
գեալ այսր ի լերինն թաբոր.
ժողովեալ դք բարձր։ Օ. ամենա-
սուրբ հոգին որ ի նմանութիւն
լուսակիր ամպոյ յայտնեցաւ ի
թաբոր. ժողո։ Օ. յաւիտենից

հայր որ երեւեցաւն այսօր յերկ-
նից վկայեաւ միածնին. քահա-
նայք բարձր արա՛ք:

ողբ Ո՛ր յանբնակիզն էիր անկեղա-
պէս ծընեալ, եւ սրովբէականըն
ծածկէիր Թեւօք. այսօր ըզպա-
րագրեանն մարմնով ցուցեր զաստ-
ուածն Թէ քո գիահաս աչակերը-
տաց քոց տէր. քո՛ ամենամպայծառ
ծագմամբդ սրտիմաս մեզ արա՛:
Ո՛ր զբաստուերական օրէնս մովսի-
սական տառէյն ի սինէականըն խո-
սէիր լերին. այսօր ըզմովսէս և զհե-
գիաս ածեալ ի մեռելոց և կենդ-
անեաց ի տեսիլ վառաց քոց.
քո՛: Ո՛ր զօրինակ մեծի դալըս-
տեանն քո տէր ի Թաբօրականըն
ծանո՛ցեր լերին. քահանգի տեսիլն
դասք առաքելոցն ըզնախահարան
եկեալ վառօք, խօսէին զերկնից կե-
րուսանդեմ զհարհարդ. քո՛:

տէր Ա՛յսօր ընդ հրեշտակս ի բար-
ձունս ցընծասցո՛ք աւո՛ղիս ի

ծագել լմանալի լուսոյ աստուա-
ծա՛ծ՛ւթեդ. ծրհնե՛մք զքեզ էա՛ք
կիցըդ հո՛ր որ եկիր՛ի վերկել
ըզտիեզերս։ Ա՛յսօր յայտնեցեր՛ի
Թաբօր ընտրելոց դա՛սուցն առա-
քելոց և մարգարէից, զի՛ ծայիւն
քո զիսաւս անճառե՛ալիս. ծրհ։
Ա՛յսօր հայր յամպիւն վկայեալ
էակաւն քա՛նիզ միացեալ ընդ կու-
սածինն մարմնոյդ, ասէ դա՛ է իմ
որդի՛ ընդ ո՛ր հաճե՛ցայ. ծրհ։
Ա՛յսօր ըզծագումն ա՛րդարոցն ա-
րեգակնակերպ փա՛յլմամբ, ծանու-
ցեր ծո՛գմամբ վաստա՛գ քոց տէր
յաջբա՛ջո՛ւթեանդ. ծրհ։

Ի երի՛նդ աւե՛տնայն այ՛սօր
ցընծա՛ն ընդ երկնա՛ւք երկի՛ր քո տէր՛ի
Թա՛բօր. յո՛ր ո՛րեա՛մ պա՛րեն ընդ
երկնայնոցն դա՛սք առաքե՛լոց և
մարգարէ՛ից. ընդ որս և մե՛ր՛ք
օրհնե՛մք յաւա՛ղ քա՛ն զարու՛ց ըզ
լա՛ւսդ։ Ո՛ր յաւա՛ղ տե՛ր սաղմոսերով
մարգարէին զաստանօր ծագո՛ւմըն

ՀԿ
ՍՍ

լնաւոյ քո՛ տէր, զո՛ղջէր. Թա՛ղօր և հերմո՛ն ի յանո՛ւն քո՛ ցրնծա՛ցեն. ընդ որս։ Ո՛ր ցուցե՛ր ի Թա՛ղօր զքե՛զ կե՛նդանեաց և մեռե՛լոց տէր և արարի՛չ. զմո՛ռվե՛լհա և՛ զհեղեամ ի տեսի՛լ փառաց քոց կո՛չելոյ ընդ ընտրեա՛լ քո աւա՛քե՛ղոցն. ընդ որս։

Կանոն Շողակիւին։

Ո՛ՐԸ՛Ն լեր տա՛րբ եկե՛ղեցի, քա՛նզի քո՛ արբայն երկնից այսօր պլո՛սակեա՛ց ըզքեզ խաչի՛ւն խրով. և զարդարեա՛ց զամե՛նըն քո՛վ սբա՛նչելի փառո՛ք իւրո՛ք։ Խընդա յոյժ դուստրը սիո՛ւնի. քա՛նզի երկի՛րս երկի՛նք եղեն այսօր վերըստի՛ն քո նորոգմամբ, և Թագաւորն երկնա՛ւո՛ր հաճե՛ցաւ բընակի՛լ ի քե՛զ։ Ո՛՛նդ դասս երկնաւոր զօրացըն վերաւեա՛լ տո՛նեմը՛ք

ձէ
օր
գձ

քեզ այսօր զանդատիր վատաստուածութիւնս. ուրախ լիր հանդէս անարատ անբծութեան քո խոնարհութիւն:

Խորհուրդ սիրոյ աստուածութեան կանգնեցաւ սուրբ եկեղեցի, և քրիստոնեայ Թագաւորն ի սմա պատարագեալ. երկայք հաւատացեալք երթայք քանի երդ նորա: Վասն հրեշտակացն վայր իջեալ յերկնից երգէն անեղով, հրաշալի ձայնիւն եղանակելով երգեն զերգս ծննդեան երրեակ սրբասացն ձայնիւ: Ուրախ լիր բերկրեաց հարսնացեալ սուրբ եկեղեցի, պսակաւացո զմանկանն քո յօրհնեալ ծննդեան Թագաւորին ծագողին ըզշող լուսոյ ի քեզ մայր եկեղեցի:

հրց գձ

Ուրախ լիր այսօր սուրբ եկեղեցի և ուրախ ըզտօն քո դիտասցի. քանզի ի քեզ հաճեցաւ բընակիլ աչք աշխարհին մերոյ: Ուրախ լիր դրախտ դուստր սիրոյ սիոնի, և ցընծա վերինդ ե-

բուսանիլեմ. քանզի քո՛ աչքդ՝ն երկ-
նի՛ց գայ առ քեզ. տէր: Ա-
բրահամ
լեր սիրէն մայր ելկեղեցի. քա՛նզի
՚ի քեզ շող աւծեցի՛ն ՚ի հօրէ լո՛-
սոյ ծագեաց. տէր: Ը՛զտեր ծրհ-
նեցիք բարձր աչարիք լըլնա՛ յա-
ւիտեա՛ն: Ա՛ր պըսակեա՛ցն այսօր
սուրբ զելկեղեցի նըշա՛նաւ խաչիւն
իւրով. ըզ: Ա՛ր վերըսաւին ծնըն-
դեամբ նը աւազանին լուսաւորեաց
զաղգս որդւոց մարդկան. երգո՛վ ըզ:
Ա՛ր հաստատեցեր բանիւ զե-
կեղեցի քո՛ քրիստո՛ս ՚ի վերայ ա-
ռաքելական վիմի, երգել ՚ի սահ՛
զերգըն հոգեւո՛ր: Կա՛նգնեալ ՚ի
սա սեղան սըրբութեան բա՛շխե
զմարմին իւր և զարիւնն, և տայ
՚ի սանի՛կ մեզ նո՛տութի՛ւ, ՚ի թո-
ղութի՛ւն մե՛ղաց մերոց: Լ՛ցեալ
հո՛գւովն սրբով աղաւնակերպ է՛-
րեւմահամբ ՚ի վերայ մարմնոյ և ա-
րեանըն տեառն, ՚ի բըժշկութի՛ւ
հո՛գւոց մերոց:

ԱԵՐ

Ի՛ նա սա՛ ո՛րեա՛ երու՛սաղէ՛մ զար-
դարեա՛ զա՛մու՛րըս քո՛. քա՛նզի մեր-
ձե՛ցա՛ առ՛ քեզ փեա՛ռքն երկնա-
ւո՛ր. փրկու՛թի՛ւն քեզ շնո՛րհելո՛վ
պրսակեա՛ծ զքա՛նչելի վառօքն ի-
րո՛վք: Ա՛յսօր ծագեա՛ց քե՛զ դրշ-
խա՛յ դու՛ստր սիո՛ւնի ա՛րդարու՛թի՛-
ւնէ՛գահկըն ք՛ո՛. և սփռեցա՛ն ըզ-
քե՛ւ շնո՛րհ՛ք ո՛վ հոգեւո՛ր մեծա-
պէ՛ս պա՛րգեւո՛ք: Ա՛յսօր ցընծա՛
սու՛րբ սիո՛ւն մայր եկեղեցի. փայ-
լեցո՛ զմանկու՛նըս քո՛ ո՛րպէ՛ս զարե՛-
գակըն. զի անճառո՛ւ խընդու՛թի՛ւ
լըցոյց ըզքե՛զ ք՛ո՛ Թագաւո՛րն:

ՀՆԿ
ԴԿ

Ա՛ՀՒ միածի՛նն ի՛ հօրէ՛, և լոյս փա-
ռաց ընդ նմա՛, ձա՛ռնք հընչեցի՛ն
սանդարամե՛տք ա՛ռ ընդ մա՛: Տե-
սեա՛լ ըզըցս մե՛ծ հայրապետի՛ն դրի-
գո՛րի, պատմե՛ր ցընծու՛թի՛ւ հա-
ւատացեա՛լ ա՛րքայի՛ն: Ակա՛նջ դե-
նեացո՛ք սու՛րբ ըզկատա՛ղըն լու՛սոյ.
քանզի ի՛ սմա՛ ծագեա՛ց մե՛զ լո՛յս
ի՛ հայտասա՛ն աշխարհի՛:

Կանոն Վ Էրափոխման սուրբ Պատարագին.
Ընթացն առաջին:

ԱՅՍՕՐ ժամավաճառ սիրելոցն Քրիստոսի մինչեւ ի վախճան եւ ապա քեռայքն իւ սուրբ կուսանքն զամենայնեան հաղորդեսո՛ւք պայծառացեալք լուսոյ ճանճէ՛ն լոյսապատերս ի՛ւրեանց. և մխաձայնեա՛լ անհին ծո՛ւհնեա՛լ եհ ամէ՛նօրհնեա՛լդ ՚ի կանայս: Ա՛յսօր դնելո՛վ ըզսուրբ կոյսն սո՛ւրբ դրա՛նըն դերեզմանին, սպասէ՛ն և ակնա՛նէին տեսա՛ն լակ ի՛նքնին գալով, գեր ՚ի վերոյ տեսեալ զմարիչն իւ կեա՛լ բազում հրեշտակօք. և նոցա միա: Ա՛յսօր տեսեա՛լ ըզնը կոյսն Թեոդոսեա՛լ յօդս, և ամպե՛ղէն կառաքն ՚ի վե՛ր համբարձեա՛լ յեր՛կինս կինս. մրնանելո՛վ յերկինսայն խոսանան ընդ հրաշատուն կուսանան.

ձէ
օրհ
դձ

եւ նոցա ։ Ա՛յսօր ընդ բազմաչեաց քրովբէից եւ ընդ վեցվիճեւեան սրովբէից մըտանելով յեկեղեցեան տեղեան խորանան . տեսանելով զանեզաման ամենասքն զոր պատրաստեաց է քեզ տէրն նուագ . երգեմք եւ մեք անելով . ծիր ։

Ա՛յսօր զազաստիչքն յանցանաց նախամօրն ըզկուսանելիս մայրն վերնայինսն դամեալով յաճախկէտ խորանան եւ յանեպատում՛ի կեանս . վասն որոյ հնչեցուցակաւն ձայնիւ քեզ երգէ եկեղեցի՛ն ըզընծայ զօրհնաբանութիւն ։ Ա՛յսօր սիրամարդ սերբուհի՛ կոյսն սանդեամ ըզսերբեանեամ հոգին ՚ի ձեռն հրեշտակականն դասուցն , որպէս զերկրաւի՛ վայելեալ , ահեղիցն նըմանեալ հրեղինայ դասուցն . վասն ։ Ա՛յսօր վերհասեալ ձեալ ըզմաքրականն մարմինն ածամօր կուսին ահ նմանի՛ն ընծայեալ

նոցն, ամիսս մեկ՝ ի տեղն գերա-
կայիցն յերեսելի ըզպատմութիւնս
անճառիցն աւնել համարիս. վասն
Այսօր յոյսապատար խընդութիւն
և յաւէժաբար հինեմամբ նըւա-
գեմք քեզ հողեղինքս ըստ հրա-
մանն սեռիցն, տօ նախընթեկալ
զմիշատակ կուսի աղախնոյ և մօրն
քո. վասն որոյ։

Որ ընդ ամենայնի զանցանս նա հրդ
երկայնոյն երբարձ, և զորդիսն քո
վիաճին մարմնով ձրնաւ. այսօր
առ ի մինչ ի վերին զօրսըն վա-
խեցեր զնախատեղծին ձրնաւն-
դըն. զոր միշտ ունիմըք բարեխօս
առ քեզ տէր աղբ հայրըն մե-
րոյ։ Որ էակիցդ ես հօր և առըր
հոգւոյն, մարմնանալ ի յանձն ա-
ռեր ի սրբոյ կուսէն. այսօր վա-
խագրեալ դամենցեր յերկնայինն խո-
րանան ըզքոյին ձրնողըն. զոր միշտ։
Որ յամենայնի ես լըցուցիչ բարե-
խնամ առըր հոգւի, այսօր պարգե

ւմք հանգամանքն յանպատմե՛մ ի կեանս ըղկուսումնէից ըղմայրըն.
գ զոր ։ Ըղտեր ծիհնեցէք. Ընարձր արարչի՛ք ըզծընո՛ղ անտանելի բա՜նին ըզվի՛շտ կոյն։ Ար ի կուսա՜կան դասակցումնէից և ի սըրբոց ճըգնաւորաց վանահա՜նիս սըրբո՜ւհի, նաստիր և մեք հաւատա՜ցեալքս վերապատուի՛մք ըզխո՜նամն քո ի յիմ՛րկիւնս. որ առա՜ւել բարեգործեալդ եմս յաւիտեան։ Օ՜ բարեբանեալդ անդադար միշտ ի վերին զծրաց, և ըզվերափոխելդ ի դասս ա՛ռաքելոց և մարգարէից. ընդ որս և մեք հաւատացեալքս վերապատուի՛մք ըզբոյնն տա՜ծա մայր ըզհանգըստեան տօնս. որ առ
մե՛ծ Խո՛րանայարկ կամարանըմանն յօ՜ րինեցար սո՛ւրբ կոյս աստուա՜ծա՜ ծին, զո՛ նհամա՜նելի զբա՜նն աստ՜ ուածա՜ բնաւորապէ՜ս անսահմա՜ նաբար կրեցեր ի քո՛մ յո՛րովայնի. անդադար երդով ըզքե՛զ միշտ մե՛

ծայնա-ցան նեմք ։ Ոմանն երկնից ըղծագո-ծեաց անճառելի անապական որ ի հօրէ առաքեցաւ, ի պարկըն քո բարձեաւ կրեցեր, զիեցուցա-նելով մարմնացեալն ի քէն ըզկու-սակաւ քո սուրբ ըզկաթն. անդա ։ Տեղափոխեալ զքեզ ի վերնական ի կառըս քերովբէականս առա-ուածամայր, սպասաւորեալդ ի սէ-րելէդ, և երկրպագեալդ յան-մարմնականն զօրացդ. անդա ։

Ո՛ր ունիս իշխանութի՛ւն մահու ողբ և կենաց քո՛ Թագաւո՛ր փառաց. որովհետև մեզ ետուր ։ Տօնելով ըզ յիշատակ կուսի՛ն ետուրդ մեր հրաշագո-ծին հրեշտակք ի յերկինս, և ցընծան դասք առաքելոց և մար-գարէից ընդ կուսակա՛ն տօնս. ողբ ։ Ընդ վայնոյ մեր և կուսի, մաղթեմըք հայցել ի քէն. բա-րեխօսեա՛ անդադա՛ր առ որդի՛դ քո և աստուա՛ծ մեր, փրկել ըզմե՛զ ի վտանգո՛ւթենէ՛ և յամենայնի՛ն վը-

տանդիմ վերոյ։

տէր Ընդակիզեն ած անհասանելի բընութիւն և հանգուցեալ ի հրեղէն կառս. վասն որոյ գովեցիմ ասեմք, օրհնեալ ես հայր անդակիզեն ածիդ։ Ամրագոտատեսիլ և ծիրանազգեաց հրաշախառատոյն կոյս. զոր առեալ որդւոյ վերախոհեալ դասեաց յանապատումն ի կեանս. վասն որոյ գովեցիմ ասեմք, օրհնեալ ես որդիդ միածին ածիդ։ Ընհասանելի հոգւոյն զօրութիւն, որով վարեալ համատարած լոյսն ըզկուսակեան անձամբն. վերախոհեալ և յանապատեալ և յանհասանելի և յանանց լոյսն. վասն որոյ բարեբանեցիմ ասեմք, օրհնեալ ես հոգիդ ճշմարիտ ածիդ։

ձշ. Ընձեռաւամ։ ՚ամեղմաճաշակ։

բձ Վասնզի բանիսիրեալ. 48։

ձե
օր
դկ

Աստուած զանճառելի ծնընդեանդ զտեառն քո տէր բասիաստուծոյ խորհրդոյ ի հողանիւթ գոյացուածոյ մարմնոյ փոխանակութեանդէր ի յերկինս։ Աստուած զանտանելի բանիւդ բարձրացուցեր ի սատրնայնոցա գերհակայիցըն կայանս։ Աստուած զանատական կոյան որ ըզքեզ մարդ կաթամբ կերակրեաց ի զգայականն փոխեալ բնութեանդ յիմանալեացըն խորհս։

Այան անքննին ծածկեալ ի ծոց հօր որ ծագեցաւ ի քէն մեզ ի կոյս. այսօր լինա՞լ անհասանելիս դաստ հրեշտից նացըն փոխանակութեաց ըզքեզ լուսափայլ ամպովքդ ի լոյան անբասուեր։ Այանն անմարմին որ ի քէն մարմնացաւ, և ի գիրկըս քո բարձեա՞լ կրեցաւ մարիամ, այսօր եկեա՞լ բանզմա-

թեամբ զօրօք հրեշտակացըն վե-
րացոյց ըզքեզ հրակէտ կառօք
յի՛ լոյսն աճն։ Ո՛վ տեսիլ հրաշից վա-
ռաց միածնին զուարճացան դասք
առաքելոցն. և ընդ վերի՛ն զբ-
ւարթուննըն համաձայնեաւ նոր
օրհնութի՛ւք եղանակիւ՛ն ցրհ-
նեալդ յի կանգնս։

հրգ Ո՛ր զմիածնի որդւոյ քո զբնակ-
կարան ընակամօքն երկանց բար-
ձող այսօր դարձո՛ցեր յի փառս
առաջին. ըզքեզ բարեբանեմք ասէք
հաւրցըն մերոց։ Ո՛ր ըզ'ի ծոցէ հօր
լուսոյդ ըզծագողն որ մարմնաւ ծը-
նաւն ըզքեզ, այսօր փոխեցեր յի
կեա՛նս անպատում. ըզքե՛զ։ Ո՛ր
զփառակցի հօր հոգւոյդ ըզտա-
ճարն զառ յի քէն հովանացեալն այ-
սօր հանդո՛ցեր յի լոյսն անմատոյց.
գ ըզ։ Ո՛վ զտե՛ր. Ո՛նդ որդւոյն միած-
նի զմայրն ամէնօրհնեա՛լ մարիամ
գոհելով բարձր արարէ՛ք ըզնա
յաւիտեա՛ն։ Ո՛յսօր ընդ վերին

զուարճանոյն երկնից որք վայր ի-
ջեալ ընդ միածնին ՚ի փոխանակ
ածամոյն երկրի՞ն. ծիհնեցէք ըզ
հայրն երկնաւոր, բարձր: Ա՛յսօր
ընդ դասուց սերովբէիցն որք պա-
րակեցան շուրջ ըզգերեզմանաս-
արբուոյ կուսին եղանակի՞ն. գո-
վեցէք զնորին միածին, բարձր:
Ա՛յսօր ընդ հրեղէն քերովբէիցն
որք ըզքրովբէն հողեղէն վէր համ
բարձին ձայնիւ փողոյ ՚ի յե՞ր-
կի՞նս. բարեբանեցէք զՀոգւոյն ճըշ-
մարիտ, բարձր:

Ա՛ստուածածնին ամպ լո՛ւսաւ- վեց
ուր որ ըզցօղըն կենաց հեղէր
յերկիր բանաո՛ւր. և՛ զնախամօ-
րըն շնջուցեր պաթառեամբն ըզհուր.
անդադար ձայնիւ զքեզ բարեբա-
նեմք, և՛ հոգեւոր երգովք մեծա-
ցո՛ցանեմք: Տե՛ղի անսահմանելի՛
բանին, և երկիր վայրապահիկ յո՛ր
բուա՛մ լոյսն ածանիցի՛. և՛ արեւ-
ակեգ արեգականն արդարութե՛ան:

Օ՜ քե՛զ կատարե՛ցին մարգարէքն՝ ի՛մ կո՛տակա՛ն. քա՛ ծնընդեամբ որո՛վ բնութեանս բակտեցան օրէ՛նք, հրաշքո՛ւն սեռի՛ցըն վոխադրեա՛ց՝ ի լուսաճեմ խորանան. անդա՝

ոդը Ա՛ր անմա՛րմին բնութի՛ւնա՛ծութեա՛ն քո տէր միացար մա՛րմնով յարդա՛նդի կուսէ՛ն անկեզապէս գոլով. այսօր վոխեցեր զուրա՛խութի՛ւնդ երկնի՛ւ և երկրի՛ յանապի՛ստուա՛մ՝ ի կեանս. ա՛՛ղաչա՛նօք մօր քո՛ ձըմե՛ռեա մե՛զ որդի՛ սի՛ր՝ Ա՛ր անապական մարմնո՛վ ծընա՛ր՝ ի սո՛ր կուսէ՛ն և՝ ի խանձա՛րուըս պատեցա՛ր արկա՛ղդ ըզքո՛ւս, և՝ ի մըսուր հանգեա՛ր. այսօր ըզկուսութե՛ւդ ըզմայրըն հանգուցեր՝ ի լուսեղէ՛ն խորանս. ա՛՛ղա՝ Ա՛ր՝ ի քրովբէակա՛ն աթո՛ռ նըստա՛ւ ընդ հօր և սո՛ր հոգո՛ւյն. հաճեցա՛ր բառնի՛լ մարմնո՛վ՝ ի գի՛րկըս կուսի՛ն և կամեցաո՛ւն եղեր. այսօր քրովբէակո՛ւք վեր համբարձեր յամե՛ռս վառաց ըզհո՛

զերկին քրովբէին. ա՛ղա։

աէր Ա՛յսօր զուարճացան հրեշտակք ի յերկինս, ընդունելով յերկրէ զմայր բանին՝ այլ յիմանալի խորանս անեղահիւց։ Ա՛յսօր ցընծացան դամբք առաքելոցն տեսանելով զերբրն տերունեայ, խոնարհեալ յաւանդանին ամենասուրբ հոգւոյ մօր և կուսի։ Ա՛յսօր և մանկունք եկեղեցւոյ ուրախութեամբ ասեն ի յերկրի, զի փոխեալն կուսին յերուսաղէմ քաղաքն վերին։

Կանոն երրորդ ա՛ռաւն։

ձէ Ա՛ՅՍՕՐ հրաշալեաւ կոչմամբ
օհ հոգւոյն ժողովեալ սիրելոց
դձ աւետարելոցն և խմաստունն սուրբ
կուսանացն, պայծառացեալք ի
մաստութիւն ի յերկինայրին վիճակին
աստուածմօրն. և համաձայնեալք

անմահութեան Քրիստոսի զամենայնի նեաւ սրբութիւն։ Այսօր տեսեալ հրաւիրեալ դասուք վայրկենից երկնից զորութիւն միաձայն ասելով հրաշալի է Աստուած ի սրբութեան իւրում։ Եւ հաճեալ Հոգւոյն սուրբ ընտրել զնոսա ի ծառայութիւն իւր։ Եւ համակ։ Այսօր ընդհանրական Հոգւոյն սրբոյ վերնականն հրաւիրեաց առաքելսն փոխադրեալ երկինս, մնացեալ ի վերինն երանութեամբ ի տառապանաց անապականն յանմխիթարելին եղականացս ընդ երրորդութեանն. և համ։

մաձայնեալք ասեմք։

Այսօր ընդհանրամօրն երկնից բարձողն կուսական ծնընդեամբ զանհարանացեալ մայրն, միաձայնն լինել վաճառք փոխադրեաց յիմանալի և յանապատս գերագոյն բնութիւնս. վասն որոյ սրտակեցաւ կան ձայնիւ քեզ երգեմք սրբոյ աստուածածնից սուրբ ընդհանրի՛ շտ փա-

ուրբանեաւ Թիւն : Ա՛յսօր ըզհոգե-
ղէն բնութիւնս տեսանել հրեղինա-
յըն սուակացեալ դասք, մարմին հրա-
նիւթ կառոյք յանմահութենէ վերա-
բերեալ ՚ի յերկինսային և յանմահ-
տից լուսեղէն խորանս . վասն :
Ա՛յսօր տօնակից հոգեղինաց գո-
լով հարանացեալ եկեղեցի՛ն նը ,
աճենէ՛ հրաշիւթ ըզյիշատակ
անապական՛ն անարատ կա՛ս մատ-
ուցանելոյն . վասն :

Ար ըզդատաւորիչ երկանց անի- հրց
ծից նախամօրն եղոյծ վիճակի որդ-
ւոյ քո ծնընդեամբ կոյսին մարիա-
մայ, այսօր յառաջին յանապատնա՛մ
վիճասըն դարձուցեր սուրբ ըզնա-
խաստեղծըն , զոր միշտ ուսիմըք
բարեխօս առ քեզ տէր աղաչ
հա՛լցըն մերոց : Ար ՚ի հօրէ՛ ան-
մարմնաբար ծընեալ որդի նախ քան
զյաւիտեանս . և մարմնով ծընա՛ր
՚ի սրբոյ կուսէն . այսօր իւր նահ-
հեան՛ յերկնայի՛նսըն վոխեցեր

զանօրէնութիւնն քո զենամկաւանէն, զոր մաքրեցեր ի քենակութիւն քոմ էամիցն հոգւոյդ ճըշմարիտ, և լցեր անճառելի ևօթնամսեան շնորհօք, այսօր գերագոյն հրեշտակացըն դասիցեր ըզհողեղէնս բնութիւնն. զոր։ Ի զուարթ ծիրհնեցեք. բարձր ասացէ՛ք ըզծագումն խաճաչիւն լուսոյն ըզմիշտ կիսան։ Ո՞ր չանչ մարմնոյ զինուորութիւնց և ի դասէ հոգեղինաց վերհամբարձաւ այսօր աստուածամայր. նաւասկ և դասք հոգեղինացըս փառաբանեն՛ք, ըզծա։ Ո՞ր ի վերկրեւեան սրովբէից և ի բազմաչեայ քրովբէից փառաբանիս երգով աստուածածնին. ընդ որս և մեք համաճայնեալ բարեբանե՛մք, ըզծա։

Աստուածածնին գերագոյն երկնից ցուցաւ խորհուրդ և անապատ. քանզի ծագեալ լոյսն ի հօրէ բնութենէ էից անատնելին պատմեցաւ ի քոմ յիսմանին.

հոգեւոր երգով զպչել միշտ սէր ծագումնանէր։ Ուսուցանել վանական զբեղ եղիկիել յառաջադոյն ծանոյց կոյս անարատ, ընդ որ երանելոյ նահատակին յիշից, բանն անմահականն որ ի հօրէ, և ել մարմնով անխաթեալ սէրն միասիրով կառուցանէր. հոգեւ։ Վ էրատխանեալ զբեղ ի յերկնային խորանան այսօր որդին քոյ միացին. ուսուցի և դուք առաքելոցն և խնամասէն սուրբ կուսանացըն միաձայնելով գովելին զբեղ մայր անհամանմանելոյ. հոգեւ։

Որ խոնարհեցաւ յերկինից ամեն ողբ
վերնեալդ ի հօրէ որդի աստուածոյ, և առեր մարմին ի սրբոյ կուսէ՛ն. հայցմամբ ծագողին լուսոյ և մեզ ողորմեա։ Որ մահուամբ քով կեցոյցեր զմեզ, և յարուցեալ համբարձար առ հայր ի յերկիր ծնա. այսօր երկնաւոր զօրօք լիցեր ի վախճանն մօր քո և կուսի՛ն. հայց։ Որ յիմանալի խոտան

սէր

սէրդ բարձրացոյց ըզքեզ մայր աստուծոյ, անճառելի վաստօք մանձին որդւովն. աստ նա միշտ բարեխօսեա վասն անձանց մերոց։

Ովրախ լեր մայր անճառ լուսոյ սուրբ ածածին. քանզի աստ ի քէն ծագեաց մեզ լոյս ի լուսոյ, և զխաւարն անգիտութեան վարատեաց անստուեր լուսովն խուրձ։ Ովրախ լեր կոյս անարատ մայր անհարանցեալ. քանզի որ ի քէն ծընաւ որդին միածին, վայր իջեալ յերկինից այսօր վերածեաց ըզքեզ սքանչելի վաստօք։ Ովրախ լեր հարսն երկնայինն կոյս անապական. քանզի երկնայինքն ըզքեզ այսօր ընկալեալ սոքնէին ուրախութեամբ. ընդ որս և մեզ եր դեսցես քեզ ծրհնութիւնն մայր տեառն։

ԺԷ Ա։ վերայ վնասի հաւատոյ չի-
օր նեցեր ըզքո՛ սուրբ զկնի-
բկ զեցն։ ըզսա պահեա՛ ի խաղաղու-
թեան։ Ա՛ր չնորհեցեր ողջմու-
թիւն ի բնակարանըս հրեշտակաց
եւ մարդկան քաւարան. տո՛ւր սրտմ
զանձնշուժ քո՛ վասզաղութիւն։ Ա՛։
տաճարի վառաց սըրբա՛թիեր քո՛
քեզ երդեն մանկունք. տո՛ւր սոցա
զառաքո՛ զաղօրմութիւն։

✠ Կայք ժողովուրդք ի տաճարի
վառաց քրիստոսի, տուք ամենե-
քեան օրհնութիւն ի բարձունս։
Կանգի Թագաւորըն քո՛ պըրա-
կեաց ըզսա սքանչելի վառօքն ի-
րով. տուք։ Ա՛։ սմա և զօրըք
հրեշտակաց դասա՛ւորեալ տօնեն
սեաւն. տուք։

Ա նորահրաշ նաւակատիսն որ
յերկնա՛ւղմ պայծառապեսց վայ-
ելըւթիւ ցուցան խաչ քո տէր.

ալ՝ ծ հայցըն ու ըստ ։ Կայ գ ըշխոյ
ընդ աջմէ սա՛ռ եւ եկեղեցի՛, յոակե-
հա՛ւ ըն պրսակեա՛ զ նշանա՛ խաչի
քո ։ ամա՛ր ։ Ո՛վ նորածնեալ քս մ-
կնքտութեամբ տուր աւազա՛ն նին
այսօր տօնեմք ուրախութի՛ նշա-
նա՛ խաչի քո ։ ամա՛ր ։ Ի զտիլ օրհ- գ
նեցէ՛ք բա՛ր ապարէք ընձա
յա՛լ տեա՛ն ։ Կանգն քի՛ ի հարս
նայեա՛ տուր եկեղեցի, երկնա
ւո՛ր վեսայի՛ն պրսակեալ ըզսա
խաչիւն ։ և յաջ և յահեակ կո տու
ցեա՛ ըզհեղհեղանա՛ ժառանգե
լո՛վ բարէր ։ Ո՛վկայ ժողովո՛ր
դըք քրիստոսեան երկրպագես
ցո՛ք ածային սա՛ր նշանիս ։
բեւեռեալք ընդ նմին ի՛ սմա ,
և ընդ նմին կո տապա՛ռեաց ։
բա՛ր ապա ։

Ի խորանի՛ քոմ սրբոյ կո հց
զի՛ ընտրեցեր դալստեամբ ընդ քր
քրիստոս , ի՛ սմա՛ վիճակեալ ա-
զա՛զմ ըզքեզ լո՛ր ձայնի՛ ազա-

ջանայ մերոց ընկալ և կենցաղ ըղ
մեզ։ Աստուածային լուսով քո
պայծառ քան զարեգակն լուսո՛
ւորեցեր զքո սուրբ զեկեղեցի. ի
սմա՛։ Այսօր և հրեշտակք ա՛ւրա
խանան ընդ պայծառութիւնն քո
սուրբ եկեղեցւոյ. ի սմա՛։

ոեր Ի տաճարի սըրբութե՛ վառայց
քոց քո՛ն, զմո՛ւր ի յերկինից լուսաւո
րեցեր ածային ծաւգմամբ. ի սմա՛
ըզքե՛զ անդադար բարեբա՛նեա
ցո՛ւք։ Ո՛ր ըզխորհո՛ւրդս փըրկու
կանս տա՛ծգիտութե՛ն, շնորհեցեր
մեզ ի ձե՛ռնէն քահանայապետին
քո և վկայի. նորին ազա՛շնոյք
խընայեա՛ ի մեզ։ Ո՛ հաւատացեալ
ժողովո՛ւրդըս սուրբ երկրպագե՛ք,
և զսպասի՛նեալս ի խորանն վա
ռացք քոց սպասեա՛ անխըռով՛ ի
խաղաղութե՛ան։

ժնկ ակ Աեղան քո տէ՛ր զօրութե՛ան քոյ
հաւատով կանգնեցաւ ի խորա
նի քում. եկայք ժողովո՛ւրդք երկ

կըսպասեսցի՛ք։ Ա Լ՛Ր պատուական ՚Ի խորանի քում հիմնեցաւ այսօր, եւայլք ժողովուրդք կըսպասեսցի՛ք։ Ո՛ւմ համ մատուցաւ ճըշմարիտ պատարագ, և զենո՛ւմն անուն պական. եւայլք ժողովուրդք կըսպասեսցի՛ք։

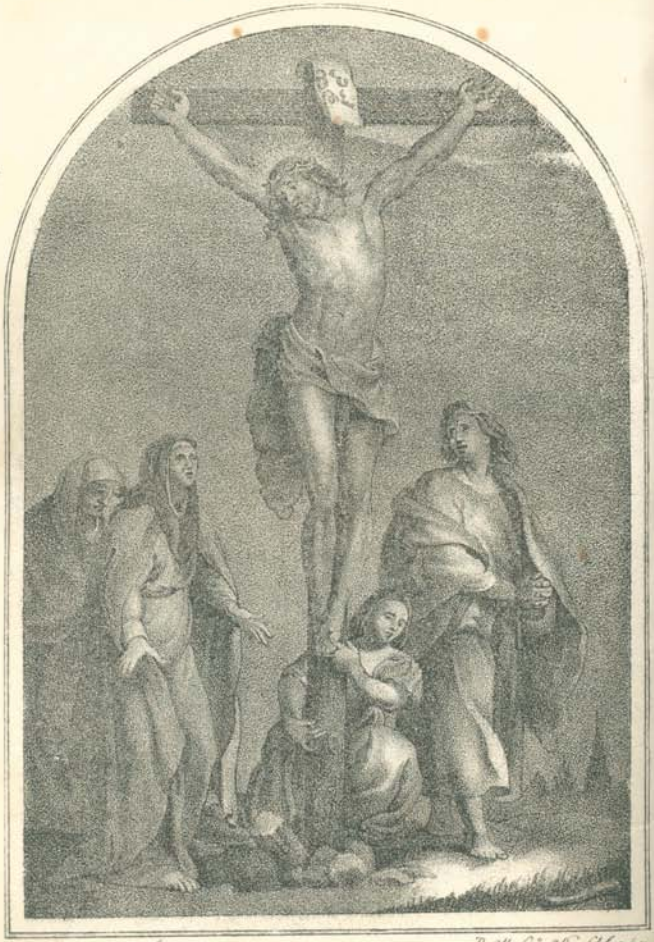

Կանոն Ս. Երեմիան մարգարէի.
Ձ՚ամենայն տեսութեան:

Ձր
օրհ
աՁ

Որ զանապատս բամբուկս քո՛ի խաչին տապածեցեր քա՛ն ելս, և նըշան յաղթութեան եհատր մեզ. տուաւ ըզկեանըս մեր պա՛շհեա: Որ զաշխարհակեցոյց բազկամտածութեի խաչի քո քրիստոնեիծ գաւազան զօրութեե եհատր մեզ. տուաւ: Որ ըզմեռեալն՚ի ճաշակմանէ փայտին յանցանաց, կենանց փայտիւն կենագործեցեր. տուաւ ըզ:

Ա՛ստըծ խաչն օգնական հաւատացելոց, կանգնեցաւ՚ի յերկրի յաղթութեն ըզնաւտ. ելից ժողովուրդք երկնըպագեսցե՛ք: Ա՛ստըծ ըմի՛ն ելիծ բարձրացաւ՚ի խաչի՛ն, և զմեռեալըս մեզնք փայտի՛ն ճա-

շակմանէն, ՚ի սմա նորոգեալ կէ՛ն
դաՆացոյց: Ի միւսանգամ գալըս-
տեան աստուածդիպուցն, սո՛ւրբ
խանչն երեւի և լուսաւորէ. զի նա
է յոյս հաւատացելոց:

Հրց գ Ա՚յսօր պատուական խաչի՛ն քո
գ պարեցուցէր ըզմոգեվառըդըս քո.
որ ի դաւազանն զօրութե՛ն ի վայր
կե՛նաց. ելծ հայոցըն մերոց: Ո՛ւռն
զի անմահացաք կենացըն վախճա-
՚ի ճաշակմանէ մահաբեր պըտղոյն.
որ կամեցաւ քանւակերպն ՚ի
միջակին դիտեըլ ընդ հարսա-
ւո՛ր: Ելծ: Ո՛ւ հաւնաւրճար կամա՛ ՚ի
խաչ քո քա՛ն, տարածեցեր ըզբա-
զուկըս քո, ժողովել ըզհեռացեալ
ազգ մարդկա՛ն ա՛ռ քե՛զ տէր. ելծ:

Գ Ի զտէր օրհնեցէ՛ք. Ա՚ռաւել բարձր
ա՛րարէ՛ք ընձա՛յ յաւիտեա՛ն: Ա՚յ-
սօր որդին միածին զանապատ բա՛-
զուկըս խո՛ր տարածեաց ՚ի վերոյ
ա՛ր խանչի՛ն. առա: Ո՛ւռնզի յաղ-
թեաց մահու հրեղէր զօրա՛ն քո,

և կոչեմք ըղեմեղս ի փըրկու-
թիւն և ի կեանսն յաւիտեան
ամէն. առա։

ԺԸ Ամէն և կոյս։ Աքաղ աղաւ։
Ռևե հաճեցան. 66։

ՈՂԲ Փայտ կենաց որ վոխանակ
ԳՃ մահացու պըտղոյն ըղքո պըտ-
ղաբերեցեր. պարըսպեամ պահե
զիս խոտա հաճատացելոց։ Ռևե
բարեաւ մեզ ճանապարհ ծա-
ռոյն կենաց ի սրտիւ խոնարհ պահ-
պանութեանէն. պարըս։ Ռևե
աղաւեցար նախահայրն ի ճաշակ-
մանէ պըտղոյն. էք քեզ երկիւղած-
դեն ամ հաճատացեալք. պարըս։

ԱԵՐ Ընդունելոյ փայտ գիտութեան
ըղմեղ ի կենացըն հանելոյ աչք-
տակեցոյց. զոմ յանցեաւ մոյրն
եւայ, և պատրեաց ըղնախահայրն։
Լոկ փայտ խաչի քո կենսատու
զատաւոն զօրութեան կենաց մեզ
կոչն ի յոյս հաստատութեան. ա-
ռաջնորդ եղեւ մեզ ի կեանսն

յաւիտեանից ։ Զսո՛ւտ մեզ նըշանն յաղթող ա՛ռ զխաչդ քո. զի սովաւ մըտցուք ընդ նեղ դո՛ւռն ա՛ռնձկացեալ ճանապարհին. որո՛մ ցանկայր ն՚երկրածին որդիք մարդկա՛ն ։

ճշ Յաղթող և վնասո օրհնո՛ղ թիւն
կ միշտ ՚ի բարձունս երգեսցուք թագ
տէր դա՛տորին քոյ հաւատացեալ ժո՛ղ
թգ ղովրդիք ։ Որ եկն ՚ի լուսաւո՛ր
բել զընտրեա՛լ սուրբ զեկեղեցի. և
պրկ՛ասակեաց սուրբ խաչիւն նըմա
ըզխառս երգեսցո՛ւք ։ Ո՚վ յաղթ և
մեք տօնեսցուք զնաւա՛կատիս ա՛ռ
խաչին. և վրկ՛ւկոլին մատո՛ւցուք
փառք և պատիւ յաւիտեա՛ն ։

կ Խաչն քո քրիստո՛ս երկիրպա՛ գա՛նեմք. և ըզխաղա՛մըն քո մե՛ ծա՛յո՛ւցա՛նեմք. Ա՛ զսուրբ զյարու՛ թիւնըդ քո վանա՛ւո՛ւրեմք. եկայ՛ք հաւատացեալք երկրըպագեսցո՛ւք քոմ ա՛յ մերոյ. վասըն զի եւ՛կն ՚ի ձեռըն խաչին խնդրոյ շնո՛րհեա՛ց պարգեւս աշխարհի ։

ակ Փանաք ոչ թե խաչին անէլլնա իա. սա թե սիրվելին անէլլնա իա. սու թե չարու թեանն անէլլնա իա՛: Ալշա նեցա՛ւ. սըրտից մեռոց: Ի պատըճ ցորե: Փանաք ոնե խաչին: Փա՛ռք և երկիր. սըրըմ հնգ. ա՛յժմ. նոից ամէն: Փանաք սա թե խաչին անէլ լա՛լիա՛:

Կանոն երիցուց աւուրն:

ձէ Օ ՕՐՈՒԹԻՒՆ սա թե խաչի
օր դ ՚ք քո զի որ կանգնեցեր ՚ի վերկա՛ւ թիւն աշխարհի. սա՛ս պա հեցիլ ըզմեզ չար փորձու թենէ: Կանգնի ՚ի սմա բարձրացար ոտըծ, և ՚ի սմա հեղեր ըզպատուական ոնե զարիւնըդ. սա՛ս: Ես ըզքո մխա նդամ ըզգալու ոտըդ ընշանա խաչի քո ցո՛ւցեր աշխարհի. սա՛ս:

✠ Ի ստուգանեն ազամայ ՚ի կե նագործ ՚ի դրախտին խաբմանէ

պատրանօք վայելչին ծաւալին դի-
տութեամբ, օճաղամբ պատրանքըն
ճաշակեալ ՚ի պըտղոյն, և եղեալ
վայրաբնակիլ մոլորաքաղաքն Ելու-
սաղէմ: Ապրեալք ՚ի դրախտին ըն-
ծայեցին ըզվայտ խաչին, և եկեալ
կատարիւթ ՚ի տեղւոջ կանուխը-
ման, բարձրանայր ՚ի դիսոյն տանը
բեղէն վայտակերտըն, սա-ըզ քա-
ւութեամբն պահպանեն անձանց
մերոց: Եւ ընդ անեզ համադոյ որ
ընդ հօր էջ սուրբ հոգւոյն, երե-
եալ ՚ի յերկրի պայծառացոյն ա-
րարածք. հրեղէնին կարողութեամբ
և ըզմեզ վերածրեալ յորովայնի
Թեան չքնորհս:

հրդ դ Ա՛յսօր ընդ ամենայն լուսաւորս
երեւեալ նըշանն տէրունական խա-
չին բոցաձեւիւ վառ՛ոյլմամբ, տեառ-
նայն ընթացեալ ՚ի քաղաքէն պատ-
ուիրին ընդունելոյն քո տէր. այլ հա՛ր
ցըն մերոց: Յարեւելից վայելեալ
ճառագայթիւ սուրբ խաչին. արե-

պահնակելոյ ճառագայթիւք միա-
բան առանելը ի լերկրորդ ժա-
մու նըշանն։ Ապաւէն ցուցա-
ւել սուրբ խաչըն վըրկչական, զի
յաղթեացնէք նահատակութեանն թըշ-
նամոյն, կնիք հաստատութեան ըն-
կալեալք ի յանձին նըմա մեր ըղձը։
Զգեստ ծիրհնձելք բարձր պարսիկք
ընձեալ յաւխտեան։ Այսօր նըշանն
սուրբ խաչին ի լերկինից երեւեալ
եկայք նոր ժողովուրդք միաբանու-
թեամբ ըզգեստ ծիր։ Այսօր ի մէջ
պողպատի ցոլացեալ երեւիւր առ-
ակն ահաւոր ժողովոյն. քահանայք
երգեալ ըզգեստ ծիր։

Ի լերկինից երեւեալ նըշանն
յաղթութեան աշխարհ հեղհեղանոտաց
ճառագայթ լոյսն պըսպղութեան։ Ընդ
բազմութեանն ժողովոյն առաքեա-
լին աշխարհ սուրբ ըղխաչըն լուսոյ
ճառագայթիւք զարդարեալ։ Ընդ
երեւելութիւնն սրբոյ խաչի. քո քա-
շաշխարհ երջանկ մեծապէս պանդ

ծանցաւ յոյժ : Եւ ըղձապատմէն լու-
սոյ ասծային նըշանիւ քո ճառապայ-
թիւք տեսանիցես բազմութեան
ժողովոյն : Ո՛վ նահապետդ զօրու-
խաչիւ քո քո, որ ցուցաւ ի յծղ-
նուելի ընդդէմ թըշնամւոյն պա-
տերազմեաց զօրութիւք քոյիւ :

տէր Դասապետն զօրութեան ընկեսիչ
քո եղեալ մեզ քոյ. և սովաւ յաղ-
թեացուք անօրէնն թըշնամւոյն :
Ա՛ա է զէնն յաղթութեան սրեալ
արեամբ պղտոյն այգ. և ստ : Ա՛ա է
ամենա տէրունեան, և ի սմա է
բազմեալ քո պղծին այգ. և ստ : Ա՛ա
է սեղան սրբութեան, և ի սմա
է պատարագեալ քոյ գառն այգ.
և ստ : Ա՛ա է կարմրեալ յատուկ
գալըստեան վըրկչին, և պըսակ
պարծանաց հաւատացելոց. և ստ :

ղ օրհ բկ

Ասացէ՛ն կենդանարար որ Հոգւոյ մեծ վերակոչութիւն. տուիր առաքելոցդ անմեռնիքեան ընդքեզ բարբառել նոցա։ Որ ՚ի հօրէ լուեալ լոյս ճաշակապայթեա՛ր ՚ի յերկրի, և գաւազան նո՛ւն զծլութեան հաւատացելոց. տուիր։ Որ լուսաւորեալ ծարգմամբ հրաշափառապէս մե՛ղ ցուցեալ ՚ի յօդնութիւն ընդդէմ թշնամի ոյն. տուիր։

բկ գձ

Որ յաղթա՛ւ ելար։ Որ կանգնեցեր զերս։ Եւ զօրութեամբ. 371։ Սքանչելութի՛ւն սրբոց չնորհեցեր մեզ եկեղեցւո՛յ տուրդ ընկալա՛ք զտէր. քանզի հեղուսիք ձրգմամբ անապրատ ձեռին քո ՚ի սմա համաձայնաբեալ առ քեզ զհամօրէն սեռըս բանակա՛ւն կենդանեացդ. ապաչեմք ընդքե՛զ տէր պահպանեա՛ ընդմեզ ընդ հովանեա՛ւ խաչիդ քո սո՛ւրբ։ Տեսի՛լ անճառելի

խորհրդոյն զմի յառաջադոյն ցու-
ցաւ լուսածին սուրբ նշխանն.
քանզի սերովբէն բոցեղէն հրա-
նիւթ պատրանահեր ի միջ պան-
ծալի և վայելչադէմ խոհեմն. ամա-
ն՚րկնաչափ ցուցաւ սանդխոյ
խանալի ճանապարհն առնելոյ
որդւոյ մարդկան ընդ դռնէն կե-
նաց մտանել, քանզի խորհրդեամբ
ցուցաւ ըսբանչելոյն յարկեալ.
երկնաւոր զօրացն էջք և եմք աշ-
խարհ. ամա: Փայտ կենաց ըզսա
հոգւոյն վերապուչեաց գերահրաշ
բնութեան. քանզի արարիչն արա-
րածոց բարձրացաւ ի սմա. և կո-
զահա շիթք անապական արեանն
ըզկողածնէն ջընջեաց ըզմեզս.
ամա: Ն՚աջնոյդ ցուցաւ սիւնա-
տեսիլ վայելմամբ ժողովրդեանն
ի՚արտաքսիլն, դաշ ազանաստատ հե-
ղեալ
մանր ըզնոյեաւ ըզկաթսումն կո-
մըն ջուրցն ի կարծրութիւն վո-
խակերպ վիմոյ. ամա: Ն՚երգոր-

ձեռ՛ն հրամցս խաչանիշ համ
բարձմամբ ձեռացըն մոլեսի ընդ
դէմ սմնալիկայ , ի մարտի պար՛
տէր ըլլալնիա . և ձուլադրշմըն
ձուլնիք ենիմադրեալ կ՛ըզէր .

ամաչեմք :

Ալշանա՛ւ խաչի քո տէր սար
սեալ հալածեցաւ աչխարհաքա՛ծ
խաւարն . քանզի զմեղուցեալ զգ
մարդըն յանցանքէք փրկելոյ նե
նաց խաչակից առնելով պրսակե
ցէր աւետնայարէ սէրբ նշխա
նաւդ . ամա : Այր ի վերջնա՛ւմն
աւուր համառօտի լնծանէ ժողո
վեալ զինք զգկայծէցեա՛լ ճա
ճանչն . և ահեղահրաշ ճառագայ
թիք ցոլանայ յերկինքէց դերա
հրաշ նշխանն . և հեծեծալ կոծին
ամ զգկք անհամատիցն . ամա :
Աչքուս հուշ ածածնին բարեխո
սութեամբ ընկալ տէր զգմարէձ
նիս մեր , յորժամ յարեւելից լու
սածագին ա՛նճառ հրամնիք , կա

թագաւորութեան պատրաստութեամբ
սահմանը նիշանեն. ամէն։
Տէրն՝ Շ՚ողալիեն աստ ի-ր տրօն. 522։

կանոն հինգերորդ աւուրն։

Ա ՒՐԱՂԻ լեր առաքը։ Խրնդա
յոյժ դուստրը։ Ի՝նդ գնաս։
Խոտան սրբուհեան՝։ Վնաքը
հրեշտա։ Ա՚ւետիս լեր. 521։

Ա՚յսօր պայծառ է սիւն լուսոյ
լըցեալ ածմամբ շնորհիւ սէր եկե-
ղեցի. ՚ի սմա ըզքեզ օրհնեմք սէրդ
հարցըն մերոց։ Ո՚արսանեան ա-
րանց արդարոց, ո՚ւ ՚ի սմա շող ածե-
ղէն ՚ի հօրէ լուսոյ ծագեալ. ՚ի
սմա։ Տըւող ողջմանութեան տէր,
սէր սրտա զանշարժ քո զնաս-
ղաղութիւնդ. ՚ի սմա։ Ընդունէր
օրհնեցեալ և առաւել բարձր պատ-
րէք ըզնա յաւիտեան։ Ո՞նդ ան-
մարմնական բազմութիւնն ըզքո
Թագաւորն ոտ եկաւորի այսօր ՚ի

սա՛րք եկեղեցի. ա՛մէն աղինըք պո-
վեցէք և առա։ Ակայ՛ք հաւատա՛-
ցեալըք սա՛րք երրիդնա՛թեանն
յեկեղեցիս օրհնեցէ՛ք զնըն. ապա-
րէ՛ք տօնս ուրախութեան մինչեւ
յանկիւնըս սեղանոյ. և առա։

Օրս ըսատ պահակե՛րի քա՛մ ըս- ողը
տե՛ղծեր, նորոգելո՛վ քե՛զ տաճա-
րաշի՛նս եր, զնորոգեալս ՚ի մի՛նչ
ըզտաճարո՛ւրս ընկալ քե՛զ ՚ի բնակ
կա՛թիճն։ Որ շնո՛րհեա մեզ կե՛-
նաց տե՛ւող զկենդանանա՛կիր քո ծա-
ռայականն կերպի, բերելո՛վ ըզբո-
լորից ըզվերբերո՛րդսդ ՚ի փա-
ռըս սո՛ւրբ երրիդնա՛թեդ։ Կեցո՛
զորդի ծառայի՛ քո զոր ՚ի հուով
մոյ գահիցըն վերապատուե՛ցեր.
ա՛ր եդին ըզվկայն հաւատո՛րդ
հինգն սո՛ւրբ եկեղեցւո՛յ։ Որ ըզ
վերջինըս զայս հրաշալո՛ւրդեր,
քե՛զ չափ բնակցո՛թեամբ հիմնա՛
փայլեցեր, ըզպանծալն և ըզփայ-
լեա՛լ ըզվարս տա՛նս աղո՛րդ

վերջին նա քան զանազանին։

ոեր Այր զարդարեաց անձատոյծանա
վառօք սուրբ պետիկոնին. ի լու-
սաձեմ բնակարանն կարգեաց խոր-
հուրդ դատաւորացն հրեշտականց. ըղձա-
նամ ես ամ արարածոյդ ծրհնեցեք։
Այր ինքնագոյ հրաշխարհն հիմնե-
ցոյց ի վերոյ հիմանն սուրբ ա-
ւաքելոցն. և շնորհեաց քահա-
նային ի սմա, զպատուոյ մարդկան
վերածագիլ ընդ վերինն զնա-
նային. ըղձանամ։ Այր առեն[ա]կա-
րող զօրութեամբ խորհուրդ անճառե-
լի ծանրմանըն այծատիս առա-
տաձեռնեաց աղգի մարդկան. և
պարգեւեաց շնորհս անանձական
ըղձիատրս պայծառ ո[ւ]ր զարդս. և
բոլորեալ պատակիս յանմահացոյց
ընտրոյն. ըղձանամ։

ժեկ Ա՛յսօր ուրախանայեալ ցընծամն
երկնիւղ բազմութիւնքն ի նաւակ
կատարս սուրբ եկեղեցւոյ. քանզի
շնորհեցաւ մեզ քահանայապետա

յաւելեալ ի լուսաւորել զկա-
թուղիկէ սուրբ զեկեղեցի. փա՛ռ-
ք քեզ տէր: Ա. յօր
սուն լուսոյ հոգւոյն եղեւ մե՛ծ ի՛
բանիցդ. քանզի թագաւորն երկ-
նաւոր եկաւորի ի սուրբ եկեղե-
ցի. և զո՛ր-ք հրեշտակացդ ծառա-
լեալ սոցեւ՛ն ընդ մարդկան. փա՛ռ:
Ա. յօր քահանայապետիս Քրիստոսի
ա՛ծային օրինօ՛րքն պատուեալ
կա՛նգնէ զբառանկիւն սեղա՛ն խոհ
չին, աւրհնութեամբ պատարագեալ
բաշխէ զմարմի՛ն և զարիւնն ի
սուրն. մաքրութեա՛մբ մերձենալով
փրկութեա՛ն նո՛ր ժողովրդ. և
հայցեցէ՛ք ի քո՛ղ ի շնորհեացէ՛
լսել մե՛զ ընդ երկայն աւուրս:

Կանոն հինգերորդ ա-ից:

Ա՛ՆՊԱՏՈՒՄՆ, կատ ան-
դր
օր
դ՛նեալ խորհրդոյն ընդ-
դ՛նատան ա՛լ սո՛ւրբ քահա՛նայիցն, ե-

՚ի՛ր սա՛տանաթեւից յարամարհե-
լոց սրովբէից անտեսաբար աչ՛ֆիւ-
պատուեա՛ծ՛ր. քեզ երկրպագէ-
մըք յօդնութիւն մեզ ժամանեա՛ս
յե՛րկս ևւ՛ի մեռա՛ս ։ Ընդդատելի
նիշան անպարտելի զօրութեն ընդ-
դէ՛նարան ամէ սո՛ւրբ քաւա՛թեա.
՚ի՛ր յահարկուելի ապըստամբից
երեւեցար, որք ՚ի քէ՛ն ահիւ սար-
սեա՛լ դողան, և անդընդա՛ծոց կո՛
րըն՛գիւ՛ր՛ն. քեզ։ Յաւաջադոյն
տեսեա՛լ ընդբեզ մարգարէ՛ն զաքէ
րիա՛ս, աշտանակ ոսկի եօթնա-
ջահեա՛ն լուսով պայծառացեալ
յերկրի ամէ սո՛ւրբ քաւա՛թեա,
ւ՛ր՛ր ՚ի վերայ քո տարա՛ծեալ ան-
նիւթ գոյին գոյացեա՛լ ՚ի մի՛ւ բըն-
նութիւնս, և աղբեւրահոս կոփ-
մա՛ծոց զա՛ղտեղութիւնն ա՛ջոյ
մա՛ղկա՛ծո՛ւն. քեզ։

Ընդ երեւա՛մըն քո ՚ի լաւ՛նալ
նէ ամէ սո՛ւրբ քաւա՛թեա, ՚ի՛ր
յահէ քուո՛մէ կա՛րեան դա՛նդաղըք

զօրաց բանսարկուին. և ընդ յանդնել պատանեացն զբաւականացան հաճախանգեամբ լեր. քեզ։ Ի յերկրի երկինք և ի յերկինըս մեզ անդ բարբառ բանիւխօս, ամ սիրելք քաջաձեւ, ի՞նչ յամհատուր և ի հրացայտ վայելանըն կարանակետ դոլիմ, և նախադուշակ գալըստեան պրկոչն անտեծմիմ. քեզ։ Յորժամ յարեւելից վանիս, անձամբ լուսով ընտասուրեա զհանճանցեալն. և դատապարտեա զազգըն հրեից անհաւանոցին ամ ընդ քաջաձեւ. և՞ զնա լուսաւորեա լըսելաւարեալըս մեզնք. և դասակարգեա ի դասս մատենադրի յանճառ երկնից աչքաբացութեամբ. զի անդադար օրհնաբանեսա և քո են վանք յաւիտեանս ամէն։

Ակն համադոյդ ես։ Ակն դատաւորի։ Ակն կենդա. 569։

Հարցն գՏպանակին ասա ի-ր սրօքն։

Ածոյր ցընծան դասք հրեշտակ

կաց ընդ հանաստակեաց ի յերկրի ՚ի լսել լուսելոյն խոսան երկնանըման եկեղեցի՛ ՚ի . ա՛րդեաք լե՛ռն վկայ պատուական հմայանի մեր և յոյս : Օ ուարճանալի հարան անարատ ընդքնդակեալ վայելչապես . զարդարեա՛ հանդերձ փառաց և ել ընդառաջ ե՛րկնաւո՛ր փեսային . ա՛րդեաք լե՛ռն ամո՛ւլ բազմածին , ա՛հա՛ փեսայն գայ առ քե՛զ : Ա՛ստանաւր նոր տոգեցաւ մեզ աւազան մկրտութեան , յորմա՛նդ մո՛ւր հոտ ա՛ւժն յըղացեալ ծնանելո՛վ վերստին զհաւատացեալսն ՚ի քե՛ . ա՛րդեաք լե՛ռն անմա՛յր յաւաչնուա՛ն ա՛հա՛ որդի՛ն գայ առ քե՛զ :

Կանոն վեցերորդ ա՛ռ՛ն :

ղէ օրհ բձ

Ա՛ՆԱՊԱ՛ԿԱՆ սո՛ւրբ ըղեսա՛ղն օրհնեցո՛ւք , ո՛ր եղե՛ւ աւաչնո՛ղ աւազակին , և յօ՛րինեաց

մեղ ձահնաստատ՝ հայրն. որ ձեւ-ամբիցց
մեզ սիրահար մրսանել ընդ դուռն
անեղաչէն դրախտին տեառն։
Նահնալի սրբայուհիե տըւաւ հո-
գածին մանրոյն, ուստի յաւաջին
ճաշակմանէն պատաքս անկեալ՝ ի
յաւէժ կենդանութեան՝ որ
ձեւ։ Նահազանաձեւ երեւեալ
եղիսաւկան անգին, ցնորացանելով
ըզգօրութիւն սրբոյ խաչին, յայ-
վըշտակեցիլ ըզդաւազանէն դի-
թաւկա՝ որ ձեւ։ Նրաշիւ ըզ-
գայուհիե օրինակեալ՝ ի վերայ սե-
մոց պրանց նոցա, անեղկից պա-
հելով ըզժողովուրդն յանդրանիկա-
ծաչիս սահատկանել՝ որ ձեւ։
Նչրեւեալ անգիւսանելման ակն
պատուական՝ ի ձեռ խաչին. հե-
ղու-
ձանելով ըզծանրն կարմիր, աւա-
նորոգելով ժողովրդեանն սեամբ
անգոյ ըզյան անանուանելի՝ որ ձեւ։

Ոչ ներշանաւ անանց նշոյգիւ խաչ

տանապետութիւն այլոյ մարդկան։ Այլ շնորհեցեր մեզ յաղթանակ ընդդիմամարտութեանն, վասն որոյ զքեզ օրհնեմք ողորմութիւնդ յաւիտեանս։ Ամէն։ Ըզկեանսդ մեր խաղաղացո միաբանն բարեգործեա. և փրկեա յամենայն վտանգութենէ։

Հրց դ

Ա՛յսօր զենար գահն անտուծոյ վանին յանգստանաց նախանտեղծին՝ ի վերայ խաչին պատրաստեալ հեղեր զարիւնդ ի փրկութիւն. ծրհնեաք այր աչք հայոցն մերոց։ Ա՛յսօր ընդ գիտութեամբ վայելին մահու գրաւ նահատակացն մանկանցառ, ըզվերակացն ընդ քո նըշան խոստանակեաց կենաց վայոտ մեզ շնորհեցեր. ծրհ։ Ա՛յսօր ըզճանապարհ ծառայն կենաց, զոր ի բրաբեւէ պարտեանակեաց պահելին ըզգուշութեամբ, սովաւ ըզբոցեղէնն տուրըն բարձեալ բացեր պղտոց ապանոյ.

գ

ծրհ։ Ա՛ղաչեր օրհնեցեալ բանդր աշ

բանիցք ըզքնաձ յաչխատեահն : Որ
բնաւեալ՝ ի խաչին քո ելից
ընկապեալն և զիմ բնաւիչն անլոյծ
կապեաց կենատար խաչիւն ինքոյ.
բարձր : Որ փոխանակ պըտղոյ
մահաբեր ծառոյն, կենանց պըղ-
տուղն որ ի վերայ քառաթեւին
կերակրեաց զազգս ոգւոց մարդ-
կան. բարձր : Որ ընդէր պար-
տեաւ կոչանձնին ընտաց հրաշիւն
վըտակօքն ի տիգահանց կողէն բըղ-
խեալ զոր ապրեցոյց տիեզերաց.

բարձր արա :

Ով քառաթեւ լուսածին գե- ողը
րապանձ նիշ կառուցեալ կենացն գձ
ամենից. միշտ բազկատարած առ-
քեզ կայն : Քառամիտսն աղանց
հալածնի և պահապանն ի յերկս և
ի մուտս. փըրկութիւնն ի յայսոցիկ
ևս պարիսպ ամրութեան : Արքայ
ընդայնեցեր և կնիք ի դէմս ա-
ւետեաց. դու և յաւծայինսըն կանտա-
ղիս խաղաղութիւն. յորմէ արեգակ-

նայիր վայելչին ճառագայթիդ։

ԱՎՂ պահապան մը ծաղկեցար յերեմայ, նըշան յաղթութեան ընդդէմ աներեւոյթ թըշնամւոյն։ Դու վահանըդ դրախտին բացող և անաջնորդ անապակին. որ զբոցեղէնն սուրըն կայծակեաց ահեղին հրամանաւ։ Քեզ ցընծան ըստացեալքս ամէն միանգամայն քո գալստեանդ. և յաւիժ զուարճանան զանոնք զասք անմարմնոցն առ էից։

Կանոն եօթնեբոյր ա-ուրն։

ՈՐ ծաղկեցեր մեզ լոյս ահագին ընդդէմ յաղթութեան խաչիդ քո, ուրախ լինիմք ամենեքեան յանմարմնական զաւրութենէդ քոյ, աշտարակ հզօր յերեմայոյ թըշնամւոյն. ապաւէնըդ ըզքեզ տէր պահպանեալ ըզմեզ ընդ հովանեաւ խաչիդ քո ահագին։ Այս պըսակ զարդարեալ

ա-ը

ղե
օր
գ

'ի հնարհաց խամանալի լսե՛ւսոյն, և
եդեալ 'ի գլուխ մեղսակցին, վայ-
ելուչ երանգօք ներկեա՛լ աւետմամբ
ևմ ջրով 'ի տիգախաց կոշեդ զոր 'ի
զինամարտէն ընկալար. ասա։ Ա՛ր
դանդա՛նդըս մեզաց ծո՛վուն սո-
վա՛ւ բաժա՛նեցեր, և ըզբնաւա՛-
րըն ծածկեցեր խորհրդըն յաւիտե-
նա՛կան հրով. հա՛ներ ըզժողո-
վո՛ւրդըս քո 'ի բնակութի՛ւն երկնից
անկեա՛լ զօրացն. ասա։ Զոլաբարձ
նրպատակ օրինակեա՛լ քա՛ւսմէնէ
սո՛ւրբ խաչին ձե՛ւացուցանէր մով-
սէս խորայելեա՛ն բանակի՛ն զօ՛ձըն
պղնձի, ապրեցուցանել զվիրա-
ւորեալսն 'ի խածանող սնդնոց լծո-
նից. ասա։ Օ՛ կենդանագի՛ր անա-
րատ ծրնողի՛ քո արկանեմք առա-
ջի անոխակալ տէրութե՛ան քո. յոր-
ժամ գան վասն օր հոր դատել ըզ
լծընկերի՛ն խաչի՛ քոյ. ներեա՛ յան-
ցանաց մերոց բարեխօսութի՛ւ մօր
քո՛ և կուսի. ասա։

ճառագայթիւ նըշանակ տեառն
այլ մերոյ Յիսուսի՝ վասն յերեսաց
կատման որ յերկրաւսկիմ. ժողո-
վուրդք բարեբանեալ ըզքրիստոս
առ ձայնի՝ նեցկէք ձեռամբք։ Քան-
զի նշխարք յիւք կին նահատա՝ սուրբ
խաչին արեգակնակերպ վայել
մարմնոյն Թագաւորին լուսոյն
ի յարեւելից յայտնեալ. ժողո։
Ի յերկնիւրաց ցոհիցեալ ահիզ
և նորանոքանչ հրաշիւք ցնծացաք
ամս սուրբս գոհգործեալ, նըշ-
խանոյն տէրունական. ժողո։

Հրդ դկ Քրիստոս ասէ որ առաքելոցն
զարեւգաին ըզնըշանն. զո յաղթող
հրաձիւ ցուցեր գերիվերոյ սրբոյն
գողգոթայ. վասն որոյ ըզքեզ բա-
րեբանեմք աւրծ՝ հայրըզն մերոց։
Քանզի պայծառ և սուրբ վըրկա-
կան խաչ քո՝ տէր զարդարեալ ի
լուսոյ յերկնից ցոլացեալ երեւիր
յերուսաղէմ. վասն։ Եւ բնցաճա-
ճանչ վայելմամբ սրբեգակնայինըն

յաղթէր ճառագայթից. և ի միւսոյ
հին բլրակաւք և հովք հեծեծ-
եալք ի քաւարանն ի մռայլեանս.
վանն։ Ընդոր ծիրանեցեալք և բարձր գ
արարիչք ընկալ յաճախեան։ Որ
զահաւոր խոհականութ միաւանգամ
դալըստեանն խոստացեալ տպաւորեաց
անյօր փայլմամբ նոր խաչին, որում
երկիրս պանծացաւ. և ի։ Որ ահա
ուր ձեւով ցնծացաւ ընծայաւք նո
րատակէմ. և զօրհնութիւն դոլոգին
դանք առնդարամեսիցն. և ի բարձր։

Այսօր նշոյն յաղթող երե ոզը
եան ի լերկրի պսակաւորացեալ զգ
տիեզերս. զնո՞ն յաղթեաւ եռուր
ըղեակէ քո տէր, ապրեցուցանել
զմեզ ի պատրանաց թշնամեացն։
Փայլ կենաց կանգնեաւ ի մէջ
տիեզերաց. յոյս և ապաւէն ազգի
մարդկան. սո՞ պահեսցէ զմեզ
յամ վըտանգից մերոց. ապրեցու։
Յաղթող զօրութեամբ խաչի քո
պահեա զմեզ քո ծառայ. որ տապա

ծեցեր ըզձէն քո ի նմա. եւ լու-
ծե՞ր ըզկնիք դամասպատուէն

յանցանաց մերոց. ասպէ՛ս։

աեր Խաչն քո քո երկրպագեն ա-
րտասուք համ որ ի վերկու-թիւն մեղ
կանգնեցաւ. սա՞ եղիցի մեզ պա-
հապան յանլռոց, ապրեցու-ցանել
ըզմեզ ի պատրանաց լիշեհամ ցին։
Ի՛ սա բարձրացար բարձ՛ր անիւ-
ծից որ վառաւորեա՛ր եւս ընդ
հօր. ժողովե՛լ ըզհետացեա՛լսն
կենսաբե՛ր վանսիւն. ասպէ՛ս։ Ո-
վաս լուսաւորեցա՛ն արարա՛ծք
համ. ամե՛ն ապաւէին արդեամ՛բն
ի վերապահէր բանսին. որ ազա-
տեա՛ց ըզմեզ ի պատրա՛։

ժեկ Պա՛րտուն[1]կեա՛ր պահեա՛ն յա-
աա նեզաշխ՛ն դրամխաւ[2]ն ըզճանա՛
պարհըս ծա՛ռ ցին կե՛նաց. քրովբե-
ակա[3]ն հոյլքըն բոցեղէ՛ն սրո՛ի
բէ՛ր. այսօր արարա՛ծալեա՛ց յա-
ցա՛ր յերկրի ա՛ծաղմըդ վայտ կե-
նա՛ց լե՛ վերկու՛ե. զբեզ ծրհնեն մա՛ն

կոխ՝ն՝ելը ու՛ր եկն՝ելո՛ւ՝ն։ Սակայն
կայ ժամանակ վերադարձի խոց
չոշաքիչ բան վախճանակ բնաւ՝ն՝
կայ · այլ՝ ի վերա՛ն՝ց քո գնա-
դանն անհամար՝ ի հաշտութի՛ւն
հօր և՝ ի բառնա՛լ ըզմեղքս մեր ·
ղբեզ։ Պա՛րծանըք պօղո՛սեան ,
դատանեալ ըղբեզ ա՛ծային բանին
առեալ է գնո՛ման · քանզի քե՛ր՝ն
ապրեցար՝ ի խաճանող և յա՛նմար-
մին դա՛ւճանէ՛ն · և՛ ի վերայ քո
հեղեալ շիթք անապական արեա՛ն
ըզկտաճնի՛ն ջնջեցաք ըզմեզս ·

ղբեզ օրհ ։

Ա՛ւրբ գնաչ քո շնորհե՛ցեր ձշ
գնն եկեղեցւո՛յ քոմ՛ սրբոյ · որով
դատապա՛րտեալ պա՛տեցա՛ք Թըշ-
նամո՛ւն ։ Ա՛նկա՛ւ պահպա՛նեա՛ զժո
ղովո՛ւրդս քո քո · որով երկրպագ
դեմք քե՛զ ընդ հո՛ղ և հոգւո՛յն ։ Ո՛վ
քե՛զ ապաւինեմք ք՛ա՛ որ գալո՛ւդ
ես խաչե՛ս · ո՛ղջ զի վերադարձես ըզմեզ
յայնմ աւո՛ւր ահեղ ա՛ռաքելո՛ն ։

ՂԵ ՕՐԻ

Ղ ՅՐԸՆԿՄՆ ամենայնիցէ խաչ
չիւրդ. քո. քո՛ պահպանեա
զմեզ մարդասէր յաներեւոյթ թըշ-
նամւոյն. զի դո՛ւ միայն ես Թա-
գաւոր փառաց ծրհնեալ յաւի-
տեան։ Այր՝ ի վերայ սորա տարաշ
ձեցէ՛ք զանարատ բանզուկըս քո.
և հեղեր զարիւնդ՝ ի փրկուԹի՛ն
տիեզերացդ. զի դո՛ւ ։ Ի միւսան-
գամ քո գալստեանդն յերեւիլ
սո՛ըբ նըշանիս, արժանի՛ արա զմ
ծառայս քո՛ վիՀրատարն նորոգմանն.
զի դո՛ւ միայն ։

Խաչ քո եղիցի մեզ պատուական՝ ի
բոցանիւջ վայրկեանիդն իւրում. խոր-
տակեաց զպիծակըն՝ և ելցէ
զդատակնիք պնուաստեալ վայրկեն
կենդանւոյ՝ ի փրկուԹի՛ տիեզերացդ։
Ա երասեա՛ց ցընծան երկի՛նք, և
երկիրս ա՛րտասանոյց ընդ յայտնիլ
արեւոյ խաչին սեռականաձեւ քանա-

Լեւսին, որ զաչսանկրկնս լուսաշ
ուիեաց՝ արեգակնակերպ ճառագ
այլմիւք։ Զընծայսն երանաց
կ՚ըմ բերկրեցան հաճատացեալքն,
նմրահրաշ զարդարեցան, քանզի
տեսին զյաղթող նըշանն. արա
լանձք ամենայն՝ ի լուսոյն սպա
ծառացան։

Ար ըզպիտս անճառելի աստծու
Լեան նկատ քո բերկասոս՝ ի վերայ
խաչին ծագեցեր այսօր՝ ի լեռ
ին վարագայ. ծրհնեալ տէր աս
տուած հայրըն մերոց։ Ար զա
հաւոր և զմիւսանգամ քո գալըս
տեան երեւումն ծանուցեր այ
սօր նըշանաւ խաչի քո ճառագայ
լեալ յերկրի. ծրհ։ Ար եռանկ
նըշան երկիւղածաց և զէն ընդ
կ՚ըմ լըսնամբոյն. պահպանեա
ամենա զհաւատացեալս անուա
նէդ քոմ սըրբոյ. ծրհ։ Ի զտեր
ծրհնեցեր բարձր ատարիք լըսնի յա
ւետեան։ Ար զարդարեացն այսօր

հրց

դ

գ

ընկըշան խաչին երկնաձիւն ըն-տով պայծառ քան զարեգակն . ըստէր : Ա՛ր յայտնեաւցի այսօր ըսկըզբական նըշանն հրեշտաձիւնեան լիզմամբ ՚ի լեառնըն վարագայ . ըստէր : Նկայք վըրկեաւքըս կենդանարար խաչիւն . ըրհատաձի վըրկչին մերոյ ՚ի ամէն երկըրպագելոյ ըստէր :

մեծ Ա՛մէն ընծոյ մանկաւոր սո՛ըբ կիւրա . որ ըզկնի առ ՚ի հօրէ ծըն-նար մանկունէ . և եղեր արեւելք արեգականն արդարո՛ւթեան . հո-գեւո՛ր երգով ըզքեզ սըրբո՛ւ-հի մեծացո՛ւցանեմք : Ո՛ւրախա՛ր լեր ծառ կենաց անմահական պըտ-ղին . տապանակ կուսակի բանին և սափոր ոսկի երկնային մանանայիւն . հոգեւո՛ր եր : Ո՛ւրա՛խ բաւ սրով-բեմասակ դուռըն պրսակեցին , ի՛ քեզ սըբաւ մեզ վոյնան անմա-հա՛նալեացն . զոր ՚ի նմա՛ զնենալն անմահ այածր յերկինից ըստաւ-

լեան՝ հոգի ։

ՈՒՂՂ քան կամաւորին եւ ա
ղեցւոյ շնորհուն գոյակիսական ըղ գ
պատուական զնծընկալ նը
շանս, մատուցանեմք զոհնիդ
թիւն միշտ ի բարձունս ։ Սա կամ
մամբ քո քրիստոս եւ թեւօք սուրբ
նազըր սուրբ հոգւոյն, և զա
սուք հրեշտակաց թուացեալ էիր
ւորի ի լեառն վարագայ բնա
կիլ ի նմա ։ Եկայք ժողովրդք
երկրպագեսցուք այծոյին սուրբ
նըշանիս. համբարձիք միաբան ըղ
ձեռս ձեր ի սրբոյ թիւն, և ըղ
բնակեալն ի սմա միշտ փառաւոր

լեացք ։

Հրաշափառ սեռս թիւ ի կա ա
թուղիկէ եկեղեցւոջ սեռանի, զոր
ծագան մանիս մահուամբ սուրբ
զոլ կենաց, և մահացու նախաս
տեղծին մահուամբ զոլ հնարիչ
չարեաւ ։ Պարգեա զերծուցին պարզ
զեւ այսօր հաւատացելոց, և մա

հայնեն ՚ի կենաց առնե՛ իւր զը
րեա վերելեակս. և թուացեալ վե
րապոյն բնակիլ ՚ի աերոջըն սիր
բոլեր։ Կ՚կայք ժողովեա՛ զք ընդ
հոգեվինացըն ապաստարեացու՛ք.
երկրպագեացու՛ք ածոյին առ
նըշանիս, վառաարեացու՛ք ըզկրաչ
շադիծ պարկեւաց սըրտին։

Կանոն Վեր-ոյ Խոչին։

ՅՈՒՆՈՒԱՐԻՆ ԻԸ զօրեղ վանք
խաչիկ քո քրիստոս պատա
ղան զօրութեամն ՚ի յերկրի երե
ւեալ. եկայք ժողովեա՛ զք երկիր
պաշտեացո՛ք։ Օ՚ր հրեշտըն ծած
կեալ զանմատչելի ըզգանձըն, վա
վաղմամբ թագուհուն վայտ կե
նաց յայտնեցաւ. եկայք։ Ա՚ր է
զկեն յաղթութեամն հանաստացե
ցաւ. ախոյեան և կենիք յաղթող
ընդդէմ թըշնամւոյն. եկայք։

Ընձառելի երեւոյթն երե-
ւեալ դըշխոյին, նըստեալ յա-
տենի յերուսաղէմ խընդրէր ըզ
պատուականն վայտ խաչին, յոր
ըմպեսցի քաւեցեալն։ Ընձա-
ռաւատ հրամանաւն ժողովեաց հը-
րէից, յուսանելով նըմա ըզպատ-
ուականն վայտ խաչին, յոր ելեալ
բարձրացաւ արարիչն ամենայնի։
Ընդ յայտնիլ սըրբոյ խաչին՝ ի
տեղւոջն սրբոսմեռ բաժանեալ
անուշահոտ խընկոյ. և ըզայն տէ-
ղերըք մեծապէս պատուեաւք։

Ար ըզնախանձոյն ամբիծ մահ
վայտ կենացդ շնորհեցեր, և եռա-
յտակերտիւն մահացեալ բընու-
թեանս. ի սմա բանիւք հօր երկրը
պագեալք։ Ար զանձառ ընտրյալ
բարձոյն ծամձակեալ հրեից՝ ի
յերկրէ ծագեցեր ղերկինսն ճա-
ռագայթ. ի սմա։ Ար ահաւոր
հրաշիւք յուցեր ըզնըշանն խաչ-
ին, յայտնելով աշխարհի յայտու-

թեամբ պատանեցոյն. ի սմա։

հրդ զ Այր վախճանելի տեղեամբ եմ կեաց՝ ի քաղաքն երուսաղէմ ա՛ծաս սէր դիշխոյն, խընդրէր ըզվայտ խաչին, որ բարձեաւ մարմնով Յն քեան զա՛ծ հարցըն մերոց։ Յորմէ զմիտ զմրհուրեալ դողային դասք բազմութեան հըրեից՝ ի յահէ թագուհւոյն. ազգմամբ ևս հպատուոյն ցուցաւ պատուական՝ վայտ խաչին. որ։ Ասատի բնութեամբ խընկից անուշահոտութի՛ ի տեղեաջըն սրբութեան, ցընծացաւ երուսաղէմ ընդ յայտնել սրբոյ խաչին՝ ի տեղոջէն դողգոթա. որ։

դ Ա՛զտէր օրհնեցեալդ եմ բարձր ատարիք ըզնա յաւիտեան։ Ա՛յսօր նըշան ևս եղև խաչին՝ ի յերկրի երևելեալ. ծրհ։ Ա՛յսօր ընդդէմ թըշնամւոյն զէն անպատրաստ ցո՛ցաւ մեզ. ծրհ։

մեծ աձ Ո՛րանելի ա՛ծասէր ևս դի՛շ խոյն երկեա՛լ՝ ի քաղաքն երուսա-

ղէմ խընդրէր ըղխըրկաւն ծա-
գումն մեծի վահ՝ղևմանն. և քարո-
ղէ՛ր նոցա զմտրեներն վաճառել ի
ոչ սպրէր. մեծացա՛ւ յանհնա՛ղ բղծը-
նեաւն ՚ի կո՛ռսէն։ Այս խոշտան-
կեա՛լ ըզդասըս հըրէ՛ղին, խոտո-
վանէ՛ր յո՛ւդա. եկեա՛լ ՚ի տեղին
պողպոմա հաւա՛ստով. և քարո-
ղէ՛ր նոցա զդա՛ւն ընդ որ եմնա
բանն աստե՛ւած. մեծա։ Այս համ
բարձա՛լ ըզձայնըն յուդա՛յի խընդ-
րելո՛վ ՚ի տեառնէ ըզտեղեչալին ա-
ղե՛նեցուն սուրբ ը՛զվասչն. և հա-
ւատա՛վ գո՛չէր եղկա՛ք երկրպա-
գեացո՛ք ոճայիւն սո՛ւրբ նըշանիկա.

մեծացո՛։

Ա՛յսօր խընդրի պատուականն ողբ
վայտ խաչին աւանդեա՛լն ՚ի գող- բգ
գոմիա, ՚ի ձեռն ոճասէր դըշխոյ-
լին. եկայք հաւատացեալք երկըր-
պագեացո՛ւք ոճայիւն սո՛ւրբ նըշանիկա։
Ա՛յսօր ընծայէ գողգոմա ըզձա՛ղ-
կեալն ՚ի յերկրէ, վերստեղեա՛լ ա-

նուշահոտ խընկովք, ի ձեռն ե-
րանելոյն յուդայի. եկայք հա-
յոյսդ ի ձեռըն վըրկիչն ըք
խաչին կենագործի պատմանին մե-
ռեալ. և ողջոյ սատանայ ըզկոր-
ծանհամն խոր. խակ մեք քրիստոսի
հաւատացեալք երկրը։

տէր Պատւիրեցաք ի խաչ քո արա-
րիչ յաւիտենից, որ եւսի՛ր մեզ
պահպանչան յանդիման ընդդէմ թըշ-
նամւոյն. ամաչէմք սուաւ վըրկիչ
պահպանեա՛ զանձինըս մեր։ Նարճ-
րեալ թագաւոր ո՛ր վասըն մեր
եղեր ի խաչ, և բարձեր սուաւ
զայնցանս նախատեղծին ադա-
մայ. ամէն։ Վըտ խա սո՛ւրբ հաւա-
տոյ և վանյտ կենաց մարդկան
յայտնեալ, զո՛ր տեսեալ այսոյն
պըղծոյ կործանեցաւ ա՛նկանգնելի.
ամէն։ Պոզացար թըշնամւոյն ընդ
յայտնիլ սրբոյ խաչին, և ի յա-
հէ վաւաշ նորա կործանեցաւ
յանդունդս երկրի. ամէն։ Ընկրկ-

նը.ք ցընծային և երկիր ուրախա-
նայր , քանզի վերակչէ ցուցաւ ած
խաչն և լաւաստու տիեզերաց . ամէն :

Կանոն սբոյ Մարգարէից :

ղէ օրհ ակ

Ամ ընծային ղօրութիւնդ .
քո ծանուցեր հոգիդ ճշ-
մարիտ , բանիսեալ իշխանաբար ըզ
պարգեւըս քո տեսանոսաց մար-
գարէիցն ի սկզբան նէ . բարեխո-
սեալ ընդ մեզ :
Ամ մաքրեցեր բնակարան ածու-
թեանդ քո սուրբ ըզմարգարէան ,
և աղաւերաբար հեղեր յանձինըս
նոցա զանապական և զերկնային
շնորհսդ քոյ բըղխուսին . բարե :
Ամ յայտնեցեր ըզծածկեալ խոր-
հուրդ քոյոց սկզբանց . և անճառե-
լեացն ապագայից պատմողս արար
սբեր անօրէնութեան քում էակից
բանիդ աստուծոյ . բարե :

Ո՛ր առաքեցեր նախընթաց քո՛մ գալստեա՛նդ սո՛ւրբ ըղձմունդ պարէա՛ն, աւետարանել տիեզերաց ղէջեա՛մբն քո՛ւ հայրական ծոցոյ ի վերուհիւն հնձման նոցա. բա՛ ըեխօսա՛ԹԻՒ սուգա քրիստոս խը՛նայեա՛ ի՛մ մեզ: Ո՛ր խոնարհեցար յանապատու՛մ վառաց որդի անո՛ռծոյ, և եկիր ի կատարո՛ւմն մարգարէիցն նախաձայն քա՛րոզու՛Թեա՛նդն անճառ խորհրդով. բա՛: Ո՛ր լուծեր կենարար մա՛հուամբ քո՛ տէր զերկուն[ը]ս մահու, լինա՛նելո՛վ ի դըժոխս վերածեր ընդ քե՛զ զհոգիս արդարոց մարգարէ՛ից ի լոյս ա՛նեղատուեր. բա՛ւե:

հրց գ՛ Ո՛ր ընդ հողեղէնն բնու՛Թեա՛ն մերոյ խառնեցեր ըզբա՛նաիկա՛ն հոգիս. ու՛նել զօրո՛Թիւն ը՛նդունելոյ զնո՛ծային և զհոգեւո՛ր ընդ շնորհս ի՛ջեալ ի վերուստ. ծո՛նեա՛լ տէր ա՛ըծ հա՛յըդն մե՛ռոց: Ո՛ր շնորհեցի՛ր մաքուր հո՛գւոց

յիսուսէլի զհոգի մարդասիրեմք, արձակ ձա նահցիր յառաջագոյն բազ- մապատիկ օրինակօք զանճառելի խոհեմութ. քո մարդեղութեանդ. ծրհ։ Որ զանեղ գոյիդ լինելոմբ ի ներքեւ զեղեալ տեսանելիին, յա- ռաջնորդական մտալիս նոցա տըպա- ւորեալ հոգիդ ըզկերպարանն իւրն դերագոյն հրաշիւք ի վեր քան ընդեան. ծրհ։ Ո՛զարեր ծրհնեցեք բարձր արարիք ընդեանն յաւիտեան։ Ո՛նդ աւետաւորան յառաջագոյն ի՛ըրկութեան մերոյ, ձախս հաւիք եկեղեցիք հեթանոսաց ազազակել- ւով, ըզարեր ծրհ։ Ո՛նդ տեսանո- ղաց մարգարէից հինն խոպայելի, քահանայք նորոյ ուխտիս ըսպաս- աւորք, ըզարեր ծրհ։

Որ աւետաւոր քումդ գալստեանդ առաքեցեր յաշխարհ ընտիր մարգարէան, ի՛ կեանս խոնարհութ- նոր օրինօք զմեզ երկին լցեր ի գիտս օրինացն և մարգարէից, բարեխօս

սուրբ սոյա յրիստոնի սրմրաւա մեզ։ Ար կոչեցեր մարգարէս քո յառաջագոյն ըզհեթանոսս քեզ նոր ժողովուրդ. և ընդունաւորը սի ձիկի զեկեղեցի հեթանոսաց հարսն սիրելի անմահ վիճակին. քա։ Ար ըզխառըս տաճարին զոր չինեցեր չինոզդ էից ի վերոյ վիմին, բարձրացոյն քան զաւազինն և զերազարդ վայելչութեամբ առանողբըն ծանուցիչն խոստովք հոգւոյն. բարե։

աէր Ա՛յսօր ժողովրդք ոզք ի հեթանոսաց, հրաւիրեալք յանաւջագոյն մարգարէիցն, զի առնիցեն աբրահամու յերկրպագուիւն. օրհնեցեք ըզտէր յերկինս ընդ երկնաւորսն։ Ա՛յսօր ոզիք զբառնէր վերին սիոնիկի, չինեալք ի վերոյ հիման անաւրէնց և մարգարէից. ոզք և ըմպէք զառաստաբանիկս վըտակ հոգւոյն ի յաղբերանցն խոտորեալ յեկեղեցիկս սըրբոյ.

օրհնեցէք ըզտէր յօրհնութիւն ՚ի
նմա։ Ա՛յսօր վերին զօրացըն հա-
մաձայնեալ, դասք նահապետաց և
մարգարէիցն, երգեն այ զերգըմ
հոգեւոր. ՚ի յիշատակի սոցա եղ
դէմք և մէք ըզվաստս ՚ի բարձունս։

Ա՛յսօր ցընծայ զօսարձացեալ ՃԿ
էկեղեցի հեթանոսաց, տօնելովք ԴԿ
զյիշատակ մեծի նահապետին և
հօրըն հաւատոյ աբրահամու. ծրհ-
նեցէք մա՛նկունք սիոնի զհայրըն
լուսոյ ա՛նլըմբելի։ Ա՛յսօր նոքա
բայել կոչեցեալ մարգարէիւքն աս-
ած, տո՛նեսա ցընծութեամբ ըզտօն
հովուանցն խրայելին առաջնոյ. զո-
վելով ըզգըխա անկեան երկնից
որմոյ յարմարութեամ՛ն։ Ա՛յսօր ՚ի
գլուխըս լերանց տա՛ն մեզ հաստա-
տել, ոչ և յաւէ՛տ ուղխա յամ-
պոց հոգւոյն ա՛ծաբուղս աստ-
ուածահոս անձրեւօք. բա՛րեբանեա
զաղբիւրըն կենաց զարբուցանողըն
ծա՛րաւեանց։

Այլ հարց սրբոց Աստուածէից։

ղբ հրց ա՛ Որ յերկնային զինուորու-
թեամն անգադաթ ձայ-
նիւ երեքսրբեամն օրհներգու-
թեամբ փառաբանիս. հայցըն մե-
րոց ա՛ղթ օրհնեալ ես յաւիտեան։
Որ շնորհեցեր մարդասիրեցին աւե-
տաւանել ըզկենսատուր անօրէնու-
թիւնդ քո՛ ի՛ նը կուսէն. հար։
Որ պարգեւօք նը հմուտըն վերա-
փախեցեր ըզպիսելլիսըն քո՛ յերկնայ-
բ ին խորանան. հար։ Ի՛զետեր օրհ-
նեցէք և բարձր ա՛րարէք ըզնա յաւ-
ւիտեան։ Ընկեղեցիք հեթանոսաց
կոչեցեա՛ք ի՛ քո՛ յաղթերամըն խա-
բայէլի. օրհնեցէք ըզնը, և բարձր։
Վհահանայք և պաշտօնեայք ընդ
վերին զըսարթուհնըն հոգեւո՛ր
հընչմամբ երգով գովեցէք ըզտէր.
և բարձր։

ողբ Որ ըզծածկեալ խո՛րհուրդ կե-
նաց անօրէնութեանդ քո՛ քրիս-

տա, ընդհանուր ազգի մարդկան
յայտնեցեր մարգարէիւք ըզծա-
դումըն լուսոյ արդարական արդա-
րութեան։ Որք ուսուցին խարա-
էլի երկրպագել քոմ տէրութեդ.
և յայտնի քարոզեցին ըզփրկու[թի]
հեթանոսաց, եթէ գայ մեսիայ
Թագաւոր խնդայելի։ Որք տաճա-
րի նշմանութիւք ցուցին զարդա՛նդ
սուրբ կաթսին, ուստի տրեաւլ էր
ղեւ մեզ հաց կենաց անմահա-
թեան. զոր օրհնէն անդադար
երկնային զինուորութիւնքն։

Երդս առեալ մարգարէիցըն — աէր
հրաշալի ձայնիւ անդադար օրհ-
նաբանեն ըզմարմնացեալն ի սը
կաթսին, որ երեւեցաւ մեզ ի փրկ
կութիւն։ Օ՛նեզութի և զքարչա-
րանըս յանձն առին կամաւորա՛
պէս ժուժկալեալ համբերելոյն ի
վան անուանըն աեւաւն, որ երե։
Նշանակիւզ քարոզեցին յաշխարհ
ըզճշմարիտ մարդեղութի մարմ

նայելոյն ՚ի նը կուսէն, որ երե։

ճշ Ա՛առագայթ անձառ լուսոյ անընդունելի ահրուելիւ, յառաջագոյն հրաշալեացեր զտեսողուի մարգարէին, իյանելիլ ՚ի ստորինս աշխարհին տնօրէնութիւնք։ Որք ըզտաճարի հաւատոյ հիմնեցուցին շնորհօք նը հոգւոյն, յոր եմռւտ բանն աշխ եօթնապիսեան ճառագայթիւք. ի ջանե։ Երեւեցաւ յաշխարհի ճըշմարիտ մարգեղութիւն, զոր քարոզեցին մեզ հրաւիրողքըն համագոյ հօր և հոգւոյն, լուսաւորելով ըզ ամենայնա նշխարհս։

միկ գձ Որ գյառաջագոյնն ընտրեալն առաքեցեր յաշխարհս նը զմարգարէսն, աւետարանել ըզքո գալուստդ անթարգմանելի տնօրէնութեամբ. սրբոյ շընորհեա հաստատուն եկեղեցւոյ քոմ սըրբոյ։ Որոց ետուր իշխանութիւնն բացայայել զիջումն քո յաշխարհ, աստանօր կատարեցեր զմարգարէսն

լոյն ըղտեսուԹիւն. սո՛ւ Ար ըղմահ գերի առեալ մահուամբ ըղմահ կոխեցեր. արձակելով զերամըս մոռ դալէլոյըն յանդատուեր քո հանդ գիատդ. սո՛ւ

Լանոն սրբոյ Թարգմանչին։

ղԹ օրհ ակ

Ա՛ՐՔ զարդարեցեր տնօրինա բար զնմաստս անեղին, հաս տատեալ յերկրի ըզդիր կերդանի հովուել ըզհօտ նոր խրատելի. երդով քաղցրուԹեամբ հընչմամբ զնուագ օրհնե՛սցուք։ Ա՛յր զերկրաւորս մեծուԹի վառանց խառար կնճռոցին, առաւելեալ ի յոյս անմահ փոխանցին անձառ բանիւն ամրացան եղեն. երդով։ Այր զօրուԹիւն հօր խնամատուԹեան էին անեղի հաստատեցին զամենա սըրբոյն դրիգորի ԹարգմանուԹեամբ նըշանագրուԹեան. երդով։ Ա՛ր նորահեատաց

բանիւ զմրտարեակ պայծառաւանդե-
ցան եկեղեցիք հայաստանեայց ի
ձեռն սրբոյն սահակայ. Ելոք ի

✠ Աղբ Թագաւորաց ազգաց և ա-
զանց պերազին ցուցին արքիա-
փայլ զերգըս հոգեբուռս ընտրեալ
դասուց վերին սիոնին. անմատոյց
լուսոյն երկրպագեաք: Ար
խորհրդեամբ ճըշմարիտ լուսոյ
փառաց անեղին ներկայացրեցաս-
մեզ զիր կենդանի յարդանդ մա-
քուր մեծին մեսրոպայ. անմա: Աղբ
ըզծածկեալ խորհուրդ ածդիտաւե
տընօրինաբար յայտնեալ ծանո-
ցին հանգոյն սրբոց մեծին մով-
սէսի. անմա: Աղ յօրինակ ճըշմա-
րիտ սիրոյ սուրբ առաքելոցն աղ-
բեւրաբար ի ձեզ էնցաւ հոգի
հնարհաց, բըղխումն անընդհատ. ան-
մա: Աղ երկոքինըքը սուրբ լու-
սաւորչք տանըս Թորգոմայ հայ-
տատեցեր զեկեղեցիս հայաստան
եայց, զոյս լմաստից ի մեզ ծա-

գնալ. մաղթանօք սոցա քրիստոս
խընայեսցէ ի մեզ:

Հց Ա քանզի լադիծ ասէ՝ որ ցուցէր
գ զբսբանչելիս քո առ ազգի մարդկան.
ծրհնեմք զքեզ տէր աստ հարցըն
մերոց: Ար ի ձեռն երանելի վար-
դապետին ասացեր ողորմութիւն
առ ազգի մարդկան. ծրհ: Ար սուրբ
լուսաւորեցեր զբանիւքդ քոս. սիրէն
բարեխօսութիւք պահեսցէ զմեզ.
գ ծրհ: Ի զատեր. Ամենայն գործք աստ
և ամենայն ասացուածք օրհնեցեք.
սուրբ և խոնարհ սրտիւք գովեցէք. և առաւել՝ով բարձր ասացէք
ընդ յաւիտեան: Երեքշաբաթ ե-
րեւեցար ի յերկրի և վարս ու-
նէիր աստ հաճոյական. յիշեալդ ըզ
մեզ անդադար երանելի տէր վար-
դապետ. որ ընդ հրեշտակս օրհ-
նես զաստ յաւիտեան: Ստացող
եղեր պատուիրանաց սուրբ հայ-
ոյն, և ապրեցար ի հալածից հրա-
պարակին. կատարեցեր զառաքել-

նահիմն, և վտանգայր ի հան-
պիսացն յառնեն ինձ: Ելոյ եկայք
ամենեքեան միաբան, ամուսք յո-
րինակ ճշդնուածն զերծանելին.
զի նմանեսցուք վարուց նորա, և
վտանգսցուք ի կեանսն յաւիտ:

ոգը Որ ըզշնորհս ետուն ինձ ի վե-
րատ լինել յերկնից պարգեւե-
ցեր հիւսիսականացս ի ձեռն
ն՛ը վարդապետին. աղաչանօք սորա
ողորմեա մեզ ա՛մէն: Որ զանմար-
մին պարուհակող բանիդ զրաւո-
րսակն զնմանս հոգւոյն շնորհեցեր
ցեր որդւոց Թադէոսի, յայտնեալ
առեալսն ի ձեռն ն՛ը վարդա-
պետին. աղա: Որ զխոստովմն-
քս զերկնային և զհոգեւոր գնմա-
տանելի առաստակս ծառայելոցդ
յեկեղեցիս հայաստանեայց ի ձե-
ռն սրբոյդ Թադէոսի. աղա:

աեր Ընձեռուեալ շնորհօք լցեալ ի
հիշատակի սուրբ վարդապետին.
խնդրեսցուք ի քէն ամէն կենդան

ձինըս մեր ։ Ա՛ն ըզՔրդնուԹիւն սրբոյ վարդապետին ընկալցի՛ք ՚ի սիրտս մեր հաւատով. բարեխօսուԹեամբ սորա տէր կէ՛ ։ Դասաւորեա՛լ ընդ անմարմինսկան բազմաԹիւնան, և ՚ի սրբոյն հոգւոյն է պըտակեալ. ՚ի ձեռըն սորին բարեխոսուԹեան տէր կէ՛ ։

Ա՛րժանեա՛լ մխսեսի տէր վարդ. ՃՒԿ
դապետ, բերկրի՛լ ըզգիր օրինաց ՚ի հայնատա՛ն աշխարհս. սրբ՛ոՎ լուսաւորեցան աՃզգ սրդւո՛ց Թոր դոնայ ։ Ա՛նդի նա սուժանաւորեցաւ կալ ՚ի սինէական՛ վիճաբանուԹեան. և ընկալե՛ալ պատգամըս կենդանիս տայր խոսրէ՛ս բաՆանակին. սրբ՛ոՎ լուսաւորեցան աՃզգ սրդւո՛ց չանկըլայ ։ Ա՛զգ ազգաչէնք ըզքոյին հեզուԹի՛ւդ տէր վարդապետ. բարեխոսեա՛ սո՛ւ հայրդ ՚ի յերկինըս վասըն քո՛ս աՃՆողացս. քանզի քրիսՎ՛ս լուսաւորեցան մանկոՃնըք սո՛ւրբ եկեղեցւոյ ։

ՅԱՂԹՈՂ, և սուրբ հայրապետ նըման՝ մեծին մովսես, բարձող խաչին պարծանաց ընդդիմամարտ հանդիսիս. ըզքո՛ զ ունիմք բարեխաւս առ Տէր լերս կինա վանըն մեր։ Ընդաքմամբ ըս հոգւոյն յանապատէ կոչեցար. առեր պատիս մեծութեան նըման՝ մեծին յովհաննու, երդահլեցեալ ընդ վերնոցն. ըզ։ Կարող եղեր զօրութեամբ զարման նագոյծ նըշանս նիւք. նըման՝ մեծին պետրոսի հոգւով՝ շնորհեալ յայ՝ ընտրեա՛լ հօտին քրիստոսի. ըզ։

Ա՛ւրհնեցան զօրք երկնից ընդքո՛ մեծի ճգնութիւնդ. որ՝ ի մարմնի կառուցեր նըման՝ վերին զբաղմունոցն. ըզ։ Ընդդիմամբ քո սուրբ պատա՛ուաց կենագործէիր ըզմեռեալս նըման՝ վըրկչին յիսուսի կենագործողին զաշակերտս. ըզ։ Այլ

ան ձայնիս յընծանելոյ առնէմք
զբո նը զմիշատակս, պատուեալ
վըկայ քնի սուրբ հայրապետիդ
յակոբ. ըզ: Յանձն առեր զջար-
ջարանս վասըն նոցեան տանջանին.
'ի հրեշտակէն ընկալար զխոյտ վըրդ
կոթեան աչխարհի. ըզ:

Այրըդ ես աէր և 'ի այրըդս հրդ
հանգուցեալ. բարեբանեաՀ 'ի վե- գձ
րէն զօրացդ և 'ի սրբոց քոց. տէ՛ր
ամէն հայցըն մերոց: Օ՜ ազուժանա-
հաս մահատարաժամ 'ի ցանանել
քոմ հրամանիկ բարձ 'ի միՀնջ
բարեխօսութիւն և աղօթիւք սրբոյն
յակովբոյ. տէ՛ր: Ի քէն հայցե-
մըք զօգնութիւն ամէնասուրբ ել-
լոտղութենէն. ծպնեաՀ մեզ 'ի նե-
ղութեանն մերոմ բարեխօսութիւն
և աղօթիւք սրբոյն յակովբոյ.
տէ՛ր: Ի զտեր ծրհնեցեք. Օ՜ ք՜ն գ
Թագաւորն յիշատակի սուրբ բարձր
ամրարեք յաւիտեան: Ար ընտ-
րեաց զերանելի ըսհայրապետեան, 'ի

լուսաւորի՞չ զմանկանէնըս սուրբ եկեղեցւոյ. զքո՞ն թա։ Որ բազ- կատարած հայցմամբ խլնդրելոյ ի տեառնէ զողորմութիւն. և աղ- բիւր բժշկութեե բղխեալ ի հայաստանեայն աշխարհի. զքո՞ն թա։ Որ ի հրանիւթիցըն սպասաւորե- լով զարհուրեցոյց ըզթագաւորն, հովիւըն քո՞ղ բանաւոր հօտի, և բժիշկ ախտացելոց անճանց. զքոյնատոս թա։

ողբ Եկ՛ակընդպատեմք առաջի տեառն զաման ներշխարաց ճգնաւորին քում և պատուականն վրկային. որ է՝ պարծանք աշխարհի և բարե- խօս վասըն մեր։ Ո զճգնութիւնըս սորա առ քեզ ունելոյ բարեխօս. և ա՛՝ղաչեմըք սուրբ հրաշագործեա յերկրի ըզբժշկութիւնն հիւան- դաց. որ է՝։ Ջի՛ նձոութեամբ տօ- նեսցուք ըզյիշատակըս սորա հա- ւա՛տացեալ ժողովուրդք ի վաս ամենազօր տէրութեանն. որ է՝։

Ա՛մէնքեան հաւատով և պարծանքով սուրբ եկեղեցւոյ, և հովիւ քաջընթաց երկնաւոր հօտանոցին, յանապական ամեհի նշտար երանելի սուրբ հայրապետ։ Արդարեւ լուսափայլ և լուսաւորիչ տիեզերաց սիւն լուսոյ սքանչելեաց Աստուածայց. յանուն ՚ի ողջմիաբան բարեկամակ և բարեխօս առ տէր վանքին մեր. բարեբանող բանին կենաց, և պարծանք եկեղեցւոյ. յանապետ։

տէր

Հայրապետ սուրբ և անբիծ և ընտրեալ յորովայնէ. սքանչելագործ վկայ և պարծանք ազգի մարդկան. առ քո բարեխօսեաց վանքին մեր քո տնտողացս։ Հովիւ հոգեւոր բանաւոր հօտի. լուսաւորիչ տիեզերաց սիւն լուսոյ կանգնեալ ՚ի մէջ եկեղեցւոյ. առ։ Աստուածաբնին հաւատով պըսակ ՚ի գլուխ եկեղեցւոյ. պայծառ քարոզ

տիկ

տիեզերացոյց և պարծանք աղգի մարդկան. առ։ Ի տաճարի քում սիրեցուածդ երկրպագեմք քո նըշխարաց. փառաւորեմք զքո յիշատակի կատարման քոյ հանգըստեան. առ։

ՃՀԵ ԳԿ Ո՛ր յանապատէ կոչեցար յաղաքելական ամեհի բանիւ տուրբ յակոբ. բարձրացուցեր զերկնաւոր սիոնի ճըշմարտութեամբ մասամբ նոյեան տապանին։ Ո՛ր արդարութեամբ և լուսով քո վայելմանն նոր աբրեղական, պայծառ քան զարփին վառեալ զօրութեամբ յատնել՝ի հրաշ պատանուցն։ Ո՛ր մեացեր սրբութեամբ՝ի լոյսըն մանկուր որպէս զանմարմին. զարմացուցեր ըզզօրըս վերինս՝նա հիացուցեր զաշխարհս։ Արդ աղաչեմք ըզքեզ հայրըզդ զքեմ ծ և հովիւ բարի. մաղթանօք հայցեա առ տէր վասն եկեղեցւոյ, միշտ անշարժ պահել յաւետեան։

ՅՈՎՀ անմեղ սուրբ մանկունքն ի տղայական հասակի նահատակեցան չորեքտասնօրեայ վկայք եղեն քրիստոսասիրեցն. տէր ողորմեա հայրցն մերոց։ Ողորմածութիւնք ի մօրէ նորաբողբոջիք ի հանգուկի, նահատակեալք ի պատուհասի, և ընկալան զպսակս արդարութեանս վասն քո համբերելով. տէր։ Ընդ բազմահնձա սուր քեզ ուննիմք զնորանեղի սուրբ նահատական, որք վասն քո չարչարեցան ի բեմիդնէ հիմն նահատակեալք, վասն քո համբերելով. տէր։ Ի զտեր ծիրանեցեք. Յոդովնդրդ այ յիշատակի սուրբ բազմաց արարիք լինել յաւետ տեառն։ Աստուածանկ նահատակք ի տղայական երամոց, սրոյ խաղխաղ եղեալ ի դիրկս մարգարէին կատարեցան. Ժողո։ Նանաւորք դաւրինք ի տանջն Եփրաթայ, որք մատուցան ընդ պատմութիւն ի հէջ

ՃՁ
հրգ
դ

գ

տովգէ ոմն զաբէհլ ՚ի կայմէնէ . ժո ։

ոդը պ՚ Ա՚յսօր տէղայ՚ք բատընդեայ՚ք կոտորեալք ՚ի հերովդիայ , եւ՚ն ճրշմարիտ վկայ՚ք ծընընդեան՚ քո տէր . բարեխօսութ՚ք սոցա վէր՚ կի՚ջ ոդո՛ւրմեա՛ ։ Ա՚յսօր կատա՚ րի՚ր քան մարգարէին որ ա՚սէր . ձայն դո՛ժեայ ՚ի հառամայ լալու՚մն ողբո՛ւմն և աշխատու՚մն . բարեխօ ։ Օ՚ծ՚ովեցա՛ բէթղեհէմ հեղմամ՚ք արեան սու՚րբ տէղայոցն . բերկրե՚ ցա՛ և հուսքել անո՛ւշահոտ պա՚ տա՚րագ՚ք . բարե ։

աէր Ա՚յսօր ընդ դա՛սս հոգեղինաց երկնաւո՛ր զօ՚րացըն վերառեա՛լ տօ՚ նեմ՚ք զյիշատա՛կըս սրբոց մանկանցն . որք կոտորեցա՛ն ՚ի բէթղեհէմ , և դա՛սեցան ՚ի դա՛սս վերին զո՛ւարճնոյն ։ Աղաւաղեա՛ր հերովդէս ցասմամ՚ք մեծաւ և սպա՛ննալեօք . քանզի ձայն լսե՛աց զա՛ւրհուրդն ՚ի բէթղեհէմ հրեա՛ տանէ , զարհուրեա՛ց դողացաւ ՚ի

նմրաձին Թագաւորէն։ Եւ բար-
կութեամբ զայրացեալ առաքէր ի
բեթղեհէմ, և զանօրէնն ըզհրա-
մանըն պատուիրէր զօրաց իւրոց.
կոտորեցէք ասէ ամենազօրեմ ըզնորա-
հաս մանկունան։ Եւ փութացեալ
զինուորացն յարձակեցան ի բեթ-
ղեհէմ. եւ շուրջ պատեալ անո-
ղորմ կոտորեցին յերկեմեանէ և
ի խոնարհ. խառնելով ըզկաթն
ատեանցն ընդ արեան մանկանցն։
Այսպէսի՛ն ե՛ր մանկունքն որպէս
զգաւինս ի մէջ հօտից. զի զվար-
դագոյն արիւնս իւրեանց փոխած-
րեցին փըրկչին արեանն. վերճե-
ռեալք ընդ զբաւրթուեան պըսակե-
ցան ի քրիստոսէ։ Իսկ որդի՛ն մէ
ածին անժամանակին ե՛ր ընկերակիս
չարաչար մահու ածեալ ի վերայ
հերովդէի. և զանձինըս ե՛ր ման-
կանցն ենթադրեալ ի գոհն աբ-
րահամու։

Երանելի՛ սուրբ մանկունքն
որպէս քաջ նահատակք եւսն

զանձինս խաբեայնոց ՚ի մահաբեր վտանգաւոր ուղւոյն աշխարհս։ Եւ զիա-
կատարեալսն սուրբ մանկանցն ոչպէս ըզծաղիկ նըւնենեաց հարեալ ՚ի կարկտահար, և ամենեքին ՚ի սմանէ բեթղեհէմ։ Եւ հոգիքն սուրբ մանկանցն ոտն զերամն աղաւնեաց թռուցեալք ՚ի յերկինս. և դաս սեաղք ընդ զբսաթիռնս երկնից։

Ստեփանոս արքեպ. Հերեսափաղեցոյն Աիւսելի և Վաբէլ եղբ՝ և ամենայն երկնային զօրացն։

ՃՔ
օր հ
ԶԿ

Ո՛ր յանէից ստեղծեր ըզպաշտօնեայս քո ՚ի հաւր կիզեալ յոյ հուրդ աննեզական. ընդ նոսին ծրհնեմք ըզքեզ և մեք հոգեղէնքս։ Ո՛ր բանիւ գոյացուցեր զինեանակ դասըս հրեղինացդ բանդ ՚ի սկզբանէ. ընդ նոսին գովեմք ըզքեզ և։ Ո՛ր արարեր յաղիս խմանալիս ընդհրեշտակըս քո հոգիս սուրբ. ընդ նոսին բարեբանեմք ըզքեզ և։

Ա՞ղտաւոր յերկինս օրհնաբա-
նեալք հօրն երկնաւորի զօրք լու-
սեղինաց. բարեխօս լերուք ընդ մե-
ղաւորաց։ Ի՛ոյզրաձայն երգով
գոհաբանեալք որդւոյն միածնի գա-
լըք հրեշտակաց. բարե՛։ Ա՞նլռե-
լի հընչմամբ բարեբանեալք հոգւոյն
ճրշմարտի հոյլք հոպեղինաց. բա։
Ա՞րեքսըրթեա՞ն ձայնիւ փառաբա-
նեալք սո՞ըբ երրորդութե՛ն գունդք
սերովբէից. բարե՛։

Ա՞նըսկիզբն հայր ա՛ռաջի՛ն լոյս
անճառելի, որ ի լուսոյ լոյս ներ-
գործեալ ղիմանալեաց գոյական.
ընդքե՛զ ծի՛րնե՛ր՛ք ա՛րձ՛ հարցըն
մերոց։ Ի՛ակինըզդ հօր ի լուսոյ
լոյս ծագումն արդէ, որ արարիր ի
պաշտօն փառաց քոց զհրեղինացըն
զօրս. ընդքե՛զ։ Ի՛ հօրէ՛ բըղխումն
վա՛ռակից որդւոյ հոգի՛դ անեզ, որ
ըստեղծեր ի յոգիս կատարեալ
զհոգեղինացըն դասս. ընդքե՛զ։ Ի՛ զ
տէր օրհնեցէ՛ք բա՛րձր ապա՛ծ

հրց
գկ

գ

րկ՝ք ըղնա յաւիտեան ։ Ընդ-
նայինն զըւարթունք հրեշտակք
և հրեշտակապետք, վերին պետու-
թիւնք բարձր արար՝ր՝ք՝ զհայրն
երկնաւոր ։ Ընդմարմնոց բազմու-
թիւնք, իշխանութիւնք, զօրութիւնք,
անմահ տէրութիւնք, բարձր արար՝ր՝-
ք՝ զքո՛ թագաւորն ։ Վեցթե-
ւեանն սերովբէք քառակերպեանն
քերովբէք, ամէնուք անեղին բարձր
արար՝ր՝ք՝ զհոգին ճըշմարիտ ։

ողբ դ՛ Ո՛ր՝ ի հրեղէն զօրաց երկնից
վանապանիս անսըւած, որ՝ավ զերկ-
նային ա՛նապահական ձայնին ըզ
հնուհս հեղեր յո՛րդիս ադամայ. ա՛յ
զաչանօք սոցա ողորմեա մեզ ա՛ս-
տըւա՛ծ ։ Երեւելով հոգեղինացս
ա՛նհիւթական՝ նըն ի՛ ձեւ մարմնոյ,
որք և ձա՛նուցին մարգարէիցն ըզ
խորհուրդ քո գալըստեանդ բազ-
մապատիկ տեսլեամբ ծրինակելով.
ա՛ղա ։ Ընճաւելն անօրինութեըդ
քոյ ա՛ւետաբերք աւանքեցան գա՛ր-

լինել և վիճակել, անմարմնական դա-
սուքն իւրեանց յերկիրն սպասաւո-
րելով. ամէն։

ՈՒՆԱՀ արքայիքն ահ նախատեաց ոէր
ամենօքեան բազմաչեաւք քերովբէքն,
սրբասացս ձայնիւս սրովբէքն, ամա-
ջին յերկինսն քահանայապետք.
բարեխօս լերուք առ տէր վասն
ենկղեցւոյ։ Խաչբերլոյն վառաւոյ
բարձող տէրունիքն, անյաղթելիւ
զօրութիւնքն, վեհապետին իշխանու-
թիւնքն, երկրորդին դասուն քահա-
նայապետք. բա։ Զերապէնն էին
պետութիւնք վերինք, հրեշտակա-
պետք երկնաւորք, հրեշտակաց
զինուորութիւնք, երրորդի յեր-
կինսն քահանայապետք. ձեզ հա-
մաձայնեալ եղեալքն ընկալաւս 'ի
բարձունս։

Երկնաւո՛ր հօտ ընտրեալ. ՇՒԿ
զոր հովիւքն քաջ թողեալ յեր- ստ
կինս, և եկեալ 'ի խընդի՛ր մեզ ԴԿ
մոլորեա՛լոյս. որով լցեալ զմիս-

հաւրևւրդ, արար ուրախութիւն
ի յերկինս երկնաւորացդ. ամա-
չեմք ըզձեզ բարեխօս լերուք առ
տէր վասն քաւութեան մերոյ
մեղաց։ Տեսանո՞ղք անհոգին,
խոհեղծուք խորոյն աստուծոյ.
որք լջեալ ընդ միածնին ապաստա-
րեալ տնօրէնութեան, ի ծնընդ-
եանն աւետաւորք հնչուացն, և
կանանցն խաղաքերից կենաց քա-
րոզք երկնեղէնոյն. ամա։ Պա-
հապա՞նք աշխարհի, բանակքդ
տեառն շուրջ զերկիւղածովքդ, բա-
րեկամք ազգի մարդկան, միջնորդք
մահկանացու եմ յարութեան, միքայէլ և
գաբրիէլ մեծք որք կայք միշտ
առաջի աներեսութեանն եղերդ-
թեանն. ամա։

ՃՀ Ա՛յսօր ուրախացեալ ես եկե-
դկ ղեցի՛ քրիստոսի, տօնէ խընդա-
թեամբ զտօն վերինն երանաւորե-
ալ. սրբութեամբ ձայնիւ փառաւորե-
լով զքրիստոս։ Ա՛յսօր համաձայ-

նեամ ոգվէք սիոնէ՛ երկրայնոց, տօնիս զուարճանան որդւոց անդրանկաց վերինն սիոնէ. սբր: Այս օր դասք անմարմնոցն երգս առեալ պարեն ընդ մարդկան զերգս հոգեւորս յանմահ վեհապետն յաւուրս. սբր:

Լանուն սրբոց Հայրապետին:

ՅՕՐ սրբոց հայրապետացն ի միա- ճէ
սին եղեալ հաստատուեցաւ ըզ օրհ
հիմունըս հաւատոյ, ի վերայ հիմ- գձ
նան առաքելոյն և մարգարէից: Այսօր ըզբանն ի սկզբանէ քա- րոզեցին սուրբ հայրապետքն, յա- ռաջ քան զյաւիտեանս ի հօրէ ծընուեալ անճառ, արարիչ գոլով յաւիտենից ընդ հօր, եւ ինքն հոգւոյն: Այսօր զհոգին ճշմարտու- թեան դաւանեցին սուրբ հայրա-

պետքն, ծանուցին առ ի հօրէ յա-
ռաջ քըղեան անհատաբար, ընդ
նըմին յանէծս մըշտընջենաւորի վա-
ռակից որդւոյ։

✠ Յորոմեալ սուրբ հայրապետ-
քըն հրամըմամբ հոգւոյն սըրբոյ,
վերըստին հաստատեցին զառաքե-
լական քարոզութիւնն, ի վերայ
վիմի հաւատոյ հիմանն որ եկե-
ղեցւոյ։ Այլ զինու հոգւոյն սրբոյ
արիաբար պատերազմեալք, վանե-
ցին զընդդիմամարտ մոլութիւն
հերձուածողացն. որպէս հովիւքըք
քաջք հերքեցին ըզգայլսն ի հօ-
տէ գառանց։ Եւ ըզհաւատըս
ճըշմարիտըս սուրբ երրորդութեն,
ընդ հանուր քարոզեցին յեկեղե-
ցիս ուղղափառաց. հաւատալ ի
հայր և յորդի և յամենասուրբ
հոգի։

հրց Այլ երբ յառաջ քան զյանդ-
տեանն անըսկիզբն որդի. ի յերկ-
նից կամաւ հօր լիցեր ի վըճռու-

աշխարհի. ծրհնեալ ես տէր մեծ
հաւրցըն մերոց: Որ զանձառելի
ծածկեալ խորհուրդ անպարագիր
աստուածութեանդ, հաւրին եկեղեցւոյ
ցուցեր ի ձեռըն սուրբ հայրապե-
տացն. ծրհ: Որ խանալէ աստղա-
ւին ծագմամբ ի ջնորհաց հոգւոյդ
լցեալք, լքեցին ըզպիեզերըս հաւա-
տով երրորդութեդ. ծրհ: Ի՛զաւեր ը
օրհնեցէք և բարձր արարէ՛ք ըզնա
յաւիտեան: Եկայք լսեսաւոր
լեալ ժողովուրդք հեթանոսաց ի
ձեռըն լուսաւիսյալ բըղխման յոր-
դանան վըտակաց բանի երանելի
հայրապետացն. օրհնեցէք և բարձր
արարէ՛ք ըզհոյն երկնաւոր: Որք
զանհամանելի անօրինութիւնն ներ-
դործեալ բանիւն յաշխարհ, ծա-
նուցին տիեզերաց անհաս գոլով
արարածոց. օրհնեցէք և բարձր ա-
րարէ՛ք զքո Թագաւորն: Որք հրա-
շալի զօրութեամբ հմդւոյն սրբոյ
ըզհաւատն անպիտութեանն յաշ-

խարհէ փոխանակելին. և ուղիղ հաւատոյ հիմամբ հաստատելին զեկեղեցի. քահանայք և պաշտօնեայք օրհնեցէք և բարձր ասացէք սուրբ Հոգին ճըշմարտութի՛ւն:

ՂԵ Աստուածային ճանապարհ որ ի հօրէ մեզ ծագեցաւ, և լուսաւըղ քո լցեր ըղծիւզերս ի ձեռըն սուրբ հայրապետացն. աղօթիւք սոցա քրիստոս ողորմեա մեզ: Ողբ անբաժանելի ըղմիութիւն երրորդութեդ ընդհանուր քարոզեցին ուղղափառ դաւանութեամբ. աղօ: Ոչ զանճառելի անօրէնութեդ քո խորհուրդ, ուսուցին աղգի մարդկան դերապետն քան ըզբնութիւնս. աղօ:

ԱԵ Հանդիսացեա՛ք ընդ երկնայնոյն այսօր տօնիւմք ըղյիշատակ ա՛ր հայրապետացն, որք զճշմարիտն առաւանդեալ առընկալեա՛ք չնո՛ր հաց բանիւն, ընդհանուր ծառայելին յեկեղեցիս աշխարհի. օրհ-

նեցէք ընտրեալ ընդ ամենայնսն
դառն: Ապ բանիւ զանձառելի
անօրէնութիւն բանին հօր քա՞ր
զնցին, եւ լուսով լանջնալեաւ զայր
դարեցին ընդդիմեցաք, ի շնորհս
պանծալից երկնաձիւր պարգեւացն.
օրհ: Ապ անձնաւորի զէութիւն
բըղխեցելոյն ի հօրէ հոգւոյն սըր
բոյ դաւա՞նեցին, եւ նոյնագոյ բնու
թեամբ հօր և որդւոյ հաւասար
լեալ, անորիշ բաժանմամբ, համա
գոյ միութեամբ. օրհ: Այսօր
անպատում գերազարդեաց փա
ռօք պայծառացաւ սուրբ եկեղե
ցի. բարձրաձայն հընչմամբ աւե
տարանչացն սիրելի. յառաջնոյ
հրաւիրեալ զմանկունս երկնա
ւոր վեճոյին. օրհ:

Ճշ դձ

Այսօր երկնայինոյն ընդ մեզ
ժողովելովք զիշատակ սուրբ
վարդապետացն, որք լուսաւորե
ցին զհաւատոյ մերոյ՞ն, և
ընդ հրեշտականցըն զաղա վերսակալ

դեցան։ Այսօր առաքելոց և մարգարէիցըն դասք ոճնակից գո-
լով դըատեր վերին սիոնիցի, ի յի-
շատակի սուրբ վարդապետաց՝ն,
որք զնմանէ նոցին զնորոց յայտ-
նեցին զնորհուրդ։ Այսօր քահա-
նայ՝ք և պաշտօնեայ՝ք սուրբ եկե-
ղեցւոյ վերապատուեն զյիշատակ
սուրբ վարդապետաց՝ցն, որով զարդ
դարեցան երկնային շնորհո՛ք՝ն.
երգեն ընդ նոսի՛ն զփառս յա-
ւիտեան։

Ով հրաշալի՛ նախահա՛յք մի՛շտ
յաղթողք՝ի մարտս, որք՝ք գո՛-
մարեցա՛ք՝ի նի՛կի՛ս գո՛մար,
գա՛՝սք երջանիկ դիտո՛ղքըդ եղա-
բանից, որք՝ք մա՛քրեցի՛ք զըտմին ա-
պականի՛՝ա՛ՀՀ, սահմանեցի՛ք սուրբ
կանոնականս համա՛նգամայն ա-
զա՛նց։ Տեսի՛ ես յա՛յնմ առեն՛ի՛,
բա՛ն ծագեա՛լ՝ի հօրէ դատա՛նի
ծը՛նո՛ւնդ և ոչ սրսա՛ծ, մի՛՛՛շտ
համագոյակից ընդ հօր և հոգւոյն,

և լուսազարդ բանիւք հերքեաց զհերձուա՛ծս, նըզովեցին զա՛րիսա և զաղանդն իւր սկզբ: Արմատ ա նիժից կըրկին ընձիւղեա՛ց մահեդոն հայհոյիչ, գայլ ապականիչ յարձա՛կ կեաց խո՛ղովուքը զընտիրան ՚ի հօտէ գառանց. և գո՛հալիւծ ցընդմա՛ծ խարպաւանեաց ՚ի վի՛ժարհն. նըզովեցին զմահեդո՛ն զհայհոյիչ լեզուն: Ա՛ռ ՚ի յերզանա՛կ հանդիսո՛ն հերքեցին զայր հերձուածան, և դա՛ւանեցի՛ն ըզ զհո՛գին ևս՝ սուրբ ՚ի հօրէ՝ էակից որդւոյ, և կենդանարա՛ր ազանց բոլորեցո՛ւածոյ. նըզովեցին զմահե: Ա՛նձնըն Թամնձրա՛նայ ՚ի մարմնի՛ս, մարմնանայ անմարմին, միացեալ բնա՛ւ՛ ՚ի յերկուս, ս՛ս՝ խառակեաց ՚ի վերայ քո՛ւամբն և խաչին, և վե՛րառեա՛ց ՚ի Թագաւորն անմահակա՛ւորն. նըզովեցին ըզնե՛ս ասո՛ղ ըզաղանդն իւր սկզբ:

Ի սո՛ւրբ երրորդու: Ա՛նճառ անօրէնու: Ա՛պաւինեմք ՚ի:

Շարական Լուսաւորչի հայրապետին։

դձ Ով հրաշալեացեալ զյաւուրսն ընտրեալն՝ ի սկզբանէ աշխարհիս՝ ի հարսնեւիան ամենապահն, որ ելիր յոտնախութէն ընդ բազմեցն յաւուրսն զանաստուածութեան. արդ աղաչանօք սորա կեցո զմեզ վասն Քրիստոսի։ Ով յաղթութեամբ քերովբէականս վերանալոյ հանդիսեալ որդի ամառնոյ, հարձեցար խոնարհութեամբ բառնալ՝ ի գիրկըս յորդւոյդ ապահայ. ամէն։ Ով ըզբաժակն անմահութեան սիրոյ քո արբեալ երանելին Լուսաւորիչն, որպէս ցորեանն ամառուանձայրին գազանաց մանրեալ ժանեօք հաց սուրբ գլուսաւորս առաքեաց. ամէն։

Շարական սրբոյն Յովհաննու Ոսկեբերանին։

դկ Ով յանբակիրելն՝ ի հօրէ ընկալար ըզհոգի գիտութեան, ով երա-

նելի տէր սուրբ յոհան. և լսե-
սաւորեցեր ի ձայնին բանիւ զեկե-
ղեցի սուրբ. մանկեաւ փրկողին
զիմոզութիւն մեզանց մերոց: Որ
անապակաւն բանին քարոզ կոչե-
ցար բերան ոսկի. յորմէ աղբիւր
կենացդ հոսեալ, ածրեցանելով
քառալեառակ բղխմամբ զընդհա-
նուր տիեզերս. մանկ: Որ յանճա-
ռելին մերձեալ՝ի լոյս հոսպ եր-
ջանկութեանն, ով երանելի տէր
վանդասեհս. այսօր տօնիդ եկեղե-
ցի ըզհանգըստեանն քո սուրբ զմի
հատակս. մանկ:

Շարական արեղն Խոսրէ հայրապետին:

Ա նաստայծաւոր քիմնաստիւք լոյս եղելոյ աշխարհի համայնածագող գի-
տուն, լուսաւորեալ զեկեղեցի ձայնին բանիւ երանելին բանիլ
լիս. մանկեանդ սպասաւորս
իւր նոգեւոցն զիմոզանի մեզանց:

Ա՛րիաւոսա՛զօ՛ր զի՛նուո՛րսդ հա՛յ մախմբեսդ ՚ի հոդեւո՛ր պա՛տերազմ՛ մին, սի՛ո՛ՏՐՆ հաւատոյ հաստատո՛ւթե՛ , և աւաջնորդ մարդկա՛ն ՚ի կեանս երանելի՛ն քա՛ջ՛ի՛լի՛ա՛ս . մա՛ղթա՛ : Ա՛ր ըստ անմա՛րմնո՛ յն ՚ի մա՛րմնի քաղքե՛քաւարեա՛լ աւաքի նո՛ւթք՛ ՚ի մա՛նկո՛ւթի՛նէ . ա՛ՏՈ՛Ջ սո՛ր վե՛ճախոհեա՛լ ՚ի չերկնայի՛ն խաղ բանս երանելի՛ն քա՛ջ՛ի՛լի՛ա՛ս . մա՛ղ :

Շարական սբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյն :

բձ Ա՛ր լուսով ա՛ծագային բանի՛ն զարդ դարեցեր զեկեղեցի՛ . և զհաւա՛տն անգխտու՛թե՛ հալածեցեր յո՛ղոց մարդկան , ո՛վ տէր սու՛րբ գրի՛գոր . բարեխո՛ս լեր վա՛նքն մեր առ միածի՛ն բանըն հո՛ր : Ա՛ր զհամա՛գ բընո՛ւթիւն միաբնակա՛ն երկրպագու՛թեանըն յայտնեցեր եկեղեցւոյ խոստովանել միու՛թիւն . ո՛վ տէր : Ա՛ր զվերակա՛ն տնօրէ՛

նա՛եթէ ան մարդացեալն վասն մեր ոչ ասացեր մի յերկուց նոր խաչ նուաճն ընդանդիլ. այլ տէր։

Շ. տրակն Նիկողայոսի հայրապետին։

Հայտա՛ն այնմանութիւնքն տէ՛ր սանեալ զերծանելո՞ն նիկողայոս. ո՛ր՛ ի մարմնի վարս բաստացեալ անհամեմա՛ն մանկանա՛ցաց. այլ զհնչեցի՛ք զիո՛ն մեղաց։ Ա՛ր խաչացի՛ր մանկ սի՛ոնէն, է՛ զարդարեա զքո զաւազա՛ստ անճառա՛պէս. զի՛ր՛ անմարմին բեթլեհեմ յաղթեանց մարմնով երանելո՞ն նիկողայոս. այո՛։ Ա՛ղթանո՛ք մեզ՛ զուցեալքս հայցեմք ի քէն ամե՛նասո՛ւրբ էր. բարեխա՛ւեր, զի՛ր՛ ներեսցես մեզաց մերոց աղաչանո՛ք նիկողայոսի. այո՛։ Ա՛ղբիւս հի՛ մանկա՛ւ սաւիտ ոսկի և տանձանա՛կ կտաւիկարա՛նաց. ո՛ր՛ ըզ՛ի վերա՛ստ զհացըն կենաց պարզ դեւեցի՛ր քաղցեալ բնութեանս.

սա դկ

աւ նա միշտ բարեխօսեսցէ վասն քաւութեան մեղաց մերոց։

Շարական ըստ կարգի։

գձ Ո՛ր հաճանաւր ունիս մեծին եղիայի և յոյժ հանճարեալ մշակըստուչին յաճախապատ ոյ բնակեցար հրեշտակակից ն վա՛յ րուք ճգնեալ. ի վշաբեր ոստոյ ծագիկ վարդից, զանուշահոտու թիւնըն քոյ բուրեալ կենաց ի կեանս վերակոչեցոյն. ով երանելի սո՛ւրբ եւրե՛ոմ աւ քո բարեխօսեսցես վասն քո՛ յ ոչնոլացս։ Ո՛ր կո՛րկնայիւն վըտակաց հոգւոյն ար բեր ըզհամանըն՝ շնորհաց, պրպես ի վերնատունըն դասք առաքելոցն ի հրեղէն լեզուացն, զոր առա տապէս մանրուսակեալ ծաւալե ցեր ընդ տիեզերս յարբուհի ոգ ւոց ծարաւից. ով։ Ո՛ր ա՛ծա տո՛ւնկ լանանալի ծառոյն կենաց ոզկոյզն ի քո՛ն պըտղաբե՛րեցաւ. պրով կերակրեցեր և կերակրես

միշտ ըմմանկա՞նա Ե՛կեղեցւոյ, ար-
քայութենն երկնից դըպիր և վար-
դապետ հին և նոր կտակարանաց.
ամէ՛ն. Կ՛կոչէք լուսաւորեա՛լ ման-
կա՛նք առագաստի, աշակերտեա՛լք
սուրբ բանին ճըշմարտութեան.
ըլնծուխեամբ կատարեցուք ըզ
յիշատակ վարդապետին Ե՛կեղեց-
ւոյ, որ զընթացս իւր կատարեա՛լ
այսօր վերափոխեցա՛ւ յաճախկեալ
խորանս ՚ի յանդրանկաց հնդուն-
ցըն դասս, վասն մեր առ տէ՛ր
միշտ բարեխօսել, տալ ըզքաւու-
թիւ՛ն յանցանաց։ Կոնդուքը
վառատրեացո՛ւք ըզքեզ ըրխատա
վառաց Թաղաւոր, ո՛ր ընտրեցեր
ճաճային քո օրինաց քա՛րող ըզըն-
կերս. որ զհաւատացեա՛լ սր-
ճաթ բանին ՚ի քէն ա՛րկ ՚ի սեղա՛ն
նաւո՛ս յաղխա ո՛րդւոց մանրդկան.
մանրթանօք սորո՛ց արժանաւո-
րեա՛ ըզմեզ վառա՛ւորել նո՛ր զեր-
բորդութիւ՛դ յամենայն ամե՛ն։

ԻԿ Որ ընկնաւր սիրոյ քո քրիստոս բորբոքիցեր յոգիս աղախնոց, ո՞ր տակ վաճառեա՞լ խմաստնւթիւն երանելին Հռոմանոսիա, ընծայեաց զանձն ողջակէզ քեզ կամաւոր. քանզի բեխասուիթիւ սորա չնորհեա մեզ առնոզացս ընդբանուիթիւն։ Որ զարբայրուիեան քոյ քո տարածէցեր ըզյոյս յաճախարհի. որոմ առնէ չիացեա՞լ վաճառեաց հոգւով երանելին ձքակնեալիս, ըզբաժանին արեան արբեալ ուրախուիթիւ ընդ քեզ միկրտեալ. բանս։ Որ ըզյոյս վահանց քոյ քո ծառայեցեր ընդ սիճպերս. որով զնա՞պատե՞ր հաւատոյ լուցեալ երանելին Հռոմանոսիա, հետեւեաց ընտաշաւիղ քեզ ի յերկին նա սիրեամբ մահու. բանս։ Որ զնըչան խաղի քո քո եառար մեզ զկնն յաճախուիեան. որով զնե՞նեա՞լ ընդդէմ մահու երանելին առնբեն զերեհատես, բո-

ցակէզ սամատրապահ. քեզ խաչակ-
ցեցաւ. բարե։ Ար ըզբան կե-
նաց քոց քո սէրմանեցեր յերկիր
բանիւք, զի ընկալեա՛լ պըտ-
ղաբերեաց յինքեան եւ անեղն
մարդանալոա, ի մարմնի անմարմնա-
բար չարչարելով պլիսահկեցաւ. բա։

Շարական երից Ի-ուդին։

Ա՛յսօր ընդ անմարմնոցն դաս <u>դկ</u>
սակեաց պա՛րկ եկեղեցի, տօնե-
լով զյիշատակ բիւրաւոր վկայ-
ին. որք ընդ ածան՝ ի վերինն ե-
րուսաղէմ, փառաւորեցան զքա-
զաւո՛րըդ քրիստոս։ Ա՛յսօր բա-
նաւոր ոզջակիզաց զա՛ռաջնոց բիւ-
րաւո՛ցաց՝ ի վերայ կայծակա՛նոց
բոլբո՛քեալ բոցոյն, զերից մա՛ն-
կանցն երգէ՛ին զջրհնուքիւնս.
փառա։ Ա՛յսօր կամաւոր քեզ
սամատրագ զա՛նձինս ընծայեցի՛ն
՝ի վերայ սրբուքեան սեղանոյ,
և ընկա՛լան ըղպատիկս անապական՝ն.

վանա։ Աչքն ընծայէ եկեղեցի զմահնկանա առապաւառի երկնառ վեսային. որք ընդ հրեշտակս երդակցեալ ցընծութեամբ, վառա։ Աչքն ժողովեալ հաւատացեալսս սրբոյ երրորդութեդ՝ի տաճարի ճրագնութեան վերկայ ինցես, խընդրելով զմեծութիւն յանցանաց. վանա։

Շարական սրբոյն Ներսիսեանոյ ոսկեբերանի։

դձ Ցընծայ այսօր աչքն եկեղեցի լուսատակաւ սրտով վերկայեցան. որք արխաւանք մարտեանն ընդդէմ բերնաթեան չարին, կատարեալք աղերսեմք վասն անուանն տեառն։ Ալլոյա։ Ստեփաննոսի մեծ նահատակին այսօր նըմանեսալ նահատակեցան, զանուանակրութիւնն յինքեան բերեալ և զհանդէս մարտին. պսակեցան նըմանեալ նըմին։ Երից տասանից և չորից բնաւրեցան՝ի մեռ նահատակեալքն

՚ի վտիճ տանջանացդ, և ընկալցի՛ն ՚ի քրիստոսէ՛ դատաստանակ մարտին. պարզեւեսցէ նոցա՛ զանխափ ճառն ըզկեանն։ Ասացեալք հայցմամբ՛ եր ստեփանննոսեանց ընկալ ա՛ր զաղաչանքս մեր. պարգեւելով զձաղուի՛ մերոց յանցանացդ. քանզ բերար վերկի՛ չպարտեաց տըւոզ։

Ասծոյ և վերայ քրիստոսի՛ սո՛ւրբ ստեփաննոս. որ ըզջարչարանքս յանձն առեր ես երկնայի՛ն դաժանացն եղեր դատաւկից. աղաչեա՛ զմեզ չնորհել մեզ ըզկեանս ա՛ն վախճան։ Ա՛ստ անուան քո եղեր պըսակ եկեղեցւոյ, և հեաեւո՛ղ լուսազարդ ճանապարհի՛ն, և յոր դորի՛չ գլխատր ընտրելոցն ընդ քեզ սրբոց. աղա։ Ցընծութի՛ւն եկեղեցւոյ ընտրեցա՛ր ՚ի հոգւոյն, և ըստասուրեցեր զորդի՛ն Թոզոմայ. այսօր բերկրի՛ն հաւատաւոյեալք, և ասեն ըզբղնութի՛ւն քո ըզհանգիս. աղա։

դ Ա՛ր յառաջմարդ՝ն յօրէնս յա՛րխնամակ վիճակն՝ի քո հայր երկնաւո՛ր, ևստուր զօրութիւն՝ի յի՛ւղ սրբոյ թութեդ յօծմա՛ն օծեալ՝ո՛յ. հեղ և յի՛ւղն յայս զերկնայի՛ն քո զշնորհս։ Ա՛ր խոնարհեցա՛ր՝ի մեղ ի՛ւղ թաւիւեալ անուն օծեալդ աստուծո՛յ, խառնելո՛վ զնծութիւնդ՝ օծեալ ըղմարդկայի՛ն առեր բընութի՛ւ՝. հեղ և։ Ա՛ր՝ի վերնատո՛ւնն ընդ իջանելով յա՛ռաքեալսն օծմա՛ն օծելո՛յ. և օծմամբս այսու վերստեղծեր նոքօք զհողեղէնս որ դիս աստուա՛ծո՛յ. հեղ և։ Ա՛ր զալր դա՛րեա սուաւ՝ի հանդերձեալս լո՛ւսաւիայսն և զե՛րապայծառս զհարսնացեալ եկեղեցի՛ քո՛ սո՛ւրբ. մանկա՛նելք սորա ընդ հրեշտակա՛ս օրհնե՛ն սուրբ զերրորդութիւնդ։

Մելեռի Մեռոն, ի վերայ նորածնելոյն։

Հայր ամենակալ որ ամաքեցեր զերկիր ըղմիաձին որդիդ ի վիրկութիւն մարդկաւրն, հեռացեր և զհոգւոյդ պարգեւեաս, հեղ զմրդէդ զուարթութիւն քո ընդ ինձնորհս յիւղըս յայս քեզ նըւիրեամբ։ Արդ՝ աստուածային հոգի թափեալ անձն, ծնեալ քան զընկերս ուրախութեամն լըցո՛ւ. զի որ հեղեր ի դաման անուանքեզնոյն. հեղ։ Հոգի՛ ճըշմարիտ, ծծումն ծնեալոց, որ ևծընանիս ծնմանքս այսու ըզմեռ՛ոզ ոչխ ընդհրեւ. հեղ։ Երրեակ միաթիւն, մի աստուածութիւն, քեզ վերապոշեմք ընդ սերովբէնսն սո՛ւրբ սո՛ւրբ սո՛ւրբ. սիրեա զինծայս խոնհըրդոյ ի վերածընեալսն սնվաս երգել յաւէժ քեզ փառս։

Շարական ղեսպոտ Պապրագին։

Լսո՛ւհաւրդ խորհուրդ անհաս ածն ըսկիզբն, որ զարդարեցեր զերկրին

պէտութիւնդ, ի յառագաստ անդ
մաղոյց լուսոյն գերապանձ փայ
ռօք զդասս հրեղինաց։ Ընդհա
ւահրաչ զօրութեամբ ստեղծեր
զապամ պատկեր տիրականն. և նա
զկի փառօք զգեստաւորեցեր ի
դրախտն ածեիր տեղի բերկրա
նաց։ Ձայրագոյնք քո սուրբ մի
ածնին նորոգեցան արարածք ամե
նայն. և վերստին մարդն անմահ
հայցաւ, զարդարեալ ի գեհ ստ
անկողմնակաց լի։ Ընդբնաւածին բա
ժակ հրաշոտան, որ հեղալ յառա
քեալն ի սուրբ վերնատանին,
հին և ի մեզ հոգիդ սուրբ աս
տուածոյ ընդ պատմուճանի զքո
զիմաստութիւն։ Ցան քոմ վայել
սիրդութիւն, որ ըզդեցար ըզվայել
չութիւնն, սիրդութիւնն փառաց
ընդ մեջ քո աճեաւ. պատեա քիզ
միջս մեր ճշմարտութեամբ։ Ու
զարարչագործ բազմակրս քո ստարա
ծեցեր ընդ դէմ աստեղծոց. հաս

տատեամ զբազուկս մեր կարմրեցո-
ցեալ թեամբ, համբարձմամբ ձեռացդ
առ քեզ միջնորդիլ։ Իսկ ամամբ
թագ՝ի գլուխ պատեսցես ըղմիտս
և ըղպարծնս խաչանիշ ուրար-
մամբ քոյո ահարկելի՛, ծաղկեաղ
յոսկեթեր՝ի զարդ խորանին։ Ա-
մէն ըստ ճշմարտի սիրոյ զմեզ
զեռատաւորեցեր, քոմ սուրբ
խորհրդոյդ լինել սպասաւոր։

Շարական խնկարկութեան սրբոյ Պետրոսի։

Յայս յարկ նուիրանաց մեխա- գկ
ուի սեռազնն տաճարիս, ժողո-
վեալքս մատանօր՝ի խորհուրդ
պաշտամանն պաղատանաց առաջի-
կայ սուրբ պատարագիս. խընկօք
անուշիւք խնդմբ առեալ պարեմք
՝ի վերնայարկ սրահին խորանիս.
ուղղութեամբ ընկալ զաղօթս մեր
որպէս բուրումն անուշահոտ խընդ
կոյ տաճկիդ և կենամոնաց. և զդ

մատուցմ.բըս պահեա սքնչելութիւ
միշտ և հանապատ.քեզ ապաստա-
րել. բանիւհաստութեամբ մօր.բո և
կուսի ընկալ զաղաչանս.քոց պաշ-
տօնէից: Ո՛ր գերադոյն.քան զերս
կինըս պայծառացուցեր տուրբ զե-
կեղեցի արեամբ.բո.քրիստոս. և
ըստ երկնայնոցըն կարգեցեր ՚ի սա
ղմոս առաքելոց և մարգարէից
տուրբ վարդապետաց. այսօր ժողո
վեալ դասք.քահանայից սարկա-
ւագաց դպրաց և գերիւկոսաց,
խոնհ մատուցանեմք առաջի.քո
տէր յօրինակ ըստ հրէնորէնն պա
.բարիայ. ընկալ առ ՚ի վեհջ ըզևսբն
կանուէր մաղթանս որպէս զպա
տարագն աբելի զնոյն և զաբրահա
մու. բարեհաստութեամբ վերին.քո
զօրացդ, միշտ անշարժ պահեա
զաթոռ հայկազնեացս: ԵՒսընդ
յոյժ դո՛ստըր լուսոյ մայր սո՛ւրբ
կաթողիկէ՛ մանկամբք.քո սիոնի.
զարդարեալ պըճնեա հայսըն պան

ծալի երկնանչմանն լուսաճեմ խոս-
րան. զի օծեալն ամ էնն ի յէէն
անձախանձէս ի քեզ միշտ պատաս-
րագի. հօր ի հաշտութիւն մեզ
ի քաւութիւն բաշխէ զմանրմին
և զարիւն իւր սուրբ. վանն իւր
կատարման սուրբ անօրինութե.
շնորհէ զթողութիւն կանդնոյն
սանձարին։

Ճարտան Եղին Խոսքաճարտոցն։

Յաւուրց վերջին ժամանակի ԹՁ
շինեաց իւր տունն երկիղեցի, հիմ
րըն գրիծած երկնաւորի խոստո-
վանութիւն բան և պրդի. ևս ըզմարմին
իւր ի զինելի, զինիկ արեանն ի
խառնելի. սրինին հրաշից ներպոր-
ծանդի տուք ծրհնութի յամենայնի։
Այր և զծառայս իւր առաքեաց ի
խառնելիսըն հրաւիրեաց. զքանզ-
եալան ի հանց մարմնոյն կոչեաց
զինիկ արեանն ևս ծարաւեաց.
յայս կոչմանէս ապրստամբեաց

ազգ հիւսիսոյ Հայաստանեայց. աչքն որ ըզհրաշս զայս ներգործեաց մեզ նպատոյն յոյս համատարած: Հաստատիմ ես խնամատուն զրիգորիոս անուն արժանն, նման հաչի մահուամբ որդւոյն չարչարանաց իւր ամբրբ մարմնոյն, զանգիս հայոց կոչեաց ի նոյն, գանս և հարուածս ետ խրատագոյն. միթէ բանին հօր խնամատուն տանք օրհնութիւն զորիք հրաբանն: Ձեալ մերոյ հայրապետին գրիգորիոս լուսաւորչին, զեռնդիկ պատրիարքին ի կեսարիայ հայոց առաքին. մեզ մարգարիտ բերեալ անգին զնորհասն սիրոյ կարապետին. աչսմ հրաշից ներգործողին տուք ծնհնութիւն ազգ հնազանդին: Կրման աւուրն վրդովական ի գալ վրդովչին ի յորդանան, նոյն արուսեակին արեգական ծագեալ յաշխարհին Հայաստան. գրանք գրժոխոց խորտակեցան որք չիննակնեան տեղիս

անկան. հոյլքըն դիւաց հալածե-
ցան, հրեշտակք ընդ ամէն դասակ-
ցեցան: Ի ձեռն առեալ ըմբոս-
ւորչին զնըշխար սըրբոյ կարապե-
տին, շնորհ պարըտաւեալ զկողմ աշ-
խարհին շնորհօք աջոյն զբաժնեն օծո-
ղին. ամատ Թըշնամիք մի զջրասցին,
մի հեթանոսացն ազանդք բուսցին.
յեկեղեցւոյ դայր ձայն ահագին՝ Թէ
հայցուածք քո կատարեսցին:
Սուրբ երջանիկ երկնահանդէս
ճըգնող անտան և կրօնիպէս, ի
հոգանիւթ ծընեալ զամէս գերա-
զանցեալ ի բնութէս. զձէզ պար-
գեւեաց նը զնէուռնդէս, ամէն երկ-
նային հրեշտակ յերկրէս. ի վըշ-
տալից մարմնոյ ախտէս փրկանե-
ցէք ի խնդմանէն: Ի մէջ երկրէ
տանէն յանձնաց, հայոց տըւեալ
պարգեւք փառաց. վանժիչ կար-
գաց կրօնաւորաց, հանըք միանձանց
ճըգնաւորաց, ծաղիկք բուսոյ բա-
նաւորաց, բըժըշկական դեղք հի-

ւանդաց. 'Ի՞նչ դիւաւկան այսոյց չա-
րաց զմեզ վերակեցէք 'ի վտ՛ձա-
նաց: Լինի լուսոյ հօր միածնի ճըշ-
մարտութեանն բարոզի, պարծե-
ւազինեալ զրկիցդ պատգեւեցայք
գաՆձ կենդանի. նոյն և նըշխար-
քըն հոգեվի ամենաձնեայ սուրբ
վերակայի. ո՞րով մարմնոյս վերք չա-
ջացի յանցանք հոգւոց մեր քա-
ւեսցի: Յօմնաստեղեան երկնից
կամարք, աՀծութեանն կամարարք,
ճրագնոց մարմնով խոտաճարակք մա-
քո՛ր հոգւով լուսոյ տաճարք. եկե-
ղեցւոյ բարձր աշտարակք, տանըս
հայոց ամուր պատուարք. զձե՞ղ ա-
ղաչեմք ճրագնոց նը հարք, լինել ան-
ձանց մեր բարեխօսք: Ամենալ զօ-
րացըն պարսկական, մարտիւ ընդ զօ-
րըս հայաստան, դո՛ք մաղթեցէք
աղերս հայցման, աղաչելով զՀո՛ծըն
բան, վանն յովհաննու ձայնին գո՛չ-
ման կարապետին սըրբոյ հայցման,
պա՛հել զերկիրս այս ա՛նասան,

զտեղն արեանըդ ձեր հեղման ։ Վոչեմք առ ձեզ սուրբ նահատակք հաղանիւ-Քեայ մանկունով հրեշտակք, մարտիրոսք սուրբք և վկայք, որ սրոյ մահուամբ կատարեցայք ։ Յորդոր ածնիմ ձեր յիշատակ արեան սրբոցդ հեղման վըտակ ։ ահա տեր լեցի սուրբ պատարագ պահել ըզմեզ միշտ անվըտանգ ։

Շարական սրբոց Ա-ւետասանց ։

Ստուգութեամբ տեղեկացեալ հարցանելովք ըզմարգարէն, ամ եղեկ ի լեառնէն տեառն, կամ ամ կացցէ ի տեղւոջէն սրբութեան ։ Ահա տեսաք ըզսուրբ վարդապետն զայն որ առեալ զի զիրամութիւնն յայտ արկանէ ։ Ասէ բարձրն ըզհասչն իւրեանց, խաչեցեալքն խաչեցեալ կացցեն ։ զիմեալով յօժարութիւն ահա սատակիչն պատեա զգաւիճա

ի մէջ գայլոց։ Այդպէս է զէնքն իսկ առնանեմք պրթռտուիլ առազաստնին. յորում դընէր ն բազմութիւնք ախտաժէտաց, ար՛հն ունելով վերտուտն ջուրցըն յոռզմանն։ Այսպէս նոքա նորոգէցաւ մէզ առազնիր ն անթիւսյ, ի բանալ զաչըս սըրտից ար՛ս ի միւժել զախտս հոգւոց եւ մարմնոց։

Շարան պրեղն Վահանայ Գողթնացւոյն։

Օ՞ պարանալո՛ւ իր ինձ քան ը զերդս երաժըշտականաց ձայնս ազբուքե՛ց քոց հընչեցո՛ւսանէք, ազ երանելի տէ՛ր վահան ընտրեա՛լ յառաջադա՛սդ։ Այո՛ւ եւ ինչ՛ պիտի գոնէ այս ըզհնո՛գութիւնս ը մատո՛ւնս, յորմէ՞ ինչ՛ քեզ երթա ազբ ը զընջա՛կան, այլ հոգեւորա՛կա եւ ուրախարար, յոյսդ պարանա՛ն եւ նեցուկ՛ ըզեան. ազ երանելի տէ՛ր վահան, ծաղա՛յ քրիստո՛սի։ Օ՞ պարհուբեցուցանէ՛ք քո ձընդնեցիք ըզ

մանրընոյս բընութ֊ւթիւնս . լ՛սկ
զոՀՀ֊ը սիւսւեալ գբտսար. ալ երա֊
նելի տէր վհհան սիրդ֊քրի֊ս֊
տո֊ս֊ակ։ Պ՛րտաքնա՛ցն ընդհատքն,
ստեղծիչ բա՛նք սընոտեացն ի պա֊
տո՛ւթիւն . լ՛սկ քոՀՀ֊յդ սիրտ֊
նդ ա՛ծարեալ և ոգե֊ս֊հահ . ալ ե֊
րանելի տէր վհհան ընտրեա՛լ
յա՛զա֊ս֊տաց։ Պ՛րպէս ընդբա՛ջ
նահատակ պատրաստեա՛լ ի պա֊
տե֊ս֊բազմ, կամտարեցե՛ր ընկեր֊
ցըս քո արհա՛բար յաղթացըն հա֊
րա՛ւանդդ, դատա֊որեա՛լ ընդ ա՛ն֊
մանրընակա֊ս֊նան . ալ երանելի տէր
վհհան, գողթնեա՛ցն իր՝ հանե֊ս֊ցոյ։

Շարական սրբոյն Ղուկիայ եպիսկոպոսի։

Ի ընտեալ ածմայրն հնարհիւ երա֊ <u>բկ</u>
նելի սաւրբ ճրագնաւոր տէրրդ դա֊
ւիթ . և անուշն քաջութիւնդ հո՛ր ել
յերկի՛նս յուսախութի՛ւ հրեշտա֊
կաց . և ընդ այհմարհս ա՛մ ցընծա֊
թիւն մարդկան ։ Աստացար քեզ

անձն քաջութեան յաստպարիզի՝ ճրագնութեանն ալ տէրըդ դաւիթ. յաղթեցե՛ր թշնամւոյն խաչիւրն քրի՛ստոս. լըցուցեր ուրախութեամբ ըղտիեզերքս ամ, և աղօթիւք առաջ եղեր մեզ ղօրավիգն։ Ցառաջ ըզմարմնոյդ ընդ հոգւոյդ քա՛մ վըրա կանես, և խաչիւ և արեամբ գնեցեր զաւրքայութի՛ւնն. առեր լուսանութիւն քահանայութեան. աղաչեա՛ զքո՛ղծ դու վըրկե՛ցես ըզմեզ ի հարա՛ւայն կռնծանմանէ՛ն։

Հաբական սբ հոգի կիրակէ և Յովհաննէ։

Յամառօտից բանեացդ քոց շաւա՛իլ վերաբերա՛ւ ծաղի՛կ հանա՛ռոյ, զեզ վայելչութեա՛ն, զարդ եկեղեցւոյ պըտղաբերութեա՛ն ըզքեզ նա՛ւ տո՛ւրբ կիրակոս. տըն՛կոյն ըզքեզ բրի՛ստոսի բարեխո՛սս ա՛ռ վի՛ճակ նոցա մերոց։ Ցառաջ նո՛ր մօր բարեպաշտի զդուխ, և երկնա՛ւոր հանդիսատրի՛ն նահատակ.

.բայ լսատատ՝ակ՝ն պի՞նուտրեա՞լ հնդւա՞ն՝վ, տըղայ դոլօվ մա՞րմնով. մա՞տա ընդ անօրէնան եդեա՞լ պըտաչ կեցար ով ա՞՛ր կվրահաս. տընկո։ Ց՞ող .քաղցրութ՝եան ծա՞ւալեցար յա՞նդատաստանը՞ս ձեր, յո՞րժամ պատուական՝ն արիւնքըդ ձեր հեղա՞ն յերկկրի. երկնայի՞նքն ուրախացան ըզձեզ յի՞նքեանս ընդունելով, մայր ո՞ղջուով բերկրեա՞լ ա՞լ սա՞՛ւրբ յո՞ղնիտ, սաեղծողին ըզձեզ .քրի՞ստոսի բարեխօսե՞նք՝ք վասն ա՞՛նձա՞նց մե՞ր։

Վ՝արդապե՞տն վահեւա՞լ ծաղիկ ✠
՝ի նո՞րատունկ բո՞ւրաստա՞՛նի, լուսալուցեալ երեե՞ւեցար ով է՞ րանեա՞՛լ սո՞ւրբ կվրահա՞. վասըն մեր բարեխօսեա՞լ .քրիստոսի՞՛ վերկկրի՞ն մե՞րմ։ Ա՞ջա՞՛նկ քահոյրա՞ բանբեաս հեղաբանեա՞լ ըզտե՞ր յի՞՛ սուս. վըտակահոս արեա՞՛նէ ներ՞կեալ ոսկե՞բոլո՞՛ջ դեղաբեա՞սկ. վասըն։ Աբա՞՛նեաց վարդապետին

հաւել ոչինչ ամենեւին ճշմարիտ. պատասխեցար ի քրիստոսէ ընդ եր- ջանիկ մարտիրոսացն. վասն : Զոր պարծանք սորա հաւատոյ լուսոյ պատակ եկեղեցւոյ . մայր ոդեւոր բերկրեալ այսօր ուրախանայ ընդ յաղնեա- յինսա . վասն մեր բարեխօսեսցի քրիստոսի վերակ :

Շարական սրբոյն Ա֊ինասեայ Երմոգինեայ և Գրաբոսի :

Ի զհիշատակ վերակացին սրբոյն մեծին Մինասեայ, երմոգինեայ դրաչ բանի, յուսով եկայք տօնեսցուք : Ով սուրբ վերակ քրիստոսի քաղց- րաբարբառող Մինաս . արագահաս ծգնական յուսով ըղձիւղ խընդրո- ղացս : Ի սուճարի հանդերձեան սրբոյն մեծին Մինասեայ . եկայք հաւատացեալք յուսով երկրպագ- գեսցուք :

Շարական սրբոյ Ալէքանդր :

Ամբ արժանաւորեցայք կոչել

յաշակերտս Քրիստոսի առաքելոյն Թադէոսի. և ասացին ցնա՝ մանր Թեան տակի վտիճեալ գլխոյդ ի բնակարանէն հրեշտակաց. ով է՝ րանելն սուրբ ոսկեա՞ն եթե խօսեցեալ առ տէր մարդոյ ըզմի՛գ ի մեզմէ մերոց։ Այլ անհրաժեշտ դառանութեամբ քարոզելոյն ըզքո՛ ի դրունէն Թագաւորէն, մխիթարելո՛վ ըզքաջ նահատակն ի յակռնա եվրատայ ի ծաղկազա՛րդ վայելչութեան. ով երա։ Այլ անպատեհ ճնա՛ցէք ի հրապուրանաց պղծոց Թագաւո՛րին, չարչարեալը ք վասն քրիստոնէի արագապէս խոստովանեցայք պատրաստ ընդունելի. ով երա։

Շարական սրբոց Առաքելոց։

Ակ Այլ ելիք ըզքեզ տէր բարեխօս առ Թեամբ սրբոց առաքելոց, զոր նահատակեցան ի ձակատամարտս պատերազմի յաղթող գլուխն ընդ

դեմ Թլշնամեցն. բարեխօսեալ Թլ-
սոցա քրիստոս խընայեաց ՚ի մեզ:
Ոլք առին զսպասաւորութեանն
ը զբահլա հաւատոյ սկզբանէ կր-
թեանց. և ընկալան ՚ի գլուխս սա-
ղաւարտ փրկութեան ըմնըշան
խանձին, սուսեր ընդ միջ ածեալ ըմ
ճըշմարիտ սէրըն հոգին. բարեխօ:
Ոլք մաքրեցին զանձինս իւրեանց
տաճար անուանելոյ քրիստոսի. և
բուրեցին հոտ անուշութեան զո-
ղոթս իւրեանց ՚ի տեղւոջ հեղ-
ման սուրբ արեանն իւրեանց. բա:

Շարական սրբոց Վարդանանց:

Ա՛րիացեա՛լք աշա հաւիտ- ձեռ
ենական, քաջութեամբ առնուլ ըզ աս
վերջ խաչըն՛ութեան. հա՛նճա- դէ
րեցա՛լք ՚ի հատուցմա՛նէն դահա՛ճ
նացն զամբարշտացն ապստամբա
ջանքըմա՛մբ. զօրացա՛նք յա՛ղթող
պըսակեա՛լք ՚ի քրիստոսէ: Փոխա
նակեա՛լք զա՛շխարհըս ընդ

ճըշմարիտ յուսոյ անմահութեան. փափաքանաց ձերոց առիք ըստ կամաւորութեան, մաքրիլ արեամբ յաղտոյ մեղաց տըղմոյ. զօրաւ՝ յայցեցէք զի՞նչ զանգուածութիւն ճըշմարիտ վըկայք սրբոյ եկրտրդութեան, նեղելոցդ յանօրինաց բըռնութենէ. զի ցընծասցի՛ք յաղթանական մարտի ձերոյ. նա՛ հաւատակ սրտոյք. պըտա՛։

Նօրահրաշ պըտականօր և զօրաւոր զինուս հոգւոյն արիաբար ընդդէմ մահու. վարդան քաջ նահատակ որ վանեցեր ըզմըրշնամին. վարդապոյն արեամբըդ քո պըտակեցեր զեկեղեցի։ Նօրինաւոր թագաւորին զինու յաղթեա՛ պատերազմին, խոհական խմաստութիւք խոհեմացեա՛ անճառապէս. խաչըն խորհըրդական և ծանուցեա՛ անուն բարի, խաչելոյն վըկայ եղեալ հեղմամբ արեան պըտակեցա՛։

Ո՞նակա՞ն լուսով լցեալ արիւ-
ացեաՀլըն քաջն արտակ, ԹաԹա-
ւեալ ՚ի կամրուԹիւն բռռորային
բըղխեաՀ աղբերն. զիըրիակահՀն
ըմպեալ զաՀակ և միկըրտեալ ա-
րեամբն իւրով. դասակցեալ ընդ
անմարմնոցն, երիտդուԹեն երգել
ըզվահս: Ալըբափայլ զգեստուք
պՀճՀնեալք ՚ի յերկինսն հանդի-
սապրէն, երրորդուԹեամբըն զծրա-
ցեալ վանեալ զամՀըրըս բանսար-
կուին. հըմայեահկ հօր ընծայեալ,
որ ւոց գոլով չարչարակից, հոգ-
ւոՀն յաղԹեալ պատեՀրազմին և
չարսաՀր Թագաւորին: Ո՞ակա՞ն
բարւոյն դիտամբ ընդդէմ մեզ-
ըըն վառեցաւ. տարագնաց ելիք
յերկինըս պարակեցաՀ ընդ անմար-
մնոցըն. տաՀճատ զարմանալի տա-
ճար եղեաՀ երրորդուԹեանն, տէ-
րունեան ՚ի խորհըրդոյն սուն և
տեղի արժանացեահ: ԱսացեաՀ
ըզհաւատոյ վահան, յուսոյն զրա-

հիւք ծածկեալ, զվըրկականըն սաղ
ղաւարտ ՚ի գլուխ եդեալ զնըշանն
խաչին. վահանն վեհ երեւեալ որ
մանկուԹիւ՛ նահատակեալ, խաչե-
լոյն վրկայ եղեալ պըսակեցաւ ար-
եամբն իւրով։ ՚Ի հոտ անուշ ողջա
կիզեալ մատուցանէր զինքըն նը-
ւէր, բանաւոր պատարագաւ ըն-
ծայելով հօր ՚ի յերկինս. սրսէ-
նըն ցանկալի արդարուԹիւ՛ն ճո-
խացեալ, համաստուԹեամբ պայծա-
ռացեալ յեծմԹնաբնեան հնորհաց
հոգւոյն։ Ը՛րկոքո՛ւմբք հարազա-
տօք ընտրելոցն նահատակօք
յառաջեալ յամենեցունց գլուխ
և առաջնորդ մարտիրոսաց. նախաշա-
ւիղ գոլով բարեաց յառաջագՀմըն
դարեգին, ընկալեալ ըղբրաբիոնըն
յաղԹանակ նահատակացն։ ՚Ամ-
կատ՚ն խուռմբ հազարաց և երե-
նից Թիւրընդվեցից, որք ընդ նո-
սին նահատակեալք արիաբար պա-
տերազմաւ. և հեղին զարիւնս

խուբեանց ՚ի նորոգմանն եկեղեցւոյ, ընդ նմին պըսակելով ՚ի յերկինսաւոր հանդիսադրէն։ ՊօհուԹիՒ վառաստրմԹիւն երրորդուԹենըդ նըւագեմք բազմուԹիՒ պըսակելոցս ըզմեզ մաՃեալ աւաքինեացս. եկեղեցիք հայաստանեայց պայծառասպէս զարդարեցան, ունելով միշտ բարեխօս ըզՃիգնուԹի մարտի սոցա։

Լանան արքոյ Ո Էոնդեանց։

ՃԹ օր գՃ

Որ յառաջագոյն սահմանեցեր ըզիրկուԹիւն հայանտանեայց, շնորհելով մեզ հրաՃիրակ զերծանելոյն ըզառուրբ գրիգոր. օրհնեմք ըզքեզ ընդ զօրս անմարմնահաս նահատացըն հայր ամենահակալ։ Որ նորին դառանուԹիՒըն խաչակից քեզ ընտրեցեր ըզդարբս քահանայիցն. շնորհաբաշխ ծառուԹիՒ կարգեալ հովիւս ի վարդանակերտս.

գովեմք ըզքեզ ընդ զօրս անմար-
ձնահանացն որդւոյդ միածնին։ Ո՛ր
մաքրութեամբ աւազանին և վերը-
կաւն հաղորդութեամբ ըզզինն-
ուիրեալն անուանելդ քո պայծա-
ռացեալ արեամբն իւրեանց յաղ-
թող մարտիւ պսակակիցեր. բարե-
բանեմք ըզքեզ ընդ զօրս անմարմ-
նահանացըն հոգւոյդ ճշմարիտ։

Օրհնեմք ըզքե՛զ չնորհատու
բարեաց սո՛ր ընտրեցե՛ր յորդւոյն
նէ ըզհրաւիրեալն ՚ի սկզբանէ՛ն
փառաց քոց հաղորդս. խո՛նամեա
՚ի մե՛զ մարդասիրեօք սոցա։ Սահա-
կայ և յովսեփա՛յ սո՛ւրբ հայրա-
պետացն ղե՛ւոնդէ՛ս սո՛ւրբ վար-
դապետըն հրաման՝ա լուսաւորել
զարքայա՛ն քաջ ընտրանեաց.
ո՛վ նոյ։ Ո՛ր ըզմեռելացեա՛լսն յան-
ճառ լուսոյն, ընդսեւացեա՛լսն ՚ի
գի՛ն սիրեաց, որոշելով ՚ի սուրբ
հօտէն ընտրեա՛լ ըզքո՛յսըն հա-
ւաքեցեր. խո՛նամ։

Հրդ դկ Ո՛ր անդադար վառաջնեին յանմարմնոցն, քահանայք սուրբ լուսաժըլնուն զաւրութիւք բարեբանեմք ա՛ըծ՝ հայրըն մերոյ։ Ո՛ր ի շառաւիղէ քոյ սրբոյ քաղցրացան պըսակեալ ցա՛ղիր զհայաստան աշխարհս. ըղքե՛ղ։ Ո՛ր արբի՛ն ըզհա՛ըրն կենդանի՛ ընդ հրաւիրեալն ի վերնատանն. յորդաբա՛ղխ բանիւ շնորհաց լուսաստու՛ ելեն մանկանցն ախտիւք մըկրտեալով ընդ քե՛ղ. ա՛ըծ՝ Ի՛ զաւակէր. Ա՛մենայն ազգ և ազի՛նք ա՛մ գործք այ զիմաստասո՛ն ամենեցունն ծնհնեցէ՛ք զհայրն երկնաւո՛ր, և բարձր սրտի՛ք ըզնա յաւիտեա՛ն։ Ո՛ր հալածեա՛ց զխաւար մե՛ղացն ի տանէ թորգոմական. զհանդիսաւորն ամենեցունն գովեցէ՛ք զա՛ծորդի՛ն, և բարձր։ Ո՛ր պըսակեացն ըզհայաստա՛ն նորատնկեա՛նէ լուսաւորչաք. բարեբանեցէ՛ք ըզսուրբ զհոգին որ դէ՛ք լուսոյ նոր խորհրդի՛ն. և բարձր։

ողբ Աբեղաին արդարութեան՝ ի հայաստան ծագեալ պայծառացու- ցեր սուրբ վեհերից՝ հեղմամբ արեան սրբոյն. մաղթանօք սոցա խնայեա՛ ի մեզ պարգեւատու բարեաց. եւ ողորմեա՛ քո ամենայն ծոց։ Պանծալի սուրբ զաւակք հովիւքըն զբաւարձունք, հրով հոգւոյն ջիղուցին ըզբոցն ըզկրակա- պաշտ պատիցն. մաղ։ Պարթեւաց կան տեսանողին յառաջագոյն ապագայութեամբ զհաւատոյ արդիս սըրբոյն գրիգորի պէսակազարդ տե- սեալ. մաղ։

տէր Ընկնայր՝ն հրաւիրակօք կոչե- ցեալք ի սկըզբանէ, վըրկական բանին պատմողք և պարծանք հայ- աստանեայց, դասակցեալք ընդ զօրս անմահականացն։ Ո՛զվի- շապն անդընդայի՛ն նըմանեա՛լ փա- րաւոնի, զամբանացեա՛լ ըզթագա- ւորըն գործակցօք չարին սուզեալ. զյաղթականն երգե՛ն զօրհնա՛-

Թիւնըս տեսանն։ Հաւատոյ զի-
նուք վառեալ մամիկոնեանն զօրա-
վարին, յանհնարհօրէն պատերազ-
մին ախոյեանն եկեղեցւոյ, ան-
ճառիցն եղեր ժառանգորդ բա-
րեաց։ Խոտակցաբար արտաս-
ուեսցի՞ք զուրացողըսըն հաւատոյ.
ընդ սըրբոց հայրապետացն երգե-
լոյ զվիառս ի բարձունս. փըրկողին
ըզմեզ մաղթանօք սոցա։

Ճնկ Նճառելը բանդ ամբծ, որ վա-
սըն մեր եղեր ի խաչ. բարձրացար
ի մէջ երկրի բարձեր զյանցանս
նախաստեղծին. դերհարհաշ զօրու-
թեամբ յաղթեցեր մահու. յա-
րուցեալ երիքօրեայ լոյս ծագեցար
տիեզերաց։ Նահակարգեալ հոգե-
ղինացս ընդ հրեղինացն աննիւթ
գոյից. երջանիկ արիւնքն կատա-
րեցան յանօրինաց. զի ընկալցին
ի քէն քո զանապական վարձս
պըսակին. երեւեալը քո լուսազ-
գեացք յաւուր մեծի քումդ գա-

լըստեահնն։ Ի՞նդ հանո՞ր քարո-
զչ՛ին զբանըդ կենա՛ց ընդ տիե-
զերս. Թ՛ողթահիեալ ըզքա՛ն մահու
զուարթնոց երկնի՛ց հետեւեցան.
ժա՛ժկալեա՛լք արիաբար զժանիս
մահա՛ւ խորտակեցին. իմաստուն
երե՛ւելով ընդ փե՛սային մտին յա՛-
ռագաստն։ Ո՛սաւորի՛չն ամենե՛-
ցուն զեւոնդի՛ս սուրբ վարդապե-
տըն, խոհական մեծ խո՛հըրդով
խրատեալ ըզցո՛ց զաշակերտեալսն.
ծա՛ւալեա՛լ զլոյս գիտո՛ղե՛ն յոգիս
արա՛նց կատարելոց, կամա՛ւոր յո-
ժա՛ռնգեամբ կատա՛րեցան սիրո՛վ
փըրկչի՛ն։ Ո՛ւր սիրո՛ւ կենարա՛րին
բորբոքեցա՛ւ յոգիս սրբոցն. ձայն
տա՛ւեալ խրախո՛ւսեցին դիմեա՛լք
՚ի մա՛հ յօժարու՛թեամբ. զե՛կաւա՛ք-
րըք հոգե՛ւորք զալիս մեղա՛ց խոր-
տակեցին. ճա՛ռագարհ մե՛զ հո՛րդե-
ցին ՚ի յե՛րկնային նաւա՛հանդի՛ստն։
Ա՛ղկըրտեա՛լք արեամբն Ք՛րեա՛նց
արբին զաւա՛ժակ մահու փըրկչին,

յառաջեալ յամենեցունց յովսէփ ընտրեաց աշակերտացն. նո՛ր բահրամ սկսով լըցեալ և նահատակ բարի ցուցաւ. զի՛նեցաւ տալ ճար վառաց սիրբուԹեան անմահ բանին։ Ա՛ւսուցի՛ն ամենեցուն երկըրպագել քուա տէրուԹեանդ. չարչարեալք արիաբար ընդ դեմ մահու՛ չար իշխանին. պա՛տրաստ տեա՛լք ի պատերազմ զպատրանս չարին խափանեցին. ջուր կենաց մեզ աղբուսին ըզհո՛ր մեզացըն հինցո՛ւին։ Ա՛հ լուսոյ մեզ ծաղուցեալ զանգխտուԹե խաւարն ելոյծ, սահակ սուրբ հօ՛տապետ սովելէական բարեացն հաղորդ. վերբերին վարուց բարեաց, վանիչ չարին պաշտօնէից. տարփացեալ անճառ լուսոյն վերանալացաւ ի կեանս անմահ։ Ա՛բուՆեացըն ճըշմարտից եկայք և. մեք հետեւեսցուք. ըզնծո՛ւԹեամբ կատարեսցուք ըզյիշատակ հայրապե-

տայն . և՛ սեսցուք յարմարութ
՚ի միութի՛ մարմնոյ վերակչին . վայ
լեացուք գործովք բարեաց ՚ի յե՛րկ
նային աւազաստի՛ն : ՚Երիստոսի
թագաւորին սրովբէականն ձայնիւ
հրնչմամբ երգեացուք զերգս ծա՛հ
նուրեն վերակեալք աբեամբն իւրով
սրբոյ . զի գերութի՛ւ խոնարհեալ
ընկալցի՛ զաղաչանս , թողութի՛ւն
շնորհեացէ՛ մեր բազում յանցանաց :

Պայծառացան այսօ՛ր սո՛րբ եկեղեցիք լուսաւորչո՛յ կե՛նդա
նեօք , որք ՚ի գործոց իւրեանց ծա
ւալեցի՛ն երկնայն աւնմատուեր
հայեցեալ աչա՛ց երգաւոր սիրտքաց :
՚Ռահանայք պատուեա՛լք ծծ
մամբ սո՛րբ հոգւոյն , նախակար
գեա՛լք յառաջնորդութիւն վան
վագողաց վերնոյ յարկին և անպա
տո՛ւմ պատրաստեալ բանբեացն .
այսօր փո՛խ թացա՛ն եկա՛ն նեղ ՚ի
նոյն : Օ՛ լուսաւորնոց երկնի՛ց հրնե
ցեալ նշնաւորութիւն . տեսանելո՛վ զա

ճշ
հմբ
դճ

թեամբ զաւրագլուխքն կոչեցեալ յուրախութիւն ածային և լուսաւորի՛ր սիրտ քոյ ամենագանտին. պատրաստեալ նոցա՛ զյաղթանակ մարտին։ Ընդարձակեաց և անսրբութ՛ան մասնաւորն ձեռօք նըշխարաի՛ն պատուական ընծայիւդ Թագաւորին երկնաւորի, որ հրաւիրեաց արեամբն իւրով լինել կըցո՛ւդ խաչին սեղանոյ, կամակար մըտօ՛ք զի նքեան սիրոյդ։ Աշտարակ ընծայի՛ հօր ազգի մարդկան քրիստո՛ս աստուած. զեկեղեցի՛ քո հաստատեա խընդրուածովք նահատակաց՛ի՛ քէն ընտրելոց, բանբերար վըրկի՛չ միայն մարդանէր։ Ար խոստացար լինել ընդ մե՛զ միշե՛ի կատարած անանձըրպե՛տ ի քէն վաւրժոզաց, և այցելու մեզաւորաց ողորմելոց ի բանտարկուէն ի խաւարաչէն նորա կամս. քաղցրութեամբ քո տէ՛ր խրնայեա՛ ի մեզ։ Եղամբ արեան

սըրբոյ քոյ հօտակերտաց զնկե-
ղեցւոյ քո ցըրուեալ մանկունըս
ժողովեա յուրախութիւն ըզվա-
րատեալըս տկարամութեամբ և ար-
տասուաց յորդահոս բըղխմամբք.
վըրկութեան մերոյ պարգեւաց
բանիխոհ։ Աղաչանօք սոցայն գը-
թացիր ՚ի մեզ ամենակալ և ա-
մենահաւատ. որ ընտրեցեր ՚ի մայրե-
կանէ չարչարանաց քոց զնա-գակիտս
և գերազանցն բարեաց ժառանգ-
դորդս. օրհնութիւն քեզ տէր
երկնացեր ՚ն մանկունք։

Ընդե՞մ ձեզ երկս ըզհրեշ- հմբ
տակայն լռզձայնս, յաւէժս և բձ
վայելուչս մըտերիմս և ներքոյ-
զեանս. ոչխ սուրբ զերդանդն-
դեան նք։ Ընդառե՞լ պարծիմըք
ձեօք սուրբ հօտապետիցըք քրիս-
տոսի. յորինեալք և յարդարեալ
բեալք տաճարըք սըբ մարքեանզլք
օթեվանըք տէրութե՛ երկնաւո-
թագաւորին. ոչխ Ոըք եկեալ

հանեալը ք լինելին սեւագոնդ
գործն պատիւց, զի յատկացուա-
ցեր ն զառաջնորդսըն հայոցաստ ոչ
նեայց ըզսո՛ւրբ զեր ծն-
դեան: Որք չուեալ գնացեալ
լը ք լինելին ՚ի պալատն անօրէն
Թա՛գաւորին, զի վկայեսցեր ն ճըշ-
մարիտ սո՛ւրբ երրորդո՛ւԹեանն.
սո՛ւրբ զեր ծն նեան: Երա-
նելո՛ցն ՚ի մա՛րտ մըտեալ երա-
նելո՛ցն ՚ի մա՛րտ մըտեալ, զի վճ-
բաւորեսցեն ՚ի մահ ըզքեզևսար և
կրնեսցե՛ն ըզզօրութիւնըս Թըշ-
նամ ոյն. սո՛ւրբ զեր: Որ խոր
զախե՛րըն յա՛փշուԹի՛ պարտեաւ,
որ խորզախե՛րըն յա՛փշուԹի՛ պար-
տեաւ ընդ մեծ մաքառո՛մըն սըր-
բոց ճըգնաւո՛ր ոյ տացն, ընդ սո՛ւրբ
զեր ծն նեան: Իսկ ՚ի հեղմա-
նէ սուրեան ձերոյ հոտ անո՛ւշ բու-
րեաց ՚ի յերկինս. և հոտոտեցաւ
ա՛ստ ուած ՚ի հո՞տ ա՛նո՛ւշից ընդ կա-
մա՛ր պատարագի՛ս ձեր. ո՛վ

սո՛ւտ լսել զերծանիցեմք։ Ապ համբարձայք ի կաճառս սո՛ւտ բեկից և ի դասս քո՛ւլէից. բա բեխծսեցեալք առ տէ՛ր վասն անդ ձանոյ մե՛ռելոց. ո՛ծվ։

Լոգ առաջնոյ առաւ Ղեղաբարին, և ի խոհուրդ արարչութեան, և ի յարութիւնն Յիսուսի։

ՀԱՅՐԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, բանն ձե
յանէից ի սկզբանէ զերկ կիր
կինս երկնից, և զերկնայինն զօրս անմարմնոց լմանալեացըն զբազմութիւնոց, և զզգալի տարերց քառից հակառակաց միաբանից. ո՛րով յաւէտ փառաւորեալ երրորդութիւնն անճառելի։ Ընդ որեքսըբեաւն մի տէրութիւն միով բնութեամբ ասծուԹիւն, լոյսն որ անեղ արարչ չական առաց լինել լոյս եղական. զոր և ծագեաց յօրն առաջին միաշաբաթի կիւրակէին. ո՛րով յաւէտ փա։ Ընդունելոյն բացատ

լեսցու՛ք , զծածկեալ խո՛րհուրդըն ծանի՛ցուք . զի՛ լոյսն անտե՛ս իմա՛ նալի մաքու՛ր հո՛գւոց տեսանե՛լի , ՚ի սոյն ծագե՛աց վիշաբաշխ մեզ յարու՛թեան սու՛րբ Հա՛ւատոյն . է՛կայք վըրկեա՛լք ընդ զըւարթ՛ նո՛յն տու՛ք օրհնո՛ւթիւն յարու՛ցելոյն : Ա՛ղբղդ սիրա՛ւ խոնարհե՛ցա՛ր , ՚ի վըրկու՛թիւն մեր մա՛րմ նացար . նովի՛ն մարմնո՛վըն խաչե՛ցար , ՚ի գերեզման՝ մահո՛ւ եդար . այ՛սօր յարեա՛ր աստուածաբա՛ր , ՚ի հրեշտակաց քարոզեցար . է՛կայք : Ն՛ըւեցա՛ր խըն՛կաբեր՛ին յողջոյն կենացն ա՛ւրախալից . և ՚ի լերի՛ն գալիլեայ առաքե՛լոց մեծասանից . արժանացո՛ զմեզ ընդ նոսի՛ն զքեզ տեսանել յօրըն վերջին . է՛կայք : Ա՛մուխի՛ որդի՛ք զարմի՛ք հարսի՛ն լուսոյ տու՛ք ա՛ւետի՛ք . եթէ փե՛սայն քո յա՛րուցեալ յաղթեաց մահու իշխանո՛ւթեամբ . գայ պըսակե՛ ըզքե՛զ փառո՛ք եւ ընդ աւաջ

սլաձնեաւ զարդուք . եւ զեւս եւ զնա յատենեցեալն նընջեցեալց կենդանեաց պսակս տացեն :

Եւ գեռ նեռան Աբեթեի վան երիւրելի տուր արարքն, և վան երինայիւ ջրոցն :

Ի ՈՐԺԱՄԱՆՆ բանիւն հրամանէ ի յերկրորդումն ա- | էջ
ւուր սկզբան, ընդնուրան ի ջուր- | գկ
ցըն բաժանեաց, հաստատուիլ պարմանակեաց . որով զաշխարհս հոգեվինաց անջրպետեաց ի հրեղինաց . ընդ նոսին որպէս լուսոյ տուք օրհնուիլ երկեակ լինցին : Ընդամէնս հոյլք քրովբէից երեքսընեակըդ սրովբէից, ամենուք անձուիլեն համակոյ երկրորդութեան, բայց ելուք առաջի վասըն մանկանց եկեղեցւոյ . ընդ նոս : Պետրոսեան իշխանութիւնք, և անխափան միշտ ապրութիւնք, անյաղթելի սուրբ ղօրութիւնք ի

յարարչին վասատրութի. ամաչե-
ցէք զտէրն ողորմած անտես չառ-
նել զգործս ձեռացն. ընդ նո։
Ոաւք անմարմնոցըն պետութենց,
հրեշտակապետիք բարձրութենց,
հոգիք հրեղէնք և սպասաւորիք
հրեշտակաց զինուորութիք. մաղ-
թեցէք զտէրըն տերանց վասըն
մարդկան երկրաւորաց. ընդ նո։
Երկնաւորաց դասուց վերնոց ծա-
նաբանից քոց զբաւութենց, քաղց-
րասցի՛ն առ քեզ գըթած որ վա-
սըն մեր ձայն մաղթանաց. զօրս և
տացեն մեզ պահապա՛ն յայսըմ
հետէ մինչ՛ի վախճան. ընդ նո։
Օ՛ղորթենց և տերութենանց իշ-
խանութենանց և պետութենանց,
և ամենայն անուանելոց ոչք՛ի
յերկինս պաղատանօք, ընկալ քա՛
ուրախութեամբ զմեզ յօր մահու
և յարութե. ընդ նոսի՛ն օրհնել
հոգւով ըզքեզ ընդ հօր վասանա-
նըլո՛վ։

Աշգ վան երզրէի ասոր պարզութիւնն, և վան երզրէի դարն, և ի Յովհաննէս Մկրիչէ։

Ի՞ սակաւն բանն որ ընդ հօր ա- <u>գլխ</u>
րարչակից և համազօր, յերկրորդ ա-
ռաւր զՈւրսըն զատոյց, զբոյսս և
զընտանիսըս բըղխեցոյց. ինկ ի յեր-
րորդ դարուն դարձեալ զՈւրսըն
հեղեղ ցամաքեցոյց. զնոյ տապա-
նաւն իւր ապրեցոյց. ըզկենդա-
նեաց սեռս աճեցոյց. տօնք օրհ-
նութիւն անճառ լուսոյն, հօր և
որդւոյ և սուրբ հոգւոյն։ Ի՞նդ
ծառոյ երկրի զդալեաց տընկէեաց
և զտանկս խանձալեաց. զհեղեղ
մեղացըն ցածուցեալ, զբաս ար-
դարոց բազմացուցեալ. յորոց և
մեծն ի ծնանդս կանանց, մկրտոյ
հնորհայ և ծրինաց. տօնք օրհ։
Ի՞ սպառուրէն երկնից զինուորն, ար-
քայութեն աւետաւոր, խընդրեա
դընել ելս ի սըրտի աս ի հովտէս
տըրտմականնէ, յոխտեալ սեղն
սէրուեսական ի խոստացեալն որդ-

ւոց մարդկան. տուք օրհ։ Յաճախանդին հօր ըսպասաւորի և յարդանդէ երկրըպագող. կարօտ պետ և մերկըտիչ այնմ որ մեղաց մերոց քաւիչ. լեր բարեխօս առ նոյն գերթած ջընջել ըզգիր մեր յանցանաց. տուք։ Ի հօրէ լոյս ծագեցար մեռեալ բնութեես կեն դանարար. ածաքեցեր յառաջընթացս սուրբ գյովհաննէս քարոզ կենաց. սորին հայցմամբն ամենակալ ըզպաղատանըս մեր ընկալ. տուք օրհ։ Ոսաւաբեղ յերկինս ելին հոգանկիւթեայ սուրբ հրեշտակին, արժանացո ըզմեզ նորին նեղ և անձուկ ճանապարհին. զի հետեւողք գոլով նորին հօր քո վերին օթեվանին. և երգեցողք ընդ երջանկանցն որպէս լուսոյ քեզ երգս վասնաց։

Լրջ վան չըրդրդի սոսոր արարչութիւնն, և վան չըրդրդի երրոն, և վան սաթիոց Նոռոգոցնին։

Խսնաւսին անգոյ և սկըզբնաճին հալաճեցաւ յօրն առաջին, լոյսն այն պայծառ յօր չորրորդին յարեդակն նիւթ հաւաքեալ. լուսինն ի տիզ լուսոյ ստեղծեաճ, և աստեղաց պարք յօրինեալ, ոյով օրհնէ ստեղծողն էից ի բանաւոր պաշտօնէից։ Ծաճկեալ խորհուրդըն ծանուցաճ չորրորդ դարուն խաճհակաւ. ի չորրորդ օր դարճեալ հրեշտաճկն ետ զաւետիսըն կնաճական, թէ լոյսն ոչ բովանդակի, ի քէն մարմնով պարճնակի. յոր օրհնեցայ.ք ազդ ելիկրաճինք, տուք օրհնութիւն պըտղոյ կոճսիկն։ Կնաճսին նախանձ մօրն եւայի, յորմէ ազամըն հին պարտի, բոլճան ա նէ ճբըն տըրտմական քո ընչ ճնըն դեամբ կոյս մարիամ. ածաչեաւ զքո միածինն՝ թողճել ըղմեղս որդւոց նոցին. յոր օրհ։ Ճսրան ընճայ-

եաՀ յերկրե յերկինս, յոր համ
բառնամք առ քեզ զհոգիս. յօր
լըսելոյ քո զաւետիս խընդրեա լի-
նել մեզ լըսելիս, զձայն աւետեաց
քոյ մխածնին՝ եթէ ելիցէ օրհ-
նեալք հօր իմ. յոր օրհ։ Զայնիւ
առ քեզ տէր պաղատիմք և առաջի
քո անկանիմք. ածլաչանօք աստուա-
ծածնին հնչի՛ մեզ ըզբոց հնոցին.
տօ՛ր արտասուօք զմեզս ջնջել և
վերստին զմեզ նորոգել. յոր։ Ո՛վ
կաւաւր ճարտարապետ անցեր ընդ
ծով կենցաղս անհետ, վէրաբե-
րեա՛ ընդ պետրոսի զմեզ՛ի յալեաց
մեղաց ծովիս, պաղատանօք գերա-
գունին անապական քոմ ծընողին.
յոր օրհնե։

Այդ վան հինգերորդի առաջ պարբերութեան, և վան հինգերորդի գարուն, և ի սկիզբ Աստուածընկալին։

Եշ Ո՛ածագայիցեաՀ բանն՛ի հօրէ՛
յոր հինգերորդըն հրամայէ, բնդ-

խել ՚ի ջրոյ սեռս կայտառաց և թեւաւորս օդականաց. խակ ՚ի դառն ն հինգ մկըրտին յամսին և ՚ի ծովն խտայել հին. տաղուք հրաշէց ներգործողին պատիւ և փառս անեղ բանիւ։ Աղքատասէր օրհնակի առաքելոցըն քրիստոսի, որք ՚ի ծովէն տիբերական ՚ի յերկինայ ինալն կոչեցան. անցին ընդ ծով աշխարհական, և ՚ի հոգին մկրըտեցան. տաղուք հրաշ։ Յուդա խուժիւնան անզգաւական ՚ի հարս սնեան անաստական, զձեզ առաքեաց հայրըն վառաց հրաբխրատուք տըրտմականաց. սուրբ հարսանեաց այն հայցեցէք ընդ ձեզ լինել մեզ պարակից. տաղուք հրաշ։ Ոդոգաղք տիեզերաց ՚ի նախահօրըն յանցանաց. նորափետուք զարդարեցէք զեկեղեցիս հեթանոսաց. պաղատեցէք առ նոյն գըթած, զմեզ նորոգել ՚ի հնոյ մեղաց. ասա։ Ընդ երեսս համայ-

նմից արարածոց ՚ի յանդոյիցդ, նոյն
ևինեցեր զևկեզեցի վէմդ ՚ի վերայ
վիմին բանիդ. ընդ եղեալ հիմունս
՚ի նոր սիռվէն ըզմեզ յօգեա ևին-
մամբ ՚ի նոյն. տա՛ւ ՚Ի՛ւրախացա՛ւ
գնացիւք գեառն քաղաք ՚ի քէն
ևինեա՛լ յա՛. յո՛րմէ վըտա՛կք ևնո-
հաց հոսե՛ն, զոգիս մարդկա՛ն ուս-
դանեն. սո՛ըօ և մե՛զ ՚ի ջրոյն կե-
նաց հայցմամբ հոգւոյն մատո՛ս-
ուակաց. զի՛ բանաւո՛ր երկիրըս քո՛
պըտղաբերի ՚ի վահ՛ճա՛ն քո՛։

Լուծ վան վեցերորդի ա՛ռա՛ր արարչո՛ւթեանն, և վան վեցերորդի տա՛ռն, և ՚ի խաչե՛լութիւնն Քրիստոսի։

ուբ Ձի՛հանդուրժեալ բնութեամբ բարւո՛յն ունել միայն զանճառ բա-
րին. այլ ստեղծեալ մարդ յիւր պահակերի՛ն ՚ի վեցերորդն առաւօ-
սի՛ն. և՛ ՚ի յերրորդ ժամ զկողա-
ծի՛ն ՚ի յօգնութի՛ն ետ հողածնին. պո՛ռս ՚ի դրախտի՛ն եդ վայելել,

բայց ՚ի պըտղոյն մահու ախտիկ։ Պա՛տանեա՛լ սա դա՛տողին յետ յանցա՛նաց ապա՛ռնէն հին. զկո՛չ նըմն պատճա՛ռ եղեա՛լ խաբմա՛նն և կինըն զօ՛ձըն դա՛ւաճան. ո՛րով երկիւղ այս ա՛նհնա՛ւ, վոյշ և տա՛ տասկ ՚ի սա՛մ բուսաւ. վը՛ճիռ մահ հա՛ մարդո՛յն տըւա՛ւ, դառնալ ՚ի հող ուստի ստեղծա՛ւ։ Ջ ընդել վուԹայը հայըն վասուա՛յ ըզգիր պատուհաց մեր յա՛նցանաց. ո՛րով զգեցա՛ր որդին գլխա՛ծ ՚ի վեց դարուն զմարմին մեղաց. հո՛ր հաճուԹեամբ ՚ի մահ խաչին եկըն կամաւ ՚ի յա՛րքաԹին. գա՛ռըն զենաւ ՚ի հին զաւկի՛ն վոխան գառանցն օրինաւկի՛ն։ Ա՛ստիս լուսո՛յ պատուիրանին արդարուԹեան ճանապարհին, բո՛ւթթանալո՛վ քո ՚ի խաչին բարեբացո՛ւցեր զմեզ ՚ի յերկինս. քո՛ անպատո՛մ խոնարհուԹեամբդ և կամաւոր խաչելուԹեամբդ, հա՛շտեաց ընդ մեզ

տէր գըթութիւն և թող ըզմեզ ողորմութեամբ : Սակայն սերտողէից և ահաւորըդ քրովբէից· խոնարհեցար ի չարչարանս չարչարելի բնութեամբ մարդկան. ի խաչն ըզմեզ սպաներ և ղատակիք մահու լուծեր. Հաչտ : Ո՛հագին բնութեանց էից և արարչըդ բոլորից, յորժամ ծագեա զխաչիդ նըշան ի գալըստեան քո միւսանգամ, զերկրպագու՞ս այժմ հաւատով լուսաւորեա նորին լուսով. զի համաձայն խաչազգեցիկն ըզքեզ օրհնեմք յաւիտեանից :

Նշգ վան եօթնեերդրդի սաստ արարչութեան, և վան եօթնեերդրդի դարձ, և ի խորհուրդ հանգստեան :

շաբ Տէրն յետ ստեղծմանն արարածոց հանգեաւ յեօթն օրն ի գործոց. այն որ հանգիստ աչխատութեան, և կամքըն գործ է եղելոց. ոստ և մեզ յոյս հաստատութեան

ետ հանդըստեամբըն չաբաթուն, թէ՞ աստ գործել զգործս ՚ի, անդ է հանգչել ընդ աստուածոյ։ Պա՞ բռնաբար վարդապետիմք, յօրինա՞ կէ տեառըն խրատիմք. որ ՚ի յերկրորդում արարչութեանն յետ կատարման անօրէնութեանն, յեօթներորդ օր հանդըստեաւն ՚ի ձեռն մարմնով ՚ի դերեզման, զկնպեալ հոգիսըն վերածեաց, զանանց հանդիստըն պատրաստեաց։ Ցօղդ որ ՚ի քոյդ կողէ ցօղեաւ բրժըշկեացէ ըզհաւնգուցեալսն, ինձէ ՚ի հոլ մահու նոցին և բուսուսցէ յօրըն վերջին. կենդանարար ձայնիւըդ քո կոչեա զնոսա ՚ի կեանըս քո. և դասեցո ընդ արդարոցն երդել քեզ փառս ընդ զըւարթնոցն։ Խնծեալ զնուիրս կենաց ունողդ դարձոյց յանցանքն ՚ի մահու հոդ. իսկ անմահիդ մեռելութիւն շնորհեաց դարձեալ զանմահութիւն. զօրս են ընդ քեզ Թագեալ մահ-

ուամբ աւազանին մկրտութեան, յորո ընդ քեզ բոլին վասն ձեր արեգական նըման լուսաւոր։ Փայլին արդարքն յարքայութեան և ճրագնաւորքն ի հագբատեանն. մարտիրոսքըն պըսակին և կուսանաց լապտերք վառին. զամենայն տէր ընդ նոսին որք գքեզ ահ խոստովանին. արդարութեամբ մի գատեսցին այլ զթութեամբ քո քաւեսցին։ Վասն անպատմելի խնայարհութեանդ որ ի մաղեցար մնալ զութեամբ, և յարուցեր յորդւոյդ մարդկան որք հաւատով ի քեզ անկան. յարո և զմեզ արդարութեամբ և զնընչեցեալն ողորմութեամբ. զի կեն դանեացըս բերանով տացին քեզ վասն ընդ հօր հոգւոյն։

Երգ արեւագալէն՝ վերի երկայն անուն առաւն սաղմոսին։

ՅԵՐԵՒԵԼԻՔ զինչ՝ լմուտս ՚ի հիւսիսոյ և՛ ՚ի հարաւոյ. ամ աղդ և՛ աղի նք, յօրհնութիւն նոր օրհնեցէք զարարչէն ամենայն ծով, որ ծագեաց երկոյս արեգական ՚ի յայօր յաշխարհս։ Երկեղցիք ամենայն վասն աբանիչք աստեղացն երկնից. յաւուր օսանա ըմբռնեցէք զառաւօտ խաղաղութեան քո գովեցէք ընդ հօր և հոգւոյն, որ ծագեաց երկոյս դիտութեանն խորհ ՚ի մեզ։

ՆԱՀԱՆԳ ՎԵՐԻ ԱՂԱՂԱԿԵՑԵՔ սաղմոսին։

ՆՎԱՆԱՒՈՐՔ ամառոյ, և ժառանգորդք երկնից այրքայութեան. ոչխար փոխանակեալք զանցաւորս աւուրք զանմնալին քան զիանի. բարեխօսեցէք աստ տէր վասն մանկանց երկրիս։ Ա՛ստ հատուածք պանծալիք, և սիրե-

ցեալք ի յերկինսն հօրէն. որք
մկրտեցայք ընդ քոյ արեամբդ
ձերիվ ի մահ խաչին. բարեխօսեր։
Ապստիւք ցանկալիք, ել օթե-
վանք հոգւոյն ճշմարտութեանն.
որք յաղթեցիք հոգւով կարեաց
ել ցանկութեան. բարեխօս։ Վովե-
լիք աչխարհի, ել բաղձալիք վեր-
նոցն պետութեանց. որք եղա-
նուքեան մասին հասիք քան զա-
վենայն ոիպին մարդկան. բարեխօս։
Կամաւք պատարագք, մանկունք
տիօք և կատարեալք իմաստութիւ.
որք վոխանակ կաթին արբիք
զվինի զմայլեցուցիչ. բարեխօսեր։

Նոյն ինքն Աստուած աստուած սաղմոսին։

Ի ձայս ապարիչ լուսոյ ածաղկեա
ձայս քնաշխարհդ ի ձայս յանմա-
տոյց, հայր երկնաւոր, ի դասուց
լուսեղինացն օրհնեալ. ի ծագել
լուսոյ առաւօտուս, ծագեա ի
հնձիկս մեր ըզձայս քո լամպնակի։
Ի ձայս ի լուսոյ ծագումն ածեգանին

արդար. անձամբ ծընանել հօր
որդի. յառաջ քան զարեւ անուն
քո դուեակ ընդ հօր. ՚ի ծա։ | ՚ոյս
՚ի հօրէ բղխումն անբխուր բարու-
թեան. հոգւոյդ սուրբ աստուծոյ.
մանկունք եկեղեցւոյ ընդ հրեշ-
տակս ըզքո բարեբանեն. ՚ի ծա։
| ՚ոյս երրեակ և մի անբաժանելի
սուրբ երրորդութի. զքեզ ընդ
երկնայնոցն երկրածինքըս միշտ
փառաւորեմք. ՚ի ծա։

Նոյն ինքն Տէր հովուեսոյ սաղմոսին։

Ո՛ահնասա՛ռ՛ս՛ր՛ս՛ն և ճրշմա՛ր՛ը-
տո՛ւթիւն և կեա՛ն՛ք քրիստո՛ս՛ա.
առա՛ջնորդեա հո՛գւոյդ մե՛ր՛ը-
րո՛ց. յերկրի՛ եւ ա՛նի՛ կե՛րակո՛ւր նա։
Ո՛ւռա՛ք՛ն կենաո՛ր՛ա՛ց մըտա՛ւ-
յհետ. մո՛ռ՛յծ է՛ ըզմեզ ա՛ր՛ո՛ւ
հա՛յր քո և հո՛գի. է՛ւդեր միշտ ըզ
փառս։

ԱՀ ԳՃ Ո՛Չ ՆԱՄԱՒՈՐ լսելիս հայր անլսակիսլեն, էվց էամ ի յանդոյց, բարձեր ձեռաք նիւթ ի հողոյ և առեղծեր մարդ ի պատկեր քո. դլխովքեն ասից խոնարհեցաւ, որ զպատուիրան քո մոռացաւ, դարձեալ առեմք քնատ անմահակին մէջ հայր մեղայ քեզ ի յերկինս։ Երկնաւորացն անքննելի եղեր մարդկան տեսանելի. զգեցար պատկեր հողեղինէ, պատկերիդ հօր անվոխելի. էլեր յերրորդ ժամ ի խաչին վասն ազգանդ նախասաեղծին. ընդ աւազակին քոմ խաչակիցն արժանացար լսել դրախտին։ Ծագաւորդ Հաւատովդ առաստաբուղս հնդիկ հնարհայ. ժողովելոցն ի վերնասանն առաքելոցն երկոտասան. ի հոգի լեզուս երեւեցար յոգիս նոցա վերանալոտար. լուր յանուն

քո ժողովելոցս էջ և առ մեզ
յերրորդ ժամուս։

Ներգ Վեհերտէ ձամն։

Խաւարեցաւ լոյս արեւուն ի ✠
վեցերորդ ժամ ուրբաթուն, ծա-
նոյց Թէ լոյս արարչական նըսե-
մանցոյց զլոյս եղական, կամեալ
ըզքեզ մերկ ի խաչին քոզով ստուե-
րաբն ծածկելին. հեթբեա ի մէնջ
ըզծանրութի չըլջող դիւրին միջ-
րէ։ Ձանձրութի մարտ այսոյն
չարի որ յայս ժամուս պատերազ-
մի, զոզեալ յոգւոց մեր հեթբեա-
ցի՝ քո նըշանաւ սրբոյ խաչի.
ճըշմարտութեան քո ճառագայթ
զառ ի յերկինից անկեալ փայլակն՝
մերժեալ ի մէնջ հալածեացէ, և
զմեզ լուսով քո վառեացէ։ Յայս
միջօրեայ տուընջեան ժամուս վայ-
ելչական աչաց մարմնոյս, նեմուք
դաղտնեաց մի խոցեսցուք ի խա-
չամբն որ ի ծածուկ. չըլջանակի
բանակեսցեն ըզմեզ բանակըք

հրեշտակաց, որք պարակից մեզ լէ
նելով ըզքեզ ընդ հօր վառա՜
րելոյ:

Երգ Խնկոյին ձայն:

Ձպրչարակեցեալ քեզ տիւ լու՜
սոյ երեք ժամն խաւարելոյ, պայ՜
ծառացեալ յինեմերոդին ի տիպ
լքման մահու ստուերին. ջնդըդ
լուսոյ մեծապայծառ աւանդեցեր
զհոգիդ առ հայր. ոահիւ կրցորդ
քեզ ի յերկինս ըզմեզ ուղեա
հոգւովք քոյին: Սնդարամեորք
սարսեցին զկապեալ հոգիան արձա՜
կեցին. վէմք ի վիմեդ պատառե՜
ցան ի տապանաց մեռեալք յա՜
րեան. տաճարք երկրի տատանէին
և աշխարհի սիւնք դողային. բա՜
մեալքս առ քեզ պաղատեսցուք
զի ընդ արդարսըն դասեսցեմք:
Ջօ՜ցեր յայնժամ ըսքանչելիս և
այժըմ մեզ ողորմեսցիս. ւիւծեալ
բնութիս քեւ ձղջացաւ շնորհեա
և մեզ լինել անցաւ. վասն մա՜

Հոգւ քո կենարար կեցո ընդմէդ տէր
բարերար. քեզ պաղատիմք ընտ ա-
ւաղակին յիշեա՛ ընդմէդ յօրն ա՛-
հագին։

բձ Ա՛նահապետին աբրահամու հայեաց
մամբ ընկա՛լ տէր զաղաչանս։ Ե՛ւ
ծառային քոմ սահակայ խընդրու-
ածովք ի՛ մեզ գըթա։ Ա՛ստնա-
տեսին Իսրայէլի Աւրով սրբեայն
ի՛ մեզ խնայեա։ Ե՛րեքսրբեան
երկնք սրբեա զհոգի
զմիտս և զմարմին։

Երգ երեկոյին ձայն խաղաղական։

բձ Ա՛նձեա սիրով հայրըդ գըթած
ի՛ քո ստեղծեա՛լ գործըս ձեռաց.
և ըզբանակըս հրեշտակաց տուր
պահապան մեզ տըկարաց. վըր-
կեա զանձկենս ի՛ վտանգանաց ի՛
խաւարչի ընդդէմ դիւաց. զի՛ ի՛
տուընջեան և դիշերի տայցուք
քեզ փառս անըսուելի։ Ա՛մէն անեղ

անբակլիզեան ծընունդ անճառ որ-
դի և բան. որ արարեր ըզտիե-
զործոյ և ըզգիշեր ի հանգիստ
քնոյ. տա՛ր ի նմինջել աչաց մարմ-
նոյ արթուն լինել մեզ ըստ հոգ-
ւոյ. զի՞ Պաբուն հոգւոց բանա-
ւորաց աղբիւր լուսոյ բաշխող շնոր-
հաց. ի փակել դրանց բնութենից
մարմնոց լոյս տուր աչաց սրտից
մերոց. ի գիշերաց առ քեզ կանխել ընդ հրեղինայն օրհնաբանել.
զի՞ Սա՛բբաթ սրբոց երրորդու-
թիւն, ըզմեզ մաքրեա՛ քեզ բնա-
կութիւն. շնորհեա ընդ մանկանցն առաքեալսն հանգչել ընդ քեզ ի
յանկողնի. տա՛ր ըզհայցուած բա-
րեկամին՝ ըզխոս երից նրկանակին.
զի՞ Երեւեալ լոյս ըստեղծեր
զտիե և զգիշեր բաժանեցեր. ծա-
գեա մեզ տէր ի գիշերի ըզճառա-
գայթս լմանալի. տա՛ր յամ ժամա-
նակի զսահսանող աջ քո հովանի.
զի՞ Սիրոյ քո հուր արկեալ յերկիր

բոլբոքեացի՛ ’ի հոգիս մեր. զխոր-
հուրդ սըրտից մեր մաքրեացէ զլոյս
դիտուե՛ քո փայլեացէ. ’ի քնոյ մա-
հու զմեզ զարթուե՛ացէ զմիտըս բո-
ցով՛քո՛ վառեացէ. զի՞ւ ի՛ քեզ նայ-
լիք լոյսդ անմահտոյց՝ ’ի զգայական
ծածկեալ լուսոյ. որ վը՛ մեր եդա՛ր
’ի գբի և նըշնջեցեր ’ի տապանի.
ա՛ռ մեզ նըշնջեա արթուն քնա՛լի՛,
հեըքեա՛ զչարին ներգործուլի՛.
զի՞ւ ի՛ վոյդ լուսոյ անըսուսէրի պա-
զատանո՛ք կամք առաջի. որ վա-
կեալ դրամբք յերեկոյին երեւե-
ցար մեծասանին. ընդ Թովմայի
առ քեզ դո՛չեմք տէր և ա՛ծ զքեզ
դաւանեմք. է՞ջ և առ մե՛զ յե-
բեկո՛յիս և տուր զողջոյն քո՛ ’ի հո-
գիս։ ա՛մեալքս ըզքեզ տէր աղաչ
չեմք, մեզ յօդնուլի՛ նայել հայ-
ցեմք. պահապանդ իսրայելի ան-
ձանց մերոց լե՛ր հովանի. ձ՛ի եա
առ մե՛զ խաղաղարար, զի նըշնջես-
ցո՛ւք անխռովաբար. և՞ ընդ ա-

ռաւծտըս կանխեսցուք օրհնել զք. քեզ ընդ հօր հոգւովք։ Պահման վտգոյն գաբրիէլէ որ ի վերջնումըն դիշերի, լսեալ ապա զմեզ աղաժանի և ամենակալին օդեաց դասն. անշէջ վառեալ լոյս լապտերաց ըստ խոստմանն հինգ կուսանաց. զի ընդ մեզ ի յառաջատաս հարսունք հոգւով մկնացուք ի վառս։

Ձ ամենեսեան ի միջնջ տէր նըշանառ խաչի ք. 169։ Նայրեխօսեա վասըն մեր աճամծին մարիամ։

գձ Լո՛ք զին հայցեա՛ք հայր զքրիստոսեանց և աճ՛ մըխիթարիս քեանց. ի տըխրականն դիշերայնի՛ն միջնեակ ժամուս, մըխիթարեա՛ զմեզ ի տըրտմութեանց մեզաց, և հնարհեա՛ զուրախութի՛ դործոյքը արդարութեան. աղաչանո՛ք նը աճամծնին և ամենայնի՛ն արդարոց։ Լո՛ստ քաղցրագո՛յն աճայնի ք. հրամանի կոչմանն որդի աստուծոյ. ելեալ եմք առաջի ք. յերեկոյիս

աչխատեաւքը և ծանրաբեռնեալքը. Թեթեւացո՛ւ ի ծանրութենէ մեզոյդ զանձինս, և զօրացո՛ զառնալ կամաւ ըզքաղցրը լուծ քոյ պատուի քո նոցա. աղաչս։ Պաղատի՛մք առ քեզ հոգւով՝ի հանդերձեան հասեալ ժամուս մարդանէրը հոգի աշխատեծոյ. յորժամ նոքոգնա զերեսս երկրի և վերըստին ստանաա զմի՛կա մարդկան, նո՛րափեստուր զարդարեա՛ ըզնընջեցեալսըն մեր ըզծնեալսն՝ի քէն սուրբ առնազնաւն. աղաս։

Ո՛կեղանաձիր անարատ ծըննողի՛ քո արկանեմք. 567։ Ձա՛ղկըդս ապա՛ ևս ըզմե՛զ տէր ընդսրբոց քոյ. 384։ Ի՛ նըստիլ քո յաւետնի դատաւո՛ր ահեղ. աղաչանք։

Ը ՕՐՀՆՕՂ ամրագիր և ուղիղ
դատաւոր ի մէջ սրբոց
քոց բարեբանեա. Հայրցըն մերոց
աչքն օրհնեալ եմ յաւիտեան։
Ո՛զբեզ ոչ ի հնոցն իջեալ ապա-
ւէն, խոնարհեա՛լ ի գո՛նդըս մար-
տիրոսաց գո՛ովիս. Հայրցըն։ Ո՛զբեզ
որ ահաւո՛ր Թագաւոր յաւիտե-
նից, այսօր ընդ դասս վկայից քոց
բարեբանեմք. Հայրցըն։ Ո՛զբեզ
օրհնեցեք, բարձր ա՛րարէք ընդա՛
յաւիտեան։ Ընդաւելին երկնից
և հրեղինաց, ի հողեղինաց հաճե-
ցա՛ր ընտրել իւր զինաւորս. բար։
Ո՛աստի և մեք հաւատացեալքըս
քրիստո՛սի աստուածոյ, ընդ նոսին
խընդրեմք զքեզ՝ Թիւն մեղաց
մերոց. բարձր։

Յողովեա՛ր ի միաստակ սրբո-

բոց քոց քրիստոս, աղաչե՛մք ընդ
քեզ, սոցա բարեխօսութիւբ ողոր-
մեա՛։ Երկրպագեմք առաջի բեմի
քո քրիստոս. ընկա՛լ քո զլխա-
թեամբըդ զաղաչանըն մեր. սոցա։
Ո՛րպես հոգւով և մարմնով պսակիս
զանմահութի՛ն անարատ՝՝ ՚ի գա-
լո՛ստ քո պահեսցես մարդասէր
վըճռկիչ. սոցա։

Յողովեա՛ք ՚ի յիշատակ սըր- տէր
բոյ մարտիրոսացըն միաբա՛՛նու-
թեամբ երգելով. ծրհնութիւն
՚ի բարձունս երկնաւոր թագաւ
որիդ։ Պանդխտեցան ամ
բեան սոցա պարտեցա՛՛ թըշնա՛
մին, և մեծարեա՛՛լ պարծի սուրբ
երգելով. ծրհ։ Պատակեցան ընդ
ըմբըս վերին զըսարթնոցն յիշա
տակաւ բերկրեալ, ՚ի սըրբութի՛՛
սոցա երգեսցուք. ծրհ։

Ոչք ըզհանդէս նահատակու- տէր
թեան սո բըռնաւորըսըն ցո՛ւցին,
և յաղթեցին հաւատով երբեմ

լուսոյն եղիցի վեղ առիթ. աղաչեմք զձեզ զի մի ոք ընկալցի զշնորհս Աստուծոյ ի զուր։ Ասէ բ
ի ժամանակի ընդունելոյ լուայ զքեզ, եւ յաւուր փրկութեան օգնեցի քեզ։ Ահա արդ ժամանակ ընդունելութեան, ահա արդ աւուր փրկութեան։ Զոչ ոք ինչ տալով գայթակղութիւն, զի մի նզովեսցի ծառայութիւն մեր։ Այլ յամենայնի իբրեւ զծառայս Աստուծոյ զմեզ ցուցանեմք, ի համբերութեան բազում, ի նեղութեանս, ի պիտոյիս, ի սղութեանս, ի հարուածս, ի բանտս, ի խռովութեանս, ի վաստակս, ի հսկողութեանս, ի պահս, ի մաքրութեան, ի գիտութեան, ի երկայնմտութեան, ի քաղցրութեան, ի Սուրբ Հոգւոյն, ի սիրոյ անկեղծի, ի բանի ճշմարտութեան, ի զօրութեան Աստուծոյ, ընդ զէնս արդարութեան ընդ աջմէ եւ ընդ ահեկէ, ընդ պատուոյ եւ ընդ անպատուութեան, ընդ չարախօսութեան եւ ընդ բարեբանութեան։ Իբրեւ մոլորեալք եւ ճշմարիտք, իբրեւ անծանօթք եւ ծանօթք, իբրեւ մեռեալք եւ ահա կենդանի եմք, իբրեւ պատժեալք եւ ոչ սպանեալք, իբրեւ տրտմեալք եւ միշտ ուրախացեալք, իբրեւ աղքատք եւ բազումս մեծացուցանեմք, իբրեւ ոչինչ ունիմք եւ ամենայնի տիրեմք։ Բերան մեր բացաւ առ ձեզ, Կորնթացիք, սիրտ մեր ընդարձակեցաւ։ Ոչ նեղիմք ի ձեզ, այլ նեղիմք ի սրտիս ձերում։ Զհատուցումն նոյն ասեմ որպէս զորդիս, ընդարձակեցարուք եւ դուք։ Մի լինիք անհաւասարք անհաւատից։ Զի որ հաղորդութիւն արդարութեան ընդ անօրինութեան, եւ որ ընդհանրութիւն լուսոյ ընդ խաւարի։ Եւ որ համաձայնութիւն Քրիստոսի ընդ Բելիարայ, եւ որ բաժին հաւատացելոյ ընդ անհաւատի։ Եւ որ ներկայութիւն տաճարի Աստուծոյ ընդ կռոտաց, զի տաճար Աստուծոյ կենդանւոյ եմք մեք, որպէս ասաց Աստուած, եթէ բնակեցայց ի նոսա եւ շրջեցայց ի մէջ նոցա, եւ լիցիմ նոցա Աստուած, եւ նոքա լիցին ինձ ժողովուրդ։ Վասն որոյ ելէք ի մէջ նոցա եւ զատարուք, ասէ Տէր, եւ զանարգ մի մերձենայք, եւ ես ընկալայց զձեզ։ Եւ լինիցիմ ձեզ հայր, եւ դուք լինիցիք ինձ որդիք եւ դստերք, ասէ Տէր Ամենակալ։

Զայս արդ ունելով խոստմունս, սիրելիք, սրբեսցուք զանձինս ի պղծութենէ մարմնոյ եւ հոգւոյ, կատարեալ սրբութիւն առնելով յերկիւղ Աստուծոյ։ Ընկալարո՛ւք զմեզ։ Զոք ոչ ապականեցաք, զոք ոչ չարեցաք, զոք ոչ խաբեցաք։ Ոչ ասեմ ի դատաստան զայս, զի յառաջագոյն ասացաք ձեզ, եթէ ի սրտիս մերում էք ի մեռանելն միանգամ եւ ի կենդանանալն միանգամ։ Մեծ է ինձ համարձակութիւն առ ձեզ, մեծ է ինձ պարծանք վասն ձեր։ Լցեալ եմ մխիթարութեամբ, յաւելեալ եմ ուրախութեամբ յամենայն նեղութեան մերում։ Զի եւ յորժամ եկաք ի Մակեդոնիա, ոչ ունէր հանգիստ մարմին մեր, այլ ամենայն նեղութիւն կրէաք, արտաքոյ էին մարտք, ներքոյ էին երկիւղք։ Բայց Աստուած որ մխիթարէ զխոնարհեալսն, մխիթարեաց զմեզ Տիտոսի գալստեամբ։ Եւ ոչ միայն գալստեամբ նորա, այլ եւ մխիթարութեամբ, որով մխիթարեցաւ ի ձէնջ, պատմելով մեզ զձեր ցանկութիւն, զձեր լալագին, զձեր նախանձ առ իս, զի եւս առաւել ուրախ եղէ։ Զի եթէ եւ տրտմեցուցի զձեզ թղթով, ոչ զղջանամ, եթէ եւ զղջացայ։ Տեսանեմ զի թուղթն զայն տրտմեցոյց զձեզ ժամանակ մի։ Այժմ ուրախ եմ, ոչ զի տրտմեցարուք, այլ զի տրտմեցարուք ի զղջումն։ Զի տրտմեցարուք ըստ Աստուծոյ, զի մի ոք կրիցէ ի մէնջ վնաս։ Զի տրտմութիւն որ ըստ Աստուծոյ զղջումն առնէ ի փրկութիւն անդրդուելի, իսկ տրտմութիւն աշխարհի մահ գործէ։ Ահա զի տրտմեցարուք ըստ Աստուծոյ, զի ի ձեզ ոչ ինչ կրիցէ վնաս։ Զի ահա զայս ինքն

տանջանօք լուծին զկին մեռանոյ. և բացարձակ վայելմամբ հոգւովն երգեն ասելով. սաղմ ։ ամա- ձայնեալ ընդ նոսին արժանաւորացն սիրով, ի տաճարի ճրագնաւորացն երգեմք ասելով. սաղմ ։

Ընդաբինասէր վարուք հանճարեցան սուրբ վկայքն, և ընտրեցան կամաւոր մահուամբն խաչեանց, և հրաւիրեցան ի կոչումն աքեայնեցիցն երկնից ։ Որք մատնեցին զանձինս իւրեանց ի վտիտ սրոյ և հրոյ. և հեղմամբ արեանն իւրեանց եղեն վկայք քրիստոս։ Ընդոծիւք սոցա և բարեխօսեալ մեզ քրիստոս մահն և բաժին քնդ հրաւիրեալսն ի կոչումն սուրբ ։

Ո՛վ ինաւորքն քրիստոսի՛ ի հօրէ առեալ պարգեւս, յաճախանեալ ի դրախտէն ծաղեցաւ մեզ շաւակ. որ է զկնն յուսոյ, վահան հաւատոյ ։ Իսկ երանելի վկայն

քրիստոսի զօրանայր ի նը հոգ-
ւոյն. զի զերանութեանցն առնոյր
ըզշնորհս ողորմութենէ. որ է զկնի:
Ասա արասջիք ըզյիշատակ սիրոյն
սարգսի զծրաւորին. որ է գնաւն
երկնից և ճանապարհ արքայու-
թեան. և մեզ զկնի:

ՃՒԿ Ի զբղնաւթիւ սիրոյդ քոյ քո
ծննելոյ այսօր ընդ զօրս անմարմ
նոցն, քեզ երգեմք անլռելի
զօրհնաբանութիւն: Աերկացեալ
ըզմարդկային տկարութենէ ըզեհատ
հաւատոյ վառեալ զեռանուք.
յանդիմեալքն հակառակամարտիցն
ի պատերազմի: Աընկրտեալ
ընդ քեզ հեղմամբ արեան ի մահ,
ածութենէն գոլեալ հրաշակերտք,
շինեալքն ի վայելչութիւն տուրբ
արքայութեան:

ՃՀ Պարծեցին սուրբքն վառօք
և ցընծացեն յաւիտենական ի
վաստակս իւրեանց յաւուր գալստ
եան փրկչին. յորժամ գայ վա-

ուղք հօր փառաւորն լինել ի մէջ սրբոցն իւրոց : Սկսէ տէր գեր- կիւազածս հաւր և պահէ ընտրսա, և բնակէ ի հեզս և ի խոնարհս ի դալըստեանն իւրոյ . յորժամ : Փոխանակ ճգնութեան համբե- րողաց մատուցանէ իւրաքանչիւր զանձառամ պըտակ . փայլին որպէս զարեգական . յորժամ :

Ջընծացեալ բերկրի սիոն վէ րինն երուսաղէմ. ժողովարան մի՞ա բանութիւն ընդունիլ յարկան յաւիտեանից . յորժամ : Ուրախ լեր հա՛ նապազ սուրբ եկեղեցի, և ցընծա՛ ի փառս և ի պատիւ փեսայացեալ բանին . յորժամ : Ընդ վերին զօրսըն դասակցեալ և ըզգեցեալ ընդոյս . և զանմահութիւնն լուեալ ըզձայն կենարարին , ասելով, եկայք վերս օրհնեալք ի հօրէ , ժառանգեցէք զանապատեալ ըզկեանն :

Սիրեր ես տէր զծրութիւնս նոց ոչ բնակեալդ ես ի յերկինս . և

հմր

բանեբանիա՝ ի սբ՛ց. բոց։ Երկնայինն
զօրութիւնք սերովբէք և քերովբէք,
անդադար օրհնեն զանճառնելի-
քն։ Հանանայք ընդ նմին սա-
տանայք և ժողովուրդք երկրի-
պաղեստինք տերտերանան։

Ի գիտ որ յառաջքան զյաւ- հմբ
տեան՝ ի հօրէ առաքեցար, և
լուսով խանարհեաս լերինքն զարմա-
նաց. օրհնեալ ես թագաւոր յա-
ւիտեանից։ Որ ըղձյան՝ ի սկզբանէ
հաստատեցեր վերըստին, և զնա-
ւամն անգիտութեանդ յարութիւնդ
քո հալածեցեր. օրհ։ Ասա և
մեք լուսաւորեալքս ընդ լսե-
լիսն զբարեճնոյն երգեսցուք ցքն
ծութեամբ՝ ի յարութեան երե-
կոյիս. օրհ։

Սուրբ տէր աստուած յաւիտեան հմբ
տենից, որ նըստիս՝ ի քերով- հրց
ակ բէս խնայեա յարատածըս քո. աս- ձիբ

տքնաճծ հաչեցեն մերոց : Սուրբ
աղբ՝ թանգաւորեալ մեր քո, որ իջեր
ի հօրէ և մարմնացար ի սրբոյ
կուսէն . ամէն : Սուրբ աղբ՝ որ
աղերս լուր ես անըսպառ . լըցուցեր
ըզմարգարէսն և զառաքեալսն ա-
ւետարանել ըզքեզ . ամէն : Հոգի գ
անըակիզեն որ խնամես զքո զարա-
բածըս . գործըք քո ըզքեզ ծրհնեն
և առաքել բարձրացուցանեն զա-
հաւոր անուն քո սուրբ : Աղբիւր
միածին էակից հօր և հոգւոյ .
գործըք : Հոգի ճըշմարիտ փա-
ռակից հօր և որդւոյ . գործըք :
Խընդրեմք ի քէն բարեբար , ողո
ողորմեա անձանց մերոց : Ա անըն
սրբոց քոց մարտիրոսաց , տէր ըն-
կալ զաղաչանըս մեր : Ար գըթած-
ես յամենայնի , տէր կեցո զանձն
նս մեր : Սուրբ ես տէր զօրու-
թեամբ բընակեալ ի լոյս յան-
մատոյց . ճրդնուրթիւ սրբոց քոց
լըր տէր ի ողորմեա :

ոէր Յամենայն ժամ ծրհնեմք ըզ քեզ, որ մարդասէրդ ես կենցաղ ըզ մեզ։ Յօրհնութիւն ի նմա օրհնեսցուք ըզտեր. զի նա է փաւաւորեալ յամ սըրբոյ խրոց։ Օրհնեալ է այն որ արժանի արար ըզ մեզ հասանիլ ի մահըն ժառանգութեան սըրբոյն ի լոյս։

հրց Որ բարձրեալդ ես և ի տուրբըս հանգուցեալ. ըզքե՛զ բաիրեբանեմք ահ՛ըծ հաիրըըն մերոց։ Որ ըզսիրելիս քո զերիա մանկունան աշնաստականըս պահեցեր ի հրոյն. ըզքե՛զ։ Որ ցուցեր ըզզօրութիւնի ահծութեանըդ քո չար և անօրէնն

գ թագաւորին. ըզ։ Ա՛զտեր օրհնեցէք, և բա՛րձր արարէք ըզնա յաւիտեան։ Ոըք մատնեցին զանձինս իւրեանց տանջանաց, և դաժասկից եղեբբոբն վերին զըւարթնոցն. ընդ նոսին ըզտեր օրհնեցէք և բա՛րձր։ Ա՛նդ կամաւոր չարչարանըս սըրբոց վկայիցըն քա

հանապ՛ք և ժողովո՛ւրդք բարե-
բանեցէ՛ք զանմահ թագաւորն ըզ-
քո՛ւ. և բա՛ղձր։

ՈՂ Ա՛զիւրատակ սրբոցդ մանուկքդ
սացն այսօր տօնէ՛ եկեղեցի հըս-
չակելով ըղճըղնա՛թի սոցա հայրս
երկնաւոր. աղօթի՛ւք սոցա ո՛ղոր-
մեա՛ ։ Ո՛րպազա՛յդ և պայծա՛
առաքինութի՛ք քարո՛զեցին ըղքե՛զ
տիեզերաց. քանզի լըսե՛ր՝ ի հօրէ՛ և
մարմնացա՛ր՝ ի սրբոյ կուսէն որ-
դի՛դ միա՛ծին. ա՛ղօ ։ Ո՛նուշահո՛ա
բուրմա՛մբըդ քո լըցին ըզտիեզերըս
կենաբե՛ր աւետեաց. և ընդ վե-
րի՛ն դասակա՛րգութիւնան համո՛
ձայնեալ բարեբա՛նեն ըզքե՛զ հո-
գի՛դ ճըշմարիտ. ա՛ղօ ։

ԱԵՐ Օ՛ղորմի՛նէք երկնայի՛նք և ան-
մարմնոց զո՛նուորութի՛նէք ծո՛ւնէ՛ն
ըզքե՛զ ասելո՛վ. սո՛ւրբ սուրբ ։
Եկեղեցի՛ք արդարոց և ժողո՛վք
մանկտոցաց, գո՛վեն ըզքե՛զ ա՛սե ։
Ազգ մարդկա՛ն կենդանեաց սաղ-

մոխիւք և օրհնութեամբ անդրանկ
կէն ասե։

տէր Ա՛ստուածդ քոյ հեղմամբ ա
րեան ձերոյ զկատարումն բարձիք յաշխարհէ. և ի ճանա
պարհս արդարութեան դարձու
ցիք ըզմոլորեալս։ Ա՛շխատութիւ
քարուիք և լուսաւորիչք տիեզե
րաց էք պարծանք եկեղեցւոյ. և
յոյս հաւատացելոց։ Համբերութիւ
ձերոյ ընկալայք ի քրիստոսէ ըզ
պըսակս անեռականն. և դասաւո
րեցայք ի յերկինս ընդ անմահսն
ցըն դաս։

տէր Յաղթող նահատակքըն քրիս
տոսի ոչք քաջութեամբ մարտեան
ընդ թըշնամւոյն, և ըզբռնութիւ
լուծին ըզտանջանաց. զի զանտա
նելի ըզվէրան ի յաշնձն առին։
Այս վաստաց վարձս ընդոքօք, և
հրեշտակք ի յերկինս ուրախա
նան. զի կարապետք եղեն տիեզե
րաց, և լուսաւորչք մեղաւորաց։

Ղամբ անմարմնոյն աղաղակեն և ասեն, փութացարուք ըղհետ կոչմանն քրիստոսի, և խընկազեաց.ք վայելեցէք յաւիտենից ի յայնքան ուրախութիւնն։

ոէր Պարծանքը հաւատոյ սուրբ ճըգնաւորաց. որք ըզմարմինս իւրեանց ի վերայ քո պատնազեցին, և հեղմամբ արեանն իւրեանց նորոգեցին զաշխարհս։ Ղասաւորեալք ընդ անմարմնոց բազմութիւնըն վայելեն որպէս զարեգակն ի մէջ աստեղաց. զի զհոգիս մարդկան լնաւորեցին ածազանիւն լուսոյ։ Այդ եկայք ժողովուրդք ամէն և հաւատացեալք.ք քրիստոսի, ի ձեռըն սրբոյն մարտիրոսացն առաքեսցուք գոհութեամբ վասք ի բարձունս աստուծոյ։

ձշ Ո՛ տաճարի հանդըստեան սրբոց վկայից զաղաչանըս մեր մի անտես առներ որ կարդամք առքե՛ղ տէր. սոցա բարեխօսութիւ

կեցո՛ զմեզ։ Որք վասն անուա-
նըդ քո հեղին ըզպատուական ա՛ք
զարիւնս իւրեանց. արիաբար մաւ-
տեան ընդդէմ թըշնամւոյն և զօ-
րացար՛ ի պատերազմի. ա՛յց։ Պա՛ր
ծեսցին ազգք քո տէր ՚ի հանդիստս
իւրեանց. որք տանջանաց անօրինաց
ցըն համբերեցին, և անձնական
պլնակացն արժանի եղեն. սո՛ղա։

ՅՈՒՆԻՍԻ ԺԱ։ Ո՛ղջնաւորըք քրիստոսի մոլոր
բնըցս առաջնորդք։ Պղծութ կե-
նաց էք յաշխարհի, հեղմամբ ա՛ք
արեան ձերոյ։ Ե՛ւ որք քաւտա-
րէն ըզպշա՛տակըս ձեր, ա՛րբեցե՛ն
յաղեբերէն կենաց։

ՀՈՒԼԻՍԻ ԺԲ։ Ա՛նմահք, և բա՛րեգո՛ւթ,
մի՛ ցրէր զու՛խտըս քո՛. մի՛
մերժեր զմեզ յա՛ղօրմա՛ւթէ քո՛ւմ
մէ. տէ՛ր ա՛ըծ հարցըն մերոց։ Ա՛յս
խաստեղծին այցող վըրկիչ, վըր-
կեաց՛ զմեզ յարժանահաս նեղչաց

մերոց, վանն ընտրելոյ քոց սրբոց. տէր ած հար։ Աչաւել վառա-
ւորեալ ի տաճարիդ սրբոց քոյ վրկայից. մի անտես առնէր զապաս-
խինեալս ի քեզ. տէր ած հար։ դ
Ազաչեր օրհնեցեալք և բարձր արա-
րիչք ըզնա յաւիտեան։ Որ անդ անդ-
րեվարձելոյն ի հնոցին երդանկեցեալ
դոչեացուք. օրհնեցեալք ես մեր դարձք
տեառն ըզտէր. և բարձր։ Ի վկայ-
արանըս սրբոց քոց ընթացուցիր
ասելով, արժան նաւորեա և ըզմեզ
հասանել քեզ մասին ժառանգու-
թեան սրբոցն ի լոյս. և առա-
քե՛լ բարձրանալի անուն քո սմե-
նայն յաւիտեան։

Ելեմամբ արեան սրբոց վը- ողբ
կայից հաշտեաց ընդ մեզ քեզ, և
վերակեա յամմ փորձե՛լ թենիք։ Ողբ
նահատակեցան վասն քո ի մահ.
վերաւորեա՛լք յաղթեցին թըշ-
նամոյն. սպեղան աղաչանօք հայէ։
Ողբ վիրացան ի սէր ահաւոր քո

տէրտեառն. և մատուցին զան-
ձինս ի բերանոյ պատարագ քրիստ և
զհնուամն. սիրելի աղա։

ոէր Օրհնեն զքեզ ամբ զօրք
ամ հրեշտակացց. արդարոց ան-
ձինք և հոգիք ամ սրբոց։ Զո՞ր
վիճն զքեզ բերիատա մայրդ
սացըն ժողովք. դաք մարդարէից
և դուռդ ամ սրբոց։ Սարեբա-
նեն զքեզ սուրբ հոգի որ միայնդ
ես հրեշտ, և պահեմ զօրացեալ
զյուսացեալս ի քեզ։

հրց Ո՞վ սուրբդ քո բարեբանեմք
զքեզ քրիստ, ամբ հարցըն մերոց։
Որք խաչակից քեզ գոլով յաժա-
րուրթ յանձն առին զդըժըն-
դակ տանջանս. ընդ նոսին օրհնեմք
զքեզ քրիստ, ամբ հար։ Որք մե-
ռան ընդ քեզ և կենդանացան,
և թագաւորեալք վայելեցեն ի
քո փառս. ընդ նոսին կենագոր-
գ ծեա՛ զմեզ քրիստ ամբ հար։ Ո՞զամբ
օրհնեցեալք գովեցեալք և բարձր ա՛րա-

րէք ըղնա յաւխտեաւն։ Որ սըր-
բոյն է բնակարանն և ի սո՛ւրբս
հանգուցեալ. ծրհ։ Որ ներսէ՛ս
ընդ աջմէ՛ հօր և բարեբանէր ի
դասո՛ց մարտիրոսաց. ամենեքեան
վիսբան. ծրհ։

ողբ Ո՛ղբիւր կենաց ա՛րծր և բըղ-
խուն ողո՛րմութեան. խո՛նդրեմք
ի քէ՛ն ըղթողո՛ւթիւն մեղաց. որ
միայնդ ես մա՛րդասէր։ Փա՛փաղա-
նօք մերձենա՛մք առ սո՛ւրբս քո.
հաշտեա՛ց ընդ մեզ սոցի՛ն բա՛րե-
խօսութեամբ. որ։ Որ ապաւէ՛նդ
ես կե՛նաց և վըրկութեան մերոյ.
խաղաղացո՛ ըզկեանըս մեր երկնայ-
ի՛ն քո խա՛ղաղութեամբդ. որ։

տէր Տ՛ո՛ն ճըգնաւորացն այ՛սօր. է՛
կայք հաւատացեա՛լք օրհնեցէ՛ք
զնո՛ւնդ յիշատակի՛ սո՛ւրբ վըկայիցն։
Ո՛ւրք ըզմահս իւրեա՛նց կանխեցին
յերկրի աշխա՛րակ հըղօր, յո՛ր ապաւ-
էնեալքս ամենե՛քեան ե՛կայք։
Ե՛ղծմն սրեան սոցա մաքրեա՛ց

ըզսիեզերս յանօրէն կռապաշտու-
թեան, և խառնեաց ըզմարդիկ
ընդ երկնայինն զօրութիան. եկայք
հաւատացեալք օրհնեցէք զՅն
ըզբնակեալն ի մէջ սրբոց։

տէր Ո՛ր օրհնիս յանդամանական զինչ
ուղղութեաց վերադրեմք առ քեզ
տէր. աղօթիւք ընդ մարտիրոսաց
խնայեա՛ ի ժողովուրդս քո միայն
մարդասէր։ Ո՞ր ընտրեցեր յամ
ազգաց երկրէ լուսաւորել զո-
գիս մարդկան. աղօ։ Ո՛ր գան հայ-
րապետն իշխանութիւք պրսակել ըզ
սուրբս քո. աղօթիւք սրբոցդ մար-
տիրոսաց վերակեա՛ ըզմեզ ի հրոյն
յաւիտենից միայն մարդասէր։

ՃՀ Ո՛վ բախանան հրեշտակք ի
տէր յերկինս ընդ չարչարանս ճրագնդ
ուրացն, և հրաշանան պարարա՛ծք
ընդ յաղթութիւնս սրբոցն։ Ո՛վ
ծագէս պատերազմեալ զանաբի-
նութիւնէ ըզհանդէս, պրսակեցան ի
քո՛ ընդ վերինն զբաւթիւնան։

Զլինծայ կամ ուղիղ, զուարճա-
նան հաւատացեալք. աղաղակեն
անելով. փառք քեզ աստուած:

ԾԵՐ Օ՜ քեզ տէր օրհնեն զասըք
սրբոց մատուցանաց, քաղցրը ձայ-
նիւ հընչեմամբ քեզ երգեն. փառք
քեզ փառք քեզ տէր: Ապք քաջու-
թեամբ համբերելոյն ըզնահատոյցն
ըստանանելեաց, և ընդ անմարմնոցըն
գասակցեալ քեզ երգեն. փառք:
Այսօր ցընծայ վերինն երուսա-
ղէմ ընդունելով ըզսուրբ յարկըն
լուսեղէն. ուրախանան և հրճո-
տակք անելով. փառք:

ՅԻԿ Փառաւորեալըդ վառօք էր
րոդութիւն սուրբ, վառաց արժա-
նի արամ ըզծընեալս աւազանաւն
երկնայինն քո ժառանգութեամբ:
Այրեամբ նահատակացըն բերկ-
րեալ, սոցին բարեխօսութեամբ
վառաց տր: Ի սրբութիւն քում
բարեբանեմք ըզքեզ. աղաչանօք
սուրբ ածանիւն, վառաց:

ՃԺ՚ա Օրհնեալ ես դու ընդ կանայս, եւ օրհնեալ է
Հց պտուղ արգանդի քո, զի տեսին աչք մեր զփրկու-
բ կ թիւնդ, զոր պատրաստեցեր յերեսս ամենայն ազ-
գաց, լոյս ի յայտնութիւն հեթանոսաց, եւ
փառս ժողովրդեան քո Իսրայէլի: Ընդունէ՛ զաղա-
չանս մեր, Տէր, եւ ողորմեա մեզ, զի ոչ ունիմք
Գ՚ գ յոյս այլ եթէ ոչ ի քեզ, որ ես Աստուած մեր:
Ընդունէ՛ զաղաչանս մեր, եւ ողորմեա մեզ,
զի ոչ ունիմք յոյս այլ եթէ ոչ ի քեզ, որ ես
Աստուած մեր: Ընդունէ՛ զաղաչանս մեր, եւ
ողորմեա մեզ, զի ոչ ունիմք յոյս այլ եթէ ոչ
ի քեզ, որ ես Աստուած մեր: Ընդունէ՛ զաղա-
չանս մեր, եւ ողորմեա մեզ, զի ոչ ունիմք

սուրբ վկայքն, և լուսաւորիչք աշխարհի: Որբոք միշտ աղաչեմք և փառաւորեմք անպատմելի երկնիւ օրհնութեամբ, սուրբ ղերդողս Թխունդ համամատ:

Ողբ 'ի մարմին անօրինացըն յաղթեցեալն արիաբար Թըշնամւոյն. աղաչանօք սոցա կեցո զմեզ վերջ կիւ, ամէն հայրըն մերոյ: Ողբ վասն քո զկենանս խրատնոց վոխանակեցին սոսկապէս համբերելով. աղա: Ուսոյ և մեք հաւատոյ ցեալքըս ժողովեալքս 'ի միշատակ սրբոցն հայցեմք. աղա: Ընդ երկնայինն զինուորեալ Թխունդ ընդ հրեշտակաւորըն քո գովելով օրհ: Ընդ դասս երանելի վկայիցն ըզպըտակիչըն սրբոց բանբերելով օրհ:

Ողբ զանձինս խրատոյ ընծայեցի՛ն քեզ քո հաղորդելով քո չարչարանց. բարեխօսեալ թէ սոցա

ողորմեա՛ մեզ սաստիա՛ծ։ Որք մե-
ծապէ՛սկանգնեցին ըզսիւն հաւա՛հ
տս. և հեղմամբ արեանն իւրեանց
նորոգեցին զաշխարհս. բարե։ Որք
տեառնջնեան ըզհեա՛տ երանեաւէտ ձայ-
նիւն, և յաւիտենից կենացն ար-
ժանաւորք եղե՛ն. բարե։

տէր Ա՛ստուածոյ ծրհնեցէ՛ք ձայնիւ սրբ
բաստացե՛լքն ըզպրաւիչըն սրբոց։
Օ՛ թադաւորըն վառաց ք՛ի՛ զեա-
կից հօր և հոգւոյ դո՛ղեցէ՛ք ձայ։
Օ՛ բահկաղըն պարգեւաց սո՛ւրբ
զհոգին ճշմարտութե՛ն բարեբա-
նեցէ՛ք ձայ։

տէր Ա՛յսօր տօնեմ՛ք ըզտո՛ն սրբոց
վըկայից, ո՛ր արեա՛՛մբ նահատա-
կեա՛լ փոխեցան ՚ի զո՛՛րս վերին զը-
ւարթնոյն։ Ա՛րիաբա՛՛ր մարտեա՛ն
ընդդէ՛մ խրհրդա թագաւորաց.
զյաղթո՛ղակա՛՛՛ն ընկալեա՛լ ըզպը-
սակ. փոխե՛։ Եղե՛ն օրհեւա՛նքք
աւուրք ելրորդա՛՛թե՛ն. զանճանա-

կա՞ն ընկալեալ լուիցե՞նս. և բա-
րեխօսեն առ տէ՛ր վասն անձանց
մերոց։

Ով երանեա՛լ սուրբ վկայք, որք արժանի՛ եղէ՛ք մարմնով և արեամբ դասակից լինել ըն-
նոց երկնից։ Պաղատալարեա՛լք ՚ի մարմնի և հետեւո՛ղք որդւոյն աս-
տո՛ւծոյ. մարմ։ Ուսուցանեա՛լք ՚ի հօրէ պայծառացեա՛լք ՚ի հոգ-
ւոյն սո՛ւրբոյ. բարեխօսեցէ՛ք առ
տէ՛ր վասն անձանց մերոց։

Յիշեա զմեզ ա՛ըծ՛ լուսաւոր մեր. յորժամ դա՛ս լաւագո՛ւոյն քո կեցո լուսով. բարեխօսո՛ւթիւ՛ սրբոց քոց։ Ընդ հեա մեզ լաց-
ղութիւնն երկնաւո՛ր Պաղատո՛ր. ընկալ զաղաչանս մեր կեցո լուսով. բարե։ Յօրհնութի՛ւ ՚ի նո՛ր օրհնեացո՛ւք լուսեղէն Պաղատո՛ր. որ վասն մեր մարմնացար կեցո լուսով. բարեխօ՛։ Ո՛հայր և զորդի և լուսա՛ւոր հանգստեան

աեւլով. Երեքսըրբեան տէրտէրի
կեցո ըզմեզ. բարե։

աեր Ո՛ր պըտակիչդ ԵՀ ամենայն
մարտիրոսաց. ԵՀ յաղթո՞ղ պահե-
ցեր ըզյուսացեալն ի քեզ քա-
վառաց Թագաւոր. բարեխօսու-
թեամբ սրբոց մարտիրոսաց պար-
գեւեա զհաղաղո՛ւթիւդ երկրպա-
գուացս ամենասո՛ւրբ Երրորդու-
թեան։ Ո՛րք մատնեցի՛ն զԱ-
ձի՛նս խըրատուց տա՛նջանաց և
մա՛հու. և հե՛զմամբ արեան իւ-
րեանց Էղեն վըկայ քո կանա՛չ
մահուանն. բարե։ Ո՛րք ըզխաչա-
կռատպաշտութեանըն վա՛նեցի՛ն
յաչխարհէ. ԵՀ ե՛նԹադրեա՛լ կոչ-
ծանեցին ըզքեզ լիար պատերազ-
մակ ի հանդիման. բարե։

ձչե Յաշխարհս ճըրագնո՛ւթիւն պա-
տե՛րազմական ընդդէմ Թշնամ-
ւոյն, և արիաբար վաւերակ զինո՛-
ւածըն հոգւոյն յաղթեցի՛ք անօրի-
նացն ա՛վ սո՛ւրբ վըկայք. ըզձեզ

ձնիմբք բարեխօս առ տէր վասն
անձանց մերոց։ Նստանելիւ չար-
չարանացն եղէք վերայք ճրշմարիտ
տէրեայ. և խաչակից եղէք որդ-
ւոյն աստուծոյ, ըզբաժակ մահու
արբիք ձրսիսանելոյ. ով։ Յաղ-
թանակ հարձերսութեամբ կա-
տարեցէք զնմանցն ձեր, և վա-
խեցայք յերկրայնոցս ի յերկինս,
ընկալայք ի քրիստոսէ ըզպսակս
անանցանելիսն. ով։ Արդ եկայք
հառաջացեալք կատարեսցուք զը
յիշատակ սրբոցդ վիկտորիոսի. զի ի
ձեռըն սոցա բացցի մեզ դուռն
պղծմանէ. ունելով միշտ բարեխօս
առ տէր վասն անձանց մերոց։

Ի վաղըս պարծեսցին մանկ
կոչնք սիրեցեալք ի տեառնէ,
որք արժանի եղեն առնուլ պհայ-
րական ըզպսակն։ Որք ըզսան-
ջանս և ըզմահ վասն անուանն
տեառըն յանձն առին, և արժա։
Ընդ զօրութեամբ սուրբ հոգւոյն

եղե՞ն յաղթողք ՚ի պատերազմի. և արժանի եղեն առնուլ ՚ի հօրէ ըղպսակսն։

ՈՒՐ ըզտա՞նջանս յանծրևինաց վա՞տըն քո յանձն առևին այսօր սո՛ւրբ վկայքն. ըզբզնու՞թիս տոցա բարեխօս քեզ ունիմք. կեցո՛ զմեզ տէ՛ր աշ՛ջ հարցըն մերոց։ Ոչք և ըզմահս դժ՛ժընդակըս բեր լով արիաբար հանդիսացեալ ՚ի մարտի. ըզ։ Ի տաճա՛րն ճրդնաւոր տոց հանդըստեա՛ն քաղցրաճայն հընչմամբ երգելով. ըզ։ Ո՛զտէր օրհնեցէ՛ք բարձր արարէ՛ք քաղցրաձայն հընչմամբ զաստըւա՛ծ յաւիտեա՛ն։ Օ՛ յաղթականք մարտ վըկայիցըն պատուե՛լով այսօր ընդ զօրս անմարմնոցն, առաքե՛լ բարեբանելով քաղցրա՛։ Վ՚ահանայք և պաշտօնեայք տօնելով այսօր ըզ մե՛ծ տոցա ըզբզնու՛թիւնս. առա՛։

ձ՛ժբ
հրց
դ՛ձ

դ

ողբ

Ոլբ ՚ի մարմնի զանձմարմնակա-
նացըն բերելով արուեստն հա-
ւատոյ, պատերազմեցաւն ընդդէմ
սատանայի քո՛ ճշմարիտ վըկայ.
բարեխօսուեամբ սոցա քրիստոս
ողորմեա մեզ: Ոլբ զբազանելիս
բըռնաւորեայ մահուամբ սրոյ և
հրոյ համբերուեբ յանձն առին.
յաղթեցին առանձինաբար քո՛ ճշ-
մարիտ: Ոլբ ՚ի զօրաց երկրաւորեաց զինա-
ւորեալ. քեզ երկնաւոր սատա-
րիդ, դասակարգեցաւն ընդ հրեշ-
տակս ՚ի յերկինըս քո՛ ճշմ:

տէր

Օ՜ արիական մահ սըրոյ. զոր
քո ընդ երկնային զօրան սքսօր եր-
դակցեալ տօնեմք. որք հանդիսա-
ցան ընդդէմ բըռնուեան թշնամ
ւոյն: Նահատակիք ՚ի մարմնի զու-
ցան գերիվերոյ սրոյ և հրոյ տանջ
ջանաց. զսատուածական մահս լս-
րեանց ընծայեցին քեզ. քո՛ բանա-
ւոր զեմմունք: Նահատակեալը. ք
ճըշմարիտ ՚ի փոյթ զանազան

տանջանաց, համբերութիւն վանեալ
ըղձիւնամբն պատերազմ, փոխե-
ցան ի զօրս վերին զբարձնոյն։

հրդ Որ զանչափ քո զբարեբարու-
թիւնդ հնարհեցե՞ր քո արարա-
ծոյդ բարեգութ ասէծ. զքեզ բա-
րեբանեմ՝ք ամէն հարցըն մերոց։
Որ ի ձեռն երանելի հայրապե-
տացն բարձե՞ր ըղխաւար կռա-
պաշտութեան՝ն աշզի մարդկան.
զքեզ։ Այսօր և մանկունըք որ
եկեղեցւոյ ընդ սեմովբե՞ան և ընդ
քերովբէան երգաբանե՞ն բերկրա-
գ կան ձայնիւ. զքեզ։ Ոչ զտեր ծրհ-
նե՞ր՝՝՝ի՞՝՝՝ն՝ի՝՝՝ն՝ի՝՝՝ն՝ի

Երանելի սուրբ հայրապետք. սոցա
բարեխօսութիւք ողորմեա մեզ
Ամէն: Ընդ հալածեալ և պայծառ
առաքինութիւք հիւրընկալին զիւր
խաչին անօրէն իւրեանն գործակցօք
ճրագնող հայրապետք. սոցա: Երջա-
նիկք երկնից փափագին հանդիսի
կատարմանն սոցա. որք ի մահուանն
իւրեանց կենդանացան ելին ի
կամարն երկնից, խառնեցան ի
դունդս զօրաբազմացն. սոցա:

Երանելի սուրբ հայրապետք տէր
չարչարեալք վասն տեառն համ
բերեցիք. յաղթեալով բռնաւորին
դասակից եղէք վերնոցն: Ընդ-
նեալ նահատակեցայք յերկրի քաղ
քին ի պատերազմի. կոխեալ զգ
աստանայ դասուն: Ուսաւորեալք
երկնային լուսոյն. պայծառացեալք
ի հոգւոյն սրբոյ. բարեխօսեցէք
առ տէր վասն անձանց մերոց:

Երանելի սուրբ հայրապետք, տէր
որք կամաւ չարչարեցայք յանձն

առնք զհամբերութիւն. յարժանա-
ւոր աղօթիցս ձեր յիշեսջիք զանձն
նըս մեր: Փոխանակ արեամ նըն
տեառն ձեր արիւնդ հեղաւ յերկ-
րի, և հոտ անոյշ բուրեաց յաշ-
խարհ. յարժա: Փոխանակ անցա-
ւորիս ձեզ անանցն է պատրաս-
տեալ պըսակ փառաց 'ի քրիստո-
սէ. յարժա:

տէր Ընդ վերինն զըւարթունսըն
բարեբանեմք ըզքեզ տէր. սո՛ւրբ
սո՛ւրբ ես դու տէր զօրութեանց
կեցո՛ ըզմեզ: Յիշատակաւ սրբոց
մարտիրոսաց գոհաբանեմք ըզքեզ
տէր. ա՛ր: Երեքսըրբեան ձայնիւն
աղաղակեմք առ քեզ տէր. ա՛ր:

տէր Օ՛ անյաղթելի ճրագնաւորացն
ըզ յիշատակս եկայք հաւատա-
ցեալք ամենեքեան պատուեսո-
ցո՛ք: Կանզն մարմին ունելով
զտանջանսն արհամարհեցին, նը-
մանողք լինելով չարչարանաց
փըրկչին. եկայք: Կանզն տեսա-

րան եղեն հրեշտակաց և մարդկան. զյաղթութեամն պըսակն ի քրիստոսէ ընկալան. և բարեխոսեն առ տէր վը անձանց մերոց։

տէր Ի ջլըսակիչըն սրբոց և զհան-
գիստեան ի քեռիվերէս անդա-
դար ձայնիւ երգեվ՛լով, օրհնէ-
ցեք ըզտէր յօրհնութիւն ի նոր։
Ա՛յսօր տօնի՛ եկեղեցի՛ ըզյիշատակ
սրբոց մարտիրոսացն. ընդ որս է՛
մե՛ր ձայնիւ երգեվ՛լով օրհնեա-
ցո՛ք ըզտէր յօրհ։ Ո՛ր անթա՛-
ռամ փառօք պըսակէ՛ ըզսո՛ւրբս
ի՛ւր, է՛ ի դա՛ռնըս լուսեղէ՛նըս
վերա՛յցոյց. օրհնե։

ամէն Ա՛յսօր յիշատակ սրբոց մարտի՛-
րոսաց. մա՛նկունըք սուրբ եկե-
ղեցւոյ ընդ ղօրս երկնից տո՛ւք
օրհնութի՛ւն ի բարձունըս սո՛ւրբ
երրո՛րդութե՛ն։ Ա՛յսօր ճըգնու-
թեամբ սրբոց մարտիրոսաց զուար-
ճանան բանակք ա՛նմարմնոցն, և
կեղեցի՛ք ընտրեցոյ. տո՛ւք։ Ա՛յսօր

շնորհեցան մեզ քարոզք և վկայք
ի խաւարչ կռապաշտութեան և
յանաստուածութեան, աճեսջ ի լոյս
զամ արարածս. տա՛ք։

ՃՀԵ Պայծառացեալ եկեղեցի այ ընդ
ճրագնա՛ւքն սրբոց վկայիցն.
որք նահատակեցան ի յերկրի՛, և
ի յերկինսըս պսակեցան։ Ա՛ստա-
ղանան և հրեշտակք ի յերկինս
ընդ ճրագնա՛ւ։ Համաձայնեալ ընդ
նոսին այսօր և մեք տօնեմք զոյն
շաւա՛ղ սրբոց։

ՃԺԲ ՀՐՑ ԿՂ Ո՛ՒՆՈՒՐԱՒԹԻՒՆՔ հրեշ
տակաց ծիրհնեն զոգբեզ. ի-
մանալի ձայնիւն զոգբեզ փառաւո-
րեն. ա՛րդ հարցըն մերոց։ Իշխա-
նութիւնք և պետութիւնք սե-
րովբէք և քերովբէք փառա՛ւորն
սուրբ զա՛նուանըդ քո. ա՛րդ։ Ոգի
մարդկա՛ն հողեղինաց դա՛սուց մար-
տիրոսաց երկրպագե՛ն տէրտերդ

գ քո . ամէն : Ա՛զետը օրհնեցէ՛ք բարձր արարիչք ընդա յաւիտեան : Օ՛ր վանաբանե՛ն ՚ի բարձունս լամնալի զօրութիւնքըն . ժողո՛վուրդք օրհ : Արու՛մ երկրպագե՛ն դովե՛լով դասըք սրբոց մա՛տուրն սացըն . քահանա՛յք օրհ :

պղ Ա՛յսեա՛ ՚ի մեզ է՛ աղօրմեա մեզ քրիստոս . ա՛ր հունիա բանդա՛մ գո՛թութիւն : Ա՛ր հայրդ ե՛ս սրբոց է՛ դառաւոր այրեանց քո . որ հո : Ա՛ր պատակիդ ես սրբոց . լա՛ր և մե՛զ աղօթիւք սուգա՛ քո . ա՛ր հո :

տէր Ա՛յսօր հրեշտակաց դասքն ՚ի յերկինս ուրախանա՛ն ՚ի վերա՛յ ճրագնա՛թե սրբոցն : Ա՛յսօր ճրագնազեաց սո՛ւրբոց դասքն ՚ի յերկրի պատուեցան , երկնայինն ա՛ծեղէ՛ն վառօքն : Ա՛յսօր անմարմնոց զինուորե՛լիութիւնքըն մե՛ծապէս ուրա՛խ լինին . քանզի երկրաւոր զինաւո՛րաց բազմութիւքն ընծայեցա՛ն ՚ի խորա՛ն սրբութեան երկնից :

տէր Սուրբ ա՛յծ հայր ա՛նըսկիզբն. որ փառաւո՛րեալ ես ի՛ մէջ սըրբոց քոց. օրհնեմք զքե՛զ ընդ զբաւո՛ր երկնից։ Սո՛ւրբ ա՛յծ որդի՛ միածին, որ պահեցեր յաղթող ըզճշդնուԹի՛ սըրբոց քոց. զովքմբ զքե՛զ ընդ զբ։ Սո՛ւրբ ա՛յծ հոգի՛ ճըշմարիտ, որ նորոգեցեր ըզտիե՛զերըս ճըշմարիտ ե՛րկրըպագո՛Ժեամբ ած ե՛ղբօրդուԹե՛ղ. բաց բերբանե՛մբ զքե՛զ անըդունե՛լի ձայնիւ։

տէր Ո՛ղնաւորական աշխատուԹեց համբե՛րեցին սուրբ մա՛րտիրոսքն, և զպատերա՛զմըն չա՛րի՛ն վանեցին ժուժկալու՛Թ. բա՛րեխօսուԹեամբ սո՛ւրբ քրիստոս խընայեա՛ ի՛ մե՛զ։ Ա՛յբ հեղի՛ն զարիւնս իւրեա՛նց վո՛խանակ արեա՛ն քո տէր. և զբ բըռնուԹի՛ հրապուրողի՛ն վանեցին ժուժկալուԹե՛. բա՛րե։ Ընդ զպրաւակս անապակա՛ն ընկալան ի՛ քե՛ն քո. և դա՛սաւորեցան ի՛ դա՛սս վերի՛ն զբաւարձնոցն. բա՛րե։

տէր Ա՛հա տամ կը յաղթողը քաջը ի մարտն երանելն սուրբը մարտիրոսը· որը վանեալ ըղձըչնամին խոստակեցիր։ Որ շտակացըն դաս քըն տօնակից են մեզ. ե՛ կամը ա՛ ի ծառոյըն զուարճացեալ բերկրին ընդ վարդապետն ձեր հեղուսն ա բեան, որը վա՛։ Ընդունաւ պրսա կըն ձեզ աւանդեալ մընայ քան զականըս պատուականըս դերադոյն հրաշիւք, որը վա՛։

տէր Ա՛յսօր մարտիրոսաց դասըն ցընծացեալ բերկրին ընդ առաջ տեառն քրիստոսի որդւոյն աստուծոյ։ Զայն ի յերկինից վըկայեալ ասէ. եկայք օրհնեալը ք հօր իմոյ, ժառանգորդք երկնից խորանացն։ Ի ըզէք ըզառեղն անկեալըն անպըտամբութեան իմըշնամոյն, որ ի յերկինից վայր անկեալ։

ճշտ Ա՛ղջնաւորըք ճըշմարիտք և վըկայք քրիստոսի, որը զպարշատնա և ըզմահ յանձն առեալ վասըն

տեառն. լուգեղ ունիմըք բանբեխօս առ քրիստոս վասն անձանց մերոց։ Պանզի հեղմամբ արեան ձերոյ պայծառացար սուրբ եկեղեցիք. եւ զըստուերամած խաւարն կռապաշտութեանըն բարձիք. լուգեղ։ Երկնայինն զօրքն իջեալ ի պատիւ պատարագի մահուանն ձերոյ. եւ ըզպըսակս անապական առեալ երի հօրէ լուսոյ. լուգեղ։

Ընդ որ զըսարթուն երկնից ծիրն նեցիք զքո թագաւորն։ Ընդ դաս երանելի սըրբոցըն գովեցիք յօրհնութի՛ւն նմա զքրիստոս թա։ Սըրբոյ հոգւոյն. Օ՛ քրիստոս թագաւորըն բարեբանեցիք, զի ողորմեսցի մեզ բարեխօսութիւք սըրբոցն։

Յուսացեալ չէն յանուն քո եր պատերազմեա՛լք յաղթեցին թըշնամւոյն. սոցին ապաշանօք խընայեա ի մեզ. ասէ հա՛ր

ցըն մերոց։ Ողբ կամաւն իւրեանց
անցին ընդ հնութ և ընդ սուր. և
դամակիւց եղեւն վերինն զբաւթ-
նոցն. սոցին աղա։ Արդ խընդրեմք
՚ի քէն Թագաւոր վառաց. աղաչ-
չանո՞ք սըրբոց վերկայիցըն խընայեա՛
՚ի մեզ. ասծ։ Ընդէ՞ր. Ի վերնակա՛ն գ
զօրութէ՛ քումմէ պատերազմեա՛ք
յանդիմեցին Թըշնաւո՛յն, և դասակ-
ցեալք վերին զօրացն օրհնեն զըզ
քե՛զ դովե՛ն և վառաւորե՛ն։ Եւ
քաջութէ՛ արիաբա՛ր ճըշնեալ ար-
համարհելո՛վ ըզբար տանջանս և ըզ-
մահ. և ձա՛յնակցեալ երից ման-
կանցն օրհ։ Ուսա՛ւ և մե՛ք հա-
ւատացեալքս ՚ի քեզ կամտարեա-
ցու՛ք զյիշատակ սըրբոց վերկայիցն.
և ընդ նոսին համաձայնեալք օրհ-
նեմք ըզքե՛զ դովեմք և վառա-
ւորեմք։

Ողբ ըզբաժակ մահու ընդ քե՛զ ողբ
արբին, և մերկըստուերք ապեան
ընդ քե՛զ մերկըստեացա՛ն. սո՛ղջ ա՛-

զաչե՛ր մը ունէաք ։ Ոբ և ըզհաչս իւրեանց բարձին ընկնիլ քո՛, և անմեկնելի սիրով ընդ քեզ խառնակեցան . սո՛ ։ Ոբ խակամիտս շինօղին զբստորանկեալ փայլակին , և հրեշտակացեալք ի դաս նորոնն վերսկսաքեցան . սո՛ ։

տէր Ա՛յսօր յիշատակ սկըսաք , և փայլին նըշխարըք սոցա ի մէջ եկեղեցւոյ . աղաչեսցուք ըզտէր սո՛քօք խընայեա ի մեզ ։ Երդմամբ արեան սոցա մեծարի մայր ես իմանալի սիոնի . աղա՛ ։ Տա՛ճար են ոբ հոգւոյն կենդանի ոսկերըք սոցա հիւանդաց բըժիշկ . աղա՛ ։

հրց Սուրբ ես տէր զօրութեա՛նց . որ յանմարմնական զօրացըդ դուիս սրբեսցես ձայնիւ . ըզքեզ օրհնեմք ա՛րծ հարցըն մերոց ։ Ո՛ր եւս՛ր զօրութի՛ մարդասէր քոյ ճգնաբանըն յաղթել չարին ընդդիմամարտութե . ըզքեզ ։ Ընկալ այսօր ըզաչերեսութի՛ւն քո՛ նահատա-

կաց քոց վըկայիցն. ողջոյնըլով տօ-
նողացս ըզյիշատակ սոցա. ըզքե՛զ։
Ո՛զտէր օրհնեցէք և բա՛ժնէր արա- գ
րէք ըզնա յաւիտեա՛ն։ Ո՛նդ երկ-
նային զծիրսըն վիճակայնելով ըզպըշ-
սակիչըն սրբոց բարեբանելով օրհ։
Օ՛ բերկրեա՛ն այսօր ՚ի յիշատակի
քո՛ջ և յաղթո՛ղ սուրբ երանե՛-
լեացն օրհնե՛։

Ո՛զքե՛զ սիրողաց ոդիւ ա՛յ պատ- ողբ
ուե՛լոյ ըզյիշատակս ա՛ժանի արա,
և աղօթի՛ր սոցա՛ ողջոյնե՛ա՛ մեզ։
Ոյբ փորձեցան ՚ի փորձ սրոյ և
հրոյ, և ՚ի քո՛ պատուխրանաց ե՛ր-
բէք ոչ խոտորեցա՛ն. աղօ։ Ընդե՛ն
տառա՛ր սըրբուհեա՛ն անմահ բա՛ժ-
նիդ, և ըզդա՛նձըս հոգեւորս աս-
տանի՛ր պատրաստեցի՛ն. աղօ։

Ո՛վ յոյր ճրագնուհի՛ սիրոյըն տէր
զուարճանայ եկեղեցի ուրախու-
թեամբ մեծաւ հանդիպեր՛ձ որդ-
ւովք խրտովք. տօնելո՛վ զյիշատակ
սոցա։ Այ՛քա են դեղ կե՛նաց պարշ

դեւեաւ մեզ ՚ի քրիստոսէ ՚ի բըժշկութիւն, պատուական՚ն սուրբ արեամբն իւրեանց։ Իշխանութի ունի՚ն ՚ի հոգւոյն սրբոյ, առաջնորդել մեզ յերուսաղէմն վերին. ՚ի քաղաք՚ն կենդանեաց ՚ի մեծըն սիոն։

հրց Ոչըք հաղորդեցաւն չարչարանաց քոց քրիստոս սուրբ հայրապետ՚ն, և վերաբերեաւ պայծառացան ընդ անմահս՚ն բազմութիւնն. սոցին աղաչանօք խընայեա՚ ՚ի մեզ ամէն հաւատացեալս մերոց։ Ոչըք ՚ի սկզբանէ պատուեալ եղեն ՚ի սէր բոլորից հօրն, և ըստ եղելս հրաւիրեցի՚ն յորդեգրութե՚ն ջնորհս. սոցին։ Ոչըք զընդիմացս իւրեանց կատարեցի՚ն հաճոյի՚ք քո՚ քրիստոս, և ըզպսակս անապական ՚ի քէն ընկալան. սոցին։ Ո՛զ տէր օրհնեցեալք բարձր արարէք ըզնա յաւիտեան։ Օ՛ երկիրըն հօր և հոգւո՚ն, որ բնակեալ է ՚ի ըն-

յանմատոյց և բարեբանէ սրբա-
սաց ձայնիւս. բաւթր։ Օ երկրպա-
դեսցին ի սրբոց հայրապետաց, որք
հեղմամբ արեանն իւրեանց նըման
նոքք եղեն վըրկչին զինքեանս.

բաւթր արա։

Ողորմեաց մեզ տէր ած՛ մեր, ողք
ի յիշատակի նը հայրապետացն։
Որք յանձն քո առ՛րք դարձուցին
զաչխարհս կռոցն ի պաշտելոլ թէ.
աղօթիւք սոցա ողորմեա՛ մեզ։ Եւ
արժանի եղեն ընդունել ի քէն
զանեղծառամ փառաց պըսակն. աղօ։

Որք զառ ի քրիստոս զջարչարս աէր
նըս յանձն առեալ համբերեցէք
ոմ ետծասէր հայրապետք, և ար-
ժանի եղէք վերինայինն ժառնուլ
պըսակ։ Որք վտրձեցայք շնջա-
նեա՛ տրով. ժառանգեցէք պատ-
րաստեալ ձեզ զարքայն թէն. հա-
մարձակութիւն ունիք բարեխօ-
սել առ տէ՛ր վասն անձանց մերոց։
Որք զամբարշտութեցըն վանեցէք

զկատարչութիւն ամենայն հայրապետաց. հաստատութիւն՝ ի քեզ հայցեցեալք անդադար սուրբ եկեղեցի։

աէր Ցընծալի՛ է այսօր հրեշտակաց և մարդկան. զի զկորուստ ցեաղ ըզմբընամին վահեաղ խորտակեցին՝ նը վկայքն. և եղե՛ն յաղթող՝ ի պատերազմի։ Արմնոմ և աբեսամբ մարտեաւն ընդդէմ զինոս. վիրաւորեա՛լք՝ ի մարմնի վիրաւորեցին՝ ի մահ ըզբելիար, և ստացա՛ն պարծանքը յաւիտենական։ Երանաւետեա՛լք՝ ի հոգեղէն զբաւթինց. և բարեբան՛եալք՝ ի դասա՛ց մարմնաւորաց սուրբ վկայքն. անեղի՛ն աջոյն պըսակեալ եղե՛ն։

աէր Յիշատակ է այսօր քաջ նահատակաց քոյ սրբոց վկայիցն. ե՛կայք ժողովուրդք ցընծութի՛ւ տօնեսցո՛ւք։ Կանգն տեւո՛ղք՝ ի տանջանս և յաղթող՝ ի մարտ

և պլսական եկաք ի հօրէ . եկայք ։
Լուսաւորեալք ի յերկրի պայծա-
ռացեալք ի յերկինս , և դաւսակ-
ցեալք ընդ հրեշտակս . եկայք ։

Ա՛ղնուհիւնըք սըրբոց քոյ ճշ
քրիստոս հաստատեցին ըզհիմն-
նըս սուրբ եկեղեցւոյ . կանգնելով
ի սմա ըզնըշան յաղթութեան ։
Ո՛չ հեղմամբ սուրբ արեանն ի-
րեանց ազատեցին ըզտիեզերս ի
դիցապաշտ մոլորութենէ . և եղեն
յաղթող ի պատերազմի ։ Ընդ
որս և մեք աղաչեմք զ՚ս ընկալ և
ըզմեզ յերկնային խորանս ի լու-
սեղէն անապատսին . բարեխօսու-
թեամբ և աղօթիւք սուրբ Ճըգ-
նաւորացն ։

Ընդ ըզքեզ կարդացին յօգնա- ճկ
սէր սուրբ մարտիրոսքն և անչին . որ
ի բարձունըս բնակեալդ ես խըն-
նայեա ի մեզ ։ Դու ես գոհութեան
լուսոյ , դու պըսակ պարծանաց
ի քեզ յուսացելոց . որ ի բար ։

Օրհնեաւ գնալեաւ և ի սուրբս հանգուցեալ. և դու ես ընդունող հոգւոց մերոց. որ ի բարձունս բնակեալդ ես միշտ և յաւիտեան։

ՃԿ Ով սուրբ գերդ պարծանք ազգի մարդկան. հրաշալի ճրագնութեամբ ի յերկրի նահատակեալ, և ի յերկինս պըսակեալ ընդ անմարմնոցն դաս։ Քանզի դու վառեցար զինու սուրբ հոգւոյն. և յաղթեցեր արիաբար անմարմին թըշնամւոյ։ Ի դադարիր բարեխոսել վասն մեր առ տէր և որդի աստուածոյ հոգւոյն. զի յաղթեսցուք հաւատով անմարմին թըշնամւոյ։

ՃԺԵ Ո. քեզ որ ծածկ հայրսըն մերոց
հրց խոնարհեալ անձամբըք պա-
դկ ղատիմք. մի առնես առնել տէր,
որ վաստաւորեալդ ես յաւիտեան։ Յիշեա զուխտն աբրահամու զգ

սահակայ և զյակոբայ. և զնեղե-
լոյ անձանց պաղա՞տանն մի՛ ա՛ն-
տես առներ տէր, որ փա՛ս Շնո՛ր-
հեա՛ տէ՛ր խընդրողացս ՚ի քէ՛ն զզ
թողութի՛ւն մեղաց, ՚ի տաճարի՛
քո՛մ սրբո՛ւթեանն, բարեխո՛-
սութեամբ սրբոց քոց. որ փա՛ս
Ա՛զտէր. Օրհնեցէք զտեր ե՛ր- գ
կի՛նք և երկնայի՛ն զօրութի՛ք, սե-
րովբէ՛ք և քերովբէ՛ք զՔրիստո՛ն աս-
տուածոյ. բարձր արարէ՛ք զընձամ
յաւիտեա՛ն: Ա՛զտէր. Օրհնեցէք
զտեր երկիր և՝ որ ՚ի սմա՛ են կեն-
դանի՛ք. համբառնալո՛վ ՚ի վեր զզ
ձայնս և երգօք հոգեւորո՛ք, բար:
Ա՛զտէր. Օրհնեցէք զտեր դա՛սք
հրեշտակաց և մարդկան, զարարչի՛ն
արարածոց. միաբա՛նութեամբ եր-
գո՛վ բարձր:

Օ՛ղորմութեա՛ն քո զգուռն ողո
բաց մեզ տէր. և արժանի ա՛րար
զմեզ լուսեղէն յարկաց քոց ընդ
սո՛րբս քո՛: Ի պատրաստեա՛լ քո

յօթեւանն նա սրբոց քոց ընկալ
և ընդունդ փրկիչ յոդեգրութի՛ւն
դըպրութե՞ն կենաց։ Ի նըստիլ քո
յաւերնի դատաւոր ահեղ խնայ-
եա՛ յարատածըս քո, բարեխօսու-
թեամբ և աղօթիւք սուրբ ճըգ-
նաւորացն։

աբեր Ի յիշատակըս վըկայից քոց քո՛
պարգեւեա՛ մեզ ծրհնել ըզքեզ
աւրժա՛նապէս։ Կամա՛ւ մատուցի՛ն
զանձի՛նս խրեանց քե՛զ պատարագ
արեամբն խրեանց, և ակըն ու-
նի՛ն պըսակիլ՝ի քէն տէր։ Սոցա՛ւ
աղօթի՛ւք փրկիչ խնայեա՛՝ի սո՛ւրբ
եկեղեցի՛ քո, զոր բատա՛ցան պատ-
ուական արեամբըդ քո՛ սրբոց։

հրց Ո՛ր ըզհրաշափառ քո զօրո՛ւթիւդ
ծանուցի՛ր ազգի մարդկան. յու-
յսանե՛լով յաղթող սուրբ վկայքն
՝ի պա՛տերազմի վա՛ռն անուա՛ն քո.
տէր ա՛ւրծ հա՛յոցըն մերոց։ Ո՛րք
՝ի մարմնի՛ անմարմնացան գերիվերոյ
քան ըզբնութի՛ւս, արհամարհելո՛վ

անաւրէնքին ըղձալ տանջանս և ըղ
մահ. և եղե՞ն վըկայք քո կամա
ւոր մահուանն. տէր։ Ա՛ոնդիսաց
ցեաղ այսօր և մեք տժնեմք ըզյի
շատակ սուրբ վըկայիցն. խնդա
ղացո՛ ըզկեանըս մեր աղօթիւք սո
ցա՛, և փըրկեա՛ զմեզ՝ ի՛ նեղչաց մե
ծոց. տէր։ Ի զտեր ծրհնեցիք ե՛ւ
բարձր ատարիք ըզնա յաւիտեան։
Ո՛ր վաստացան իւրոց տեսող սուրբ
զվըկայան արժանի ա՛րար, և ե՛րգս
կից անմա՛րմնական զօրացն. օրհ։
Ո՛ր սոքօք լուսաւորեաց զա՛զգս
որդւոց մարդկան՝ ի գիտութիւն
ճշմարտութեան, և հրաւիրեա՛ց
յերկնից յաւքայութիւնն. օրհ։

Ի դիւշատակըս վըկայից քոց սո՛ ողբ
նեմք՝ այսօր քո՛ թագաւոր. աղա՛
չանօք նց ողո՛րմեա՛։ Ոյք յաղթեցի՛ն
անօրէնն բըռնաւո՛ւթց հեղմամբ ա՛
րեանն իւրեանց. և դասակից եղե՛ն
վերի՛ն զըւարճանացն։ Նո՛ւ ընկալա՛ն
ըզպսակս անապական յանըս

տուէր լուսոյն. և միշտ ուրախանայր ընդ հրեշտակն ի յերկինս։

տէր Այսօր հիշատակ սրբոյդ քոյ. որք տանջանաց անօրինացն համբերեցին. և դասակից եղեն վկայիցն զբարեճնոցն։ Այսօր և հրեշտակք ուրախանան ընդ կամաւոր չարչարանսըս ճգնաւորացն. որք յաղթեցին անօրէնն բզկնաւորացն։ Որպէս եւս թագաւոր յաւիտենից, որ նըստիս ի վերոյ չորեքկերպեանն կենդանեաց, և ի սրբոց քոց փառաբանիս։

ճշ Այսօր եկեղեցի քո պայծառանայ հիշատակաւ սրբոյդ վկայից. որ բարեխօսէն առ տէր վասն մեր։ Այսօր ի հեղձումն արեան սուգ դարձաք հրեշտակաց խնդութիւն միաբանութիւնք տօնեն ընդ մարդկան։ Նկատ է մեզ քի հաւատացեալքս կատարեսցուք զհիշատակ սրբոյդ վկայիցն. որ բան։

տէր Փառք քեզ հայր երկնաւոր

ար նըստիա ՚ի քրովբէս, և բարե-
բանիս ՚ի դասուց սերովբէից: Ո՛չ
քեզ գովեմըք Թագաւոր փառաց
քրիստոս, համաձայնեաք ընդ սուր-
բըս քո յեկեղեցիս աղաղակից: Այլ
թեա զանձինըս մեր և տաճարացո՛
սո՛ւրբ երրորդո՛ւթեանդ, կենդա-
նարար սո՛ւրբ հոգի:

տէր Պա՛տճեացի՛ն սուրբքըն վառօ՛ք
և ցընծացե՛ն ՚ի հանգիստս իւր-
եանց. քանզի ընդ հո՛ւր և ընդ
սո՛ւր անցուցին զմարմի՛նս իւ-
րեա՛նց: Սո՛ւրբ զարհո՛ւրս իւրեանց
հեթո՛ն չարչարանացըն համբերե-
ցին. և զըսպառնալի՛ս բըռնաւո՛ւ-
բաց անարգեցի՛ն յաշխարհի: Ո՛րդ
եկայք հաւատացեալք կատարես-
ցո՛ւք ըզյիշատակ սոցա. քանզի
սոքա՛ են մեզ բարեխո՛ս յարքայ-
ութեանն ա՛ստուծոյ:

տէր Ա՛յլ տեա՛ռն ՚ի վերայ սըրբոց
ի՛ւրոց, և վա՛ռք իւր հանգուցեա՛լ
է՛ յոսկերըս սոցա. և հոգի՛ք սո՛ցա՛

դաւսաւորեալ ընդ հրեշտակս ի յերկինս։ Նմանակ հրեշտակաց տեառն չեն զնոքօք. և երգակից են միաբանից յօրհնութիւն այ. և հայցեն միաբաւն զխաղաղութիւն աւմ աշխարհի։ Նմանութիւն հաղորդակցութեան է մեզ տէրն բանիւ խոստութեամբ սուտ, և թողութիւն է մեզաւոց, որպէս կամեցեալ ողջոյնատուին սուտ։

տէր Աստուած բարձրեալ և ի սահմանսն հանգուցեալ, և ի սիրոյ ոչ վերծանելոյ. մաղթելով հայցելմբ ի քէն տալ բարեաց. բանիւ խոստութեամբ սրբոց մարտիրոսացն հաշտեաց ընդ մեզ քրիստոս։ Որպէս կոչնականեցին զանօրինացն ըզպատկերան, և յիշատակ քաջութեան թողին յաշխարհի. բարե։ Պատարագ անուշահոտ մատուցին քեզ ըզմարմին և զարիւն, համբերելով չարչարանաց վանն անուանելոյ քոյ սրբոյ. բարե։

տէր Աստուածդ Աբեհամին սկսող ան-
ձինք յաղթող վրկայիցն, արժանաց
տրիք ընդունելոյ ի յառաջատաղն
լուսոյ։ Օ՜ի զառաջինն մեղացն
ըզբոց արեամբն իւրեանց չնջու-
ցին, և ըզտիեզերս հրաւիրեցի՞ն
յօրհնաբանութի՛ւն։ Ա՜ղմամբ ա-
բեհամն իւրեանց մեզ ճանապարհ
հոդեցին. և առ քո՞ մեզ դուռըն
կենա՞ց բացին ի յերկինս։

տէր Ողբ եկեալ եմք ի պատուել
զմիշատակ սրբ վրկայիցն, աղօթք
ըսկսիզբն ըզգծնութե, աղաղակե-
լով առ քո տէր փառըք քեզ, փա՞ռ
ըք քեզ տէր ա՛ղծ։ Ընդառ ես
հրեշտակաց անտես ի սերովբէից.
եկիր երեւեցար մարմնով, ծնա-
ցեր մեզ ասել տէր փա։ Յան-
մարմնոց ես վերօրհնեալ ի մարդ-
կանէ երկրըպագեալ. քեզ փառըք
վայել պատիւ յամենայն ժամ
ասել տէր փա։

ՀՐԱՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՆԵՐՍԷՍԵԱՆ Ի ՔՐԻՍՏՈՍ։

ՈՂԲ

Որ ստեղծմամբ ըստ պատկերի քո տէր պատուեցեր ըզմեզ. ընկալ և այժմ ըզընծայեցեալսն ի քեզ ձեղիզ հաւատով, ըստ մեծի՛ քոմ ողորմութեան։ Որ չնորհօք ըզբ հոգւոյն լուսաւորեցեր, յիշատակ կի՛ խրեանց զհոգիս նոցա ընկալ մարդասէր, ըստ մեզ։ Ողբ հաղորդեցան մարմնոյ և արեանն քո՛ տէր. համագո զհոգիս նոցա ընդ սուրբսդ քո քրիստոնա՛ ըբծ. քանզի գի՛նք սուրբ արեանն քո ե՛ն։

ՏԷՐ

Զեզ վայելէ ա՛ծ օրհնութիւն, որ յարուԹի՛ւնդ ես ձայնիւ յաւիտենից ներնջեցեալոցն. Թագաւոր և իշխան վերծրհնեմք ըզքեզ։ Ի միւսանգամ գալստեանն քո քո՛ փառաց Թագաւոր ի՛ ձայն փողոյն նորոգին հոգիք ներնջեցեալոցն, և յառնեն ի մեռելոց անապականն մարմնով։ Ա՛ան որոյ ե՛ մեք ըզքեզ աղաչեմք զքեզ հայր երկնաւոր. դասա՛ւորեա՛ ըզընծայեցեալսըն մեր ի վե-

րինըզ քո երուսաղէմ, ի ժողովս
անդրանկաց գրելոց ի յերկինս։

տէր Զայն արկեալ կենարարին ամա-
ուածայինն բարբառովն, ասէ ե-
կայք ծրհնեալը ք հօր իմոյ ժա-
ուանգեցէք պատրաստեալ ձեզ ըզ
կեանն ի հանդերձեաւ երկրին։
Ընդ առաջ ելանել քեզ հաւատով
ի յօդըս վերինս, ա՛ծաղգեանց լռ-
սով պայծառացեալ ի դասս ան-
մարմնոցն. ի լսել ըզձայն երանա-
ւէտ կոչմանն։ Ընդ աջմէ քումմէ
կայո ընդ խնաստեաւն սուրբ
կոյսանան, ի լուսեղէնն առագաս-
տին պայծառացեալ ի դասս ան-
մարմնոցն, ի ժողովս անդրանկաց
գրելոց ի յերկինս։

տէր Օ հոգիս ծառայից քոց քրիս-
տոս, ընկալ ի դասս անդրանկաց
գրելոց ի յերկինս։ Ընկալ վասըն
սոցա ըզբանաւոր պատարագս ի
մէնջ. և շնորհեա նոցա ըզթողու-
թիւն գտանել յաւուրն յետնում։

՚աշտեա՛յ ձեռըն սուրբ մարմնոյ
և արեան քո՛ տէր. և պարգեւեա
նոցա դասիլ յաջակողմեացն քո՛։

տէր

Ո՛ր ամենայն տնօրէնութե՛ւն ի
փրկութե՛ւն մարդկան խոր-
հեցար բանդ աստուածա. այսօր
հա՛նգո՛ւ՚՚՚ և ըղմեր ըղնըղէցեա՛լն
ընդ սո՛ւրբըն քո. որ վիայնդ ես
մարդա՛մարդ։ Ո՛ր անչարչարելիդ
մարմնով եկիր կամա՛ ի չարչա-
րանս, և ի խաչին բեւեռեցար,
հեղեր զարիւնդ ի փրկութե՛ւն.
այսօր։ Ո՛ր թաղմամբն երեքծրեայ
ըզբնութե՛ւն մահու լուծեր, և
կոխեցեր զնիշխանն մահու, և վե-
րածեր ըզնընջեցեալն. այսօր։ Ո՛ր
հրաւիրեցեր յանմահութե՛ւն զաղ-
գըս մարդկան անմահութե՛ւդ բա՛ն-
խոհ քրիստոս, պաշտանօք աստուա-
ծամ՚ծնին այսօր։

ՃԺԷ հրդ ակ

Պ ՈՂՈՐՈՒԹԻՒՆ ըղ քեզ յաղթական երգով Թա դաւռ վահաց, որ կամաւռ խո նարհուԹեամբըդ քո իջեր ի վըր կել ըզպատրեանն ի ճաշակմանէ. օրհնեմք ըզքեզ ա՛ըծ հայրըն մե րոց։ Որ լուծեր ըզմահ և վէրա ծեր ըզնընջեցեալն ի դըժոխոց ան չընչուԹիւն քո ի վերայ խաչին, և իջանելով քո ի գերեզման Թա դաւռ ա՛նմահ. օրհ։ Որ ներստար ընդ աջմէ հօր, և հրաւիրեցեր առ քեզ ըզդաւանողըս քո. արժանա ւորեա և զմեր ըզնընջեցեալսըն դասակից լինել ա՛ըծ քոց. օրհ։ Ո՛ զ տէր օրհնեցէք բարո՛ւրեալ արարէք ըզնա յաւիտեան։ Որ վառօք հօր հանգերձեալ է գալ ի դա տել զերկիր. և բխւրաւոր բանա կըք վերինն զըւարԹնոցըն կարա պետք լինին գալըստեան նորա. բարւեր։ Որ ահադին դողմամբ

զմիհուբեցուցանէ զարարածս ՚ի գալըստեան Քրիստոսի, և քաջահրճռղ ձայնիւ վոհմին համահաւաքէ ըղնընջեցեալսն ՚ի յառաջմայ. քահ՛ր։ Աղաչեսցո՛ւք ըզկենարարըն մեր, որ գատաւոր է կենդանեաց և մեռելոց. զի արժանիք արասցէ ըզնընջեցեալսըն մեր մըտանել ՚ի յառաջագոյն ընդ խմաստունն կուսանըն. քահ՛ր։

Աղաչէ՛ ասէ և ըստեղծիչ ամենի մարդկա՛ց՛ն, մի՛ անտես առնէր ըզ նընջեցեալսըն մեր. այլ հանդո՛ւր զհոգիս նոցա ընդ սո՛ւրբսըն քո՛։ Որդի՛դ միածի՛ն յաղուԹի՛ տիեզերա՛ց՛։ մի՛ ան։ Որդի՛դ ճշմարիտ մըխիԹարիչ սպգա՛ւորա՛ց՛։ մի՛։

Զեռըք քո՛ արարին և ըստեղծին զիս զիս ՚ի հողո՛յ. ՚ի յօրհնել ըզքեզ ասէ՛ յաւիտեա՛ն։ Խակ պատրանո՛ք բանսարկուին խաւիանեցայ յանձառ լուսո՛յն, և դարձայ անդրէն ՚ի հո՛ղ յորմէ՛ ստեղծայ։ Ան-

ողբ

տէր

խիթարիչ սուրբ հոգի լսեսաւո-
րեա զմեր ներնջեցեաւ՛լան, և հան-
գո զհոգիս նոցա ընդ սո՛րբըս քո։

տէր Սոյր անոխակալ ևբարեգո՛ւթ,
մաղթելով հայցեմք ի քէ՛ն վասն
մեր ներնջե՛ցելոցն արժանաւորել
հանգըստեան օթեւանի սըրբոցն։
Ա՛նճառ ծընո՛ւնդ հօր որդի՛, որ
մահկանացուացս կեանքդ ես, զհո՛գ
գիս ներնջեցելոց մեր ընկալ և ար-
ժանաւորեա՛ հանգըս։ Ես նորո-
գո՛ղ սուրբ հոգի՛, յորժամ նորոգես
զանպականեալսն, յայնժամ շնորհեա
և մեր ներնջե՛ցելոցն արժանաւո-
րել հանգըս։

տէր Յորժամ յերկնից գո՛ւժէ վոզն
աղաղեցուլի՛ առնելով տէրնզերաց
ի գաւառաստա՛ն ահաւոր, յայնմ
աւո՛ր ահեղին յիշեա տէ՛ր և զմեր
մեր ըզներնջեցեալսն, և հանգո ընդ
սո՛րբըս քո։ Յորժամ ճառա-
գայթք ա՛ծուլեանդ փայլի՛ն ի
յարեւելից, և դըպրուլի՛ըք հրա՛շ

չիցէ՛ն բանի՛ն, յայնմ աւուր ա՛ր հեղին յիշեա տէ՛ր։ Օ՛ արհուրեա՛լ դողան ա՛պատածք ի՛ ձայնէ սրա՛մբէ՛ ազգ փողոյն. յո՛րժամ հարկանի՛ հրեշտակապետն և կոչէ ի դատաս տա՛ն զազգս որդւոց մարդկան. յայնմ աւուր ահե։

Ո՛ր Թագաւո՛րդ ես Թագաւո՛րաց, և բաշխող կե՛նդանոյ նուէրեա՛ն ազգի՛ մարդկան. այսօր մարդասիրութեա՛մբդ քո՛ ընկերջէ՛ ցեղսըն մե՛ր ընկա՛ռա՛ս, և հան զո՛ր ընդ ո՛ղբս քո՛. աստուա՛ծ հա՛ւր ցըն մե՛րոց։ Ո՛ր յա՛հաւոր և յամ պա՛ճառաց գալըստեա՛ն քո՛ տէր զարհուրցա՛նես ընկերջէ՛ցեալսն ի՛ բարբառ փողոյն. յայնժամ երանա՛ւէ՛տ կոչմամբ ընկերջէ՛ցեալսըն մե՛ր ընկա՛ռա՛ս և հան։ Ես յահագի՛ն ձայնէ՛ գո՛չմանըն զա՛ր իսո՛ւրի՛ն գէ՛ բեզմա՛նէ՛ն ո՛ւնայնացեալք. յայն-

ՀՑԺ Բ

ժամ ածային լուսով պայծառացո՛ ընդընդջեցեալսըն մե՛ռա՛ւ, և հան։
գ Ի զտէր օրհնե՛ցէ՛ք էվ՛ա՛ր բա՛ւթը ատարէ՛ք ընդնա յաւիտեա՛ն։ Օ՛ա՛յ ուաքեա՛ն ՚ի հօրէ զմըսխ՛ի՛թարի՛չ հոգւոց հանգո՛ւցեալցն օրհ։ Ես ՚ի բիւրաւո՛ր բանակըս հրեշտակաց միաւո՛ւէ զհաւատացեա՛լս անուա՛ն ի՛ւրոյ, դասաւորելո՛վ յաջակողմե՛ան դա՛՛ռնն. լէ։

ողբ Ո՛ր կոչեցեր առ քեզ տէ՛ր ըզ տիեզերս սո՛ւ, ընկալ ըզմեր ընդընդջեցեալսն ՚ի գոգ նահապետին աբրահամու, ողորմած տէ՛ր վրըկի՛չ և բարերա՛ր։ Ո՛ր Թողո՛ւԹե՛ց ես տըւող աշխ՛ր, Թո՛ղ ըզմե՛ղսս մեր ընդընդջեցեալցն, կարող յաղի և հըզօր. ողոր։ Ո՛ր լուսատու ես տիեզերաց քո՛ւ աշխ, լուսաւորեա՛ և ըզմեր ընդընդջեցեալսըն լո՛ւսով երա՛նաւէտ զըւարԹնոցն. ողոր։

ոէբ Հրեշտակային ձայնիւն օրհնե՛ցուք զամենասո՛ւրբ վերսո-

դուքինըն, փառաւորելով ըզհայր. որ վերակոչեաց զամենեսեան ՚ի մահուանէ յանմահութիւն։ Եւ զգեցեալ սըրբեցելոց, քան երկնըպագելով. որ վերակոչեաց զամե։ Աղաչեսցուք ձայնիւն օրհնեսցուք, հաճեւորա՝ կան հընչմամբ գովեսցուք, սուրբ զհոգին փառաւորելով. որ վերա՝

հանպոյց զամե։

Ի ձայն փողոյ գալըստեան քո տէր, ամենայն հոգիք զարհիցեն կալ ՚ի դատաստանի քում քրիս՝ տոս աստ մեր։ Յորժամ հընչէ բարբառն ահագին, և հարկանիլ վիզ յաղթահեան մերոյ. Եւ մեք գոչելով ասեմք փառք քաղցրեւ՝ տեան քո տէր։ Յորժամ առնեն հատուցմունն տէր, և սքանչ քո պարծեսցին ՚ի քեզ. և մեզ չնորհեաց ցեսս վըրկիչ կալ ՚ի յաջմէ քում մեր։

Ո՛ափառոր անմահ արարիչ յա՝ տէր
ւիտենից, մարդասիրութիւնդ քո

խրնայեա յանձինըս մեր. ստեղ-
ծիչ կենդանեաց և հանդուցիչ
նընջեցելոց: Ի՛ խաչին բեւեռեալ
ցաւ զմահու լուծեր զնչխանու-
թիւն. յանխտեհիւ ըղնընջեցեալ
սըն վերածեր յանմահ ՚ի կեանս.
ստեղ: Աչժանաւորաց քոց աղօ-
թիւք յիշեա ըզմեր ըղնընջեցեալն,
յորժամ գայցես անճառ փառօք
հատուցանել մարդկան ըստ գործս.
ե՛ մեր նընջեցելոցն չնորհեա դա-
սիլ ընդ սուրբըս քո:

ԱՂՕԹՔ և մարդասէր տէր,
որ վասըն մեր ըզմահ ճաշակ
կենցեր. տէր ամէնց հարցըն մերոց:
Որ խոստացար հաւատացելոց նընն
ջեցելոց յանուն քո ընդկեանս. տէր:
Աչդ խընդրեմք ՚ի քէն մարդասէր
տէր. զհոգիս նընջեցելոց դասեա
ընդ ամենս քո. տէր: Ի զատէր օրհնե-
ցեք բարձր արարիչք ընծայատեառն

ձայն
հրց
բհ

գ

'ի յամէտս վասաց անդադար հո-
գեւոր երգով։ Որ գալցին ե ընդ
ամպս երկնից 'ի նորոգել զերեսս
երկրի. բարձր։ Ի գոչել ածային
վիճղին զարհուրանք ընդունջելոյն
հանդերձ կենդանեօք. բարձր։

ողբ Ո՛ր որդիդ ես և բանդ ա՛ղջիկ
հաւասարակից ընդ հօր յերեւելիս,
առ քեզ կարդամք մարդասէր. հան-
գո՛ զհո՛գւիս նըվնջեցելոցդ մեր ընդ
սուրբսդ քո։ Ո՛ր լջեր յերկնից
վասըն մեր, զառաջինն առեր զյան-
ցանան ադամայ, մերով բնո՛ւթիւ
բարձեր 'ի վերայ խաչին անարատ
ձեռօք. հան։ Ո՛ր լուծեր զիշխա-
նութիւն մահու մահո՛ւ կամաւորական
մահուամբ քո քո՛ւ. բանաւորայ զա-
զաչանս առաջի քո հեղեալ մահ-
ճիւք. հան։

տէր Կո՛ղ վայելել ա՛ծ օրհնո՛ւթիւն
որ յանմատոյց ամուռ անմահիս
վասաբանիս 'ի բարձունս. ընդուն-
ցեա՛լսըն յանո՛ւն քո ընկալ յերկ-

նայլին քո սուրբ առաքեալ. որ
վասն նորա եմ մարդասէր: Որ ունիմ
իշխանութիւն մահու և կենաց,
յիշեա զհոգիս նընջեցելոց մերոց,
և հանգո՛ ընդ սուրբսն քո՛ ի խո-
րան քոմ սիրելոյ. որ վասն նո՛ր:
Որ յամենայնի՛ ես օրհնեա՛լ տէր.
արժա՛նի արա ըզծառայս քո՛ վե-
րըստին նորոգման, ի լըսել ըզձայն
ձայնին փո՛ղոյն. ընդ առաքեալ ել-
նել քոյ փառացդ. որ մի:

տէր Ով ա՛ղաւոր խաղաղութեան որ
քաղցրութեամբ խնամեաս զքո ղա-
րտարածս. յիշեա տէ՛ր զհոգիս նընդ
ջեցելոցն ընդ սո՛ւրբսն քո՛, և դասա
ւորեա՛ ի յաւիտեան այցելութե՛ն:
Որ կոչեցեր ի դրանց մահու ըզ
սիրելին քո զպաղատրոս, և ծանու-
ցեր զձածութիւնդ ընդհանո՛ր տի-
եզերաց. լո՛սաւորեա տէ՛ր զհո՛:
Ի տաճարի քոմ սըրբութե՛ն մա-
տուցանեմք քեզ պաղատանս ար-
տասուաւից. պայծառացո տէ՛ր զհո՛:

տէր Ո՛վ գիշերայց կանխեաւ սաղմիւք սիւք և արուսաւօք հայցեմք ի քէն ք՞ս. յիշեա՛ զնընչեցեալն ի սուրբ անուանդ քո, և հանգո՛ զհոգիս նոցա ընդ սուրբսդ քո՛։ Ո՛ր յանմարմնոց վերծրհնիս, առ քեզ կարդամք և պաղատիմք ք՞ս. յիշ։ Ո՛ր մարմնացար վասն մեր. աղաչանո՛ք ընծայեսցին ք՞ս յիշ։

տէր Ո՛ր հայրդ ես բարեխնամ գըթ՛ի ի մեր նընչեցեալն. և պարգե՛ւեա մեզ վաստըս տալ անուանդ նմի՛ք քում սրբոյ։ Ո՛ր հրաւիրողդ ես կիւնեցելոց ընդ աջմէ՛ դասեւոցըն կա՛րգեա և ըզմեր նընչեցեալն, և պարգե՛։ Ո՛ր նորոգո՛ղդ ես աւգի մարդկա՛ն, աբան ա՛րժանի՛ և ըզմե՛ր ընընչեցեալն ընդ բազմե՛ցն ար՛ բահամու վա՛։

տէր Գ՛ալոց է միածինըն վոզնո՛վ և վաճո՛ք հօ՛ր, և ըզհոգեղէնն բնու՛ թի՛ւնս հրեղէն նո՛րոգէ՛։ Ո՛ւսա՛ ւո՛ր են ճանապարհ՛ք աղըտարո՛ց,

Ե՛ւ բիւրաւոր բանակըս հրեշտա-
կաց ամպովք ընթանան։ Ի վե-
րինն երուսաղէմ թըռչին ամպովք
ընդ առաջ տեառն իւրոց. և
այնպէս յաւմ ժամ ընդ տեառն
լինիւն։

Պատրաստ արարեր առաջի իմ
ընծաեղա՞ն. ակըն յանդիման նեղ-
ջաց իմոց։

Սաղմոս. Տէր հովուեացէ զիս։

Օծե՞ր խաղող ընդլուխ իմ. բա-
ժակ քո որպէս անասական ա՛րբեցոյց
զիս։

Սաղմոս. Օծեր խաղող զլուխ իմ։

Ողջո՛յն քեզ սո՛ւրբ եկեղեցի. ող-
ջո՛յն քեզ սեղան սըրբուԹե. ո՛ղ-
ջո՛յն ձեզ դա՛նք քահանայուԹե.
Եա ճա՛նապարհո՛ղեցի առ արա-
րիչն իւր։

Սաղմոս. Ուրախ եղէ ես ոչ։

Ողջո՛յն ձեզ մանկունք եկեղեց-
ւոյ. ո՛ղջո՛յն ձեզ հա՛ւատացեա՛լ
եղբարք իմ ի քո՛ւ. ո՛ղջո՛յն ձեզ
հանդերձեա՛լ ժողովրդական. Եա ճա-

Նապաստակ հովիւ եմ, առ քրիստոս յոյս ամենեցուն։

Սաղմոս. Հիմունք նորա ի լերանն։

Ա՛հա՛ հրաժարիմ ի քէն սա՛ւրբ եկեղեցի. ա՛հա՛ մեկնիմ ի ձէնջ սիրելի եղբարք, ի կոչեա՛մն վերա՛ն նո՛ր պատգամին քրիստո՛սի աստո՛ծոյ մերոյ։

Սաղմոս. Տէր փորձեցեր զիս։

Ազո՛ւթս արարէ՛ք վասն իմ հարք իմ, եղբա՛յրք և որդիք. և օրհնեսցէ՛ զձե՛զ քո՛ւ վերկինէ՛ մեր. պահեսցէ՛ հա՛ստատուն ի հաւա՛տս լի՛ւր միւս չեւ ի սահմանեա՛լ կէտ կոչմա՛նս այսորիկ. և խաղաղութի՛ւն տեառն եղիցի՛ ընդ ձեզ յաւիտենի՛ց յաւիտեան տեա՛ռնս ամի՛ն։

Սաղմոս. Ո՛նգեցից իմ տեսլին։

Օդնութի՛ւն է՛ մեզ յանուա՛նէ տեառն. որ ա՛րար զերկի՛նս և զերկիր։

Սաղմոս. Եթէ ոչ տէր էր։

Երանի՛ ա՛ղգի որո՛ւմ տէր ա՛ստ յա՛ւ կո՛ւսաց օդնակա՛ն է նըմա՛ն։

Սաղմոս. Օրհնեա անձն իմ զտէր:

Ո՞վ պատրաստեաց տէր զծիրանի թագաւորին, և ընկերացողն յաւիտեանից:

Սաղմոս. Ո՛վ բարի կամ ընդ վայելուչ:

Օրհնեացէ զձեզ տէր ի սիոնէ. այն որ բնակեալն է յերուսաղէմ:

Սաղմոս. Ասա օրհնեցէք ամենայն ծառայք:

Ներձեցաւ անձն իմ ի հող յորմէ ստեղծար. քանզի պատուիրան նաւն մեղայ, և ճաշակեցի ըզդառնաթիւն մահու. տէր յոյս իմ ծգնեաց իմ:

Սաղմոս. Ներձեցաւ անձն իմ ի հող:

Ո՞ճանապարհելն քո ես ոչ պահեցի. քանզի ոչ ժամանեցի ապահասանելոյ, այլ հեղգացայ. այլ առքեզ միայն պահեաց հայր երկնաւոր. տէր յոյս իմ ծգնեաց իմ:

Սաղմոս. Ոճանապարհս մեղաց:

Օրէնսդրեա՞ր ես արար զիս ոտն ի ճանապարհի՞ քում. քանզի խոնարհեցի գիս գայլ աստ քեզ. դառնալ անդրէն ի հող յորմէ ստեղծար. այլ առ

քեզ միայն պահպանիմ հայր երկ-
նաւոր. տէր յոյս իմ ծգնեաք ինձ։

Սաղմ. Օրհնագէտ արա. 118. հոդ.։

Ա՛հա՝ մերձեցայ։

Հաւատ ունելոյ հոգի խա- ✠
ղաղութեան՝ երթ առ արարիչըն
հայցելով, ա՞ծ իմ համագո։ Որ ե-
տնէր հոգի յո՛, ըզսա պահեաւ զի
քոյ խաչի և յարութեդ հաւա
տոյց թագաւոր երկնաւոր, հան-
գո զհոգի սորա յիշելոյ սիրա զհա-
ւատս։ Ի՛ քաղաք տեառըն զօրու-
թեանց և՝ի քաղաք թագաւորին
մեծի. ուր ժողովք սըրբոցն են՝ի
խաղաղութե, դնանացես յուսով և
հանգիցես ընդ հրեշտակաց դասս,
տեսանել ըզլոյսն յաւիտենից։

Ա՛երձեցաւ անձն իմ՝ի հոգ յոր ✠
մէ ստեղծեր զնա, և հոգւոյս մեկ-
նեալ չինէ՛ն. տէր զապաւինեալս
յիշեա՛ՙ՝ի քո՛մ գալըստեան են։
Ստեղծուած եմ անարատ ձեռաց
քոց մի՛ անտես առներ՝ այլ խնայ-

եաւ յիս յահաձգին աւուրն . տէր ։ Յորժամ գան փառօք հօր դատել ըզտիեզերս ամ, և հարկանի փող հընչմանն յարուեստ ն . տէր ։

✠ Ի գալստեան առն դրմնիք երկնից բանիւն . և ճառագայթիւք անճառ լուսով նը որ խաչն երեւի ։ Յերեսաց տեառն լերինքը հալ լիւն . և ի յահէ փառաց նորա շարժին զօրութիւնք ։ Այսմեօք տեառն մեռեալքը յառնեն . և սուրբք ամենայն անճառ փառօք զարդարին ։

✠ Պայ զօրութեանց թագաւորն ի նորոգել զարարածս . ի ձայն ահեղ բարբառոյ զարթնուցանէ զնոսն ջեցեալսն ։ Ոտքն երկինք և երկիր յահէ փառաց քում . հնձր բորբոքեալ ընթանայ , բոցակիզէ զմեզաւորսն ։ Ոչ արհետանդ զարդարին դասքը սրբոցն կուսանացն . ուրախութեամբ մըտանեն ի յաղաստ փեսային ։ Ի քեզ եմք

ամաւթինեալ ամէն նորհնեաւ սըր-
բուհի . լեր բանեխօս անդադար
վասն մերոյ փըրկութեան :

Աթանաւելի ոտոտմամբ և ա-
հագին զօրութեամբ գալոյց է
վըրկչին յաշխարհս յարուցանել
ըղմեռեալան : Ահեղ և մեծ բար-
բառով հրեշտակապետըն գոչէ . ա-
րիք ասէ մի նընջէք , ահա եհաս
ձեր վըրկիչն : Ոտոտմամբ սըրտիւք
յարուցեալ , և ըզնշխանան առաջի .
և տեսանեն ըզվըրկիչն եկեալ վա-
ռօք ի յաշխարհս : Ոտաղանի գոր-
ծոյըն ծածուկք յայտնին ի մեծ
հրապարակն . և գոլալով ընթա-
նան ի յիւնելախաճն ի տանջանս :
Ի յօրինեալն հօրն իւրոյ կոչէ ըզ
դասս արդարոցն , և յանապատեմ
ի բարիս զոր խոստացեալ է նոցա :
Աւրոյ անմահ վիճակին եղեր դա-
մայր մարիամ . բարեխօսեա վասըն
մեր ի յիւնմ աւուր ահեղին :

ԱՐՁԱՆԱՒՔ ըղբէզ հայր ամէն
ակնկալեն առեղծիչ ամ եղե
լոց. զնոսատովանողս սուրբ անուա-
նըդ քո ըզնընջեցեալսըն հանդո
յարքայութեանդ քումմ. աստուա՛ծ
հաւրցըն մերոց. Զովքիմք ըզքեզ
անձառ ծնունդ հօր անըսկըզբնա-
կից որդի, որ մահու խաչի համ
բերեցեր վասըն մեր. ըզնընջե-
ցեալսն ի քեզ ուղիղ հաւատով
պայծառացո ընդ սուրբսա քո. ամ։
Նախ եանամ սուրբ հոգի փառա-
կից հօր և որդւոյ. հայցեմք ի քէն
ըզնընջեցեալսըն ճըշմարիտ հաւա-
տով սուրբ եկրորդութեանդ ի
միւսանգամ նորոգմանըն դահեա
ի դաս ընտրելոց քոց. ամէն։ Ո՛չ
տէր. Աչաբանական ձայնիւ ժո-
ղովուրդք առաւել բարձր արարէք
ըզնա յաւիտեան։ Ար գալոյն է
վաղօք հօր միածնին որդին, ձայնիւ
ահագնին փողոյն անունդ տուաւ

ձի
հըց
գձ

գ

Թիւն որդւոյն մարդկան. միաբան։
Այլ առնէ հատուցմամն ըստ իւ-
րաքանչիւր գործոց գաւտաւորըն
կենդանեաց և մեռելոց. և վա-
ռաւորէ ըզսիրելին իւր պայծա-
ռացեալ ի կամարըս ըմբսեղէնս.
քահանայ։

Ա՛յր բարեգուէթ որ գըթած ողբ
ցար ի յաղգս մարդկան.
առաքեցեր ըզմիածինդ ի վըրկու-
Թիւն. յիշեա՛ զհոգիս նըմնջեցելոց
մերոց, և հանդո ընդ սո՛ըբըս քո։
Այդմիդ միածինն որ յարեարդ ի
մեռելոց. ի միւսանգամ գալըս-
տեանըն քո՝ յարութիւն մեզ խնա-
տացար. յիշ։ Ա՛ոդմիդ ճըշմարիտ
մըխիթարիչ սըգաւորաց, աղաչանօք
սուրբ ա՛ծածնին և ամենայն քո՛յ
սրբոց. յիշ։

Ի ձայն մե՛ծի զօսարձնոյն և ի տէր
հընչումըն հրաշալի փողոյն, ա՛ռ
հոգւացեալ մարմինըք մարդկան նո-
րոգին, յայնմ աւո՛ր ահեղին յի-

չեա՜ տ՚ր և լցվեր ըզնընջեցեաքեան, և հանգո ընդ սա՜րբըս քո։ Յոր ժամ նըշան տէրունեան ճառա՜ գայթիւք վհշէլն, և Թագաւորըդ Թագաւորաց փոառօք տեսանել. յոյնմ աւուր ահե։ Յորժամ ա՜ տեան դատաստանիւն դրնի, և դըպրուԹիւնըք հրաշիցըն բանին. յոյնմ աւուր ահե։

աէր Որ երկայնամիտդ եՀ տէր քաղցր և ա՜նողոքակալ հանդա՜ զհո՜ գիս քոց ծառայից. զի մի դարձցի տնանկ ամաչեցեալ յա՜ուրն ահեղ ա՜տենիւն։ Ո՚չիշատակ հրաժա՜րե՜ լոյն ի հաճոյս քե՛զ ընկալեիս. և զուխտըս մե՛ր ընկալ որպէս զաբե՜ լեան զնոյ՚ն և զաբրահամուն. զի։ Ի խորան քոմ սկզոզաց հա՜նգուա՜ ցես ըզծա՜ռայս քո՛, և զհոգիս նոցա՜ գա՜սեացես ընդ սա՜րբըս քո. զի մի։

աէր Որ խոնարհեցար յերկինից բա՛՚նդ ա՜ՀՃ, և առեր մարմին ի սրբուՅ կո՜ւսէն. յիշեա ըզնը՛ նջե՜ցեալըն

մեր յոյժամ գայցեն անճառն վասն
ոգւոյ. զի զնա ես տէր ամենայնի
երկրի: Այր ունիս իշխանութիւնն
մահու՞ ի կենաց, և խաչելութ. քո
լուծեր զերկունեալս մահու. յիշ:
Ի նըստիլ. քո յաստենիկ դատաւորդ
անհեղ. աղաչանօք սուրբ աճ՛ծամ՛ն
նին յիշեա ըզնի՛ գեալսն մեր,
յոյժամ գայցեն անճառն վասնոգւոյ.
քանզի քո՛ են վա՛ռք յաւիտեանս
տեառնա ամէն:

Աշարշագո՛ւթ աճատլուած, զա- աէր
րատածըս քո մի անտես առներ.
այլ գըլխա ՚ի նըզի՛ գեալսըն մեր,
և համագո՛ ընդ սուրբս քո ՚ի խո-
րան քում սիո՛ն ողջոց: Աշարշա-
կո՛ց հօր ոդիւ, ՚ի միաւանգամ քո
դասըն ատեանն անեղատապարտ սա-
հեա ըզնի՛: Ակնեղանարա՛ր սուրբ
հոգի, յոյժամ նորոգես զերեսս
երկրի նո՛րափեսոնա զարդարեա
ըզնի՛:

Աշարշագո՛ւթ աճատլուած, որ աէր

յոչընչէ գոյացուցեր զերկինս և զերկիր. ծրհնեմք ըզքեզ որ հանգուցիչդ ես ընդ ջեցելոց հաւուց անմահական։ Բանդ ա՛ծ և համագ վաստաց հօր պահակեր. գովեմք ըզքեզ որ յարուներիդ ես ընդ ջեցելոց ծրդի՛ւդ միամարին։ Ազբիւր անըսպառ յորմէ բաշխեր տիեզերաց կա՞ն չընորհք. բարեբանեմք ըզքեզ որ ընորոգիդ ես ընդ ջեցելոց հոգի՛ւդ ճշմարիտ։

տէր Յահաւորդ գալստեանդն յորժամ գա՛ս տէր ի յերկնից ա՛ծայինք զօրուներամբդ. և նշան ե՛ր խաչին պայծառանայ ի մէջ երկրի։ Պորձին տարերք երկրի ի ձայնէ հընչման փողոյն որ գոչէ զկենդանի նուներին, ասէ արիք եկըն տէր կենդանաց և մեռելոց։ Ընորհեա մեզ տէր ողորմուներիւն ի ծագել սրբոյ խաչին որով եղեւ մեզ փրկուների. զի նուա՛ւ ելցուք ընդ առաջ ա՛ծորդուդ որ ի յերկնից։

Արիատա ա՛ըծ յիշեա՛ք զնըն-
ջեցեա՛լն ՚ի սուրբ անո՛ւնդ քո՛։
Ազգինս արեան քո՛ տեր յիշեա՛ք
և հանգո ընդ սո՛ւրբըս քո՛։ Ու ՚ի
մի՛ասանգամ քո՛ գա՛լըսաեանն ըզ
նընջեցեա՛լսըն մեր յիշ։

Աբեգա՛ն արդարութեան քո
և ապաւէն յուսացեալից, որ և ըզ
մեղո՛ք մեռեալ մարմինըն կենդա-
նացուցեր վըրկիչ. ընկալ ըզմեր
նընջեցեա՛լն, և հանգո ընդ սո՛ւր-
բըս քո՛։ Ու քեզ կարդա՛մք ան-
ձա՛մբըք բեկեըվք և արտասուա՛-
լից հառաչա՛նօք. որ ՚ի գերեզմա՛-
նըն զազարո՛ւ արտասուեցեր վըր-
կիչ. ընկալ։ Ո՛ քէն հայցե՛ա՛մբք բըղ-
խա՛ն ողորմութե՛ն և պարգե՛ւիչ
կենդանո՛ւթեան. որ աւազակին
ըզդրախտըն ժառանգեցո՛ւցեր վըր-
կիչ. ընկալ։

ՃԻԵ Բ[ա]նդ մեծ որ ի ծոց հօր,
Հղց վասըն մերոյ փըրկութեան
Գկ ի յերկնից խոնարհեցար, զի զմեզ
նորոգեսցես ի կեանս. մեծ հար-
ցըն մերոց: Որ հանդերձեալ ես
գալ փառօք հօր զարթուցանել զը
նընջեցեալսըն ի սուրբ ամենըն-
քո. նորոգեա՛ և զմեր նընջեցեալն
մեծ: Ընդհանրութեանց տըւող
քրիստոս և պարգեւիչ կենդանու-
թեան, ի մեւսանգամ գալըստ-
եանն և յաշխարհական ատեանին
թողութի՛ շնորհեա մեր նընջեց-
Գ ողըն. մեծ: Ի զո՛ր օրհնեցէք բարձր
արարչիք ըզնա յաւիտեան: Որ
նըստի՛ ընդ աջմէ՛ հօր ծընողի ի-
ւոյ, և մարդասիրապէս խընամ
զարարածըս. բարձր: Որ ըզհոգա-
ցեալ բնութի՛ մարդկան նորո՛գ
իւր աստուածութեամբն, և կենդանարար
ի կեանս անմահ. բարձր:

ողը Յանըսկըզբնական ծոցոյ հօր

խոնարհեալ բանըդ մարմնացար ՚ի
կո՛ւսէն վասըն փըրկո՛ւԹԵ մերոյ,
աղաչեմք ըզքեզ. զնըն֊ջեցեա՛լըն
մեր ՚ի քո՛ղ ուղիղ հաւատով յի֊
շեա՛ տէ՛ր յորժամ գա՛ս Թագա֊
ւորո՛ւԹեամբըդ քո՛։ Ընծայական
քաղցրո՛ւԹեամբ որդի՛ ա՛յ, հաճե֊
ցար բա՛նիալ ըզմեզս աշխարհի՛ քո
խաչելո՛ւԹեամբն. աղա։ Կամաւո֊
րակա՛ն մահո՛ւամբ քո լո՛ծեր զերը
կո՛նելս մահո՛ւ, և արժանի արա֊
րեր Թո՛ղուԹեան յանցա՛նաց քա֊
րո՛յ քո արեամբ. աղա։ Ո՛ր վոխա֊
նակ մեղա՛ւորաց ըզմե՛ռանիլ յանձն
առեր. լիցանելով ՚ի դըժոխըս վըր֊
կեցեր ՚ի մեղսանա՛կր բանտէ՛ն ըզ
դերեանըն. աղա։ Խարե՛բանեամբ
զանչա՛փ քո՛ զմարդանա՛լուԹի՛ւդ, որ
երեքօրեայ յարուցեա՛լ զկենդա֊
նու՛ն պարգե՛ւեցեր աշխարհի՛. աղա։

Ա՛յս ՚ի լուսի՛ զմեզ լուսաւո֊ աեր
րեա՛, որ վաւա՛ք հո՛ր հանդերձեալ
ե՛ս գա՛լ ՚ի դատե՛լ զերկիր. արժա֊

նաւորեա՛ և լզմեր լզնընջեցեալն
անճառ խնամանոց քոց ընդ սուր-
բըս քո։ ՚Ի՛ր և հոգւոյ համա-
գոյակից, ՚ի տիեզերական ահեղ
առեներն արժա։ Երկնի և երկրի
արդար դատաւոր, յորժամ հատու-
ցանես ըստ գործոց իւրաքանչիւ-
րոց, արժա։

տէր Ո՛ր ա՛ռաքիչդ ես հրեղինաց և
հնոցեղինաց. և մըշտընջենաւոր փայ-
ռաբանիս ՚ի բանաձո՛ր սպանօ՛ղնէ-
ից. ՚ի քէն հայցեմ՝ ողորմըք Թո-
ղութիւն շնորհեա՛ նընջեցելոց մե-
րոց։ Ո՛ր ՚ի յերկրի երեւեցար և
ընդ մարդկան բըն՛նակեցար. և ան-
մահութի՛ պարգեւեցեր մեզ մա-
հացելոցս. ՚ի քէն։ Յորժամ նըս-
տիս յաթո՛ռ փառաց դատողական
լինիս նո՛ր Թեամբ, և փառաւորես
առ ՚ի քէն վա՛ռօք ըզգո՛նս արեան
քո տէր. ՚ի քէն։

տէր Ո՛ր ա՛նբաւ քո մարդա՛սիրու-
Թեամբըդ գլխացա՛ր յազգըս մարդ-

կան, ծընա՞ր ՝ի կուսէն. ըզծըն-
նեա՞ս սուրբ աւազանաւն ըզ
նընջեցեալսըն մեր ը՞նդ սուրբսն
քո՞ հանդի՞ Թագաւոր յարհուն-
նից։ Ո՞ր ՝ի վերայ խաչին զինա՞ր
պրպէս գառն, և զմարմին և զա-
րիւնըդ քո բաշխեցեր ՝ի փըրկու-
Թի՞ն աշխարհի. զհաղորդեա՞ս
մաքրմանց քո և արեան, ըզնըն։ Ո՞ր
բատ նըմանո՞ւԹե մահու քո տըն-
կակի՞ց արարեր, և երկնից արքայ-
ուԹեանըդ ժառանգորդ լինե՞լ
խոստացար. զհաստատեա՞ս գա՛
լըստեան քո տէր ըզնըն։

Փառըք քեզ ա՛րծ փառաւո- տէր
րեալ յաւիտեան. որ կենարարդ
ես մարմնո՛ց և գոյացո՛ւցիչ հոգ-
ւոց մեր նընջեցեալցն։ Ո՞ր բարձ-
րացար ՝ի խաչին վասն ազատման նո-
րոգման. և իջանելով քո ՝ի դը-
ժո՛ւխս աւար առեր ըզգերեալսն։
Ո՞զգինա արեան քո յիշեա կենա-
գործո՛ղ աշխարհի. և հանդըստ-

եաւն արժանաւորեա՛ց յերջանաւորե-
մըն վերին։

ոէր Ընդ զըւարթութնա երկնից ծիր-
նեցէք ըղնչմտեամըն ի յաւրհոս վա-
ռաց. զի հանդուսցէ ըղնըընջեցեալ
ծառայս իւր յաւխտենից ի վիւս
անգամ փառաց իւրոյ գալըս-
տեան։ Ընդ սերովբէիցըն սըր-
բամաց ձայնիւ գովեցէք ըզդիւն
վիածին. զի։ Ընդ քերովբէիցըն
փառաբանաւթեանց բարեբանե-
ցէք զհոգին ճըշմարիտ. զի։

մԹ Լեառըն վիսաճին, աղբիւր
յորդառատ, բանրունակ ծաղկեամ,
այգի վայելչ, սրովբէ հոգեղէն.
բաբունոյ բանիւն տուն անօրինու-
թեան, տաղաւար հոգւոյն. առ
ծընեալն ի քէն միշտ բարեխօսեա
անդադար հայցմամբ շնորհել զիոգ
ղաթիւն մեր նըընջեցելոցն։ Փառք
կաթողիկեան դրախտին բացող բա-
նալի, քաւիչ բարձող նըզանող երկ-
նից, սաւոր ոսկեղէն լի մանա-

նայիւ, զաւակաց ծաղկեամ յատման
սոյն յեսսեայ, տաճար լուսոյ մայր.
ամե։ Զօղ քաղցրածաւալ, ցանկալի
զուարճնոյն, նիւթեղէն սրմնկիւ.
զեղ մարգարտակայլ, հիմն եկեղեց-
ւոյ. մանրուր աղաւնի, առակ հմայա-
նաւոր սուրբ կոյս մարիամ. ամե։

Որ վասն ջոր հոգ հանդերձեալ ձիւր
եմ գալ ի դատել զերկիր հոգ
արեգակն արդարութեան. զի զհո- դձ
ղեղջն լցցընուիցիս նա մեր վեր
առեալ նորոգեացես ի կեանս, ընդ
աջմէ քո տէր աւրծ հաւրցըն մերոց։
Որ ածային բարեուիթ գասիս
լցհրնացեալըս մեղօք լուսատու
տէրնեզերաց. լուսաւորեա և լցմեր
լցնընջեցեալան անճառելի ածայ-
ին լուսով. ընդ աջմէ։ Որ նըս-
տիս ի վերոյ բազմաչեայ քերուբէ
ից թագաւոր խաղաղութե. հան-
գո և լցմեր լցնընջեցեալան ի վե-

րին[ը]դ քո եմ[ա]սանել[ե]մ. ընդ այ[ն]մ[ի]կ։
գ Այ[ն]զա[ի]ր օրհնե[ա]ց[ի]ք և բա[ի]ծր
ար[ա]րէ[ի]ք լ[ի]նի յա[ի]ւիտե[ա]ն։ Ա[ի]ր
յա[ի]հե[ի]ղակե[ի]ր հա[ի]յրե[ա]կ[ի]ց[ա] կաւս
ընդ հո[ի]ր վառ[ա]կից կե[ա]նդան[ի]ն յա[ի]
ւիտե[ա]նից, և խշա[ա]նո[ի]թ[ի] դա[ա]ռ
զա[ա]մե[ա]նայն ա[ի]րա[ի]ծս. օրհ։ Ա[ի]նա-
բա[ա]ն հայցե[ա]մք ի քէն ա[ի]ր հոգ[ի]ւդ
կե[ա]նդա[ա]նա[ի]րար. ա[ի]ղաչա[ա]նո[ի]ք սո[ի]ւրբ
առաւ[ա]ծա[ա]ծնին ա[ի]րա[ա] ար[ի]ժա[ա]նի և
ըզմե[ի]ր ըզնը[ա]նջե[ա]ցե[ա]ալըն մ[ի]տա[ա]նել
ի յե[ի]րկնայ[ի]ն քո ա[ա]ի[ի]ր ա[ա]ւա[ի]գաստ.
և ընդ վե[ի]րին զ[ի]ր[ա]ան [ա]ո[ի]ւհնե[ի]լ սո[ի]ւրբ
զե[ի]ր[ի]ր[ի]դո[ի]մ[ի]ն[ի]դ։
ողբ Յո[ի]ր[ի]ժամ հա[ի]ւրկա[ա]նի վո[ի]ղ գա-
լ[ի]ր[ա]ատե[ա]ան քո տէր, յա[ա]յնժամ զա[ի]ր-
հա[ի]ւրե[ա]ալ դո[ի]ղան ա[ի]ւրա[ի]ր[ի]ծք ի յա-
հ[ի]ւք քո[ի]մ[ի]ւ. աղաչե[ի]մք ըզքե[ի]զ վ[ի]ր-
կի[ի]ւչ, հանդո[ի] և ըզմե[ի]ր ըզնը[ա]նջե[ա]ցե[ա]ան
ընդ սո[ի]ւրբըն քո. որ վի[ի]ր[ա]նդ ես
բա[ա]զո[ի]ւմ[ի]ւրեա[ի]ւ։ Յա[ա]հա[ի]բե[ի]կ լա[ի]ւսոյ
ծա[ա]գմա[ա]ն[ի]ւ քո տէր ըզն[ի]ծա[ա]ն դա[ա]ռք
առաքի[ի]նե[ա]ա[ա]ն ի վե[ի]ր[ա]ս լա[ի]ւսե[ի]ղէն

ամպին. աղա: Ընդհակառակ բազմա-
գութ ողորմած տէր. մի՛ անտես
առներ ըզմեղսասցեալըս յահաւիր ն
աւուրն. որ միայն ինդ:

Պանդխտեզ ծրհնեն իշխա- տէր
նութիւնք երկնից, թագաւոր փառ
ացդ ամենակալ ամենակարող. Թող
ըզմեղըս մեր ներնջեցե՛լցին, և հան
գի՛ ի խորանի քում ի յարքայա
կան ի՛ հանգըստեան: Որ ի նախ
նա՛մն ըզմարգարէն մովսէս լու
սաւորեցեր ածայինն վասաօք տես
լեամբ ածուխեն ըզ. քո. լուսաւո
րեա և ըզմեր ըզներնջեցեսման, և
հանգի՛: Խարեխծսուխեամբ սր
ա՛ծածնի ծընողի և մօր քո յիշեա
զգինս արեան քո տէր, և դասա
ւորեա՛ յերանաւէտ յանթառամ
և յանաըրտո՛ւմ ի կեանսդ ի յար:

Փառք քեզ հայր, որ կենա- տէր
րարդ ես մարմնոց և գոյացո՛ցիչ
հոգւոց. ընկա՛լ զերհնաբանո՛ղ հո
գիս յանմահական քո հանգիստդ:

Աստղասիրն հօր որդի, որ պատ-
կերակից եղեր հողեղինացս և խաչ
չեցար. ըն: Ամենազօր սէր հոգի,
որ անդորրիչ ես նեղելոց և մխիթ-
թարիչ հոգւոց. ըն:

տէր Ի հանգիստ քո տէր, ուր ամ-
սուրբըդ քո համնդչին. հանդո
ղհոգիս ծառայիցդ քոց ընդ սո՛ր-
բըս քո մարդա՛սէր: Որ ամբ-
որ լինիր ի դըժոխս, զնըկուճըս
մահու լուծեր, ըզկապեալսն ար-
ձակեցե՛ր. և զհոգիս ծառայիցդ
քոց հանդո՛ն ընդ: Ընդ հնգուոյն
արդա՛րոց կա՛տարելոց և զհոգիս
ծառայիցդ քոց հանդո՛ն ընդ:

տէր Յամանակ դարձի լսոյ եհան
ի յերկիր. արդ տէր ընկալ ըզծա-
ռայս քո, և հոգի՛ քո բարի առաջ-
նորդեսցէ ինձ ի յերկիր ուղիղ:
Խոստովանող հոգիս որ ելից զու-
նայնութեան ընթացս աշխարհի.
արդ տէր: Ի վերջնաժամ աւուր
մեծի, յորժամ առնիս զայցելու-

թիւն քոյոյ սկսաւցայ . յայնժամ
խնայեա՛ ի ծառայս քո և հոգի՛ :

Ոլբիա տէր ի հոգիա մեր տէր
նընջե՛ցեալոյն և յիշեա՛ ողորմութիւ՛ն .
քանզի գի՛նք սո՛ւրբ աւրեան քո՛ են .
ի յորժամ հրաշալի՛ ձայնիւ փողոյն
յառնեն մեռեալքն և կա՛ն առա-
ջի՛ն ահաւոր քո՛ բեմ՛ին : Օ՛ ընդ-
կըղմեալքըս յահաւո՛ին մեղաց ծո՛ր
վերս ապրեցո՛ ի գեհենոյն ըզդա՛-
ւանողըս սո՛ւրբ եկըսդո՛ւթեդ .
ի յո՛ր : Օ՛ լսեսաւոթեալքըս ծը-
նընդեամբ սո՛ւրբ աւազանին մի՛
բարկութի՛ւ խրատեր , և մի՛ սըրտ-
մըտութեամբըդ քո՛ յանդիմա՛-
ներ . ի յո՛ր :

Խոնարհեսցի Թագաւո՛ր յաւի՛ւ տէր
տե՛նից համո՛ր ա՛նըսկիզբն , որ զմի-
ածինդ ա՛ւաքեցեր ի վըրկութի՛ւն
աշխարհի՛ մո՛ռդկան . ա՛զաչեմք ըզքեզ
յիշեա զհոգիս նընջե՛ցելոցդ մե՛ռոց ,
և համարհո՛ ի քո՛մ յարքայութի՛ւնդ :
Խոնարհ ա՛ծ երեւեսցի մարմնով

յերկրի քահանայապե՛տ ճըշմա-
րիտ , որ ՚ի վերայ խաչին պատա-
րագեալ բարձող մե՛ղքից գառն ա՛ն-
ա՛րատ . ա՛ղա՝ ե՛րանելո՛ն չնո՛ր-
հաց քա՛շխող սո՛ւրբ հոգի՛դ ճըշ-
մարիտ . որ վերըստի՛ն ծնընդեամբ
աւա՛զանին կոչեցեր յորդեգրու-
թի՛ւն ըզմարի՛ներըս . գըթո՛ւթըդ
քո՛ նորոգեա՛ զհոգիս նըշ՛ն՝

տէր ՚Ո՛վ անըսկիզբն արարի՛չ յա-
ւիտեանից , աո՛ քեզ կարդա՛մք և
պաղատի՛մք . հա՛նգո՛յ զնըն-
ջեցե՛լսըն մեր ՚ի ո՛ր ե՛ն անուն-
նըդ քո՛՝ Ո՛րդիդ
միածի՛ն էակից հօր և հա՛գեց . ՚ի
միւսանգա՛մ քո գալըստեանն հա՛ն՝
՚Ո՛գիդ ճըշմարիտ փառակից հօր և
որդւոյ . աղաչանո՛ք ե՛ն ածածնին հա՛ն՝

տէր Ո՛ր հայրական իշխանութե՛ամբ
և փառո՛ք գա՛լից ես տէ՛ր , նըստե-
լից ես դատաւո՛ր հանգե՛ր՛ծ քո
առաքե՛լսիդ . և ա՛ռնես ըզհատո՛-
ցումն քո՛ արարչա՛ծոց՝ Ո՛ր լու-
սափա՛յլ ճառագայթի՛ւք նըշանա-

սէրըդ խանձին յահաւոր բեմիւն բազմիա. և ընտրեա՞ս զօդիա յայ- ծեանց, և ա՛ռնեա։ Արդ աղաչեմք ըզքեզ քո՛ որդի աստուծոյ, հան- գո՛ զմեր նըւնջեցեալն ի վերի՞նդ երջանացեալ. զի մի՛ դարձցի տը- նանկ աջմահիցեցեալ ի յաւո՛ւրն ահեղ ա՛տենին։

Յաղուելաւքս ի տաճար փառաց տէր սէրըտնքեդ խոնարհեալ անձամբ բըք պաղատիմք, դաստաւո՞ր կեն- դանեաց և մեռելոց քո՛ որդի աս- տուծոյ. յայնմ աւո՞ւր յահեղին լըսաղարդեալ պայծառացո զհո՛- գիս մեր նըւնջեցելոցն ի վերինն և- թուաղեմ ի յարքայակոլմեանն դա- տաւն։ Ունձ ևս ահեղ է օր գալըս- տեան քո տէր. յորժամ շարժի՞ն զօրութիւնք երկնից, արեգակնա- կերպ ճառագայթիւք վայելես ի յարեւելից. յայնմ։ Յորժամ հարկանի փո՞ղ գալըստեան քո տեր, ի յայնմ՞ժամ և երկիրըս դըղըր-

դեալ վերաբերէ ըղնըջնջեցեալսն
ոչ յահագանեայ. այլնմ։

տէր Ո՛ահապին համբաւ գալըստեան քո տէր ըզմշտնջենաւոր աւծեալդ, զարհուրիմք ի յերկիւղէն ի սպառնալեաց գեհենի նոյն. ազաչեմք ըզքեզ վէրկիչ, հանգո՛ և ըզմեր ըզնըջնջեցեալսն քինդ ոչ բերես քո, ոչ միանգամ եմ բանալ մոռիմ։ Յորժամ գաբրիէլ հարկանէ ըզտիեզերասըր ըզբարբառաւ վոզոյն, և նորոգիւն հոգիդ, նկատէն զիւրաքանչիւր տեղեան. ազա։ Ա՛տեանըն դընի և գըպրոս Թիւնըք հրաշէիցըն բանիւն. և գալ տանըտն աւհեղ յահնարկէն իւր յանարատ հատուցանել վարձս ըստ գործոց իւրաքանչիւրոցն. ազա։

տէր Ա՛հապին էլ օրըն գատաստանն, և դիպուածն առաջի բեմին. սարսափին հրեշտակք սանանկ երկիր. ըզնըջնջեցեալըն մեր ոչ անտես յահագին աւուրըն գատաստանին բարեխօսութիւ

սա՛րը աստուածամ ծնի՛ն։ Յանի՛ն դրունք երկնից բարբառի՛ն հրեշտակք. յանի՛ն գերեզմանի՛ք բորբոքի՛ք գե՛հեան. ըմբնի՛ն։ Գնալո՛ւին երկի՛նք պատե՛ս մագաղաթ. գերապա՛յն գոչէ՛ փո՛ղ գաբրիէ՛լեան. գերանգնած լուսո՛վ զարդարի՛ն արդարքն. ըմբնի՛ն։

Ներձեցայ ես ՚ի դռա՛ւըն գերեզմանի՛, ևս եհա՛ս ինձ ժամ՚մանակ մըտանե՛լ ՚ի յարդա՛նդ երկրի յորմէ՛ ստեղծեա՛լ եմք ամենքեան. բըժիշկ իմաստո՛ւն և ճարտարապետ, բըժըշկեա զհո՛գւոյ իմ զհիւա՛նդութի՛ն. ա՛րարող և յո՛յս փըրկութե՛ան մե՛րոյ։ Ընդկի՛ ձեռըն քո պահանջո՛ն անձի՛ն իմոյ, ևս ա՛յ քո բարի առաջնորդե՛ացէ՛ ինձ ՚ի յարդարութի՛ւն. բըժիշկ։ Ընդխեացե՛ս առ իս ըզգո՛ւթ մարդասիրութե՛ան. և յաղթե՛ր կե՛նաց ըզե՛ւս ածացե՛ս զմեզս անձի՛ն իմոյ. բըժիշկ։ Կեցցէ՛ անձն իմ ծրհնեացէ՛ ըզքեզ զա՛մ ա՛ւրըս կենաց իմոց.

տէր

և առ քեզ անպատվելիս հովիւ բանաւոր հօտի, զարձի զմոլորեալսն ի հօտ քո քրիստոս. բերժիկ։

Ընդակիզքն ած՛ սկիզբն արարչութեան, ի հողոյ սահմաներ զմարդն առաջին. գործել և պահել յանպատում՝ ի կեանս. իսկ ի ստուգագնեալ հրամանի քո տէր, ըզվճիռ մահու՝ ի վերայ եդեալ, հող էիր անդրէն և ի հող դարձցիս. և այժմ աղաչեմք զսահմանողդ ամենից, ընկալ ի հանգիստ զհրաժարեալ հոգիս յեօթնանասներեակն լուսեղէն խորանս, ուր ժողովքն են սրբոցն ի խաղաղութեան, հոգւով հեզութեամբ յերկնից բարձրեան։ Ոսկի եղեալս անպիտանացայ. զեղեկայարմարն շինուածոյս քակտեալ. խմաստուհիդս յիմարեցայ, ի յալեաց մեղաց յոր ընկղմեցայ. և այժմ աղա։ Կոչնդն եհաս վերին կոչողէն. կոչնատէրն անհեղ կոչնդն ահաւոր. դատաւորն անաչառ դա-

տաստանն արդար. հրեշտակք անչ
ափքեմ գաղթն զմեղաւորս. և այժմ
ամաչեմք զառեղ։

Բազմերանգք վեհանդուխտքըն մեծ
հոյլքըն յոգնախոհութեա եղանակ
կէին. երգս աճեալ մանուածանեն
զերաժըշտականաց զերանաքէտա
հոգեղէնն հընչմունս, քեռզ
լիմանուիլ որ ծընաւ սրբոյսաբար
և վերածեր զազգըս մարդկութեն
ծորբ յորդէպրոխիւն. ամաչանօք
հայցեմք ի քէն ըզնընջեցեալըն
մեռըս ընդ սուրբս քոյ հանգոյ։
Վնդեղեալ գովեն ըզքեզ գերա
պայծառութ գունք հոգեղինացն,
հեզաբար թեւաձգեալ պարսնա
նակեալ ծածկեն ըզդէմս յոհ
վառաց քոց. քեզ։ Օնոյն և մեք
երգեմըք քեզ բարեհնական ձայ
նիւ զերկրըս հոգեւորս, առ
բերելով քեզ պատարագ ոսկի կընդ
րոկ զերմուռս ևս զհալուէս.
քեզ լիմանու.

տէր Ա՛նձ մ՛ահեղ է ծրբոն դատաս-
տանին. մ՛ը դիղհուն առաջի բնմին.
՚ի լըսել ըզձայն փողոյն և ըզհըն-
չոմ՚ուն ա՛ՀագՒ՛ն հըրոյն: Ասր-
սափամ՚ը սասանի երկիր և դո-
ղո՚ն ա՛րարածք. և գաբրիէլ հըն-
չեցո՚ւցանե ըզտիեզերա՛կս-ը ըզ
բարբառ փողոյն. և հոգիքն ըզգե-
նո՚ւն զանա՛պակա՛ն մարմինն:
Խաչըն փայլէ յարեւելից եօթըն-
պատիկ պայծառ քա՚ն զա՛րեգակն,
պայծառանա՚ն ա՛Հրեշտաւքն. և մե՚-
ղաւորքն ծա՚ծկին յանբաւուե՚ր
ըմբոյն. և ճառագայթ ո՛ր խաչին
առաջի քո գայ մաքրէ տե՚ղի քեզ
իջեվանի. ՚ի յայնմ աւուր ա՚Հեղին
ողորմեա՛ հոգւո՚ց մե՛ր ներնջե՛-
ցեալոյն:

ձիե Յ ՈՒՏԵՆԻ՞Ց ա՛ծ և ար-
հրց ըրէ ամե՚նայնի, որ մահկա՚-
դկ նացուացս կեա՛նքդ ե՞ր և ա՛նման

հուԹի. ընդեղ բաՀեբանեմք ասՀ-
հաՀրցըն մերոց: Ո՛ր սպասաւորեաՀդ
ես ՚ի սերովբէից, զեցայր զծառայն
կՀրպարանս. և՛ խոստացար հաւա-
տացելոց նՀնՀջեցելոց յանուն քո՛
ընկեանս. ընդեղ: Ա՛րդ խընդրեմք
՚ի քէն քո՛ արարչակից հօր և ՏՀ-
հոգւոյն, ո՛ր դատաւորդ ես կեն-
դանեաց և մեռելոց. զհոգիս նՀնՀջե-
ցելոց դասեա ընդ սուրբս քո.
ընդեղ: Ո՛զտեր ծրհնեցէք. Ա՛ռաջ գ
եհո՛վ բարձր արարիչք ընկնայ յա-
խտեան: Ո՛ր գալոյն է ընդ ամպս
երկնից ՚ի նորոգել զերեսս երկրի.
և զաՀրհոցանկ ընՀրնՀջեցեալսըն
հանդերձ ամ սրբոհք. ա՛ռաջ: Ա՛ն-
աւա՛ն ազաչեմբ ընդհատո՛-
րըն մեր քո՛, զի արժանի արասցէ
ընՀրնՀջեցեալսըն մեր մըտանել ՚ի
յաՀռատնատ ընդ խմատուն կու-
սանն. ա՛ռաջ:

Ո՛ր Թագաւորդ ես յաւիտե- ողբ
նից քո՛ տՀրէ. ընկալ ըզծառայս քո՛

'ի բարի, եվ՛ չնմրհեա 'ի յաջակող-
մեան քո՛մ դասիլ։ Որ ունիս իշ-
խանութի՛ մահո՛ և կենաց, հան-
գո զհո՛գիս քո՛ց ծառայից, եվ՛։
Յո՛րժամ կարգէ աթո՛ռ տերունէդ
քո, և հաստատի՛ ատեան դատաս-
տանին. յայնժամ խնայեա՛ 'ի ծա-
ռայս քո, եվ՛։

տէր Որ՛ղորմա՛ծ եղիցի տըւողդ քո՛ւ, 'ի
միւսանգամ քո գալստեանն չնմրհեա՛ և մեր նընջեցեալսըն կա՛ր 'ի
յաջմէ քո՛ւմէդ. որ ողորմածդ ես
յամենայնի։ Յո՛րժամ զո՛նմահու-
թիւն կենաց չնմրհե՞ս, և 'ի կեա-
նըս հրաւիրես. ընդ կամարարս ան-
ուա՛նըդ քո ըզնընջեցեալսըն մեր
դա՛ստաւորեա՛. որ ողո՛ր։ Ո՞նդ սո՛ւբ
բըս քո դասեա՛ և ընդ արդա՛ր-
սըն պըտակեա 'ի տեղի՛ անկեալց
հրեշտակաց ըզնընջեցեալսըն մեր
կա՛ռդաւորեա՛. որ ողո՛ր։

տէր Հա՛յր ա՛նըսկիզբըն բա՛րեխնամ
մարդա՛սէր. որ ստեղծի՛ր եղ՛ս հոգ-

ւոց և մարմնոց . յիշեա՛ զնըւնջե՛ցեալըն մեր և հանգո՛ ընդ սո՛ըբս քո՛ : Արդեւք մի՞ածի՛ն ո՛ր գըլխածդ ես ա՛ռ ամենեսեան . և խաչ ևի՛ և ա՛րեամբ գնեցե՛ր զըգքո՛ ժողովուրդս . յիշեա՛ զդինս ա՛րեան քո տեր , և հան : Ժողովդ ձըե՛ռամարիտ որ աղբիւրդ ես ա՛նըմահաւելի , և լըցուցի՛ր ա՛մ բարուլթե՛ց . յիշ :

տէր Խնդրե՛մք ՚ի քե՛ն Թագաւո՛ր փառաց փառաւո՛րեամդ ՚ի զուարթնոց . զընըւնջեցեա՛լըն մեր ընկալ մարդասի՛ր տէր , և հանգո՛ ընդ սո՛ըբս քո՛ : Յո՛րժամ գա՛ս փառօք հո՛ր դատել զերկիր արդարութե՛ամբ աւե՛գաւն . զընըն : Ո՛ նըստի՛լ քո յաջո՛ւեն դատաւո՛ր ահեղ քո՛ վըրա կենդ մեր և յոյս . զընըն :

տէր Ո՛ր արարիչդ ես արարածո՛ց հանգուցեալդ ՚ի հրեշտէ՛ն կառս . յիշեա՛ զհո՛գիս նըւնջեցելո՛ց մերոց , և հանգո՛ ընդ սո՛ըբս քո՛ : Ո՛ր երկայնամիտդ ես առ ամենեսեա՛ն

և ներմղ յանցաւնաց մերոց. յիշ։
Որ միւսանգամ գալցի ես հայրե-
նի վաճառք նորոգել զնախաստեղ-
ծին ծընունդ. յիշ։

տէր Ողագաւոր վաճառց քո՛ անմա-
հութեանց բաշխող. ի վաճառա՛-
բեանդ գալըստեանն քո՛ արժանա-
ւորեա՛ ըզնընջեցեալսըն մեր դասա-
կից լինել սըրբո՛ւց քոց մարդաւէ-
բանո՛պէս. որ ես միշտ ի յաճախ
վաճառս։ Որս հաւաստեցեր ընդ
սա՛բբըս քո հաղորդիլ մարմնոյ և
արեանն քո՛ տէր. այսօր ընկալեա՛լ
հանգո զհոգիս նոցա, կե՛նագործե՛-
լով ի կեանսդ յաւիտենից մար։
Յորժամ առնես զհաշուոցումըն
տէր, և սուրբըք քո պարծեսցին
ի՛ քեզ. յայնժամ խնայեա՛ ի դա՛-
ւանողըս քո, դաւաւորելով յաջա-
կողմեան դա՛տաւն մարդա։

✠ Ողագաւոր վաճառց քո՛ յոյս
ազգի մարդկան, ա՛նհասանելի քո
զօրութեամբդ ի՛ջեր ի յերկինից

կենագործելով զանարատ ձեռամբ քոյ ստեղծուածս. զանպաւ[1] ինեալն ի քեզ ղհոգիս նընջեցեալից մեր ընկալ յանտիրատե՛մ ի կեանսդ. որ ծրհնիս երդիլ ի հրեղէն զբ՛ուրժնոյն։ Ի յերեւիլ հրաշիցն ամենից հրաշ վայելմամբ ի քառակերպեանն նըշանի քո տէր, և զծիրք երկնից ի յերկիր ծաւալէն. զանպաւ։ Ի հալ կանել վոզոյ հրեշտակապետին մեծի, ի բանալ դերեզմանացըն զմի թիցեն մեռեալքն. անանպական մարմնով զմրդարէն ընդ առաջ քո տէր. զանպաւ։

Ո՛ր ի հօրէ առաքեցա՛ր մարդասէր կարող փըրկիչ. և ըզմեղուցեալ ըզմարդըն բըժըշկեցեր. ողորմեա՛ տէր հրաժարելոյս զոր հրաժարեալ առ քե՛զ կո՛չեցեր։ Ո՛ր ի խաչէն բեւեռեցա՛ր մարդասէր կարո՛ղ փըրկիչ. և ըզցո՛ղ անապականն արեանըդ ցօղեցեր տիեզերաց. ո՛ղորմ։ Ո՛ր ըզըրժո՛խա աւե-

րէից եր և ըզգերեալսըն վերկեցեր. և զարգելեալսըն վէրացեր ՚ի լոյս կենացըն յաւիտենից. ողբ։

Ես ասացի տէր ողորմեա հոգւոյ իմոյ բանսմաեղի, որ բնակեալդ ես ՚ի յերկինս և յանմարմնից փառաբանիս. յիս մարդասիրեա բազմապատիկ վերակիչ, և փարատեցո զցաւս անձին իմոյ։ Պակասեցայ յաղտատոհմէ լըքեալ Թողեր ըզկեանս աշխարհի. և մարմին ունայնութեե գարձաւ ՚ի հող ուստի ստեղծաւ. յիս։ Յաւուր յայնմիկ մաւնեցայ ՚ի ձեռս ահեղ հրապարակին. և առ քեզ ապաւինիմ ստեղծող բնաւից եր բոլորից. յիս։

Հայեցայ ՚ի բարձունս առ քեզ կարող յաւմէ. ընկալ զիս յարկս ամբարոյ ամպածածուկ աջովըդ քո. յիս։ Ահա ՚ի խաղաղութեի դարձայ ՚ի հող յորմէ ստեղծայ. նորոգ զիս ճարտարապետ պարգեւատու ողորմութեան. յիս։ Այլ կենդա

նիքս օրհնեմք ըզքեզ քո՛ Թագա-
ւո՛ր յաւիտենից. որ փառօք փա-
ռաւորիս ՚ի յերկինայնոց և յերկրայ-
նոց. յիս։

ճշ Փառաբանութիւն առաքեմք
դշ քեզ հայր երկնաւոր. յիշեա՛ զնըն-
ջեցեալըն մեր, և հանդո՛ր քնդ
սո՛ւրբըս քո՛։ Ո՛ր եակիցդ ես հո՛ր
և հոգւոյ ո՛րդի՛դ միածին. յիշ։
Ո՛ր փառակիցդ ես հո՛ր և որդւոյ
հո՛գի՛դ ճըշմարիտ. յիշ։

ճշ Ո՛ր անըսկիզբն յեսուքե եկիր
ուր յաշխարհ, մա՛րմնացար ՚ի կուսէն
յաղագս մե՛ղոյ պարտեաց. հան-
գո՛ր զնըն-ջեցեա՛լըն մեր։ Ո՛ր ՚ի
հօրէ՛ լուսոյ լո՛յս ծագեցա՛ր մեզ և՛
կեանք, մի՛ածի՛ն որդի՛ հօր համա՛ր
գոյակից. հան։ Ո՛ր ՚ի վե՛րդ ես
քա՛ն ըզմի՛տս և զխո՛րհուրդս. և՛
խաչէ հա՛մբերեա՛ր փըրկեցեր ըզմի՛ն
եզեբս. հան։

ճշ Ո՛ր յանէ՛ից ստեղծո՛ղ գո՛ւԱՒՈՐ-
ից ա՛րարչակից հո՛ր բա՛նդ ա՛ստը-

ւած. Թողու Թի՛ չնորհեա՛ նընջե-
ցեալից քո՛ց ծառայից, յորժամ գա՛ս
դա՛տել զո՛ր անպատա՛ճառ ձեռնո՛ք
ստե՛ղծեր։ Ո՛ր ՚ի հօրէ՛ առաքեա՛լ
ցա՛ր և մարմնացա՛ր ՚ի սո՛ւրբ կո՛ւ-
սէն. Թողու։ Ո՛ր ՚ի խաչե՛ին ան-
շնչա՛ցար զմա՛հու լո՛ծեր զիւ-
լանո՛ւթիւն. Թողու։ Ո՛ր պըտա-
կիչդ ելա՛ք սր՛ա՛րբոց, և ա՛նվախ
ճա՛ն բարեաց բա՛շխող. Թողու։

Տե՛ռն Ո՛ղորմեաի ասացեալ վասն ննջեցելոց։

ՃԻԴ
ԴԿ
ԲԿ

Ա՛ՍՏՈՒԱԾ անեղ անժամանակ հայր, որ անբակլիզելն և անքանակ, որդուդ պատճառ ծնելն դեամբ անճառ, հոգուդն բըղխումամբ անքրննաբար. աղաչեմք ըզքեզ գլխաւոր երկայնամիտ և ողորմած, մաղթեա քո ստեղծուածոյդ՝ ի քեզ յուսով նընջեցեալսդ։ Թո՛ղ որ ՚ի ծո՛ց հօր միածին, և կերպա-

բան սկզբնատրպին, որով երկի-
նըք գոյացան, աշխարհ լըրիւ հաս-
տատեցան. հայցեմք ՚ի քէն տէր
և վըրկիչ, ամենազօրմ և կեցու-ցիչ.
ողոր: Վ՚երադոյն հնորհաց բաշ-
խող երկնաւորաց և երկրայնոց.
կեանք և կենաց տըւօղ հոգւի հօր
և որդւոյ սրարչակից. խընդրեմք
՚ի քէն աղբիւր բարեաց սրբու-
ցանողըդ ծարաւեաց. ողոր: Վա-
ւանեմք ընդ սրովբէից զկենդանա-
րարըդ համայնից. երեքսրրբեան
մի տէրութիւն գհայր և զորդի և
զնըբ գհոգիդ. յոր հանգուցեամբս
մըկըրտեալ և հաւատով խոստով-
նեալ. ողոր: Ն՚րարկէ Թիւ կատա-
րեալ, յերկիս անձինըս բաժանեալ,
աստուածօրէն վիսաւորեալ. միով
բնութեամբ հաւասարեալ. յորմէ
կապեանք և արձակիմք, և վերջս-
տին անըղծ կապիմք. ողոր: Օ՚ր-
կիրըդ հօր զորդի փառաւորեմք
անըդադար. որ իջեր յարգանդ կու-

սին զապամայինն առեր մարմին. աղաչանօք ձաճձնին անապակաւն քոմ ծընողին ողոր։ Ի՛րեւեցար մարմնով յերկրի որ ի հօրէ անմեկնելի. ընդ հողեղէնըս բնակեցար ի հրեղինայց երկրապահելդ. սաղատանօք երկնաւորաց վառաբանիչ քոց հրեշտակաց ողոր։ Ի՛ստ օրինացըն մովսեսի ընծայեցար ի տաճարին, զի ընդունելիս մարդկային ընծայեացես հօր ի յերկինս. խընդրուածովք սուրբ ծերանէն ոգին քեւ ի կապից արձակելոյն ողոր։ Ա՛պաւորըդ հրեղինայց, որ ընդ մարդկան հողեղինաց չըրջեցար անօրինաբար կրեցեր ընկերըս մարդկաբար. որ վասըն մեր զայս ամենայն ի յանձն առեր խոնարհութեամբ. ողոր։

գ՛ բ՛ Յ՛ողովեալքս ի հրաժարումն ծառայի քո յաշխարհէ, հայցեմք ի քէն արտաւոտելով և պաղատիմք զայս ասելով. ճանապարհ

ընդ քեզ ելից՝ հանդուցելոյս լեր ուղեկից. ի յօթևանս հօր քո լուսոյ ըզնընջեցեալըս մեր հանգո՛ւ։ Ո՛ փրկուԹեա՛ն մերոյ սկզբեան մըկըտեցա՛ր ի յորդանան. զոր չնո՛րհեցեր նոր ա՛ւազան ի մաքրուԹիւն մեզաց մարդկան. հայցմամբ կըրկին կատապե՛տին մեծին ի ծնո՛ւնդըս մըկըրտչին ի յօ։ Ո՛ սաւո՛ր ձայնիս յերկնից զքեզ դաւանեա՛ց հայր էակից. աղա՛ւնակերպ հոգին ի՛ջեալ առ համա՛պոյդ իւր հանգուցեալ. ըզմըկըրտեա՛լս նովին հա՛գուով յորդեգրուԹի հօր հաւատով ի յօ։ Խա՛ւար մեզա՛ց հալածե՛ցաւ լոյս գիտուԹե՛ն քեզ ծագեցաւ. խա՛յրուած օձին բըժըշկե՛ցաւ հիւա՛նդուԹիւն մեր ողջացաւ. կե՛նդանարարըդ մեռե՛լոց և լուսատո՛ւդ խաւարեալոց ի յօ։ Ո՛ւրախ անո՛ւն առ ի հո՛ր, որ ընտրե՛ցեր ի յաշխարհէ, լա՛ւագործից ըզդա՛սս ընտրեալ

աշակերտացն. ամպաչանօք առաքե-
լոցն՝ վասն յարուԹե՛ան մերոյ եղելոց
՚ի յօ։ Կեա՛նք ՚ի կենաց լոյս ՚ի լե-
սոյ որ լսատե՛ղծեր զմեզ ՚ի հողոյ.
նորոգեցեր զարձեա՛լ կըրկին ծնընդ-
եամբ սըրբոյ աւազանին. զո՛ր կե-
ցուցեր հնորհիւ .բո՛յին ՚ի մահուա-
նէ՛ն այն առաջին. ՚ի յօ։ Հո՛գւով
լըցեր զմարդն առաջին, զոր կորու-
սեա՛լ խաբմամբ չարին. ըզնո՛յն հոգի
բանի՛ .բոյին հեղեր յոգիս մեր
վերըստին. նո՛վին հոգւո՛վ սուրբ և
բարի առաջնորդեա՛ հոգւոյ սորին.
՚ի յօ։ Ձա՛յնեցեր առ ղազարոս
որով եառնո՛ւր մեռելոց լոյս, կեն-
դանո՛ւԹե՛ չորեքօրեայն կենդանա՛-
յան ոլք յա՛դամայն. կե՛նաց ձայ-
նիւ վերջին փո՛ղոց կոչեա ըզսա՛
յայսըմ հողոյ. ՚ի յօ։ Ո՛ղեալ
սարսեա՛ց պահակ մա՛հու ՚ի կենա-
րա՛ր ձայնիւդ լըրոյ. ա՛րագապէս զոյգ
ընդ բանին ետ ըզմեռեալն ընտ
հրամանին. Բշխանք օդ՛ոյս այս սար

աչացեն զհոգի սորա մի՛ արդեւ-
ցեն. ՚ի յօ։

Ա՛նապատիս մերոյ եւ ճա- ակ
ռագայթ խաւարելոց. հրաւիրե- գկ
ցեր զորդիս լուսոյ ՚ի յերկինսն
հարսանիս քո. ընդ զուարճալից
անդ ժողովոյ արժանացո ըզսա
դասուց. լե լսելութիւք մոյծ յա-
ռագաստ ընդ խնամատուն նը կո-
սանացն։ Ա՚ներով բնութիւ զոր ըզ-
գեցար ՚ի վայտ խաչին բեւեռե-
ցար. լուծանելով զմեզ ՚ի մեղաց
՚ի նախահօրըն կապանաց. լոյծ և
ըզսա ՚ի յանցանաց վասըն քո նը
չարչարանաց. լի։ Յո՛ կամաւոր
մահու խաչի եղար ՚ի նո՛ր գերեզ-
մանի. երիքօրեայ թաղմամբ յերկ-
րի նոր բառնցեր զմեզ կենդանի.
զիջեալս ընդ քեզ ՚ի հող մահու
վերակոչեա ձայնիւ փողոյ. լի։
Ա՚լըստեալ կանա՛նցն իւզաբերից և
ողբայնն արտասուալից, իբր ըզ
մեռեալ անյո՛սալից ըզկենդանիդ

յաւիտենից. վասն նոցին սո՛ւրբ առաքաւոցս մաքրեա ըղձա՛ւ ի յանցանաց. լի։ Շ՛աւրժեալ հիմա՛նըդ ըզժո՛ղոց՝ ի տե՛սանել ըղքեզ նեըբնոց, հանե՛ր զհոգիան ոըք ի բանսին, կապեա՛լ զնշխանըն մահաժին. ընդ հանգուցեա՛լ հոգիս սըրբոց՝ հանգո զհո՛գիս նըւիրեցելոյս. լի։ Ո՛րսիսուԹեամբ զօրք երկնայի՛ն յերկինից յե՛րկիր իջանե՛ին. յորժամ յարեա՛ւ ի մեռելոց լոյս ծագեցար արարածոց. սո՛ւրբ յարուԹեամբ քո կենարար յարո ըղձա՛ւ ի կեանս անմահ. լի։ Շ՛ընհանգուրժեա՛լ պա՛տասխանացն ի յերկիւղէ՛ երկնաւորացն, ոըք աւետիս տայի՛ն կանանց Թէ մա՛հ լուծաւ մահկանացուաց. սա՛ որ մահո քո տընկա՛կից՝ լեալ կենացդ հաղորդակից. լի։ Պա՛տրաստեա՛լ անմահութիա՛նքն առ կենաստո՛ւ ոըք գերեզմանն, տան զաւետիս աղգի մարդկան վասըն կենացն յաւէ՛տական. գ՛ասաւորեա՛

պարտաց նմին ընկընկեցեալս յօրէն
վերջին. լի։ Ո՛ ահաւորեաւ նըշան
խաչին յարեւելից վայելեալ ծագին.
հաւատացեալքն ի քէզ բերկրին
և ուրացողքըն կոծեացին. զերկըր-
պագեալս սրբոյ խաչին պայծա-
ծացո լաւով նորին. լի։

Ա՛ահ գործեաւ երկնաւորաց՝ աձ
գան առաջի քո նախընթաց, զընտ- գձ
րեալըս քո ժողովելով, քեզ ընդ
առաջ բերեն ամպով. ընդ աղաւ-
նեաց օդասպրից խառնեա ըղսա
սուրբ երամից. դասաւորեա ըղսա
վերնոցն երգել ըզփառս ընդ զնո-
ւարճնոցն։ Ա՛ոթասիւն տարեբըք
երկրի՝ յորժամ փառօք գան հայ-
րենի, արեգական լոյս խաչարի
լուսինն աստեղըքըն նըւաղին. ըզ
սա յաւուրն անեղեկի լուսաւո-
րեա լուսով քոյին. դասա։ Ա՛ՆՐ-
նակա՞ն զօրացըն պետ փողէ բար-
բառ աւետաբեր, արիք մեռեալք
որք յաղտամոյ քանդի ահա եկըն

վեասայ. ընդ հարսնացեամ մաքուր հոգւոյն կարգեա ըզսա՝ ի թիւս սըրբոց. դասս։ Տիրակա՞ն յաթոռ նըշատիս, յարարածոց երկրըպագիս, արդարութեամբ զաշխարհ դատես, վարձս ըստ գործոց հատուցանես. յայնժամ հնորհեամ ողորմութիւն նըւիրեցեալըդ մեր զիմողուն. դասս։ Ամեալ մարդկա՞ն աղգ ժողովին որք յադամայ ծընեալք լինին. և հրեղինաց դասք երկնային համանգամայն վայրաբերին. ՚ի յայնմ աշխեղ հրապարակին յիշեա ըզսա յօրն ահագին. դասս։ Ջո՞ւցանէ՞ն գաղտնիք մարդկան, իւրաքանչիւր որ գործեցան. բարեաց գործողքըն պըսակին, չարեացն ՚ի հուրն անշէջ մատնին. յայնժամ յիշեա զսորա բարին, գործըք մեզայըն ջընջեսցին. դա։ Լուսին պըսակք զանազանեալք և պատմուճանք լուսաւիայլեալք. սուրբ վըկայքն ՚ի գլուխ եդեալ և արդարոյըն զարդ

դարեալ. Համրոդս արամ հայցմամբ
նմին ըզսա լուսոյ վառաց նոցին.
դասս։ Վառաց ի վաճըս բարձ-
րանան, աջակողմեանքըն վերանան,
յորժամ լսեն զերանական ձայն
օրհնաբեան ի քէն կոչման. նըշն-
ջեցեալս մեր լսեցո զձայնն բար-
բառդ քո. դասս։ Վանահայք
և ժողովրդք հայցեմք ի քէն
սր բարեգութ, ընդ նըմնջեցեալսըն
հաւատով ընկալ ըզմեզ նովին յու-
սով, յերուսաղէմ քաղաք վերին
յորում արդարքըն ժողովին, վառս
վերբերել միշտ ընդ նոսին երկիր
դութեանդ երբեմն անձին։

Արարիչ և մարդասէր ան- դձ
ոսանկալ եմ բարեգութ, որ դո
վիճակ ի սրովբէից տէր դա-
տաստիր արդարութեան. ընդ սըր
բոց առաքելոց տէր պըսակ
կեաց զմեր նըմնջեցեալսըն. ողոր-
մած տէր ողորմեսցի հոգւոցըն
մեր նըմնջեցելոց։ Յորժամ գը-

բեաւլքըն կաւտարիւթ՚ն, որ զայնմ
աւուր մեզ պատմեցէ՛ն. մօրգա-
բէրց բանքըն յարդիւթ՚ն, աւտաքէ
ըցքըն վըճարե՛ն. ողոր: Ի վե-
րէն՚ն եբուսաղէմ՚մ՚ի բնակարան-
նըս հրեշտակաց, ուր ենէ՛վք և
ելիաւ՚ս կան ծերացեալ ա-
զատ՚ենակերպ, ի դրախտէ՛ն եդեա՛ր
մակաւ՚ն պայծառացեալ արժա՛ր
նապէ՛ս. ողոր: Ագաւռ՚ր վա-
ռա՛ց քրիստոս՚ս որ ժամանեալ
գան ի՛ յերկնից ի վերա՛յ թե-
ւռ՚ց հողմո՚ց քո հայրենի կեր-
պա՛րանօք. և առնե՛ս հրաւռ՚ր
ճուղթեաւ՚մբ ըզբննաւթիւն որդ-
ւռ՚ց մարդկա՛ն. ողոր: Ի դնել բե-
մի՛ն բազմի՛ վեսաւ՚ն, և առա-
գաստըն զարդարե՛. գաբրիելեա՛ն
փողը՛ն գո՛չէ՚. սո՛րբք ամենայն
անգ հա՛ւաքե՛ն. արդարո՛ց գաս-
քը՛ն բեռկրիւ՚ն, իսկ մեղաւորք-
քըն թա՛խանձէ՛ն. ողոր: Յոր-
ժամ հընչի՛ւն փողո՛յն լինի՚ս և

զնեւտաւիկան գիրըն յայտնէ. ճա-
ուագայեի սրբոյ խաչիւքն յա-
բեւելից վայրեաւ ծագէ. հրե-
տակայ գունդք ծայւաւիւքն,
հրեշտակապետք պարսաւնակիւն.
ողոր: Ահեղ խորհուրդ քահա-
նայիւքն, բազկատարած կայ 'ի
բեմին առաջի սուրբ սեղա-
նոյն. հաւր չիջանի, խաւսի ընդ
ժի. տրտմեալ հոգի քն ուրախա-
նայ, զի Թողնւթիւն մեղայց
լինէ. ողոր: Աւելի ևս աստուածա-
խօսիւս և ահարծն ընդ զեւտացին,
մարգարէքն իսրայելիւս, և քա-
հանայք հին ծայրինէն, յառաջա-
գոյն մեզ ծանուցիւքն ըզգա-
լոստ սուրբ մկայծնիդ. 'ի վերուս-
Թիւն մեզ յայտնեցիւքն, յանա-
պատին կերակրելին. ողոր: Տըրտ-
մահաղ ըզ էարչայ բանօք 'ի յանձն
առնէր ըզմայհ խաչին. և փայտիւն
բարձր ղ եղեւքր վանն ապանդ
նախատեւսեղծին. ողոր: Օ արհո-

լեցա՛ն զօրք երկնայի՛ն յար-
ժամ տեսի՛ն զտէրդ ի՛ւր խաչին.
արքեպիսկո՛պոսն լոյս քա՛հանայ արկեա՛ր,
և լոյս լո՛ւսնկի՛ն նրբա՛ւ ձեռացա՛ւ. յա-
հեղ փառա՛ց տա՛ճարդ-ո՛ւդ խա՛չ
ւար եղե՛ւ ընդ ամե՛նեսին. ո՛ղորմ։
Ուրախացա՛ն ազգք մա՛րդկա՛ն
յարժամ լսե՛ան զքո յարո՛ւթի՛ւդ.
նորափեսա՛ւր զարդա՛րեցա՛ն ի
յարքե՛ւթե՛ան սո՛ւրբ մի՛ւածնի՛դ. ո՛ղ։
Աղաչանո՛ք սրբոց խաչի՛ն և
անբաւբաւո՛ւ բարե՛խօսի՛ն. և սրբո-
բո՛ց աստուա՛ծաճնի՛ն և յով-
հաննու կարա՛պետի՛ն. և սրբո-
բո՛ց ստեփա՛ննաի՛ն և առաջ-
ի՛ն մարտի՛ւրոսի՛ն. և սրբոբո՛ց լուս-
աւո՛ւրչի՛ն հայաստանեա՛ց հայ-
րա՛պետի՛ն. և սրբոբո՛ց առա՛քե-
լո՛ց և համօրէ՛ն մա՛րտի՛րոս-
սաց. ո՛ղորմա՛ծ։

Ես ասացի՛ւ ի՛ւ վերանալ յի-
նէ՛ն աւուրց լմնոց, յո՛ւսո՛վ երթայ-
ցեմ և ես այսօ՛ր. յառաջի՛ն օրհե-

վանէին զմր ոչ գիտէի. օգնեա՛ւ
և ինձ քրիստոս ամաչր յաւուրն
ճանապարհին. և ՚ի միւսանգամ
գալստեանն քո ծգնեա՛ւ ինձ։
Եկն ՚ի հա՛ւս օր վախճանի իմոյ.
լսո՛ւ ՚ի ծովն ողբամն և աշխարհս.
սի՛ւրտ իմ խռովեցաւ յիս, և ոչ
կէրք իմ ցամաքեցաւ. օգ։ ՚Ի մա՛
հի՛ւ ճա իմ զարհուրի՛ն զիս պա
հանջո՛ւք զք հոգւոյ իմոյ. տա՛նէ
լի՛ւն զիս ճա՛նապարհ հեռաւոր,
զոր ո՛չ գիտէի. օգ։ ՚Նայեցա՛ւ
և ոչ ո՛ք էր որ ծգնէր ինձ. ապա՛
ւինեցա՛ւ յաճ միմիւթե իմոյ.
ցընծացի՛ւ հո՛գի իմ յաղթայու
թեան քոմ. օգ։ Պրեցա՛ւ ես
՚ի գիր կե՛նդանութեան. և մի՛նէ
ցա՛ւ երթալ առ արարիչն երկնի
և երկրի. օգ։ Յանդստուե՛ւ և
յանէղ ըստոյն հեռացա՛ւ խաղ
մամբ խաւարային. ճաշակեցի՛ւ
ըզմահաճութի պտուղն. հոգա
նա՛ւ պատկեր բարեբար ստեղ

ծողիպ · օգ ։ Յանջամոմահաւոր՛ն հոգ
ւոյս ՚ի մահիճսդ , ՚ի քահտիհաւոր՛
գեղեցիկ չինուածծոյս , զսրհու
րիհաւոր՛մ ՚ի սպառնալեաց Թագաւ
ւորին , Թէ պաՀանջէհաւոր՛ յինէն
զտաղանդ պատուիրանին · օգ ։
Կուսածիհաւոր՛ն մարդացեալ ՚ած իմ
յիսուս · յայնմ աւուրս՛ր ամէն
ատեանին զգինա արեահաւոր՛ն քո մի
դատապարտեր · օգ ։ Սոսկալիհաւոր՛
է օր վախճանին և ամէնհաւոր՛դ օր
դատաստանին · յայնըմ աւուրս՛ր
ամէն ատեանին ըզգինա արեահաւոր՛ն
քո մի անտես առներ , զի պատ
կերհաւոր՛ եմ բարեկրօր ստեղծողիդ ·
օգ ։ Օ՛ահաւորհաւոր՛ր դատաստան
դատաւորիդ տեսի , և զարհուրեալ
յահաւոր՛յ · զի անպատրաստ եդիտ
զիս ՚ի հրամանահաւոր՛յ քոյ Թագաւ
որ յաւիտեանից · օգ ։ Ա՛ստուա
ծամիհաւոր՛ն անարատ մայր տեառն
և կոյս սուրբ · բարեխօսեահաւոր՛ աս
ղորդին քո միամիին , զի փրկեսցէհաւոր՛

զմե՛զ ՚ի սպառնալեաց ոչ երկնչեցին. և պարգեւեսցէ՛ աւա՛ր մե՛զ զերկնից զարբքայն Թիւն. և հանգուսցէ՛ աւա՛ր զհո՛գ դիս մեր ընդ ջեցեալսն. օգ։

Կարգ օրհնութեանց Յարութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

ԱՐԳԵՍՑՈՒՔ երգ նոր այ փրկչին մերոյ, որ փրկեաց ՚ի թշնամեացն ծառայութենէ ընդեզ հզօրն քո կարողութեամբ. և ապրեցոյց փառաւորեաց զնա։ Ոչ յանձն առնէր այ մեր, և ընդ նմին քեւեռել զհնազանդութիւն մեզաց մերոց. վասն որոյ երկրպագեմք և վերծրհնեմք զքո զանձառ խաչահարութիւնդ։ Օ՛ որ ընտրեացիր այծ յամ ազգաց երկրի ծրնանիլ ՚ի նմանէ, ապրեցու-

ցանկալ ըզմեզ կուգին ՚ի պաշտելոյ-
թենէ . որպէս զի՞ ծանծին մինչ-
չհասանիցեն զբեացն :

նայ Այլեցա՛յ ես յամենազո՛ր ՚ի
քո տնօրէնութիւդ . և երկիւղի՛ւ
հասանելոյ ըզքե՛զ քո՛ : Ո՛վ խա-
չի՛ն քո՛ մեռանե՛ցեր ըզմահ . և
յաղթեալ կո՛ղի քո տիեզերաց ա՛ր-
բուցեր զանմահո՛ւի՛ : Ա՛ծա՛ծկի՛ն
անարատ կոյս առ քեզ ապաւի՛-
նիմք . բարեխօսեա՛ առ քո՛ վասն
ամենայնի՛ մերոյ :

զի հ Հրով ամբարե՛ցուր քո քո՛ այրե-
ցո՛ղ ըզդրախնըս դըժոխոց , և լու-
ծեր ըզմահ . և անմահութի՛ւն պար-
գեւեցեր ամենի՛ մարդկա՛ն : Յայդ-
մի՛կ անմահութեան ճաշակեցա՛ք
և տեսաք զի՛ քաղցր և ուրախ ե՛ս
տէր . և վասն ամենեցունն փըրկու-
թեան եկի՛ր յաշխարհս : Ըզրբուհ-
ւոյ ամ՛ծամծնին բարեխօսութեամբ
պարգեւեա՛ երկրպագուացս ամե-
նասուրբ երրորդութեդ զյարուի՛

յուսոյ կենացըն յաւիտենից։

Ոչ անեաք ընդքեզ քո Թագաւ ճան
ուն յաւիտենից, և տեսաք ըզքեզ
իշխան մահու և կենաց. զի դու
ես տէր, ել ելիք այլ ոք քան զքեզ
քեզ։ Այլև քո բարձրելոյ առցես
ըզվըկայ ի Թըշնամեացն, ել նեսաք
քո արբցեն զարիւն նորա. զի ու
յարեաւդ ի մեռելոց նորոգեցեր
զաշգըս մարդկան. սըրբոյ հոգին
աղաչանօք հաստատեաւ զհիմունս
եկեղեցւոյ սըրբոյ քո. զի։

Հաստատուի իմ լեր տէր, հաս
որ յաղթող խաչիւ քո ըզդըժոխս
աւերեցեր. քանզի յարեար երեք
օրեայ, զանկեալըն կանդնեցեր զաշ
դահ։ Օգնեա վըրկիչդ ասծ պար
ծելոցս ի խաչ քո, յուսողացս ի
քեզ տէր. և վըրկեա միայն բարե
բար ի վըտանգէ զանձինըս մեր։
Ամէն օրհնեալդ ի կանացս, մայր
և միշտ կոյս, և խնամալի լոյս. ծը
նող արարչին մերոյ անդադար բա

բնբանեսցուք։

դհշ Ի գիշերացդ կանխեալ վերծուհ-
նեմք զգքեզ քո՛ ասէր, որ վասն
մեր խոնարհեցար, յանձն առեր
զմեզ և խաչի համբերեցեր։ Ա ու-
սաւորեցաք ի հրամանաց քոց Թա-
գաւոր Թագաւորաց ասէր, որ զգ
մահս լուծեր զնշխանուն. յանձն։
Կերուխլեսական Թնէօք պարածած
կեցար սրբոյս հոյ ածածկին կոյս և
մայր և բնաւկարան ածումնեանն,
վերծուհնեալ յամէ աստբեական
քարոզուԹեանց։

եա Յոյս և յարուԹի ազգի մարդ-
կան քո՛ ասէր, զհիւանդուԹիւն
հոգւոց իմոց կենդանացո ողջ եր-
բեմն զկենդկիայն։ Ո՛չ չարչարանս
և զմահ յանձն առեր կենդանա-
ստս ամենեցուն. զհիւանդուԹիւ
հոգւոց իմոց ամոզջացո ողջ երբե։
Ա՛ն քեզ ապաւի՛նիմք խոյտն
և սահմա՛ն աստուածոյ բանիդն մայ
րիամ մայր և՛ կոյս. բարեխօսեա

առ քո՛ վասն անձա՛ինց մերոց։

օրհ Օ՛ վառաւորեա՛լդն յամ արա՛ր
բա՛ծոց, և ՚ի ծագաց մինչ ՚ի ծա՛գս
երկրի զերկրըպա՛գեալն. զմարմնա՛
ցեա՛լ բանն ՚ի կո՛ւսէն, ձայնի՛ւ
երգո՛վ օրհնեացո՛ք։ Ող զիմե՛ալ
գայ յեդովմա՛յ բարձրացեա՛լ վա՛ղմո՛վ.
յարուցեա՛լ ՚ի պատերազմ ընկըղ
մեա՛ց զանեբեւո՛ւթիւն ամա՛ղէկ. զի՛
ջեալ բանն ՚ի դըժոխս ձայնի՛ւ եր։
Օ՛ագո՛ւմն ՚ի հօրէ՛ վառակի՛ց ՚ի
հա՛պուցն, կենդանուի՛ ազգի մարդ
կա՛ն, ող յարեա՛ւն այսօր ՚ի մե
ռե՛լոց. զհամբարձեա՛լ բանն ՚ի յե՛ր
կինս ձայնի՛ւ եր։

նեղ Ող լըսա՛ր ա՛ղջ գո՛չմանըն յով
նաննու յորովայնի՛ կիսրի՛ն, ապրե
ցո և զի՛ս յանեբեւո՛ւթի թըշնամ
ւո՛ւն վըրկիչ գո՛լով, որ նըստի՛ս ՚ի
քրովբէակա՛ն յաթո՛ռ։ Ող ընտրե
ցե՛ր քեզ վերըստի՛ն քարոզող նին
ուէա՛ցւոց զյաւիրշտակեա՛ն ՚ի կո
ւո՛ւն երկնքոյեայ լիզմանէ ՚ի դը

ժոխա. և զնա ըզբաղմամբ զարձա
կեա՛ ի կապանաց մահու՛ ի կեա՛ն
սըդ յանբիծեն[ե]ն։ Եկեա՛զ ի փըր-
կու[թի՛] ըստեղծուածոց քոց, պատ
կեցակից եղեր հողեղէն մարդոյն
ըզմեզ ըսպաներ, և զմահ՛ դե-
րեալն ազատեցե՛ր ի մեզանց։

Յ[այցա՛ն զօրք երկնից ընդ քո՛ր
յանձն առնո՛ւլ ըզծառա՛յի ըզկերպ,
և մարդարէ՛ն զարհուրեալ ասեր.
լըսա՛յ ըզլո՛ւր քո և երկեայ. նայե-
ցայ՛ ի գործըս քո՛ր և զարհո՛ւրեցայ։
Զանգի դո՛ւ որ յաւա՛յ քան զյա-
ւիտեա՛նս որդի՛ հօր և հոգւո՛յն վա-
ռակից, ե՛կեալ ի մե՛զ երկո՛ց կե՛ն
դանեաց՛ն երե՛ւեար. բարձրացար
՛ի խաչի՛ն ա՛ռնելով զհեծելու[թի՛]
փըրկու[թի՛]ն. քա՛նզի լուծեար երկո՛ղ
երկա՛նըքն մահո՛ւ։ Երեւեցա՛ր ի
փըրկու[թի՛] ըստեղծուածոց քոց.
ոչ մեկնելո՛վ ի հօրէ յանձն առեր
կամաւ զխաչն և զմա՛զուա՛ն. և
յարուցեա՛ր ի մեռելոց ի[շ]խանու-

թեամբ. քանզի լու։ Աստուածա-
ծին անհատանայեաւ սըրբու-հի. ըզ-
քեզ աղաչեմք անպատար ձայնիւ,
որ զեակ բանըն հօր՝ ի քեզ կրե-
ցեր, և ծընար անճառապէս. ա-
նա մինչ բարեխօսեա վասն ա-
ձանց մերոց։

ՅՐԳԵՑԻՔ տեառն եւ[ծիւ]
նոր և օրհնեցէք զանուն[ակ]
նմա յաղթական ծրհնեալ-թիւն.
զի նա վաստիք է փառաւորեալ։
Ո՛ր սեռ՝մբ հրոյ և ամպոյ առաջ-
նորդեաց ժողովըրդեանն խոստա-
ւոր՝ի յայնահատ. և ընկղմեաց
զփարաւօն զօրօքն իւրովք՝ի ծով
կարմիր. երգեցէք տեառն եւ-
նոր, զի նա փա։ Ո՛վքեզ աղաչե-
մըք հանապազ սուրբ աստծածին.
բարեխօսեա քեզի այ մերոյ փըրկել
ըզմեզ՝ի փորձութենէ և չար վը-
տանգից մերոց։

նայ Այսցպսն՝ք ժոզովուրդք ՚ի
սքանչելից այ մերոյ. ունկընդիր լե-
րուք հաւատացեալքդ քրի, և ՚ի
միտ առէք զպարտութիւն ճըշ-
մարտութե. զի նա է յոյս հաւա-
տացելոց։ Ուրիշ անեղ անբաւ
ժանելի բանն աստըւած կամաւո-
րութիւ յանձն էառ լըմնհ խաչի,
և թաղեցաւ ՚ի նոր ՚ի դերեզմա-
նի. և յարութիւն ետուր չնորհեաց
մեզ կենդանութիւն։ Վրախ լեր
մայր անճառ լուսոյ մարիամ սու-
ր ծագծին. քանզի ՚ի քեզ կրեցեր ըզ
հաւր ծոմութեանըն լուսեղէն տա-
ճար այ բանին. ան նա միշտ բա-
րեխօսեա վասն անձանց մերոց։

զի հ Ուր բնդբոքեցաւ ՚ի զօրու-
թենէ խաչի քո քրի, կիսեցաւ ըզ
թըշնամին ՚ի վերայ երկրի. որ հա-
կառակէր ըստեղծուածոց ձեռին
քո։ Ոչանեցաւ քո ՚ի դըժոխս դե-
րեալն խշխանութիւ յաղթեցեր
մահու հըզօր զօրութիւ, կենադոր-

ձեռն զմբռնեալսն սա՛ ի նմա-
նէ։ Ոսանուցա՛ս սիեզերաց ասէ
և մարդ գոլով. մարմնացա՛ս ի սը-
կսաէն ի փրկուԹի՛ մարդ-
կան. միշտ վառաւո՛ւԹեամ յանմարմ
նոց զինուո՛ւԹեամն։

Ի սա՛րբ երրորդուԹենէն ծա՛ղ ծան
նեաք որ յառաջ քան զդա՛խտեա-
նըս բա՛նն ասէ, ի հա՛յրական ծո-
ցից խոնարհեա՛լ վասըն մեր. և
ոչ ոք ի՛նչ այլ ասէ՛ բայց ի նմա՛-
նէ։ Այլ բարձրացեալ բազկա՛ւ ի
վերայ խաչին խոնարհակաց զասելս-
տանըն զոլիընամին. իջանելո՛վ ի
սաորինս ազա՛ւորուԹիւն շնորհեաց
նմանելոցն ի խաւարն. և ոչ ոք։
Աշխարհս տագնապ ա՛յլ բա՛նին, որ
զընտանեացն եւայի զանէծսն
բարձեր անձառելի ծընընդեամբն
ի քէն. առ նա միշտ բարեխօսեա՛
վասն անձանց մե՛ղաց։

Սկիզբ իմ հաւատոյ ես քեզ հաս
հաւատո՛վ քո՛ ասէ՛ց. և բարձրա-

ցան յայս իմ՝ի վանէն քո. որ յանդ
ճառելն ծոյլ հօր խոնարհեցար
վասն մեր. և երեւեցար մարդ
ճշմարտապէս: Որ զկենդանարար
մարմին և զարիւնդ քո բաշխեցեր
քաղցելոց. և՝ի խաչն բացեր ըզ
կողահար աղբիւրդ, արբուցանելով
տիեզերաց զանմահութիւն՝ի ճա-
շակմանէ մահաբեր պէտղին: Այր
քեն և բնակարան բանին անտու-
ծոյ, անհասու թեր խորհրդոյն ըս-
պասաւորեցեր, միջնորդ եղեր աս-
տուծոյ և մարդկան. ամե նա միշտ
բարեխօսեա վասն անձանց մե՛ռից:

գիշ Այս ճշմարիտ քո՛ ա՛րդ, առ
քեզ Հոգի իմ ա՛ռաւօտ, ՚ի յերկ-
րի երեւեցար ինձ զերկնային քո:
Պատրաստական խաչիւ քո՛
ա՛րդ, և հրաշափառ քո ա՛ռաւօ-
տու յարուցեր երեւեա: Ոտ-
ւոյն ըզքեզ հովանացեալ միայն
արբուհի, ծընաւ ըզքա՛նն ա՛րդ
զանձառելոյն հօր ծընո՛ւնդ, և

յայտնեցան միտքն երրորդումն։

Աղաչեցի զբազանմողորմ աս- եա
տուածն, և լուաւ ձայնի խընդրո-
ւածոյս իմոց, զի նուաղեցան աչք
իմ՝ի տեսանելոյ, և չինէին վարա-
տեցոյց զքաւս անձին իմոյ։ Ո՛վ Թա-
գաւորըն քո՛ բարեբանեցէք, որ
՝ի յանձն էառ ըզմահ խաչի և
խափանեաց ըզմահն Թագաւո-
րութիւն. և չինէն։ Փութացի՛ր
չծգնութիւն տուր ամծամին. և
աղաչեա զաս ՝ի քէն ըզմարմնա-
գեաղ բանն անտեսած. զի չահա-
ւոր և ՝ի միւսանգամ գալստեանն
Քրոյ պարգեւեացէ մեզ ըզկեա՛ն
սըն յաւիտե՛նից։

Աստուած երեւեցաւ մարմնով, օրհ
ապրեցո՛ցանել զանգս մարդկա՛ն
կռոցն ՝ի պաշտելոյ Թենէ. նըման
միայնոյ երգե՛ացը։ Ո՛չ բեւե-
ւեցաւ ՝ի խաչին, և ելոյծ ըզգա-
տապարտութիւն ադամայ նախատ-
տեզծին. նըման։ Ո՛չ չարեաւ ՝ի

մեռելոց, և յարցն ընդ իւր զա-
դամ, զմնեհաւան ի պատրանաց.

նըման։

Նեղ Աստուած զքեզ փաթաթուրեմք
որ ի յերկինից խոնարհեցար. ծա-
ռայի առեր ըզկերպարան. և ըզ-
տիեղերս ազատեցեր ի մեղաց։ Ո՛
մարգարէն ապրեցուցեր տէր
ի կիտէն որպէս մարդասէր. որ
նըշանահակեր ըզքո՛ ի մեռելոց զե-
րեքօրեայ յարութիւնդ։ Ո՛ հայր
փառաւո՛րեացուք և որդւո՛յ երկրը
պագեսցուք. և սուրբ հոգւո՛ն հա-
ւատացեալքս ամե՛նեքեան օրհ-
նեացո՛ք։

Որ անքննի՛ն ես յիւրեանն
ընդ հօր անբաժանելի բանդ մա-
րմնաւո՛ր. խոնարհեցա՛ր ի լրումն
օրինաց և մարգարէից, և ի մէջ
երկուց կենդանեացըն բարձրա-
ցեալ եղեր ի վերայ խաչին, զո՛ր
յառաջն ե՛րգեաց մարգարէն ամ
բա՛կում։ Որ ի կառըս քերովբէ՛

ականըս վերամնըստեալ հանգչէիր իսկակից հօր և սուրբ հոգւոյն. հաճեցար եւանձն ի կառըս հոգիս զինա, և հեծելութիւնդ քո վըրկեցեր ըզմարմինըս, վերականգնելոյ զանկուածն ապա՛մամբ։ Որ առաքեցեր զերիվարըս քո սուրբ ըզմարգարէան սուտասանել ըզկենսաբէր անօրէնամիտըդ քո՝ ի սըրբոյ կռաւէն. և երեւեցար մարդ ճըշմարտասի՛պիս։

Օրհնեցուք ըզտէր որ օրհնեաց զիսրայէլ, և վըրկեաց ըզժողովուրդն ի ձեռաց փարաւոնի ամենազօր և սքանչելի վառօքն իւրով։ Տէր խորտակէ զպատերազմունըս՝ տէր է յա՛յս անուն նորա. որ վըրկեաց զամենեսեան ի ձեռաց նեղչաց իւրեանց ամե։ Բարեխօսեա վասըն մեր ո՛ծ ծընող զտէր

ասլըծ՛, որ հովուէրլէն գևսպայէլ.
ամեներա։

նայ Աստուածծ խօսեցաւ ՚ի բար-
ձանց, լուարմ-ք բընակչէք երկրի,
որ էկէն և վըրկեաց զամենայն ազա-
բածս. զի զանձն տեառըն կար-
գանացու-ք, և տա-ք օրհնութի՛ ՚ի
բարձունս։ Ո՛վ իսրայէլ կոչեցա՛ք
՚ի քո, եզա՛ք բաժին տեառն և
ժառանգակից քրիստոսի. զի զա։
Ի՛ վիմէն կենդանութե՛ ճաշակե-
ցա՛ք զի քաղցր է տէր, և յիւղ
սրբութե՛ օծա՛ք հաւատով. զի։
Ի քէզ եմք ապաւինեալ ո՛ր մայրդ
ես և անձախին քրիստոսի. լեր բա-
րեխօս վասըն մեր, զի զանձն
տեառըն կարդացու-ք և զքէզ մե՛
ծարեա՛լ պատուեցո՛ւ-ք։

զի հ Ա՛քանչելի հուր ածո՛ւթե՛ քո
տէր տարածեցա՛ւ առհասարակ
ընդ տիեզերս. և հրդեհեա՛լ քո-
ցակիզեաց ըզպատրանս նախաս-
տեղծին. զի զամենեսեան վերա-

կ՚ելեաց ՚ի մահուանէ յանմահու-
թիւն։ Այդուդ անմահանէ ձա-
շակեցին որ առաքեալքն. և լըսին
ըզտիեզերս աւետեօք սո՛րբ յա-
րուԹեանն. զի ընդ նոսին վայե-
լեացնք յանվախճան ա՛բախուի՛ն։
Որ ըզհո՛րն ա՛ըծ յորովայնի քում
ընկալար, և ծընար անճառապէս
զկենագործողն ամենեցուն. բարե-
խօս ըզքեզ ա՛նիմք որ ելրանեաղդ
էս ՚ի կանացս։

Օրանեաք ըզքեզ տէր էակից ծան
հօր և հոգւոյն, որ վասըն մեր
խոնարհեցար ՚ի յերկինից. ծանեաք
ոչ այլ ո՛րծ բայց ՚ի քէ՛ն։ Օրա-
նեաք ըզքեզ՚ը՛ն որ ՚ի խաչն բե-
ւեռեցար, և հեղմամբ արեանդ
քո՛ վըրկեցեր ըզտիեզերս. ծա՛ն։
Որ զԹագաւորն ամենեցուն յո-
րովայնի քում կրեցեր սըրբա՛հի
մայր և կոյս և աղախին քրիստոսի.
քա՛րեխօսեա՛ առ տէր վասըն մե-
ղա՛ց վըրկուԹեան։

հաս Ամատաւեցաւ սիրտ իմ ի տէր և բարձրացաւ եղջիւր իմ ի փառս քո. որ ընդարձակեցաւ բերան իմ ի թշնամիս իմ լեր տէր քոյով յաղթութիւն։ Ոչ գանազան բազում կրնս քո սուրբ ոչ ի վերայ խաչին. ժողովել զհեռացեալսն աւետարկող զօրութեամբդ. հաս։ Յոյս մեր և ապաւէն մայր տեառն մեր կրնս եղբ, որ հնար ածումբեն ոչ բնդակիզեաց զքո ընծ զորովայն. բարեխօսեա՞ սա սէր վասրն մերոյ փրկուեր։

դիւ Ի դիշերոյ կանխեցիկ փառաւորել զքեզանդ ասրծ, որ վասն իմ խոնարհեցար ի յերկինից. արարեր զխաղաղութիւն ի յերկինս և ի յերկրի։ Տրամ խաղաղութեան քո որ զգատակնիք մահու լուծեր ի վերայ սուրբ խաչին. և հաշտեցուցեր զհայր ընդ արարածս. արա։ Փառաբանակից հօր և եղբ հոգւոյն. որ լուսատիպ յարձրդ

քո կենագործեցեր զաշդս մարդկան. տուր մեզ տէր զքո զկատարումն։

եսա Օ Էզեկիայեն քեզ մաղթեմ հատուցմամբ սրբոյ խոց, որ վասն իմ խոնարհեցար ի յերկինից. յիշս կենդանութեա՞ն և փրկութե՛ան տէր։ Որ ի խաչին բարձեր ըզդատակնիք մահու, տարածեալ ըզբաղուկըս քո. արձակեա և զիս ի կապանաց բանսարկուին. յիշս կեն։ Որ յամ ազգաց երանելոցդ սրբոյ հի և կիսս մարիամ. ազատեա զառ ի քէն ըզմարմնացեալն ասդ, անարեցուցանե՛լ ըզմեզ ի սատանայեն գեհենին։

օրհ Օ Էկեալն ի փրկութիւն մեզ ըզբանն ասդ, խորհրդո՛վ տնօրէնութեամբ նո՛ր երգով օրհնեցուք զանճն նորա. զի ի բարձնա է վառա՛ռեալ յամենայնի նոց։ Օ խաչեցելոյն պատուեցո՛ք զքաջութիւն, որ զոչմա՛նբ ձայնի

ըզպատերազմըն չարին վանեաց. եւ զՏ մահուամբ ըզմահացեալսըն կենդանդարձեաց. զկնի լնոյն ի դըժխըս վերացաւ զհոգիեան։ Ասրա խացան զօրըք երկնից ի վերուստ. քանզի ցօղն անապական ի քէն հեղեալ մի՛ՏՏ կոյս, և մայր բանին տրնտեսութեան, լուսածին ամպ ծագելով ի մեզ զարդարե-
թեան արեգական։

նեղ Ի նեղութեի՛ խոռամ աղաղակեցի առ տըւո՛ղըն կենդանութե՛, եւ՛Տ լուաւ ձայնի աղօթից իմոց, և եհան ըզկեանս իմ յապականութե՛։ Յորժամ ընկղմայ ես ի խորս անդընդոց, ըմբռնեցայ ի ժանիս վիշապին. եւ՛Տ փըրկեաց զիս փրկիչն աշխարհի. և։ Ինքն օրհնեալ սըրբուհիդ ի կանայս, բընակարան և առագաստ սրբոյ չին. բարե՛Տ խօսեաւ առ տէր վասն անձանց մերոց, զի փրկեսցէ ըզ
մեզ ի սպառնալեաց դիւահենոյն։

ար ւ Ի ընայ զըսբանչելի անօրէնու-
թեան քո ըզնա. քանզի անձա՞ւ
բանդ ոճ մարմնացար ՚ի կուսէն,
և վերջացեր ըզբեկուածն աշխատանց.
և զհրամայեալ ընդ քո ընդ անհամ
մարդասիրութիւնդ : Պարգևեին
ձայնեալ ըզքո՛ քաջութիւնդ, ասե-
լե՛ր դու ՚ի կամըս քո փրկուե՛ս.
երջե խաչին ջաղխեա՛լ ըզդևս
վերշապին, սա՛րբ յարութեամբդ
ըզմեզ կենագործեցեր : Ուրախա-
յիր սըրբուհի և միշտ կոյս. քանզի
որ ՚ի քե՛ն մարմնացաւ զքաժոխս
աշխարհաց. սա՛րբ երջե անհամե-
մատ ՚ի կանայս. բարեխոսեա առ
տէր վասն անձա՛ինց մերոց :

Ք ՓԱՐԱՕՈ՛Ն հարնդերձ կամ
ուօքն ընկըղմեցաւ ՚ի հո-
սա՛նս ջուրց. և որդիքն իսրայէլ՛ի՛
դնացի՛ն ընդ ցամաքն ՚ի միջ ծո՛
վուն : Յորժամ հետեւեաց մոնչեա՛ց

խաչանիշ գահապետնաւն, պատա-
ուեցան անպիտենպք. և առաջնոր-
դէր նոցա անմոլկնելի լոյսն։ Այս
է բանն ահաբեկած որ յառաջ
քան զյաւիտեանս. անձառելի
գալստեամբն Քրիստոսի յայտնեցաւ
տիեզերաց ծընեալ ի կուսէն։

նայ Ի յերկինից խոնարհեցաւ և
նայեցաւ ի սքանչելիս ծրինաց
քոց տէր. կենդանութեանց տը-
ուող ապգի մարդկան։ Ոսկ վայել
խաչի քո կերնամոս գաւազան
զօրութեանդ յայտնեցաւ տիեզերաց.
եկիր կամաւ ի խաչ վասն արարած
ոց փրկութեան։ Աւրախ լեր մա-
րիամ նորատունկ բանաստան,
երկնաբերձ աշտանակ, ձոյլ ոսկի
և ճեմարան բանիւն անասուծոյ։

զի Լսեալ ածութեանդ քո քոյ իջեր
ի ստորին վայրըս մահու, և լցնիր
զըս զերժոխոցն այրեցեր հրեղէնիդ
զանպէս. զքեզ բարեբանեմք ընդ
հրեղէնն ծրհնաբանեան։ Ար տըն-

կեցար յերկրի որում ճշմարիտ, և
ճամբեցար ի խաչին ողջոյզդ ա՛նըն-
պատ յոտսախոտ-թիւն ամենայն
տըրտմեցեալոց. զքե՛զ բարե։ Ո՛ր
ըզհո՛ւրն անտուաձ յորմէ՛նիկ քո՛մ
կրնցեր անբծ՛յակեա՛զ մի՛թե՛նի. զա՛ռ-
նահաճակ պըտղոյն քաղցրացու՛ցիչ.
ըզքե՛զ ա՛նիմբք բարե՛խօս առ
ա՛ր վհան աճեա՛նց մերոց։

Ո՛ւ՛ր ես այ՛ծ՛ ա՛նճատ ծանոյ- ծան
ցար մորդաի՛ե՛լ. և՛ վհայնոյ քե՛զ
ճըշմարտի և ա՛նմահի միշտ երկրը-
պագե՛ն ամենայն հաւատացեա՛լք։
Ո՛ր զօրա՛թեամբ բացվի՛ քո՛ խըն-
դե՛ցեր ըզվըհ՛ժա յա՛ւե՛լեաց, և
հարատաւեցեր զհաւատացեա՛լըս
ի՛ քե՛զ. նըշանա՛ւ խաչիւդ ազատե՛-
ցեր յա՛վիտեանից ի՛ մահուա՛նե՛ն։
Ա՛րդ խը՛նդրեմք ի՛ քե՛ն թա՛գա-
ւոր վհատա՛ց քրի՛ստոս. ա՛ղաչանօք
սըրբուհւոյ անա՛պատ մօր քո՛ և
կո՛ւսի ապրե՛ցո ըզմեզ յա՛վի։

Հաս ՚աստատո՛ւ-թիւն իմ լե՛ր տէր

և յոյս փրկութեան, որ զառաջինն ադամն ազատեցեր ի մեղայ. նո- րոգեա և զիս զապականեալըս մե- ղօք : Ար յատենի կացեր ան- պարտադ կոչին պատրանօք, և ար- բուցեր մեզ ի կռզահոա աղբե- րէդ . նորո՛ : Աստուածածնին ան- պարտ մայր տեառն և կոյս մա- րիամ, որ եղեր ընդունող բանին աւ. բարեխօսեա առ տէր վասն մերոյ փրկութեան :

դիւ Ի գիշերայդ կանխեալ վերօրհ- նեմք զանճառ տնօրէնութե քո խորհուրդ, որ վասն մեր խոնար- հեցար ի յերկինից . խաղաղացո ըզ կեանըս մեր միայն մարդասէր : Ար բարձրացար ի խաչին յազգս դա- տապարտութեն ադամայ, և բար- ձեր ըզփշաթեր անիծադրութիւնն հեղմամբ արեան քո սրբոյ . խա : Ար ի վեր քան ըզքերովբէան երե- ւեցար ածածնին մարիամ. տանել- լով յոտնայնի զանիմանալի ըզբ-

նաւթիւնն. բարեխօսեա մեռ տէր
վասն՚ն մերոյ փըրկութեան՚ն։

Ընդհանուր թագաւոր որ կամիս եւս ա
ըզկեանս մեր մարդկան՚ն որ կար՚
դան առ քեզ. լըր աղաչանաց մե
րոց եւ նիւթեա հոգեւոր գիտութե՚։
Որ զառաժամանակեայ ըզցաւսըն
բարձեր՚ի մարմնոյն եղեկեայ, մըշ
տընջենաւոր ցուցանելով նըման
զհոգեւորական անմահութեի. լըր։
Ընտիկակ եւ բարեգութ, բարե՚
խօսութեամբ սըրբուհուց անա
րատ մօր քո՚ եւ կուսի լըր։

Օ աստուածն ամենեցուն օրհ օրհ
նե՚ն սըրբասաց բանակն կե՚ն
դանիք. յաղթականն երգով եւ մե՚ք
օրհնեացո՚ք զանունն նորա։ Որ՚ի
վերայ խաչին դատապարտեաց ըզ
բան՚նասիրութի՚ն բըռնութե՚ն. յաղ։
Ընտրեա տաճար անխարտակ
բանին քո՚ մարիամ սո՚ըբ կոյս,
բարեխօսեա առ տէր վասն՚ն մերոյ
փըրկութեան՚։

նեղ Ընդ ամենայնս ասելիք ունիմ և ի մահիճ կեանք ըզքեզ ծանեան հրանիւթիցըն սեռք և բանական կենդանիք, ոչ ըզյուշեան ի կիտէն կորզեալ ատտաքսեցեր. գովասանական ձայնիւ եղանակեամբք քեզ զերգս օրհնութեան ներմուծեալ ցեալ բանիւդ աստուծոյ։ Յանապատ զարթաբերն ասմանտ վայտրն մա կադրեալ ըզքեզ անհրապեղի հնչմամբ և սեւեռեալ բեւեռօք. և ի հրացայտ կողմ քո ի ձեռըն զինու տիպ հոսանըս վըտակից դարձեր ցեր. գովա։ Ամանալի բանաւոր տախտակ անտրամադրելի տառիցըն մովսիսականն օրինացն. ոչ զնծն աւետեցուն իսկապէս մարմնով ի գիրկըս քո բարձեր մարգրիտաս. ներբողականն ձայնիւ եղանակեամբք քեզ զերգս օրհնութեան ամենօրհնեալդ ի կանայս։

տրե Ընդելին եղեալ մարդ տեսանել զարմանայր մարգարէն. և հեղձ-

սեալ բեւեռաօք զմարմինն ի խաչին, նեղգործեալ ի միջ երկուց կենդանեաց։ Պատմեացեն երկինք զայնչափ լուսաճեմ տարերցն զդպնա արեան անեղին. և ծրհնութեամբ խաչելոյն լցան տիեզերք։ Չիաւրեալ ոչ միայն ի վերայ բուսաբեր արմատոյն, այլ քրովբէական կառքն լստրիջեալ ի դըժոխս կենդանագործեաց հրեղէնս զնախիս զերամս ամրագրից։ Ընդ նմանէր ահագին բարբառովըն տէր յիսուս ի խաչին. և ընդդէմ առ տեղաց կընքէր հրաշեալ ահ ծայրին սուրբ ձեռաքն. և բարկութեամբ զարհուրեցեալ ի վերայ խաւարտակ սէր ինչանիւն։ Տիսի՛ հի անախտ մայր տեառն և կոյս մարիամ, քրովբէական աթոռ ըզքեզ տեսաք ի յերկրի. բարեխօսեա մեզ տէր վասն մերոյ փրկութեան։

ՃԻԲ ԳՃ

Ո՞ՆԱԿԱՆ ընդունելի է ղեւ իմ տէր՝ ի լինել ի վերջ կամ ի մերձ՝ սա է իմ ասէ, և վասն ասելոյ ըզսա։ Ի խաչին բեւեռեցաւ և զդժոխսն եկեալ ըզբռնութիւն. սա է։ Որ մահուամբն եղեալ ըզմահ, և յարութեամբն զնախահօրըն ջընջեաց ըզմեղս. սա է։ Աստուածամարդին դէմ ես յոյս և ապաւէն՝ խոստովանողացս ըզքեզ. որդւոյ քո և աստուծոյ բարեխօսեա կեցուցանել ըզմեզ։

ՆԱՅ

Նայեցարուք երկինք և խօսեցայց, և վերծրհնեցից զքո վասն թագաւորին։ Փառք քեզ որ յարեարդ ի մեռելոց քո, պարգեւեցեր մեզ ըզկեանսըն յաւիտենից։ Բարեխօսեա անդադար առ որդիդ քո և աստ մեր, ծընող և աղաչին տեառն։

ՁԻ Հ

Աստուածայինն հրաւ կենդանի

զծրուԹեամբ սուրբ հնգուցն այ-
րեաց զդրունսն դըժոխոց, և զար-
գելեալսն ՚ի նմա կորզեաց ՚ի
կեահնս. և պարգեւեաց մեզ կեն-
դանուԹիւն : Յանմահականն ՚ի
յայգւոյն ճաշակեցին սբ առա-
քեալքն, և ըզհրաբաժակ դառ-
նուԹեան այրմանն ընկալեալ սմ-
դոհմ ՚ի յաւուրըն տնչորմանն : Ի
բարեխօսուԹիւն փուԹացիր մեզ
սուրբ ա՛ծածին. առ ՚ի փըրկել ըզ
ժողովուրդս ՚ի մեղաց և յապա-
կանուԹենէ :

Ի սմբրբ երրորդուԹենէն ծա- ծան
նեաք ըզտէր մեր յ՚ս քս ըզբանն
ասծ, որ ՚ի ծոցի հօր յառաջ քան
զյաւիտեանս ծրդի. փառաւորե՛մք
ըր եկիր ՚ի փըրկել զարարածս քո :
Ընծան տնօրէնուԹե ՚ի միշտ կու-
սէն զանխծիցըն բարձեր ըզդատա-
պարտուԹիւն. և կամաւոր խաչե-
լո՛ուԹեամբ քո տէր կեանըս շնոր-
հեցեր անոխակալ փըրկի՛չ. առա-

ւե՞լ վերծրհնեմք և երկրպա-
պեմք, որ ուրախութիւդ ես երկնի
և երկրի քո՛ն Թագաւոր։ Ա՛պաւի-
նիմք ի քո բարեխօսութիւդ ա՛ծած
ծի՛ն մարիամ, մա՛յր տեառն և կոյս
սուրբ, հարան երկնից և դո՛ւռըն
կընքեալ, ըզո՛ր մարգարէ՛ն եսեհ։

հաս ✦ աստուածա՛ծ սիրտ իմ ի՛ր
տէր և բարձրացա՛ւ եղջի՛ւր իմ
յա՛ծատըւած իմ. զի փառաւո՛ր յա-
րո՛ւԹեամբն իւրո՛վ աւերեա՛ց ըզ
դըժո՛խս։ Ա՛նդարձակեցա՛ւ բերան
իմ ա՛ռ ի վերայ Թըշնամեա՛ց իմոց.
քանզի հարեր ըզպատերազմ քո հը-
զի՛ր զծո՛ւԹեամբդ։ Ա՛ր տա՛րար ըզ
բա՛նն ա՛ծ յարդանդի քո՛ւմ, և ծը-
նար ըզնա՛ մարմնով ապրեցու՛ցիչ
ա՛ծածնին. բարեխօսեա՛ կեցու՛ցա-
նել ըզմեզ։

գիշ ✦ ոգի՛ իմ յամենայն ժա՛մ զքեզ
փառաւորէ՛ տէր. վասըն զի լո՛յս են
հրամա՛նըք քո՛ւ ի վերայ երկրի։
✦ ոգի՛ քո սուրբ և բարի զկ՛ն

ինձ քո՞ եղեցի յամենայն ժամ ընդ-
դէմ թըշնամւոյն հակառակողին։
Ոչ ոք ոչն ոչ այ հոգեառնացեալ զքեզ
ա՛ծառնէին, մանաւանդ հօր հա-
ճութիք զորդին միաձի՛ն ուզ ՚ի
վերկութիւն։

Եաա

Յառաջեցի զանկողնեայն զգեստ
ծութիւն առ բարեգո՛ւթին ասէ,
և լուա՛ ինձ ՚ի լեռնէ սրբոյ իւրմէ.
և եհա՛ն զգեստեան ինձ յանպատա՛ն
թենէ։ Ա՛ւերեա՛ց զգեստն քո
րողութիւնն որ խաչեցա՛ւ վասն
ուր, և յարեա՛ ՚ի մեռելոց որպէս
յամենայնի կարող. վերկեցո՛ զգ
կեանս ինձ յա։ Ա՛ստուա՛ծ է՛ որ
ծընաւ ՚ի միշտ կուսէն ՚ի վերկու-
թիւն ազգի մարդկան, լուսաւո-
րեցո՛ զգտեղերս ՚ի գիտուն ճշ-
մարտութեան. և բարեբանեմք զգ
նորա բարեգործութի՛ն։ Օ՚անա-
րա՛տն օրհնեցուք զա՛ծածինն
որ կոյս մընաց յետ ծընընդեան,
և տարաւ յորովայնի զանտանելին

ամենեցուն, զհամաբնակիցսն հօր
և ամենասիրեալսն հոգւոյն։

օրհ Յօրհնութեի նոր օրհնեցուք
ըզտէր, որ ի վերայ քերովբէիցըն
հանգի՛, և ի զօրից երկնաւորաց
փառաբանի՛ սրբեսցի ձայնիւ։
Որ կամաւոր խաչելութեն իւրով
աւերեաց ըզզօրութեի մահո՛։ և
երկքօրեայ յարուցեամբն իւրով
պարգեւեաց մեզ կենդանութի՛։
Բարեխօսութե սուրբ ա՛ծածնին
պահեսցէ զեկեղեցի իւր սո՛։ըբ.
և ի միւսանգամ գալստեան ի՛ւ
րոյ նորոգեսցէ ի վերս։

նեղ Օ հրաշալի խորհուրդ տնօրէ
նութեան քո տէր ցոյցանելով
մարգարէի՛ն ի փոր կիսին լե
նիլ զերիս տիւս և զերիս գիշերս
պահելով ի խաղաղութե՛։ Ա՛ա
մագոյից հասեալ գոլով խոնարհե
ցար յերկինից և խաչեցար կամաւ
հօր վասն մե՛ր. թաղե՛լով ի
սիրտ երկրի զերիս։ Ա՛յլ մեք

ձայնիւ վերնոց փառատրեցուք
ըզքեզ քո, որ համագոյդ ես հօր
և սուրբ հոգւոյն. զի միաբա-
նեացես զեկեղեցիդ քո սուրբ պա-
հելով ի խաղաղութեան։

Տէր ըզմեր քո լուսոյ ես և ըստ
զարհուրեալ դողացոյ յոյժ. նայե-
ցայ ի գործս քո և փառաւորե-
ցից ըզքեզ քո որպէս մարդասէր։
Օ՛ի աղերսըըն կենաց քո անապա-
կան մարմնացաւ ի քէն կոյս. ըզ
մեզըս մեր բոցակիզեալ շինոյց.
վասն որոյ ըզքեզ անդադար բա-
րեբանեցուք։ Օ՛ի ի քէն ցըն-
ծութիւն ծընաւ տիեզերաց նա-
խայաւիտեանն բանն, փառակից
հօր և սուրբ հոգւոյն. ըզնա ան-
դադար աղաչեա վասն անձանց
մերոց։

ՀՐԻՒՑԱՒՔ ան էրգ նոր
ձայնիւ ցընծութեամբ, որ
խոնարհեցաւ ի հայրական ծոցոյ
փըրկել զարարածս. ծրհնութիւնք
նըման յաղթական երգոյ: Ար բաժակ
նեաց ըղծով աչխարհիս խաչին խոր
հըրդով, և ազատեաց յանմարմնին
փառաւորեալ ըղնչխս խորհել. ծրհ:
Ընծան սիւն լուսոյ, ամպ հովաց
նաւոտ, և բնակարան բանին որ
բանիւ հովուէր զիսրայէլ. բարե-
խօսեա նըման վասն անձանց մերոց:

Նայեցարուք ժողովուրդք ի
սքանչելիս փըրկութեան մերոյ. որ
մարդասիրապէս բանն ի հօրէ ոչ
ցօղ խոնարհեալ յերկիր. տուք
ծրհնութեի տեառն ամ մերոյ: Ար
զի նարատ բաղուկս իւր մինծինըն
տարածեաց ի վերայ խաչին. և ըզ
բաժանեալ ազգին ադամայ ժողո-
վեաց ընդ Թեւս իւրով. տուք:
Անապական կնոջն մարիամ ածաղ

ձին խոստովանիմ սուրբ Էկեղեցի. ուստի տըւաւ հայցն անմահութիւն և բաժակ մեզ ապրեալսարար. տուք ծրհնութիւնք նըման հոգեւոր երգով։

զկ Որ ըզհուր աստուածութիւն քո քո բորբոքեցեր ընդ տիեզերս ամենայնայն, բոցակիզեալ ըզբնութիւնն թիլնամուցն։ Ի յայգւոյն անմահութեանն եդեմայ ճաշակեցին դառաբառնըց. զբաժակ կենացդ քոց տէր և մեզ արբուցին։ Օ՛տաճար անապականն բանին հօր բարեբանեն դասք հոգեղինացն. գոհեմք և մեք ձայնակցելով երկնայնացն։

ձան Որ յանըսկըզբնական հօրէ ծընեալ նախ քան զյաւիտեանս ապրիլ, և ծառնեցար մարդասիրութ ամբ ընդ հօր գոհիլ. ընդքեզ ծրհնեմք զկեալդ ի վըրկութիւն արարածոց քոց տէր։ Որ ի խաչին մարմնով պատառուածեալ հեղեր զաբիւն քո սուրբ, և արբուցեր ըզ

նեհտ .քո յարեաւն խարդախմղին
մերոյ . ընդքեզ : Որ ընդհուրն ած
՛ի քեզ կրնցեր մորենի անկիզելի ,
դառնաճաշակ պղտղոյն քաղցրա-
ցուցիչ անճառելի քոյին ծնընդեան
դեամբդ . ՛ի քէն հայցեա՛մք մաղ-
թեա վերկել ըզմեզ ՛ի հրոյն յա-
ւիտեանից :

հաս Աստատեցան սիրտք մեր առ քեզ փառաց Թագաւոր . որ ՛ի՛ յերկինից խոնարհեաւ լիջեր վերկել զաթարած ս : Պահեա ըզմեզ նըշաւ նաւ յաղթող խաչի .քո .քրիստոս , յոր բա՛ղթացար կամաւ հօր , բարձեր զանէծս ադամայ : Որ զնահասոցն ըզյանցանս լուծեր ծնընդեամբ .քո սուրբ կոյս . բա-
րե՛խօսեա անդադար վասըն մե-
ղոյ վերկուԹեան :

գիշ Ո՛յսդ որ ընդ հօր նախ .քան զյաւիտեանն , եկիր լուսաւորել ըզխաւարս մեզայց աշխարհի , ծա-
գե՛լ ՛ի սմա ըզլոյս հրամանի . առ

.քեզ հոգի իմ աւաւօտէ։ Կեա՞նք
՚ի կե՞նաց և յոյս յարու֊թեան, որ
արարեր խաչիւ քո զկատաղա՞թիւ
յերկինս և յերկրի. տո՛ւր մեզ
տէր զքո զկա՞ղաղու֊թիւնդ, որպէս
սըրբոց քոց ա՛ւաքելոց։ Ո՛վ մա՛յրըդ
լուսո՛յ բանի՛ն ա՛յ, որ եղեր ա՛րե֊
ւելք արեգա՛կա՛ն՚ն ՚ի մե՛զ ծագո֊
ղի՛ն. բարե՛խօս ու՛նիմք փրկել զմեզ ՚ի վո՛րձու֊թենէ։

Ո՛ էզեկիայի՛ն քեզ մա՛ղթեմ եսա
փրկիչ, որ կենարար բա՛նիւ քո
լա՛ծեր զերկի՛նըս մահու. փա՛րա֊
տեա՛ և զիմ զհիւանդա՛թիս. յոյս
կենդանու՛ե՞ մեր կե՛ցո զմեզ։ Ո՛ր
անմահա՛պար քո մե՛ռելու֊թեամբն
աւերելով զդըրուն՚նըս դըժո՛խոց
մեռա՛ցեր զմահ. կե՞նադործեա՛ և
զիս զմեղօք զմեռեալս. յո՛յս։ Ո՛ա
քու՛ր և ա՛՚նբիծ կոյս յե՛ա ծընընդեան. ո՛ր մարմնով ծընար զարձա֊
կո՛ղն ՚ի կա՛պից մահու. բա՛րե֊խօս
լեր վասն անձա՛նց մե՛ղաց. փրկել

՚ի սպառնալեաց գեհենին։

օրհ Օ՚փառաբերեալն ՚ի հրեշտակաց զամենասնեալսն զերծմտելիքն օրհնեցե՛ք ՚ի սերբութեան նմա դասք հոգեղի՛նաց յօրհնութիւն ՚ի նմա։ Օ՚յաղթողն ՚ի մարտ պատերազմի դիմեալ կամաւ ՚ի մահ խաչին գովեցե՛ք, որ էառ աւար բանիսեաց ոգւոց մարդկան բարձրացեալ փրկիչ։ Ա՚սրանալութիւն էրկնի և երկրի ամպ թեթեւ յօղեաւ ՚ի մեզ զարդարութիւն. բայ րեբանե՛ք ընդբղխեանն ՚ի քէն մարմնով յարմատոյն լե՛սեալ դաշ տազան ծաղկեալ։

նեղ Ո՚նդ յոգիսն՚նու անձն իմ ծըփեալ յալիս մեղաց ծովու, արձակե՛ք ՚ի նեղութեան իմոմ առ փըրկող և՛ յոյս, ըն՚ր ձայնի բմոմ։ Ա՚ր փըրկեցեր ընդարգաբնէն յոտովայնէ կիսոն, ապրեցո՛ք ՚ի ղըմբըն՚նեալս ՚ի ժանեաց չար վիշապին կենդանարար խաչիւդ։ Ի՚ա-

ըն[illegible]եա ան[illegible]ն յարու-
ցեա՛լ ՚ի մեռելոց , մայր աստու-
ծո՛յ , վըրկել զանձինըս մեր ՚ի յա-
ւիտենից ՚ի՛ հրոյն . աղաչեմք ընդքեզ :

Որ յանքընին ծոցոյ հօր խո- ար լ
նարհեա՛լ ոդի , երեւեցար ՚ի մէջ
երկի՛ց կենդանեացն . զմեր նախա-
դուշա՛կ տեսլեամբ ծանոյց մարգա-
րէն : Որ յաթոռս հրակերպեա՛
նըս բա՛զմեիր ընդ հօր , բարձրա-
ցա՛ր կամաւ ՚ի կառս խաչի՛ն .
և հեծելո՛ւթեամբըդ քո՛ ազատե-
ցեր ըզգերեալն : Որ կուսական
ծնընդեամբ ՚ի վըրկութի՛ւն յայտ-
նեալ . և առաքեցեր զերկնաւորս քո
քարո՛զս , աւետարանել ըզկենա-
բեր յարութի՛ւնդ :

Օրհնեսցո՛ւք ըզտէր և զյաղթո՛ղ զօրութի՛ն նորա վասն ողորմութեան երգեսցո՛ւք նմա . զի փրկեալ և ապաւէն և ծպնական մեր

է։ Այ է՞ր ասէ՛ր մեր որ յաղթող վառաց ընդ հօր յերկրին երեւեալ տեսաք. սըմա վառօք երգեսցո՛ք, զի փըրկիչ և։ Յաղթականն օրհնեցո՛ւթիւն որ ապրեցոյցըն զիսրայէլ ՚ի ձեռաց փարաւոնի. քնի փըրկչին մերոյ ամենեքեան երգեսցո՛ք զի վառաւո՛րեաւ է։ Որ մահո՛ խաչին ի՛ւրոյ կենդանացոյց ըզմահացեալըն, և մարմնոյն ի՛ւր բեւեռմամբ ըզկապանըս մահո՛ ելոյծ, ամենեքեան երգես։ Որ տարա՛ր յորովայնի զանտանելին ա՛մենեցո՛ւն, և ծընար ա՛նճառապէս զքո՛ յոյս ազգի մարդկան. առ նա մի՛շտ բարեխօսեա՛ կեցուցանել ըզմեզ։ Ո՛ կանըս փարաւոնի՛ և ըզզօրութի՛ւնն նորա տէր ընկէց ՚ի ծով կարմիր, այն որ հըզօրն է կառողջութեամբ. նըմա վառօք եր՛գեսցո՛ք զի վառաւո՛րեաւ է տէր։

Նայ Ա՛յսցեա՛ն զնուագո՛ւթի՛ւք երկնայի՛նք յա՛հաւո՛ր անօրէնութե

.քո խորհուրդ . և փառաւորեցի՛ն
զանպատում՛ ըսքանչելին .քո մար-
դահրուԼԹեա՛նդ : Խոցո՛վ սըրտ-
մըտուԼԹի՛ .քո .քո՛ ’ի խաչի՛ն կի-
զեր ըզբա՛նաարկուին բըռնուԼԹին .
և կենարա՛ր յարուԼԹի՛ .քո զեկե՛-
ղեցի .քո վըճռեա՛լ . փառս .քո՛զ
վերառաքել ո՞ւսո՛ցե՛ր : Տեսին
դա՛նք իմանալի զօրուԼԹե՛ց զի՛ըծ՛
մարմնով առ ’ի .քէն ծընեա՛լ . իսկ
եկեղեցի որդւո՛յ .քո ա՛ծածին ըզ
.քե՛զ խո՛տամահ . ա՛ր միա՛ն կու-
սուԼԹեամբ ե՛ս մա՛րդ :

Ա՛ստուածային բա՛րկուԼԹի՛ հը- զկ
րո՛յ .քո .քո՛ կի՛զէր ըզդըժոխս , և
զբաստրինս արձակեցեր զըմբըռն-
եալն առ ’ի նմանէ . ըզքեզ ծրհնե-
մըք Թա՛գաւոր յաւիտեանից : Ո՛ր
փոխանակ դա՛ռնուԼԹե՛ տընկա՛ն և-
դեմայ ըզկնա՛չ .քո եառ՛ր մեզ .քո՛զ .
և ա՛րդուցեր ’ի կո՛ղահնա աղբերեզ
զա՛նբասպառ և զա՛նվախճան ու-բա՛-
խուԼԹի՛ն : Ա՛ստուածածին ապա՛

ւէր՝ն մեր է յոյս, բարեխօսեա առ
որդի՛դ քո միածին, զի փրկեսցէ
ըզմեզ՝ ի հրոյն տանջանաց, և պար
գեւեսցէ մեզ զերկնից արքայու՛թի՛ն։

ծան Տեսեալ ըզքեզ մա՛հո՛ւ լա՛ւ
ծա՛. և դիւժո՛խոց սարսեալ դո՛
ղա՛յի՛ն. ո՛ր ըզմա՛հ մա՛հո՛ւ ծա՛
նո՛ւցի՛ր մահ։ Ո՛ր հո՛գւովըդ
քո՛վ սը՛րբո՛ւ ծանո՛ւցա՛ր քո ա
րա՛րա՛ծո՛ց. ո՛ր է՛նդ, և՛ եզի՛ոտ,
և է՛դ ա՛ստըւա՛ծ։ Հո՛վանա՛ւգեալ
սուրբ հոգո՛ւյն՝ ի վերայ քո՛ սուրբ
կո՛յս մարի՛ամ. որ ծըննա՛ր մա՛րմ
նո՛վ լըսեա՛ն ա՛ստըւա՛ծ։

հաս Ա՛ղեղըն հրեշտա՛ից նըւաղե՛ցա՛ն,
և որք՝ ի նըւաստա՛ւթեանն էի՛ն
տկա՛րքն ըզգեցա՛ն զօրո՛ւթի՛. վա՛ռն
ա՛յնորիկ հաստատե՛ցաւ սի՛րտ իմ և
խո՛րհո՛ւրդ իմ՝ ի տեսանե՛լ իմո՛ւմ։
Օ՛յն ընդո՛ւնելո՛ւթեա՛ն քո՛ մե՛ք
ընկալա՛ք սուրբ ըզհա՛յ քո՛, նըշա՛ն
անպարտե՛լի զօրո՛ւթե՛. վա՛ռն ա՛յնո
րիկ հաւա՛տացաք մե՛ք՝ ի յոյսհնե՛լ

ըզբո՛ն նը ըզջա՛ղչարա՛նս ։ Օ՛դրո՛ն
նըս զըժոխո՛ց պղընձէ՛ս խորտակե՛ց
ցեր ։ քո՛ յորժամ յարեա՛ր ՚ի մե՛ռ
ելոց հըզո՛ր զօրո՛ւթե՛ն . վասն այ՛նո
րիկ հաւա՛տացաք մե՛ք ՚ի յօրհնե՛լ
ըզքո՛ սո՛ւրբ ըզյարու՛թիւնդ ։

Ո՛ր բանի՛ հրամա՛նիւ ։ քո՛ հա՛ս գիշ
տատեցե՛ր զերկի՛ն նս և զերկի՛ր ա՛րա
րիչդ ։ ամ ե՛ղանու՛թե՛ն . վասն զի
լա՛ւս են հրամա՛նըք ։ քո՛ ՚ի վե՛րայ
երկրի՛ ։ Ո՛ր ՚ի ձե՛ռն փըրկա՛չո՛ն
խաչի՛ ։ քո՛ լու՛սաւորե՛ցեր սո՛ւրբ զե
կե՛ղե՛ցի ։ և եսո՛ւ պարկե՛շտ ամրու
թե՛ան հաւա՛տացելոց . վասն ։ Ո՛ր
եկի՛ր ՚ի կատա՛րումն կանխասա՛ց
մա՛րգարե՛ից՝ , յա՛ն ձե՛ն սո՛ւրբ մարմ
նանա՛լ ՚ի սրբոյ կո՛ւսէ՛ն մարդ ձգե՛ր
մարտապե՛ս . վասն ։

Յա՛յս կե՛նդանու՛թե՛ւ և փըրկու եսա
թե՛ան իմոյ տե՛ր ա՛ստ՛ւած իմ , յի՛շեա
զիս որպե՛ս երբե՛մն զե՛զեկիային . և
դարձո՛ զհոգի՛ իմ ՚ի դրա՛նց դըժո
խոց ։ Ո՛ր կամաւո՛ր մահու՛ա՛մբ ։ քո՛

մեռա՞ցեր ըզմահ քրիստո՞ս ա՛ըծ. և լուսափա՛յլ յարուԹի՛ւ քո կենա՛ր գործեցե՛ր զաշխարհս. կենագործեա՛ և զի՞նա զմեղօք ընդմեռեալս: Ո՛ր քեզ ապաւի՛նիմբ սուրբ ա՛ծած ծին. բարեխօսեա՛ անդադա՛ր առ ողորմի՛ քո և ա՛րծի՛ մեր, փըրկել ըզմե՛զ՝ի փորձուԹենէ՛ և յամենայնի՛ն վըտա՛նգից մերոց:

օրհ Օ՛ա՛ճառըդ քո քա՛ փառաւորեմ՛ք ըզմա՛րդա՛նալդ, ՝ի գըլխոց լերանց հրատարակեմ՛ք ըզքո՛ քաջուԹիւնդ, քանզի հարե՛ր ըզպատե՛րազմ եկեա՛ղ ՝ի վըրկո՛ւԹիւն մե՛զ: Օ՛ յաղԹողըդ քո քա՛ դովեմ՛ք ըզզօրո՛ւԹիւնդ. քանզի վանեցե՛ր ըզնդդիմամարտ Թըշնամին, և դարձո՛ւցեր ըզզերո՛ւԹիւն, եկեա՛ղ ՝ի վեր: Ընդլսեացե՛ երկիր զողորմո՛ւԹիւն և նորացո՛ւսցէ զծըրհնուԹի՛ն. քանզի ա՛ծ ծնընդեա՛մբ ՝ի միջի կուսէն ՝ի փըրկուԹի՛ մե՛զ յայտնեցաւ, ա՛ւերեաց ըզդըժոխս:

Որ լըսար ձըծ՛ մարգարէին նեղ
ձայնի գոչմանն. և ես նովին ձայ-
նիւ գոչեմ. և զինս մի՛ անտես առ-
ներ, այլ պահեա՛ պատուականն և
սո՛ւրբ խաչիւ.քո: Որ.քոյին հրա-
մա՛նաւդ ըզմահու լո՛ծեր զիչխա՛-
նուԹիւնն, և անկի՛ծին եղե՛ր.քակ-
տումն. և զինս: Որ ինքեր՛ ի յերկ-
նից և մարմնացար՛ ի սը կուսէն
անճառելի.քոյին ծնընդեամբդ.
և զինս:

Տէր ըզսո՛ւր.քո լըսայ վերօրհ- ա րւ
նեալդ՛ ի բազմաչեայս. և տեսա՛ք
ըզքեզ մարմնով՛ ի վերայ խաչին՛ ի
մէջ երկուց կենդանեացըն զո՛ր եր-
գեա՛ց ամբակո՛ւմըն նախխմանց սը
հոգւո՛վն: ՀնձելուԹի՛ըդ.քո.քո
վըրկուԹի՛ եղեւ ազանց. յերկի՛նե-
լըն.քո՛ ի կառըս զուարճացան ա՛րա-
րածք. և ծրհնուբ՛ նոր երգով լը-
ցան տիեզերքը: Երեւեցա՛ր՛ ի վըր
կուԹիւն նախահօրն ադամայ. և
առաքեցե՛ր զերիվա՛ըս.քո.քաՀոզ

աշխարհի, աւետաւոր յարուԹենն. որք ընդհանո՛ւր պատմեին ըզմիւսանգամ քո գալստեդ։

ՅԱՂԹԱԿԱ՛Ն քեզ օրհնուԹիւնք, տէր որ ըզխորոց ծովուն հերձեր ըզջուրն, զի՛ ի նմա՛ զբռնաւորին չաղևսեցեր ընդ գլո՛խս. և զարգելեալսն ի ձեռն խաչի քո վերածեր ի կեա՛նս։ Կամաւո՛ր մահուա՛մբդ ի քէ՛ն տէր արձակեցեր զհոգի զբռնաԹեան. զի՛ մէջ մահո՛ւ ըզմահ ա՛ւերեա՛լ վանեցեր. և զարգե։ Ա՛խայնց՛ քեզ ի կանայս կոյս յետ ծընընդեան եր՛գեմք զբո՛ւրհնաԹի. զի՛ լոյս ի լո՛ւսոյ քէ՛ն յայտնեցա՛ւ աշխարհի. և զնա խամո՛ւն եբա՛ւձ զանէ՛ծս ա՛նճառ ծընընդեամբն ի քէ՛ն։

Ա՛յսցա՛ւրհ՛ք ի բարբառ մարգարէին և ի պատգամըս կենդանի՛ս, որ քարոզեա՛ց մեզ ըզծնողըն

կենաց ՚ի յերկինից։ Ողջոյնն քո քրիստոս գուշակեաց մեզ մարգարէն, և զկամաւորն չարչարանքս խաչ ելին գոչէր ասելով. տարածեաց զթեւս իւր, ընկալաւ ըզնա, և բարձեալ բերե ՚ի փրկութիւն աշխարհի։ Ոչ մի այնոցիկ մարմնացելոյդ ՚ի սմանէ կուսէն ծրհնութիւն ՚ի բարձունսն վերին զգալմբ ասելով. փառք քեզ քո, որ եկիր կամաւ հօր կեցուցանել զմեզ։

Ողորմեա համբիչք ամենայն հե- զի հ
թանոսք և օրհնեցիք զՔրիստ. զի հոգին սրբոյ բանին մարմնացաւ ՚ի կուսէն. աւետեաց ըզդրժոխս և զդժոխութիւն մահու եղոյծ։ Ընկալ լեամբ ընդարժանի ուրախութեան յայգուոյն անմահութեան սրբոյն առաքելոցն. որք ընդհանուր ընթացան ընդ տիեզերս. լուսաւորեցին հրաւիրեալ յերկնից յարքայութիւնն։ Յաւիտեան վերիմաց հատուցման ամբարշտաց վերա-

ծիցէս ըզմեզ ընդ հոգեկենացդ դաման
'ի տեղի անկելոյց հրեշտակացդ, բա-
րեխօսեալ Թեամբ սրբոցդ հոյ ամա-
ուաժնին։

ծան Ո՛անեա՛ք ըզքեզ քո՛ վառակից
հօր և հոգւոյն, նախապատմո՛ղ մար-
գա՛րէիցն ըզևա՛նարհիլըդ քո յերկ-
նից. ծաներ՛ա՛ք և տեսէ՛ք զի սքան-
չե՛լիս ա՛րար տէր։ Յարեւե՛լից
մե՛զ վայելեա՛ց ա՛րեգակն արդարու-
Թեան. իշխանու Թի՛ բազմեա՛լ տե-
սաք ըզնա՛ 'ի կամըս խաչին. ծա՛։
Որո՛մ երկի՛նք և երկիր ա՛չ բաւէ-
ին տանել լուսոյն, բնակարանի՛ն
բնու Թե՛ բանին ըսպասաւո՛րեցեր.
ա՛ղաչեա՛ վասն մե՛ր ըզմիածի՛ն քո՛
զորդի՛դ։

հաս Հաստատեցա՛ն սի՛րտըք մեր
ա՛ո քեզ քո՛ տ՛ե՛ր, և ուրա՛խացա՛ք
մե՛ք 'ի փրկու Թի՛՛ քո՛ւմ. բնակի՛՛ զա-
ղա՛չանըս մեր միա՛՛ն մարդասէ՛ր։ Որ
պա՛տրա՛՛ստեցեր քո իմաստու Թի՛դ
ըզգիտու Թի՛՛ յարարածս. և ծանու-

ցնէր քո յարութիւնդ ըզյարութիւն
մեր. ընկա՛լ զա։ Իսընդա մարիամ
ա՛ր եղեր մայր քոյ. և ազաչեաց զամա-
՛ի քէն ըզմարմնացեալ բանն աստ,
զի փրկեսցէ ըզմեզ՝ ի փորձութենէ։

դէշ Ի դիշերայց կանխեաւ ազաղաչ
կեմբք լար մեզ տէր. վասն զի
բաց ՛ի քէն զայլոք ո՞ դիտեմք մաղ-
դա՛ստէր։ Տնա՛ր մեզ տէր զքո զկաս
զանձութիւն, և փրկեա՛ ՛ի ձեռաց
անօրինաց խլատաց ապշնատաքո-
ղաց. վասն։ Նարեխօսութի՛ծը
նոցին քո և միշտ կուսի հայցեմք ՛ի
քէն քո՛ փրկիչ աշխարհի. վասն։

եսա Ի վերանալ յինէն աւա՛ղդ ի-
մոյ. տե՛ր ծգնեա՛ ինձ միայն մաղ
դասէր։ Օ՛ չարչարանըս խաչի և
մահու յանձն առեր. տե՛ր ծգ։
Նարեխօսութի՛ սուրբ ածածնի
և միշտ կո՛ւսի տե՛ր ծգ։

օրհ Ընծնասուրբ երրորդութեանդ
երկրպագեմն զօրք էրկնայինք, և
ստեղծուածք անախտ ձեռս մեզ

վանաւորելոմ զտէրութիւնդ քո հանապատ։ Աւետնազօր խաչին քո տէր երկնապատեցուք. որով բարձեր ըզդատաւկնիք մեհրա քո պրատածոցս. վանաս։ Աւետնօրհնեալ ածամիայր մարիամ, քրիստվբէական սեռս պարչին մերոյ տընօրէնու-թեան. զոր երանեցն ամ ազի-

նըք հանապատ։

նեղ Պարգաիրն ի փորոյ կիսին աչ զանգակեր և ասաէր. տէր քո նայեա՞ հիս ես մի տար զիս հըզօրիս այս։ Զայն բանիցն ի խորոց անդընդոց ան մաստուածոց ոգիս բանած. երբ ձայն պղտղակի իմոյ հանցէ ի լսելիս քո տէր։ Նարեխոսանթեամբ սուրբ աստուածածնին եմ միշտ կուսիս պաղիչեմ. տէր քո փրկեա՞ զիս ի յորոգայթէ անեըրեւոյթ թըշնամուն։

տրւ Ա ըւսոյ զըսքանչելի տնօրէնու-թիւնդ քո ըզլուր. քանզի յերկնից խոնարհեալ մարմնացար ի սբ կու-

սէն, և խանչեցար ընդ աւազական. և զարհուրեալ հայեցայ ընդ քո ընդ անհաս մարդանիրութիւնդ։ Օ, իշխանաբար զօրութիւնըդ գոչեաց մեզ մարգարէն. ասէ Եղիա՛ր դու՝ ի կանըս քո. հեծելութիւնըդ քո քրիստոնս վըրկու՛ի եղեւ՛ր յերանելըդ քո։ Երեւեցար՝ ի վըրկել զարարածս՝ ի մահուանէ. և դըժոխ՛ք հայեցեալ սասանեցան՝ ի յահէ աներեսաց՛ր վաճառց քոց։

Ընկուզ՛ն գերեզմին և օթարան լուսածին, զանմայր ծընեալն առաջին ծընաւ անհայր յերկրորդին. բարեխօսեա՛ միայծնին որ ծածկի՛ն մայր բանի՛ն։ Նա՛ն հօր մարմնաւորեան և աւազանաւ բնակութե՛ն. ո՛ր կաթամբ կո՛ւսացան կերակրեցեր զկաթն բան. բարե՛։ Գերազո՛ն սըրբութեամբ և կուսական մաքրութե՛ն, բարձեալ

ՃԼԳ
ԿԿ

զանհաւասն բնութեամբ ՚ի դիրկըս
քո սընընդեամբ. բարե՛։ Ո՛ւս ծա՛
ղիկ աւետեաւամ առհմի սեռիս
մարդկութեան, և շառաւիղ ծա՛հ
նութեե նախնւոյ ծնողին մեր բը
նութեան. բարե՛։ Երկնաւոր աւր
քային եղեր տաճա՛ր ըստ երգողին.
յանկարծակի վեսոյին ՚ի յանա
գաստ բազմեա՛լ քոյին. բարեխօ։
Օ՛ղբ երկնից անեմարմնոց խնամա
լեա՛յըն զըսարմնոց, իջեա՛լ յերկ
նից ՚ի յերկիր սպասաւորե՛լ մեծ
արքային. բարե՛։ Լ՛ինցես էակ բա
նըն հօր պարագրեցա՛ւ ՚ի մարմնի.
լոյսըն ծըննե՛նդ ծոցածին էա՛ւ
զընութի՛ն նախահատեղծին. բարե՛։
Ընտրեա՛լ յառաջ քա՛ն զհիմունս
՚ի սկզբանէ՛ աշխարհի, տուա՛ր
անճառ անքննին և ամպ թեթե՛ւ
լուսածին. բարե՛։ Վա՛տ հիւսեա՛լ
երկնային յեռեա՛լ յակա՛նց ան
մարմին. բերեա՛լ պըսակ սուրբ
կուսին յորժա՛մ վոխեր յաշխարհ

վերին . բարե ։ Յողնվեան սո՛ւրբ դքնդին երկոտասան դասուց խըմբին , սլացեալք որպէս զարծըւին յերուսաղէմ քաղաք մեծին . բա ։ Նակ եկեաղ բաշմա՛թիւն աշակերտաց նորոյ կտակին , ի փոխա՛ն ետծանին մարգարտահայլ սըրբոյ կուսին . բարե ։

Այս ի լո՛սոյ հօր ծո՛ցածին ի ջեր յերկնից յաշխարհ սատրին . դասք անմարմնոց ընդ քեզ իջին ի պա՛տիւ մօր քո և կուսին . ներբողեալ զայս ասէին դու ես տաճար անեղ բանիդ ։ Սորին խո՛րհուրդ անքննին ծա՛ծկեալ յաղագ յայտնեցա՛ւ յաւիտենին յայտնեցա՛ւ յամբս վերջին ի վերկութիւն մա՛րդկան սերոյն . զոր տեսանո՛ղքըն ծանուցին կո՛ւսին ծընող լինել բանիդ ։ Ծածկեալ խորհո՛ւրդն յաւիտենին լուռեցեալ և անճառին , ի հասանել ժամանակին պարզեւեցաւ մարդկան ազին . էական բնութի՛ բանին

խառնեալ անչափոյ ի մեր բնու-
Կատարեալ անօրինութեան քո ի
յերկրի ներմարդութիւն . զոր ի
վերջին դարձս վախճան կատա-
րեցեր վասն մարդկան . այսօր
յերկնից լսեր հօր բան ի յօր կո-
սի մօր քո ընդունեան : Հոյլք վերին
զօրացն լսեալ, շուրջ զկուսին
պարառեալ . զերգս օրհնութեան
եղանակեալ , քաղցրը ձայնիւ ա-
կումբ առեալ . զեռահիւսեալսն
նըւագեալ, զմի տերութիւն երգա-
բանեալ : Զայնակից նոցին եղեալ
դասք երջանիկ պետացն ընտրեալ .
ի հոգւոյն վերաբերեալ ոգք յընդ-
հանուր աշխարհ սփռեալ . անմար-
միոյն համաձայնեալ զկիսոյսն ընդ
ծրհնաբանեալ : Ա ամպարափայլ ջա-
հիւք լուցեալ սուրբ կանանցն
դումարեալ, զերգս օրհնութեան
նըւագեալ ի պատիւ մօրն ամե-
օրհնեալ , բարեբանեալ ես կոյս
դովեալ յորմէ ոճ բանին ծընեալ :

Ն՛առագայթի հօր ծո՞ցածին յոր-
ժամ ելեր առ հայր յերկին. խոս-
տանայիր բանիւ քոյին ի կատա-
րուածն ա՛ծածնին, քեզ միայնոյ զօ-
րօք քոյին գալ ի վոխուելոյն միշտ
կուսին։ Ա՛ստղաթիռա լո՛սափայլ,
հոգւոյն սրբոյ տուն և տաճար,
մարգարէից բանք նախաճառ այսօր
լցան ի քե՛զ գուշակ. մովսէս գա՛
սուքն խորհուք ի՛սպառ ի պատիւ
քո անգ սքանչայր։ Յարմարեա՛լ
ձայն նե՛րքո՛ղն յոտախոտիեան
օ՛ր քո ասէին, հանդէ՛րձ նորո՛գ
ներքո՛ղն առաքելոց դասուց խըմ-
բի. աւանդեցի՛ր զքո սուրբ ջհո՛-
դի ի ձեռն որդւոյ քո՛ միածնի՛ն։
Ո՛րասքա՛նչ ա՛նգ հրաշիւք ներա-
կերաեա՛լ ի յերկրի, քանզի պայ-
ծա՛ռ քան զարմի՛ւ փայլեալ սրբոյ
կո՛սին հոգի. զոր զարհո՛ւրեա՛լ
պետրո՛սի, ցաւեր հա՛յրցանէր զևո՛ր-
հո՛ւրդն յայտնի՛։ Ընորհազա՛րդ
վառօ՛ք փայլեալ, որպէ՛ս ըզմայր քո

միշտ գովեալ, ՚ի մարդկանէ ով քա-
տակեալ, հոգւովն պայծառ արիւց
նմանեալ, որպէս վայլակըն բորբո-
քեալ, յերկինս ուրացց վերանալ։
Ով պէտրէ լսէր ձայնի զնր հար-
ցանէս պատասխանի. լոյն առա-
ջինն հայր կոչի, և յետ նորա ՚ի
կարգի, պայծառ զհոգիս մարդկան
սաեղծի, որպէս ըզմօրս ինէ զոր ցու-
ցի։ Ղորեբնևւթեամբ բնաւթեամբ
խառնեալ, շաղկապ ըզջունչն ՚ի
մէջ եդեալ. զորս ՚ի դրախտին զար-
դարեալ՝ փառօք եդիմ վայելեալ. և
այժմ ըզնոյն ձեզ շնորհեալ, ար-
եամբ իմով պայծառ մաքրեալ։
Պարաւեալ ա՚նմարմնոցըն շնորհա-
զարդ զըսարթնոց, սըլացեալ երկ-
նայնոց զկոյսըն բարձեալ յերկրայ-
նոց. յոր վերակնեալ առաքելոց
զերգս օրհնութե հլնչեն երգից։
Ջ ահագնեսաեալ սուրբ կա՚սկին
հանդերձ մարմնո՚ր դասուց խլմբից,
երկոտասան սուրբ գլխից և ա-

չակերտք նոցին բանից, ձայնակից եղեալ ՅԻմեանց եղանակեն զկրկս ծրհնութեան։ Ասահ լուսոյ սըրբութեան հնդպետալ զօրացոյ անմահութեանց, և դունդք հրեղէնն զբաարթնոց յառաջընթացս յաչխատս վերնոց, հրճուողականն ձայնիւ երդոց դոլեն ըզքեզ սուրբըդ սըրբոց։ Աերսելեէից դունդք հիացեալ յոյժամ տեսլեն ըզտէրն լինել 'ի փոխանութեան ածածնին անապականն և միշտ կուսին. զարհուրեալ զայս ասէին օրհնեալ ես տուրբ ամստուածածին։ Ա Ըհադոյն սերովբէից և բարձրագոյն քերովբէից, վերհամբարձաքր 'ի բարձունս յերզականաց անհըպելին. փառաւորեալ ընդ միածնին հրճուողական ձայնիւ երդոց։ Տէրութիւնք և զօրութիւնք իշխանութիւնք և պետութիւնք, հրեշտակապետք և հրեշտակք եղանակեն զկրկս օրհնութեան. օրհնեալ ես կոյս տաճար

մանքեալ յորում ստեղծանն էին բազմեալ։ Պաբանեցացն խմբիւք աշակերտացն դասուց բարձեալ զմարմինն մաքուր ածախեալ ընդ բազկօք, եդին ի դիր հանդստեան քաղցրաձայնեալ սաղմոսիւք։ Զնա ծանից բերկրանօք և յորդահոս արտասուօք, եղանակեին քաղցրը երգօք երեքօրեայ խըմբեալ պարուք. բարդուղիմէ յետոյ եկեալ, և զտեղն չալին իւր ոչ տեսեալ։ Ի սեալ բամից դասուց սըրբոց, զըզճուեցն եղբօրն վըճարեալ. բացեալ զտապանն ամէնօրհնեալ, և զսպաղալին իւր ոչ գըտեալ. քանզի եղեւ վերախմեալ, ի վաղս անճառ նախ պատրաստեալ։ Փառք հօրն էաճ կանխ պատիւ որդւոյն իւր էակից, ընդ հոգւոյն համազօրագի որ զարդարեաց զկոյսն ի յերկրի. ժառանգել զանճառ բարին զոր պատրաստ տեաց իւր սիրելեացն։ Կանզի անճառ է խորհուրդ վաղուց կուսին

անմարմնոց . զոր ՚ի պարտէզըս
վերջնոց եհտէղ մարդկանն ստոյա-
նոց . զոր այժմ յաւսմէ բերկրեցոյ ,
յայնժամ չնորհէ յաւսացեալոց :
Կերտող բնիկ եղելոց Իմանա-
լեաց և ստոյգնոց . Պաբուն բան-
իմ անմարմնոց Առեր պատիւ յերկ-
րայնոց , Կուսականն ծնիս փոխ-
մանս Որդեգրութեան լեցուք ար-
ժանս : Ո՛ան պիտ աղաչես Ընտ-
ուածոցն մեղս բանին , Պատճառ ՚ի
ակր վերացին , Երժանիկ լեցուք
Զլտղոց գրախտին Երանաւէտ կէ-
նաց Տընկին :

Բաղաձ. Օրհնութեանց Տօնից փերոնականաց և ամենայն սրբոց՝ ըստ իւրաքանչիւր պարշաձից։

գկ Եբգեցէք որդիք սիոնի երգ նոր 1
Իակիւց հօր և հոգւոյն անսկիզբն 35
Երաշափաւ ծնունդ քո ի սուրբ 52
Որ զմարմնացեալն տիրաբար 35
Ես յաւր յայնեհայաւ մեզ 52
Պատուածածին խորան լուսոյ 19
Պատուածածին սիւն լուսոյ 826
Օ անապական կոյսըն մարիամ 826
Օ յոտճաւր անապական բանին հօր 827
Ես յաւր ցինծան դասք առաքելոցն 446
Ի ետուն վկայածին, աղբիւր 760
փառ. հօր և որդւոյ և։

ակ Որ նախնիսց խնամատուրեամբ 8
Թագաւորըն բոլորից պարածած ք 458
Որ զաստուածային զօրութիւնըդ 581
Ի յանապհման ծովէն ք 115
Ոքք թագաւորաց աղգաց 590
Որ յերկնային զօրս անմարմնոցն 436
Երայր անոխակալ և բարեգութ 736
Ով գերապրաշ ծաղիկ 67
Ի վերայ վիմի հաւատոյ չի 541

ակ Սորհուրդն անճառ 14
Ընբսկիզբն աստուած անճառելի 8
Օ անճառելի զլոյս աստուածութեանն 508
Որ զկեանքն անմահարար 146
Օ քեզ աղաչեմք հանապազ 801
Ուրախ լեր մայր անճառ 802

Ծանուցար տիեզերայդ	803	
Որ առաքեցար ի հօրէ հոգիդ	436	
Յարժամ յերկինից գոչէ փողն	736	
Որ ի սկզբանէ իմաստութեամբ	505	
Աւրախացիր սրբուհի	21	բձ
Խոնարհեցար ի բարձանց	57	
Օ քեզ հայր յառաջքան	53	
Ո՛ղբեզ կոյս և մայր և	43	
Բանն առաքեալ ի հօրէ որ	54	
Ո՛ղկուսութիւնդ քո աստուածածին	56	
Ի քեզ եմք ապաւինեալ	808	
Որ զԹագաւորն ամենեցուն	809	
Յոյս մեր և ապաւէն	810	
Բառ աւետեաց մարգարէին	239	
Նոյն և նըման հօր և	433	
Հրեշտակային ձայնիւն	738	
Խորհուրդ մեծ և սքանչելի	27	դկ
Ա՛յսօր բանն ի հօրէ անմեկնելի	31	
Աստուածածին սուրբ կոյս անապական	20	
Ո՛ղքեզ աստուածածին աղաչեմ	41	
Աստուածածին և սրբուհի	46	
Աշխոյժ քեզ ի կանայս	838	
Ո՛ւրեզ միայնոյ մարմնացելոյդ	839	
Խընդա մարիամ՝ որ եղեր	841	
Հոգիք հրեղինացն այսօր	444	
Որ ի հօրէ առաքեցար	777	
Ա՛յսօր բանն ի հօրէ անմեկնելի	31	դկ
Ո՛րիառոս ծընեալ այսօր ի	38	
Որ ի հրեղէն աթոռ ընդ	43	
Որ անտես և անքննելի քառա	48	
Որ կերպարան հօր և արարչակից	37	

	Որ էրն ի սկըզբանէ աս	47
	Խաչեխօսութեամբ ծընողի քո	841
	Միհնօրհնեալ աստուածամայր մարիամ	842
	Խաչեխօսութեամբ սուրբ ածածնի	842
	Ողբիւր կենաց բաշխող շնորհաց	444
	Որ արարիչդ ես արարածոց	775
պկ	Յակիւց հօր և հոգւոյն անբակիւղն	35
	Բաշափառ ծընունդ քո	52
	Օրհաս կենաց սընկեալ յադին	6
	Աստուածածին խորան լուսոյ	19
	Աստուածածինն և զիշա կոյսն	71
	Այր և կոյս աղախին քրիստոսի	71
	Ողբիւր կենաց բըղխեալ	160
	Աստուածածին սիւն լուսոյ	826
	Անապական կոյսըն մարիամ	826
	Անբակըզբնաբար բըղխումն	445
	Հառըն վիմածին աղբիւր	760
պձ	Յաւր գաբրիէլ ըղնծունդ քեամբ	40
	Յաւր որ յաղիոս փառաց	44
	Ընբակըզբնական աւետիս փառաց	49
	Նառապայթ և կերպարան	30
	Տասք անմարմնականք երկնաւոր	34
	Անճառելի լուսոյ մայր	25
	Նահանջըն տաղաւար	181
	Որ վառեցար ի յարփւըն	182
	Աստուածածին գուռ ես յոյս և	820
	Ըրեգակն արդարութեան քրիստոս	441
	Որ խոնարհեցար յերկնից	752
պձ	Յաւր որ յաղիոս փառաց	44
	Որ յերուսաղեմ ես ընդ հօր	50
	Միհնիմասա ամենից հայր	29

Օ՛ահաւոր բարբառոյս	33	
Աւետիս լեր աստուածածնին յոյս	29	
Սուրբ զՅաճախին օրհնութեամբ	30	
Խարեխօսեա անդադար	820	
Ի բարեխօսութիւն փութացիր	821	
Պատուիրեմք ի քս բարեխօսութիւնդ	822	
Որ համագոյդ ես հօր և	442	
Ընտրեալդ աստուած զարարածոց	753	___
Ընդհանրական տեսիլ փառաց	49	դ
Ի գնեալն ի սրբոյ կուսէն	45	
Աստուածածնին երկնային դուռն	70	
Այս լուսոյ մայր և կենարար	33	
Ընդհանրական բանին	39	
Որ տարար ըզքանն աստուած	822	
Հոգւոյն սրբոյ հովանացեալ	823	
Օ՛անարատն օրհնեսցուք	823	
Խարեխօսութեամբ սուրբ Յածածնի	824	
Ընդ մեզ ձայնիւ վերնոյ	824	
Օ՛ի ի քէն ցընծութիւն ծընաւ	825	
Հոգիդ ճըշմարիտ որ	454	
Ընտրեալդ աստուած որ	753	___
Ընդհանրի բընութիւն որ	54	բ
Օ՛քեզ հայր յառաջ	53	
Աւետեցիր սրբուհի	21	
Ընկանիմք առաջի քո Յածածնի	23	
Սուրբ և աստուածածնին մարիամ	68	
Խարեխօսեա վասն մեր	807	
Ի քեզ եմք ապաւինեալ	808	
Որ ըզհուր աստուած յորովայնի	809	
Պարտաւորեալ հոգւոյ նըման	434	
Ի ձայն փողոյ գալստեան	739	

դձ Լոյս ի լուսոյ ի հօրէ առաքեցար 58
Օրագումքն հրաշալի որ 24
Ուսաւօտ խաղաղութեան և 10
Աբթախ լեր մարիամ տուբը 17
Ղբեղ օրհնութեամբ մեծա 72
Որ տարար յորովայնէ զանաս 832
Տեսին դասք իմանալի զօրութեանդ 833
Սուսաւածածին ապաւէն մեր և 833
Ուսքեղոյ աղաւնւոյ իջանելով 428
Ընթսկիզբն աստուած սկիզբն 770
առձ Սարմնացեալդ ի կուսէն 76
դձ Ըյաղթ անընկղմնական 76
Լոյս ի լուսոյ ի հօրէ առաքեցար 58
Որ ունիս իշխանութիւն մահու 529
Օգալուստ քո քրիստոս այսօր 266
Լուսաւորեա երուսաղէմ զարդարեա 524
Ընարատս կոյս աստուածածին մարիամ 72
Կենդանարար աստըւած մարդասէր 429
Խաղաղութեամբ վերհապուննիցըն 771
առձ Որ գերազանցեալ գլուսոյ 81
Կարապետս ալքայութեանն 334
Որք ի սկզբանէ պատուեալ 112
Երգս առեալ մարգարէիցն 587
Ուսքինասէր վարուք հաճոյացան 683
Հոգւոյ գալստեան, Հանգստեան, Սրտաճաշակի և խաչի. Փառս հօր։
ակ Որ զերկնաւոր Թագաւոր 85
Թագաւորըն բոլորից ք 458
Ի մաքրագործ հոգւոյն ք 116
Թագաւորին երկնաւորի ք 126
Ի տաճարի հանգըստեան 691

Ո՛ր յերկնային զօրս անմարմնոցըն	436	
Յորժամ յերկինից գոչէ փողն	736	
Ո՛ր նախխմայ խնամատուԹեամբ	8	
Ի վերայ վիմի հաւատոյ հիման	502	
ՅաղԹող գըտաւ յօրհնաբանան	90	գ՛
Ըմպըք հաւատոյ այսօր	102	
Ո՛ր ՚ի հրեղէն զօրաց երկնից	604	
Ո՛ր աւետաւոր քուժ գալստեանդ	583	
Ո՛ր ասացեր ողորմուԹեամբ ձինել	483	
Ո՛ր ՚ի վերայ բղխեալ գաւազանի	440	
Պանդխտ զքեզ օրհնեն իշխանուԹիւնք	763	
Թագաւոր փառաց աստուած հոգիդ	12	
Պաւազան զօրուԹեան ըղխաչ	552	
Պահատակ բարի քրիստոսի եղեր	94	գ՛կ
Ընտրեալ և նախաւրհակ	95	գ՛կ
Ո՛ր էն յեուԹեան որդի միշտ	105	
ԻմաստուԹիւն երկնային իջեալ	117	
ԵրրորդուԹեանըն սիրող անձինք	729	
Ընդ իւր կենաց բաշխող շնորհաց	444	
Յս ասացի տէր ողորմեա	778	
Ո՛ր անտես և անքննին քառակերբ	48	
Խաչն քո քրիստոս երկրպագեն	570	
Ցընծայ այսօր եկեղեցի	100	գ՛
Ընդհանր աքթային անարուեստ	605	
Օրհնեցէք ըղտէր յօրհնուԹիւն	93	
Ընդ յսօր ցընծան հրեշտակք	466	
Ջրաշափառ աստուած և միշտ	475	
Կենդանարար աստուած մարդասէր	429	
Ո՛ր հայրական իշխանուԹեամբ	766	
Ընդ յսօր ժողովեալ սրբոցն ՚ի	525	
Պրիստոս աստուած մեր շնորհեա	510	

պկ	Որ էն յեսուքեան սրտի միշտ	105
	Աղաքեալ և նախաւրկայ	95
	Որ զօրինակ երկոտասան	118
	Այսօր ուրախացեալ սուրբ	606
	Այսօր ցնծայ եկեղեցի	467
	Հոգիք հրեղինացն այսօր	444
	Հայեցայ ի բարձունս	778
	Իւաեալ բամից գասուց ե	850
	Որ յանբսկիզբն էէն	519
պձ	Գրանելի սուրբ առաքեալք	109
	Աղաքեալըն յաստուծոյ կարապետ	470
	Այսօր ծնեալ եկեղեցի	237
	Յաղթեալ սուրբ հայրապետաքըն	608
	Որք արժանաւորեցայք	638
	Հոգւոյ գալստեան, Հանգստեան, Աստուածածնի և խաչի. փառ հօր:	
դկ	Մաստուերիւն երկնային լինեալ	117
	Որ էն յեսուքեան սրտի միշտ	105
	Աղաքեալ և նախաւրկայ	95
	Արգարէից գերագոյն	466
	Այսօր պիմանալի լուսոյն	237
	Ի հարաշարժ ալեբերէն	452
	Թագաւոր փառաց քրիստոս անմա	776
	Այսօր զանճառելի ծնընդեան	531
	Չք միածինն ի հօրէ	524
ակ	Միհնասուրբ երրորդութեանն	126
	Հակից բանն ի հօրէ ե	458
	Ի մաքրագործ հոգւոյն ե	116
	Աղաչեմք ըզքեզ տէր բարե	639
	Հոգւոյ գալստեան, Հանգստեան, Աստուածածնի և խաչի. փառ հօր:	

Բանն որ ընդ հօր յետ թաղեան 129 դկ
Ար ողբմանութեամբ զգեցար 242
Արթնացոյց տեսլեամբ 243
Ձոն Տէրեղնէից ապաշխարութեան ասա. Այսօրաւուրն և յառաջ. փառք.
Շաբաթի՝ ըստ նորութիւնն ի մարտիրոսաց կարգին ասա. դկ
որպէս և յետոյ պէտքն գրեալ է.
Ար զօրհնս սրբութեան պահոց 143 դձ
Ի թաթօր ի լերին ձեւացուցեր 509
Վրիաոս աստուած մեր հնարհեա 510
Այսօր ըզկարհուրդ քո 510
Դատաւոր արդար, որ 210
Ար վառաբանիս ի հրեշտակաց 210
Վեզ վայելէ օրհնութիւն 221
Այսօրաւուրն և յառաջ. փառք.
Շաբաթի՝ ըստ նորութիւնն որպէս ի վերոյ գրեալ է.
Օրհնեմք ըզքեզ անբասկիզէն 159 դկ
Հնարհեա մեզ տէր ընդ 184
Ար ըզլոյս աստուածային քո 185
Օ անբասկիզէն աստուած գհայրն 197
Անբասկիզէն աստուած և թագաւոր 198
Աստուածաստուն խնկաբեր 184
Ով քառամեայ լուսածին 565
Շաբաթի՝ ըստ նորութիւնն որպէս ի վերոյ գրեալ է.
Ար արարեր զօրութեամբ գնմա 181 դձ
Այսօր որ էն ի յերկինս 516
Ար յանապատեաս ի յորդան 517
Ձոն Տէրեղնէից ապաշխարութեան ասա. Այսօրաւուրն և յառաջ. փառք.
Այսօր ընդ անմարմնոցըն 200 դկ

Ով երջանիկ ճառապայթ 98
Խոստովանող քրիստոսի ճշմարիտ ի՛ 225
Ա՛յսօր ցնծայ եկեղեցի 585
Երէ՛ց շարական մաղթէրոսայ ասա՛ : Պատուաճաճանի և
խալի՛. փառ՛ հօր :
բկ Որ պատուիրան ճշմարտութեան 206
Ճառագայթ փառաց հօր 513
Որ գերագոյն փառաւք պայ 513
Ընդ լուսափայլ զբաւարձնոյն 162
Երէ՛ց Տէրէրինից պաշխարութեան ասա՛ : Պատուա-
ճաճանի և խալի՛. փառ՛ :
գկ Ա՛յսօր զուարճացեալ ցնծայ 222
Պատուաճաճանի և խալի՛. փառ՛ :
բձ Որ ըղձաորհնութիւն քո գա 238
Յաստուածային ձայնէ գոչմանըն, 256
Ընդէղն ի հօրէ ծընեալ 267
Որ նըստիս ի քրովբէս 274
Երէ՛ց Տէրէրինից պաշխարութեան ասա՛ : Պատուա-
ճաճանի և խալի՛. փառ՛ :
աձ Ա՛յսօր գոլով ի բեթանիա 255
բձ Յաստուածային ձայնէ գոչմանըն 256
Եկայք որդիք մարդկան 268
Որ ըղձաորհնութիւն քո գա 238
Որ ի վերդ ես քան զամենայն 164
Սարսափելի հողմոյ նըման 434
Ջանգպեան, Պատուաճաճանի և խալի՛. փառ՛ :
աձ Որ վերօրհնիս յաթոռըս 260
Ա՛յսօր գոլով ի բեթանիա 255
Կենդանութեանց բաշխող 256
Որ ի լերինն այլակերպեալ 507
Օ՛ փառաւորեալն յամենայն 799

Որ ի քրովբէական կառսդ	431	
Զայն արկեալ կենարարին	732	
Այսմիսցեալդ ի կուսէն	76	
Ի խորանի քումմ սրբութեան	542	
Ընդեղն ի հօրէ ծընեալ	267	բձ
Թագաւոր փառաց քեզ	274	
Որ նստիս ի քրովբէս	274	
Շնորհեա մեզ տէր արհնութիւն	275	
Որ ի վերդ ես քան զամենայն	164	
Այն և նման հօր և որդւոյ	433	
Երեշտակային ձայնիւն	738	
Որդեղ կոյս և մայր և	43	
Հանալի սրբայութեան ից	563	
Ի մեստուն կուսանքն	272	բկ
Նառագայթ փառաց հօր	513	
Որբախ լեր եկեղեցի սուրբ	263	
Պատաւոր արդարութեան	207	
Ամենայն երկիր տուք	175	
Իջեր տէր ողորմութեամբ քո	447	
Պալոց ես միածինն փաղով	743	
Որդեղ ածածին որ վեր	69	
Ի վերայ վիմի հաւատոյ	541	
Որ յաթոռ փառաց բազմեալ	276	գձ
Վերաձգողն երկնից	280	
Երկողդ ըզլոյս որպէս զօթոց	284	
Որ անսկիզբն յէութեանդ	285	
Եկեալ ի փրկութիւն ազգի	291	
Երեգակն արդարութեան քրիստոս	441	
Ի ձայն մեծի զուարթնոյն	751	
Այսօր գաբրիէլ ցնծութեամբ	40	
Այսօր ցնծան դասք	561	

գձ	Վերածգումն երկնից	280
	Որ համապտիղ ես	442
	Որ երկայնամիտ ես առ	752
	Որ յԵսուէ ես ընդ հօր	50
	Ընդ յաւր ս. բախտեալ ցնծան	558
դձ	Ընդ յաւր ի կատարումն	286
բձ	Ընծաձիրս Թեամբն մոլեալ	289
	Որ նահատ ի քրովբէս	274
	Զքեզ օրհնեմք որ բաշխողդ	270
	Պարտաւորեալ հոգմոյ նըմանն	434
	Թագաւոր անմահ արարիչ	739
	Զքեզ կոյս և մայր և	43
	Զպատուհասեցեալ ի խաչ քո	580
բձ	Պարգեւատուն ամենեցուն	311
	Որ Թագաւորդ ես Թագաւորաց	292
	Ընծաձիրս Թեամբն մոլեալ	289
	Որ նըստես ի քրովբէս	274
	Լոյն և նըմանն հօր և	433
	Ի ձայն փողոյ գալստեան	739
	Օքեզ հայր յաւաղ քան	53
	Վըտես սուրբ հաւատոյ ք	580
աձ	Ընդ յաւր յարեաւ ի մեռելոց	319
	Ընդ լուսանալ միաշաբաթին	324
	Պատրանօք նախատեղծին	326
	Ընդ կանայն իւզաբերան	327
	Որ անճառ էութեամբ հօրդ	329

Հոգւոյ գալստեան, Հանգստեան, Աստուածածնի և Խաչի. փառք։

Յայս շաբաթուս օրհնութիւն վեց Տէրունիք ասա ի յայնէն. և ունի Հոգւոյ գալստեան, Հանգստեան, Աստուածածնի և Խաչի. փառք։

Ողորմեալ կղզիք առ աստուած	335	դկ
Ի յօր հրեշտակք ի	322	
Յարժամ եկին ի դերեզմանն	417	
Ել հրեշտակն յերկնից	418	
Հրեշտակ քո տէր որ զյս	422	
Ի հարուաշարժ աղբերէն	452	
Որ արարիչդ եւս արարածոց	775	
Ընդհանուր ի Խաչէ. փառս:		
Համբարձաւ տէրն մեր	400	դձ
Հագին ձայնիւդ քո	396	
Փառաբանակից հօր որդի	392	
Օրհնեցաւդ քո քրիստոս փառս	836	
Ընդ զակից բանդ հօր և	397	
Հրաբխել աղաւնւոյ իջանելով	428	
Խորհրդեալ թագաւոր յաւիտենից	765	
Որ խոնարհեցար յերկնից	539	
Ձնծայ այսօր փառք	515	
Վեց ահրաշ այս խորհուրդ	410	դկ
Իշխանութիւնք երկնից	403	
Ի յօր հրեշտակք ի յերկինս	322	
Հրեշտակացն դասք	420	
Յարուցեալ է տէրն ի դերեզմանէն	424	
Ի համբառնալ բանին	452	
Որ ի հօրէ առաքեցար	777	
Ի յօր բանն ի հօրէ անմեկնելի	31	
Ի յօր նշան յաղթող	569	
Հրաբխել աղաւնւոյ իջանելով	428	դձ
Նմանհարար բաժակ հեղեալ	449	
Հոգին սուրբ էր միշտ և է ի	455	
Համբարձաւ տէրն մեր քրիստոս	400	
Յամենայն դարձի իմոյ եհաս.	764	

	Նոր սիոնի ծնեալ մանկունք	7
	Ընդքեզ զր հոգւով և	58
	Թագաւոր փառաց աստուած	12
	Որ հաստատեցեր բանիւ	523
բձ	Ելոյն և ննման հօր և	433
	Ելայր անսկիզբն որ	358
	Ընեղն ի հօրէ ծընեալ որդի	267
	Լսա աւետեաց մարգարէին	239
	Լանն առաքեալ ի հօրէ	54
	Օրհնեմք ըզքեզ անսկիզբն	166
	Ելնչմամբ փողոյ սաղմո	169
	Ելրեշտակային ձայնիւն	738
	Ուրախացիր սրբուհի	21
բկ	Ասյսօր երկնայինքն ուրախացան	437
	Ասյսօր աղբիւր գիտութեան	448
	Օրհնեցէք մանկունք	516
	Իջեր տէր ողորմութեամբ քո	447
	Որ օրհնիս ի հրեշտակաց	179
	Օրհնեցէք զտէր ընդ երկնայնոցն	180
	Որ յանէից ստեղծեր զպաշ	602
	Թագաւոր խաղաղութեան որ	742
	Որ ողորմեցար ի մեզ	5
գձ	Ասրեգակն արդարութեան	441
	Ելոգիդ ճշմարիտ որ	454
	Որ ի թեւս թեթեւս ան	454
	Որ տիրականս առ ի քէն	181
	Ընշխարն երկնաւոր օրհ	187
	Ելոգի իմ յամենայն ժամ զքեզ	822
	Ասյսօր գաբրիէլ յընծութեամբ	40
	Ընակզբնական բանին հօր	39
	Ի խաչանիշ փայտէն	378

Օ անակղընաբար քղխուծն 445 դկ
Օրհնեմք զքեզ անակիղն 159
Օ անակիղն աստուած գհայրն 197
Ընակիղն աստուած և Թագաւոր 198
Ո՛ր գհուր ծնուԹեան քո քրիստոս 827
Աստուածատուն խնկաբեր 184
Ծառ կենաց անկեալ յադէն 6
Եառն վիմածին աղբիւր 760
Աստուածածին խորան լուսոյ 19
Նմահարար բաժակ հեղեալ 449 դձ
Աքաքեայ աղաւնոյ իջանելով 428
Ինքն յինքեան, նոյն 456
Ամբարձաւ տէրն մեր 400
Ընդ երկնայնոց հոգեղինաց 441
Այս ի լուսոյ ի հօրէ առաքեցար 58
Այր անակիղն արարիչ 766
Ընակիղն աստուած անհա 530
Ուսաւորեա երուսաղէմ զաբ 524
Ի հարաշարժ աղբերէն 452 դկ
Հոգիք հրեղինացն այսօր 444
Աղբիւր կենաց բաշխող 444
Ջեր յերկնից միածին ան 421
Օրհնեմք ըզքեզ անեղ 250
Ի ծնուԹիւն երրորդուԹիւն 249
Այր անակիղն բարեխնամ 774
Ո՛ր անտես և անքննին քառա 48
Ջ միածինն ի հօրէ և լոյս 524
Երեգականն արդարուԹեան 457 ակ
Հոգւոյ գալստեան, Հանգստեան, Աստուածայնի և Խաչի. Փառ։
Մարգարէ բարձրելոյն 468 գձ

դկ	Որ յորովայնէ ընտրեցար	468
	Ընդ յաւր ուրախացեալ սուրբ	606
	Ընդ յաւր ցնծայ զուարճացեալ	585
	Ընդ յաւր վիմանալի լուսոյն	237
	Երանելի սուրբ մանկունքն	601
	Հոգւոյ գալստեան, Հանգստեան, Պատուաճաճին և Խաչի. փառս:	
բձ	Ով երջանիկ տէր սուրբ գրիգոր	471
դկ	Ընդաւտ ճշմարիտ աստուածային	472
	Ընդեգական արդարու Թեան ի	647
	Որ կոչեցեր վհեռացեալքս	236
	Ընդ յաւր վիմանալի լուսոյն	237
	Ի համբառնալ բանին յերկինս	452
	Խնդրեմք ի քէն Թագաւոր	775
	Աստուածածին սուրբ կոյս անապատ	20
	Ջվիաճինն ի հօրէ և լոյս	524
բկ	Որ զլոյս անճառ շնորհացդ	480
	Ընդադար յերկինս	603
	Ով երանելիդ ամենեցուն	89
	Որ զհուր սիրոյ քո քրիստոս	620
	Յիշեա զմեզ աստուած փրկիչ	701
	Հոգւոյ գալստեան, Հանգստեան, Պատուաճաճին և Խաչի. փառս:	
դկ	Ընձինք նուիրեալք սիրոյն	487
	Հոգւոյ գալստեան, Հանգստեան, Պատուաճաճին և Խաչի. փառս:	
ակ	Զքեզ քաղաք աստուածոյ և	502
	Ընդ յաւր նոր ժողովուրդք	338
	Որ անմարմնոյ հոգեղինաց	148
	Թագաւորեաց աստուած ի վերայ	348
	Որ նախնմնոյ իմաստուԹեամբ	8

Որ յերկնային զօրս անմարմնոց	436	
Յարժամ յերկինից գոչէ փողն	736	
Նոր խորանիդ արեգականն	837	
Սեղան քո սէր զօրութեանց	543	
Որ ի լերինն այլակերպեալ	507	ա՛
Ի տաճարի սրբութեան	543	
Այսօր զանսկիզբն բանն	261	
Օրհնեցաւոյն փառաց	332	
Օ՛ փառաւորեալն յամենայն	799	
Ուրախ լեր յոյժ դուստր	262	
Որ ի քրովբէական կառսդ	431	
Զայն արկեալ կենարարին	732	
Այրիացեալդ ի կուսէն	76	
Նառագայթ փառաց հօր	513	բ՛
Որ պատուիրան ճշմարտութեան	206	
Օրհնեցէք ըղտէր ընդ երկնայնոցն	180	
Օրհնութիւն ի բարձունս	373	
Հաստատութիւն իմ լեր սէր	815	
Այսօր երկնայիքն ուրախացան	437	
Գալոց է միածինն փրկել և	743	
Ուրախ լեր մայր լուսոյ	161	
Ակայք ժողովուրդք ի տաճարի	541	
Այսօր որ էն ի յերկինս	516	գ՛
Որ արարեր զօրութեամբ զհմա	181	
Որ զսիրականս առ ի քէն	181	
Օրհնեցաւոյն քրիստոս օրհ	384	
Յօրհնութիւն նոր օրհնեացուք	824	
Այրեգական արդարութեան	441	
Ի ձայն մեծի զաւրութեանն	751	
Որ յեութեանդ ես ընդ հօր	50	
Այսօր ցնծան գասք հրեշտա	561	

գձ	Ողբաց լեր սուրբ եկեղեցի	521
	Այսօր հրեշտակայ	352
	Ոչք արժանաւորեցայք ’ի	353
	Լուսաւորեա երուսաղէմ զի	504
	Այսօր ածումն ... զուարճանայ	505
	Որ արարեր զօրութեամբ զնմա	181
	Որ ’ի թեւս թեւթեւս ան	454
	Հանգոպեան, Ընտրածոյ. փաոչ:	
գձ	Այսօր ժողովեալ սրբոցն	525
	Այսօր հրաշափառ	535
	Այսօր զնախամօրն երկանչ	536
	Որ ’ի բարձրութիւնս երկնից	13
	Ողբաց լեր մարիամ սուրբ	17
	Այր լուսոյ մարիամ սուրբ	574
	Ընարեաց կոյս աստուածածնին	72
	Հոգւոյ գալստեան, Հանգոպեան. փաոչ:	
գկ	Այսօր զանճառելի ծննդեան	531
	Երեւելք գերարփին	843
	Հոգւոյ գալստեան, Հանգոպեան. փաոչ:	
գձ	Այսօր հրաշափառ կոչմամբ	535
	Նոր սիոնին ծնեալ մանկունք	7
	Ողբաց լեր մարիամ կոյս	18
	Օրհնութեան հրաշալին որ	24
	Ընաւօտ խաղաղութեան և	10
	Աստուածածնին մայր լուսոյ սուրբ	73
	Ողբասցիր աստուածածնին որ	73
	Հոգւոյ գալստեան, Հանգոպեան. փաոչ:	
բկ	Ի վերայ վիմի հաւատոյ շինեցեր	541
	Խաչն կենարար որ երեւ	553
	Որ համագոյդ ես հօր և	369
	Ընպատուճն կառք անբնեալի	559

Ող յաւետ փառաց Նբատիս 371
Աւրախ լեր եկեղեցի սուրբ 263
Հոգւոյ գալստեան Հանգստեան Աստուածածնի. Փառք։
Ող զանարատ բազուկս քո 545 ատ
Հրաշակերտ և զօրեղ 576
Ընճառելի երեւումն երեւեալ 577
Օ Թագաւորն փառաց 332
Խանդ որ ի հօրէ ելեալ 323
Դու յանձն առեր աստըւած 795
Ի խաչելն քո մեռուցեր 796
Յայգուդդ անմահութեան ճա 796
Հոգւոյ գալստեան Հանգստեան Աստուածածնի. Փառք։
Օ օրհնութիւն սուրբ խաչի քո 549 դձ
Թագաւոր քրիստոս էակից 409
Ող կամաւ հօր զչարչարանս 392
Ի խաչ ելեր բանդ աստըւած 393
Ող ի յերկնից ի հօրէ 395
Ող մահու խաչին իւրոյ 832
Խոցով սրտմտութեան քո 833
Ող փոխանակ դառնութեան 833
Հոգւոյ գալստեան, Հանգստեան. խն Աստուածածնի
Այլ լուսոյ մարիամ սուրբ. 574։ Փառք։
Խաչն կենարար որ եղեւ 553 բկ
Սրբութիւն սրբոց շնորհեցեր 553 գձ
Քեզ քրիստոսի կաթուղիկէ 575
Ընդունելոյ փայտ գիտութեան 547
Հոգւոյ գալստեան Հանգստեան Աստուածածնի. Փառք։
Աւրախ լեր սուրբ եկեղեցի 521 գձ
Ի յաւր հրեշտակաց 352
Ողք արժանաւորեցայք ի 353
Ուսաւորեա երուսաղէմ զի 504

Ա. յսօր ածուԹիւնն զուարճանայ 505
Բարեփառ տեսուԹիւն ի 575
Հոգւոյ գալստեան Հանգստեան Աստուածաճնի. փառ։

բկ Անպատուհաս կառք անքննելի 559
Ի վերայ վիմի հաստատեաց շինեցեր 541
Լիայոյս ժողովուրդք ի տաճարի 541
Որ ի յերկինից իջեր 364
Իջեր աւր և մարմնացար ի 366
Ընդելին եղեալ մարդ 818
Հոգւոյ գալստեան Հանգստեան Աստուածաճնի. փառ։

բձ Անապական սուրբ զնասն 562
Ա. յսօր խնդրի պատուական 579
Ապաւինեցաք ի խաչդ քո 580
Իջեր յերկինից որդի աստուծոյ 350
Որ կամաւոր խաչելուԹեամբ 356
Օրանեաք ըզքեզ քրիստոս որ 809
Որ զանարատ բաղուկս քո 810
Տուող խաղաղուԹեան քրիստոս 810
Հոգւոյ գալստեան Հանգստեան Աստուածաճնի. փառ։

գձ Որ ծագեցեր մեզ լոյս մեծ 566
Փայտ կենաց որ վախանակ 547
Անուանեալ փայտ գիտուԹեան 547
Յակինթ հօր կամաւորուԹեամբ 374
Յամենայնի բազում մաղթեմ 376
Քրիստոս աստուած որ տարածեցեր 377
Ի խաչանիշ փայտէն դղրդեցան 378
Հոգւոյ գալստեան Հանգստեան Աստուածաճնի. փառ։

ակ Հշանաւ ամենայաղԹ խաչիդ 572
Ազան քո աւր զօրուԹեանց 543
Իջեր յերկինից որդի աստուծոյ և 343
Որ խոնարհեցար յերկինից 345

Թագաւորեալ աստուած ՚ի վերայ 348
Որ ՚ի սկզբանէ իմաստութեամբ 505
Հոգւոյ գալստեան Հանգիստեան Տպոաց. փառ։
Հրաշակերտ և զօրեղ վայր 576 աձ
Որ զանարատ բազուկս քո 545
Սուրբ խաչն օգնական հաւատացելոց 545
Ընծաւելի հօր էակից ՚ի 327
Որ խոնարհեցար ՚ի յերկինից 329
Հոգւոյ գալստեան Հանգիստեան Տպոաց. փառ։
Որ զաճապալին զօրաթիւնդ 581 ակ
Հրաշ օրինացն մովսեսի է 460
Ի յանապահման ծովէն է 115
Որ հրաւիրեցեր զարդ իս 478
Ընդ ձիշատակ սրբոց մարտիրոսաց 689
Հոգւոյ գալստեան, Հանգիստեան, Տպոաց. իսկ
Խաչն ի վերայ վիմի հաւատոյ. 541. փառ։
Որք զարդարեցան անօրինաբար 589 ակ
Ի մաքրափարձ հոգւոյն է 116
Ընդ յաւր ընդ երինային զը 479
Որ զարդարեալ գեղա 86
Ընդ ձեռն զքեզ սէր բարե 639
Հոգւոյ գալստեան, Հանգիստեան, Տպոաց և
Խաչի. փառ։
Յաղթող և սուրբ հայրապետ 694 գկ
Որ ընտրեցար ՚ի կոչումն 95
Հովիւ քաջ բանաւոր հօտի 475
Ընդ յաւր ցնծայ եկեղեցի ընդ 485
Ընդ յաւր հրեշտակայ դասքն 711
Ընդ յաւր ցնծան դասք առա 446
Հանգիստեան, Տպոաց և Խաչի. փառ։
Որ յանէից առեղծեր զպաշ 602 բկ

Ո՛ր օրհնիս՝ ի հրեշտակաց 179
Օրհնեցէք զտէր ընդ երկնայնոցն 180
Յարժամ գայցես բազում 172
Ա՛յսօր ընդ հրակերպեան 264
Ա՛յսօր աղբիւր գիտութեան 448
Սարսափելի որոմամբ և 749
Ա՛յսօր ցնծան երկնայինքն 5
Ընպատուելն կառք անքննելի 559
գձ Ա՛յսօր սրբոց հայրապետացն 607
Ա՛յսօր ծնեալ եկեղեցի 237
Ա՛յսօր զուարճացեալ՝ ծնեալն 483
Հայրապետ սուրբ և անբիծ 597
Օ՛անմարմնոցն զմաքրութիւնան 706
Հոգւոյ գալստեան, Հանգստեան, Պատաճաճանի. իակ
խալէ Ա՛յսօր ուրա. 558: Փառք:
գկ Երինք ամենայն այսօր ցնծացեք 232
Ընդ աքեաս՝ ի մեզ տէր 97
Ա՛յսօր ցնծայ եկեղեցի ընդ 485
Ուրախացան զօրք երկնից 594
Հոգւոյ գալստեան, Հանգստեան, Պատաճաճանի և
խալէ. Փառք:
գձ Ո՛ր համանման մեծին եղիայի 618
Ա՛յսօր ծնեալ եկեղեցի 237
Ա՛յսօր զուարճացեալ ծնեալն 483
Հայրապետ սուրբ և անբիծ 597
Ո՛րք արժանաւորեցայք 638
Հոգւոյ գալստեան, Հանգստեան, Պատաճաճանի. իակ
խալէ Ա՛յսօր ուրա. 558: Փառք:
դկ Ա՛յորահրաշ պսակաւոր և 641
Ընճառելի բանդ աստուած 648
Հոգւոյ գալստեան, Հանգստեան, Պատաճաճանի և

Խալէ. Փառ։

Որ յառաջագոյն սահմանեցեր	644	դ.ձ
Ընդ յօր ցինծան հրեշտակք	466	
Ընդ բաշխիտաւ աստրւած և միշտ	475	
Որ հրաւիրեցեր զյառաջ	614	
Ընդ յօր ժողովուրդք որք	584	

Ընդ-ոգ-ոյ գալստեան, Ընդանգիտեան, Ընտռաջաջնի. իսկ Խալէ Որ հաստատեցեր. 523։ Փառ։

Իսկ ի փոխն Ամպիրոսայն՝ հինգ շարական յառաջ յայնէն ասա զօրհնութիւնն, և մեկ շարական յառաջ պաշտաճէն. իսկ երկոքանչիւր իցէ՝ Ընդ-ակոյ, իսկ երեքշաբաթի՝ Ամգարէից, իսկ հինգշաբաթի՝ Ընտ-ելոյ, իսկ շաբաթի՝ ամենայն Սբոց՝ որոց և լինիցի, և ընդ Ընդ-ոգ-ոյ գալստեան Ընդանգիտեան Ընտռաջաջնի Խալէ. Փառ։ Իսկ յորժամ յառաջ պաշտաճէն ոչ գտանիցի՝ զոր յանուանէն և կամ յառաջիկայ օրէն ասա ըստ նմին և կամ, բայց վերադրառուն համեմատիւ։

Ամեն նոտոյ շարականացն, և նոցին հարցիք՝ ըստ յայնէնի։

աձ	շարականք	ճիշ	104.	հարցք	իբ 22
ակ	շարականք	պիճ	809.	հարցք	ժիճ 19
բձ	շարականք	ձիբ	88.	հարցք	իբ 20
բկ	շարականք	ղիբ	98.	հարցք	ժ 10
գձ	շարականք	ճժիճ	119.	հարցք	իղիշ 26
գկ	շարականք	ձիշ	86.	հարցք	ժ 10
դձ	շարականք	ճհիե	175.	հարցք	լիե 35
դկ	շարականք	ճծիշ	656.	հարցք	լիե 35

Ամինին բովանդակ շարականք՝ ռպժբ. 1812

Քնոտաւոր խոշոր շարականաց։

հեշտ ՛.	ոլորակ ՞.
փուշ ՟.	խուճճ ՝.
փուխր ՝.	ծուռնկ ՞.
պարոյկ ՚.	ծնկներ ՟.
երկայր ՛.	ձակոյճ ՛.
սուղ ՞.	էկոյճ ՞.
սուր ՟.	կրկներկար ՟.
թուր ՝.	հուհայ ՚.
թաշտ ՞.	փաթուխ ՛.
բեհկոյճ մեծ ՟.	զարկ ՟.
բեհկոյճ փոքր ՝.	խում ՞.
վերնախաղ մեծ ՞.	քարքաշ ՟.
վերնախաղ փոքր ՟.	խեկոյճ ՝.
ներքնախաղ մեծ ՞.	կէտերկար ՞.
ներքնախաղ փոքր ՟.	խոսրովային ՚.
կուռ ՝.	կրկնոլորակ ՛.
մեհկոյճ ՟.	

Վանն պատնէշաց յայնից շարականաց։

ա՛ Օրհնեսցուք ըզտէր զի փա՛ռաւոր է փառաւորեա՛լ։

ա՛կ Օ՛րհնեսցո՛ւք ըզտէր զի փառաւոր

է փառաւորեալ։
Օրհնեսցուք ըզտէր զի փա՛ռս ըձ
է փառաւորեալ։
Օրհնեսցո՛ք ըզտէր զի փառս բ
է փառաւորեալ։
Օրհնեսցո՛ք ըզտէր զի փա՛ռս գձ
է փառաւորեալ։
Օրհնեսցուք ըզտէր զի փառս դկ
է փա՛ռաւորեալ։
Օրհնեսցո՛ք ըզտէր զի փառս է դձ
փառաւորեա՛լ։
Օ՛րհնեսցո՛ք ըզտէր զի փառս դկ
է փառաւորեալ։
Օրհնեցէ՛ք մանկունք ըզտէր և սս
օրհնեցէ՛ք զա՛նո՛նէն տեառն։
Ա՛ստապա՛ծո՛ւ։

Յանկ Մեծացո՛ւսջէկն։

Յանձառ փառաց խոնարհեցաք 61 աձ
Յարուցեալն ի մեռելոց 63
Որ զաւետիս հոգւոյն 64
Մեծացուցանեմք զքեզ 64
Որ զհրեշտակին զձայնն 65
Ըզքեզ երեւեալ դուն 65
Որ զքանն ասուածն բառական 66

	Որ ընտրեցար ՚ի սկզբանէ	131
	Ուրախ լեր յոյժ դուստր	262
	Ա. յաօր նոր ժողովուրդք	430
	Յրանելի ՝ձեռասէր սուրբ	578
ակ	Ուրախ լեր ՝ձեռածին տաճար	66
	Ընտրատ տաճար բնակարան	67
	Ով գերահրաշ ծագիկ	67
	Որ ըզկեանքն անմահարար	146
	Նոր խորանիդ արեգականն	337
	Օրհնաւէտ զլոյս ՝ձեռնթեանն	508
բձ	Ըզքեզ կոյս և մայր և	43
	Օրքեզ հայր յառաջ	53
	Բանն առաքեալ ՚ի հօրէ	54
	Ըզկուսութիւնդ քո ՝ձեռածին	56
	Սուրբ և աստուածածին մարիամ	68
	Ըզքեզ ամէնօրհնեալ	69
բկ	Որ ողբմեցար ՚ի մեզ	5
	Ահն լուսոյ և ամպ հուլանի	57
	Ըզքեզ ՝ձեռածին որ վերօրհնիս	69
	Մայր լուսոյն մարիամ անհարսնա	69
	Ուրախ լեր մայր լուսոյ	161
գձ	Օրհնաւէտ լուսոյ մայր	25
	Ուրախ լեր աստուածածին	29
	Սուրբ զ՝ձեռածինն օրհնութեամբ	30
	Լոյս լուսոյ մայր և կենարար	33
	Ընակչենական բանին հօր	39
	Աստուածածին երկնային դուռն	70
գկ	Վեհագովելի և քան զերկինս	34
	Օրհնաւէտ աստուածածինն և վիշտ կոյսն	71
	Մայր և կոյս աղախին քրիստոսի	71

Աստուածատունկ ինկաքեր	184	
Լեառն վիմանձին, աղբիւր	760	
Պատասօա խաղաղութեան և	10	դձ
Թագաւոր փառաց աստուած	12	
Որ ի քարձրութիւնս երկնից	13	
Աբրահամ լեր մարիամ սուրբ	17	
Աբրահամիկ ամձանձին վերօրհնեալդ	23	
Օգուտն հրաշալի որ	24	
Զքեզ օրհնութեամբ մեծա	72	
Նահատակ կոյս ամձանձին մարիամ	72	
Աստուածածնին մայր լուսոյ սուրբ	73	
Աբրահամիկ աստուածածնին որ	73	
Ամեռս քրովբէական	79	
Աստուածածնին գերագոյն քերովբէից	209	
Խորանայարկ կամարանման	528	
Աստուածածնին գերագոյն երկնից	538	
Մայր լուսոյ մարիամ սուրբ	574	
Խազմերամբ վերհագուհիցն	771	
Պահապետացն աբրահամու	4	դկ
Աստուածածնին սուրբ կոյս ան	37	
Զքեզ աստուածածնին աղբիւր	41	
Աստուածածնին և սրբուհի որ	46	
Որ զանճառելին ծնաւ	51	
Աստուածածնին մայր և կոյս	74	
Ի քեզ եմք ապաւինեալ	75	
Աստուածածնին պայծառ քան	242	
Աստուածածնին տաճար լուսոյ	321	
Աստուածածնին մայր լուսոյ	413	
Աստուածածնին ամպ լուսաւոր	533	
Արդարէն ի փորոյ կիսին	842	

Հայագիւտ այսպէս արա։

Լաւ ի Ս. յատկէն մինչեւ ուր ես և երթ ը ը, և որ մնայ՝ տուր ձայնիկդ ա ա, սկսեալ յառաջին ձայնէն. և ուր թիւն դադարի, յայնմ ձայնուած լցես. բայց զզատկի օրն ևս գՀետ կալ։

Ի՞ն յայնչն են այսոքիկ։

Առաջին ձայն՝ ա։	Երրորդ ձայն՝ գ։
Առաջին կողմ. ա։	Վառ. գ։
Երկրորդ ձայն՝ բ։	Չորրորդ ձայն՝ դ։
Առաջ կողմ. բ։	Վերջ. դ։

Յամանակագրութիւն սրբոց վարդապետաց՝ հեղինակաց ընթերանոց։

	յամի	Տեառն-ածոյց
Սուրբն Իսահակ	426	
Սուրբն Մեսրովպ	426	
Սուրբն Մովսէս խորենացի	441	
Սահմանագիր սիւնեցի Ա	441	
Սուրբն Յոհան մանդակունի	480	
Տէր Կոմիտաս	618	կէ
Ղևոնդիա վերակացի	661	ճԺ
Սուրբն Իսահակ Զորափորեցի	703	ճՃբ
Սուրբն Յոհան օձնեցի	720	ճկիԹ
Սահմանագիր սիւնեցի Բ	728	ճհէ
Պետրոս գետադարձ	1019	նկը
Գրիգոր մագիստրոս	1044	նղդ
Յակոբ վարդապետ սանահնեցի	1083	ռւբ
Գրիգոր վկայասէր եղբայր շնորհալւոյն	1113	ռկբ
Յովհաննէս Սարկաւագ վարդապետ	1117	ռկզ
Սուրբն Ներսէս շնորհալի	1166	ոԺե
Ներսէս Լամբրոնացի	1181	ոՀ
Գրիգոր սկեւռացի	1204	ոծդ
Խաչատուր վարդապետ Տարօնացի	1205	ոծդ
Վարդան վարդապետ մեծն	1251	Հ
Յակոբ կլայեցի	1268	ՀԺէ
Յովհաննէս վարդապետ պլուզ	1288	Հևէ
Կիրակոս վարդապետ Գընձկացի	1478	Քհէ